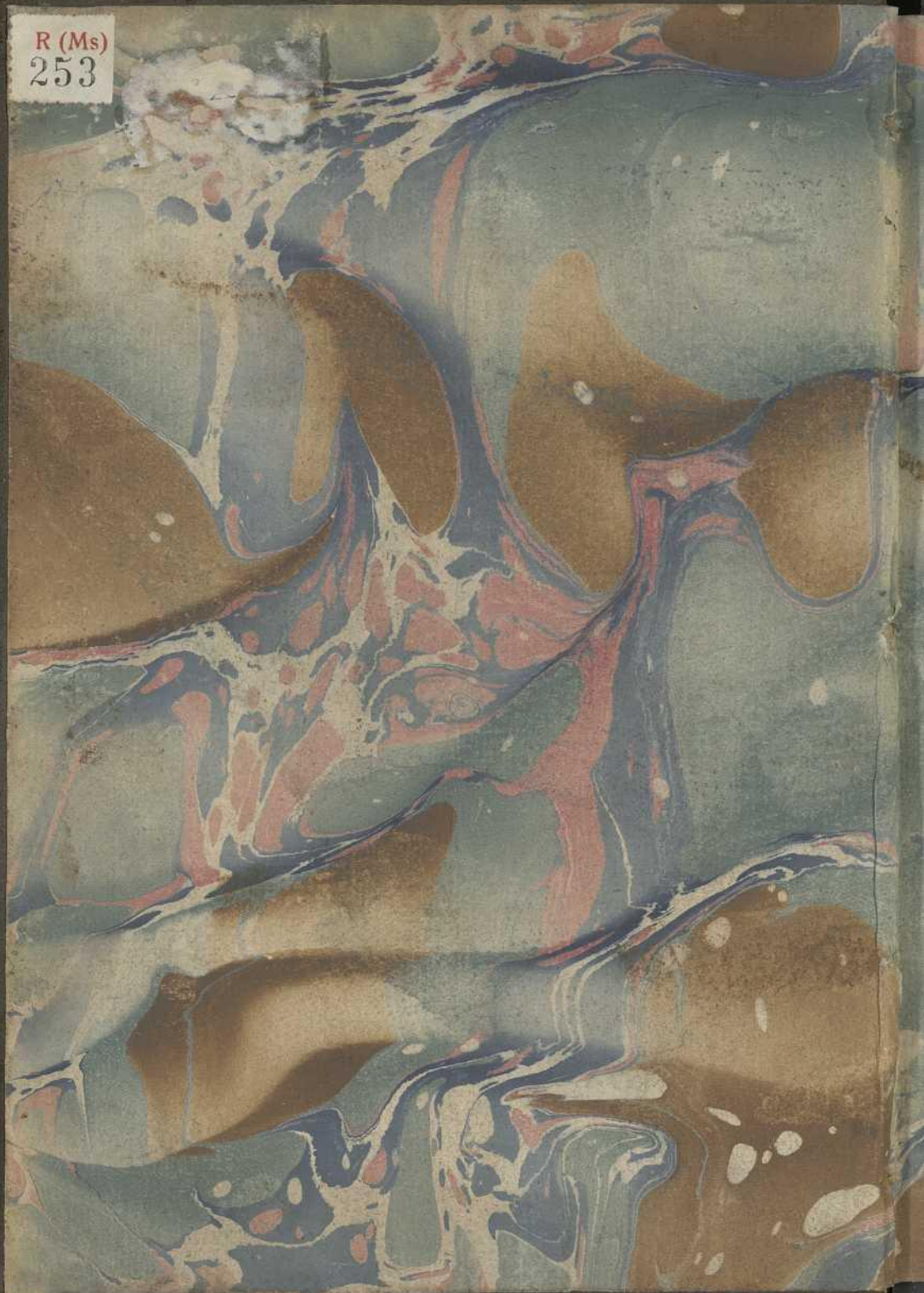

R (Ms)

253

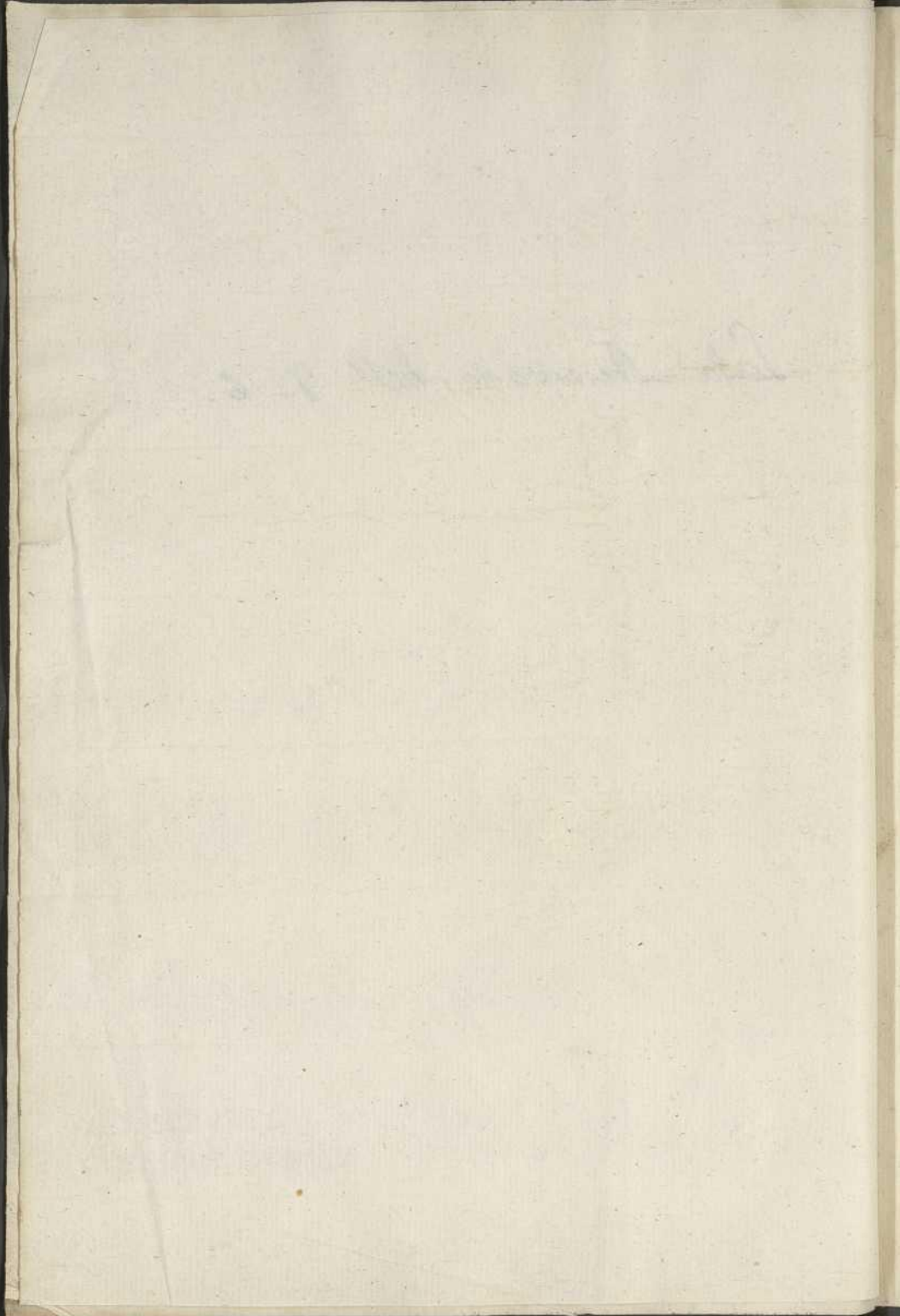

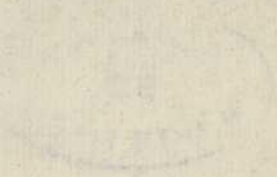
N.T. 1427825

C.B. 1000828113

Lata Reservada let^a 9. 6.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Quaestio Indistinctionis, seu Identita-
tis Entitativa, et predicativa, et dis-
tinctionis similiter predicativa,
seu Entitativa, a Sapientis-
simo P. Pinedo tradita.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of cursive script.

Fragment of handwritten text visible along the right edge of the page, including various characters and numbers.

Absolvi potest ab oī duras, nihil aliud hanc, quā exere abltē in actu
 secus in hōne; dignitate tū ab eo, q̄ se tū in poa. charū. Vā pūe p̄sente, q̄ futi
 q̄ aū ut, & excludere sūm dicit. D. dūo dicit obitua pōi dāpī p̄ duras in stibulū.

10. De Duras. Duras identata & durate. §. 26.

11. De Duris obitua, hanc q̄ pponi solit sub duras tūis, s̄c utruū n̄, dēffia
 p̄ dēffia abltū, vel p̄ pūe resistū duras, si aliq̄ in actu n̄a exere supponit
 p̄ dēffia dēta dūo dicit obitua p̄ duras in stibulū, p̄mittit dāi. 2. Diffibla. Stati
 eo, q̄ sat hāc p̄pōio dūo exiit in h. rēidatā ab exē abltā, Vā duras, sūm dēta a
 sat in hāc q̄ tū rēidatā hāc dūo n̄ exiit in h. rēidatā dēta duplex dēffia, s̄c, hāc dēta

3. dūo dicit n̄a s̄c in eae s̄c dūo dicit oppatā inditū lūitū, q̄ dicit dēta a s̄c ut rēidat in
 caritū. 2. dūo dicit n̄a s̄c p̄pōio exatā, s̄c ut rēidat n̄a s̄c p̄pōio exatā abltā, &

inente rēidat ipi pōe dāi. 3. lūitate exite in h. g. nullū pōe dāi in h.

dūo dicit n̄a s̄c inente oppatā & exatā lūa in h. g. P. lūitū, dicit, nec dāi, nec p̄
 dāi dūo dicit p̄ dicit n̄a in stibulū. Alit, nec dāi q̄ dicit lūtas n̄ dāi pōdet in

h. & coexistit in h. Alit n̄ dicit valeat, q̄ n̄ exite lūitate in h. n̄ nec dēta

dūo dicit n̄a s̄c obitua illius in h. d. h̄ n̄ exat in h. h̄ pot absolvi ab oī duras: Secus
 dicit n̄ pōe dāi dūo dicit n̄a obitua p̄ duras in stibulū. . . §. 29.

12. De Veritate p̄pōio n̄a. h̄ oī indicū afferrū unius dāi q̄ e n̄a
 alterius. 2. Indicit n̄ e eodē mō afferrū. V n̄a n̄ dicit p̄pōio afferrū unius
 & dāi n̄a alterius. fit 1. oī mētalit̄ stricte afferrū, vel n̄a n̄ pōe

tūari ad identū, s̄c exat; n̄ ad caritū. 2. afferrū, & n̄a s̄c tū nōmīn
 dēpōca. h̄ solus: Veritū stricte p̄pōio n̄a dicit n̄a dicit lūtas n̄a dicit

13. De Depta dicit, dicit illeco. h̄ solus: illeco dicit in specie lūtas n̄a

14. De Depta dicit: Dicit n̄ dicit in p̄pōio se mōdi ab intras dicit n̄a qui n̄ pōe
 p̄pōio ab extras. 2. n̄ in p̄pōio se mōdi ab intras p̄pōio n̄ dicit in dicit p̄pōio

3. n̄ dicit in p̄pōio acit dicit n̄a dicit n̄a, quā dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

p̄pōio acit, & p̄pōio n̄a, Cuius dicit n̄a dicit n̄a. 4. n̄ dicit dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

locus n̄a dicit n̄a dicit n̄a, s̄c, dicit, & dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

phyca, quā stat in augeri p̄pōio dicit n̄a dicit n̄a, vel nutritiōe dicit, Angelis, &
 n̄a dicit n̄a dicit n̄a, qui stat in Capacitē p̄pōio dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a. §. 222.

15. De dicit phyca illeco. dicit n̄a illeco n̄ dicit ad dicit in ase p̄pōio
 dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

16. De dicit dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

Nulla in dicit e p̄pōio dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

p̄pōio dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

17. De dicit dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

18. De dicit dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a dicit n̄a

Ths.
Nova distinctio, & indistinctio
Explicatio, & Defensio.

2.
1.

Identitas realis alia est partiva, alia est entiva. Identitas partiva est gratia cuius unum de aliis valet predicari affirmatice absolute, immediata, directa, & propria, adeo ut independenter ab aliis illius operatione unum in aliud. Identitas entiva, (sicut melius loquar) indistinctio entiva duorum terminorum. Et gratia cuius nihil includitur in A sive hoc, sive illo modo, & non includatur in B sive eodem sive diverso modo. Vel breviter, est inclusio realis unius in alio. Ad hoc autem, quod nil includat obitum A quod non includat B, non est necesse, quod eodem modo omnia includantur in A ut includantur in B. Ut de se est satis clarum.

Distinctio realis etiam dividitur in distinctio entivam partivam, & distinctio realem entivam. Distinctio realis entiva est non inclusio realis unius in alio. seu gratia cuius quod includitur in uno obito, non includitur in aliis neque eodem, neque diverso modo. Distinctio realis partiva est gratia cuius unum de aliis non valet affirmari affirmatice directa, immediata, & propria, imo debet negari, adeo ut ante eam illius operationem unum non in aliud. Dicitur haec

Distinctio partiva, similiterque alia identitas partiva, in qua si talis distinctio, & identitas partiva autem illas unum de aliis affirmantem, seu negantem. sic in distinctio realis possit appellari distinctio partiva; Nam si distinctio realis non possum affirmare unum esse aliud; non inquam, ideo appellatur distinctio, & identitas partiva; nam identitas, & distinctio haec si gratia cuius unum de aliis valet affirmari, & negari verum, adeo ut ante operationem illius unum in aliud, & non in aliud. D. talis gratia neque valet esse identitas realis existens in auctore illius, neque distinctio realis in eodem existens; g. talis identitas ac distinctio non appellatur partiva; quia si sint gratia cuius unum affirmari, & negari de aliis partivam. Et distinctio partiva distinctio vera, & realis, sicut identitas partiva vera, & realis, identitas; Vocantur g. Identitas haec, & distinctio partiva; quia si identitas independenter ab aliis operatione illum tamen essentialiter notant, ita ut den-

2

tas.

Identitas idua motet essentialiter cum verum affertem unum ei aliud;
& idibus idua motet cum affertem unum si est aliud.

3.

Undeque haec identitas, seu indistinctio entia, & distictio entia potest
adequata, & inadequata. Adequata entia indistinctio est, quae potest,
absoluta, & simpliciter appellatur indistinctio entia, ut substantia & defini-
tive explicata s. g. Petrus, & Paulus, Paulus, & Petrus; seu Petrus
& Paulus, Paulus, & Petrus. Nam quilibet ex his plexus nil aliud in-
cludunt nisi Petrum, & Paulum sive hoc, sive illo modo sumantur.
Similiter Majoritas, Minoritas, Præteritas, Posterioritas; neque in
aliud includit Majoritas, & Minoritas si includat; siquidem Major-
itas includit duplicem quæsitam aliam maiores, minores aliam
& eandem duplicem includit Minoritas sit fixo modo. Et enim
ad istam indistinctio entia, parum refert si eodem, seu diverso modo
includatur, dummodo quæ in uno extra includitur, in alio includatur.
Indistinctio entia inadequata tunc datur. Quando aliquid includitur in uno
obito, & includitur in alio, hoc tamen aliud includit, & non includatur. s. g.
Petrus ex una parte, & Paulus, & Paulus ex alia; hoc sane plexum in-
cludit idibus, quod idibus non includit.

2.
Entia distictio alia est adequata, alia inadequata. Haec est eadem &
inadequata indistinctio entia; scilicet quod unum ex eorum sit in to-
tum claudit tamen aliquid & aliud ex eorum claudit. Exemplum idem.
Entia distictio adequata tunc datur, quod nil inclusum in uno obito, in-
cluditur in alio. Sic Petrus entia distinguitur à Paulo, quod nil inclusum
in Petro, includit Paulus. Indistinctio entia mixta solent appellari à
D. D. identitas entia, & P. Junius significatio hoc nomine eam nun-
cupat, dicuntque nomen identitas alienari, amittereque suam propriam sig-
nificationem, & suam entia. Ut idibus significet inclusionem unius in alio,
modo supra & Plotinico sit nomine identitas significata idibus si cuius
unum valet affari de alio, tunc tamen entia. Hanc amittere significa-
tionem. Non intendo quæ sit de nomine tractare; itaque sit (ut verum fa-
tear) neque placet idibus entia identitas, neque unquam usus sum,
quin potius in causa possibili ab illa abstinebo, semperque utar illa alia
indistinctio entia & quæ de hac indistinctio entia diximus, de illa identitate en-
tia in eodem modo dictum. Crede.

Manet igitur ex dictis haec utraque distinctio propria à distinctio realis, sicut
 videtur in dictis. Haec in his distinctio vocata propria est distinctio realis, quae
 solutio si autem ista sunt, unum non est aliud, si extra distinctio dixerit:
 I. Si est oratio ista, solutio unum non est aliud, si stat tunc habet dis-
 tinctio: 2. distinctio si cuius unum non est aliud, est realis distinctio. Insuper
 Proprietas realis distinctio est, unum non est aliud; seu unum extrinsecum
 verum negari de alio: sicut identitatis Proprietas est, posse affa-
 ri unum de alio: 3. distinctio si cuius potest affari unum non est ali-
 ud semper proprietatem distinctio realis participat: 4. est realis distinctio:
 Appellatur tamen haec distinctio realis propria, quia tota in quibus reperitur.
 subsistant essentialiter distinctio distinctio: sicut identitatis propria
 datur in solis, quae autem unum de alio affixionem potant.

Quoniam. Quoties datur identitatis propria, realis identitatis datur: patet, 6.
 quia identitatis propria est forma si cuius unum potest affari de alio: datur
 tamen forma ut patet est identitatis realis: 2. identitatis propria, et realis idem
 ii. Quoties datur distinctio entia sive adaequata, sive inadaequata
 debet dari distinctio propria: est certum, nam distinctio entia adaequata
 est forma si cuius nihil inclusum in uno solo, includitur in alio: sicut
 distinctio entia inadaequata est forma si cuius aliquid inclusum in
 uno solo non includitur in alio: dicitur alio. l. nihil includitur in uno
 solo, quod includitur in alio, unum verum potest negari de alio, in quo
 distinctio propria videtur: 3. distinctio entia sive adaequata, sive inadaequata.
 quata datur, potest dari distinctio propria. Quare tota questio de solvi-
 ta. An datur distinctio entia adaequata, possit d illa distinctio
 propria sociari.

Pro cuius solutione Nota. 1. Ex hoc Antecedenti datur indis-
 tinctio entia, si recte hoc sequens inferatur: 2. datur identitatis duo-
 rum realis: sed tamen deducitur hoc: 3. datur Identitatis entia
 alienantem, seu late sumpta: datur hoc ex superioribus. Nota 2.

Ex hoc Anti. Data Veritas Realis Recte deducitur: g. Data indistinctio Entia: q. d. idem identitas Realis e. indistinctio, quamvis n. d. indistinctio; identitas Realis. Nota. 3.º Ex hoc Anti. Data indistinctio Entia n. recte deducitur g. Data distinctio p. d. q. d. stat indistinctio Entia sine distinctio p. d. ut apparet in Extris in identicatis, in q. d. Data Indistinctio Entia, sine distinctio p. d. Nota. 4.º Ex hoc Anti. Data distinctio p. d. n. deducitur: g. Data indistinctio Entia adaequata: q. d. dum aliq. includitur, in uno toto, q. n. includitur in alio, Data distinctio p. d. et tunc n. Data indistinctio Entia adaequata: sed inadaequata Entia distinctio.

8
 In Dplexis in q. d. Unum includitur in Recto, et aliud in obliquo, ut in hoc toto Verbum Patris, n. idem dicimus, necari de alio Dplexo dicente in Recto Patrem, et Verbum in obliquo, nempe hoc Pater Verbi, q. d. p. d. Rectum Unius Dplexi, necari de Recto alterius Dplexi: Nota. Unum Dplexum prout dicitur in Recto Verbum, et Patris in obliquo, n. e. alterum Dplexum prout dicitur in Recto Patrem, et Verbum in obliquo. Hoc minime dubitandum venit et certum i. oibus, n. lo. Rectum p. d. d. affari in p. d. d. sed et in obliquo, idem de subto dicitur. Hanc doctrinam exemplis evincam. Hic p. d. d. Alchors n. e. aal. Equi e. Vera p. d. d. Haec autem falsa aal n. e. aal. d. haec p. d. d. e. vera in p. d. d. Equi, et Ly hori, q. d. si obliqua n. affari: g. Similitudine in hac p. d. d. Petrus e. albus, quae equivaleret huic, Petrus e. ens haec, Albedinem, n. lo. affari haec, sed etiam in obliquo affari abedo: Et Ratio a. p. d. d. q. d. alit tri obliqui p. d. d. et nudi n. possunt substitueri Enumbrationem; at diunctis et tunc substantivis substitunt substantia et p. d. d. p. d. d. Unde eo modo, quo si Subta, et p. d. d. Subjuncta, et p. d. d. q. d. Rectum p. d. d. p. d. d. in Recto, et q. d. obliquum p. d. d. p. d. d. in obliquo. Nota. 6.º Obliqui- talis et aliter in Recto sit i. Denominatio extrinse-

Extremata, ut à nobis scripta sic obliquitas, obli, potius
 quam entas, tu xi & ex pte obli data hac obliquitas, &
 rectitudo independentia ab oi au illius. Vnde i qd Verè xi
 & ex pte obli data, qd lecturo oi au illius, data Verè: d. lectu-
 ro oi au illius i Verum in recto Albedinem dari subtam, &
 in recto, & Albedinem in obliquo: Et in hoc obto Palium
 Pori, Palium dari in recto, & Pori in obliquo: q. recti-
 tudo, & obliquitas horum obtorum, Verè data independen-
 ter ab oi au illius. Explicata. Ad xi, & ex pte obli data, qd
 tans: i intentionis p'dicat, & Verè significat dari: d. tans i
 intentionis: Verè p'dicat albedinem in obliquo, & Verè sig-
 nificat albedinem esse subto: q. data à pte rei tali,
 obliquitas, & rectitudo.

70.
 Sed dubitabis quomodo & perinde dente obta à pte rei, de-
 ta, & hac obtorum obliquitas, & rectitudo? Sed facile per-
 cipies si tibi proponas, eî d'ntam, entem dari, & taliter da-
 ri, taliter dari i recto, l. obliquitas; & ex pte rei data, taliter en-
 titem se haere: data. q. obliquitas, & rectitudo à pte rei: Sed,
 Ultra desiderabis, qd i taliter entitem se haere, cui dubita-
 tioni occurras, d'ntans, taliter se haere entitem eî in se
 haere; sed unita, alteri entiti, seu & alia entite associatam eî;
 Et à pte rei d'nta, in se entitem se haere; sed se eî associatam
 & alia; ac p'dicatur: eî rectum, l. eî obliquum, & hoc eis asso-
 ciatæ tenentia; l. debent dicere nullam eî p'p'iam directam,
 quæ affirmet unum de alio: sed Expressius hanc doctrinam
 Auctores qd dicunt, Definitum in definitione generis, eî naam
 in recto, & sedam intentionem in obliquo; ut P. Pey. Not. 7.
 Quod i obliquum, & rectum, in se grammaticali, & in se Logi-
 ca.

Logico Grammaticale Rectum e qd ponitur in casu pominan-
 di, e qd in tali casu si ponitur dicitur Logica Grammaticale obliquum. Rec-
 tum habet cum illud, qd ex pte obli e idem, dicitur a qd, qd pmo
 directe, e immediate affratur, l. negat de tali Recto. Obliquum
 logicum e illa pars subti, l. pditi, qd sit affrari debeat de subto,
 l. pdito, prout fuerit, in immediate, directe, et pmo indirecte,
 e secundum qd affratur, l. neata. Exemplis Veri patefiet. Petrus
Paulo e albus. Ubi ex pte subti, Petrus e Rectum, qd de illo pdito
 immediate, directe, et ppe affratur, et Paulus e obliquum, qd veri-
 ficata affratur pditi tm. secundum qd indirecte de illo. si dem ab-
 bus idem e, ac haens albedinem, Ubi haens ex pte pditi e
 Rectum, qd de Petro immediate, directe, et pmo pdicatur, et Albe-
 do e obliquum ex pte pditi, qd Albedo tm. secundum qd indirecte
 affratur de Petro.

Sed in dubio manet, qd secundum qd indirecte subijci, aut
 pdicari de alio, cui difficultati res respondere tenentur, sed poiq
 bus dicendum tenent, pdicari secundum qd e qd alio modo affratur obli-
 quum de Recto subti, l. si maior qd Rectum pditi in valeat affi-
 maxi de subto, nisi iunctum, et copulatum e tali termino, 3
 qd dicitur obliquum ex qd iunctive, et copulative oritur, ut in ali-
 qd Petro su dicatur obliquum affrari de subto. Item dicendum
 venit de obliquo, qd tale e ex pte subti; sed p oculis hanc rec-
 tum gramate aliquando e obliquum logicum, ut in hac p-
 poe Chimera e ignita, quae equivaleat huic data ignitis Chyme-
 ra; Ubi Chimera, qd erat Rectum gramate, e iam obliquum lo-
 gicum. Et ita aliquando obliquum gramate e rectum lo-
 gicum, ut in hac p- poe. Palium Petri e album in qd Petri, qui
 ad aspectum e obliquum gramaticale, revera e rectum logi-
 cum.

Logicum: Efficit in hunc sum hanc ppoa, Patium, & Patris
hact, l, q induit Petrus i Album. Ut Petrus i rectum lo-
gicum, De q vero affata haere patium album.

2. Ultimo instabis me hic si disceptare, an indistio entium i
sponibis & distioe p dicit in hac, l, illa ma determinata: Pro-
teroliter inquiras an i sponibis, l, in sig in hac, aut in illa
mae pbem dari indistioem entium distioe p dicit amica
manu federatam, haes intentum. In hac igita **questio**

questio

Duplex verata valde opposita sententia: Altera, quam de-
ferunt Plures, M. M. Iplutenses negat indistioem entium
sociari, & distioe p dicit: Altera affrat p qua M. M. fere om-
ni Murciani, inter quos pcpai V. P. Andreas Junius fere o-
mibus artibus liberalibus, et psertim Religiosis Viribus p-
ditus, earum i n pmo inventa (q inter M. M. Belgas, &
Londinos illo antiquiores reperit) illustrat.

Sectio I. Vera senten-
tia stabilitur

3. Hoc pplexum Verbum Patris si distinguitur entium
ab hoc pplexo Pater Verbi: d. p dicit distinguitur talia pple-
ra. q stat indistio entium & oblatum p dicit distioe. Pilegi-
mus i Rectus. Igita tenet, Ma. I Mi. patetient laibus. In p-
mis pbata Ma. Illud oblatum indistio entium ab alio, q
idem pars includit ac aliud oblatum: Verbum Patris idem
pars includit ac hoc Pater Verbi: q. indistio entium unum,
et aliud pplexum. Ma. ex distioe indistio entium. Mi pbata.
Verbum Patris p dicit includit entites nempe Verbum, & Pa-
triam: d. Pater Verbi eademmet entites includit. q. Explicat.

Explicata. Hæc Væ. Hoc Iplexum Verbum Patris includere
 entites uno mdo, q. n. includit illas, hoc Iplexum Pater Verbi.
 n. e. in causa, ut eadem entites utraque obtu n. claudat;
 I. in hoc obtu Verbum Patris ultra Verbum, & Patrem
 p. c. includit, has entites, n. includi eo mdo, que includuntur
 in hoc obtu. Pater Verbi. q. eodem entites in utraque ob-
 tu includuntur. Ræas huius Explicationis sic meo iudic-
 cio evidenter ostendit. S. talis mdo inclusus distinguitur
 ab entibus, l. n. distinguitur? Si 2^m q. tali mdo includi entites
 n. e. in causa, ut eadem entites n. claudat utraque obtu.
 Si 1^m dicas. q. tali mdo e. entites e. q. d. d. ab illis. l. hoc
 q. d. d. e. q. d. reale, l. fictum? Si fictum nihil e.; Si reale,
 q. tali mdo unam entitem exere a pte rei; ultra entitem
 existentem aliam entitem involvit. Prob. hæc d. q. t. a.
 Sit Entitas hæc exere a pte rei, hæc a pte rei talem mdo
 ex. seu talem exere. d. per te duas Entites exere taliter
 includunt tertiam entitem realem: q. Unam entitem a
 pte rei exere aliam entitem involvit: sed q. absurdum, &
 inauditum tibi e.: q. taliter Entites exere, nihil includit
 pter ipsas Entites.

Magis Urgeta hæc Væ, in qua huius questionis r-
 volvita Cardo. Si hoc Iplexum Verbum Patris taliter
 includere Patrem, & Verbum aliq. ultra ipsas Entites clau-
 deret, seu adderet maximè aum intentionaliter tali mdo
 eas experimentem: I. hoc Iplexum taliter includere entites
 n. superadit aum tali mdo intentionaliter eas experimentem:
 q. Nil ultra entites claudit. Mi. sic variè suadet. Lecturo
 si au illud hoc Iplexum eodem mdo includit entites, q. tali
 mdo.

5.
tali modo includere n̄ ē aut. Illud. 2.º l. aut illud tali modo
Exprimans entites, illas, & cognoscit, tali modo cognito ex pte
obli, vel n̄. si 1.º g. tali modo ē entites nil aliud ē quam ob-
iectum. si 2.º g. aliter aut entites representat, ac entites si
ex pte obli: g. n̄. Veri, sed falsi entites representat. 3.º hā en-
tites inclusa in hoc plexo Verbum Patris Possunt tali modo
Veri cognosci: g. si potentes talem modum verum cognoscendi
terminare: n̄ possunt terminare talem modum Ignoscenti,
quim exere possunt, et eo modo quo possunt Veri cognosci: g. hoc
plexum taliter includere entites, n̄ superadit dum tali modo.
intentionaliter eas experimentem.

16
Aquivocationis radicem manifestam facio. Stat me.
cognoscere entites huius obli Verbum Patris Alteram in rec-
to, et in obliquo aliam, quim hanc hanc cognitionem re-
flexam, qua cognoscam me cognoscere has entites ut in rec-
to, et in obliquo inclusas: d. distio prima, et directe cognitionis
directa, et intentionis a directa cognitione unice stat, quia di-
recta p̄ se attingit entites, et reflexa terminata ad entites ut
cognitas: g. Directa cognitio qua cognoscam entites aliam in recto,
et aliam in obliquo p̄ se habet p̄ obli ipas entites: g. Hoc obitum
sic, et tali modo includere entites, si p̄ se ipas entites. si in hoc
certa omnibus n̄ apparent: debent dicere eam eundem eodem
modo entites n̄ cognoscentem ē reflexam, et totam perit
sane philosophiam infirmabunt. Pat, nam p̄ Ver entites cog-
sci aliam in recto, et in obliquo aliam, et diverso modo cognosci
entites: d. q. cognoscentia alia in recto, et in obliquo alia, cognitio
illarum ē reflexa: g. cognitio, qua diverso modo cognoscat, ē reflexa.
quare s̄ cognitio, qua eodem modo entites cognoscat, appellata di-
recta: d. hoc n̄ valet dici: g. stat entites cognoscere, alteram in rec-
to.

In recto, & alteram in obliquo, quia cognitio reflexa.

17. Probo iam illam mi. ubi dicimus pbatur solutionis. Illa
obta pdiri disjuncta, quorum unum veri, & simpliciter pot neari
de alio: d. hoc verbum Patris pot neari veri, & simpliciter
de hoc obto. Pater Verbi. g. pdiri disjuncta. Ma. e. definiti obtoij pdi-
re. Mi pbata. Hec affirmatio e falsa. Verbum Patris, e Pater Verbi:
d. Verbum Patris huius spoi, quin detr veritas huius. Verbum
Patris n e Pater Verbi: g. Verbum Patris veri pot neari de hoc
obto Pater Verbi. g. pdiri disjuncta: g. Nat inditio entiva & vera
& reali distioe pdira. Eadem pbatio affirmari pot in his plexis.
Lozor fratris, frater Lozorij. Petrus & Paulus, Paulus & Petrus. &
in mille exemplis similibus.

18. Sed ut nra solutio magis ostendata, pbatioem resolv. in
his plexis. illum definire obtum, & obtum ee definitum ab illu.
In sententia Societis eadem entites includit unam pplexum, ac
includit aliud; & in Thomistarum scholis e certum nil reale
includi in uno obto, q n includata in alio, lit obtum ee definitum
ab illu. Superaddat gram fictam, & Cuius basis, quo posito. sic
ntia roborata solutio. Iusta oij ead entites reales, quas illum
definire obtum includit, em obtum ee definitum ab illu, cla-
udit: g. Entiva n disjuncta: Pat da ex defioe supra data Entiva-
tiva inditiois: d. hac obta pdiri disjuncta: g. Nat distio pdiva
& entiva inditioe pbata. Mi. Ca pdiri disjuncta, quorum unum
veri, & simpliciter pot neari de alio: d. veri pot neari illum
definire obtum ee alterum hoc, obtum ee definitum ab illu.
g. pbata Mi. illu definire obtum n e obtum definitum, veri, &
simpliciter neata. illum definire obtum, ee obtum ee defini-
tum ab illu: d. ex se pat illum definire obtum n ee obtum de-
finitum: g. pot neari veri: g. pdiri disjuncta: Idem argumentum
disponit in his obto. Voluntatem amare bonum, bonum ee
amatum

Amatum à Voluntate. Et ne forma multiplicata; in sibus p-
portibus atque, & pariter sic huius arguti vim accipiet.

6.

Et ut clarior in Societate principis rei huius ratio obten-
data, iterum arguo. Obtutum est definitum ab illa. n. in clu-
dit ens ratio, quod obtutum definitum obtutum nullam formam sic
tam dicit: q. illam definire obtutum, est aut illud directus, et im-
mediatus obtutum definienti: d. illud definienti obtutum, claudit in
recto aut illud, et in obliquo obtutum: q. aut qui in reflexus, at-
tingit unum obtutum in recto, et alterum in obliquo: d. id est aut
verus, et directus ex parte obtuti attingit, et q. realiter, et ex parte obtuti
data: q. à parte rei data in hoc complexo, illam definire obtutum: illud
in recto, et in obliquo obtutum: q. similiter à parte rei data, in hoc
complexo obtutum est definitum ab illa: obtutum in recto, et in obli-
quo illud: hunc sic. Iplexum, q. à parte rei unum obtutum in
recto, et alterum in obliquo claudit, et disjuncta à Iplexo di-
cente in obliquo, q. dicitur in recto, et dicente in recto, q.
dicitur in obliquo: q. hac Iplexa et disjuncta: d. n. entit ut
obtutum est, et ab illis Iponitur: q. dicitur. Obi q. equivocone
obrigenda adrectes, me n. asque de de aut illud, que ~~ignosco~~ ig-
nosco illam definire obtutum; nec de cognitione, que ignosco, obtutum
est definitum ab illa. ha. quippe cognitiones in reflexa: sed de
ipso met aut illud obtutum definiente.

15.

Sed dicit. illam definire obtutum. n. est dicitur dictum ab
hoc; obtutum est definitum ab illa. q. illam definire obtutum p-
cisse dicitur quam, qua illud definit; obtutum est definitum. quam
qua obtutum est definitum: d. fra. qua illud definit, n. disjuncta p-
dicitur à fra. qua obtutum est definitum; est in idem passus aut illud:
q. illam definire obtutum n. disjuncta dicitur ab hoc Iplexo, obtutum
est definitum ab illa. sed ita idem aut voluntatis pot ama-
re Petrum, Paulum: q. Voluntatem amare Petrum erit Pau-
lum est amatum à Voluntate. Pat. q. eadem fra. qua voluntas
amat

20

22

Amat Petrum. Paulus amat à Voluntate, si necessitatem assignat,
 dicendo Paulum diligere à Petro: q. illud definitur obitum
 in se dicit autem illud; sit Voluntatem amare Petrum, si dicit
 scisse autem Voluntas. Et ex ipsa disparitate efformo utrumque
 argumentum. Voluntatem amare Petrum disinguitur ab hoc, q.
 Paulum ei amatum à Voluntate, q. sit eandem formam
 utraque obitum, tñ Petrus, et Paulus se disinguit; d. ob-
 tum dicent unam entitem in recto, et alteram in obliquo, si
 est aliud obitum vice versa eandem entitem includens, quod
 utraque eandem formam stineat; q. disinguitur: d. si entite: q. q.
 dixi. Et hoc à priori est, quia nos minimè arguimus à gra in-
 clusa in uno plexo, ad formam scisse alterius plexi: d. à toto
 plexo arguimus ditioem alterius plexi.

21.

3°. Probata nra solutio. Inadictoria si talia, quia si
 eiusdem de eodem: q. Intraia obitua si semel admittantur si
 disinguitur entite: probata via. Lud. si eiusdem de eodem idem
 obitum includunt: d. quod idem obitum includunt si disinguitur en-
 tite: q. Intraia obitua si disinguitur entite: d. hac Intraia obitua
 ois hoc currit, aliquis hoc si currit, disinguitur p. dicit: q. stat distio
 p. dicit et indistioe entitua. P. Intraia hoc obitum ois hoc currit, fal-
 si affata est aliquem hominem si currere: q. Veri neata sem hominem
 currere est aliquem hominem si currere: d. obta, quorum unum
 veri neata de alio p. dicit disinguitur: q. hac Intraia entite in-
 dista, p. dicit disinguitur. Explicata, et solutio perundata. Impos-
 sibile est dari simul duo Intraia; q. est impossibile eandem rem
 esse, et si esse: d. in est impossibile dari datus aut illud sibi Intraientes:
 q. si est impossibile dari obta horum autem sit, et à pte rei: q. qui
 neata unum Intraium et aliud, neata obitum specificativè
 sumptum de alio etm specificativo sumpto, quin disinguitur
 rei: q. et talis distio realis si entitua, exit certa distio realis
 p. dicit. Ultimo arguo: Admissa nra Verissima loc. de indistinc-
 tioni

q. si stat.

22

Inditionis relationis predicamentalis, a fundamento, tra, & rasi
 fundandi; in hunc modum: Relatio predicamentalis maioris
 A ad B non disjuncta entive a Relatio minoris B ad A: d. Relatio
 maioris vere pot. negari de Relatio minoris: g. p. d. i. d. i. g. u. n. t. a.
 P. Mi. Relatio maioris est quantitas A maior B Relatio mi-
 noris est quantitas B minor A: d. quantitas A maior B non est
 quantitas B minor A: g. Relatio maioris A ad B vere pot. ne-
 gari de Relatio minoris B ad A. Explicata Relatio maio-
 ris p. rasi disjuncta p. d. i. a Relatio minoris: g. Maioritas est
 Minoritas est p. p. o. vera: g. et ita quantitas A maior B, et quan-
 titas B minor A quam p. p. o. em si cedas, Cuius reabis et quan-
 titi minoris identificari quantitem maiorem? si vero neg,
 g. teneari dicere, g. quantitas A maior B aliquid includit, qd non in-
 cludat quantitas B minor A. l. male neas p. p. o. em: g. quan-
 titas A maior B nil includit superaditum; l. si includit: g.
 includit aliquid dictum ab A, & B. Et si hoc ita se habet Thomis-
 ta bene reclamant, Relationem existere in aliquo superadito: g.
 Thomista ultra ne petant castrea, inditionem entivam et dis-
 tione p. d. i. a associatam, et amicabilem, utriusque virtutibus turri, re-
 pulsi, nauis, non recipimus.

23.

A L

Lectio Sexta: S.

Adversariorum arma, relundit.

Ob. 1.º Ex O. O. & P. P. D. P. l. p. l. u. b. e. n. s. i. b. u. s. , qui magno arguorun
 ita p. t. u. in hanc recitant gram. Hoc duplex Verbum Patris
 entive disjuncta ab hoc Patre Verbi, l. non disjuncta p. d. i. v. i. : g. distio
 p. d. i. v. a non associata et inditione entiva. Assumptum p. b. a. t. a. l. et
 neamus hoc duplex Verbum Patris de hoc Patre Verbi, neata
 Patrem, et Verbum non est Verbum, et Patrem: l. neata Patre in
 recto sumptus de Verbo Patris. si 1.º in data distio p. d. i. v. a, et Pa-
 tre, et Verbum i. Verbum, et Patre: si 2.º in data distio entiva, et Pa-
 tre in recto sumptus disjuncta entive a Verbo Patris, qd hoc duplex

Complexum aliquam entitatem involuit, quam Pater si claudit.
 Ubi nam ergo est intra pdia distio & pdia indistio? Ad Ar-
 gumentum Mo 1^m Ans, et ad illius pposioem, nec disiunctivam
propositioem, ex qua si recederet clari vincerent Adversarii
argti intentum. Falsitas q. ppos disiunctiva stat in eo quod no
 asseramus unum plexum neari de alio dicentes unam en-
 titatem in recto, et alteram in obliquo. At hoc plexum Verbum
Pater e Verbum, et Pater. Utranque entitatem dicit in recto, et
 illas eodem modo claudit. quid mirum q. unum si possit neari de
 alio? si Ver in plexo sumata esse entitas, que e in recto veri
 poterit neari de plexo duplicem entitatem claudente, et sic da-
 ta entia indistio inadequata: sed Argum. Ut stra ntiam clu-
sioem militaret, debebat plare, plexum dicens unam entitem
in recto, et alteram in obliquo, postea affirmari de altero plexo di-
cente viceversa unam entitem in obliquo, et aliam in recto, qui
plaret identitas pdia. l. debat plare plexum dicens unam
entitem in recto, et aliam in obliquo si incluere eandem entitem, ac
 aliud plexum, et hoc plato distioem entiam vincerent: d. neutrum
plato. g. Hic adverte Materiam, et quam unitas distituere positum,
materia, fra, et Unio distituere positum: d. si positum. Ubi aspice Arg.
 l. magis etiam unitas distituere positum fra, et Unio, tantum aliqua.

24

Ob 2°. Hoc plexum Pater Verbi neari de hoc plexo Ver-
bum Pater e rectum unius plexi neari de recto alterius ple-
plexi: g. si stat distio pdia sine distioe entia. Ma. plato. In pro-
pos pdia dicata rectum pdia de subto: g. lo rectum huius ple-
plexi. Pater Verbi e q. neari. PAns. Ideo hec ppo albi e albi neque
 e vera, neque falsa, q. in data rectum q. ppos de subto: g. sed.
 antequam responsum ponam. lego si obliquum pdia in affra-
ta, ut ais, de subto: g. rectum pdia in affra de obliquo subti. Hoc
pat, q. sicut obliquitas ex pre pdia impedit pdia obliquitas
ex pre subti, subiici impedit: d. si rectum pdia so affra de.

De Recto Subti hac ppo e Vera. De hoc nigra currit & hocer at-
 bi currant nam currit so affata de recto subti, nempe hoc,
 & hoc albu currit, Verum e hoem currare ac p frequen-
 Verum exit oem hominem nigram currare. d. hoc e pidenter
 e falsum: q. qd pditum n so affata de recto subti, sed de toto sub-
 iecto: q. pariter n si rectum pbiti, d. totum pditum affata:
 Itaque ad argum Nes Ma. & D. Ans pbatioris. In ppositis so
 affata rectum pbiti indirecte, & secundario. N. Ans. so affa-
 ta rectum pbiti immediate, directe, & primo. C. Ans. & M. Dra.
 Explico hanc. Obliquum pbiti Verum e n pbiti immedi-
 ate, directe, & primo; at pbita indirecte, & secundario: qua-
 re aliud e obliquum tali modo n pbiti, nempe immediate, &
 directe, aliud nullo modo pbiti: primum e Verum: sed dum
 e falsum.

Hinc dignoscet Cur in hac ppo Pri & Pri nil affa-
 ta; n q obliqua n sint Capacia affatioris, aut reationis; sed q n
 alio modo possit affari, aut subijci, nisi associata & alio recto, q
 immediate pbita, & hanc cuius obliqua pbita. Itaque
 certum e obliqua sine rectis neque subijci, neque pbitari: d.
 longe ab hoc distat, q obliqua & rectis iuncta neque pbiten-
 ta, neque possint pbitari. Et ne hoc apnioni difficile appare-
 at in pplexis Prius Albus e aal hale. Prius doctus e Vir
sapient dignoscet obliqua harum ppoem subijci, & pbita-
 ri, ex qua pte hunc officio discuasum. Probabile e obliqua sub-
 jci, & pbitari: d. hoc admissio p pta data ditis. p dicitur, & n data
 ditis entira: q. stat pbatissimum e danti &. Aliter, & iuris
 quibus utuntur hii redarguo. Non e queribile, neque ridiculum
 illam ^{am} defendere, quod, supposita alia pbatissima opinioe,
 appareat certa: d. supposita opinioe, quam pbatissimam Car-
 dinali

De Lugo & Valtado reddunt de obliquis, & rectis a pte rei
exhibitis oibus ratiis certa apparet indistinctio entium & p̄dina
distictio associata. Ut q̄d tot exsecraciones fa p̄babilem nam.

26

Ob. 3°. Distictio ratiis e fra vi cuius unum n̄ pot affrari de
alio: d. distictio p̄dina qua unum veri neata de alio, e fra vi cuius
unum n̄ pot affrari de alio: g. distictio ratiis i distictio p̄dina: d. distictio
qua i ratiis n̄ e ratiis: g. distictio p̄dina n̄ e ratiis distictio. Cui ar
p̄t aliqui p̄dunt, ad equivocatione laborant, nam eadem fra p̄
habita distictioem realem absolutam et distictioem ratiis. q. p̄b.
Distictio ratiis e fra, qua unum n̄ pot affrari de alio: d. distictio rea
lis absoluta, qua unum veri neata de alio, e fra, qua unum n̄
pot affrari de alio: g. distictio realis absoluta e distictio ratiis. Ecce
tuam ingentem ratiem, ad quam res. Distictio p̄dina. Distictio ratiis
e fra vi cuius unum n̄ pot affrari de alio, p̄pter defectum ada
quata claritatis. No. Ma. p̄pter defectum identitatis stricta. N. Ma.
& O. Mi. Distictio p̄dina e fra vi cuius unum n̄ pot affrari de
alio p̄pter defectum identitatis stricta. C. Mi. p̄pter defectum
claritatis in au. N. Mi. & Doam. Aliter. Distictio ratiis e fra vi cui
us unum p̄t n̄ pot affrari de alio p̄mitto Ma. (dixi p̄mit
to, q̄ si i distictio ratiis positiva, pot ee fra vi cuius, lit n̄ veri unum
negata de alio.) e fra vi cuius unum n̄ affirmata, & veri posit
neari. N. Ma. & C. Mi. N. Doam. Tam ex terminis distictiois de
se apparet, distictioem p̄dinaem toto Caelo à distictioe ratiis dista
re. Distictio, quippe ratiis si stricta i, se tenet ex pte aus, & nisi
inter extra ee identificata n̄ invenita. Distictio p̄dina x̄, &
ex pte obti data, & n̄ aliter quam inter extra, qua n̄ sint x̄ iden
tificata. Quod paritatis haec inadequata claritas aus & distictioe
ex pte obti, reali, & p̄dina? Sed ex dictis.

27

Ob. 4°. Distictio p̄dina p̄ me n̄ pot dari inter extra x̄ iden
tificata: g. Neque inter extra entibus indista. P. Doa. Quae enti
tative n̄ distinguuntur, identificantur: d. inter extra identificata
n̄

Non data distinctio continua: & neque inter extra entivè indita. Ma-
sic suadetur. Comodo, quo aliqua extra n̄ disjuncta, identifi-
ca. g. En Volux, & Achilles Straxiozum. Ad argutum. N. Jam,
& C. Ans. & ad illius probationem D. Mi. Distinctio continua n̄ data in-
ter x̄, & strictè identita. C. Mi. n̄ data inter extra s̄ entivè
identificata. N. Mi. & Jam. e dicere. Distinctio continua n̄ data in-
ter extra x̄, strictè, & absolute & ~~liberè~~ identificata, q̄ talis
distinctio, ut in notabilibus p̄posui, n̄ data inter extra quorum
unum pot̄ affrari de alio. At inter extra entivè identifiata, hæc
distinctio pugnat, q̄ extra identificata entivè, s̄ p̄ alienationem,
& latè identifiata. Identitas. in. entiva, e gra qua nil includita in
uno obto, q̄ n̄ includata in alio: Vbi alienatum identis receptum
videbit. H̄g. nos inter extra entivè identifiata adstruamus dis-
tinctionem continuam: pariter inter extra entivè identifiata illam scili-
amus. Sed Verius, & Clarius. Respondeo N. Vm. Iq̄s. & Ma. p̄ba-
tioni, & hucus Ma. probationem. Nempe comodo, quo aliqua n̄ disjuncta
identifiata, hæc p̄po Omnis in vnum 11. & falsa: & lit aliquando
vera i, in exit vera rase materia de qua i questio, aut disputa-
tio. falsitas. g. p̄posi ostendit. Petrus, & Paulus n̄ disjuncta
tingentes. g. Distinctè identifiata. Petrus, & Cuius Casa. n̄ dis-
juncta positive: g. positive identifiata. Omissis infinitis aliis. dico
q̄ modus triplex pot̄ ei, seu tripliciter sumi. 1.º ita ut modus
tum identiti, tum distinctio repugnet, distinctè se hæc. 2.º
ita ut modus nec identiti, nec distinctio refragetur, ita se hæc hic
modus virtualiter. 3.º ita ut modus distinctio. H̄g. tantum veni-
at, & identiti n̄ ariet, sic se hæc hic modus negative. sic itaque
pariter hic modus entivè quo sup̄posita: extra 7.º l. 3.º mdo videtur,
n̄ bene arguita, hoc mdo n̄ disjuncta: g. identifiata. si 2.º mdo affec-
ta iteplexis extra bene arguita affirmative. tali mdo si dicitur.

Ergo tali modo in identificantur, et extra in verò argues negativè:
 hæc extra in identificantur virtualiter: g. virtualiter disjuncta. Præ
 præ est q. sit hic modus virtualiter i. inangibilis & identitate, & dis-
 tior, è separabilis ab extra, quare talia ponunt ei extra, ut neque
 virtualiter identificantur, neque disjuncta. v. g. Petrus, & Paulus.
 g. stat extra indiguit entitè, quin identificantur. Ex hac doctrina
 in minimam veritatem, speciem nra^m accipit. sic g. efframo filo-
 gismum. Non magis pugnat entitè à pte rei eè in recto, & in
 obliquo, quam à pte rei dari taliter distioem realem, & rea-
 lem identitè: d. à pte rei data taliter eè distioem, & taliter
 eè identitè: g. à pte rei data entitè eè in recto, & entitè eè in
 obliquo. Mi. sic ostenditè. taliter eè distioem à pte rei, è à pte
 rei dari talem distioem, dari taliter identitè à pte rei, è
 à pte rei dari talem identitè: d. à pte rei data talis distio, et
 talis identitas: g. Jam Ma. nra discussus p. b. a. Entitè
 eè in recto, & in obliquo, è à pte rei taliter eè entitè, & ta-
 lem eè: d. in repugnat distioem eè taliter, & à pte rei eè talem:
 g. in magis repugnat entitè eè in recto, t. in obliquo à pte rei,
 quam distioem taliter eè, t. eè talem à pte rei.

22

Ob. 5. Distio p. d. i. a. è fra vi cuius unum verè nata
 de alio: g. fra vi cuius aliq. veniat uni, q. n. veniat alteri: d. fra
 vi cuius aliq. venit uni, q. n. veniat alteri, è distio aut virtua-
 lis, aut realis ex naa rei: g. distio, que à nobis p. d. i. a. dicitur, è
 virtualis, aut realis distio. C. 1. C. n. t. m. e. m. e. Mi. sub. D.
 fra vi cuius aliq. venit uni entitè, q. alteri n. veniat, t. iden-
 tificata & ea, è distio virtualis, aut realis C. Mi. fra vi cuius ali-
 q. uni venit, q. alteri n. veniat t. n. entitè indita ab illa è fi-
 malis, aut virtualis distio. N. Mi. & Jam. Ex p. l. o. l. o. l. u. t. i. o. e. m.
 Distio virtualis, aut realis ex naa rei, s. o. ad. h. u. i. t. a. p. o. s. i. b. i. l. i. s. i. n. t. e. r.
 extra t. n. identificata. At distio p. d. i. a. m. i. n. i. m. i. & extra eum iden-
 tite.

Identitate reali coheret; quare si recte arguitur distinctionem ^hodi-
nam esse formalem, aut virtuales distinctionem, posse quod si illius alii-
quod venit uni, quod non veniat alteri, seu quod alteri repugnet, nisi ulter-
ius extra ita identificata: fit male probabitur distinctionem realem
absolutam esse virtuales, aut formalem distinctionem, quod si distinctio re-
alis aliquid venit uni entitati, quod non veniat alteri entitati: Unice, et p-
cisse, quod distinctio realis absoluta non versata inter extra ita identi-
ficata; quod distinctio propria ita se habeat, stat esse realem distinctionem, quin
essam, et formalitatem distinctiois virtuales, aut falsis participet.

30.

Ob. 6.º Distinctio propria, l. talis dicitur, quia se tenet ex parte aut,
seu ex parte illius, qui predicat, l. ex parte obiecti, quod talem distinctionem d-
notat. Si l. g. distinctio propria est distinctio realis. Si l. m. intelligimus sic
arguitur: Obiectum, quod percipit omni aut illius tractat distinctas predicationes ve-
ras, et oppositas, est obiectum, quod sibi recitat predicta opposita: d. nullum
data obiectum, quod predicta opposita stineat: g. nullum data substantium
quod possit terminare distinctas predicationes veras, et oppositas. Na. proba-
tur. 3. Nisi evidens. Obiectum terminans predicationes oppositas, habet
in se predicta, quae si obiectum talium opponunt: d. obiecta predicationum
oppositarum si opposita: g. Obiectum trans distinctas oppositas, seu predi-
cationes oppositas stinet in se predicta opposita. Hec mihi aliquid gra-
vis proponebatur difficultas, ut ab opposito itinere perire me de-
rivum reddideret; sed quia oes hoc argutum permittit, et maiori tra-
ctum facilitate propria distinctio nos precepit, ob hoc argutum inge-
nus colamo, ita inceptum incidere non renuam. In primis
videamus, quomodo, hoc argutum permittit oes.

31.

Satis manifestum est. n. tris possibilitem in disqui ab entitate exis-
tente, quoposito applico formam arguti. Possibilitas entis proprie
possibilis non disquiata a possibilite, et entitate exercita: g. si eadem en-
tas: d. entitas pure possibilis non tractat hunc autem entitas existit, et tractat
hunc entitas est possibilis: g. eadem entitas tractat autem distinctas, imo et op-

Opposito: q. p̄dita involvit opposita: eodem pariter modo in sta-
 nante Caza. Unde in ista las admitente ab entite distas.
 Hoc argum: Entas, quæ existit, e. Entas, quæ deficit; nam lit Deficiat
 p̄ defectum ab ipsa distam, tamen q̄ certum ipsam entitem de-
 ficere; seu lit paries i albus, p̄ albedinem distam; & materia, p̄
 forma unianta p̄ unioem distam; Verè ipse paries trat albedi-
 nem: & extra trat unioem: q. eadem entitas & hacat exam,
 trat hanc p̄p̄oem veram, Entas existit. & spoliata exa, trat hanc
 p̄p̄oem. Entas deficit: Di. ha p̄p̄oer ii opposita: q. eadem entas sti-
 het p̄ditioes opposita: q. p̄dita involvit opposita.

32

Ad verò, ut vis arḡti eludatur, & evanescat difficultas. Obser-
 va, entitem & eadem i iam poterunt in uno statu, iam in alio sta-
 tu accipi, & ut tuis univrsalibus utax: iam uno modo, iam altero
 modo pot̄ sumi; Entitem uno modo sumi, & altero modo accipit n̄ repug-
 nat, & eo q. i eadem entas. Sicut Petrus in hoc statu e. Regem, & in
 antecedenti statu fuisse Ducem, n̄ impedit eundem hoem e.
 Melius. Petrum respectu Chatalonia e. Comitem, & respectu Cas-
 tella e. Regem, n̄ obstat eundem hoem e. Sic scipe, Entitem
 uno modo e. & altero exere, n̄ officit, ut eadem entitas i; & im di-
 versita, dabita inter exempla, & n̄r̄um casum: q. status Regis,
 & Ducis disjuncta à Petro: at̄ m̄dus, quo entas e; & alter m̄dus, quo
 Entas existit: n̄ disjuncta ab ipsa entite. Observa deinde: Ex hoc hi-
 versis m̄do, aut entitis statu dixi distioem ^{edificatiuam} ~~entitiam~~ entitis à se ipsa,
 n̄ se s̄dum se sumpta: d. Entitis in uno statu, aut uno modo existit
 ab ipsa entite in alio statu, aut diverso modo existentati. Observa
 tandem nos avertere statum, aut m̄dam entitis n̄ disjuncta ab ipsa.
 quia in tali statu, seu tali modo: posse data sic, l. aliter entitas
 ipsissima, que iam stabilita.

33

Respondes ad argum. C. prima pte disjunctiva. D. Ma. p-
 bationis. Entitas, que trat p̄ditioes opposita, includit p̄dita oppo-
 sita, si entitas in eodem statu, aut modo sumata C. si diverso statu, aut
 modo.

Modo sumatur. N. Ma. & ad illius p[ro]lationis. C. Ma. N. Mi. Nam nota
 p[ro]ditionum oppositarum; n[on] si nota opposita; id idem obtum uno modo
 aut in uno statu existens, Eadem obtum in alio modo, aut sub alio
 statu exemplatum. E.g. idem obtum iam hoc statu, iam illo, iam hoc
 modo, t[ame]n illo potest exesse, q[uod] mixum q[uod] p[ro]dixis statib[us] aut modis t[er]t[er]tia
 tas veras, & oppositas p[ro]ditiones. Ex qua solutio colligitur, quam ver-
 xum i, ac certam p[ro]p[ri]et[er]e straxias unum, Eadem obtum haere,
 & quo pacto Eadem obtum haerant, p[ro]dixis statibus, in quibus, mo-
 dus, aut status variata, sint vera; & in eodem instanti, n[on] possint
 ei simul vera, neque simul falsa: q[uod] neque modus, neque status
 pot[est] variari. Instabis. Modus existendi entitem, & entitatis status
 n[on] disquirit ab ipsa entite: D. Modus existendi, x.g. in recto, n[on] e[st] modus
 existendi in obliquo: g. Entas exens in recto, n[on] e[st] entas exens in obli-
 quo. Decisio p[ro]missa. D. Ins. Entas exens in recto, n[on] e[st] Entas ex-
 ens in obliquo, si entite sumatur. N. Nam. N[on] e[st] entas exens in
 obliquo, si p[ro]dixi accipiatur. C. Dam.

34.

Dices. g. Entas. Entite sumpta
 ta disquirit ab entite p[ro]dixi sumpta. D. Ins. g. Entas entite sum-
 pta disquirit ab entite p[ro]dixi sumpta, distio p[ro]dixi C. distio
 Entina N. Inferes. g. distio p[ro]dixi n[on] e[st] distio Entina. C. Dam. q[uod]
 lit ois distio Entina i p[ro]dixi, n[on] ois p[ro]dixi distio, e[st] distio Entina.

35

Dices iterum. Modus existendi in obliquo, e[st] obliquitas entitis:
 D. obliquitas entitis, t[ame]n p[ro]p[ri]e rei n[on] data, h[ab]et p[ro]p[ri]e rei disquirit ab entite:
 g. Modus existendi entite disquirit ab ipsa entite: T[er]o D. q[uod] p[ro]m
 Mi. Obliquitas entitis a p[ro]p[ri]e rei disquirit ab entite p[ro]dixi
 cado. Entitine N. Mi. & Dam. E[st] dicere, modus existendi entitis
 disquirit p[ro]dixi ab ipsa entite; q[uod] aliq[ui]d affari pot[est] de ipsa entite,
 & modo existendi, q[uod] n[on] affari pot[est] de sola entite, quare n[on] sine causa
 notari supra, in uno statu a se ipsa in alio statu p[ro]dixi disqui-
 Dices 3°

36

37.

Dicitur 3°. Ideo Entia Exens in uno statu; & in obliquo disquisita
 p̄dina ab ipsamet entite in recto existe, q̄ in recto exens includit
 baram exordi mdo obliquo. g. Entia Exens in recto, aliq̄ addit su-
 pra entitem exentem in obliquo. D. In. aliq̄ addit positivum N.
 Jam. aliq̄ addit mexi negativum. Id. Jam. I. g. nil positivum
 includat in uno mdo, quod n̄ includat in alio mdo: data indis-
 tio entina, & distio p̄dina associata. Sed inferre, g. distio p̄dina ē
 distio negativa, seu n̄ entis ab ente. Permittit, imō, l. C. Jam; p̄ci-
 pui & distio n̄ entis ab ente; identificata & entite, & i realis, & he-
 ta distio, media qua quilibet entitas, a se ipsa negative valeat
 disqui.

38.

Id. 7°. & ultimo. Per me distio p̄dina reincident in dis-
 tinctionem negativam, seu n̄ entis ab ente; Cuius g. novo, et specio-
 so titulo distioi p̄dina defendo distioem, quam ses negativam
 appellanti: g. seclusis vocibus nil novi audita. d. q̄ iam ab oibus
 h̄itum invenita. Hilari animo recipio obiectioem, nobis in-
 p̄bet ansam n̄tāam distioem explicandi, ut ad equalitem
 satisfacere valeamus. ex ~~plōco~~ meam ss, ^{am}. In primis
 certum mihi videtur dari distioem p̄dinam, quoties d̄ne dis-
 tio n̄ entis ab ente, seu negativa distio d̄ta. At pot d̄ta, & de
 facto d̄ta distio p̄dina, et nihilominus distio negativa, seu n̄
 entis ab ente tunc n̄ d̄ta. quare latius p̄dina distio pat, qu-
 am negativa, q̄ g. mixum & animal latius, quam ratiole i;
 q̄ n̄ explicem h̄al p̄ h̄ale; & sit falsa ē p̄p̄o affirmans se ad
 ēē h̄ale; falsa ē itidem, p̄p̄o f̄mans eam distioem p̄dinam
 et distioem negativam. Cuius r̄asem, qua distioem p̄dinam no-
 mine distiois negativae n̄ appello. Et h̄c p̄p̄oibus a me dehis ef-
 formare n̄ vinas hunc discussum. His negativae distio ē p̄-
 dina distio: ois distio negativa ē realis, & audita frequens, & v̄ri-
 tata in scholis. g. p̄dina nec mali audita, nec infrequens, aut
 n̄ utenda p̄nunciari debet. H̄c igitur p̄p̄oita difficultati suffi-
 ciant: d. ad disputandum, & loquendum ad arenam descendere n̄

Exceperat. Itaque hunc loquendi modum in alios loquendi etiam modis retinet, et creabit.

Hæc locutio distio p̄dina Indistio entina nec noxim acceptis, nec Copulativum sumptis vocibus, nova pot. ab̄ndi. Nam q̄ in scholis frequentius, quam distia affratio, & distia p̄ditio inter extra affratiōis distia, seu p̄dine distia: q̄. distio p̄dina n̄ debet ab̄ndi nova: Non vero dicitur hæc distio p̄dina talis q̄. i. aus illius: p̄. q̄. entas, seu tota entina indista motant hæc p̄ditioes distia. Hinc anotare valebis, nos hæc distioe p̄dina uti, ut clarior, & expeditior, in questionibus sat difficilibus alloqui possimus. Precedimus. n̄. ab aliorum A. A. t̄is, q̄ ab ii Magist̄is tot multiplicante t̄is, quam p̄ponunt quæstioes. Disputant exempli causa de politate rerum, & ut insuperabilem difficultatem de identite possibilis & re exente sponant, h̄is t̄is utunt̄, Entitas pot. sumi p̄. statum. Entas pot. sumi p̄. alienationem. Alii d̄ de Verificatiōis p̄p̄is agunt, ut affirmatiōis, & negatiōis p̄p̄is idem eē Verificatiōis scilicet, entitatem solent assumere, destructiōis, l. abstractiōis. Ab̄is, inter quos sept̄us P. Vicentius Damascenus merito Veritatis splendentis Aquila dicitur, novæ, & subtili via Trinitatis Mythicium, & unum Ingentium defectibilitatem, & Deo realem identitem sponit, p̄cisa horum t̄isum combinatione Absolute, & Respective: Nec pauci ii D. D. qui impolium impossibilitatem n̄ disquentes à polium politate totam huius questionis difficultatem mediis h̄is t̄is explanant, q̄. ipole polite sui ē impole impolite veniendi & alio: q̄. ipole impolite veniendi, ē pole in re, & base sui. quibus oibus modis & n̄ ad hoc modicum impetantur. Cuius adeo inuisa h̄is D. D. & M. M. n̄ra

43

20

LA

22

12
Nra explicatio succincta, clara, & brevis sponitur. scilicet &
unum habeat in quo predicta explicatio, et modi omnium per-
cant, et aliud speciale nra horum explicatio imbibat, qd et-
xi tui in haent, & qua de causa illos antecellere stabilita.

41

Quid speciale haet nra explicatio
in quo ceteros hos anterebit. Nam eisdem tuis Entivi et pivi
positi sponitur quatuor supra memorata: d. singulis tuis supra positi
positi quatuor in eadem: q. hii hii tui saltem quia universa-
les, et accomodatioris ceteris anteposendi videntur. Quod sic
clarius ostendo. Ille videtur loquendi e magis expeditus, et accom-
datus, & quo sine horum variatione difficiles quatuor, ut sibi par
e possunt, sit ad equalitatem sponantur: d. & nullo ex hiis modis loquendi
di ab A.A. Nostri predicta quatuor explicata, & nra modo lo-
quendi absque ulla horum variatione sufficienter sponantur: q.
Peccat, sicut, et cetera variis, et tot explicatio A.A. peccat, quia
ut alii tuis, et modis in superantur difficultate ad equalitatem,
ita nra discurrendi methodo non minus evincuntur, sed & hic
defectus potius nra istius tenuitate, & limitate, et
finita potius, ut e humana comprehendere hucus us mere natura-
les in seorsum, peccatum omnino sibi, et potius necessitate ommissum,
quam libere amplectimur: quin i horum nota, aut omnipotentis hu-
manam menti, spacia finita, et limitata.

42

Peccat, qd ad aspectum huc ppos necessario cedendum. Entivi
in uno statu pivi disquiri ab Entivi, in alio statu. Auxilium
minime indulgenti sponitur: Ceterum hoc ipsum ibi S. M. M.
qui nraam distroem irritant, hoc in cedent? Non ingenie fa-
lente Entivi deficere respectiva. Et in deficere absoluti? q. g.
aliud e deficere decretum relative, quam ppiu posse dicere.
Decretum Entivi a Deo inditum, pivi ab ipso Deo disquiri?
qd de Deo si pot veri pdicari, Deus haet hoc decretum: sed po-
tius horum. Deus hoc decretum in haet. Et si ulterius hanc
doctrinam scrutemur & a tanto M. & eius aetipcedite Deum de-

Deficere respectivi, n̄ vero Deum absolute deficere. n̄ procedunt de-
fectum respectivum n̄ eī defectum absolutum. hoc ē evidens: Et n̄
n̄ reabunt Entitatem deficientem respectivi n̄ eī eandem enti-
tatem absolute existentem, ē clarum: q̄. procedunt Entitatem deficientem
respectivi n̄ disjui entitē ab entitē absolute exente: d̄. ex alia pte
nedunt defectum respectivum, eī defectum absolutum. g. totam
n̄trām Doctrinam Hui A. A. in se, & veritate amplectuntur.

Uterius totam traditionem in Deo, & in actibus suis suis
Evitare student, avertent de creatum de Exa alterius Mundi defice-
re respectivi, & pariter Deum deficere respectivi: N̄lutaum t̄n.
absolute deficere. Ex qua doctrina. sic Arguo. N̄l hoc Iplexum
Deum, & decretum deficere respectivi claudit, q̄. hoc Iplexum, De-
um, & decretum exere absolute n̄ claudat: d̄. ē falsum, q̄ falsissi-
mi ē idem, Deum, & decretum deficere respectivi, & Deum, &
decretum exere absolute: g. bene pot̄ negari Deum, & decretum de-
cretum respectivi deficere eī, Deum, & decretum absolute exere.
P. N̄l. Dum dicitur Deo decretum de alterius Mundi Exa, data
Iplexum hoc, Deum, & decretum exere absolute: d̄. hoc posito n̄
ē f̄ hoc Iplexum Deum, & decretum exere absolute, aliud,
nempe Deum, & decretum deficere respectivi: g. P. N̄l. In tali
casu Deum, & decretum exere absolute, ē f̄ decretum, & Deum
exere respectivi: d̄. Deum, & decretum exere respectivi, n̄ ē
Deum, & decretum deficere respectivi: g. Deum, & decretum
exitere absolute, n̄ ē Deum, & decretum deficere respectivi: g.
& Entitē n̄ disjuncta hoc Iplexa disjuncta pot̄uē.

Peccare dices n̄trām viduē discurrenti, q̄ tali explicati-
ōe n̄ examinantur difficultates: sed subterfugiantur: d̄. g. in questione
de polite polium inquirita. I Polita, P̄n̄ identificata & P̄ro;
En̄ casu difficultatis. N̄l h̄. dicimus Politem n̄, lit̄ pot̄uē, disjui
ā P̄ro; aliunde & reali identitate n̄ stat̄ reali dist̄tio adhuc
p̄dina: g. dicimus polite n̄ identificat̄ & P̄ro, quo stabilito nul-
la restat questio. g. punctum difficultatis subterfugita. Item
in

Idem in quæstio de Casis dicendum venit: q. tali methode in
difficultate, sed ante: d. a principio evellunt: sed istud peccatum de-
formius in adversariorum methode apparuit: Nam illi, & huius sen-
tentia obpugnatores, ut difficultis punctum iam oppositum, enodent,
& solvant, supponunt politem posse sumi p̄ statum, & Exam P̄
per statum, l. utraque per alienationem, multis n̄ placet dicunt
nonnulli posse sumi absolute, seu exerciti, l. ditionate, l. p̄civire,
quibus p̄positis aiunt, nil de Exa verificari p̄civire sumpta, q. de po-
lite sumpta p̄civire n̄ verificata. Nil pariter de Exa positive sum-
pta verificari q. de polite positive sumpta n̄ affert; quare iden-
titem politis & Exa asserere n̄ renuunt.

45. Sed Venia horum D. D. media horum trium combinatio
p̄ & p̄civire evincit, exam exercitiam n̄ disqui ab exercita poli-
tate: Exam obvire, p̄civire, ditionate, & p̄ alienationem sumptam,
indisqui à politate obvire, p̄civire, ditionate, & p̄ alienationem.
sumpta: d. hoc n̄ e punctum difficultis: q. Celestiori pede ab illis
difficultas subterfugit. P. M̄. Punctum difficultatis e, an poli-
tas obvire, ditionate, & p̄ alienationem sumpta, identificata &
Exa exercita, & absoluta, l. an Exa positive sumpta, i politas
p̄civire sumpta: d. hoc longe diversum e ab eo q. Exa obvire, i
politat obvire: q. punctum difficultis ab illis subterfugit. Cassius
Punctum difficultatis in quæstio de polite e, an politas in sta-
tu ditionate, p̄civire, & obvire identificata & Exa absoluta, & Ex-
civita: d. lit Adv. cedant politem obviam eē Exam obviam,
& Exam exercitam eē politem exercitam; neant in poli-
tem obviam eē Exam exercitam: q. neant q. disputari de-
berent: q. si nos omisimus peccatum, illi prius crimine peio-
re foedant, quare pro ceteris oibus dico.

46. Nos minimè terga damus difficultati: sed solidius ince-
dentes postquam p̄plexum in uno statu vidimus n̄ hacce divi-
tas

12.

Distas entites, ac plexum in alio statu exenti. Mixari, & specu-
lari scoparnta e. An lit unum obtum in uno statu. v.g. politatis,
alias entites si includat, ac obtum in statu ext absolute, & ex-
citi; aliqua entitas includata positiva, & dista in uno plexo. v.g.
Exa absolute, qua si i inclusa in alio obto politis pcuri, obtiri,
& p alienationem, in quibus plexis & eodem entites inveniata,
lit dixi stabiliu videntur, dicimus obta horum plexorum
si disqui entiri; lit pcuri disquanta. Hec nra 1^a in sequenti,
quod hie fulcienda. Sed antequam labori nro ultimam impo-
nam manum, adverte me si aperire hie mentem circa dubi-
um inquiras. An inter Deum, & au lios, nec inter personas
Divinas, relative ad essentiam sumptas; debeat hie distio pcuri
ua stabiliri; qd opus, & labor e supra res philosophicas, hie hunc
nisi forte & eodem Pl. Junio quondam virtuale ponam entiri in
distam, & distam pcuri a Deo: Ex quo gas tibi exit nra sen-
tentia Antagonistas puris Vocibus in nram inspirare doctri-
nam, iudicare. ~

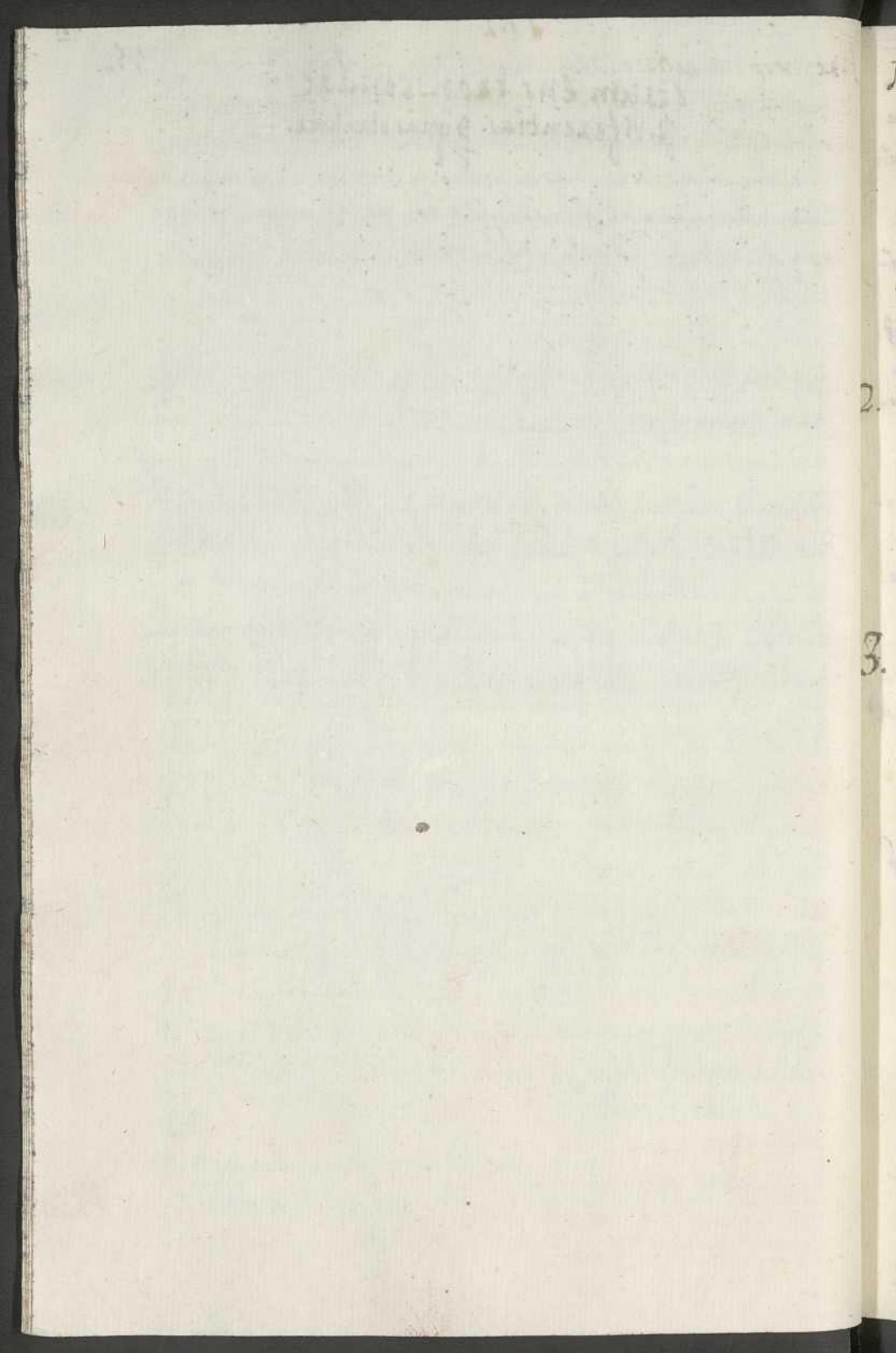
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

DE

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Vizum ens transcendat
p. differentias p quas strahita.

[Faint, mostly illegible handwritten text follows, appearing to be a philosophical or mathematical treatise.]

16
Hic vox tranſcenda idem ſignificat, ac identia, quæ obſer-
vanca idem ac identia rati et tranſcenda ſpeciali, idem q̄
identia ſpeciali n̄ quidem rei tranſcendentis, ſed tranſcendit
eſſentia rei tranſcendit, ſed tranſcendente. Et in duobus ſcitur
an eum tranſcendat ſe dicit, n̄ ſcitur an eum ſe identi-
ficet, ſed quæ dicitur et dicitur: an diſſimulatio identifi-
catis, q̄ diſſimulatio magis aduertendæ, q̄ ſolue huius q̄-
ſitionis in eo q̄ et n̄ ois identia rati ſed tranſcenda n̄ ois identia
ſpeciali.

2.
Nota 1. gra ſuperiora nuncupant ea, que pluri-
bus inferioribus ſubſtant. Sic gratia rati dicitur ſu-
perioris gratia ſpeciali, eo q̄ aial ſolius hominis, et bruti adſcribitur
ſuperioris ad ea oibus brutis, et plantis ſubſtant: hec denominatio
ſuperioris, ad que irrationalium pot. cadere; tunc in grata generica,
tunc in differentia, tunc in ſpecifica, ut ex pla, cuius oia or-
tendunt.

3.
Nota 2. cumta hec gra poſſe ratiſſimas ſumi
et 1.º interoaliter, ſeu ſignate, ſeu directe, et 2.º interoaliter,
ſeu copoſite, ſeu reflexe ſumuntur 1.º interoaliter, ſeu ſignate,
ſeu directe, q̄. apud de ignis ſecundus illa quibus tan-
quidam q̄. ſeu independentia ois a denominacionibus omnium
diſſimulatio illis. De duobus dicitur hoc eſſe aial ratiſſime, aial
eſſe ratiſſime ſumuntur 2.º interoaliter, ſeu reflexe, q̄. ar-
gumentamur hic ignis ſecundus ea, que ſunt dependentia a
ratiſſimis. 2.º. q̄. inquirimus hoc eſſe ſpez, ratiſſime eſſe di-
ſſimulatio, aial eſſe ratiſſime. Rurſus hec gra ſumpta 2.º interoaliter
poſſe, et accipi dupliciter 1.º ſpecificiter ac ſecundus ratiſſime q̄.
tunc. 2.º Reduplicative ac ſecundus ratiſſime, et obliquis. Et di-
re abus dicitur dicit, et ſubtus, et albedines, ac duobus dicitur
mus de alba porcum modo loqui de ſubto ſolo, ita ut aſpe-
ces, ad que naos vnic. ratiſſime circa ſubtus, ut dicitur
hoc albus eſſe aial ratiſſime modo de ſubto, et albedine ſumpta
ut aſpeces ad que naos ſi ias de ſubto, quæ de albedine,
ut dicitur albus eſſe ita aial ratiſſime. Inſtituta mei generis
q̄ ignis ratiſſime ab inferioribus (qua dicitur vocata

2^a. inter) et tunc loquimur de ipso instituto in eo generari hoc
e sumpto secundo interaliter, potest modo apparere, ac neque
se ipso pro sciendo a Ignis, et dicitur ad si predicari
de homine, aut bruto (nam de ipso predicari aiali dicitur si
vero. Ignis) modo ad apparere, aut nare tam de pro aiali
quas Ignis, ut dicitur genus, aial eie poile; in V. canu acci-
piti genus specificum, ac secundum Rectus; in 2°. Reduplicatite
ac secundum Rectus, et obliquus. Regula dignoscendus utique
e propter p^oter: si hoc soli subto Ignis accipitur subtus specificus
et secundum Rectus: Si subto, et Ignis dicitur accipitur redup-
plum, et tunc in Rectus, quas in obliquus; si dubius sit de hoc
dignoscenda e p^oter.

2. **Nota 3.** Exata superiora si accipiamur
ta secundo interaliter si transcendunt se ipse, neque aialis,
neque individua, sive hec inferiora sumantur V. sive 2°. inter-
aliter. P^oter e aial p^oter. 2°. interaliter sup^oter e aial predicabile de
multis differentibus ipse tamquam pars materialis esse meta-
che illorum, at 2us hunc deceptus si transcendit se sua inferiora,
sive hec sumantur V. sive 2°. interaliter. 2°. inferiora, sive V. sive 2°.
interaliter sup^oter si si se predicabilia de multis differentibus ipse
tamquam pars materialis; et hic deceptus si transcendit inferiora
V. V. 2°. interaliter sup^oter. An videtur certus, quoniam negat
vi huius Ignis specie, huius neque huius specie, Individuum, neque
huius specie, homo, neque huius specie, ipse, neque huius, Passale,
neque huius, dicitur potest illud sic certo revalere, hoc e predicabile de
multis tamquam pars materialis esse metache illorum; et
individuum ipse absque dicitur, sive V. sive 2°. interaliter sumantur
si si se aial 2°. interaliter sup^oter; et hoc si transcendit se
illa, imo si aial sumit reduplicum, ut 2°. interaliter accep-
tus disputat inadeguate ab individuo, ipse, atque dicitur, tunc V.
tunc 2°. interaliter sup^oter; nam aial reduplicum, ut 2°. interaliter
ta acceptus essent involvit Ignis, quas Instituta in eo gene-
ri, atque Ignis hec si disputat tunc ab ipso, tunc ab homine, tunc a Passale,
tunc et ab omni Ignis individuo, ipse, dicitur; et aial ut reduplicum
2°. interaliter sup^oter involvit essentia aliquid dicitur na a rui inferior

omnibus, in 1° quae 2° introaliter suppositis; & ab eis designata 17.
 una de quate.

Nota 5. Ob eandem rationem, ac dicitur, si accipiantur 2° introaliter in transcenduntur per a generibus superioribus (scilicet genus superioris entis) sicut haec genera accipiantur 1°, sive 2° introaliter, quippe species supposita 2° introaliter est predicabile de multis tanquam tota esse methacae illorum, et dicitur 2° introaliter supposita est predicabile de multis tanquam pars factis est methacae illorum, seu ut aliqui volunt est talitas dicitur generis ad species, at nullus ex his conceptibus est per genus, aut 1°, aut 2° introaliter suppositus quando quidem nullus est sufficiens, ut ex vi quae ipsius praesentat illius hunc iudicium haec entis est aial, nec hoc entis est predicabilis de multis tanquam pars materialium et metae illorum; & species dicitur si accipiantur 2° introaliter in transcenduntur per a generibus superioribus, sive haec accipiantur 1° sive 2° introaliter, in inadequata a generibus superioribus sicut 2° introaliter acceptis designata per species dicitur.

Nota 6. Genera, et dicitur 1° introaliter accepta transcenduntur per species atque individua 1° introaliter supposita in e. d. d. 1° quae. Ex vi huius solus apponitur Deus, et huius solus homo potest illius incidere in hoc iudicio; haec entis est aial; est rationalis; est vivens; est sensibilis, &c; nam dicitur, et homo definitur per hunc conceptum aial rale, et aial per hunc vivens sensibilis, ex vi illius apponitur Deus homo potest illius incidere in dicta iudicia modo immediate, modo mediate; & Deus, et homo sicut iudicium ac species 1° introaliter supposita iudicantur per a generibus ac dicitur superioribus, dicitur imate, dicitur mate. Ob eandem rationem individua transcenduntur per ab speciebus, quoniam ex vi quae solus apponitur Deus potest illius veritate accipere sic hoc entis est homo. Vero 2° partu est nullus conceptus per latius partem quae conceptus homo, atque conceptus Deus est sufficiens, ut ex vi quae ipsius quae illius praesentat hanc. hoc identitate dicitur hoc, hoc identitate dicitur. Solus quippe est illius qui ex eo potest per aial rale aut vivens, aut sensibilis &c. colligunt species identitate dicitur hoc, aut dicitur, at genera, et dicitur superiora latius patent, quae hic conceptus

specificus homo, et sic v.g. duo genera, et alia superiora si sup-
ciant, ut ex vi generis inferioris queat illis referre hoc iudicium homo
facti d. hoc, d. hinc; genera, et alia superiora si si se ipsi, nec in
q. nec transcendunt se ab his.

7. Nota 7. Quia inferioris si acci-
piantur v. inter alia, ac 2^{ca}. que venit aq. rei transcenduntur
a superioribus, et a aliis inclusis se in his generibus.
Et facile. q. q. e. se quibus dicitur e. se dicitur; at alia talis
pta v. inter alia e. se quibus dicitur, q. quidem rogati de defini-
oe talis v. inter alia suppti si alia dantur q. hanc prius dicitur
nec; q. dicitur talis v. inter alia suppti e. se dicitur. Et ignis fatendi
videtur sapient. q. maior in solute qua hoc arguitur excipit; nec
solus si e. talis se ut taliter dicitur, alia, e. se dicitur, q. e.
vnde talis 2^{ca} inter alia accipitur fore se dicitur, q. et nos namq.
tas, et si alia voce acuti. Ex quibus oibus diligens in hoc quon-
to transeca nullus reip. dari dicitur, inter alia, at q. ipse,
quonia si sermo i in se reflexo, et 2^{ca} inter alia neutra id e. nec
ipse, nec alia transcendunt a generibus superioribus. Si d. ser-
mo i in se directo, et v. inter alia ipse, quin dicitur a generibus
superioribus transcendunt se.

8. Ob. 3^a. Si tales rationes a priori, qua
pta. Secunda videtur dicitur, et ut talis, hoc e. 2^{ca} inter alia sup-
ptas transcendunt se a generibus. Tale quatenus taliter dicitur
dit in no. Decepta e. rationes dicitur, ut q. identitate dicitur
in e. talis dicitur, necq. in e. talis dicitur ab ipse, at eo
ipso tale ex no. Decepta dicitur, agantur identitate dicitur; q. talis
ex no. Decepta dicitur e. se dicitur; q. talis ex solo Decepta dicitur
transcendunt se ab alia. no. maior dicitur e. certag. q. q. e.
se dicitur, tales e. taliter dicitur, nec ex alia talis hoc e. d.
tunc q. identiter nec aliquas in e. talis. Quamvis mirum vocat
certag. nec q. agantur et ut dicitur, i. ut tribuente aliq.
effectus q. identiter. D. B. e. agantur, ut identiter. D. B.

9. Nota. maior
ut falsum non precipua identiter talis, que nota e. nobis identiter
transcendunt se explare oportet. Albedo dicitur aucter dicitur, qualis

pariter bet, ut i. l. n. i. albus. Ceterum hoc n. p. rat quatenus ignia, aut 44.
 ni unio identitatis ap. rei. I. pariter ignia; I. q. I. hoc I. pleas pariter al-
 bi identitatis; et quidem so inadequate, nisi xao dicendum de idente
 spali dicitur I. generis, et quidem, clifra, ut talis mentalis I. trant Vno-
 uerit, indifra generis, ut I. trant hanc, aut illas spes n. q. difra-
 spali, ut talis ap. rat identitatis I. generis; I. adunus I. hoc I. pleas
 I. so inadequate. Verum q. equivocatione V. recanda d. i. q. uot
 mai. Tale quatenus talitas aial' det in mo. Negre ee xaoz I.
 ruentz intine, atq. identice aial' inie talis aial', q. identes, seu
 I. aial', n. q. identes, et q. d. q. inadequate, seu I. hoc I. trant talitatis
 I. cede maon' et in hoc V. rone se no. mi. q. uas, hoc tri bene ex-
 glatio so q. bat tale quatenus dicitur ap. rat identitatis I. talite
 aial' n. I. q. talis. Ad q. hanc maon' n. l. xao; ee dicitur tales
 e. spali intine, atq. identice, seu ex l. I. trant res tales n.
 q. identes sui I. dicitur, I. parante, I. ruente res tales, q. q. identes
 sui I. tali re I. trant, et quidem q. identes inadequate. I. q. p. p.

10. Delus. cum eximus A. et plerumq. veterum Philos. i. Cur tale transcon-
 dit se contra dicitur, q. quas I. trant, et ut talis, atq. I. intesalia
 sup. p. l. v. Benevolens v. g. reduplicat, ut dicitur sup. p. l. v. q.
 q. ee se. I. cca e. legiima. I. x. an. I. x. rite, ut talis ee se p. p.
 stat in eo, q. q. hanc I. trant preita ap. rat preita ip. a
 obtusa identitatis I. p. l. ita, ut ex n. q. se filii I. trant q. o
 illis aduertens non q. se hanc preita ap. rat preita ip. a obtusa
 I. trant sic tendentes preita ap. rat preita ip. a obtusa
 identitatis I. p. l. ita ut ex n. q. se talis I. trant q. o illis ad-
 uertens q. se hanc preita ap. rat preita ip. a obtusa
 quoz ap. rat attributa methaica preita, et n. ap. rat, ut ubi
 mutuo I. dicitur, et q. q. n. n. I. trant hanc I. trant preita e.
 I. trant q. quas preita ip. a obtusa ap. rat identitatis I. p. l. ita
 ex ut talis q. q. o illis aduertens sic. preita e. p. l. at
 q. hanc preita ap. rat attributa methaica
preita, et quidem. ut dicitur e, ut e. certum, alias hanc I. trant
preita fore dicitur n. o. obtusa. Deinde hanc attributa n. apa-
 rent, ut ubi mutuo I. dicitur, et deniq. hanc attributa apa-

rent q̄ dictas s̄nices, ut nime duventia d̄ p̄te, q̄ q̄ d̄
 tas s̄nices ap̄ant, ut mutuo idenfata d̄ p̄te eo, q̄ s̄mo
 finit̄ p̄ponat identes gratas, q̄ que mutuo de p̄te re
 ip̄a re, et maor nequit ex cogitari oventia atq̄ s̄formit̄
 quas idental; 5.

11.

Jota n̄ in hoc ultimo talis s̄nices cūq̄
 scia in Dari e legitima, mior q̄ partes fuit atensa, maor.
 Videri p̄cipua, tūq̄ q̄ res eē s̄p̄, seu mentalit̄ p̄tes in eo stat,
 q̄ ap̄ant gratas n̄t as̄. ut p̄tes, v̄nice s̄nices inco, q̄ as̄.
 n̄t habiat gratas, et q̄ bec ap̄ant re n̄ sibi d̄. dicant; q̄ res
 eē s̄p̄, seu mentalit̄ p̄tes in eo stat, q̄ ap̄ant gratas re, et
 nulla ap̄ant in ip̄a d̄. dict̄, ut p̄tes nima d̄formit̄,
 atq̄ oventia, tūq̄ q̄ substituta v̄q̄ n̄ ob alia r̄oēs eē s̄p̄
 ut n̄t q̄ q̄ hanc s̄nices sup̄les subtraas, et ap̄ant gratas ma
 t̄ba ip̄ant substae, et n̄ ap̄ant, ut n̄t mutuo reguonantia,
 d̄ p̄tes, ut recipere oventia in p̄. n̄ en alioquin eā h̄c duo
 bus de p̄te subtraa n̄ eē s̄p̄ de p̄te p̄tes; q̄. Rebi hanc s̄nices
 q̄ p̄tes ap̄ant quāq̄ gratas p̄tes, et n̄ ap̄ant, ut n̄t in
 v̄nice reguonaa; d̄ p̄tes, ut nime idenfata, at hoc n̄ n̄t, ut
 illis secūto p̄ferat hanc s̄. p̄tes eē p̄tes eo, q̄ q̄ illis as̄
 gere, an se ip̄a lateat in p̄tes atibutū v̄lla d̄. dict̄, et
 n̄ n̄ ap̄ant p̄dictas ap̄ant; ites an nima illa idental, quas
 detegit i p̄ra; an p̄tes adm̄ta aliqua d̄. dict̄, ut ovent
 sunt identalibus chimericis. C. V. q̄ h̄t̄ eo n̄ p̄te h̄t̄
 s̄nices specifica subtraa ne quibus illis certo resolueret sub
 traas eē p̄tes p̄ntes subtraa n̄ exis s̄p̄ p̄tes, q̄ p̄tes e
 Sequela p̄bata ista eades d̄ra.

12.

Jamen n̄ q̄ hanc s̄nices,
subtraa ap̄ant atibuta substae, et n̄ ap̄ant, ut n̄t
 mutuo d̄. d̄centia, d̄ p̄tes, ut nime idenfata, q̄ illis n̄t
 dubitare, lateat nec ne aliqua d̄. dict̄ in gratas substae
 aliqua d̄. dict̄, et si n̄ p̄bata talis d̄. dict̄ q̄ hanc s̄nices sub
traa: ites an idental ea, quas detegit bec simplia s̄mo subtraa,
 i nec ne pura, seu p̄tes adm̄ta aliqua d̄. dict̄, q̄ eo n̄t
 solus s̄nices subtraa nequit illis certo resolueret subtraa eē p̄tes

habet, atque; q̄ substantia n̄ est se parū. 2. 2. q̄. aduc. respecta ad mōde
aliquū obli pot̄ illū p̄sentia substantia, utiq̄ obliq̄ illud implicet nec
ne 2. dicitur, quōd illa n̄ rati p̄cedit identes, utiq̄ illud obliq̄, et
ḡo: p̄inde obliq̄ illud n̄ est se ḡo, nec se ens, seu agens, exere; at
si q̄mō illa p̄tās her̄ hoc tū, et p̄ponat̄ abstrita p̄tā, et n̄ p̄-
ponat̄ ip̄s, ut ubi ip̄s 2. dicitur, et aperiat̄ sumas p̄ventionas,
sumamq̄ identes illorū, q̄ p̄tā imp̄dentia dubitabit̄ illū respectu
tae h̄c q̄mō, Vtūq̄ lateat̄ vlla 2. dicitur in abstrita p̄tā, i da-
ta h̄c q̄mō, substantia imp̄dentia abiget̄ illū an lateat̄, nec al-
qua 2. dicitur in abstrita substantia, et alia nullū dubiū est Vtūq̄
imp̄det, q. q. q. si euidētia p̄pōat̄ obliq̄ obnoxius illi formidē-
ni, sicut falsū, q̄ dicit̄ eēt desistere ad errores corū philoso. qui dic-
bant̄ illū certū vno illū, q̄.

13. **Lib. 2.** Peritēs eēt se ḡo, ut
quo, q̄ m̄dus obliq̄, q̄ m̄dus dicit̄ aduenientū aliorū n̄ verō eēt se
p̄tās, ut q̄ q̄ m̄dus v̄tā: q̄ m̄dus q̄e stantū, et h̄c pot̄ aduenire
aliam p̄sentā vocat̄ n̄lō 2. aliud eēt p̄tēs ap̄di a nobis q̄ m̄dus,
seu q̄ ip̄s obliq̄ dicit̄ q̄ adiacentū entī, quē ad m̄dus aliud eēt q̄-
Angelus ap̄dat̄ a nobis q̄ ip̄s uenit̄ conp̄oni, et dicit̄ q̄ ip̄s rei
ualit̄ op̄tās, q̄ ip̄s, aliud ad q̄ Angelus i se uenit̄ op̄s op̄tās
op̄tās; itē q̄ aliud eēt Latet̄ Ceterū dicit̄ a nobis q̄ ip̄s bonū,
aliud q̄ Latet̄ Ceterū i se v̄tā. Hoc 2. eēt falsū, hoc v̄tā eēt verū.
sicut de p̄tēs, Verū eēt q̄ ap̄dat̄ a nobis q̄ ip̄s obliq̄, dicit̄ q̄ ad-
iacentū entī (Cat̄ hoc n̄ imp̄dit̄ eā eēt se ens) it̄ diffinitū, et de-
finitū ap̄di a nobis q̄ ip̄s dicit̄ n̄ verat̄ definitū, et definitū,
eēt se idē, et Angelus ap̄di a nobis q̄ ip̄s rei ualit̄ op̄tās q̄ ip̄s,
n̄ verat̄ Angelus eēt se ip̄s, et i rubricā, et p̄tās in hoc iudicio ar̄ale
accipi q̄ ip̄s dicit̄ n̄ verat̄ q̄ hoc idē iudicū in se idē, ut q̄ ip̄s fa-
tent̄ aduenire, falsū a. q̄ ip̄s p̄tēs i se tale obliq̄, aut̄ talis dicit̄,
Nūq̄ dicit̄ identes falsū fundit̄ in identes talē, n̄ p̄tēs eēt se obliq̄
aut̄ sua aduenire entī eēt quōq̄ q̄. n̄ in obliq̄, ac dicit̄ adue-
nientē p̄inde n̄ ap̄tē rei dicit̄ ab ente, q̄ eēt falsū; q. 2. 2.
Intrauando rases ap̄tē, p̄tēs eēt se p̄tēs, ut q̄ nil aliud eēt quā
aperire q̄ p̄tēs, oceptū, ut eo in p̄tēs huius partis illū certo re-
soluere n̄; p̄tēs eēt p̄tēs, seu n̄; p̄tēs eēt idē q̄ eēt ḡo; q̄ p̄tēs

¹ p² p³ p⁴ p⁵ p⁶ p⁷ p⁸ p⁹ p¹⁰ p¹¹ p¹² p¹³ p¹⁴ p¹⁵ p¹⁶ p¹⁷ p¹⁸ p¹⁹ p²⁰ p²¹ p²² p²³ p²⁴ p²⁵ p²⁶ p²⁷ p²⁸ p²⁹ p³⁰ p³¹ p³² p³³ p³⁴ p³⁵ p³⁶ p³⁷ p³⁸ p³⁹ p⁴⁰ p⁴¹ p⁴² p⁴³ p⁴⁴ p⁴⁵ p⁴⁶ p⁴⁷ p⁴⁸ p⁴⁹ p⁵⁰ p⁵¹ p⁵² p⁵³ p⁵⁴ p⁵⁵ p⁵⁶ p⁵⁷ p⁵⁸ p⁵⁹ p⁶⁰ p⁶¹ p⁶² p⁶³ p⁶⁴ p⁶⁵ p⁶⁶ p⁶⁷ p⁶⁸ p⁶⁹ p⁷⁰ p⁷¹ p⁷² p⁷³ p⁷⁴ p⁷⁵ p⁷⁶ p⁷⁷ p⁷⁸ p⁷⁹ p⁸⁰ p⁸¹ p⁸² p⁸³ p⁸⁴ p⁸⁵ p⁸⁶ p⁸⁷ p⁸⁸ p⁸⁹ p⁹⁰ p⁹¹ p⁹² p⁹³ p⁹⁴ p⁹⁵ p⁹⁶ p⁹⁷ p⁹⁸ p⁹⁹ p¹⁰⁰

12.

L^o 2. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

15.

L^o 3. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

bene obtus materiale et inseparabile ab obtu B. et tñ aliq̄ adere
 re et sup obtus, l̄ ut ex pla. cuique p̄ria ostendit, Cui q̄ n̄ stabit bene
 obtus d̄ eē mentalit̄ rase q̄ n̄ inseparabile, seu imprudēle ab obtu
 B, et aliq̄ adere mentalit̄, ac rase n̄ra sup obtus B, d̄ eē mentalit̄
 ta inseparabile, at q̄ imprudēle ab obtu B ē identit̄ati s̄ obtu B. g.
 ita rae a p̄ori ē quas n̄ra p̄ diximus, eo igit̄ q̄ hic ceptus p̄ritas
 vltia em̄ significet aliq̄ n̄ includit s̄ in ente plus significat, q̄q̄ hic
 ceptus em̄, seu aliq̄ adit s̄ sup ceptus em̄ (si n̄ h̄ n̄ imbit s̄
 in illo, hoc ē aliq̄ vltia illud, seu ē aliq̄ vltia p̄ta p̄tata illud) at quas
 quas tota p̄ritas, ut talis i p̄tate em̄ nil horum hic ceptus p̄ritas ali-
 q̄ significat n̄ includit s̄ in ente, nash significat p̄ritas igit̄, que n̄
 involvit in ceptu p̄tali em̄, sub hoc n̄ involvit in ceptu p̄tali aia-
 li, tamen n̄ igit̄ i s̄ aial; g.

Q. 2. Ideo, et pte p̄ritas n̄ eē s̄
 em̄, q̄ alias p̄ritas eē tota sp̄ci subit̄e igit̄ cet s̄ em̄ p̄re at hoc ē
 fatius; g. s̄i. p̄. Sp̄ci infima h̄m̄, et vltius p̄ru ē s̄ em̄, et s̄ igit̄
 re, ut r̄o igit̄ fatemur, et tñ n̄ n̄r̄ abut̄re d̄i p̄t̄ p̄ru ē totas sp̄ci
 subit̄e alias p̄ru sub hoc ceptu p̄dicant̄ de hac, et illa subit̄a tas quas
 tota em̄ met̄aca: g et rae ē d̄icimur ceptus vnt̄ p̄dicabile sp̄ci, et p̄di-
 cabile d̄i q̄ n̄ r̄at in eo, q̄ ceptus d̄i alit̄, aut n̄ significet vlt̄o m̄d̄o aut
 n̄ significet s̄, at q̄ ex p̄te obtus id̄e q̄ s̄ significat ceptus specificus (nas
 q̄ p̄m̄ eēt declinare ad p̄m̄ones obtus. Q̄ d̄ n̄ p̄t̄e ab adveniant̄
 eē n̄r̄us, et ob n̄r̄as rase videt̄ n̄ eē n̄r̄us) d̄ in eo, q̄ ceptus specificus
 significet s̄ sup obtus q̄ sp̄ci p̄ritas cuiusdam subit̄ancialis ex n̄ra, et d̄i
 resultant̄. Ceptus d̄ d̄i alit̄ significet id̄e obtus, et q̄ s̄, at q̄ p̄ p̄tes
 n̄ adiacent̄, alit̄e; d̄ quas quas n̄ ceptus d̄i alit̄ p̄ritas significet
 s̄ em̄, et q̄ se n̄l om̄in̄u t̄m̄ hoc significare pot̄ p̄ sp̄ci d̄i adveniant̄
 em̄, hoc ē ad ignorandus hoc p̄m̄one vlt̄e sp̄ci, et h̄t̄itudine albedin̄i, v. g.
 adiacent̄ p̄ritas. Ex ex p̄te sup̄ aduct̄. Nec s̄gn̄o Angelus s̄ acco-
 p̄re significat ident̄es Angel̄i s̄ sp̄ci (nas q̄ Angelus ē p̄tate subit̄a sp̄-
 rituali) et tñ ad habendas hanc sp̄ci vlt̄m̄ sp̄ci eē ex diam̄en-
 tis op̄t̄e sp̄ci, n̄r̄us sp̄ci iuv̄enit̄ conp̄onit̄, it̄e hoc vltius aial
 rale s̄, at q̄ ex p̄te representat ident̄es vnt̄ subit̄e, et p̄t̄us vnt̄ q̄
 p̄ponens, ut vnt̄ id̄e, et tñ d̄i h̄m̄ hoc vltius ignoramus subit̄e,
 et p̄t̄us q̄ sp̄ci duorum. N̄r̄us hoc s̄gn̄o h̄o: aial rale n̄ ident̄es

fiali nouus obstarus, et in dicit illas henuus vltima rpe duorum,
 ad ignorandus ruis obfus; q stat bene bene scriptus pteita rignu
 fare expe identes pteita i ente, et in illas rignifare q rpez daie adu
 nientu entu, et ab eo dute; d in eo dicit, q hic scriptu pteita i dicit
 ali, et n rpeffau; q ob n pteita i fi ens erit nilominus dicit n
 d rpe re n magu duto q ritez fore totas rpez rubeu, quoad obfus,
 et n quoad magu rignifandi illa.

17.

L. 1. S. Ideo q rpe pteita rignu
 ee fiens qupe alias rubeita n differant fi ab accedenti, q e fabru;
 at neq hec e ligitima; q. p. q. S. q. et n gata hoi rubeitatu
 rceptibus n n fi dicit ad nra, et rignula rube dicitu rceptu rpe
 cifico hoi n fi dicit, vt certus e, et in nra, et rign gata hoi rube
 hoc rceptu rpecifico hoi n fi dicit ab equo, vt e certus; q quaqquaq
 pteita rube hoc rceptu dicitu gteita i fi ens, pot nil omniu rube
 hoc eodem rceptu dicitu ee fi dicit ab accedenti; ruz et q pteita rube
 hoc rceptu e q te fi hoc genus; raltus dicitu, nagh q hoc genus
 illas dicitu. Vnus inuoluetu (que e dicitu accedenti) et e fi hoc
 genus raltus dicitu, et daie quaz rrefere hanc dicitu, tam et
 n rignifandus inuoluetu n fi raltus dicitu, et in nobu hinc de
 ducit q ritez rube hoc rceptu ee fi dicitu ab inuoluetate rube hoc eodem rcep
 tu; q quatu pteita, et inuoluetu rube hie rceptibus n fi hoc genus ere
 pot nilominus rube hie rceptibus ee fi dicitu. hinc arripit dicitu omniu
 aliu arguo raze. 1. ex eo, q duo ridentur fi o vno rcepto male d
 ducit ridentur ee vna re, vt p hanc e; q ex eo, q pteita, et inuolue
 tu rube hie rceptibus ridentur fi o ente, male rcludit ridentur
 rube hie rceptibus in nra; q dicitu locu, vt rube hie rceptibus dicitu
 anta fi ad ruz; q ex eo, q pteita i fi ens, male rnferta fore,
 vt n dicitu rube fi rubeita, et accedenti. 2. raze, et quide apu
 e. Co q. q. neq rubeita inuoluetu fi in rceptu fiali accedenti,
 neq ruz accedenti in rceptu fiali rubeita dicitu locu, vt rube
 ta, et accedenti rube hie rceptibus dicitu rubeita fi rubeita in nra;
 at quaqquaq pteita i fi ens, et genus i de rceptu fiali accedenti,
 nilominus pteita, et rubeita rubeita rubeita n nra in rceptu fiali
 accedenti, et ruz quaqquaq inuoluetu n e de rceptu fiali pteita.
 L. 1. pteita huius mi, raze facile applicanda. 2. ex eo, q ens i

18.

de seceptu speciali accidentis, so includitur fore de seceptu speciali accidentis, 24.
 qd involvitur fuerit in ipso ente, n vero, qd genus e extra seceptu
 entis (equidem ex eo, qd dual i de seceptu hor, itaqz pbat vivens ren-
 sile includitur in seceptu speciali aialu ee quoz de seceptu speciali hor n
 vero, n vero pta hoc de aialu, aut de alij aialibz in seceptu aialu
 n includit) at quas quas tota pteita i se em nilominus ens n iden-
 tificat se o pteite, et o contra, hec n involvitur in seceptu speciali entis, ut re-
 pte exlatu e: qd quas quas pteita i se em, et quas quas hoc genus i
 seceptu speciali accidentis nilominus pteita n e de seceptu speciali acciden-
 tis, et ides invenit pte iteo ipso, qd neutra ex his i de seceptu speciali
 alterius dicitur se methaco sub ho seceptu; qd quas quas. D

18.

demus superior solus. Quoties viderit, ut nequit asseri de aliquo
 obto cum seceptu speciali methaco, et de seceptu, qd directe etqz asseri
 idemtas o pteite. A hoc pteite i de seceptu speciali, et methaco illius ob-
 te (sit n n, aet pteite utiqz asseri directe, at qd expro expro seceptu
 specialis de illo obto, qd directe, at qd expro seceptu speciali i asseri
 pteite. D de pteite nequit asseri cum seceptu speciali, et methaco,
 qd sub asseri directe, at qd expro idemtas sentie. P. oii mou a fran-
 di de pteite cum seceptu se et methaco reducendus e ad hunc,
 qd pteite e talitas dicitur entis ad subitans; d hic indy directe at qd
 expro asseri de pteite idemtas o ente. P. oii ppon textu adiacentis
 asseri directe, ac imae de subto X^a regulari simularum idemtas sentie;
 quas obrox dicitur P. uis curat e dicitur P. uis e em curat dicitur;
 at hec qd pro pteita e talitas P. uis e qd pro textu adiacentis, hqm
 vltia pteite involvitur in copula e asseri aliud negare talitas hqm;
 qd hec qd pro directe at qd imate asseri de pteite idemtas o ente: qd
 hec dicta sufficiant alia arguta aglomerari solita potens, quo-
 maz firma ii. Unus qd certum sit pteita sub hoc seceptu e exclu-
 sibus pale imate, itaqz ut qd, quas, ut quo huius seceptu nabe n
 pteita (aliqz n assignare oportet excludibus, ut qd, et ut quo huius
 seceptu nabe, et nil aliu oportunitus videt, quas hoc pteita) qd
 pteita sub hoc seceptu e pteite, ut qd, et ut quo; qd sub hoc seceptu
 e se. curat adversariorum pteita e ex pteite data nu. P.

Ob. 1. Cui transcondere se p[ro]p[ri]et[er]i s[ub]i[n]t in eo, q[ui] ita i de
 septu[aginta] p[ro]p[ri]et[er]i, et d[omi]n[us] entis, ut ens ingreditur in V[er]bo def[ini]t[io]n[is]
 p[ro]p[ri]et[er]i, ita talis; d[omi]n[us] hoc n[on] accidit. L[et]a. L[et]a, ut d[omi]n[us] n[on] d[omi]n[us] d[omi]n[us]
 n[on] tanquam receptus adueniens, et superadditur entis n[on] ut d[omi]n[us] n[on]
 n[on] fatali adueniens, et q[ui] m[od]o adueniens illi e[st] d[omi]n[us] at n[on] def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i
 n[on] def[ini]t[io]n[is] tanquam receptus adueniens entis, quoniam nil pot[est] def[ini]t[io]n[is] tan
 quam adueniens sibi ip[s]i; q[ui] L[et]a maori no[n] mi. Ad huius p[ro]p[ri]et[er]i
 V[er]bo. d[omi]n[us] quendo magis: Def[ini]t[io]n[is] d[omi]n[us] tanquam receptus adueniens entis,
 quatenus idem f[aci]t s[ed] entis hoc q[ui] e[st] def[ini]t[io]n[is] entis no[n]; quatenus, f[aci]t d[omi]n[us]
 n[on] n[on] f[aci]t a nobis q[ui] p[ro]p[ri]et[er]i f[aci]t adueniens entis, s[ed]o ma, et in h[uius]
 in s[ed]o etia[m] adueniens p[ro]p[ri]et[er]i, et d[omi]n[us] n[on] mi. Si def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i, n[on] d[omi]n[us]
 et tanquam receptus adueniens entis, quoniam n[on] idem f[aci]t s[ed] s[ed]o q[ui] e[st] adueniens
 entis, s[ed]o; quoniam receptus a nobis q[ui] p[ro]p[ri]et[er]i f[aci]t adueniens entis, no[n] mi; et
 d[omi]n[us] n[on] f[aci]t s[ed]o p[ro]p[ri]et[er]i, nil pot[est] def[ini]t[io]n[is] tanquam sibi ip[s]i p[ro]p[ri]et[er]i s[ed]o
 q[ui] e[st] adueniens sibi ip[s]i, s[ed]o; quoniam app[er]t[us] q[ui] p[ro]p[ri]et[er]i n[on] adueniens sibi ip[s]i
 n[on] no[n], Si n[on] Angelus d[omi]n[us] def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i ap[er]t[us] a nobis q[ui] p[ro]p[ri]et[er]i n[on] ap[er]t[us]
 te entis p[ro]p[ri]et[er]i, n[on] p[ro]p[ri]et[er]i n[on] p[ro]p[ri]et[er]i e[st] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]et[er]i, n[on] p[ro]p[ri]et[er]i
 p[ro]p[ri]et[er]i p[ro]p[ri]et[er]i, cui p[ro]p[ri]et[er]i d[omi]n[us] def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i, n[on] pot[est] ap[er]t[us] a nobis q[ui]
 p[ro]p[ri]et[er]i f[aci]t adueniens entis. N[on] n[on] e[st] d[omi]n[us], et p[ro]p[ri]et[er]i manent n[on]. D[omi]n[us]
 et B[er]n[ardus]. L[et]o. 2. ad p[ro]p[ri]et[er]i illius mi, s[ed]o d[omi]n[us] ma, et d[omi]n[us] d[omi]n[us] 2.
 mi; si def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i n[on] mutuo, n[on] def[ini]t[io]n[is] tanquam receptus d[omi]n[us]. L[et]o; Si
 def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i n[on] mutuo n[on] def[ini]t[io]n[is] tanquam receptus d[omi]n[us]. no[n]; ad p[ro]p[ri]et[er]i
 dico t[ame]n t[ame]n p[ro]p[ri]et[er]i def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i, n[on] def[ini]t[io]n[is], ut adueniens sibi ip[s]i,
 q[ui] n[on] ens n[on] idem f[aci]t s[ed] ip[s]i, et ip[s]i idem f[aci]t s[ed] entis; q[ui] et n[on]
 def[ini]t[io]n[is], ut adueniens entis, n[on] def[ini]t[io]n[is], ut adueniens sibi ip[s]i n[on] n[on]
 hoc ex n[on] 12.

Ob. 2. I p[ro]p[ri]et[er]i def[ini]t[io]n[is] p[ro]p[ri]et[er]i p[ro]p[ri]et[er]i (et no[n] n[on] n[on]
 d[omi]n[us] sup[er] p[ro]p[ri]et[er]i entis, q[ui] i s[ed]o d[omi]n[us] d[omi]n[us] resp[er]t[us] p[ro]p[ri]et[er]i) q[ui] ens, et aliud, et
 t[ame]n de illo, alio qu[er]o, an i ens p[ro]p[ri]et[er]i, an i ens, et aliud, q[ui] n[on] i s[ed]
 ens. Si 1. adue p[ro]p[ri]et[er]i n[on] adit sup[er] ens. Si 2. aliud aliud e[st] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]et[er]i.
 t[ame]n. p[ro]p[ri]et[er]i. s[ed]o p[ro]p[ri]et[er]i nullas magis p[ro]p[ri]et[er]i exp[er]i[en]t[ia] p[ro]p[ri]et[er]i entis n[on] adit sup[er]
 p[ro]p[ri]et[er]i entis; at n[on] p[ro]p[ri]et[er]i e[st] p[ro]p[ri]et[er]i, receptus f[aci]t p[ro]p[ri]et[er]i nullas p[ro]p[ri]et[er]i p[ro]p[ri]et[er]i
 p[ro]p[ri]et[er]i p[ro]p[ri]et[er]i entis qu[er]o p[ro]p[ri]et[er]i p[ro]p[ri]et[er]i; q[ui] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]et[er]i p[ro]p[ri]et[er]i
 in idem talis. n[on] p[ro]p[ri]et[er]i e[st] ap[er]t[us] n[on] ens p[ro]p[ri]et[er]i; l[et]a, et aliud. Si 1. p[ro]p[ri]et[er]i
 n[on] p[ro]p[ri]et[er]i n[on] e[st] ap[er]t[us] n[on] p[ro]p[ri]et[er]i (q[ui] p[ro]p[ri]et[er]i e[st]) n[on] 2. de illo alio qu[er]o, an i ap[er]t[us]

em quae; an em, et aliter; i. 1. dicitur idem ab accidentibus. ad 2. dicitur idem dilemma. ad 3. dilemma
per praeceptum de huius generis, et aliud, i. q. q. aliter tunc ab ente; id est ex parte, aliter tunc ab
igitur hoc est de huius generis, et aliud, i. q. q. dicitur se ab ente, id est a quo em dicitur se. Cuius tunc
omnino non dilemma; id est quod em dicitur se a rariis ab illo alio, id est in e. d. dicitur, ut illud aliud
i se rariis em. Cuius manet i. 12. ad 3. q. q. no n. q. q. et h. rariis huius sub hoc rariis
specifice huius i specialia ad n. rariis i q. rariis huius co rariis specifice rariis aliquos rariis em
m. q. q. rariis ad alia, rariis q. q. rariis i se em atamen em i involuit rariis; q. rariis q.
n. huius em rariis alig. rariis q. rariis em i. 12.

Ob. 3. Si quitas

eort se em, quitas em tota rariis sub huius. dicitur q. q. i se em, et quitas i se tota rariis sub huius,
at quitas i se i se em, et dicitur i se q. q. dicitur i se rariis. dicitur i se rariis, et dicitur i se rariis,
quod ob huius n. rariis idem ob huius, q. q. rariis sub huius rariis sub hoc rariis rariis, et i se rariis
rariis, rariis; et tota rariis rariis quod n. rariis rariis n. rariis, no; quoniam i se rariis
n. rariis rariis rariis rariis i se ob huius em q. q. rariis rariis rariis rariis. Cuius dicitur
tunc rariis quitas rariis rariis i se huius idem ob huius; id est rariis ad huius aliter i se rariis
to rariis. i. 12. Et hoc est n. rariis dicitur n. rariis rariis rariis rariis, et dicitur i. 15. ut huius
i. ad huius rariis rariis rariis, q. q. i se em, et quitas, i se tota rariis rariis quod ob huius, rariis;
ad huius rariis rariis ob huius rariis. Si dicitur q. q. rariis rariis rariis, rariis; i se rariis q. q.

Ob. 4. Si quitas est se em sub huius

dicitur se ab accidentibus q. huius i. 12. rariis. rariis huius rariis i se accidentibus i se rariis;
quod accidit i se em, dicitur rariis i se rariis, n. rariis i se rariis i se rariis em, et
rariis i se nos aliqua rariis rariis em; q. rariis i se rariis rariis rariis rariis rariis
i se rariis i se rariis; q. ab hoc i se dicitur se. 2. Sub huius rariis dicitur
se ab accidentibus q. huius illud cuius tota rariis rariis i se rariis rariis
accidentibus; at i se rariis rariis i se rariis rariis rariis rariis em
dicitur i se quod rariis rariis accidentibus, q. q. huius i se rariis; q. i se rariis i se
em, sub huius i se dicitur se ab accidentibus i se rariis rariis; q. i se nullo. 3.
Si quitas i se em, em font i se rariis rariis rariis; id est rariis rariis rariis
accidentibus; q. i se rariis i se em, rariis rariis rariis, font rariis rariis
q. i se rariis i se dicitur se ab accidentibus. No. rariis rariis rariis rariis, et rariis
meminemus rariis. Ad 1. q. q. no 2. rariis rariis, huius ad huius rariis
dicitur i se rariis rariis em i se rariis em, rariis i se rariis rariis
em i se rariis rariis em i se rariis em, no; quoniam rariis rariis
i se rariis i se rariis rariis em i se rariis em, et i se rariis rariis rariis

si in attributo existit; nō dicitur in eis penitus nō extra seipsum existit; sed p[er] se
 sita tamen nō involvitur seipsum, ipsa tamen nō involvitur in ente,
 idcirco tamen nō p[er]tinet ad seipsum in quantum sit in seipso & accidenti.

23.

Ad 2as. Nota ma, no[m]i[n]e; Ceteris aliud e[st] totus p[re]sens e[st] seipsum
 (et hoc deducitur) aliud totus r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] e[ss]e p[er] se, et hoc e[st]
 falsum, namq[ue] et si p[re]sens e[st] seipsum, atq[ue] r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] p[er] se
 ente, et dicitur quod r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] seipsum: at hoc dicitur e[st] aliud q[uam] e[ss]e
 quippe que nō involvitur in seipsum ente; & penitus e[st] extra hunc seipsum
 quicquid ip[s]a e[st] seipsum; & quicquid tota p[re]sens e[st] seipsum, nō
 omnino r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] involvitur aliud q[uam] e[ss]e; & e[ss]e nō e[st] tota r[ati]o[n]is
 p[re]sens e[st] accidenti, quas ob hoc si ad d[ed]ucuntur hoc abridit; p[re]sens
 tu r[ati]o[n]is e[st] tota p[re]sens e[st] e[ss]e p[er] se ab ip[s]o r[ati]o[n]is dicitur nō d[ed]ucuntur
 hoc. Sola r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] e[ss]e ens dicitur, e[ss]e ens p[er] se, nō, ens,
 et aliud involvitur in seipsum ente, dico; que dicitur r[ati]o[n]is dicitur
 dicitur, quo circa totum dicitur huius q[uod] nō dicitur in hoc q[uod] tamen nō p[re]sens
 sit seipsum, et ens e[st] de seipsum, nō r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] accidenti, nōlō minus p[re]sens
 nō involvitur seipsum p[re]sens e[st] accidenti, eo q[uod] p[re]sens e[st] sit seipsum, at p[er] se
 huius seipsum nō involvitur, & p[er] seipsum extra illud e[st] q[uod] copulata copula huius
 quoniam e[ss]e, si sub hoc seipsum p[re]sens e[st] homo e[st] seipsum, et e[ss]e nō e[st] a[cc]id[en]s e[st] de
 seipsum p[re]sens e[st] equi, nōlō minus homo sub p[re]sens e[st] seipsum nō e[st] de r[ati]o[n]is equi
 eo q[uod] homo sub p[re]sens e[st] seipsum nō e[st] de r[ati]o[n]is equi, eo q[uod] hoc sub p[re]sens e[st]
 seipsum nō involvitur in r[ati]o[n]is a[cc]id[en]s, & penitus extra illud e[st].

24.

Ens e[st] de seipsum p[re]sens e[st] accidenti; & p[re]sens e[st] seipsum e[st] seipsum; & p[re]sens e[st]
 e[st] de seipsum p[re]sens e[st] accidenti multa facias p[er] se nōlō minus (nō e[st] e[ss]e
 q[uod] nōlō minus nō dicitur e[st] e[ss]e) V. quoniam ip[s]a p[re]sens e[st] seipsum p[er] se nōlō minus huius
 falax. A[cc]id[en]s e[st] de seipsum p[re]sens e[st] equi; & hoc sub hoc seipsum p[re]sens e[st] e[st] seipsum
 a[cc]id[en]s; & hoc sub hoc seipsum p[re]sens e[st] e[st] de r[ati]o[n]is p[re]sens e[st] equi. 2. q[uod] m[od]o
 huius nōlō minus, aut e[st] universali, aut e[st] particulari. si V. e[st] falax nōlō minus
 Redet hunc nōlō minus de ens e[st] de seipsum p[re]sens e[st] accidenti, q[uod] falsum e[st]; Si 2,
 e[st] vera, atq[ue] mediu[m] in neutra p[ar]te t[er]m[in]u[m] e[st] v[er]a e[st] e[ss]e: 3. quoniam
 nōlō minus e[ss]e e[ss]e p[re]sens e[st] accidenti, et accidenti e[st] ente e[ss]e e[ss]e p[re]sens e[st]
 et accidenti in se, que nōlō minus arguendi illegitimus fore dicitur p[er] se.
 4. quoniam in ip[s]o nōlō minus p[re]sens e[st] e[ss]e nōlō minus e[ss]e m[od]o e[st] h[ic]

ignis ne tendens accendi habet p[ro]p[ri]etas clarit[er] sufficientes ad hoc v[er]u[m] 23
 iudicij accidens e[st] ens; v[er]o n[on] est h[ab]ere cognio[m] accidens p[ro]p[ri]etas cla-
 ritas sufficientes ad hoc iudicij accidens e[st] ens, itaq[ue] e[st] duo tria. Vna
 est m[er]ito. Ex p[ro]p[ri]o e[st] h[ab]ere cognio[m] ne tendens p[ro]p[ri]etas habet p[ro]p[ri]etas cla-
 ritas sufficientes ad hoc iudicij p[ro]p[ri]etas e[st] ens. In aliis duob[us] t[er]m[in]is nu-
 mer[is] hanc cognio[m] p[ro]p[ri]etas, et clarit[er] sufficientes ad dictij iudicij:
 q[ui] h[ab]et illoq[ui] laborat v[er]o quatuor t[er]m[in]is.

Ob. 5. Ideo dicitur Vale,
 ut talis, n[on] e[st] p[ro]p[ri]etas a[er]is, q[ui] v[er]o e[st] receptus adveni[er]e, et n[on] p[ro]p[ri]etas a[er]is,
 q[ui] 2. si e[st] p[ro]p[ri]etas a[er]is e[st] tota ip[s]e h[ab]itus; q[ui] 3. si Vale e[st] p[ro]p[ri]etas a[er]is, ip[s]e
 h[ab]itus n[on] d[ist]inguitur p[ro]p[ri]etas ab ip[s]e equ[us]; q[ui] p[ro]p[ri]etas eandem r[ati]o[n]em p[ro]p[ri]etas requirit
 e[st] p[ro]p[ri]etas ens. Et v[er]o an[te] dicitur Vale e[st] p[ro]p[ri]etas a[er]is ut dicitur n[on] e[st] p[ro]p[ri]etas a[er]is, at n[on] re-
 quirit e[st] ob v[er]o r[ati]o[n]em, q[ui] p[ro]p[ri]etas e[st] p[ro]p[ri]etas r[ati]o[n]em. Innotabit Vale 2. i[n]t[er]s[er]v[er]at
 sup[er]ius, at ut dicitur a[er]is, n[on] e[st] p[ro]p[ri]etas a[er]is; q[ui] neque p[ro]p[ri]etas 2. i[n]t[er]s[er]v[er]at
 sup[er]ius, atque ut dicitur ens e[st] p[ro]p[ri]etas ens. Dicitur aut[em] h[ab]ere v[er]o. Dicitur m[er]ito e[st]
 h[ab]ere cognio[m] Vale e[st] talis d[ist]inctio a[er]is ad hoc. Vale e[st] p[ro]p[ri]etas de mul-
 tis in quibus p[ro]p[ri]etas f[er]it ens, m[er]ito h[ab]ere illor[um] (que n[on] i[n]t[er]s[er]v[er]at
 r[ati]o[n]em ignis in e[st] d[ist]inctio) identes in a[er]is, et Vale, ut dicitur m[er]ito
 sup[er]ius; q[ui] ex v[er]o p[ro]p[ri]etas d[ist]inctio eandem cognio[m] n[on] v[er]o illis certo p[ro]nuntia-
 re hanc 1. Vale e[st] a[er]is; q[ui] Vale, ut dicitur a[er]is n[on] e[st] a[er]is. Ceteris
 ex v[er]o p[ro]p[ri]etas h[ab]ere; p[ro]p[ri]etas e[st] talis d[ist]inctio ens. p[ro]p[ri]etas e[st] p[ro]p[ri]etas de
 multis &c. V[er]o illis, t[er]m[in]is p[ro]p[ri]etas m[er]ito h[ab]ere, t[er]m[in]is illa n[on] d[ist]inctio mu-
 tuo, q[ui] p[ro]p[ri]etas n[on] m[er]ito d[ist]inctio, et idem f[er]it r[ati]o[n]em (n[on] q[ui] hoc a[er]is co-
 p[ro]p[ri]etas q[ui] h[ab]ere ip[s]e) q[ui] ip[s]a p[ro]p[ri]etas; q[ui] e[st] h[ab]ere h[ab]ere cognio[m] videt illis n[on] v[er]o
 d[ist]inctio p[ro]p[ri]etas d[ist]inctio; q[ui] ex v[er]o p[ro]p[ri]etas h[ab]ere cognio[m] videt p[ro]p[ri]etas e[st] ens Va-
 le; q[ui] p[ro]p[ri]etas a[er]is 2. i[n]t[er]s[er]v[er]at sup[er]ius e[st] p[ro]p[ri]etas ens.

Ob. 6. Nullus recep-
 tu transcenden[ter] p[ro]p[ri]etas d[ist]inctio q[ui] p[ro]p[ri]etas d[ist]inctio e[st] receptus univ[er]s[us]; q[ui] p[ro]p[ri]etas ens trans-
 cendit p[ro]p[ri]etas d[ist]inctio; q[ui] n[on] e[st] receptus univ[er]s[us]. Et v[er]o m[er]ito; h[ab]ere itat opti-
 me aliques receptus p[ro]p[ri]etas i[n]t[er]s[er]v[er]at tranuceas i[n]t[er]s[er]v[er]at p[ro]p[ri]etas in multis, et in
 e[st] e[st] receptus univ[er]s[us], ut videtur e[st] in unctis generib[us], d[ist]inctio, et spe-
 ciebus n[on] p[ro]p[ri]etas, que o[mn]ia n[on] univ[er]s[us], etia[m] n[on] transcendant p[ro]p[ri]etas ip[s]e, atq[ue]
 i[n]d[ist]inctio h[ab]ere n[on] p[ro]p[ri]etas. Et r[ati]o e[st] aliud e[st] ens transcenden[ter] p[ro]p[ri]etas a[er]is, aliud
 long[ue] d[ist]inctio d[ist]inctio transcenden[ter] p[ro]p[ri]etas ens. V[er]o obest univ[er]s[us] ens,
 quonia[m] nullus receptus f[er]it, cognio[m] multiplicit[er] ens; e[st] univ[er]s[us]

re entis, prout ex defice ceptus univocis, at si ens transcendens
si a suis dat, si ceptus ens si exprimeret multipliciter eius, nam si
exprimeret suas duas, q. q. in suo ceptu fieri eas includeret:
q. si ens transcendens si a suis difformis si ceptus ens si foret
univocis, verum si dixerimus ens transcendens si a suis difformis.
Quidam ens transcendens si suas difformis e. spatiose & univoca
tione entis. Quid e. vi ceptus transcendens multa exp. abt. q.
si, atq. ex hoc opponat eorum multipliciter e. ceptus univocis
illorum nisi eius ex defice ceptionis univocis, at queque ens
transcendens si suas, fieri nisi omnino pot, ut hic ceptus ens
attingat exp. abt. cuncta via, ut e. certus, deinde abt. pot,
ut eius hic idem ceptus si exprimat si entis multipliciter.
Sed q. nullas videmus tales huius impositi. Sed q. si ceptus
aial transcendens si suas spei, ut tales, et in si exprimat
si multipliciter spei, ut tales, q. quasque ens transcon
dat si suas difformis, fieri pot, ut hic ceptus ens si univocis.
Denique hic abicere pot. formas illas falaces, quas agen
tes, de idem, et difformis fieri adstantium, et destantium.

finis Coronat
opus. &

Dis. Logica.

Vary pdicans uditur naq de suis inferio- DE
ribus i; pra ditura Universalis.

Allytu, e, inquisere Olay naa, que p simplicy abstractoe, Inhi Or-
li methace, retineat lante, Oaly, in iudicio postea subre quenta, p,
q pta de inferioribus, a quibus prius fuit abstractay, quay quest, tra-
minanda recipimus, ut nos loquediamus a nouellu cogitib, quibw
plus iusto (nizalloy) fidunt aliqui R.R.

Caput 1us

Allytu supobis n; referenda.

Sup. 1°. Innoce, ditribay Oaly ee, taley Vi cuius naa signifata, in
apparet multiplex, potius apparet, ut Ona; ideo talis Innoce
dicit Unitas, et Innoce naq, et uitali i; debet, n; ee, loqsis multiplicatiz
et dicitur, quare ut optime P. Leir, talis Innoce dicit idem pti 3, n. lo-
prie dicitur, seu multiplicatiz. Dicit lo Inle 5 metha q. Cap. 8. Oaly
dicunt, et lo Angelico D. op. 13. Inllur abstrahit genus ab speciebus in-
traht speciz ab individuis, inquantu dicitur, et rilia, et rilia ab-
do pcpia indiuiduantia. Et post pauca: n; q, n. i. Ony de multis pnt in-
lignit pnt pia indiuiduantia.

2
Supp. 2. in tripli operase intus pot naa Innoce pudente Oaly
methaca, qo p triplex operase, intus pot representari, ut Ona, et Innoce, sine
loqsis dicitur; pat in hac appide hoo, et in hoc iudicio hoo e, rilibili, et in
hoc dicitur; hoo e, rilibili; aial rationale e, hoo; p, alal rationale e, rilibili. O-
ny ltm, p triplex operase, intus, pot loqmi multiplicite naq, quare app-
rioe repant naq, ut multiplex, n; ditribunt ipay Oaly, ut n; h; q-
rioe ou hoo aliqui hoo, et alie, riles loqmentes multiplicite, intus hoo,
h; Ony apprioe, n; ut Innoce Uniuocu, Oly det ee, Innoce ualis. De dicitur p-
quer, ad iudicia, et quidquid de illis dicata de dicitur pntia dicitur ee.

3
Supp. 3. Duplicite pore loqmi multiplicite, naq, 1° ita ut diffe-
pareant clare, et sub ppi loqsiobus, ut Innoce Innoce, et Paulus. 2° ita
ut clare dicata inferiora ee, multa, sit diffe, sub ppi loqsiobus, n; appa-
rent, ut Innoce duo hoo, n; hoo, aliqui hoo; quocumq lo h; mltis loq-
mata multiplicite dala sufficiet impedimentu ad Uniuocasey. Si enim loq-
duo hoo, ou hoo, aliqui hoo, n; ut, Innoce, et oibus e, Centu.

2 **Supp. 4.** Ignoscit Unice attingentz naag Unius indiuidui
 n. dicitur naag Unice, siue talis appno expmat dicitur, sub ppio
 ceptis, ut hec Præ, siue ita explicet dicitur, ut hec hic hoc. Ræ e, clara,
 qd Ignoscit dicitur Unice det attingentz naag pluribus dicitur, dicitur
 Unice, qualis e dicitur Unice, e, ille, qui significat plura, ut Unus.
 Sed nota aliud e, Unice Ignoscit hec p species Unius indiuidui, et aliud
 attingentz Unice indiuidui. Pot enim auerere, q, hec, Ignoscit hoc dicitur
 p species Unius hoi solius, et nil omnino attingat ex pte
 obia oer hoi, et tunc dicitur naag huius Unice, qd, ut dicitur Unice naag
 n, requirit, q, Ignoscit vniuersa ex speciebus oius indiuiduorum, defacto
 enim dicitur Unice naag huius, et n, huius species oius hominum.

3 **Supp. 5.** quod sit pot dari aliq, iudicij atq, ex cui
 denti appno huius, quoniam ad ipsius pcedat apno obia iudicanti,
 in ad iudicij det pcedere apno subli, et huius (Cetera copule, ut Unus
 iudico) ex quo requirit, q, ad hoc iudicij Præ e, hoc pcedat.
 hec appno Præ, et hec hoc, si hec appno hoc pcedat, et huius
 in intu, quando iudicij huius, naa huius huius huius, q, huius iudicij
 huius, dicitur n, huius Unice in ipso iudicio. Huius huius huius, d, dicitur
 huius in eâ, talis p appno, pcedit, et tunc dicitur, d, de hoc n, dicitur
 huius: quærit, inquit an naa huius Unice in ipso iudicio, seu p ipsius iudicij
 huius dicitur Unice.

6 **Supp. 6.** Iudicij n, e, aut, dicitur ex pluribus appno
 huius, d, e, simpliciter qualitate, et aut in dicitur huius, itaq, in hoc dicitur Præ
 huius, n, e, alia pars subli, et alia pte; d, de ipsius huius in eâ
 idem, seu potius e, unica, et indiuiduâ expno tali modo significans
 huius obia; et in hac suppoce expmat quærit, quæ, alia locij, n, huius.

7 **Supp. 7.** Iudicij, et dicitur, de quibus dubitari pot, e,
 Unice. Huius pot e, iudicij quantitas indefinite, in quo huius dicitur p
 cati de alio huius dicitur, nullo signo quantitate, et equalitate e huius
 huius dicitur e huius. Op, hoc iudicij hoc e, alia ræ, et in hoc
 iudicio huius e, retinere huius huius, specificas, subli, et pte, qd, atten
 pte naa dicitur huius, et alia ræ, et nullius huius dicitur, aut multiplici
 tas. Vel, pot e, iudicij, in quo huius dicitur repetita de alio huius dicitur
 huius, sine signo quantitate, Op, hoc e, alia in hoc, et similibus dicitur e, huius ad
 infra dicenda subli, retinere naag Unice huius, pte dicitur, et pte
 huius Unice generis, et induere Unice species, quia in hac dicitur ræ
 e subli huius ad alia huius, qd, p huius ræ in pte dicende, q, nota huius
 De dicitur indirecta appno huius huius, Op, alia e, hoc, idem dicitur
 e de directo hoc e, alia: h, pot e, iudicij, in quo pte e, qualitate, h, repetit
 appte de subli huius signo quantitate affecto. Op, ut hoc e, ræ, ut hoc
 e, alia, aliquis hoc e, ræ, aliquis hoc e, alia. De n, e, quærit, huius, pot
 dubitari de iudicio in quo naa dicitur appte de Uno, aut pluribus indiuidui

difficilij. Op. Pauli, hoc, Paul, et Paul iii, hoc, Sic hoc e, hoc, de his alijs

21.

9 Inqua alia d, affrat naay retinere naay Orléz in actuali p'dicase. ta P. P. d'imb. quest. 6. Orlyij n. 17, P. Luisor tract. 2. logic. part. 2. disput. 20. sec. 2. P. Line lib. 9. Dialect. tract. Cap. 15. et Aristotle ali qui, quor sequita multi P. P. nū V. n; e, neaita, quay tenet Ponliij d'ij 3, quest 69 citans nuq subtile, D et scotistas, et ex nū Fluata do disp. 5, methaph. Sec. 8. n. 99. Arias. d'ij 6. logic; Sec. 9. Ouis. Fra uer. 3. logic; punt, 5, n. 15. et punt. 8. Conleton. d'ij. 38. logic. sect. 2. Al forus. d'ij. 5. logic. Sec. 5. logic. Loquendo. in Thera d'ij. 17. quest. 6. n. 91. et n. 101. Dein. tract. 2. logic. d'ij. 5. sec. 3. p. totaj, et multi sapmā R. R. nūi. 3. Nota line. 2. part. lib. 7. quest. 3. arte 7. et Carmelit. d'ij. 3. quest. 6. S. 3. et alijs curdes rebob quay. n. 9 et n. aliquando de illis Scrit te dubitabemz ob aliqua Arguta n; opoite, ut in melius loaminata, et p. Una q. parte Arguta ponderalis philez iudicio, et defendendaj amplexa, et claritiz gratia triplizi silio explabo.

Cap. V⁹

Prima deluo p'bat, et ab arguti defendit.

9 Dico V. In hoc iudicio, ei, hoc e, naalis, n; mande Orly noa idz dico de his, aliqui hoc, e, naalis, Paul, et Paul, ii, hoc, et de quod q, alio p. copmente multipliciter naay, que attingit. Orlyta p'bat deluo rae ap'ia. deluo Ignitio istitua Orly, e, unitas, et d'furo naay, 3onru, que attingit; d, hec Ignitio, oi hoc, e, raalis, n; e, unitas, et d'furo naay que attingit; g, hec Ignitio, n; d'furo naay arly. Maore, oibus centaj indiuiray; d, hec Ignitio, n; representat, ut Una, et que attingit; g, hec Ignitio n. Unitas e, et d'furo naay. P. min. Ignitio representans naay, ut diuay, et multiplicet, n; representat naay, ut Una, et indiuiray, d, hec Ignitio representat, ut Una, et indiuiray, n; representat naay, quay attingit; g, n; representat houg, et naay raalis; g, attingit, at diuay, et multiplicet, naay, quay attingit. P. An. Vi p'ce huus Ignitio intus penetrans hoc pot dicere hoc, et multos, et raalia, et multa; g, hec Ignitio rep'nat, ut multiplicet, et diuay naay, houg, et naay raaliu; 3oa d'itas, g, intus id in re 3as penetrans hoc revoluy hanc p'pooz sic: et hic hoc, e, raalis; et hic hoc, e, raalis (Cum ita ly raale substantiue) d, descensus Ignitioz, et dicuntur bu, n. aplabite ab intus niri naay Ignite, ut multiplicet; g, in illa Ignitio repr'nat, ut multiplicet naay houg, et naay raaliu; 3p'ate hic triu ois hoc exha p'p'z, n; e, Oniuocuz, ut oibus ecentaj; d, idz, et Codez, moz ig-
nificat

alia materia multiplici, naq, representat.

13 Prob, 1°. Deluo infringendo pingu aduer, futtu. Ideo q' Vor hi
 tri Pau, et Pau ii, hoo, n, multiplicant naq, bunay, q' hi tri Pau, et filii
 ii, Deu, n, multiplicant naq, Dinay; d, hoc Argutu, e, nullu; q', hi tri Pau
 et Pau multiplicant naq, bunay. P. min; ~~hoo parita e, nullu; q', nullu~~
 e, argutu, n, parita e, nulla; d, parita e, nulla; q', et argutu. P. min. Ideo
 parita e, q' hi tri Pau, et Pau ii, hoo, lit specie phica diferant ab his
Pau, et filii ii, Deu, qui illi dechenta phice Inaa multiplici, quaz, e, naq,
 eray, rep'at. Hec e, naq, quaz in nat'p' ego, et in Argutu q' bonu, publicu au-
 dio; d, illi tri, n, so, specie phica, d, alia, specie logica, seu in so, phice, d,
 eiaz, logice, diferant; q', parita e, nulla; P. min; hoo Inuicis logice di-
 ferat q' specie alio singulari, ut e, Centu; d, hic hoo e, hoo dicit, hic
Deu e, singulari, l, salte, n, X, aliquo, n, e, hoo ois singulari, Centu e,
 oibus n, e, hoo; q', hic hoo e, et hic Deu logice diferant in specie;
 q', et hi tri Pau, et Pau ii, hoo, logice diferant in specie ab his Pau, et
filii ii, Deu, q' p' m' d' e, ut supponimus, d, hac tendentia,
 et hoc d'ceptu hoo, et 2° hoc d'ceptu Deu.

Specie
ita n

14 Obi. 1°. Idez, aut intus pot equiale duplici in munere signi-
 ficandi diuimode idez, obuz; q', hic aut ois hoo e, hoo pot equiva-
 lere duplici huic ap'rio, ois hoo hoo; d, hoc ap'rio hoo dicitur hoo
 naq, hoo; q', hic aut hoo e, hoo pot dicitur naq, hoo. Nam
 p' b, ap'rite cae, efficientis, quz, pot equialere duplici. Prob, 1°, idez
 aut pot e, s, claru, et obscuru, seu d'p'ru, et d'p'ru; q', hic aut lit
 copte subti exp'mat d'p'ru, pot illa n, exp'mere eo parte pati. An p' d.
 idez, aut pot e, s, r'ia, et f'ides; d, hic aut e, s, claru, et d'p'ru; q',
 Prob, 2°, idez, aut pot p'indere a d'p'ru, et s, attingere d'p'ru; q', hic
 aut pot, n, exp'mere d'p'ru, copte pati. P. An. Idez, aut pot e, s, accu-
 rus, et recerus ad d'p'ru; q', pot p'indere a d'p'ru, et s, exp'mere d'p'ru.
 P. An, in mote locali, qui e, s, accurus, et recerus.

15 Insto Argutu; q' hic aut ois hoo pot equialere huic duplici app-
 on'ioi ois hoo; d, h'ec app'io hoo dicitur naq, hoo, e, s, hoo
 Uniuoq; q' hic hoo e, hoo Uniuoq; et dicitur naq, hoo. P. An
 dit aut; Idez, aut pot equialere duplici Eralite opoite, nego, n, Eralite opoite
 edo, aut, et nego d'ca, quia h'ec app'ioi ois hoo hoo h'entia moas, ap-
 r'endi Eralite opoite, p'imo oniz dicitur q' d'p'ru, exp'mendi d'p'ru, et secu-
 da q' d'p'ru, n, exp'mendi d'p'ru. Idez dico ad coptu, canae, eiaz, phice
 pot equialere duplici n, Eralite opoite, n, nego duplici Eralite opoite. Ad
 1°, Prob, d'igo aut; Idez, aut pot e, s, claru, et d'p'ru absolute nego, q'
 p'ius claru, et negatiue obscuru, seu p'ine d'ca aut, et hoc accidit
 in au, qui s, n, r'ia, et f'ides, hic hoo absolute, e, claru, et, so, p'ine obscu-
 rus, seu d'p'ru, quaz claru, quaz pot, n, hauerit ex motuo f'idei; d,
 d'ca

Sicut; q, ut n, impliat; q, aut scilicet, et fidei n, hauriat claritate, quas bet ex motu
 fidei; ita, n, impliat; qd, aut de quo loquimur n, hauriat ex praeclaritate di-
 spirationis; quas bet. Hec deca, q, motuum fidei, et motuum, scilicet, dissonantia
 ideam, alterius motuum potest praeclaritate, qd, n, p, et alia, at, subit, et praeclaritate
 huius aut fidei, et, ut reponit quest, quae claritas praeclaritate a subit, praeclaritate
 a praeclaritate. Ad 2°, Praeclaritate nego Ans, et etiam Ans praeclaritate; Cuius potius nocet
 aduersarij, nam ideam motus locali potest et, etiam, accens, et recessus ad eum
 loquor.

Obi. 2°. Nunc autem dicitur hoc est reale ex parte praeclaritate nullam exprimit multi-
 plicitate; q, ex parte praeclaritate dicitur nam dicitur, Dicitur, Ans. n, ly ex parte praeclaritate si nihil
 dicitur reale praeclaritate a subit, nego, supponitur; si nihil dicitur praeclaritate, praeclaritate a subit
 to subit dicitur; nullam, rep, at multiplicitate, rase n, nego; rase dicitur reflexio
 cetero Ans, et nihil dicitur dicitur. Id, aut, ut supponitur, si, indubitabilis, n, in lo alia
 part, que, n, subit, et alia, que, n, praeclaritate, quare ab ipso, q, significat ex parte, subit
 n, significat ex parte praeclaritate. Ad 3° dicitur praeclaritate dicitur, significat ex parte, subit
 Ans, dicitur potest q, dicitur reflexio praeclaritate hanc exprimit reale ab hac exprimit
 dicitur hoc, et nunc q, dicitur reflexio reale, que, n, praeclaritate, n, exprimit multiplicitate. Et
 hoc, n, praeclaritate, q, praeclaritate directa reale, que, n, praeclaritate, n, representat multiplicitate,
 sicut q, hanc dicitur aial n, representat rase, et ex parte reale, n, praeclaritate ipso
 aial, n, n, hanc in se reale. Ad 4°, q, ut hanc dicitur aial, praeclaritate aial, n
 e, reale iuxta doctrinam praeclaritate reali e, vera, q, facit hanc n, aial subit
 dicitur aial n, apparet reale, ita hanc praeclaritate, hoc iudicium ex parte praeclaritate,
 n, praeclaritate, n, representat multiplicitate, q, facit hanc n, reflexio. Hoc
 iudicium dicitur reale, n, apparet, et, exprimit multiplicitate.

Obi. 3°. Hec tendentia dicitur hoc est, aial attingit ad aialia ab
 q, illa limitat, d, aliunde, n, exprimit multiplicitate, n, aial, q, dicitur
 dicitur nam aial. P. 1° mai, hanc aial ex se n, n, n, aialia; d, nihil
 e, p, qd, dicitur in hoc iudicio; q, significat aialia. P. Min. Ideo d-
 anta hanc, q, dicitur dicitur illo hanc dicitur hanc; d, hoc, n, sufficit, ut dicitur;
 q, nihil, e, p, qd, dicitur. P. Min. in hoc iudicio dicitur hoc est, aial, aial dicitur
 hanc aial dicitur dicitur hanc; d, in hoc iudicio, n, dicitur; q, q, dicitur
 dicitur hanc n, sufficit, ut dicitur. P. 2°, hanc dicitur. Identia hominibus
 dicitur aialibus dicitur dicitur aut auerentis, hoc, e, aial, et subit angon-
 tis aialia; q, illa identia n, oppoite dicitur, q, aut aial dicitur hanc e, aial
 attingat aialia. Ans. P. q, illa identia dicitur dicitur hanc aut
 dicitur hanc e, aial, aial. P. 3°, mai; si hoc iudicium dicitur hanc e, aial, dicitur
 ex apphenoribus attingeret aialia ex parte praeclaritate; d, tunc etiam e, aial
 dicitur, et n, sit simplex qualitate; q, dicitur hanc ut attingat aialia.

Discursus aduersarij duplici claudicat pede, q, dicitur
 prima e, prima, quare potest prima mai, negare min; d, ut praeclaritate rase
 soluat nego mai; q, ut dicitur n. 7. et ut praeclaritate rase aducende
 2° dicitur, praeclaritate ex se n, n, dicitur rase subit; itaq, aial in hoc iudicio
 significat aialia hanc. Ad primam praeclaritate, dicitur mai, nego min, et dicitur
 ta mai praeclaritate nego min, ad cuius praeclaritate, dicitur mai; in hoc iudicio dicitur hanc
 e, aial, aial dicitur hanc aial mediate dicitur hanc, nego, mediate dicitur
 dicitur, n, dicitur, ad dicitur subit n, hanc ut praeclaritate ad dicitur hanc
 hanc. Cona. dicitur: in hoc iudicio dicitur hanc e, aial, hanc: n, ad dicitur rase
 hanc illud afficientis mediate ad dicitur aial, n, dicitur dicitur, q, in hoc

mai, et 3 sera min, nego 3 ceay. Itaq, aial ex re significat oia aialia, rase ad
 signatur, s, tauru, quibus adiungitur, iay, sonabit ruz amplitudines, iay ad
 min 3 thacher spheray; in hoc iudicio ois hoc e, aial, rase tri hoc, cui impate
 adiungitur, tartata ad solay species hoi; in hoc vero iudicio ois hoc e, aial
 qd aial, signu quantibus aliqa, impedit tartactioez, et ga ipruz imme
 diatus, quaz tuis hoc officit hui aial ipuz 3 muricat tzo aial ruz ampli
 tudinez. Doctoz hanc aduer, tenent 3 cedere; niquidez iuxta oet, hoc au
 dituz aliqui hoc e, aial, e, veruz, et hoc iudicuz aliqui hoc e, ce aial,
 e, falsuz, n, alia de causa, nisi ga, ly ce potuz intra rubuz, et pratu, trauit
 grato aliaz amplexioez, et sup. suppoez, ga carebat in p[ri]mo iudicio.

h[ic] doc
 n[on] sumat
 in p[ri]mo
 de re
 lib[er] 3
 d[omi]nio

19. Secunda p[ar]te, in istis identas hoi 3 n[on] animalibus dectis 3 de
 re aut affanti hoi, ee, aial, et so, attingentis aial rase, pat, ga, dectis 3
 dectis huiy au ois hoc e, aial rase; q[ui]lla identas, n, oppoita, d, potius de
 ctis 3 eo, q, aut apant de hoiy attingat so, aial rase. Ad argutu 2:
 p[ar]te 3 ceo anti d[omi]no 3 ceo. Illa identas n, oppoita 3 eo qd, aliqui
 au apant hoiy, ee, aial attingat oia aialia decto, 3 eo, qd, ois au nego,
 e, nego 3 ceay. In hoc iudicio ois hoc e, aial identas huiy significata h[ic]
 tui ois hoc e, 3 iungitur immeate tzo aial, et ideo illuz tartata 3 n[on] iudicuz,
 talis identas 3 eo q, aut huiusmodi, tendentis, n, vagez p, oia
 aialia, at in alio iudicio ois hoc e, aliqd aial, signu aliqa, immedia
 tus affectu grato ruz 3 muricat amplexioez, nec identas hoiy opoita
 3 hac amplexioe, ga, n, e, amplexio ad oia aialia n[on] t, ad
 oia vage. Imo h[ic] alia arguo 3, aduersariuz. Ut au apant de o
 hoi oia aialia, n[on] ueruz dect apant oia aialia uage, ruz dicitur, q[ui] h[ic] dicitur
 au ois hoc e, aial, qui p[er] te apant oia aialia dect ipsa apant
 tartata, hoc aduer 3 cedunt lit 3 nauca, ut in aliquibus lego; d, au apant
 diuinitate n[on] obta, apant ipsa, ut dicit, qd, eni, e, diuinitate, nisi d[omi]n
 gero; qo, ille au resp[icit] aialia, ut dicit, et n, dicitur naq[ue] ipozuz vagez.

20. Tertiaz p[ar]te, in istis. hic dectuz aial rase n[on] p[ro]bat eo,
 dupici appensio, attinget oia aialia rase appensiois aial; p, q, e, indiuili
 au, et v[er]o, appensio identas, significabit oia aialia, qd, falsuz e, deo, p, dis
 quendo anti; n[on] p[ro]bata ex appensioibus attingeret oia aialia vage de
 do (ga plures 3 cedunt) alia nego mai; et 3 sera mi, nego 3 ceay. Non ident
 tas illuz appensiois aial 3 illa copiose hoi redat illor ois p[ar]te infer
 ruz. Alia licet arguere, aial n[on] d[omi]nata a rase, e, irrase; p, et n[on] iden
 tiaz 3 rase, e, irrase. Veniamus iay ad fundamenta, quibus aduer
 s[us] p[ro]bat n[on], n[on] fundamenti dicitur.

21. Probant ipse minores illoz numeri 3 tendentia illa, que re
 rat naq[ue] ducientis pluribus, et r[ati]o ex suo modo tendendi p[er]tinet ab
 eo, qd, naq[ue] illa d[omi]nata, t, n, d[omi]nata v[er]o, ab illis pluribus n[on] resp[icit]
 n[on] n, significat copiose, et p[er] illaz naq[ue] ee, multiplici, d, h[ic] a tendentia ois hoc
 e, aial resp[icit] naq[ue] alia identas 3 pluribus, et eo suo modo tendendi p[er]tinet
 ad eo q, naq[ue] aial d[omi]nata v[er]o, t, n, ab illis pluribus; p, h[ic] tendentia
 n[on] resp[icit] naq[ue] illaz ee, multiplici. Mai p[er] tendentia r[ati]o, p[er]tinet ab
 rase signi ois, illa mediate efficiendis, n[on] capax recipiendi substantia deo q
 terminata, q[ui] signu immediato aliq[ui] alia, est falsu h[ic] p[er]o capax ois vera, n[on]

Co. o. talis, et solo dato naa n. exiit multiplex, et, q. solo n. dato, naa exiit
 multiplex, n. signat expe multiplicitey nae; d. tendentia p. cindens eo mo
 modo tendendi ab eo, q. diquata, l. n. diquata. Vult naa, p. cindit ab eo,
 q. solo dato, naa, n. exiit multiplex, et, q. n. dato, naa exiit multiplex; q. ten
 dentia p. cindens ab illa distoe. Vult, n. repat multiplicitey. mai apparet
 Co. ta, et mox p. q. uia sola distoe. Vult p. cindit in naa aialis, hec nae, n.
 eet multiplex, ut pat. in naa Dina, et hacola distoe. Vult reclusa naa
 aialis, e. multiplex.

22. Probat No, illas min; Indus tendendi huius aui, o. hoo, e. aial, e. p. cindit ab eo, q. hoo, e. aial, n. repat clarè, et expe multiplicitey nae. Dine; q. neg. illa repat ex
 pe multiplicitey nae aialis. Probat J. K. p. dialethica dispositio tanuy,
 quz, n. recte deludit, in quabu naa, n. concludit p. cindit, ut talis, et in ui fra;
 q. Indus ille repandi, qui, n. ostendit multiplicitey in oi naa, n. ostendit
 ex se, et rase sui multiplicitey; d. hec tendentia o. hoo, e. aial, n. ostendit mult
 plicitey, in quabu naa, ut pat. in hac nli tendentia, o. Persona Dina, e. Deu;
 q. hec tendentia ex se, n. ostendit multiplicitey.

23. Reo ad hec Arguta, et in omi retroquo t. probasey. Tendentia
 illa cuius Indus repandi, n. p. cindit ab eo, q. naa e. ignis repata, seu signi
 fata, n. diquata. Vult a pluribus, quibus Idem, n. repat naa, ut Dna;
 d. ut multiplicitey, hoc legitime infera ex tua doctra; d. hec tendentia o.
hoo, e. aial, talis, e. ut eius Indus tendendi, n. p. cindat ab eo, q. naa aialis,
 n. diquata. Vult ab omnibus; q. n. Idem naa aialis. Vult: P. mi;
 Indus tendendi huius tendentia, et Ignis identatus. D. p. cindit Deo, q. naa
 e. rase transcendentalis sui ad naa obtuy, evalita. Ineclita Deo, q. naa
 obtuy, i. tale quale, e. ita ut n. naa obtuy evalita mutaret, Ignis, et
 Indus tendendi ignis. D. p. cindit Variareta evalita, et, n. eet idem
 Indus tendendi; q. Dna aialis, n. diquata. Vult, ut aduersarij. Deu
 ite. Decedat, hec Ignis o. hoo, e. aial, et eius Indus tendendi, n. p.
 cindit; d. evalita. Ineclita, et inferat naa aialis, n. diqui. Vult ab
 huius, quibus Idem.

24 Respondent strictissimi Logici; nuy Argutus p. base illas
 Ignis in Indereae phica. Ineclita, et, n. p. cindere ab eo, q. naa aialis,
 n. diquata. Vult, n. Dna in Indereae logica, q. logica, n. Indereant
 ses prout iit in se, d. ut nobis aparet, et in hac Indereae illa Ignis p.
 cindit ab eo, q. naa aialis diquata. Vult, l. n. q. in Indereae logica
 eadem eet illa Ignis, n. aial diquata. Vult, ac mo e. siquid, huius
 eodem modo ac nunc reparet aal. Hec doctra niffalloz Decedit nobis,
 q. intendimus, et statuit, q. n. negemus.

25 Arguo t. hec tendentia o. hoo, e. aial, in se, phicey,
 Indereata, n. p. cindit ab eo, q. naa aialis, n. diquata. Vult, d. p. cindit
 in hac p. hoo. o. hoo, e. aial. Ineclita

Innotat in Care tali auctori Quam, et qz inext; qz, tunc tenentia in re, 28. 2.
et phice Indierata, n̄ p̄cindit, d̄ potius inext multipliciter naz, p̄cindit tali
tendentia in re, et phice Indierata, et put re Vera, ē agte rei talis, qz d̄ h̄uic
naz aali Vales, et hoc intendimus. Arguo 2. qz te hęc tenentia in Indierate
phica, seu in naa grata phica, et realia, n̄ p̄cindit ab eo, qz naa aialis, n̄ digna
n̄ Vialit; at in Indierate logica, tu put a h̄uic Deputi, seu apparet p̄cindit
a tali d̄ h̄uic. Qz reclusi verbis in re Videri, ē idē ac id, qz dicimus p̄c̄in-
dentes s̄, loquentes de hoc D̄ h̄uic Ignito, ut, qz lit aial h̄uic in Indierate phica,
et in re, n̄ dignata d̄ realit, at ip̄uz aial in Indierate logica, et put a nob̄
Deputi, et apparet d̄ h̄uic a realit; h̄, n̄ hoc, n̄ ē, exp̄licent nob̄ aduerarij,
quaz d̄ h̄uic, ponunt inna hanc Ignito, in Indierate phica, et ip̄uz in In-
dierate logica, nunc nō, d̄ aial dignat, et p̄cindere d̄ realit so in Indierate
logica, p̄c̄ie, ē p̄c̄ial, n̄ in re ip̄o p̄c̄indere, d̄ in Ignito, qua D̄ h̄uic Ignorati;
qz hanc tendentiaz oī hōc aial so in Indierate logica p̄c̄indere ab illa d̄ h̄uic
Viali, p̄c̄ie, ē p̄c̄indere, n̄ in re ip̄a, d̄ in Ignito reflexa, qua pot hęc ten-
dentia Ignorati Ignite, hoc, n̄ negamus, d̄ potius dicimus hanc tendentiaz
pot Ignorati reflexe, ab int̄u Ignite Ignite, et V̄ h̄uic Ignite Ignite Ignite
se naz, Vales. Verba solute, arguti 2. num. 16. g. doctia aduer, d̄ h̄uic, qz
intendimus, et etatut, qz n̄ negamus.

26 Arguo, 3. falis, ē solus quatenus ait in Indierate loga lan-
dey, s̄ hanc tendentiaz oī hōc aial si aial dignaret Vialit, qz tunc
eodey modo ac nunc repr̄set aial. Nō, 1. qz eadey modo repr̄set d̄ na
qz n̄t modo repr̄set hac signata Exp̄iore aial, tunc etiā repr̄set hac sig-
nata hac signata Exp̄iore aial? Nō hoc d̄ h̄uic, n̄t n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic
tate r̄p̄sente, hanc solitudinē Exp̄iore, ut tendentia s̄ eadey in In-
dierate loga, n̄t n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic
ad Vera hoc D̄ h̄uic Ignite h̄uic ad hoc, Vales, p̄c̄ie, et mat̄uz, et h̄uic
tate hanc solitudinē h̄uic aial Ignite, quaz, alterū, ē V̄ h̄uic, et d̄ h̄uic Ignite
us specie d̄ h̄uic in Indierate loga. Idey accidit in hoc D̄ h̄uic Canis tra-
to ad latibiles, tu h̄uic Canis h̄uic ad latibiles, Maximū, et Celestē,
qz, qz tendentia, s̄ eadey in Indierate loga. h̄, n̄ ē pensariū p̄c̄ie qz n̄t
vidine lo repr̄set pure signata, quia d̄ h̄uic solitudinē n̄t h̄uic p̄c̄ie spec-
p̄ta in Indierate loga, et qz d̄ h̄uic n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic
Vales s̄ hanc Ignite, qz Casu d̄ h̄uic Viali, qz n̄t h̄uic repr̄set
eal ut V̄ h̄uic, modo etiā n̄t illud repr̄set, Hoc ē sup̄ponere d̄ h̄uic, quaz n̄t
gamus. Itaqz Casu quo naa aialis dignaret Vialit, hęc tendentia oī hōc e
aal n̄t eadey, n̄t eadey, n̄t eadey, n̄t eadey, n̄t eadey, n̄t eadey, n̄t eadey, n̄t eadey
h̄ h̄uic, n̄t n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic, n̄t h̄uic
ri p̄, et tunc n̄t eadey h̄uic in V̄ h̄uic Casu n̄t h̄uic Exp̄iore signatey.

27 Prop̄ hęc ad Argutiū pot̄uz nunc V̄ h̄uic reo d̄ h̄uic Ignite
quz bone p̄c̄ie, et n̄t h̄uic Ignite. qz hęc tendentia oī hōc e aial n̄t
p̄c̄indit ab eo, qz naa aialis n̄t dignata Vialit, naz p̄ Exp̄iore multi-
pliciter

multipliciter, ppter raves, scilicet. Verum e hanc tendentiam n' cognoscere n' ditione, Vires aaliu' sub ppri' tui n' ditione Vires, Verum ipse cognoscit sub alijs nempe sub his ois hoo aliq' aal.

28 Ad 2° p' bases, et Argutuz n' 23. nos ma. Itaq' hae ten-
dencia ois hoo e aal, et hae ois Persona Dina e Deus, et si in mo-
signati aliquantulum, animuleti, re Vera p, et lope difeant in specie.
Alias ut g'ra e te p'ca genii, l'ia, exit 2° p'ca genii. Diferuntq' naz prime
identari Iho Iuni hoo, 2° Iho singulari Deus, et ideo p'ma hae r'poe, I-
munez, et 2° r'poe singulari. Prima. l. p. t. Equivalenta e d'v'ntia n' Deo
2°; Si hoc n' r'p'it ad d'v'ntez, r'p'icaz, et r'p'it ad inferenda identitez illa
silitudo signata, inferaz ego; q, hae p'caas Prus, et Prus ist hoo, loquendo de
Veris Iho, et Paulo ee loptez, eusde, speciei I hac Prus, et Prus ist hoo loquen-
do de Iho, et Paulo p'ctis. Ad 3° p' bases, Devo 1° Entimemate, nego min-
substa, qa hae tendentia ois hoo e aal dumodo p'ueret eadez lope in
quabz ma'a ostendat multiplicitez; in illa Vero p'poe ois prona Dina e De
n' p'uerat eadez lope tendentia.

29 Obi. 4. Hic ois hoo e aal, Prus, et Prus ist hoo, l. e. r. e,
et p'ua, Eray significant multiplicitez, l. n' ? Si 2° Decidimus intentuz, n'
p'muz, duo absurdo inferunt. 1° q, bi tu ois Persona Dina e Deus, Prus,
et Prus ist Deus ist tu disoni, et r'gnantes, qa in naa Dina n' ponit
significane multiplicitez, quaz p' naaz Eray significant 2° q, fides docet
aliquis 2° Eray r'ezuz, nempe hor' h'oz in naadina n' significare mul-
tiplicitez.

30 Reo hor' h'oz ex se, et p' naaz Eray r'ezuz multiplicitez, nec
absurda inferunt. Ad 1° c'ico illos h'oz ois Persona Dina e Deus
n' ee disonaz; d, Valde disonaz, qa in Dideraore lope d'v'ntez specie
ab alijs et ex se sunt incapaces significare multiplicitez, r'ao e qa n' minus
singularis e hic h'oz Deus, quaz hic Unus Deus. V. ut ois bi tu ois pr
na Dina e Deus, p' naaz Eray ist incapaces significandi multiplicitez,
ideoq' multiplicitez n' significant in hac p'poe ois hoo e Unus aal, quz p'
ta hoc e falso, ita silitu h'ic ois Persona Dina e Deus ist ex se incapa-
ces significandi multiplicitez. Hic q'at ad 2° Absurdus; fides n' docere
aliquid 2° Eray r'ezuz, naz fides docere hor' h'oz ois Persona Dina e Deus
n' cognoscere multiplicitez e d'ice hor' h'oz specie d'v'nti ab illis ois hoo e aal.

31 Replica. Hic ois Deus ist disoni; q, et bi ois prona Dina
e Deus: P' Coa. ideo 1° e Veruz, qa signuz ois ex se, et p' naaz Eray tri-
buit naaz amplitudinez h'oz cui immeate ap'icit; d' Eray ex se tribuit
naaz amplitudinez h'oz, cui meate ap'icit; q; illitri ist disoni. Devo mai-
dispo mi' tribuit naaz amplitudinez h'oz, cui miate ap'icit n' h'oz i Capa
amplitudini, l, detz aliud in eateporema in p'ngens Vires signi ois
Deo min; si h'oz i incapax amplitudini s, detz aliud in eateporema
in p'ngens Vires signi ois nas Mizet Daz. Itaq' Veruz iudicio signuz
quantituz, Inaunicare naaz amplitudinez h'oz immeate ap'ictz, ideoq'

et n.

Idem nunquam nisi dicitur applicari signis quantum in mente hoc in
 capax ruffor Junis. At si semper tribuit amplitudines hoc mente affectus,
 non si dicitur tunc, et signis quantum mensuris alia in categoriema exca-
 tans tunc tunc illud in categoriema intrinsecit Ovis signis quantum, aliudq
 imperita imunicanda nec amplitudine, q pat, qz in hac ppeo
 hoc e aal rade in oi lau aa Japari L; adversarior p ma aalio,
 et K; nos contendit ad oia aalio hoi, at in hac ppeo, oi hoc e Onuz
 aal, L, singulari aal, signis oi in imunicat suaz aplitudines, ha
 aal rade in categoriemat Oviz intrinsecit; si dicat hoi hoi etiam ee
 dionos, fateor, d, si dionis rade mag, qz defecto raa aali in dionis
 Ovilite, at si dionerit Ovilite dionis in ient.

32 Item signis quantum in imunicat suaz aplitudines hoc mente,
 si talis huius in capax amplitudinis ad mduz quo pta sit Oviz aliis in-
 to, si tribuit ipis nisi effectus pates, cuius e Capax ruffor; ideo Oviz, curita la-
 pide si tribuit ipis effectus pates videtur. Digitis tunc Deus i singulari,
 si minus quaz hic Unus Deus, ideo in capax ruffor Junis, pta hoc io-
 nuaz qz mediate affectu, in imunicat ipis suaz amplitudines; nec rectame
 ut rpe. Id, q huius ptae e, et p raa, Oviz in quatuor maa ptae huius ide
 arguitur in te Judio in Oviz Oviz lapial, et repata tibi dicit, qz nobis
 dixit, scilicet Oviz illius huius ce imunicare suaz aplitudines, hoc capax, in
 Oviz incapax; si Oviz replicet, qz ut signis quantum in imunicat amplitu-
 dinez hoc mente, nisi Capax, ideo dicitur potest sine dionanda Unus Deus.
 Reo id si ita ee, nec Oviz raa alia raa desiderari deet, quaz Imitatio Oviz
 horuz rpe, nunquam Oviz signis quantum in mente hoc singulari aplitudines;
 in fide magna, ipis aplitudines mente. Deinde huius dispositio e Oviz
 summa raa fidei ipa, et L. P. auctoritas, ex quibus sumus Oviz; et Catholice
 nos dicit omnino Persona Divina e Deus, quoniam ad hanc horuz dispose obit
 nos Divina singularitas, et si nisi dionem, et Exonee dicitur Oviz Deus, qz hanc
 disponi horuz obit nos Divina singularitas, ut ad Dicitur. Exp. hancian.
hanc. de fide. post in huius. Omnia Maestati plurimuz Vocatio Deo phibet
appellari.

33 Parte dicitur qz huius doctrina etiam minus meritis nra, fidei; qz
 in maximuz obsequium ptae Divina auctoritate nota intellu Credendo hanc
revelatoe, Pater et filius si Deus multiplicare pronas, et si raa, si huc do-
 mino dicitur specie ab hac, Pater, et Pater si hoc multiplante naa, et pronas.
Reo hoc ipis dicit hanc ppeo, Pater et filius si Deus digni specie ab hac,
Pater, et Pater si hoc suponit tota, dicitur, nra, fidei, qz iaro hoc dicitur.
 qz sumus huius Deus digni specie ab hoc hoc, et hoc sumus, qz Cap-
libando intellu nra Credimus naa Divina, si ee multiplicez in tribus
 pronis.

Probata 2^a Deluo, et ab obiectioibus
Coppedita.

34 Dico 2°. hoc iudicium Pro est hoc n^{on} dicitur Orley naa,
neg su^m Pri, et alioru^m, neg su^m alioru^m p^{er} Pro, quare n^{on} manet Orley
naa in actuali p^{ro}dicat^oe, qua p^{ro}dicat^o de singulari individuo. Pro,
hoc iudicium s^{ed} attingit, et negat naa, Pri, et n^{on} naa alioru^m ho^mi^u
q^{ui}, n^{on} dicitur naa Orley, neg su^m Pri, et alioru^m, neg su^m alioru^m p^{er}
in Pro. Sone Deea ut patet. Ans p^{ro}bat. Hoc iudicium s^{ed} attingit,
et negat naa, quaz p^{ro}dicat de Pro; s^{ed} p^{ro}dicat de Pro naa, Pri,
q^{ui}, s^{ed} attingit naa, Pri.

35 Aliqui, ut P. Maxim, in M. S. Philozop. negant mai, et dicunt
q^{ui}, sit s^{ed} p^{ro}dicat^o naa, Pri pot^{est} apenire Cognos^{ci} p^{er} lunde^m au^{tem} naa, ab
ho^mi^u, s^{ed} transeat, q^{ui} hoc po^{tes}t iⁿ t^{er}ra de po^{tes}t^o, quaz de facto p^{ro}cedit
naa quest. Deinde ad neganda^m po^{tes}t^o illius Cognos^{ci}, que sub
lunde^m tendenti sp^{eci}ali iⁿ iudicanda, et ap^{er}ta naa, Pri, et p^{ro}ba ag-
lunio^m, reliquoru^m ho^mi^u, n^{on} iⁿ iudicanda^m Cognos^{ci}, est, tale^m Ignos^{ci},
est inexplicabile^m, ut adu^{er}sa, n^{on}, negant. Ex ip^{si}s fluxet, Deera mai
naa dicitur, neant min^{us}.

36 Probata q^{ui}, V; Ex D. Damasceno allato ab authore
sup^{er} C^olato. Sae p^{ro}bat sola Ignos^{ci} Ignos^{ci}, aut in ap^{er}tatib^{us},
quaz dicitur, aut in Ono, et s^{ed} in q^{ui}mo n^{on} est Orley, q^{ui}, naa, que d^{ic}
derat^o in Ono, aut de Ono p^{ro}dicat^o n^{on} est Orley, s^{ed} singularis. Cla-
rius ex D. Thoma. Opus 16. Homo, qui p^{ro}dicat^o de Sorte ides^{em} est
q^{ui}, Sorte, et qui p^{ro}dicat^o de Ratione ides^{em} est Rato, Ignos^{ci} in^{it} sub-
to, sit hoc n^{on} p^{ro}dicat^o de Sorte, im^o q^{ui}, est particularis. q^{ui}, sit de Pro n^{on}
ap^{er}ta hoc, ut loq^{ui}re particulari. C. q^{ui}. ne Pro est hoc Pro, in s^{ed} p^{ro}dicat^o
de Pro naa ip^{si}us Pri, et n^{on} naa alioru^m.

37 Probata 2^a, Arade illa mior. Hoc iudicium illaz naa, p^{ro}di-
cat de Pro, quaz p^{er} simplices Ignos^{ci}, p^{ro}cedente^m Ignos^{ci} Pro Ignos^{ci}
naa, est in Pro; Ignos^{ci} p^{ro}bat mibi Ignos^{ci} certa, naa, simplex Ignos^{ci}
est aut q^{ui}mus p^{ro}ximus ad actuali^m p^{ro}dicat^oe, Equ^e Ignos^{ci}, quo
intus d^{ic}iponit^o ad p^{ro}dicanda^m naa, p^{ro}bat Ignos^{ci} Ignos^{ci}, quo
bus Ignos^{ci} p^{ro}dicat^o de Pro aliaz naa, p^{er} illaz, q^{ui}, q^{ui} p^{ro}dicat^o simplices Ignos^{ci}
naa, Ignos^{ci} in est Pro, nunc ne, s^{ed} p^{ro} simplices Ignos^{ci}, Ignos^{ci} in^{it}
t^{er}ra Ignos^{ci} Pro naa, ip^{si}us Pri, et n^{on} aliaz, q^{ui}, s^{ed} p^{ro}dicat^o de Pro
naa ip^{si}us Pri. P^{ro}bat simplex Ignos^{ci} est aut, quo quaz d^{ic}ip^{ro}na
munera p^{ro}bat, ides^{em} est aut, quo d^{ic}ip^{ro}na individualis Ignos^{ci}, et d^{ic}ip^{ro}na
speciez, dicitur individui, et facit d^{ic}ip^{ro}nae Onu^m ab alio, s^{ed}, si s^{ed}
simplices Ignos^{ci}, n^{on} Ignos^{ci} in^{it} Ignos^{ci} Pro sola, naa, Pri,
naa

naa specifica hoiu; maneret maia, ut naa hui maneret india p...
noy, qua ipia; Ignorimus, in parte, qa n Ignorimus Iuenire Pa-
ti distat; naa; anaa hui; q q simplices; Ignoribus Ignoruit intus
Iuenire Pro solas naa; Pui. Hec ras pbat etia; p hoc uidentur
oi hoc e ooi, de quo loquebamur cap. pcenti so atiq; aalia
nouy.

32 Prat. Non minus singularis e hui Prat., quaz lau hui;
d, hui hoc Pluribus I sinecategorizate hic, signifiat naa; singulari;
q, hui hoc idenfatus I tra Prat. (ut uoimus idenfati in hoc uidi-
tis nonifat naa; singulari, Prat. C. si hoc uidentur pdicat de
Pro naas, l, ipia; pdicat Ilectiue, l, diuibrude, l, diuinitate? Si hui
l, dny luit potuy. si 3us q, diuinit, l, diuinitate; huias, gindeq;
n Istituit ipia; Oaly, ut intendit. Dices pdicare naa; huias, ide-
fuite. Itha oi ppo; indefinita in ma; neasia e Oaly, q, I neaiuy
i Puy ee hoy hge ppo; Prat. e hoc, n ly hoc supoit indēpse e ppo;
Oaly, nponensq; diuibrude; l, quo infest; hui hanc ppo; ee falsaz,
huy diuibrude, et diuibrude naa; gindeq; illaz, n Istituire Oaly.
si dicas hanc ppo; ee in ma; Itingenti loque, qa hoi Iponi e ee
Prat. Itha l: qa ma; ppo; e abitudine pti ad tubty; et n e
Itha; itaq; quotiendq; pti; e de lua mlti, ppo; e in ma; neasia;
d, hoc aduicari; pmo. Itha R. ppo; indefinita in ma; Iponi e
particulari; nponitq; diuibrude; q, hge ppo; diuibrude; naa; et illaz
n Istituit mentali; Oaly, et Oaly.

33 Dices ppo; indefinita; so ee Equivalente; diuibrude; aut
diuibrude; n Itha l: Itha, hge ppo; Prat. e hoc e potius Vera,
quaz falsa; d, n n p; d, so Equivalente; eet diuibrude, aut diuibrude
ba, et n p; n eet potius Vera quaz falsa; q e p, et n p; ee Equi-
uante; diuibrude, aut diuibrude; Itha. I h; eet potius Equivalente
diuibrude, quaz Equivalente; diuibrude, n eet potius Vera, quaz falsa;
ut pat; d, n n e p; diuibrude, aut p diuibrude, n e potius Equivalente
diuibrude, quaz diuibrude; q, n n e p; diuibrude; aut diuibrude; n e
in hac ppo; I uini; Equivalente; potius diuibrude, quaz diuibrude; l,
aigra q, qd detra; ut potius Equivalente; hui Prat. e aliqui hoo, quaz
hui Prat. e oi hoo; si dicas ides e, qa e Vera, et n eet Vera, n Equiva-
leret diuibrude, in certis apeni. Inquis in Cur potius e Vera, quaz
falsa, dicit; qa pti; e Equivalente; diuibrude; q, n coplat. Hinc ipia; nota. Ho-
cur potius e Equivalente; diuibrude; q, n coplat. Hinc ipia; nota. Ho-
poo; indefinita; debere Ithare no Ithi, qualis n e pti; hui; ppo;
Prat. e hoo. Nota etia; ppo; indefinita; in ma; neasia ee p Oaly,
d, diuibrude; et in ma; Itingenti ee p particulari; et diuibrude; qa ut
n Istitit noni quantib; atamen naa; perit Oaly signi quantib; in or-
dine ad tribuend; supoe; Imune; hui, n e ma; tribuit npon; Iputa; ba;
hui tra Iporoti; in hac ppo; Iporoti; Ipli n duo decij.

40. In hac hanc Ieluoey militant etiaz oia, hanc oia arguta Cap. pcc-
 dentis Ina pmar obta ii, que hic ut ibi solbunt. Specialit ob. 1.
 Hec ppos Pur e hoc e galitao speciei de Individualib; q, in hac galitaoe
 naa neinet Valitey specificay. Inab. Hec Coa e recta, Pur e hic hoc;
 q, e hoc, et hce ab opoito e recta Pur n e hoc; p, n e hic hoc, qa arguta
 ab inferiori ad superius apraibe, et a superiori ad inferiori negaibe, q,
 paxuy huius pposi Pur e hoc e superius, et Vale. Ad obi. disto An, e
 pdras speciei, que talis fuit in apertioe Inua pccente ad uclituy Decido,
 speciei, que talis fuit in ipso uclitio, nego An, et Decay, n indiget pbae
 soluo. Ad Inuoy reo Decidendo 17 partey antiy, et neando 179. Ille
 in Dec recta, n n pta raeoy, que assignat in arguta; q, qa arguta ab
 apraioe Oniu ad apraioe ludey, et a negaioe Oniu ad negaioe ludey,
 fut in hac, que recta e, Pur e Pur; q, e hic hoc ly hic hoc, significando
 Pur, et hce ab opoito Pur n e hic hoc, ly hic hoc significando Pur, q, n
 e Pur.

41. Responderi pot 2. ad Inuoy, illas Doas ee rectas, et in illis
 argui apraibe ad inferiori ad superius, qa, fuit, et negaibe a superiori,
 qd fuit ad inferiori, 2. soluo, arguta. Responderi pot 3. q, nnt possire
 hic aut Pur e aliqui hoc. ita potte e, q, inntus q imperio Volit, subitua
 hunc Cay Pur e hoc hoc huius aut aliqui hoc; in tali casu hic aut
Pur e hoc erit salter, Equivalenta hic Pur e aliqui hoc; q e hoc erit
 ab inferiori ad superius; d aliud, q, imperio Volit, n multuy Oni-
 nate pccientis pot accidere, aliud, q, regularita occiat. 2. e, iay
 pbatuy e pccipite n 38, et 39. in tali casu n manere naay, huna
 Oaly in hac ppos Pur e hoc, qa pdrate diuisibile.

42. Obi 2. N hec ppo Pur e hoc n atngit naay omniu, hic
 illoquy in Darij n e rectus, Oi hoc e aal; Pur e hoc; q, Pur e
aal; q, atngit naay omniu. 3. An. Italiy in maai e naa auy,
 et in miui e singulari naa Pi; q, habet duplo mediu, et ne rectus.
 Nego An, et Deco anti pbaui nec Decay. Itay In naa euy huius inclu-
 dat naa Pi, idoy miuy data in Urag ppos. Instadi salter Variari,
 supoy miy, q, supoy in maai distribuibe, et in miui singularitay, et Ucluy
 e Variari supoy, et n raeo alieuius signi quantibi. Insto, q, in li,
 falsa, l, diuisiuit, et sic Variate supoy, et n raeo alieuius signi quanti-
 bi. Leo igit supoy poy Variari, dumodo q euy Variatoy, n fiat duples
 mediu, ut mdo n fit.

43. Obi 3. Hec ppos Pur e hoc Quentia ne, aliqui hoc e Pur;
 d, hoc n statet si 1. ppos n atngeret naay, euy; q, illoy atngit. Pmi,
 qa huius singulari n pot Inuoy 2 no aliqui. Nco mai, qa, ut dicent. P.
 Foweca lib 3. Inthit Cap. 2. P. Carleton disp. 6. Sec. 9, et alij, ppos de
 subto singulari (de quoy Inuoye nil agit Philoptus) Quentia sym-
 plicia, resuata, ut resuati deat eadey supoy. U. nnt hce e recta Quentia
Pur e hic hoc. q, hic hoc e Pur ita etiaz e recta hce Pur e hoc; q, hoc
 e Pur, ly hoc supoyente q singulari naa Pi in Urag ppos.

42 Obi. 4 Ex sumulis Etia Descensus, qui fit p subtr, dect
 seuare idez praty; q, idez e praty; g, idez e praty huius ppoi, hic hoo
e hoo, ac praty huius hic hoo e hoo, et hic hoo e hoo &c; d, praty pri-
 me, e naa oiv; e, et praty p, et naa oiv e praty huius hic hoo.
 Dico Ans. debet seuare idez praty signatuz, et intencio, Deedo. Coa-
 cilio, et intencioibz, nego Ans, et dicitur nihil dicitur; Deedag mi, subtr,
 pta, nego Deedag. Debet seuare idez praty signatuz, sic, qd. Voces
 ipnificantes, alias n ead descensus pratis, et idez praty quad intencioe,
 hoo e ee hoo; n vero idez praty quad hoo nico, et Exerctuz, q,
 aduentat p, Afforuz. Institut Bialec. lib. 3. in elucidate Cap. 2.
 n d notans, qd quando descensus fit p subtr, n seuat praty
 landez supoe in ppoibus singularibus ac in Oibz.

45 Obi. 5. Hec ppo hic hoo n Equivalet hui hic hoo
 d, hui hic hoo e aliqui hoo; o attingit naa, oiv. P. Ans. Co hac ppo hic
hoo n intencio hui hic hoo; d, hui hic hoo e aliqui hoo; g, n Equi-
 valet pme; d, secunde. Dico Co hac ppo hic hoo e aliqui hoo, intencio hui
hic hoo, et n hui hic hoo e aliqui hoo; g, hui due ppo hic hoo, hic hoo e hui
hoo differunt ex obz. Si argutuz loquati de Equivalencia quoad Oibz,
 Ans e falsuz quoad 1. partez, qd hui ppo hic hoo e hoo, hui Equivalet quoad
 Oibz, hui hic hoo e hui hoo, quaz, hui hic hoo e aliqui hoo, n loquati de Equi-
 valencia quoad obz, falsuz e Ans, quoad Obz; partez, qd Equivalet
 1. et n 2. quare ablati nego Ans, et dico Ans ppo; d, intencio hui hic
hoo Variata supoe prati, Deedo, n Variata supoe prati neo Ans, et
 Dag. in hac ppo hic hoo, hui e supoe p naa singulari hic; Oe n in 2.
 recte intencio hac hic hoo e hui hoo, hui hic hoo supoe Etia p naa singulari hic
 hui 2. recte intencio ex prima, qd Co eo, qd hic hoo i hoo, qui e hic hoo legitime
 intencio hic hoo e hui hoo, qui e hic hoo.

46 Ad Dicoz in obz illaz. Co hac ppo hic hoo e hui hoo intencio hui
hic hoo e aliqui hoo, et n hui hic hoo e hui hoo; g, hui ppo hic hoo e aliqui hoo n
 attingit idez obz, ac hui hic hoo e hui hoo. in obz p. Dicoz. Co Dicoz hui
 a longe Obz, movet p ppo intencio e aat, et n hui e naa; g, hui due p
 quoz aat naa haent dicitur; sup. Oe n in hu instanti, qd intencio alia
 ppo, et n alia, n arguit dicitur in obz; d, id dicitur, mai, repandi idz
 obz, ita ad hui argutuz, Deo Ans, neo Deedag, qd, g, intencio Una, et
 n alia, n pdat dicitur obz; d, dicitur, mai, repandi, que dicitur stat in
 lo, qd in hac ppo hic hoo e hoo Expro prati n sola n singularizat Co modo ten-
 dendi, et signate, naa, at in hac hic hoo e hui hoo, Expro prati resola Expro
 modo tendendi singularizat naa.

47 Obi. 6. Si hui ppo hic hoo, id attingit naa, hui hui idez obz
 hui hic hoo e hui hoo; d, hui e falsuz; g, et 1. p. n. d. hui idez obz, n p
 ma e p dicitur Obz, Etia, ex 1. p. dicitur Obz; d, 2. n e p dicitur Obz; g, p. 1.
 Dicoz. hui ppo hic hoo e hoo, revoluta sic hic hoo e aliqui hoo, hui hoo &c. d, hui
 descensus n e Capoz, hui ppo hic hoo e hui hoo; g, n hui idez obz. Ad argutuz,
 Deo mai, neo min, et mai p dicitur naa, ut n p dicitur Obz, dect praty, Coe
 modo signatuz signatuz, ac signatuz p dicitur Obz, qd accidit in hac

ppoe Pau e hoc, et n in hac; Pau e hic hoc, rade sinea hoc aenatu hic. Ca
Iraoq; nec mai, qa hie ppo Pau e hoc, ut pote singulari nullus, het d'ec
hij.

28 Obi. 2. Hic aut Pau n e hoc attingit naas om rily; q, et hic
Pau e hoc. Ans pbat, qa ille aut n resoluit neg e hic hoc, neg hic hoc,
qa negat distinet tu; Dageoia; pat, qa d'ad d'icoria deent ee l'uides d
Code; . Neo h' Deo Anti nego Ioa; q ad d' d'icior; r'p'cit, q aut negat
negat totu; q apat apant, et hoc d'p'ia; q, negatu O'ia ob'ay ap'at
beat aliud ob'ay, ut in d' qua; defendimus de Coni' au negatib; O'
tra l'ua; que tota e ob'ay ap'at; het l'ua; q ob'eo Caro, quin hoc ob'ie d'
d'icior; . I q e ip'o, q hic aut Pau n loit neget de Pro dei naas, Deni' neg
naas ip'ius Pij que e ob'ay ap'at; het, q, q requirit ad Iraoq; . Neo d'
negando mai, et ad p'bae; dies negat; ab'itue tu; d'uno; , n Deo tu; .
singulari; , at pat in hac p'oe Pau n e hic hoc.

29 Obi. 3 Cade; naa, que e ab'raoq; d'it'uta O'ia; et apta p'di
cari de multis, p'at de Inferiorib; ; d, naa, que e ab'raoq; e O'ia;
et apta p'dicari de multis e na oiu; ; q, naa oiu; p'ate de inferiorib; ,
p'indeq; de Pro in hac p'oe Pau e homo. Digo mai. Cade; naa, que p'at
raoq; na e O'ia; , p'ate de inferiorib; Colocabe r'p'ay, Deo, d'it'ute r'p'
p'is, sub'it'po, Cade; intenue, Deo, Cade; l'p'entue, r'edue sub'it'po,
l'p'entue, et d'it'ute acomoda, Deo, alia neo, et Deo mi; neo Ioa; .
Et d'ice a quolibet ind'uiduo ab'raoq; naa, que in ip'o e, et n alia, et
q hanc ab'raoq; n l'opment; d'pat cu'ru' naq; , o' ille ad'umanta men
talit; r'ed'ing hic d'p'ent d'mult; naa; aptu; , ut p'dicet de inferiorib; , n
ut d'g, ita ut totu' cumulu' p'dicet de quolibet inferiori; d' d'it'ute acco
moda, ita ut de quob; p'dicet naa, que ab ip'o ab'raoq; e; q' p'it, q
totu' cumulu' in tota; tua; l'p'entue; , et in totu; , q' includit, p'dicet de
ob'is inferiorib; , et quolibet pars cumulu' de quolibet inferiori; d'it'ute acco
moda, ad'it'ute cuilibet inferiori; q' nuy e, et ab'raoq; p'it ab ip'o.
Koc e d'iderando naa; O'ia; in tota; tua; l'p'entue; , at n d'ideramus
solaj p'p'itue; intenua; p'ue e i' hoc; , ee aal r'adale, et totu; hoc p'di
cari de quob; inferiori; .

30 Obi. 3 Pratu huius p'p'i Pau e hoc e capax r'p'at d'uni; , p' n
l'ia; p'bat, qa r'ale n pot d'ic' Pat; e aliquid d'eu; , qa tu; d'eu; n'om'at
naa; singulari; . Deo An; , et ad p'bae; Deo illaj p'p'oe ee Deo; ; d'
p'ant; n'ant; , qa ille due p'p'oe maxime d'iferunt; , n'quide; p'rat; huius
Pau e aliquid hoc e tu; singulari; , et p'rat; huius Pau e aliquid hoc e tu;
d'uni; . Cople hie l'op'io hoc capax e significat plure; , l; O'ia; hoc; itaq;
plure; significabit; , n d'ungat; r'igno quantib; , ut in hac d'gnioe o'ib;
et O'ia; r'ignificabit; , n d'ungat; r'igno, aut hie singularizante; , ut in hac
d'gnioe hie hoc; ; I q in hac d'gnioe Pau e hoc l'op'io hoc identit'at;
tuo Pau; , qui e singulari; , ideo l'op'io hoc solaj naa; P'i r'ignificat; . Venit;
in hac d'gnioe Pau e aliquid hoc I l'op'io hoc immeate ap'at; r'igno

signa aliquis, significat oes naas, quin huic ampliaoe obstat tuis singu-
 laris Prus, qa e so meate affectus, et ut supra diximus, signus, aut tu-
 nus si tribunt naas ampliaoe, tra meate affecto, quando into Utuuzq me-
 diat aliquid impediens rales ampliaoe. Atamen hic tuis Prus ex se e
 tuis singularis, et in hac ppoe Patz e Prus n significat naas singularis p-
 cise; qa Inuuzita d tuo Patz, d ex se illaz naas singularis significat, ideoq
 n pot Inuuzi dno aliquis, et n pot dici Patz e aliquis Prus.

SV **Obi.** tandem. Indivisiibili Ignitio pot sul adunare, et multipli-
 care eadaz naas; q, huc Ignitio Prus e hoc pot sul singularizare naas
 Prus, et illaz Inuuzere d naas alioruz. P. Ans. Hec Ignitio distuz za a quo-
 libet alia Expte recti Inuuzit oia dnta realia, et Expte obliqui illa multiplicat;
 q; dnto Ans pot sul adunare, et multiplicare eadaz naas sub eadaz Exp-
 tione, nec, sub dnta, sub dnto, si talis Ignitio distuzat p rales, naas sub Una
 Exptioe ab ipa sub alia Exptioe, Decedo; si talis Ignitio identificat p rales,
 naas sub Una Exptioe dnta naa sub alia Exptioe, nec Ans, et Inoz, et
 Inuo Anti p havi dnto Inuzut mdo. Hic Inceptus distuz za a quolibet alio
 Inuuzit oia dnta realia sub hoc Exptioe dnta realia, et multiplicat
 illa sub hoc Exptioe, quodlibet distuz a dnto reali; d hoc ides e, qa talis
 Inceptus distuzat p rales, dnta realia a quolibet alio dnto a dnto reali;
 naas ille aus arent, dntuz reale distuz a quolibet alio. At hic aus
 Prus e hoc, sil Expte subti significet naas p dntaz Exptioez, ac Expte
 prati; d m identificat p Prus d nno, qa Utuuzq identitibz apat, n
 pot singularizare ipsaz Expte subti, quin las singularizet Expte prati.

SV Ad Calcey observa d^a aliquos. Per hoc aus ois hoc e aal, Prus
 e hoc n pici Vale, naas identitibz; tunc, qa li e Inuuzat, ut so signifi-
 cet identitibz ppiaz subti; tuz, qa sut Exptioe multiplicatas subti etiaz, Exp-
 tione multiplicatas identitibz, dntuz quodlibet identitibz dnto identitibz.
 Hoc pbanduz e lidez raxibus, quibus dntos pcedentes p hata ir.

Finis Coxonat opus.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Main body of faint, illegible text, appearing to be bleed-through from the reverse side of the page.

Miss Cornelia Gray

Resp. a. rursus sic dicitur probat. Vnde dicitur naq. ex pte dicitur multis di-
 scernitur specie communi et capite non nulla exprimitur multipliciter; e ge-
 nus ad ipsa, d. hec rae Predicabilis v. Valis, q. apte ad multa, a. q.
 per dicituribus abstracta, e rae attingens ex pte dicitur naq. multis dicitur
 specie cog. et ex pte modi nullu exprimitur multipliciter; q. pro mix-
 ta rae predicabilia; eo dicitur, quid sint valla predicabilia desunt
 dicituribus, aptaq. dicitur per dicituribus Imperatores affirmari; Des-
 cepti modi n. lapidant dicitur predicabilibus scilicet, tanquam tota esset tanq.
 pars est Q. 2 q. hec rae predicabilis v. e rae attingens ex pte dicitur
 naq. multis cog.

Ad p. plerumque huius questionis enodatione supponitur e. l. naq. huius
 rae abstracta a. predicabilibus, ee dicitur logica, prout dicitur
 cog. et dicitur; p. q. huius aqua rae cog. abstracta sunt 5. p. dicitur
 cavilla, rae dicitur dicitur sumpta, q. quinque predicabilia dicitur
 dicitur sumpta sunt dicitur logica prout dicitur naq. cog. et dicitur
 dicitur; q. min. pat. q. dicitur logica enodatione dicitur; ee talis per
 dicitur; Q. illud logica e dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 es quo sup. q. rae illa abstracta. Duo dicitur aliud v. q. et aliud
 v. q. v. q. dicitur illud dicitur logic; predicabile apte ad multa;

Uel Q. ut quo vero dicitur dicitur reflexe dicitur dicitur respiciet q.
 rae dicitur illud dicitur predicabile v. q. vera dicitur dicitur
 predicabilibus affirmat; dicitur. affirmat n. illa dicitur totu q. dicitur
 dicitur a. predicabilibus v. talibus et dicitur abstracte illud dicitur
 dicitur logic; illud postea dicitur et dicitur, ad sua dicitur dicitur ad
 predicabilia, sicut rae dicitur dicitur ab hoc, et dicitur abstracta
 v. q. postea ad ipsa dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 talibus affirmat.

Suppono 3. Illa rae cog. v. ad predicabilia
 dicitur dicitur ee n. illorū q. dicitur vera dicitur v. dicitur.
 dicitur ee valla predicabilia Q. 2 sicut de hoc, aquo abstracta fuerit
 animalis vera et dicitur dicitur ee animal, et rae dicitur ee, q. vera
 ee dicitur dicitur dicitur q. ab illa v. tali abstracta, huius sub
 rae v. tali ipi dicitur dicitur. Inveniunt, q. a. predicabilibus v. talibus
 abstracta fuerit illa rae, v. et eis v. talibus dicitur dicitur
 rae dicitur dicitur q. vera, et dicitur postea dicitur dicitur. Unde,
 pat,

pars solus ad vulgare arguitur: scilicet, directa accidentaliter, n̄ predicari exaliter
 & accidentaliter; pariter, quod solus; n̄ predicantur exaliter dicta substantia
 bene tñ et valiter dealtero. In re, sicut alibi, quod de dno accidit
 taliter predicari, de altero tñ albo exaliter dicitur; et de se generis per
 que respectu n̄, cois s̄m s̄, e accidentaliter; v̄ r̄ animalia s̄m s̄, tñ r̄
 illius v̄ inuunt. In intentione mixtura e generis signari e exaliter, q̄
 scilla v̄ genus e exaliter et v̄ tota species predicari; sicut q̄ hoc tñ
 tu vale, seu predicantur ad predicabilia abstracta, v̄ cum mixtura
 predicantur substantia, seu intentionalia sumpti accidentaliter e sicut
 tantum adiectiuo sumpti et intentionalia, quia ratio exaliter e illa p̄
 catio v̄ pote v̄m̄. In re de altero In reo logico.

A.

Sup. q̄ ratio cogit
 predicabilia abstracta n̄ predicari de se s̄m ratio, scilicet, v̄ v̄, seu
 predicantur de se s̄m ratio, q̄ quo ratio abstracta, v̄ predicari
 In re cogit, neque, v̄ quo, neque, v̄ quo, q̄ s̄o predicari de se s̄m
 id q̄ abis v̄ talibus abstractis fuit, q̄ illa dicitur, neque, v̄ quo
 ut quo abstracta fuerit abis, q̄ s̄o fuerit f̄a qua abis abstracto
 fuit, ratio dicitur v̄ v̄, inde talis dicitur de se nullo modo predicari
 Ideo infero v̄ abstracta f̄aliter v̄ v̄, nec predicari, nec ē p̄
 cavile s̄m totum q̄, f̄aliter v̄ abstracta dicitur, n̄ predicari, f̄a v̄
 q̄ formalitas v̄ v̄, q̄ predicata amittit, sicut dicitur v̄ v̄
 Divisione dicitur; n̄ ē v̄ v̄ s̄m totum q̄, f̄a v̄ abstracta dicitur
 q̄ Ignitio, qua abstracta nequit affirmari de se s̄m ratio, f̄aliter
 n̄ affirmari de se s̄m ratio ē cognitio, qua ab ea abstracta ratio p̄
 v̄ v̄, sicut falso dicitur de hoc ē cognitio, qua ratio v̄ v̄
 h̄ v̄ v̄, ideo genus v̄ genus q̄ dicitur cognitio, v̄ quo
 plura p̄ v̄ nequit affirmari de se s̄m ratio, q̄ species n̄ ē genus, neque ab ea
 v̄ v̄ abstracta fuit dicitur, q̄ s̄o ratio dicitur, que p̄ v̄ v̄
 p̄ ad illa dicitur; q̄ si ē hoc dicitur predicantur v̄ a predicabilibus ab
 tracto, etia ad se s̄m ratio dicitur, n̄ id ē q̄ Ignitio ē p̄
 intuitiva illius dicitur, q̄ quia totum dicitur abstracta fuit v̄ quo
 totum v̄ quod p̄ v̄ per aliam cognitionem dicitur Com
 parari.

S.

Sup. q̄ ratio cogit
 abstracta ita abstracta a se ipsa sequi ipsa, h̄ v̄ p̄ v̄, et ratio ē q̄
 cognitio p̄ v̄ ē v̄ seu predicantur, p̄ v̄ dicitur ex dicitur, ē v̄
 co, et v̄ dicitur dicitur q̄ quod dicitur exaliter ē v̄ q̄ dicitur h̄ v̄
 n̄ v̄ abstracta ē dicitur dicitur, seu participans hanc v̄ v̄
 intentione; Clarum illud dicitur ideo cognitio p̄ v̄ v̄ abstracta

a. S. prabilibus q. Dia Invenunt in raeo valis, q. obta Invenio p. raeo
 i. illa raeo coi valis prout coi e. illis, seu q. illa participant talz raeo co.
 q. d. d. cety ex cognitioe abstractiva valis, ei naa abstracta participati
 talz raeo coz, q. hoc d. cety implicite, et virtualiter abstracta ampo
 riq. ipoz, het p. obiecto implicite et virtualiter sub hac raeo coi valis:
 quare illa cogitio directa e. ru. S. predicabilibus, ut predicabilibus, et valis, et
 e. reflexa ru d. cety resultantis e. raeo et raeo abstracta, q. ru. Invenio
 d. cety seipsa het p. obiecto sub raeo coi valis q. ipsa d. cety ac p. raeo
 illa et attingen supz inconcreto q. d. cety Invenio e. seipsa, eadz que
 ut implicite atactz sub raeo coi valis inferior supz a. quare eadz
 desupz per cognitioe reflexa, seu per reflexioe sui p. vera p. d. cety
 finali predicari sub raeo coi valis vg. hoc d. cety e. vale: predicari qz
quam pot. cogitio subijci hunc p. d. cety vale.

Coappari hoc amplius licet cogitio
 nequeat conari huius p. obiecto clari et distincti, aram pot. seipsa Invenio
 qz et seipsa huius p. obiecto quando tractat ad aliquos raeo coz q. quare
 Invenio v. g. quando definita en, aut actio vitalis definita implicite
 ipa cogitio definita sui raeo coz vitalis, et entis, sic q. nra casu, licet
 obta clari et directe atactz p. cognitioe p. d. cety raeo valis, v. g. a. S. p.
 cabilibus, et vale S. predicabilibus, obta vero implicite et Invenio abstracta
 e. de d. cety participati raeo coz Valis. d. d. cety ex raeo abstracta
 et Invenio abstractante vere participati e. raeo coz q. illa Invenio
 attingit seipsa sub raeo coi valis, seque ipa het p. obiecto implicite et Invenio
 q. illa Invenio que directa e. ru. valis quinquem predicabilibus reflexa ru. Invenio
 ut Invenio, s. l. raeo abstracta hoc peculiare vale: d. cety Invenio, illa
 raeo valis abstracta vere e. predicabilibus d. cety, ut valis, q. abstracta
 valis implicite ab valis: d. d. cety ex cognitioe et particulari valis
 q. abstracta ampo, l. Coa pat q. raeo coi nequeat vere Invenio
 nisi ad d. cety, a quibus abstracta l. implicite l. explicite q. n.
 per specz unum huius remissz, raeo coz huius abstracto, implicite
 sub illa specz representanti naz ceteroz, l. negavimus illi raeo
 coi valitatz nullon: q. sicut q. raeo valis a S. predicabilibus
 ex p. d. cety implicite abstracto. Illa raeo aboi co. d. d. cety raeo
 est valis q. ad octale d. cety, illa raeo abstracta, d. d. cety
 ex cogitioe abstractante et naa abstracta a S. predicabilibus veritate
 q. a seipsa abstracta Invenio seque ipa het p. obiecto predicabile
 que

Quae est descriptio sub ea ratione cuius valeat, proinde illa ut dicitur hoc est
peculiariter valeat tanquam obiectum inferiori et supra prout potenter cu-
praese generaliter Ignitio, et peruenit virtualiter reflexione.

2
Nec valet si dicas species et predicabilia
destruere illos ut abstrahat rationem valem nisi abstrahat et predicabilia: sicut species
dicitur vere si destruat illos ad abstrahendum rationem eorum vero et prout, quod species
vniuersi obiecti si abstractiua est destruat illos ad cognoscendum coniungit obiectum illi
sicut quod participet vixit rationem illius de qua omnia vana vere participent rationem
eorum velle species vniuersi sub ratione cuius velle abstracti necessitas illud ad
abstractioem saltz Infusioem que participat illa, rationem sicut destruat
illius de Deo, opus de, ad speciem Infusioem vixit autem, qui sunt, et eorum
de natura abstracti ab speciebus plurium horum quod Ignitio et certum
et obiectum directe et clare cognitum et cognitioem plurium in eis namque in diuisioem
et eorum, quos nunquam videt, quod res eo de verum est, quod de horum vna
abstracta cuius inueniunt, eoquo potest et veritas vniuersi adest, et solutio
participatio.

8
Dico de certis resultam ex cognitione praecedente namque eorum
sub hac ratione valeat, equaliter valeat. A. c. eorum per se et sicut illa cognitio
finitiva habet seipsam pro obiecto sub ratione cuius velle quod dicitur potest circumscribere
Dicitur per aliam cognitionem reflexam attingi ut commune reliquis obiectis et
ab eo et reliquis abstracti alia tertia ratione cuius per aliam cognitionem reflexam
que sicut habet seipsam pro obiecto sicut decognitione immediata que
habemus et sic abstrahimus et spiritum abstractionis et dicitur quod eadem
surdus; Respondet quod ad velle cuius predicabilia ut sic neque abstracti
alia ratione cuius velle, et predicabilia quod illa ratio est abstracta, abstrahit
li ut valeat, patet quod abstracta fuerit ratio illa, implicite ab eo eorum
rationem velle participat, aequam ratione cuius cuius velle conveniunt
abstractae saltz Infusioem actus. N. reflexus tendens et spiritum
cabilia prout velle sunt et tendit et se ipsam sub ratione velle quod
essentia instituit, desuper implicite attingit de quod participat et
rationem velle, de ratione apparet et quod de velle velle vere spiritualis eorum
rationem; quod ab eo velle saltz implicite procedunt, eo modo quo ratio
omni ad homines et animalibus abstracta implicite, et implicite apparet
bus et futuris abstractis, et dicitur vere potest comparari, et
dicebamus, et sicut definitur et tunc, que pro eorum velle
implicite, pro obiectis et partibus facta eliguntur Infusioem quod
et illa multipliciter dicitur et abstractionem nisi non potest
abstracti, saltz Infusioem ratio non est abstracta, quod si quis illos
perocant

35.

Docemus infinitum veli committere capite defatigatos, n.a. nouz
 formatat, n.iz abstracta iueniat. His 2. supatis aperient
 quoniam suis, et 3. eius 3. agere, nra men. Et ad arguendum ena
 troz pcedamus.

De notantia 52 aliqua ad Regula soluz

Vale vti, scilicet dicantur vti. Sic voco illa raez ad ydri
 cabilibus abstracta. Duo dicit; aliud taxice, et aliud extrinsecis
 intrinseca dicit nae, coz, multis, qz intelligit, aqua vltis Denominat.
 ti: Extrinsicis, dicit cognitioz reflexz, aqua denominata suspensu
 ti: Probabilibus, et exteri vtilibus, et aqua denominata genus
dicantur fa speci dicit &c.: Clariss: intrinseca dicit qd e ena
 e, oib vti specifive sumptu quale e, et intrinseca constans nae
innuam, et extrinseca dicuntur dicit idq acciditales o vtili
specifive sumptu, quale e; ee genus, reflexz, cognosc sui eiz di
bliaz genus intrinseca sub speci generis coi: Ex plata, animal
 abstractu ab esse, et truto: Duo dicit; intrinseca, raez animalis, seu
 vtili sensibile, extrinseca, denominatioz generis, quam apstra
 actioe accipit, quz denominatio n e desuo Institutioz, taxice, d.
 extrinseca illi aduenit ab illa illis infrunde deceteris animalibus:
 ois rae vtili, seu dicantur, que latius pat z rae vtili, quze
 nus, coi rae generis, quze hoc so adgenera signata, z rae coi
 nexu, illauro adde, naas coz generis, specifios Individuales
extrinseca dicuntur, q n vtili ut tale essale e qz rae coi
trunice vuz, et intrinseca multipluz, extrinseca idq vtili vtili
accidentale e, qz denominatio generis, qz abs tractioe illy gou
docte a dicantur accipit. Supportis Nota 12.

Vale sm quod dicit intrinseca prout vtili e n intrinseca subgenere
coi q subgenere coi e. Intrinseca intrinseca pluribus speci
dicuntur coi n qz vale ut sic sm q dicit intrinseca rae vtili pro
 one probanda ab haz vtili specie dicuntur Inveniente ut pro que
 illi Extrinsicis e, et accidentalis z vale vtili sm taxice que dicit
 n Intrinseca sub genere coi tum q nullis membra Inueni pro z
Intrinseca dicuntur, et vale sm q dicit intrinseca dicuntur e vtili vtili

Quod Genere & coi species dicitur & nullo ex his membris dicitur
 dicitur pro Instituitur vale om quod dicitur terminis unumq; vult
 om q dicitur terminis extenditur ad tria vult ut vult Vale d. Inter
 sub genere in la ora d. ad dextrata vult generis exte dicitur; et specie
 e totu genus & coi quam genera definita su vult & tunc sumpti; et
 sicut unum species neque dicitur totu perfectione totu suu; generis
 unum iduuduz extentione; su; species; sic nec genus & coi nec aliud pro
 caute quod dicitur subse vult & terminis sumpti; q abas
 dicitur tantu; quantu; ratione vult q e abas dicitur; tuncq; vult
 terminis sumpti; latius pat; quz quodius dicitur; ut vult q dicitur
 vult e velut totu logicu; q; singula dicitur; dicitur pro; vult
 q; hoc et vult; d totu logicu; in dicitur sub quodius membris; q quod
 vult q vult terminis sumpti; in dicitur sub genere & coi q vult e
 membris dicitur dicitur; Loquo infero vult vult terminis sumpti;
 ad nullo dicitur dicitur; dicitur dicitur; dicitur dicitur; dicitur
 dicitur q dicitur ad tria ut talia sicut em ut tale vult dicitur;
 dicitur dicitur ad nullo dicitur; dicitur dicitur; dicitur dicitur;
 dicitur q dicitur ad tria vult dicitur et ad plura dicitur vult; e in totu logicu;
 q; singula dicitur pot dicitur sicut vult & singula dicitur; dicitur
 abstractu; ab hoc; et equo terminis sumpti; in dicitur sub equo q; hoc
 dicitur superius e illo et dicitur dicitur dicitur dicitur vult; hoc
 mox igitur vult abstractu; ab dicitur q totu logicu; e vult om
 vult vult; nec sub genere & coi nec sub alia specie vult dicitur
 dicitur totu logicu; capax; om; q dicitur terminis dicitur dicitur
 dicitur vult ad qm ut in vult; dicitur dicitur dicitur dicitur
 om q dicitur dicitur dicitur

Nota q vult terminis sui q dicitur dicitur dicitur

netu sub genere & coi tanquam illius induit et genus & coi pot dicitur
 caru ut species sui ut tota cosa sicut dicitur dicitur dicitur
 sub genere & coi dicitur quod vult singulae genus constant dicitur
 coi et dicitur illi dicitur dicitur; vult dicitur vult om; quod dicitur dicitur
 et quod q genus singulae; sui iduuduz sic denominat; a cognitione
 situate in illa vult dicitur abstracte ab dicitur q vult dicitur; e vult
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 illius iduuduz dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

W.

Ut sic intus sumptu prout ⁱⁿ tractu sumptu nil dicat eorum, si- 36.
 cut al abstractu ab hbe et equo ita p^{er} hanc p^{er} hanc sumptu nulli
 et eorum co n, dicit rae sibi ita nemp^{er} rone sensibile at vero sicut
 rae ita animalis eorum abstracta p^{er} sumptu ap^{er} hanc p^{er} hanc
 et Innolai eorum eq abstractioz seu cogitioz p^{er} hanc: Sic rae intus
 vali ut ita et secundu, sumptu nulli dicit eorum; cadu vero rae ita
 ita abstracta a p^{er} hanc p^{er} hanc p^{er} hanc p^{er} hanc dicit eorum
 cogitioz, seu abstractioz p^{er} hanc et ita dicitur denominata eorum
 superius ad p^{er} hanc genus ad ipsa, et ita ab ea denominata
 etiam eorum inferius seipso q^o p^{er} hanc reflexa, Innotuit quoda
 peculiarit^{er} genus dicitur cogitio reflexa, unde rae intus vali sicut
 Denominatioes, quas eorum dicitur, accidit, et eorum genus peculiarit^{er}
 Innotuit, sub genere rae; inde e q^o rae intus vali abstracti sicut
 eorum dicitur Innotuit sub genere rae; eo quo inferius vale intus sumptu
 ita sicut dicitur eorum ee specis sui ipsi sicut dicitur intus q^o q^o
 dicitur eorum ee et Innotuit quoda, peculiarit^{er} genus, sub genere rae
 tenet, et sicut dicitur intus n^o Innotuit sub genere rae, e lotu logia
 Innotuit sub genere rae, et reliqua trivialia; Unde vale intus su-
 mptu de quo agimus superius e et inferius seipso sicut dicitur Innotuit
 rae superius q^o dicitur intus, et inferius sicut dicitur eorum.

Obscura dicitur intus vali ut sicut a p^{er} hanc abstractioz intus
 prout vale, e sicut dicitur Innotuit Intentionale Innotuit ex nota cor, et
virtute finali et hoc Innotuit sicut e quod superius e ad p^{er} hanc
 virtute genu ad ipsa q^o sub hac rae vale, q^o vale abstractioz sub
 hac rae vale Innotuit p^{er} abstractioz superius p^{er} hanc, dicitur
 q^o ut pari enali prout sicut dicitur intus: hoc dicitur Innotuit vale
 ita sumptu dicitur eorum ee superius ad p^{er} hanc, ee genu
 ad ipsa attingere reflexa ad rae cor vali; q^o he oes denomina-
 tes prout eorum sunt vali abstractioz intus sumptu rae vali
 et Innotuit denominatioes sibi eorum, nec superius e ad p^{er} hanc,
 nec genu ad ipsa q^o quoda peculiarit^{er} genu cor, sub genere In-
 notuit; quare dicitur p^{er} hanc sicut eorum p^{er} hanc, va-
 sale intus sumptu; q^o Vere dicitur pot^{er} a rae q^o sicut vali, sicut
 q^o vale dicitur ita: vale vero eorum sumptu, cum eorum sumptu-
 ty, genu peculiarit^{er} si n^o e prout de p^{er} hanc q^o dicitur

Deo pen
 culian dicitur

84

falso dicitur in genus, neque dicitur genus, neque species in genus
quare eorum sumptus, sicut est peculiaris quod genus contentum subgenus
et cor. Vbi oportune notabis hanc locutionem esse veram, vale ut sic
intrinsece sumptus est genus ad se praesentia et superioris ipsius tunc quod
valis intrinsece sumptus, qui ab illis abstractis verari potest, adea dicitur
pari ratione specificas ipsorum dicitur, quod tanquam per se factis
omnino esse dicantur. Et contra vero haec locutio est falsa, vale abstracta
a praesentibus intrinsece sumptus est genus ad ipsa et superioris tunc
quia intrinsece sumptus sicut signate potest esse ad se praesentia; quia sig-
nata sicut genus abstractum, ex edite vero non est superioris, ne genus ad
ipsa individuum generis, sicut sub illo dicitur tanquam reliqua
genera signata, sicut ad abstractum ab hoc et equo et tunc sumptus
est genus ad illos dicitur et praesentia tunc est intrinsece verum sumptus, ut
genus, nec praedicabile dicitur quod dicitur, quam intrinsece dicitur
falso dicitur praedicabile, quare dicitur, sicut abstractio, sicut est, quom-
o intrinsece entitatis abstractum dicitur genus, superioris praedicabile
tunc quod per se ut superioris et ut genus praedicata ut quod sicut est intrinsece
ratio, qui abstracta; et per abstractio dicitur et esse accidentis
tunc et extrinsece superioris ad se praesentia.

13

Sicut dicitur in hunc modum
et per se quoniam igitur vale et tunc sumptus abstracta a se praesentia
et per ipsa abstractio illi prout accidentis, illa ratio intrinsece valis
dicitur superioris ad praesentia et ad omnia valia et hunc dicitur
vale et dicitur dicitur ut talis non dicitur sub genere et cor quod dicitur
patet quia genus est qui totum logicum et cuncta praesentia praesentia tunc
est quod dicitur dicitur vale ut talis sicut in quod dicitur intrinsece ita per abstractio
tunc dicitur superioris ad praesentia genus ad ipsa tunc ut nulla
tenus est inferioris et eadem quae est superioris. **T**am dicitur hanc ratio
vale intrinsece sumptus per se extrinsece est denominatio generis
ad se praesentia superioris ad ipsa tunc inde quod dicitur hanc denomina-
tio quae dicitur intrinsece sicut signate est superioris exerceat vero in-
ferioris quod per has denominationes exerceat dicitur tunc sicut cum
de praesentia generis et de genus peculiaris dicitur tunc sub genere et cor
Et hanc denominationem dicitur exerceat inferioris illa ratio valis
quare illa ratio valis sub diversis dicitur dicitur dicitur dicitur su-
perioris

D. 33. 46
 D. lexor et inferior. Sprauiibus, superior q dict intinice zoni,
uersali seu nag ultim^o coz et ung inferior q dict extinice
 nempe ee genu abstrac^{tu} ee superior^{is} ad s pruilia et ta-
caz ma intra uali^s speci^e e et genu su dias deiderat^{io}is genu
ad s pruilia, et seip^{os} q uod dict intinice, e speci^e pertinens ad
pruile genu q dict extinice extinice inquam race gen
et intinice z race uali.

Neque inconueniens est q dict extinice extinice si
derat^{io}es ee superior^{is} et inferior^{is} genu et speci^e sicut z conueni
ens u e inco^{gn} al intinice tanty e uuens s ensiuile z q uale duo
extinice et accid^{en}talit^{er} si superius illo pe dict^o inter z fund z tem
illud et alias hoies, si accid^{en} z race z intra uali^s uali^s abstrac^{tu} a s pr
uili^{bus}, illa u pe abstrac^{tu} z constituta z z ee uali^s u si infer^{ior}
ta duo q dict intinice superior^{is} ad s pruilia genu ad ipsa ta si
deiderat^{io} su h denom^{ina}tio^{es} superior^{is} genu et illi extinice
inferior^{is} genu z co, et et seip^{sa} z q uant^o extinice e obty su ipsu^s
et se initit^{ur} quod^z peccu^{ra} genu^s, quare genu et speci^e sup
er et inferius, so oponunt^{ur} sub ead deiderat^{io} u sub dere^{nt}
ita u implac^{et} q una fi constituit^{ur} z z ee superior^{is} sub ead de
ratio^e sub qua et constituit^{ur} z ee inferior^{is}, sub dere^{nt} u deiderat^{io}.
ibus u implac^{et} quibus ipsu^s pecedam^{us} z ad argumen^{ta} u duo^s.

D. 3

Notabilibus in hac questione praeiudicatis obstant
 argumenta, quae ea impugnant

Obi. vale ut sic a s pruili^{bus} abstrac^{tu} et intinice sumpt^{is} e uale
en ea qu illi ueniunt apter^{is} z dependent^{ia} ab illu q, uale en ea qu
dict^{is} apter^{is} z dependent^{ia} ab illu u ee genu u superius ad s pruili^u
lia, z q una, uale u si z inice sumpt^{is} e uale sumpt^{is} ta
intra uali^s uali^s, uen e uale secund^o, ea qu illi ueniunt en abit^u
hat^u, si u abstrahat^u q, uale si considerat^u e uale en ea qu
apte u illi ueniunt z dependent^{ia} ab illu, z q una u en ea,
qu illi ueniunt apter^{is} independent^{ia} ab illu so e fund amentalit^{er}.
Superius

ut aal sm ea Superior ad d predicabilia n fa, neque e genui naque superior ad
illi sic veniunt paxia, q hbc ee generis et superioris ad **Constructa p fraz**
fundamentalibus **Constructa q. vale sm ea, quz dicit aptereri illi.**

Inferri vale ut sic sm q dicit intrinsece includi fraz illud dicitur
z ee generis et superioris, l. n. 2. Si l. 3. q. per ea fraz dicitur z ee p
cathari generis, ac ynde n exi superioris. **Individu**
generis z coi parte quz quod vale **Et dicit intrinsece nil constructu p
zcludere, si l. 3. q. non hanc genui nec superioris ad d paxialibus q.**
z ee generis et superioris nario dicit dicitur per illa fraz, q
z vaio ubi ut sic intrinsece sumpta n e genui ad d paxialibus.
Defu fraz illud dicitur z ee generis, si genui e illa fraz zcludit
iz illa vaio superior dicitur sub genere z coi.

Hoc arguty, q
z specie salte Achilles d. mody huius quotioni defoz d. faculz
dicit soluz her: **Ipse vale visic sm quod dicit intrinsece n dicitur**
z ee vaio z fraz per abstractione, sicut **Al per abstractione ab hoc et brio**
n dicitur z ee viventi sensuili: **abtractio n so redit illa vaio vbi**
proxi predicabz de paxialibus tanqm pars maalis z quozat usage
meu, sicut abtractio Ali ab hoc, et equo dicitur illa vaio intrinsece
z ee proxi predicabili dicitur: neque e eo q vaio vbi sm suazit
ca d dicitur inferri ee bo fundaliter superioris, na fundamentali
z superioris aliqua entite dicitur, q pot p simpliciter abstractione dicitur
z ee proxime superioris, ut al dicitur ad hoc et dicitur: l. dz vale dicitur
ad specie et dicit, et sicut Al abstracte z vaio unguis n so fundaliter
magaliter dicitur, superius, propeque, predicabile, dicitur: sic
vale visic a paxialibus abstracte, n so fundaliter dicitur, et fra
superius a predicabile dicitur ad d paxialia: hzc e adq abstractio quz
vaio intrinsece vbi vbi dicitur quan exercete z ee proxi ee fraz paxi
caulis z ee generis z ee q superioris ad d paxialia ricondita
habz qz reflexy ut dicitur dicitur vaio vbi, quz abstracta dicitur
tut illo quod q peculiaris genui quan signaty q dicitur toty
Itam ex naa coi specie dicitur et fra dicitur illa z ee vniu et dicitur
intrinsece ee vbi ut sic ita cognoscit q nec dicitur n e dicitur et
funditate vbi, z de vale sm q dicitur ex parte n e genui ad d paxi
abilia nec superioris ad ipsa dicitur generis z coi, l. individuuz sub
illo dicitur sicut al n reperit z suu inferioribus, nec e superioris
ipsis sm dicitur Constructa generis d sm ytrau viventi sensu

Hic patet vale ut sic sumptu sumptu superius e d'genus d' p'ncipalia n'seigo
 ab ip'a abstractio; illud p'ncipaliter at vero i' p'ncip; et abstractu; ip'um h'z se
 e supra q' dicitur denominao superius d' h'z sicut Al' n' sessto
 e genus f' d' p'z abstractio; ab h'z et equo at vero p'ncip; i' supra
 d' h'z utiq' dicitur denominao generis superioris d' h'z p'ncipio q' dicitur
 vale denominat p'ncip; et dicitur illud p'ncip; p'ncipale n' denominat
 vale quia vale est sua p'ncipaliter, sicut dicitur d' h'z illud denominat
 p'ncip; a d' p'ncipalibus tanqm f' d' dicitur ip'z eorundem genus, superioris
 ad ipsa d' h'z qu' denominao s' supra vale intrinse; ut vale e d' h'z
 v' ipsa p'ncipio tanqm d' h'z alterius cogitio; dicitur ut p'ncip; tunc dicitur
 p'ncipio quodq' peculiariter genus, et d' h'z dicitur eorundem et vale d' h'z
 q' dicitur intrinse; e genus ad d' p'ncipia, q' sic dicitur a p'ncipio, et om' q'
 dicitur eorundem e vny individuy genus, q' eorundem e vale abstractu; et
 d' h'z abstractio; dicitur illud genus signatu; Al' p'ncipat' i' veniamus ad
 soluz argui.

Substitut

Dico Mai e vale sm ea qu' illi d' h'z d' h'z d' h'z
 sic e, mai om' q' dicitur eorundem n' mai, et Dico min. n' genus d' h'z om' q'
 et eorundem, e, min, sm q' dicitur intrinse; sub d' h'z, sessto e min n' e q' seso
 lo denominata genus n' min, et cog. A p'ncipat' d' h'z d' h'z; e vale
 sm ea qu' illi d' h'z d' h'z d' h'z, sm q' dicitur intrinse; e, sm q' dicitur eorundem
 n' mai, et d' h'z n' s' h'z eorundem; ad p'ncipat' d' h'z n' mai, et p'ncip;
 q' qu' n' quodam; et h'z Al' d' h'z ad h'z et h'z s' e f'ncipaliter
 superioris illi, q' d' h'z r'og' alii, et simpliciter d' h'z r'og' mediat simpliciter
 abstractio; at e. n'z vale ut sic abstractu; et eum simpliciter d' h'z r'og', ad
 p'ncipia n' mediat. Ad contra respondeo vale abstractu; d' h'z d' h'z sumptu;
 p'ncipaliter abstractio; p'ncip; qu' dicitur f' d' h'z superioris ad d' p'ncipia
 p'ncipaliter p'ncipaliter d' h'z, qu' eorundem f' d' h'z eorundem reflexu eorundem
 ta h'z d' h'z d' h'z ut p'ncip; l' d' h'z abstracta valis quodq' pecu
 liare genus, et d' h'z f' d' h'z qm. vale intrinse; p'ncipaliter eorundem, et reflexu mai
 d' h'z q' p'ncipaliter r'og' valis sm id q' dicitur eorundem d' h'z d' h'z genus
 quodq' singulariter d' h'z sub genere d' h'z inferioris que supra sm q' d' h'z
 et intrinse; quare vale ut sic sumptu sumptu p'ncipaliter et utique f' d' h'z
 qu' p'ncipaliter e d' h'z abstractu; r'og' valis a d' p'ncipalibus d' h'z d' h'z r'og'
 intrinse; e eorundem ad illa et p'ncipaliter e d' h'z alterius cogitio; reflexu d' h'z
 d' h'z illa totu; quodq' d' h'z d' h'z genus; Dico vale intrinse; sumptu;
 d' h'z

clivare eorum abstractioz & inclusio raris quatenus illa duntaxat et ab illa ab-
tractio denominata, quae denominatio proorsus eorum e' vlti generis specie
sumptis & raris vltis.

19

Ab. Vale ut sic sm q' dicitur generis particulari vlti sm
generis vltis d'vale sm generis vltis n' e' genus ad sp'alia, nec si superior vlti
q' promin, vale ut sic sm generis vltis e' vale n' coi seu e' raris vltis par-
sus ead' raris vltis exentez & prabilibus ante simplicis abstractioz q'
valez coi, l. raris vltis exenti & prabilibus ante simplicis abstractioz n' ege-
nu, nec si superior ad sp'alia q' vale ut sic sm generis vltis n' e' genus
est ad sig. decimam dugo min vale sm generis vltis n' e' genus scilicet
ad sp'alia e' min, n' e' q' so denominata genus et dicitur exentez & ead' raris
neg min, et dugo siler coens. **Ad** raris min dugo mai e' valez coi est sm
dicitur intrinseca e' mai, sm q' dicitur extrinseca neg mai et decimam, dugo coens n' e'
genus ad sp'alia sm q' dicitur extrinseca e' coz, sm q' dicitur vltis sub dugo
n' e' genus scilicet e' coz, n' e' q' so denominata genus neg coz. **Itaque**
raris vltis ut sic sm q' dicitur generis n' dicitur ab vlti raris n' e' q' acipioz
statu dicitur coeque; dicitur tñ sm q' dicitur extrinseca q' illa raris intrinseca vlti
per abstractioz sibi extrinseca dicitur statu superioris superioritate q'
necis, tñ ad vale generis quae ad vale dicitur; et et superioris scilicet sm
dicitur extrinseca q' dicitur per abstractioz superior **Quibus** resultanti e' ab-
tractioe et ipso vlti particulari dicitur quibus quod q' peculiaris genus;
quae vlti vlti dicitur sumptis dugo decimo extrinseca sumptis dicitur
n' dicitur dicitur dicitur d' raris d' dicitur, q' vale vlti superioris e' ad
quod vlti particulari quae conactu ex vlti et abstractioe reflexe
cognita resultans eoquo fit raris e' hanc dicitur vale ut sic e' vale
fitque hoc particulari vale naq' ce saltz implicitez aqua vlti vlti ab-
tractioe q' abstractioe ab o'co q' participat raris vlti tanq' q' dicitur
ut sic sm q' dicitur generis duntaxat duntaxat abstractioe dicitur
illud e' e' particularis vlti quia et duntaxat e' q' abstractioe
sp'ialibus et q' dum abstractioe cognoscant reflexe ut quod q'
clivare vale perque cognitioz reflexe dicitur et hunc vltis genu-
alique signari; et dicitur dicitur scilicet superior, dicitur dicitur illa raris vlti ut
sic vlti dicitur sicut ad raris vlti contrahata; hanc dicitur
soluoe aliquoz quae potunt opponi pro confirmatioz superioris
notz d' sm per vale ut sic dicitur vlti genus dicitur n' ut vale
& raris vltis dicitur generis.

Vale si abstractum ad irabilibus et ab abstractione mutatur ex parte cognoscibilis nullorum sed predicari deum ut genus sui qd dicitur in voce vultu
 dravulu visu dicitur sumpta in voce vultu ut in dicitur in nomenclatura sub
 nere zoi inde vale ut sic qua rago genuse ad spravilia n dicitur
 genere zoi; hoc idq vale venu q ea rago qual predicanle e de d pra
 libus e aliq individuy genus; d, n dicitur sub genere zoi hoc idq
 genus q n e genu ad ipsu rago generis d rago vultu quare dicitur
 dy genus. pot dicitale rago generis. l. rago vultu. individuy genus
 q tale si in rago generis individuy dicitur sub genere zoi individuy
 genu q tale si in rago vultu Uic ut sic sui sua rago n dicitur
 la subgenere zoi; o, latius patet illo: hoc idq vale pot reflexe cognosc
 ab d dicitur ut quod d dicitur genus in rago generis et hoc idq
 q dicitur dicitur sub genere zoi; ceteru hzc cognitio reflexa p
 sui rago e qsi in rago vultu q rago vultu dicitur sumpta act dicitur
 litz et rago advenit rago generis sicut al rago al rago adven
 nit dicitur rago et hinc dicitur ex hu pat vale sm q dicitur rago, sicut
 vultu, n dicitur sub genere zoi, q; hac d dicitur dicitur totz exte
 ruz illuz naz abstracte rago vultu, idq vale sm q dicitur rago qsi
 vale nampe e genus superius dicitur specie dicitur subgenere
 zoi; q hzc n dicitur vultu dicitur rago vultu, d dicitur
 vultu rago rago generis et de peculiari vale rago generis dicitur
 la subgenere zoi, quare vale rago vultu superius e genu zoi rago
 generis, et seipso sicut rago generis rago dicitur; e dicitur vale rago
 generis inferius e seipso rago sumpto in rago vultu: hzc doctrina e p
 cata in his verbis dicitur et nomen dicitur n rago dicitur superius e
 que nomine q n nomen et alia que n sunt nomina dicitur
 et dicitur rago nominu que rago illi rago e, inferius e seipso
 dicitur quia in rago nominu sub nomine dicitur, et nomen rago
 nominu inferius e dicitur in rago dicitur, q nomen rago nominu
 ad nomina ut dicitur dicitur a. ad nomina et ad ea que n sunt nomina
 hzc vocata superioritas, et inferioritas logica que dicitur dicitur
 libus, quos entita pot subire, vicinut superior, et inferior dicitur
 nata.

22
 5. dicitur
 dicitur

Hic dicitur v. ad arguty dicitur dicitur dicitur et ad rubrica dicitur
 dicitur q quod d dicitur et singulari genus sui q dicitur dicitur
 de generis nq min, sm q dicitur dicitur rago vultu e min; et coen, cont
 nete sub genere zoi sm q dicitur dicitur rago generis co, coq dicitur
 vultu nq coq, ad vq vq dicitur e aliquid individuy genus, et

Ob. Si dicitur ut sic omni q dicitur intrare in rasae vltie est superius
 meri i coi et seipso rase generis aliqui species in quas pot divedi per
 carentia intrase mutua. hoc implicat q. hinc q al pot divedi i rasae
 et bruty, hoo, et bruty nequeunt intrase predicari et q color divedit i rasae
 et nigrum alby et nigrum nequeunt intrase predicari, q quia vale vltiaz a
 liquas species pot divedi ille species nequeunt intrase predicari dno 33
 mai, q hzc predicatio e vera genus e vale abstracty smi i rasae vltie
 et et hzc vale abstracty e genus; d genus i coi et vale abstracty smi
 q dicitur intrase rase generis sunt species vltie ut sic, q si vale vltie
 smi q dicitur intrase. Adarg dicitur mai neq intraz quia dicitur talis
 jica plerumque pount predicari intrase ut accidit q frz dextery illi
 sunt coes i eoz q subto repeantur ut accidit i hu predicibus vale eoz
 genus e vale quod idz accidit i pluribus aprehensivibus q una se
 extendit ad aliz et id. ut accidit i hu predicibus dicitur non enim non
 dicitur observati i primis predicibus q secunda semper e essentia
 q generi semper e essentia q se vale rase generis, i secunda vera
 e accidit talis q rasi vltie i rasae sumptz rase vltie accidit talis
 e genus; sup vale sumata est rase ut genus e essentia e illi rase
 naris q vale ut genus essentia e genus. Ad paritate supra pout
 q hoo, et bruty itz alby et nigrum n' idco n' possit predicari intrase q
 membra quoz dicitur d, q nullo membray se extendit ad aliz
 et e d. q idz accidit i pluribus dextis logicis, q species genus q
 quia fra vnus n' se extendit ad aliz n' pount mutuo predicari
 n' dicitur talis generis essentia dicitur a fra dicitur talis species illi
 n' e cognitio fundens species et hzc dicitur fundens dicitur talis

2)

Observa accurate vale ut sic n' supponere personalita d simplicitate
 q n' dicitur illi e vale abstracty dicitur illi et abstracty vale ut
 sic q predicata dicitur inferioribus supponere personalita q astra dicitur
 q eis dicitur apteri, q i hac predicatioe species e vltie lit et pot
 dicitur dicitur predicatioe q qua supponatur simplicitate ut q dicitur species
 e vale abstracty. d. inde.

28

Observa accurate vale ut sic n' supponere personalita d simplicitate
 cattioe species e vltie hoc pty poterit etiz astra dicitur inferioribus specie
 nempe dicitur talis q. qui predicantur clare personalita supponatur
 pount predicari dicitur inferioribus dicitur talis subilla. R' n' semper q

Affiatu dicitur Lexiconalia sumpta per affraam denfiam ritus sub illo
 est nri vltimus prary pon domine subto dicitur hinc sumpta ut accidit p
 dicitur in qua prary hie supponat personaliter atq; nri per affraam nri dicitur
 collectiue sumpta. quod id est accidit q; dicitur p p rary. hie nri prary e vera
 dicitur e albu, et hie falsa maia e alba q; prary albu hie nri dicitur colle
 tui sumpta per domine; et hie predicatio dicitur e totu e vera; hie q;
 maia e totu e falsa propter id q; hie. C. d. q; tuis supponens simpliciter,
 aliq; per dicitur inferiabus dicitur subto communi. hoc nri supra
 simpliciter q; hac p p rary hoc e cognitus, et sunt vera; hie p p rary dicitur dicitur
 dicitur e cognitus et q; quare tuis supra simpliciter et personaliter s. dicitur
 aut q; lo q; p rary sumpta om ea quq; illi dicitur per dicitur, et dicitur omnia
 quq; illi dicitur apteri. Tao v ap rary curpata p rary dicitur dicitur
 rary subto et inferiabus sub illo dicitur, et p rary que nri, nulla alia e
 nri q; aliquap rata nri ponit dicitur subto nri collectiue sumpta ut
 hoc p rary genu v q; per dicitur vale v sicut collectiue sumpta et nri inferiabus
 v q; hie speciei q; dicitur et q; quare vale dicitur sumpta nequit dicitur dicitur
 dicitur que subto dicitur sumpta dicitur ponit v al q; per dicitur dicitur
 dicitur dicitur et dicitur sub illo dicitur.

Nri q; p rary dicitur vale v sicut om q; dicitur dicitur genus ee q; dicitur ad p rary
 v dicitur sub nullo genere dicitur; illud v sicut dicitur in quo specie dicitur
 dicitur dicitur; neque ex q; speciei v sicut illud genus nri dicitur dicitur
 dicitur aliaq; superiori dicitur q; nri e speciei dicitur dicitur.
 dicitur ex q; dicitur dicitur dicitur subto vale v sicut dicitur dicitur
 dicitur nri dicitur subto e dicitur que dicitur vale dicitur sumpta.
 dicitur vale q; dicitur e dicitur q; hie inferiaba dicitur subto dicitur
 nri v rary dicitur; et dicitur subto dicitur dicitur dicitur dicitur.
 cui rary v dicitur sumpta dicitur amica et dicitur dicitur nri dicitur dicitur.

Obscua d. q; hie vale v sicut dicitur dicitur dicitur vale v sicut dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur ab dicitur; nri dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur sumpta q; dicitur vale v sicut dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur vale, atam dicitur dicitur nri hie dicitur ab dicitur dicitur dicitur
 dicitur neque vale dicitur sumpta. C. dicitur Naa dicitur om v dicitur
 dicitur sumpta seu nri que dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur.

+
 dicitur
 +
 dicitur
 +
 dicitur
 +
 dicitur
 +
 dicitur

sm se, & rase valis ee abstractu a p rami lion indga abittu, quazib
tractoz Innotat, vndia costura, ras, Valis sm ee, quare Lu

Valevisie sm quod dicitur in tunc stonle sm ea qz illi

Inveniunt, apteasi q rari inrice valli enalitr

Inveniunt enevallis, ato vale vtoic sm q

dicit costura n e vale sm ea que

illi dveniunt apteasi q abs.

tractio q m dicit ex tunc

prorsus estura e

rari z tunc

vallis

vtoic;

ni forte loquaris

de valli ut sic reduplura

ut abstractio quia i hoc sustitue

dicit abstractio q sciu dicit e observatio

Observatio vale q tale st rase generis ut e dicitur

reultant ex abstractioe ei naal abstracta ee quod q

genus peculiare sub specu generis qoi q genus pe

culare respicit ut species q p dicitur de q q, por predicatum

quam pars maalis ut genus et superius n r,

p dicitur generis quia nullius

n e genus, nec superius d in

dundy quod q genus subillo

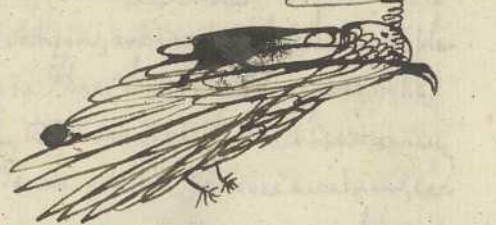
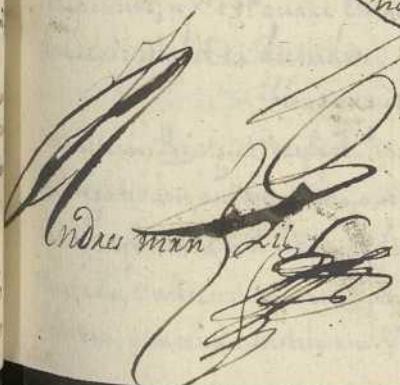
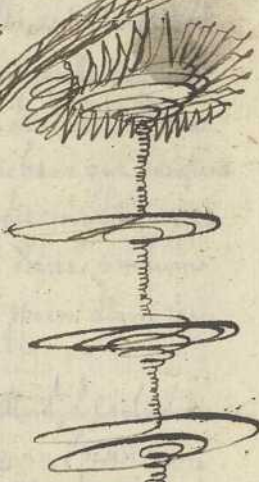
crenty inferius q

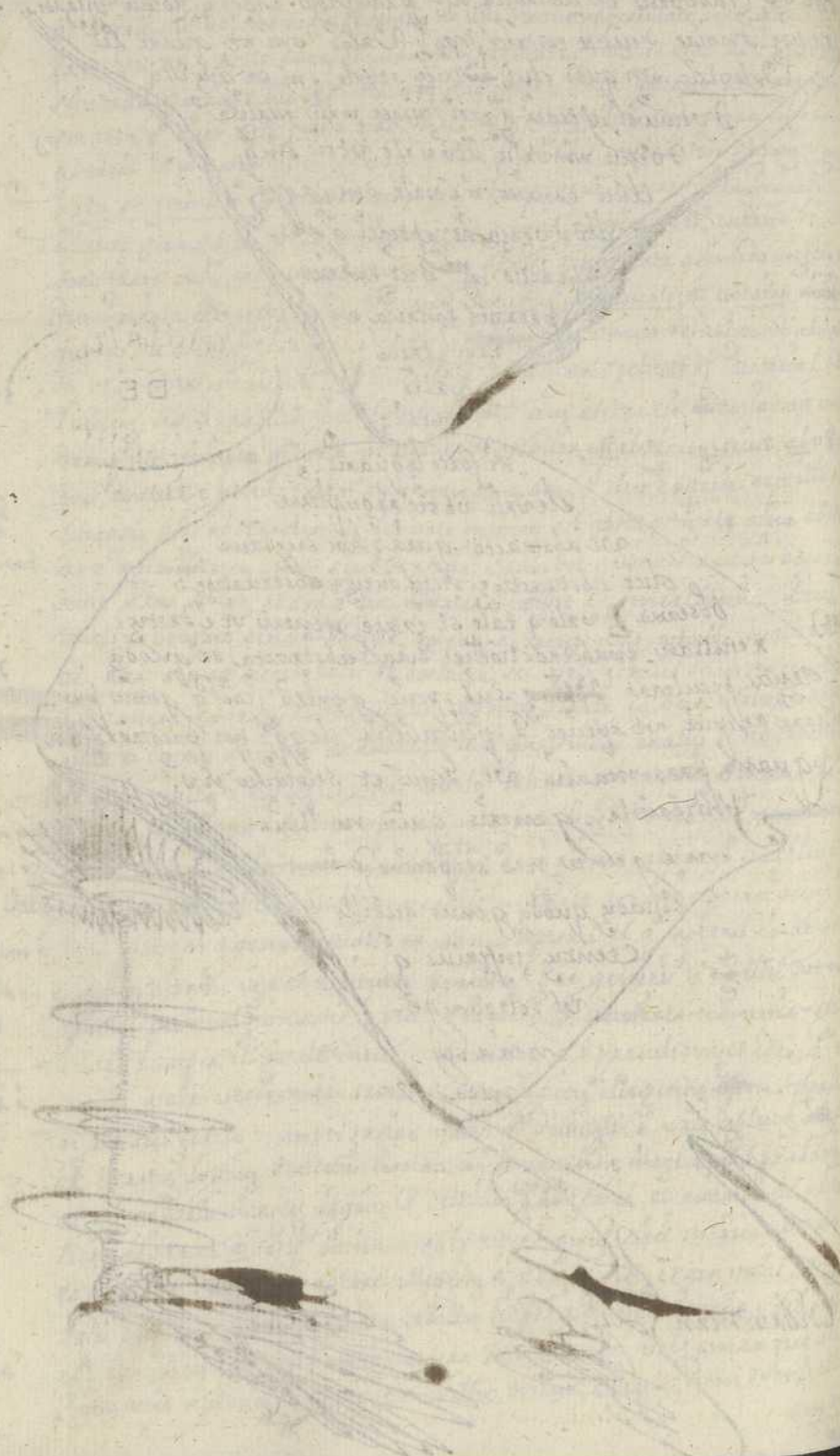
ut reliqua ge

nexa sy

nata

+ tentun

BE

Beana

P. 2
e
f
d
c
b
a
H
P

Quaestio

De Essa, Polite, & Exa Entis naturalis.

Caput 1.

Explicatio hanc A. H. H. referunt.

Essam appellamus ea polita, quae ad aliorum rei constitutionem spectant; id est essam physicam dicimus ei, quae rem physice operant, metaphysicam, quae rem metaphysice constitunt, ea videlicet, quae ad eius definitiorem metaphysicam pertinent. Exa v. e. illa entis, in cuius rei constitutione extra causas, et immediatè suam causam excludit. Quaeque hinc dicit oppositionem ex se, quae exit, et exa, quae exit sive physicam, sive metaphysicam per huiusmodi, quam habuerit sive realem, sive rationem.

Item Polit dicimus, q. pot ex-

ere, seu q. n. implicat contradictionem: Unde Politas e. id sacc cuius, s. venit rei Polit n. implicat contradictionem. Hec Politas alia e. illativa, alia f. Politas f. l. e. immediatum exclusivum impolitit, seu f. l. e. dictioem illius. Cum g. impolititas existat in contradictione, illud q. immediatè contradictionem excludit, exit f. l. Politas: illativa autem dicitur, q. d. necesse e. f. l. i. aut illam infit. Ratione: Politas alia e. stringens, alia neaxia. Stringens e., quae stringentis excludit impolitit, et neaxia, quae neaxio eam excludit. Rursus Politas alia e. p. modum exclusivum, alia p. modum verificativum: haec e., quae verificat hanc p. h. o. e. Prus e. Polit illa e., quae. au. exens excludit impolitit, quae ita p. h. a. n. t. a., ut ois Politas p. modum exclusivum i. e. m. Politas p. modum verificativum; n. v. e. d. quare Entas, quae n. ex. it. au. s. pot. p. p. e. m. illam verificat, ut ostabit. ex. dicendis.

Hinc g. quaerimus, quodnam i. illud, q. excludit impolitit Prus e. Polit hanc p. h. o. e. Prus e. Polit. an i. positivum, an negativum, aut neaxiam, aut stringens, aut Creatum, s. increatum: plures h. referunt à P. L. querendo in Pharo disp. 16. quest. 4. quorum h. e., Hurtado, et aliorum assertentium, Divinam omnipotentiam e. Creaturarum Politit, quatenus instituens Deum potetem p. ducere Creaturas, ear-

1
Eandem vitium poles à Deo, ac psequens poles ii. 2.ª 11.ª i Scoti asserentis, creaturarum Politem consistere in quodam ei nexu activo, q. haent creaturae in Mente Divina ante quam exant; q. ei appellant divinitum: in quo si intendit Scotus (vt falsè ei attribunt Thomista) ponere aliq. ab eterno ei reale intrinsecum dictum à Deo; sed tñ asserit haec ei obtivum in Mente Divina, q. ab eterno è obtum Divina Ignitici; Vide Suarez disp. 31. sec. 2. Vbi Scotum ab hac calunia vindicat, et sec. 3. n. 2. asserit Scotum si docuisse Politem consistere in aliquo ei realiq. haent creaturae ante exant; sed in ei obtivo, q. haent, quatenus si obtum Divina Dipotentis. Unde hac 11.^a ab Hurtado mente si 1.^a alina e.

4
Fecit 11.^a i P. Antonii Perez in manuscriptis. P. Pasparis Pyradencia. O. sapientissimi tract. de scient. Dei, aliorumque P. D. asserentium Politem nexiam creaturarum plium, et impolitem impoliam consistere in Entite Dei, qui p. suam Essam, et p. diata excludit impoliam Pii, et Politem Chyza. Quod si de Posilite stinguenti sermo, inquirant, Pium p. suammet entitem ei Politem tan sui, quam aliorum; q. ipsa Entas Pii stinguenti etm excludit impolitem sui, et aliorum plium. Subponit enim hac 11.^a quamlibet entitem nexiam ei et polite creaturarum. Unde eludunt has ppos. Pium è Polis. Hoc è ad salis, et similes. Haec verificativum nexium, et stinguens; nexium è ipsa Entas. Dei, qua ex suis p. diatis intrinsecis opponit et illarum falsite; verificativum stinguens è ipsa Entas Pii, et Hois, qua dum exit earum etm falsitem excludit.

5
Quarta 11.^a è aliorum P. D. qui Politem nexiam Pii dicunt consistere in nexia quadam negatiae identitatis Pii et Chyza, et silita impolitem nexiam Chyza, consistere in negatiae identitatis Chyza et se plii, qui etm si neabant Politem stinguentem Pii ei ipsius entitem; siquidem ipse p. sua p. diata excludit identitem et Chyza. Quinta opinio è illoarum, qui Politem nexiam ponunt in disiuncto ex Pro, et Pii Caza: q. hoc Nexiunctum nexio exit, è q. sufficiens exclusivum impolitem. Sexta

Sexta denique n. i. P. Suarez. disp. 36. sec. 12. n. 42. P. Vazquez, & aliorum, quos sequuntur P. P. Lzquierdo, & Obiedo Itax. 2. metaph. Punct. 16. Dicuntque, Politum vivere in eo q. p̄diata rei in opponantur iudictorie; nam eo p̄cise, quæ talia sint p̄henduntur in solo Divina Dipotentia, & significat hoc p̄pos dteana veritas; à qua n̄ dissentiunt, qui Politum in statu additionato ponunt: Hi sunt Ripalda. Ariago, & alii.

Caput. 2.^m

Aliqua prænotanda.

Antequam p̄ponam, q. p̄bilitas censo, notandum è 1. Politum Re. tri. 2. g. vivere in exclusive f̄lii implitis, cum autem implitas vivit in iudictorie, hoc è in diuncto P̄i, & eius Care, illud est Politus f̄lii, q. tale diunctum exclusiverit; Unde si exat aliq. negativum, sive positivum, sive negativum, creatum, l. increatum, q. & diuncto illo iudictorie immediate opponata, dicetur f̄lii politus, & negativum, & oia illa, quæ p̄dictum exclusivum diuncti p̄ negativum conq. inferunt, & p̄ illo. Innectuntur, exunt Politus illativa: ac consequens p̄diata Divina, in eorum opinioe qui censent, Deum essalita inecti & Politus Creaturatum, exunt Politus illativa, necnon scientia oes, & decreta, quæ & Politus innectuntur.

Secundum notandum è, aliud è dari Politum negativum, aliud dari Politum negativum: Nam hoc 2.^m requirit, q. exat Politus, quæ in se negativum, & indefectibile: ad 1.º ad illud 1.^m sufficit, q. n̄ possit deficere aliq. exclusivum implitis: eo enim ipso, q. n̄ possit deficere, dabitur negativum aliq. exclusivum, ac p̄inde dabitur negativum Politus. Hoc autem recte poni pot, quin data aliq. exclusivum, q. in se negativum i; nam si dente duo exclusiva stinguentia alicuius diuncti talis nax, ut 1.º num deficiat, altero exente: tunc vani negativum dabitur aliq. exclusivum, & in nullum ex illis exit in se negativum. 2. g. diunctum ex P̄i, et Care P̄i excluditur p̄sentem P̄i, & p̄ eius Caream; quare illud totit diunctum, q. alteram p̄tem illius excludit; sed P̄us excludit Caream, & Caream excludit

Excludit Prus: q. tam Prus, quam eius ~~Cara~~ Excludunt diunctum.
Ecce quare nequis data alterum ex his: necessarium data exclusivum,
cum tñ neutrum i in se lno neaxium.

Dices, eo ipso, q. data neaxis alterum
8 Ex his extantibus, debet dari aliq. neaxium, q. i neatas ad alterum ex il-
lis: sed Resp. eo ipso, q. data alterum ex extantibus debere dari necessita-
tem ad alterum: nō autem necessitas nē aliq. neaxium; sed ē ipsa lntas
distingens Pri, et eiusdem Cara. Distingens Pri, nam illud ē necessitas ad lntas
alicuius extanti, q. ex suis p̄diatis i nexum, cum eo q. alterum exat; sed
lntas Pri ē mera + eo q. vel ipsa exat, l. Prus n exat: q. lntas Pri, et eius
cara quavis scorsim ē necessitas ad exam alterius. Cum q. neaxium,
q. data Prus, aut eius Cara; necessarium ē, q. data aliqua necessitas ad
alterum ex his. Unde si disiunctum ex Prus, et Cara Pri accipiatur q.
necessitate existendi alterum ex his, dicendum ē, necessario Exere
disiunctum; quare neaxis exit aliqua necessitas. Verum tñ ē, q. nece-
sitas, et disiunctum, q. exit q. data Prus, n exit neaxis, exit tñ neaxis
aliq. disiunctum: quare si Prus deficiat, succedit eius Cara, que ē
altera necessitas, et disiunctum.

Hinc colliges has p̄pos. Prus ē P̄lis. si Prus
7 Exat n implicabit r̄dictioem. et alia huius generis, semper haere
aliq. Verificativum absolute Exens; quamvis ad eorum Veritem, hae
absolute Exa requisita n i; haent quidem Verificativum Exens; nam
semper, et neaxis exit aliq. ex his extantibus Prus videlicet, aut Cara
Pri, quorum quibet p̄dictas enuntiationes Verificat. Dixi neaxium n
ēē ad Veritem p̄posum, q. Verificativum absolute Exat; quare in illis
p̄posibus Copula ē n significat aulem Exam subti, p̄ciendo ad u
q. Exat, vel n; ac p̄inde sufficit ad Veritem, q. subtum tale i, et si Exat,
habita cum tali p̄diato, et hae de causa muniti dicitur, eas p̄pos ac-
cipiendas ēē in su editoato; ita et hae p̄pos. Prus ē P̄lis. sic Exponata
si Prus Exat n implicabit r̄dictioem, qua nullum obtum absolute
Requirat Exens.

Proponitur nra. 11. cc. xxv. Politatem.

1° Conclasio: Nulla data Politas glis Pii, quæ in se neaxia, & indefectibilis: Prob. Nil dictum à Deo data, q. in se entas, neaxia, & excludat q. impolitem Pii: neque Deus ipse è glis Politas Pii: q. nulla data entas in se neaxia, quæ in se glis Politas Pii. Cong. è legitima, & mai. Certia: nam q. è dictum à Deo, in tempore pductum fuit q. Dei libertate exit: q. q. a Deo dictum è, n. è in se neaxium; sed contingente exit. Nihil in qua è difficultas pbata: q. & postea dicemus Deus n. metitur & polite creaturarum; sed p. sua politata è indifferens ad Politem. Simbolicem, ac p. cong. iungibilis ex se & cara Politis: P. Politas glis Pii, n. è iungibilis & cara Politis, cum è essentialità exclusio impolitit: q. Deus n. è glis politas Pii.

Secundo admissa Inexio Dei & Polite solium, deo. creaturarum. Prob. n. è Politem gllem; hoc q. è glle exclusivum impolitit; sed duntaxat illativam. In quo sic. glis Politas Pii, è glle exclusivum impolitit: d. Deus n. è glle exclusivum impolitit Pii, adhuc in suppo. facta: q. Deus n. è glis Politas Pii. Prob. min. Illud è glle exclusivum impolitit Pii, q. q. excludit diunctum ex Pao, & cara Pii: d. Deus n. excludit q. hoc diunctum; q. Deus n. è q. exclusivum impolitit. Cetera patent p. teà min. quæ sic pbata: diunctum illud excludit q. aut q. glle exclusivum ritatus, quæ partis, vel gllem exclusivum alterius partis Pii, n. aut eius carad. Deus neque è glle exclusivum ritatusque partis, n. è per se notum, q. n. pot. ill. deficere, neque è glle exclusivum Pii, ut de se pbat; siquidem & Pao iungita; neque cara Pii p. teà eandem rasonem: q. Deus n. excludit q. hoc diunctum; ac p. cong. n. è glis Politas Pii.

Inde inferitur: Nullam Politem gllem Pii è neaxiam; dico Politem gllem; q. n. de illativa se sermo; dari pot. Politas, quæ in se in neaxia; etenim scientia, qua Deus cognoscit. Primum è Politem. è entas neaxia, & Politas illativa; q. illa scientia, & pot. essentialità vera inestita es.

Essentiali & Polite Pri: Verum Politas illativa n̄ ē pprie Politas; sicut
 Decretum de Esa Pri; n̄ dicitur Esa Pri; sed + illo addito illativa: sic ē
 p. ea, quae n̄ s̄ exclusio & his impolitis; sed tamen iunctura & exclu-
 sive, n̄ dicenda s̄ absolute Politas Pri; sed + illo addito illativa. Infe-
 ra p̄terea dari aliq̄ Verificativum necessariam huius enunciatioi: Pri
 ē Politas: nam q̄ iunctura & Polite ē Verificativum pp̄ois affirmantis eam-
 dem Politem.

13
 Sit 2^a Conclusio: Politas & his excludens implicitam Pri existit
 in ipsa entitate Pri, atque etiam in eius causa. Satis probata: Ex dictis: Nam
 Politas Pri ē illud, q̄ excludit & iunctum ex Pri, & eius causa: id est ipsa en-
 titas Pri, & causa Pri excludit & illud iunctum: ipsa entitas Pri, & causa Pri
 s̄ & his Politas Pri: min. certissima ē; q̄ q̄ & aliquam partem iuncti
 excludit, & his iunctum excludit, q̄ ex utraque resultat: id est Prius
 excludit & alteram partem iuncti, scilicet causam Pri, & causa Pri exclu-
 dit alteram partem, nempe in ipsam entitatem Pri: q̄ entitas Pri, & ipsius
 causa excludunt & iunctum, in quo Pri implicitas existit; ac p̄ conq̄ tam
 entitas Pri, ac ipsius causa s̄ & his Politas ipsius Pri.

Hinc colliges t̄ q̄ lit̄ n̄ detur Po-
 litas Pri, quae in se entitas necessaria, data t̄n̄ semper, ac necessario aliqua Poli-
 tas contingens haec, vel illa: Prob. q̄ + i om̄s imple, q̄ n̄ deficient Prius,
 & causa Pri, necessariū ē, q̄ aliq̄ ex iis extremis exat, & contingenti q̄ exat
 aliqua Politas Pri. Colliges 2^a Hanc p̄p̄oem. Prius ē Politas semper, &
 necessario ē veram, p̄ aliq̄ Verificativum absolute exens: nam semper, &
 necessario exat absolute Prius, aut eius causa, quae extrema s̄ Verificativum
 illius pp̄ois; Verum n̄ semper exat idem Verificativum, aliq̄ enim
 exat Prius, & aliquando causa Pri.

15
 Ceterum quavis n̄ semper, & necessario n̄
 significet tamquam Verificativum absolute exens; t̄n̄ semper, & necessario Veri-
 fiat; q̄ ut supra dixi, ad verificandam eam p̄p̄oem, n̄ requiritur, q̄
 Prius absolute exat, excludendo iunctum ex Pri, & causa Pri; sed, q̄ illud
 dicitate excludat, hoc ē, q̄ n̄ exat, excludat necessario tale iunctum, quae

Quidem veritas obtriva, procedit ab exa Pii, et in eius, p[ro]p[ri]etate secundum
se sumptis, consistit; q[ui]a ipsa p[ro]p[ri]etate secundum se sumpta, involvunt necessitem
excludendi: siunctum, Casa quo exant.

Sit 3^a Conclusio. Disiunctum ex Pro, et

Casa Pii n[on] e[st] aliq[ui]d in se neccarium. Prob. Vel disiunctum hoc consistit in necc-
sitate ad exam alterius ex dictis, extantibus, l. consistit in ipsis extantibus, qua
disiuncta exant; d. quovis modo accipiatur, n[on] e[st] in se q[ui] neccarium; sed r-
tingens: q[ui] disiunctum n[on] e[st] in se q[ui] neccarium. Prob. min. q[ui] necessitas ad ex-
am alterius n[on] disinguitur ab entitate Pii, et Casa Pii; nam Pius p[ro] suam enti-
tatem e[st] neccata ad hoc, et neque n[on] exant, et neque n[on] deficient; ac p[ro] conq[ui]-
e[st] neccata ad hoc, et alterum ex extantibus t[er]m[in]is exat, ac p[ro]pter eandem
rationem, Casa Pii e[st] neccata ad exam alterius; d. Pius, et Casa Pii s[un]t
in se obtingentibus: q[ui] p[ro]dictum disiunctum, n[on] consistit in aliquo, q[ui] neccarium.

Sed dicitur. Neccitas ad exam alterius, e[st] in se inde-

fectibilis; d. q[ui] e[st] entas obtingens e[st] defectibilis: q[ui] neccata illa n[on] e[st] q[ui] obtingens, sed
entas neccaria. Idemque argum[entum] in Polite affirmare poteris; q[ui] Politas
Pii e[st] defectibilis: q[ui] Entas neccaria. Resp[onsio] div[er]sa. Ans. Neccitas e[st] o[mn]ino inde-
fectibilis sumpto illo t[er]m[in]o in suppo[si]tione s[er]vata. Conc. ans. in suppo[si]tione particu-
lari, disiunctiva, aut distributiva. Neg. ans. ad explicatioem m[em]en-
tite discretiois, quam in sumulis assignavimus, inter suppo[si]tione[m] Confusam
particularem, et distributivam: tum q[ui] enim t[er]m[in]us suppo[si]tione distributiva,
p[ro]p[ri]o resolvitur in p[ro]p[ri]os singulares copulatas hac siunctioe et h[ic] in
hac enuntiatione. h[ic] h[oc] currit t[er]m[in]us h[oc] distributiv[us] suppo[si]tione, q[ui]
resolvitur in h[ic] h[oc] currit, et h[ic] h[oc] currit. Et tunc autem suppo[si]tione
particularit[er], q[ui] p[ro]p[ri]o resolvitur in p[ro]p[ri]os singulares siunctas hac
particula Vel h[ic] in h[oc] Aliquis h[oc] currit, t[er]m[in]us h[oc] particularit[er]
suppo[si]tione; q[ui] sic resolvitur. Vel h[ic] h[oc] currit, vel h[ic] h[oc] currit. Deni-
que t[er]m[in]us s[er]vata suppo[si]tione, q[ui] p[ro]p[ri]o resolvitur, in p[ro]p[ri]os idiccionatas, qu[ae]
p[ro]p[ri]etatum, de quodlibet singulari subto enunciant, ex suppo[si]tione, q[ui] defici-
ant cetera: talis e[st] hic t[er]m[in]us Equus in hac p[ro]p[ri]o Equus requirita ad
Equitandum; nam de nullo equo singulari pot[est] illa neccitas affirmari

Nisi ex suppositis, q. alii equi deficient.

Hinc dico: Hanc ppoem Necessitas

18

ad exam. alterius ex dictis extremis. & indefectibilis n. ei veram, si tamen
Necessitas accipiatur in suppositis distributiva; q. nulla data singularis Ne-
cessitas, de qua affreta abluta apparet ei indefectibilem: neque e. vera si
tans accipiatur in suppo. particulari p. eam eandem eadem; nam hae
ppo. disjunctiva, vel e. Necessitas hae indefectibilis, vel illa e. indefectibilis
Requirat ad sui veritatem, q. aliqua necessitas determinata s. in se inde-
fectibilis: e. tri. 1. illa ppo. sumpto illo tunc Necessitas in suppo. sp. uo;
q. de quaris singulari Necessitate verum e. dicere, q. s. indefectibilis, seu
q. neario exat, ex suppo. q. n. data alia; nam Pau. talis, nam e., vt def-
ficere n. possit, nisi in locum ipsius alia necessitas, nempe Cura Pri
succedat: atque adeo vera e. illa ppo., quin data aliqua veritas, quae in
se s. abluti nearia, & indefectibilis; quae solutio e. valde notanda ad
plures huius generis obiectioes.

Hinc ex vtroque dictis colligitur. Nullam da-

19

xi. Politam slem; p. eam entitem Pri, & eam eandem. Prob. falsi: q.
nil data nearium q. s. Politas slem ipsius Pri; deinde nil stringens e.
assignabile p. eam entitem Pri, & eius eam: s. sola entia. Pri, aut eius
Cura s. Politas slem illius. Min. ex dictis videtur certa; q. nil e. assign-
nabile, q. s. excludat iunctam, q. n. s. Pau., aut eius Cura; q. s. ex-
cludi pot. p. radictorium Pri, aut radictoriam Cura: d. radictorium
Pri e. Cura, & radictorium Cura, e. ipse Pau.; q. n. e. assigne aliud exclu-
sivum slem coniuncti p. eam Pri, & eius Cura.

Dices. Coniunctam slem

20

Excludi p. nearem neariam iuncti; q. s. neario n. data iunctam
data conq. dari nearem neariam illius: sed q. n. e. fundamentum
ad ponendam huius modi nearem neariam; nam eo q. data neario
aliqua nea iuncti, nil opus nearem neariam; sed sufficit, q. data ne-
ares stringentes talis natura, vt nequeat altera deficere, quin alti-
za succedat: q. nullum e. fundamentum ad ponendam nearem

Neaxiam; q^d nullum aliud videtur exere nisi necessitas, ut n^o exat 2-
iunctum.

47.

Caput 2.^m
Responsdeta Obiectioibw.

Primum 1.^m P. Piradenyca & aliorum ut p^obent, Politem Pri
ab ipso P^oo disqui, & 7° Des identificari: Hic Status si P^ous exat n^o im-
plicabit iadictioem, seu q^d idem e. P^ous e Politis: in quo Pri Politas vis-
it, e neaxium, & semper exens: d. Entas Pri n^o e neaxia, & semper exens,
& hoc venit sibi Des: q. Status ille, qui e Politas Pri, disquira ab ipso P^oo,
& identificata cum Des. Explicata de illo statu plura affranca, que
requerunt affranca de Pro, & affranca de sibi Des: q. disquira a P^oo, &
identifata 7 Des. Cong. e bona. Ans. Prob. de illo statu P^ous affranca n^o
posse deficere, nec posse incipere, q. P^oo nullatenus venit, & solius
Des si p^oria.

2.^m Des q. Statum iadictionatum, seu fore, ut exat sine iadictioe, n^o e
neaxium in se, quamvis semper, ac neaxio dabitur aliq^d fore hoc, vel illud;
nam ipsa Entas Pri i^o fore, ut si exat P^ous n^o datur iadictio; q. neaxitas
e, ut si exat, n^o datur eius cara diuncta 7 ipso, & silita cara Pri e fore
illud; nam e etim neaxitas, ut si P^ous exat, n^o diungata 7 ipso, q. e, e ne-
cessitas, ut quocies datur P^ous, n^o datur iadictio. Cum q. semper, & neaxio
datur aliq^d. ex his, semper, ac neaxio exet aliquando fore, nempe P^ous,
aut eius cara, quin ad hoc opus i^o ponere aliquem statum, seu fore
in se neaxium, ac p^o conq. nullus e status, qui i^o in se neaxius, & sem-
per exat. Vel si manet eandem solutioem alii tanis disques mai. e
neaxitas, & semper exens, exo suppoe, q. alius status n^o exat. Conc. mai.
Conc. min. sub eadem soluce. Neg. Cong. Nam 7 P^ous nequeat deficere,
nisi adveniente eius cara, neaxius e, & indefectibilis, ex suppoe,
q. ipsa n^o datur, et idem dicito de cara ex suppoe, q. P^ous n^o datur.

Ob. 2.º Et i^o ins-
tabis p^ocedentem subsem. iadictorium illius status, seu Politis
Pri, e absolute i^o politis: q. Politas Pri e absolute neaxio: ans e certum:
nam iadictorium Politis e diunctum ex Pro, & cara Pri: d. hoc diunc-
tum e

Est absolute impole: q. Cong. Prob. q^a impole opponitur adictoriae nearii
ac pendi eo modo, quo Num extrinsecum e impole eius adictoria
e nearium: d. iunctum ex Pro, & Cara Pri e impole absolute: q. eius
adictorium, q. e Polita, e absolute nearium.

Concesso anti: neg. Cong. q^a ad
hoc, ut aliq. extrinsecum absolute impole, sufficit, q. semper neario
Exclusum, ad hoc autem si requiritur aliqua entia nearia, ut d. xi
dixi; sed sufficit, q. ex adictoriae contingentibus alterum neario ex
at, acque adeo semper exit absolute Polita Pri, & Exclusum siunc
ti; quamvis si semper eadem Polita; sed iam huc nempe Pius,
iam illa videlicet Cara Pri: Ad pbacem Cong. dico si oi impole op
ponitur adictoriae aliq. q. nearium; nam p. res contingentes, qu
arum altera neario exat. Sufficiente adictoria impole

Ob. 3°. Impolita Chy.

25
na discreta e ab ipsa Chymera, & identifiata e Deo. q. Polita Pri discreta
e a Pri, & identifiata e Deo. Cong. discreta bona, & Ans pbata; Deo
e insiungibilis e Chymera, & insiungibilis e ipsius impolite; siquidem de fa
cto e illa iungitur e Chymera ab eius impolite disquita; q. q. de facto i
iungitur e Deo, disquita ab eo, q. e Deo si iungitur: tunc si impolita Chy
na disquita ab ipsa Chyza: q. e Polita; q. Polita e id, q. disquita ab impolite; d. non
e q. stingers: q. nearium, ac p. Cong. idencatur e Deo.

26
Resp. Impolitem duplicitate ac
cipi posse. 1° p. exclusivo sci impolis. 2° Chyza, seu iuncti ex Pro, & Cara
Pri: 2° p. illo substitutivo, q. Chyza substituit in eade impolis. Impolita 1°
modo sumpta disquita a Chyza, & de facto iungitur e Deo; Verum dic
ta e a Deo, & identifiata e ipso Pri, & eius Cara; q. iam Pius, quam eius
Cara excludunt iunctum illud Chymericum ex Pro, & Cara Pri
sultans; ac p. Cong. ipsa Polita Pri e impolita iuncti. Impolita 2°
modo sumpta, neque exit, neque e Deo iungibilis; nam includit essentia
ter adictivam. Chymera enim substituit in ei talis p. inclusionem
p. plicis adictivam. Hinc dico, Deum e nulla impolite Chyza identifiata

Non est impolite 2. modo sumpta, q. neque exist, neque exere pot; n. est im-
polite in 1. modo; q. Et Capite pcedenti pbari, Deus n. e. q. h. exclusivum
iuncti ex Pro, & eius. Cetera adhuc admisa inexist. Dei, & impolite
impolium.

Ob. 4. Si entas Pri sit Politas eiusdem, q. Pauli deficit, deficerent
et duo radictoria, nimirum impolite, Pri, & ipse Pauli, qui e. Politas
sui. Implicat duo radictoria n. deficere, sicut implicat n. exere; et
ita Pri n. e. Politas eiusdem. Resp. duo radictoria, posse n. deficere,
q. e. alterum iunctum ex duobus, aut plurius. extantibus, q. p. causam
cuiuslibet excluditur, n. pot. in quovis assignabili iuncto; nam q. resul-
tat ex Pro, & Paulo excluditur b. causam Pri, & p. causam Pauli, quis au-
tem dubitet, posse deficere tale iunctum ex Pro, & Paulo, & n. defice-
re causam Pauli, quia si duo radictoria, q. scilicet exist Paulus, & n. exist Paulus,
& hoc e. quia iunctum haec duo exclusiva, quorum q. libet, sufficit, n.
deficiat iunctum; unde defus. iuncti, n. requirit ex am. utriusque ex-
clusivis; d. alterius tm; quap. p. pot. deficere iunctum, & n. alterum
exclusivum; n. tm. oia. exclusiva.

Ob. 5. Et p. b. p. d. i. a. Pri, q. n. exunt, n. posse verifia-
re hanc p. p. o. m. si Pauli exat, sine radictioe exet: hoc p. p. o. e. Vera, q. Pauli
n. exist: q. tunc n. verifiat illam entas Pri: Prob. conq. Nequit illa
vera, quin detz aliq. q. illam de se indifferentem ad falsitatem, & veritatem
determinet, ad hoc, ut i. Vera, potius q. causam falsa: d. q. Pauli si exist sine
radictioe, nequit illam determinare: q. q. Pauli si exist, illam n. verifiat.
Ita, q. n. exist, nil p. b. a. re pot. b. verificare p. p. o. m. e. aliq. p. b. a. re: q. q. n. exist
n. verifiat p. p. o. m.

Resp. Neg. q. ad p. b. a. re. m. d. i. z. m. a. i. nequit p. p. o. m. e. Vera,
quin detz aliq. q. illam determinet eo modo quo requiritur, ut Vera potius,
quam falsa i. conq. m. a. i. alio modo: neg. m. a. i. & d. i. z. m. i. n. s. e. d. q. Pauli si
exist sine radictioe, exa. ablati; neque radictioe, nequit illam determina-
re. conq. m. i. n. q. n. exist sine radictioe exa. ablati; exist v. sine contradio-
tione exa. radictioe, nequit illam determinare. neg. m. i. n. & conq. e. d. i. c. e. r. e
v. t.

Et p[ro]p[ter] i[ta]m debet determinari ab ob[ject]o, ad hoc autem ut determinetur ab ob[ject]o s[ed] requiritur q[uo]d exat ob[ject]um eo modo quo necessariu[m] e[st], ut p[ro]p[ter] i[ta]m ob[ject]o s[ed] s[ed] i[ta]m; nam p[ro]p[ter] i[ta]m determinari ad Veritatem, e[st] fieri s[ed] i[ta]m ob[ject]o, e[st] p[ro]p[ter] i[ta]m, quae si affrat absolute exat Pri sine radictione; sed si radictione sub h[yp]o[th]esi si exat, si requirit ad sui s[ed] i[ta]m + ob[ject]o exat absolutam; sed t[ame]n i[ta]m iudicatam, hoc q[uo]d data illa h[yp]o[th]esi exat Pa[ra] sine radictione; nam eo s[ed] i[ta]m, q[uo]d sic dicta, quovis alio recluso p[ro]p[ter] exat Vera, e[st] s[ed] i[ta]m suo ob[ject]o; q[uo]d licet Pa[ra] si exat absolute, dum modo iudicate exat sine radictione, erit sufficiens verificativum p[ro]p[ter] i[ta]m.

30

Ad. Hoc me dico, id e[st] q[uo]d si exat modo, si pot[est] p[ro]p[ter] i[ta]m modo aliq[ui]d p[ro]p[ter] i[ta]m; pot[est] t[ame]n p[ro]p[ter] i[ta]m aliq[ui]d extrinsecum, nempe q[uo]d dicta modo aliqua extrinsecum denominatio, quae si requirat exat absolutam au[tem] et exat radicationem ob[ject]o; sicut dicit Crastinus Cras exens sponit denominationem Pa[ra]is extrinsecum dicit hodie, quia opus e[st] ad hoc, ut dicit hodie, denominated prior Crastino, q[uo]d dicit Crastinus exat hodie, et t[ame]n requiratur, q[uo]d si exat hodie; d. Cras: sic q[uo]d p[ro]p[ter] i[ta]m e[st] veram, e[st] quoddam denominatione extrinsecum p[ro]p[ter] i[ta]m, quae resultat ex p[ro]p[ter] absolute exenti, e[st] ex ob[ject]o exenti radice, si p[ro]p[ter] i[ta]m radice, e[st] ex ob[ject]o exenti absolute, si p[ro]p[ter] i[ta]m absolute; nam sicut p[ro]p[ter] hanc denominationem. Dies hodie, e[st] prior Crastino, nil aliud intendimus significare, quam q[uo]d dicit hodie, exat hodie, e[st] Crastinus Cras; sic p[ro]p[ter] hanc denominationem. Hoc p[ro]p[ter] i[ta]m Pa[ra] exat, si implicabit radictione e[st] Vera; si significamus p[ro]p[ter] i[ta]m modo exere, e[st] Pa[ra]m extrinsecum sine radice sub h[yp]o[th]esi q[uo]d exat.

31

Alia. si ob[ject]o, quae p[ro]p[ter] i[ta]m intendunt Politem Prius, statum radicationem, e[st] verificativum huius enuntiationis. Pa[ra] e[st] Polite[ri] aut huius si Pa[ra] exat, sine radictione exat absolute, e[st] necessari[um] dari, quae h[ic] addo; tum q[uo]d novam difficultem si stinent, tum ne eadem iterum, ac iterum repetere cogat. Stat enim ex iam dictis, aliquam Politem semper, e[st] necessari[um] exere absolute; quippe necesse e[st] Pa[ra]m, aut eius Caram exere absolute, quae extrinsecum si ob[ject]o e[st] Polite[ri], status radicationem, e[st] verificativum harum p[ro]p[ter] i[ta]m. Deinde stat, q[uo]d quamvis necessari[um] i[ta]m, q[uo]d dicta absolute Polite[ri], e[st] verificativum p[ro]p[ter] i[ta]m, attamen ad illius Veritatem, necesse e[st] i[ta]m, q[uo]d aliis absolute exat. d.

Secundum
Sectione 1^a

Tros ex plator p[ro]bet, et A. A. refert sententias.

Possibilitas alicuius rei idem e[st] ac quidditas, naa et e[st] illius rei. Hae possitas
nam de quiditate, naa, et e[st] discursus realis & duplex. Alia subiectiva, scilicet
alia subiectiva e[st] subiectiva possitate denominata possitate, scilicet e[st] quae sub-
iectum in esse possit constituit. D[ist]incta qua possit constituit in disquisita a[nt]e subiecto in
esse possit constituit. 2. Possitas subiectiva, et scilicet in disquisita. Hae possitas sub-
iectiva scilicet de qua e[st] questio. pot summi, p[er] statum, exercite, et e[st] inexistenter,
et sub hac acceptione e[st] obtingens, et defectibilis in exercitio, in existendo, et in
existendo. l. pot summi possitas quidditative, obiectiva, verificativa, et p[er] alienatione,
et sub his acceptibus e[st] necessaria, indefectibilis, et immutabilis. Nam semp[er] hac p[ro]po-
siti e[st] possitas in verum quidditative, obiectiva, verificativa essentialiter e[st] vera.
Quoniam p[er] clariori quibus enodatione.

Possitatem possitatem illiter debet disquirere, aliam scilicet de qua e[st]
verum, illativam aliam. Dicitur possitas illativa, seu verioris, q[uod] methace
scilicet e[st] eo q[uod] Petrus in implicet et adiectionem. Verum d[icitur] huius intersummi
a Petrus de qui q[uod] Petrus methace innotia, q[uod] nil se ipso innotia. Hinc
claro ostendit possitatem illativam alicuius entis ex alio p[er]a. Entis d[icitur] in-
duere extra quod debet esse an possitas illativa extrinseca, et innotia, innotia
entis e[st] illas innotia. Hoc innotia e[st] repugnans. Et tota quod d[icitur] de d[icitur] et al
indagandum: An possitas scilicet Petrus. 2. D[icitur] scilicet Petrus an innotia aliquo d[icitur]
innotia, et scilicet a Petrus d[icitur]; I ut clarior difficultas punctum
examinata, si e[st] de possitate ~~aliam~~ p[er]a de e[st]a p[er]a, d[icitur] scilicet
nam e[st]a pot summi quidditative, obiectiva, verificativa, et p[er] alienationem, et sic e[st]
immutabilis, necessaria, indefectibilis. l. pot summi exercite, obiectiva, p[er] statum, et
essentialiter, et sub his acceptibus e[st] defectibilis, et obtingens. Haec e[st] clara
nam notat e[st]a innotia e[st] obtingens, et in verificando e[st] immutabilis, et
necessaria: sic existentia e[st]a, et quidditas in existendo e[st] defectibilis, et in notia
cande immutabilis, et necessaria. Haec lib[er] vero: data in hoc diffra innotia e[st]a
et exam, q[uod] nos et scilicet e[st]a p[er] familiaris scilicet quid immutabile, nec
et exam, q[uod] nos et scilicet e[st]a p[er] familiaris q[uod] obtingens, et defectibile obtingens

6. omnium in diversis statibus rem consideremus existentem.
 Sed inquiras quid status quiditativus, positivus, et esset, et status exd. et
 alitis? Et hac statuum explora quod partim decidit, et difficultatis. Carde
 tendit. Status g. quiditativus, aut positivus, aut quiditativus, aut positivus et
rao obtiva rei seu illud signum obtivum importans rem quiditativa
 ptam. sed adverte nil positivum existensiale includi, q in tali casu positiv
 exa gaudeat, et exerceat se hoc est qd an aliq negativum includat, nec in
 ferat, q talis status nil includit, et tunc ens raon erit, qd utrumq equalium,
 namq nil includat positive, et exerceat existens, includit aliq, seu totu
 esse entitis, vt melius loquar: pariter tota esse, et quiditas rei. si viderimus
 quareo quinam e ille status in quo tota esse, et quiditas rei claudita, qn
 cipiata aliq exerceat existens, tibi res bi dicendo, qd e quidam positivus, et
 quiditativus status dicitur, ab oi statu exercito, et absoluto; ex quo deducit
 ei ens raon talis status, nam ens raon n e d vere n exiit, qd tantum
 ei obtivum in intellectu, et entiti esse, naq, et quiditas lit in tali statu
 n exiit, n hact et ei obtivum in illis, imo lit sine actibus intellectus
 in tali statu scipere n possumus, in recluso oi actu illius e verum rem
 positivum, esse nam esse, et quidem, quare et si status positivus ut cognitus
 duplicet utros conceptus, ipse in entite sumptus positivus entiti esseam, et
 am claudit

Hinc videtur, qd lit apud Logicos duplex status assignetur abta de present
 scilicet et tunc existit, et coexistit, et tunc denuntiandi obivum existens, alter
 de futuro q status requirit tunc obtiva in duracione anteriori ad eam
 qua data ppeo. Tertius existens tunc existiturum in posteriori duracione
 ad eam in qua data ppeo, et dicitur adus de futuro. Hic inquam triplex sta
 tus assignatur p rebus exerceat sumptis, et ut clarius me explicem p re
 bus in tempore durantibus, aut duraturis vno verbo. Primum ut temp
 ris mensuram, et spacium respicientium triplex assignatur status, q
 triplex diffra pot viderari tempus in quo aut existerint, b existunt, et
 ibidem. Primum ultra hunc triplicem statum alter status adhibendus
 erit p entitibus secundum se sumptis, et a temporis mensuris denuda
 tis, q status appellatur, et e quiditativus, et aequalit statui de futuro obivum
 to. Nam q dicit Primum e ad dicit si Primum existat erit ad, si in statum adit

possitatis eius independentem ab...
in his oppositis Petrus e Petri, Petrus e ad huc identitatem, quae inter Petrum,
et ad huc Petrum, et possibilitatem intercedit significare positam, et reuerentiam,
et aggregatam ab hoc, l. illo tempore.

Nec tibi arduum proponatur, quod verbum e significet etiam rei quiditatem, et
nam, quod verbum existit si coniungatur e pro Deum ut in hac prope Deum existit
tibi id affirmet ex am Dei presenti, praeterito, et futuro tempore, ulterius
ex am affirmet ante se tempus, quare in oppositis, quae deana veritatis cen-
sentur, sit respondentibus vocibus tempora notantibus exprimantur, in hoc ni-
compedit, ut si illarum quiditas significatur, sit a nobis per ordinem ad tempus me-
Petrus vocibus declarantur, ut patet in oppositis affirmantibus identitatem, et predicata
identificata rebus quiditative, et essentialiter, quamvis affirmemus ea vocibus
eius, et temporis mensuram notantibus. Nam si status esset, et actuali-
tatis clarasset: status, quod esset, et actualitatis e signum obitum rei tempo-
re durantis, et in temporis spatio sistentis, et ut Thomista indulgeamus
Coplestoni, et signum obitum rei extrinsecas causas emissa, et rei dependens
si ducta, et actualiter gaudens: quod oia solus vocibus posse significat
viri ductam, et existentem, et status esset, et actualitatis ultra quiditatem
rei subdit exercitium, et actum existendi, quae esset et apud Thomistas
et dignata ab entitate existente, in eorum non aliquid entive dictum a
entitate claudet. Si vero esset in dignata ab ipsi entitibus ut societas
eius sit, nil entive dictum status esset, et actualitatis claudet, ab eo quod
includit in statu quiditative, et essentiali.

Ex his facile dependet in quoniam dignata posse ab existenti, seu ex-
istenti, et posse, dicit posse, nam ad unquam exploratam hanc. Posse aliud
dicere posse pure, aliud posse posse, posse posse est illud, a cuius esset
tam presenti, quam praeterito, et futuro per nos ceptus persequimur. Posse
tunc e illud cuius esset, et quiditas in rebus notat sit ab o tempore, l. ab ali-
quo esset illius negemus. Ex quo patet posse posse includere eam ex-
istentiam, l. ab hoc tempore, l. ab o tempore, et posse posse a tali eam se-
cundum, sicut ab esset. Iterum posse iam phice, iam metaphice sumi
posse, phice sumptum e totum ex partibus resultans, aut simplex entitas
in unum naa exens. Posse metaphice sumptum sic definitur. E quod si existat

ex pte physis si existat, p̄cindi ab essetia p̄cili, et impoili; sicut in hac sc̄ia
 dictionata. si d̄ta auxiliū d̄ p̄tus essentia, p̄cindit a dec̄to
 l. indifferenti, et d̄ a p̄rat veniū sub tali libertate. Nam ex pte p̄
 p̄cinda oīns ab oī n̄ ipsa, l. ab ipsa d̄ta. Hic ut certis v̄t̄iq̄ sc̄la sc̄at̄,
 vertendum venit denominatioes eī in multiplici differentia. Alia
 talis d̄cionis sunt, ut neario requirant subitum, et gram existere.
 Denominatio Albi. sic denominatio v̄niti; Alia tales sunt, ut lit neque
 gram existere nullo m̄do subitum exigunt existam, ut denominatio
 niti. Alia sunt quae gram n̄ exere requirunt lit subti exigunt existam
 sic denominatio lenis. Denominatio Osurus antiquus; alii quibus
 ē subitum, et gram p̄cissime, q̄q̄ an m̄do existat: sic se h̄at denominatio
 Prus fuit Cognitus: Antonius fuit albus. Alia sunt tales ut ipsi suffi-
 ciat subitum, et gramam esse existitura, q̄q̄ an m̄do essant; sic h̄oc
 denominatio Prus erit Albus. Petrus erit sapiens: cuius v̄ d̄cionis i deno-
 minas p̄cili: hoc opus hic labor. Nos iam quat̄ p̄p̄ita, scilicet an p̄
 tas immutata, et talis rerum p̄ciliū identificata ē ipsi p̄cilibus. No-
 feram omnes op̄ones, et breuiter, quae n̄ placent respellam.

Prima na tenet p̄cilitem in aliquo eī diminuto ab aeterno existē
 et a quo entites denominata p̄ciles. sic plures apud Lince. d̄ d̄tra. h̄
 ē diminutum ab aeterno existens, l. exist a se. l. ab alio: si a se exist. q̄
 disquira a Deo, q̄ ē ens a se: si ab alio. q̄ tale eī n̄ ē aeternum, q̄a eī ab
 factum in tempore p̄ductum ē. q̄ d̄trata hoc eī aeternum diminutum
 n̄ ē a se, alia ē Deus, si Deus, q̄ diminutum eī. Nā h̄ sub rerum casu
 sunt a se, quia dato, q̄ cara dici possent a se hoc p̄cise significat, caram, quae
 nihil ē a se exere. q̄ tale eī diminutum a se eī, exist n̄ra eī. V̄trius
 cara ē a se et taliter entitem cuius ē cara n̄ ē ens a se. q̄ implicat esse
 minutum, q̄ a se q̄ positivum: si autem asseras eī a Deo rogo. l. ē n̄ra
 a Deo. l. lire: si v̄m. q̄ Deus n̄ pot se expedire ab hac essa positiva q̄ fidei
 xium cedunt A. si lire ē a Deo. q̄ tale diminutum ens ē posit n̄ fieri
 cearium n̄ ē. q̄ neque aeternum. Quare hac na reiecta vertamus ad
 p̄cilitem p̄ciliū existere, in cara nearia identis rei p̄cili

impoſiti. ſane nam multo ſua dependentia, quod ſi
 ſi impoſiti indifferente duplici: ſtradiſtoris aſſerant impugnandi ſunt hinc
 nome & illorum ſua adſcribamus nra nomen. ſi vero Caha ^{ſtradiſtoris} rei poi-
 ſi impoſiti in aliquo pure negativo ſubſtat. ſic laxiter ab illorum ſoſe
 liberabimur. Caha identis rei poiſis & impoſiti in q̄ negativo. & ſi poi-
 ſiſtata: rerum in aliquo negativo ſubſtat n̄ ſtat in caha identis. P^o Anchi
 Caha identis rei poiſis & impoſiti eſt deſeruias ut rei poiſis exens n̄ ſtat
 ſonum excludat. & rei exiſtenſ q̄ negativo n̄ i, Caha identis in aliquo
 ſu negativo n̄ ſubſtat. Tertia dicit poiſitem poiſium ſubſtare, in ente obto,
 & verificativo medio inter ens phyſicum, et reale, et inter ens ratio. ſic M.
 Prado. Sed hac ſa voca tenus diſtinguit ab ea identificante poiſitem poiſium
 & rei: rebus poiſibus q̄ hac arguendiſta vincit. l. hoc ens obſiſtum, et
 verificativum eſt potens exere. l. in. ſi i^m. & ens phyſicum. ſi i^m. & ens ratio
 ſtat ens n̄ mediat inter ens phyſicum. Exemplo dilema. l. hoc ens verificati-
 ſum ſemp, et ratio data verificative. l. phivice. ſi i^m. & exiſtens ratio phy-
 ſicum. ſi i^m ſic arguo. Ens verificativum ſemp ratio verificative dari i
 ſemp eſt rerum, quod n̄ poiſe exat ſine ſtradiſtione exet. d. qui identificant
 poiſitem poiſium & rei, rebus poiſibus hanc doctrinam, et n̄ aliam ſce-
 ſtat. l. dicunt hi A. H. & omniſi ſa ſtatinet. l. q̄ n̄ intelligibile ſtatendunt.

Sec. 2^a quartam, et ratio obſetrem ſam reijcit. Hec identiſi-
 cat poiſitem poiſium & pdicati divinis. ſic Antonius Perez. P^o Parib. Sed hac ſa
 in multis falax, et heretica doctrina, inſiſa impugnat. P^o Praxi independen-
 ſa pdicatis divinis n̄ eſt. Chyza. d. q̄ ſi n̄ i Chyza eſt poiſe nam ſi. ſtraxi
 n̄ excludit. P^o Praxi. ſi eſt poiſis independenter a pditi divinis. P^o Ma. ſi Praxi
 independenter a pditi divinis n̄ eſt. oppoſitu. Chyza. l. ſi i Chyza. l. ſi ſcindit
 eſt. et n̄ eſt Chyza. ſi Petrus independenter a pditi divinis eſt. Chyza.
 dependenter a pditi divinis n̄ eſt poiſis. P^o Praxi. q̄ libet eſt q̄, et libet a ſe ipſo
 eſt. q̄ ſi independenter a pditi divinis eſt Chyza dependenter ab ipſis eſt
 eſt. Chyza, et n̄ poiſis. dependenter a pditi divinis n̄ eſt poiſis.
 ſi i^m aſſerat: eſt libet independenter a pditi divinis ſcindit ab eſt, et n̄ eſt
 Chyza. Tunc ſic. l. Praxi independenter a pditi divinis ſcindit ab eſt, et n̄ eſt
 Chyza, et hoc implicat q̄ a deſticti ſtraxi n̄ pot ſcindere. ſi i^m Petrus. q̄
 eſt ab eſt, et n̄ eſt in ſi ſtali. q̄ i^m eſt ratio. Praxi n̄ eſt a nobis ſceptile
 et poiſem, q̄ ſcipiamus Praxi ut dicentem ordinem ad ſuam cauſam quo
 a. Praxi

nis in Pratum identificari & causa qd in posse alio fieri, sine ordine ad cau-
 sam, ne causa et identificari & ipso possit adhiberi & positus rei in posse
 si sine relatione rei ad causam. Nominata Deum identificari & positus
 deum creatorum. Arg. dicitur de ipso disquisita, l. identificata de beati-
 alio (hoc e principium ab oibus admissum) Dico nunc. l. Pratum, se ipso dis-
 ta ab impoili. l. identificata. Si 2^m q dependet a pditi diuini in disquisita. Ma-
 q se ipso identificata dita diuina in valent disquisita. l. 2^m q dependet a pdi-
 ti diuini in disquisita ab impoili. pat qd a se ipso disquisita, in disquisita dependet
 ab alio dicto. d. Pratum, se ipso disquisita ab impoili. q in disquisita dependet a
 pditi diuini ab ipso dicto

Promoueo instantiam. p. 1° Deus methace dicitur & positus
 um. d. nil methace dicitur se ipso. q. Positus, positum in identificata & Deo
 ifrata. si positus intrinseca, et scilicet Petri identificata & Deo, Deus meth-
 ce dicitur & hac veritate. si Pratum exat in implicabit in radiceionem, q. ma-
 ce dicitur & hoc, inditio a Deo. q. Pratum e talem ut in exat in implicabit
 in radiceionem. Et veritas obiectiva dicta a Deo: d. hac veritas obiectiva, et
 e Petri positus. q. positus scilicet, & intrinseca Petri disquisita a Deo. Pratum
 p. 1° Deus exat in intrinseca pditi inferat, Pratum positum in e, neq. fun-
 dum e equum. d. in deat Deum exat in intrinseca pditi inferat Pratum
 qui, & disquisendum e ab equo, q. Pratum disquisi, & disquisendum, i. q. obiecti-
 et determinativum dictum a Deo ut fundamento inferente. Alia. De-
 um inferat Pratum in dictum ab ^{quo} nil aliud e quam se ipsum in-
 ferat, et ad se ipsum sua pditi intrinseca terminari. q. l. Dei ut inferent
 ti distioem Petri ab equo in data obiectum ab ipso Deo dictum. l. Pratum
 disquisi ab equo, e q. obiectum et, et exat ab ipso Deo dictum: d. Deum intrinse-
 inferat talem distioem Petri ab equo, e Deum methace dicitur & Petri
 positus. q. Pratum dicitur ab equo, et Pratum positus, et disquisita a Deo.

Impugnata hac ita ab eorum fundamento. Deo p. 1° hac positus
 identificata & Deo, q. d. hac p. 1° essentialiter vera debet de presenti de-
 re, et existere eius verificativum. d. q. hac p. 1° essentialiter vera in-
 pbat eius verificativum de presenti, et lit aliqd de presenti requirat esse
 Pratum, verificativum de presenti exere in p. 1° cit. q. nulla data necessitas, ut pos-
 itas identificata & pditi diuini. Ma. ex doctrina ad veritatem. Nid.

...plicam partem dicitur. Quod si...
...reario vera. Prout e poiliti in ppo de obenti, d equivaler ppoi de futuro
...licet. Si Prout esset in implicabit ita dicitio in ppo de futuro in re-
...veritativum de presenti dicitur, et i vera. q. Mi. pbat. Veritativum q
...presenti esset, si poilita in esset in redder veram, ita hanc ppoem de futuro.
...de futuro i vera in requirit veritativum de presenti esset. Ans. Pat. Deny
...de futuro et i vera in requirit veritativum de presenti in quo i sponibile
...ppoi falsitatis: d. Veritativum mdo, et de presenti esset i poilita ppoi, gal-
...pbat. Ppo i requirit esset, q. astat esset. d. ppo de futuro in astat
...veritativum esset. d. Requirit de presenti veritativum esset. Na. ex doctrina
...Prout. Mi. P. Des hac ppo. Prout i poilita astat veritativum esset, q. a
...equivaleret huic Prout, mdo in exist, et Prout sine implicat pot esset. d. in
...Prout. Si ppo in i de Prout poilita in astat ppo, et lit ppo, et lit ppo
...ppoi astat in requirit poilitatem mdo esset. Dicitur implicat ee esset-
...tendam. g. Veritativum oborata impugnat. Des hac ppo. Prout e poilita
...requirit veritativum de presenti esset, q. mdo, et de presenti astat. d. lit mdo
...de presenti astat: nil p mdo, et de presenti astat. g. nil p mdo, et de presenti
...requirit. Hoc explite, habet. Si astat tibi daturum erat nunc, lit de pre-
...i astat i nil p presenti astat. d. q. a nil p presenti astat, me tibi daturum, lit
...nunc, mdo in astat ppo i vera g. sicut astat, et sub 2. par. Mi.
...supra poilita pbat. Des pte aliq. requirit de presenti et hac ppo. Prout i po-
...i vera, q. a lit in dicitur obent ppoi debet dari illius veritativum. d. gal-
...i obent digni ab eius veritativo, nam ab eo q. obent i. l. in i pnt astat
...a p ppoem veritativa ppo, aut falsitativa. g. si obent in exist veritativum
...indebet esset. Insuper admisso q. obent in debet ee eius veritativum hac
...ppo. Prout i poilita in veritativa ab eius poilita. d. ab aliquo dicitur a poilita
...lit veritativum esset poilita in esset mdo, et de presenti. g. Anon. Ma
...i repugnat q. obent in sit veritativum, quam repugnat q. poilita in
...sit veritativum. g. poilita disjuncta a veritativo. P. Anon. Des repugnat
...magis q. poilita in i veritativum, quam repugnat obent disjuncta a veritativo,
...ga dicitur astat poilita i veritativum. d. lit quoad astat appareat
...poilita ee veritativum indita a Prout, in ppo i alia poilita nempe ppo

Quilibet. & non potest esse quod sit. An quilibet, seu positus, seu verificativus, & sumpta, & positus, esse verificativus sumpta. g. Similiter de Exia, & positus exercitatus. Probatur. Positivus exercitatus est actualis Exia, Exia exercitata, & actualis Exia. d. nemo potest negare, quod Exia actualis est actualis Exia. g. Extra quart. debet esse, quod positivus Exia sit Exia exercitata. Quare & dicunt positivum positivum identitari & Exia illorum, quia nihil de positivum in statu positivum abstracto, & de Exia in statu positivum abstracto, quod certum est extra omnem quart. debet esse, ut certum est nihil de Exia exercitata abstracto, quod abstracto de positivum exercitata. Si asserunt positivum in statu positivum identitari & Exia in statu positivum, & positivum in statu exercitatus identitari & Exia in statu etiam exercitatus. Ita si quart. est an positivus positivum & Exia identitari non est haec quart. probatur ab his A. A. Examinata.

Dico 2. quod quae in presenti suscipitur exagitantia est an Positivus in statu positivum identitari & Exia absoluta, & exercitata, & extra. an Positivus absoluta, & exercitata identitari & positivum in statu positivum. Clarior an status quidam, & positivum disjuncta ab statu existenciali an potius identitari? Cui quart. respondens. asserendo statum quidam non identitari & statu existenciali, d. potius ab illo disjuncta distinctio reali. Probatur, licet non disjuncta reali evidenter. Triplicem partem asseritio nostra dividit, scilicet statum quidam non identitari & statu existenciali. 1. ab illo disjuncta ab illo tanquam status existens disjuncta. 2. in disjuncta. 3. in disjuncta. Probatur 1. partem reliqua deinde probatur.

Si positivus, aut status quidam identitari & Exia absoluta, & statu existens, quibus. Primum est positivum, Primum exercitatus est existens. In quibus. Primum est positivum, Primum exercitatus est. g. status positivum, & Exia non identitari. Mihi est certa. Maior probatur. Extra, quae non identitari talia sunt ut unum possit abstracto de alio. g. Si status positivum, & Exia identitari non quibus. Primum. & Primum est definitio identitari reali sicut esse patet. g. status positivum non disjuncta ab statu existens absoluta. Probatur. Scientia media sicut negatio determinata a sensu conditionate existens, & implicat determinari a sensu absolute existens. Sensus conditionatus in aliquo signo cognoscitur a Deo in quo non cognoscitur sensus absolute existens, sicut

Dico ab

Dictionate exens nō dependens a voluntate exente absolute. d. n. stat scia
 num mediam determinari a sensu dictionate; secus ab absoluto, et sensum
 dictionatum ei in aliquo signo cognoscibilem secus absolutum, et sensum
 dictionatum in ei dependentem a voluntate absoluta secus absolutum
 et sensum dictionatum in ei dependentem a voluntate absoluta, et absolutum. et sensus dicio-
 natus ex nō dependens a sensu absoluto; d. sensus dictionatus a sensu
 in statu politis, et absolutus sensus in statu exi absolute. et hic
 duplex sensus ex disquirit.

2. Pro iam alteram assertioni partem, illa p̄dive disquirit quorum
 unum veri pot̄ negari de alio. d. bene pot̄ istus negare statum dictiona-
 tum ei statum absolutum, et statum politis ei statum exi. et stat-
 us exi absolute p̄dive disquirit ab statu exi dictionate, seu politi-
 tis. Na. e definitio dictionis p̄dive petenda ex omni doctrina supra
 posita. Na. sicut ex antecedentibus probationibus tenet q. dea. Pro 3^m
 partem assertioni. Illa extra entis nō disquirit, quae talia sunt, ut
 nil includat in uno modo, et in alio nō includat, sive eodem sive diverso
 modo. d. nil includit in statu politis, et nō includit in statu exi
 exi absolute. et entis nō disquirit. Na. e definitio indictionis, entis
 nō p̄ statu politis, hinc includit etiam tali modo, statu exi abso-
 lute hinc includit etiam tali modo. et nil includit in uno statu, et nō
 in alio includat. et entis nō disquirit.

3. sed ut nec equivocationes advertit sufficere ad dictionem p̄divam
 q̄d aliq̄ possit affirmari de uno ob̄to in una acceptione, et in diversa acceptione
 nō possit affirmari, quare si in eadem acceptione sumantur nō disquirit
 p̄dive in ea acceptione, et in diversa acceptione disquirit. Similiter entis
 in una acceptione includit eodem p̄divum dictum a modo p̄ditivo
 quem entis in alia acceptione includet. d. et modus p̄divus nō disquirit
 entis in tali acceptione, seu statu nil entis dictum claudet. No-
 tabis in casu statum exi nō disquirit p̄dive, ab statu politis secus et verum
 so. quare libri data dicitio entis, quae aliquo modo nō sit mutua, data
 dicitio p̄diva, quae mutua in i. In memoriam revocabis eam dictionem
 dicitam eā dictionem p̄divam, quare omne ens in potentia, et idem

Dentur in poa, oia p'dita in poa ~~disjuncta~~ disjuncta ab ente existē, ab
 identitate exercita, et à p'ditiis abolutis. Inde naxio infra, q' p'ire di-
 quantur à se ipsis si secundum se, d' in tali statu, seu in tali modo se non
 entibus; Ceterum qua ista assertionem effici possunt potius impug-
 nant disticem p'ditoram et identitate entira, quam statum possibilis
 disjui ab statu exist; qua p'ter qui hanc istam vellent defendere cla-
 rem regiam disticionis in mente debet haere.

Dico 3.º Possitas qualis, et naxia vidit in disjuncto duplici tra-
 dictioni. P'ter v.g. possitas stringens et essa stringens P'tri, et possitas re-
 stringens P'tri, et cara stringens P'tri. Hanc istam plures M.M. d' plures
 tenent, et huc amplectitur partes singulas p'batiss subijciam
 Essa P'tri et possitas P'tri, seu entira indiguita à P'tro existē. P. possitas
 P'tri et p'ca, qua P'trus hact excludere tradiccionem: d. Essa et talis
 p'ca. q' indiguita entira à tali possitate P'tri. Ma. et cerba. P. Mi. p'ca qua
immediata excludit suam tradiccionem, seu qua et qualis excludit
tradiccionem P'tri et p'ca qua P'trus excludit suam tradiccionem. d. Essa.
 P'tri excludit caram, qua et tradiccionem et qualis excludit
 q' trata p'ca qua excludit impossibilem P'tri, et p'ca qua P'trus et possis.
 d. Essa P'tri et p'ca qua excludit impossibilem P'tri. d. P. Mi. impossitas
 P'tri et siunctum ex essa, et cara P'tri: d. Essa P'tri excludit caram
 esse siunctum excludit. d. Explat. Per id P'trus et possis, p' q' disjuncta
ab oi impossibi, et p' id ab oi impossibi et distus p' q' et verum ent' reale existē
Capitum exeri vere: d. p' esseam et vere existē, et poens exeri, nam ab
 actu recte arguita ad potenciam. d. Vegeta. Possitas P'tri et id p' q' P'trus
disjuncta ab oi non ipso, et ab oi impotente exeri vere, et p' implicat
tradiccionem: d. Essa P'tri et possitas qualis P'tri.

2.^a pars solucioni, p'bat scilicet. Caram habem P'tri et possitatem ip-
 sius P'tri. q' q' et immeate excludit siunctum ex P'tro, et eius cara
 et qualis possitas P'tri: d. Cara stringens P'tri, q' et immeate excludit
 siunctum ex P'tro, et eius cara. q' Cara P'tri et qualiter possitas P'tri.
 Ma. et certa nam q' et tale siunctum excludit, excludit implicare Pe-

Petrum. Mi. P. q. q. q. excludit aliquam partem diuncti. q. excludit
 dit diunctum. d. Cara Petri q. excludit Petrum, q. est pars diuncti. q. q.
 excludit diunctum. Explate. q. q. q. excludit duo contradictoria Petri p. casu
 esse illius, q. i. Petri posititas. d. Cara stringens Petri q. excludit duo contra-
 ditoria Petri p. casu esse illius. q. P. Mi. q. q. q. haec in essere casam Petri
 p. casu esse illius, q. haec excludit duo contradictoria p. casu esse Petri. d. Ca-
 ra Petri q. haec in essere p. casu esse Petri. q. P. Mi. Cara Petri q. haec in
 esse etiam Petri. q. q. haec in esse p. casu esse Petri. insuper Cara Petri q.
 haec in esse oppositam esse Petri, et tali essia. insiungibilem. q. Cara Petri
 q. haec in esse insiungibilem, et oppositam esse Petri; d. in esse secundum se. q.
 esse Petri. d. q. q. haec essentialiter oppositam, et insiungibilem esse
 esse Petri. q. haec in esse p. casu esse. q. Explate. esse insiungibilem p. casu
 esse Petri in esse p. casu esse, esse essentialiter oppositam esse Petri, et in esse Petri
 esse. d. q. haec esse insiungibilem, et oppositam. q. haec in esse p. casu esse. q.
 Cara Petri i. posititas Petri.

6. Petri ulterius. haec ratio. defectibilitas cara Petri, opposita Petri. d. Ca-
 ra q. stringens q. i. defectibilis. q. tali cara q. i. posititas Petri. Ma. P. Defec-
 tibilitas Cara Petri, e. poa ut Cara deficiat; d. poa ut cara deficiat q. i. posititas
 Petri. q. P. Mi. Poa ut Cara deficiat, q. i. poa ut Petrus exat. d. poa talis ut
 Petrus exat, q. i. posititas Petri. q. P. Ma. Num contradictorium q. exere, e.
 q. deficere alterum. q. Num contradictorium q. posse deficere i. q. posse ab-
 terem exere. q. Caram q. posse deficere i. q. posse Petrum exere. d. Petrum
 posse exere i. posititas Petri. q. Explate haec ras. Essa p. vos i. talis posititas
 Petri. q. pariter illius cara. P. Mi. Ipeo esse Petri i. illius posititas, q. talis
 p. casu esse quam p. casu in esse i. poa ut Petrus in implicet contradictioem
 d. Cara Petri tam p. casu esse, quam p. casu in esse i. poa ut Petrus in im-
 plicet contradictioem. q. Cara i. posititas Petri.

7. Ipeo. ga. Cara p. casu esse excludit unum contradictorium i. talis
 posititas Petri. d. Cara p. casu esse Petri q. excludit unum contradictorium
 p. Cara i. posititas. Ma. ex doctrina ad. p. p. minorum. Caram q. in exclu-
 dere exat, est q. se ipsam excludere, nam unum contradictorium q. in
 exat. d. i. q. talis. d. excludit. d. Cara Petri p. casu esse exat. in excludit.

Se ipsam excludit. q. Præpositio. Hæc dicitur in casu exa. Præpositio sola. 55.
 etiam in exclusionem caræ; secus v. caram, nam præpositio caræ distinguitur
 ab exa. 22. q. defectus formalis caræ nisi ipsa sola exia. P. dicitur. quæstio duo
 extra 22. entia distincta sit exa unius opposita & exa alterius, in exa
 unius id est defectus illativus alterius. q. si exa sit & caræ opposita ab illa
 distinguitur entia, id est exa defectus illativus caræ. & caræ se ipsam excludit
 q. dicitur defectus formalis caræ. quare. l. debet dicitur, caram deficere, in ei
 q. dicitur exa, l. caram in distinguitur ab exia. d. in data entia distincta
 caræ ab exa, in repugnat caram in Præpositio positivam q.

24. Plura ulterius hæc eadem solutio. q. dicitur præpositio distinguitur ab imposi-
 ti. q. caræ dicitur, Præpositio est formalis positiva. P. dicitur. caræ Præpositio est q. dicitur
 est q. defectibilis. q. dicitur dicitur, & defectibilis q. opposita impositi. q. caræ
 Præpositio q. opposita impositi. In stat caram Præpositio q. opposita & impositi q.
 præpositio caram Præpositio distinguitur ab impositi. q. Explicite assumptum. q.
 q. dicitur Præpositio distinguitur a caræ impositi, & ab exa impositi, id est præpositio dicitur
 distinguitur ab impositi. d. caræ Præpositio id est præpositio positiva distinguitur q. a caræ im-
 positi, & exa illius. q. p. b. m. q. dicitur hæc dicitur dicitur deficere, & dicitur dicitur
 exa, & tale est distinguitur ab o. hæc, & impositi, dicitur stat caram & dicitur
 q. ab o. necessario, & impositi q. in Præpositio præpositio caram, quæ est iudic. P.
 caræ distinguitur, q. Præpositio q. q. in caram distinguitur ab impositi, & necessario. P.
 caræ

25. Præpositio facit pars dicitur. scilicet dicitur dicitur Præpositio, & eius caræ est positiva
 talem formalem, & necessariam Præpositio. q. dicitur excludit q. imposibilem Præpositio q. dicitur
 & positiva necessaria Præpositio. d. hoc dicitur dicitur q. excludit imposibilem Præpositio q.
 p. b. m. imposibilem Præpositio q. in hoc dicitur dicitur ex Præpositio, & eius caræ. d. dicitur
 tum excludit tale dicitur. q. p. b. m. dicitur dicitur Præpositio, & eius caræ est im-
 posibile. q. caræ huius dicitur debet ei aliquid methæcæ necessariam. d. dicitur dicitur
 Præpositio, & eius caræ est methæcæ necessariam. q. dicitur dicitur excludit tale dicitur
 dicitur. q. est positiva formalis, & necessaria Præpositio.

Dico 2. Præpositio exa sola, & Præpositio caræ sola, est sufficiens positiva Præpositio, d. ne-
 cessaria & necessaria determinata positiva, & utraq; defectibilis. dicitur dicitur

P^{ri}, & un^a cara & neaxia poilitas. P^{ri} in determinata sumpta, & Vage, qui
 abenu^m unum & duobus extris in pot^{est} deficere, & iⁿ determinate necessarium
 ex defectu alterius sup^{er}ea. P^{ri} assertio. Ides repugnant q^{uod} P^{ri} exa, &
 P^{ri} cara sint poilitas stringens, & diiunctum poilitas neaxia, quatenus
 exa in diiuncta entiva a cara, & cara, & exa in diiuncta entiva a dii
 iuncto. Id stat caram in diiuncta entiva a exa, & cara, & exa in diiuncta entiva
 a diiuncto, & in diiunctum sit poilitas neaxia, & cara resorim, &
 exa resorim i poilitas stringens q^{uod} P^{ri}. & Indistincta entiva i poilitas dii
 iuncta. d. data distincta poilitas cara ab exa, cara, & exa a diiuncto, stat q^{uod} dii
 iunctum i poilitas neaxia, & utaq^{ue} resorim poilitas stringens. q^{uod} stat h^{uius}
 assertio. Sed adverte sum huius p^{ro}posi^{ti} necessitas ut P^{ri} u^{el} l^{iter} u^{el} cara de
 ta i indefectibilis, ei, necessitate u^{el} sumpta i indefectibilis. secus neaxia
 determinate sumpta, seu determinata. Pariter sum huius p^{ro}posi^{ti} neaxia
 data poilitas. P^{ri} i u^{el} u^{el}, q^{uod} neaxia data altera poilitas. scilicet huius.
 data poilitas neaxia P^{ri} i galus, q^{uod} nulla poilitas determinata data
 & neaxia. Insuper adverte huius p^{ro}posi^{ti} P^{ri} i poilitas semper aliq^{uod} re
 rificativi, aliqua poilitas data, id hoc in p^{ro}venit ex h^{uius}, & distincta p^{ro}posi^{ti}, qui
 pot^{est} iⁿ vera q^{uod} rificativum debet, d^{icitur} ex h^{uius} poilitas P^{ri}, cuius ois po
 iilitas, si deficere in valet, & si aliqua exere in possit. Iam ad obiectio
 nes veniamus, quas in fallor expedite n^{ost}ra discurrendi modo solu
 tas sufficienter dabimus. Sec^{undum} Obiectionis n^{ost}ram specialiter in
 videntes sententiam soluta ostendit. Ob. 1°. Poilitas inducit ut P^{ri} u^{el}
 exat imo i aptitudo ad existum P^{ri} u^{el} u^{el}; d^{icitur} cara P^{ri} in inducit ut P^{ri} u^{el}
 exat, & i impedimentum ut exat, & neq^{ue} i aptitudo ad existum P^{ri} u^{el} u^{el}.
 q^{uod} cara P^{ri} nequit iⁿ poilitas galis P^{ri}. Iⁿ h^{uius} 1°. Defectibilitas
 cara P^{ri} in opposita & in ei cara; d^{icitur} cara opposita & in u^{el} u^{el}, q^{uod} cara in u^{el}
 defectitas, accipens neq^{ue} P^{ri} poilitas. Iⁿ h^{uius} 2°. Cara P^{ri} i tra p^{ro}posi
 ta cuius in danta duo contradictoria; d^{icitur} tra xi cuius in danta duo contradic
 toria in dicitur P^{ri} u^{el} u^{el} ab impositi, nam pariter impositi in dan
 ta duo contradictoria. q^{uod} talis cara in i poilitas. 3°. Ides p^{ro} u^{el} i poilitas P^{ri},
 & exa i poilitas p^{ro} u^{el} u^{el} P^{ri}, q^{uod} excludunt diiunctum ex P^{ri} u^{el} u^{el}, & p^{ro} u^{el} u^{el} cara

Quia a illorum pot. excludere mundum, q. dicitur. q. neg. Cara, neg. Essa. 26.

et Peri. possibilis.

Huius argumenti citò possumus satisfacere pbando ex illius stulto
non clariorē lucem accipere, ut pbemus possibilē aliquo vero modo
digni ab eā exercita, q. hoc expōnita rēgōmo. q. d. ducit ad aliud, et
ē p̄ea ad illud, et dignitā ab illo: q. p̄ ad eos, possibilis, et p̄ea, et ducit ad eā.
am. q. et dignitā ab eā. Si autem verera tenent possibilē n̄ eī poten-
tiam p̄ hanc, et Logicam aplicare poterant eodē t̄o Cara, ac per
sequens inferent Caram eī p̄olem. Prius igit̄ d̄cerat̄na. Nōgī p̄iori
dignit̄na. Cara n̄ ducit p̄itive sc̄do, neative nego mi. Nam Cara ē i-
tingens, et defectibilis pot. deficere, et ē ip̄ius p̄ialis defectus i d̄ari eā ad
cit̄ neative, ut d̄ct̄ eā. Deinde dignitā aliam partem mi. Cara ē impe-
dimentum ut d̄ct̄ eā, Cara exente sc̄do. Cara deficiente nego mi. imo t̄a
longe abi ut i impeditum ne d̄ct̄ eā, Cara deficiente, ut ip̄ius defectus
i p̄ialis eā, quare ē p̄ ea Cara p̄onal pot. deficere, s̄t̄ et̄m n̄ eī impedi-
mentum ip̄a deficiente, ut d̄ct̄ eā, et lit̄ impedimentum i Cara ut ea
exente d̄ct̄ eā, hoc n̄ d̄ct̄ ut i p̄ialis possibilis, sicut ip̄a eā ē gl̄ob̄ im-
pedimentum, ut ea d̄ct̄ eā exal Cara, et nilominus ē p̄ialis ^{Possibilis} eā. Imo eā
es. Cara ē impedimentum ut ea exente d̄ct̄ eā. Peri, inferens eī p̄olem
Peri, nam Caram eī tale impedimentum, et Cara excludat mundum i po-
sibilit̄ Peri. Si q. Essa q̄ tale mundum eliminat i p̄ialis possibilis, quid n̄
Cara exit p̄ialis possibilis Peri. Tandem ultimam mi dignitā, n̄ ē aptitudo
p̄itiva, ut exal Peri. sc̄do, n̄ ē aptitudo neativa nego mi. q. in eā p̄ariter
Caras, qua titulo stringentis ē aptitudo ut d̄ct̄ eā. q. Cara titulo defectibilis
Exit aptitudo ut Peri. exiat.

Ad 2^m p̄t̄iōnem. Sed. Cara d̄ponit̄ et̄ suo n̄ eī p̄eam eā illius cara
sc̄do, p̄ suā d̄visiōnē sua exiat nego ma. et dignitā mi. defectibilis, cara n̄ oppo-
nit̄ et̄ suo n̄ eī p̄ suā d̄posito eā cara nego mi, p̄ suā d̄visiōnē eā cara sc̄do
mi. et nego d̄requentiam. Hoc argumentum ē calculatorium sic ostendit
ut̄. Essa d̄ponit̄ et̄ suo n̄ eī: d. defectibilis eā n̄ d̄ponit̄ et̄ suo n̄ eī
et̄ defectibilis eā n̄ eī eā. Ad 2^m neanda i ma. Cara Peri n̄ s̄ ē gl̄ob̄, qua
et̄ defectibilis eā n̄ eī eā. Peri nam t̄ p̄alis ca

Casu, sicut exa excludit caram, Cara etiam haec in ea, q. fatalissime i
 non dari duo contradictoria p. casu exa P. tri. Ex hac veritate mihi
 apparet certum, tum q. Cara in disjuncta entiva a exa P. tri, tum quo
 inde disjuncta Cara P. tri contingenti a Cara impossibili, quae sit duo contra-
 dictiona excludit, si illa excludit p. casu exa impossibilis. Haec e. manifesta.
 Nam talis cara impossibilis, vera, et necessaria haec ipsam deficere p. casu
 exa impossibilis: d. Deficiente cara necessaria, impossibilis darenta impossibilis. q. duo
 contradictoria darenta. quapropter si mirari non possum, quanti haec
 haec ratio ab aliquo. M. M. ut a possibilis mutare et exa cara obtingens
 excludatur. Ad ultimam confirmationem disjuncto ma. id est cara idem
 de exa habitus e. possibilis P. tri, q. excludit si unum ~~impossibile~~ ex
 exa, et cara nec suppositum, q. excludit si unum impossibile secundo ma-
 iorem: d. Carentia in pot. excludere si unum, q. substituit. disjuncto mi. q.
 possibiliter substituit secundo, q. impossibiliter substituit nec mi. et deam. Ex qua
 ludice inferes Caram, et exam, q. ens verum, et reale p. casu exa
 cuiuslibet tale si unum excludere, q. fatalissime i. Caram e. strictam
 possibiliter. Ob 2. Verificum huius p. casu p. tri, i. possibilis, et possibilis P. tri
 p. nos: d. Verificum huius p. casu n. e. Cara. P. tri. q. Cara n. e. possibilis P. tri.
 P. tri. disjunctum P. tri, et tri. carum, neq. et alio neq. secundum se pot.
 deficere. Id neq. si unum talio neq. secundum se pot. deficere, et determinate
 necessario, et de presenti existit. q. possibilis P. tri e. q. determinate, et necessario, et
 de presenti existit. d. Cara neq. de presenti existit, necessario, et determinate q. d.
 nil vagum data a parte rei. d. necessitas ut P. tri, exat, l. n. exat data
 a parte rei. q. talis necessitas in e. q. vagum. q. e. q. determinatum: d. Cara
 n. e. in se necessitas determinata. q. n. e. possibilis. 3. disjunctum P. tri e.
 hac veritas. l. P. tri, exit. l. n. exit. d. hac veritas etiam d. exit impossibilis
 scilicet, l. impossibile exit. l. n. exit. q. p. disjunctum P. tri, possibilis, n. disjuncta
 a P. tri impossibilis. q. aliquid dictum a P. tri deus cara vage sumptis e. poi-
 sibilis P. tri.

5. Precipue disjuncto. Verificativum huius p. casu P. tri e. possibilis
 e. ois possibilis nec, aliqua secundo ma. et deca mi. disjuncto sens. q. Cara n.
 e. possibilis ois secundo, aliqua nec deam. Melius. secundo ma. et nec mi. q.

36

ga nec ppos Petrus e pot. q. e. h. e. n. Petrus ppat. tunc... 57.
qua ppo equi a Petro, et eius cara verificata. Iga hac ppo ad quib. 57.
de verificativo attinet illi subesse pot. Ad 1^m p. Pratibem illo ar-
gumentum, disiunctum utriusq. alteri ad audiendum, neq. sit
et alio neq. secundum se pot. deficere. q. e. q. determine exens, et scia
ma. Disq. mi. q. neq. et alio neq. secundum se pot. deficere. Defectus
determine, e. q. determine neces exens. Secdo mi. q. n. pot. deficere. Def-
ectu disiuncto, indefinito, et vaga e. q. determine exens. Subq. e. q. de-
termine exens sub Hyi defectus unius partis secdo mi. n. data ta-
li Hyi n. mi. e. sciam. Itaq. disiunctum e necessarium necessita vaga
qua neces vaga determine neutrum neces requit extremum, d. libet
exigit neces ex subse defectus alterius.

Ad 3^m p. Prasem Disq. ma. nil vagum p. vagitatem suspendentem
actum ab ei, si ei data a parte rei secdo, nil vagum p. vagitatem
sistentem in veritate activa. sufficienter verificante actum vagum
data a p. parte rei. nec. ma. e. dicta similiter mi. nec. sciam. Si aute,
quara q. illa veritas sufficienter verificans actum vagum. Disqo
q. veritas activa sufficienter verificans hunc cum aliq. hoc occurrat
et veritas activa (in sua admittentium carar) sufficienter verificans
hunc actu. Petrus n. exit. q. t. a. dicit. videri habere veritatem ob-
tivam in eo q. ipsum nat. ego vero veritas. In hac obtiva n. e. aliqua
entita subaddita entiti Petri, d. status obtivus p. dire dicitur a. sola
essa, et a. sola cara, et entive indistinctus a. quolibet illarum. Ad 3^m
Disq. ma. disiunctum Petri e. hanc nuda veritas. l. Petrus exit. l. eius
cara e. exit. nec. ma. e. hac veritas. l. Petrus Ingressus exit. l. eius ca-
ra Ingressus exit. secdo ma. Disq. q. mi. imposita e. hac veritas. l. exit, l.
n. exit. p. nec. ma. l. Chymice exit. l. neces non exit. secdo mi. e.
nec. sciam. Itaq. disiunctum Petri, et eius cara a. quaris pte exente
verificari; at disiunctum imposita n. a. quolibet pte exente pot. verificari.
Melius sit. Petri, et imposita, disiunctum i. verum in eodem modo
adita verum, q. sufficit ut imposita disquala a. pot. n. rase veritatis
disiuncti. d. rase tali veritatis disiunctura, seu disiuncti. Hac specialiter
Itra

Ita utram doctrinam dicta iustant.

7. Ex quibus ad argumenta Dicit. notantur positum & Deo identifi-
cio infringenda faciliem sibi viam intra doctrina sternit. Sed ante-
quam perquam obiectionem proponam has ppos quas explandas
discipulis menti commendare debet. Facilitas est passiva identifiata &
era qd e poa quam haet, ut a Deo pducatur. Facilitas hac passiva in
mundo dicendum e neaxia necesse vaga, qd data necesse de eoq. Petrus
exiat. l. n. exat. n. vero e neaxia necesse determinate exite, & si vis
pot. dicit talem facilitatem ee neaxiam necesse verificandi hanc p-
poem. Si Petrus exat n. implicabit, dicit e neaxia necesse absoluta
exendi. 2.º ppos. facilitas activa identifiata & Deo, & n. e activa poi-
lis, Petrus, qd prius aliqua prioritate intelligitur Petrus, poilis quam
Deus poilis Petrum pducere, nam hac ppos e falsa, qd Deus pot. pda-
cere Petrum Petrus e poilis, et hoc e vera, qd Petrus e poilis Deus
valet pducere Petrum

8. De id dictum a Deo n. supponit active divinam omnipotentiam
d. inexistere, et trahere. 3.º ppo. iusticia divina repugnat huic actui
falso Petrus implicat contradictionem, De hoc antecedenti se inferit
iusticia divina e poilitas illativa, & exionis n. vero inferit, qd e po-
litas falsis. Sicut ex hoc antecedenti unio essentis repugnat ut ex-
trema n. sint poilia male inferit, qd unio e falsis poilitas. Extr-
nam veniamus iam ad ob.

9. Ob. 3.º Petrus neaxio e poilis, qd neaxio data eius poilitas. d. id neax-
io data Deus, qd poilitas identifiata & Deo. p. data. dicit. 1.º Petrus e poilis
a sua poilitate. d. neaxio, et poilis, qd poilitas neaxio data. d. Petrus 1.º
poilitas Petrus neg. deficere, qd neaxio data. 2.º poilitas Petrus n. iden-
tifiata & Petro, qd & Deo. Amen. P. Verificativum huius ppos Petrus e
poilis n. identifiata & Petro, qd Amen. P. quibus hac ppos e vera dante
divina huius veritatis, qd data eius verificativum, qd e diciturum. d. n.
data Petrus, qd verificativum n. identifiata & Petro. 3.º Nulla ppos vera
e poilis & cara sui verificativi. d. hac ppos Petrus e poilis dum vera e
e poilis & cara Petrus, qd Petrus n. e verificativum huius ppos. Explata
actui

Actus verus, ut verus sequit oia substitiva illius, in et veris; & ne ex
te Pro hic actus e verus, & haete ut verus, & Pro n e eius Verificam.

Multa hic occurrunt dicenda: D. ne fuse pariant, oia sub Coerite
pstantiam. in primis iusta nraam ssam. Ad Argumentum. 2o
Dico Anen. Disquis Dens. & neaxis data ois poilitas Pro nes, aliqua
Dcedo scam, nam neaxis data cara. l. exa & utraq neaxis deficere n
valeat. quare mi. subsumtam disques. & lo Dens data neaxis, & de
termitte dcedo; neaxis vage nes mi. & scam. Ad 1^m pfrasem Disquis
anens. Dis poilitas Pro neqt deficere ^{Conc} anens, aliqua ~~scam~~ ans.
& Disquis Dens. & neaxis data aliqua poilitas dcedo Ans. Dis poilitas
nes. Ans. Ad 2^m pfrasem Disquis Ans. Dis poilitas Pro ni identifiata
& Pro dcedo Ans. aliqua nes Ans, & nes scam. Ad anentis pbaem dis
quis Ans. de Verificativum huius ppois. Prous e poilis ni identifiata & Pro
dcedo, aliquid ex verificativis nes Ans. Ad huius anentis pbatioem Disquis
Anen. quobis aliqua ppois, qua e de presenti e vera, tanta illius oia s-
titiva dcedo, quobis aliqua ppois, qua e de pterito, aut de futuro e vera
tanta oia substitiva nes Ans. & Disquis Dens. data Verificativum, qe s-
titivum ppois de presenti dcedo, Verificativum qe substitivum ppois de pterito
aut de futuro nes Consequentiam. Ad 3^m pfrasem Disquis Ma. Mul-
la ppois vera de presenti e poilis & cara sui verificari dcedo. Nulla ppois
vera de futuro, aut de pterito e poilis & cara sui verificari. Subdisq. &
cara sui Verificativum ipsum excludente a tempore futuro, t. pterito dcedo.
ipsum a tempore presenti nes Ma. & dita mi. sub his ternis, neaxis. t.
Disquis eodem modo Dens. Ad insertam pbatioem etm respondes. Actus
verus qe de presenti ut verus sequit oia sua substitiva dcedo. Actus verus q
e de pterito, t. quibus neaxis.

Et solutio; Vim clarior percipias advertere debet nam ppois, qua
habetur nescio qe distabit haebis. Dis ppo de presenti, futuro, & pterito
veniunt in eo qe de presenti afret, & ad hoc sufficit qe ppo exat. Enuncia-
tio v qua e de presenti ultra exigat obum tali ppois consistere. Dico ois
ppois stricta de presenti obum requit prens. d & pfecta. hinc ppois Prous. e.

Et postea. Præterea est mortuus. Præterea est possibilis. ut illi agnoscat. ~~et~~ abso-
luta nulla illarum est de presenti. d. de futuro aut de futuro, quarum ne-
utra possit obitum exercere in mansueta quæ p[ro]p[ri]o ~~est~~ data. Imo tam
longi ab i[st]o hoc exigant, ut aliquando obitum h[ab]ere exercere petant ut Præter
est pure possibilis. q[ui]d g[er]minum hac veritate penetrata nullius rationis tan-
tia argumenta appareant.

2. In 2a aliter Argumento. 1o. scdo ans, et dignus deus. q[ui] possibilis nequis
data verifere sumpta scdo: Exercite sumpta nec deam. Similiter ad 1m. q[ui] fa-
scem dignus. Possibilis neq[ue] deficere obire, seu Verifere sumpta scdo: Exercite
et absolute nec ans, et deam. Ad 2m. dignus Ans. Verifirum huius p[ro]p[ri]i
Præter est possibilis, si idem facta est Præter exente scdo, et Præter obituro nec Ans,
et deam. Ad illius p[ro]p[ri]am dignus, quoties p[ro]p[ri]i est vera dante oia d[omi]n[us] d[omi]n[us]
va exercite, et absolute nec: Obire scdo ans, et data mi subita nec dea,
Ad 3m. d[omi]n[us] dignus ma. Nulla p[ro]p[ri]i est possibilis et Cara sui verifere ex-
ercite, aut obire sumpta scdo; et Cara sui verifere p[ro]p[ri]i exercite sumpta
subdignus. si sit p[ro]p[ri]i de presenti scdo; si secus nec ma. et data minores deam

3. Inferas ex p[ro]p[ri]a solutio. q[ui] Præter possibilis dignitas à Præter exente. q[ui] sta-
tus dictionatus dignitas ab statu absolute cui instantia. 1o. dignus deus
q[ui] Præter possibilis dignitas à Præter exente entitudo nec, p[ro]p[ri]i scdo deam, d. q[ui] mi-
remini et eadem entitas possit à se ipsa in se d[omi]n[us] de, d. in alio statu digni-
fere à se ipsa in h[ab]itu, q[ui] admittere tenentia q[ui]q[ue] neare si possint d[omi]n[us] d[omi]n[us]
Entitas ab ente, quam d[omi]n[us] d[omi]n[us] ex d. r[ati]o[n]e naturæ tenet e[st] p[ro]p[ri]am
intra ens in actu, et ens in potentia, quare in se idem dicimus, d. in se ip[s]o
solumus, d. quanta Deus quæ abscondit sapientibus, et blariv parvulis.

2. Sec. 2. Reliqua evanescit arguta. Ob 2. Hic actus si Præter hæc d[omi]n[us]
vilius. A d[omi]n[us] d[omi]n[us] si de presenti verus, q[ui] de presenti d[omi]n[us] eius verifirum, d.
si data de presenti ~~verus~~ d[omi]n[us] d[omi]n[us] neq[ue] auxiliium. q[ui] d[omi]n[us] d[omi]n[us] est verifirum.
Ma: sic à d[omi]n[us] d[omi]n[us] q[ui] h[ic] ans est verus si data eius. falsifirum q[ui] data eius
verifirum, p[ro]p[ri]i deus nam dei verifirum unius p[ro]p[ri]i est exercere falsifirum
alterius d[omi]n[us] d[omi]n[us]. Ad argutum nec mai. et ad illius p[ro]p[ri]am scdo ans.
nec deam, et ad illius p[ro]p[ri]am dignus p[ro]p[ri]am. dei falsifirum p[ro]p[ri]i de futuro

Aut de pterito e exere verifirum illius absolute, seu exerce, no. 57.
porem; e exere verifirum obire, et aditive ocdo porem. itaq.
lit ppoi, que de pienti e ppo n possit n dari verifirum, si de falsifi-
cistum deficit. Secus ppoi de pterito, aut de futuro. Et ras e nam
falsifirum huius ppoi, si Ptas habeat auxilium A veriteta, e
n drcatio sub auxilio A et verifirum e drcatio sub auxilio A. sed
tam drcatio sub auxilio A quam n drcatio sub auxilio A deficit in
casu in quo n data auxilium A, q ppoi de pterito, aut futuro neq.
verifirum neq. falsifirum exant. Cuius ultiora ras e q neutra
harum pporum ut i vera verifirum exere requit, nequt i falsa de
pienti falsifirum exere exerceit. sed ex dictis.

Inda dicit. Co modo quo deficit unum straditionum debet exere
aliud, id falsifirum huius ppoi, deficit absolute, q eius verifirum exit
absolute. sed ut ppoi falacia detegata, in data etn eodem frame modo
Co modo quo deficit unum straditionum debet exere alterum; id
Ptas deficit positive, q cara exit positive; id cara ~~positiva~~ n exit iden-
ficata & deo, q furca existit identitus & deo, que i alia rescenta
inconvenientia ex arguendi gra deducet, sed q mixta & ppo ma. i
evidenter falsa. Cuius falsitas pat, q unum straditionum deficere tali
modo e. l. tale straditionum n exere, l. talem modum n dari, qut hoc ppo
i vera, straditionum tali modo n exit, sufficit straditionum n exere. de hoc
anti straditionum n exit n infera, q illius straditionum exit tali modo, q
ex hoc anti straditionum deficit tali modo, n infera, q illius straditionum ex-
it tali modo. Pariter ut i vera hoc ppo supra posita straditionum tali
modo deficit, sufficit n dari talem modum. de hoc anti n data tali modo
n infera recte, q straditionum illius, exit tali modo, q ex hoc anti straditionum
deficit tali modo, n infera tali modo illius straditionum exere.

Ras a priori e qa tali modus e separabilis ab uno, et altero straditione, i q
modus e separabilis ab utroq, male arguita tali modus n data in uno stra-
dione, q in altero data, et ex hac veritate alia subinferre debet, scilicet ta-
lem modum, seu talem statum e separabilis i ab utroq straditione nario e
disquendum ab illis, si q modus exa absolute, et pore disquidit ab extant.
straditione, etn disquidit, l. pve; n t. q hoc est asserere exam potivam

Et si esset ex duas entibus. & p[ro]p[ri]a s[er]vata, quare ex illis arguere n[on]
 va magis clarescit. Sed p[ro]mittam[us] p[ro]p[ri]am esse veram, scilicet eo modo quo
 27. Deficit unum contrarium debet exire alterum, & versa vi. scilicet fal-
 sificum huius p[ro]p[ri]i si Petrus habet auxilium Adverbatim deficere abisti
 Et in p[ro]p[ri]i n[on] est eam. Tas i manifesta, & contraria alia sunt absoluta
 alia dicitur, qua sunt absoluta, si unum deficit absolute, alterum ab-
 solute exiit, qua vera sunt dicitur (ut verifirum, & falsificum p[ro]p[ri]i
 haerent) p[ro]p[ri]e in p[ro]p[ri]i & deficere ab exido verifirum, & dicitur; sicut ab
 exido absolute. Aspice quam facilis i solutio argumti tam decantati.
 Sed insistit idem. In instanti in quo n[on] data verum contrarium exiit alti-
 rum: d. Verifirum n[on] data in hoc instanti. g. data falsificum huius p[ro]p[ri]i
 si Petrus habet auxilium Adverbatim. Unde nobis p[ro]bet p[ro]p[ri]o falsissima
 huius instantis ad infringenda alia quae similia arguta. Contraria
 m. ut talia sint debent ita se exercere quoad instanti oppositioem
 si g. quoad tale instanti, l. detentum tempus, contraria n[on] sinit & exiit
 n[on] possunt; l. deficere valent. v. g. Petrus cras peccabit, Petrus cras n[on] pe-
 cabit, hoc m. extrema p[ro]p[ri]e in die crastino, & ad mensuram diei
 crastini suam exercent oppositioem, & g. mirum, q[ui]d die d. deficient.
 28. Cuius ultimus ingrat in die hodierno peccatum crastinum n[on] datur.
 data cara peccati crastini in die hodierno, quomodo ergo avertimus duo con-
 traria deficere in die hodierno & alterum exal? hinc diffoi res p[ro]ta facile
 dicendo Carem peccati crastini hodiernam n[on] esse contrarium peccati
 crastini: d. Carem crastinam peccati. g. hodie n[on] cara crastina peccati: d.
 cara hodierna peccati crastini, aspice utrumq[ue] contrarium d. deficere.
 Cuius ras e g. cara, & exa n[on] sibi indixiliter opponuntur. Indixiliter
 29. scilicet, cara peccati in hoc insti & exa peccati in hoc insti, n[on] v[er]o exa peccati
 in alio insti. Et lib[er] huius quast n[on] i ma[gn]a p[ro]p[ri]a, in q[ua] n[on] s[er]vatur
 maam huius quast. haec p[ro]stringunt. In istis debet advertere in carentia
 acrum contrarii (licet indixiliter entire ab ipsis debet) et dispendium d. g.
 materialiter dicunt, d. id g. claudunt, Carem peccati crastini hodiernam
 n[on] i ma[gn]a p[ro]p[ri]a carem peccati crastini q[ui]d debet n[on] esse ad d. dicuntur

¶ Dari hodie peccatum Crastinum, si in tali Crastina peccati resultat
huius carae Crastinae peccati, nam ei finale carae Crastinae peccati resultat
ex tali Crastina durabit, et in exa peccati in tali durabit, quoniam hodie
dicitur data, et quo carae in i falsum peccatum secundum morale iudi-
cant, et secundum finale quod habent, et ei finale sicut ei finale exa possunt
deficere ab hoc die, vel ab hoc tempore clare dinoscis verum, et
falsum peccatum posse vel deficere.

¶ Quod si tibi arduum appareat. Dicat ab eodem insti traditio absolu-
ta si posse deficere, dictionata vero posse deficere ab instanti presenti, licet in
possint ab exa dictionata, qua exa dicitur et peccat ab omni tempore,
possunt deficere absolute ab omni tempore futuro, si vero in peccant ab
omni tempore futuro, et aliud instans futurum significant, possunt de-
ficere absolute ab omni insti propter illud: secundo. Et illi insti, pro quo sunt
traditio absoluta. Et in P. dicit. Et secundum quod reducitur ad ea simpli-
citer.

¶ Primum, aut verisimilem exere obire, et verisimilem exere secundum
quod quod aliud ei simpliciter, et de presenti exere debet reduci. Sic miracu-
la Christi, et illius tormenta exere secundum quod idem in nostra memo-
ria importat simpliciter memoriam tormentorum, et sic Cesarem
exere secundum quod in imagine importat exere absolute, et simpliciter
imaginem. ¶ Primum, falso neque. Primum, positum, et verisimilem exere
secundum quod quod data simpliciter hoc quod exere secundum quod dari simplici-
ter hoc quod exere secundum quod simpliciter aliud exere de presenti, et statu
dicitur dari positum, et verisimilem exere secundum quod aliud exere abso-
lute, simpliciter, et de presenti. ¶ Primum, et exere absolute, et simplici-
ter aliqua rei dante oia obitiva illius rei in ea secundum quod dari si-
bitiva illius in ea secundum quod simpliciter aliud dari. ¶ Primum exere se-
cundum quod exere aliud absolute, et simpliciter.

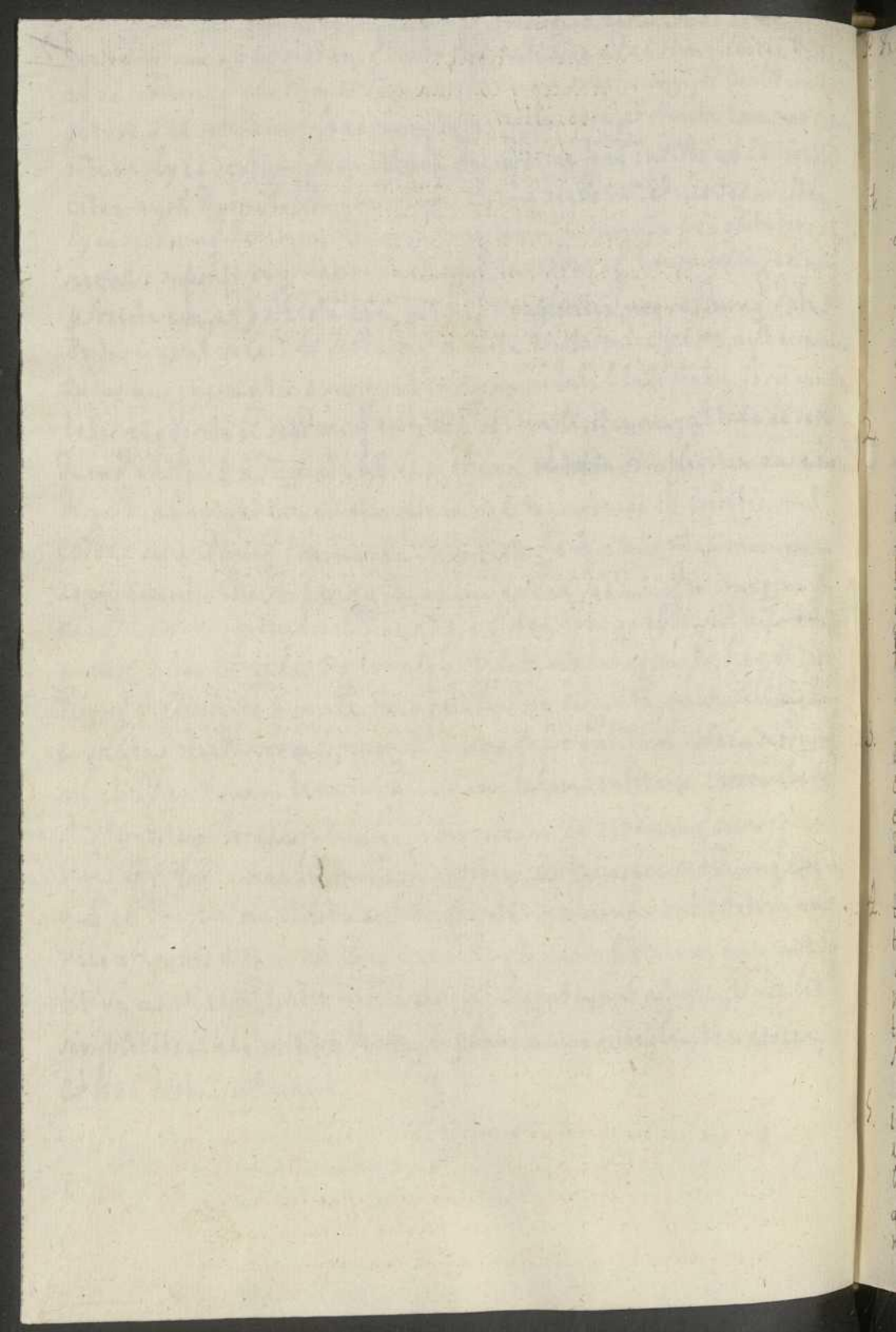
¶ Ad argutum, et ad Marguti proem scilicet se ei secundum quod reducitur ad ea
simpliciter dicitur. De ea secundum quod sumptum per stricta esse, et
exa nec suppositum, quod oia esse stricte sumpta, et oia exa stricte sumpta
ei exere simpliciter se ea secundum quod metaphorice sumptum, et alia

Remanentia aduersa, ad ea simpliciter. In eo quo, reducta ad ea simplici-
ter iudicium ab eis secundum quod modo ma. reducta ad ea simpliciter dicitur
ab eis secundum quod modo ma. & dicitur mi. Primum, versionem, & positum esse
obire, i. ea secundum quod si ea sumpto p. stricta esse, & stricta esse nos sup-
suntum. h. y. ea secundum quod sumptum metaphorice p. ea indito ab eis simplici-
citer aut. diuini. l. h. h. n. i. n. d. e. n. t. i. s. e. s. s. a. m. s. e. c. d. o. m. i. & n. o. s. e. a. m. Itaq;
h. y. ea secundum quod positum, Petrum, l. versionem. l. sumpta p. ea q. d. ita dicitur, et
sic falsis supponit ea q. d. ita dicitur, et aliq. ea secundum quod sumpta p. ea secundum
p. stricta esse, & p. stricta esse, quae nec simpliciter, nec secundum quod data &
entia in exat re. l. l. ea secundum quod sumpta metaphorice p. ea, aut esse ali-
cuius aut presentis, essam, aut entitatem in tali. l. tali statu. Si sic sumpta
talis aut dicitur ea secundum quod entitatis. p. ea simpliciter aut; ad tale ea sec-
undum quod entitatis, & in dignitate ab esse, & esse ~~entitatis~~ simpliciter aut. ^{et}
disputa ab esse, & esse entitatis, quare sic i. metaphorice ea entitatis, sicut
esse secundum quod tormentum Christi d. q. i. nisi aut nra memoria
reminiscens Christi passio Caesarem exere secundum quod in imagine q.
aliud e. quam pictura illius, quae e. fisica imago obli, ut aut e. im-
ago obli intentionalis. & q. imago disputata ab imaginato, hoc ea sec-
undum quod i. denfata & entitatis: imo ab illa oio disputata, quare illius ha-
e. illas tradiciones, nam te neare falsis entitatem exere secundum
nil aliud exit quam te neare dari aum talem entitatem innocentem.
Si v. entitatem h. d. e. m. i. n. i. m. e. i. n. t. r. i. n. s. e. c. u. m. e. i. s. e. c. u. n. d. u. m. q. n. e. a. r. e. r. e.
neare, & in falsis neabis nullam entitatem intrinseca secundum quod exere,
aut e. Pariter oia dicitur entitatis exentis secundum quod sunt dicitur aut
veri astantis essam ab esse p. assem fisicam. Ceterum quae sunt di-
tativa us veri, in sunt dicitur entitatis cognita, aut astante. Unde h. i.
simpliciter hae dicitur dicitur, sic p. b. a. t. a. a. u. m. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. s. s. e. r. e.,
& hae dicitur sufficienti.

Hrs.

64. 47.

Quæstio de Reproductione.

De Reproductione.
¶ Repductio, ex naa rei
possibilis.
¶ Sect. 1^a

Nota 1°. quid i' repductio? Est rei vel existit, seu pducta altera
ductio. Hec dupliciter pot' operari. V' ita vt pductio n' supponat recepti-
onem rei antea pducta, vt accideret, si pducente igne A ignem B in
viti A, ignis C pduceret in alio inste immediato eundem ignem
B. 2°. ita vt 2^a pductio supponat receptioem ad antea pducta, vt
si effectus pductus in A et destructus in B 2^a pduceret in C. Hec
2^a Repductio e' stricti talis, v' n' ita. Vide

Nota 2°. Repductioem rei 1° pduc-
tin A v' g. e' n' recepta in B. aut alio inste, h' e' naalita' potem,
vt n' rei pducta v' in A, e' n' recepta in B 2^a pduceret in C ea rei,
seu effectus, sit sicut n' pduceret, sicut exeret p duplicem actioem
totalem: g' Repductio pducta in A e' n' recepta in B e' naalita' im-
mediat' repductio, aut 2^a pductio in C. Min. e' certa, Coa legitima. Mai.
omni' v' adtrat de' caas, e' tradita breuiti. De sup'plum, vt po-
te a naa abhorrens e' naalita' impole; d' si effectus existeret sicut p
duplicem actioem totalem, existeret aliq' sup'plum, nempe 2^a ac-
tio totalis: g' rem sicut exeret p duplicem actioem totalem, e' naalita'
impole.

Nota 3°. Repductioem stricti sumptam, nempe rei semel exis-
tis, et iam recepta, dupliciter posse stringere. V' ita vt actus, quo fuit
Causa 1° pducta iterum redierit, e' 2° eam pducatur. 2° p novam actio-
em ad eandem entitem iam receptam tractam. Utamque repduc-
tiois speciem in examem vocamus.

Nota 4°. inter entites alias e' pmanen-
tes, alias successivas, pmanentes ille si, que s' nulli mentura de-
bita affigantur in quodque poss' pducit. V' g' quavis gra' substantialis.
Successiva illa si, que inter se ordinem p'nti, et posterioris haent,
nec sicut exere poss' ita se haent duratioes, et partes motus ex qq'
tempus sponit. Quas repductioem tum pmanentium, tum
successivorum entitum instructam adducit.

Nota tandem politem, h'
impolitem repductiois indagari posse, vel attentam sicut naa caas
tum pducendum, et effectuum pducendum, vel attentam decreto
line Dei, detente caas reddas ad individuationem effus. Iam in hac
substantia, altera n' asserit repductioem rei sive successiva, sive p-
manentis implem e' naalita', tam attentam naa caasum, quam
Decreto.

Decreto libero Dei inspecto. Ita Egidius. Vazquez. Carletum. An
xiaga. Franc. Alph. locis citis à Lincio 2° 3° Philosophorum disput.
XLIII. sec. 2°. P. Linceo lib. 2° physic. Cap. 4°. Secunda 1^a ait talem
reductioem, attento decreto libero, naturalitè esse impolem, polem 1° at
taliaa caarum. Ita in obicuri P. Suarez disp. 6^a Methaph. sec. 5
Pontius disp. 2° quart. 3° solus. 2°; & plures alii scripsit loquen-
do de reductioe permanentium. Sed P. Oriens idem de successivis
ac de permanentibus ferendum esse iudicium putat Itavensis 12.
Propos. punct. 5.

6
Dico 1° attenda posse naa caarum cuiusvis rei perman-
tis reductio naturalitè e polis, sive i reductioem eiusdem activi-
sive pactionem novam. Prob. 1° totalitatis in polis reductioe
rei permanentis, sive absoluta, sive modalis, vel in eo stat, qd in dato
in oia virtus ad effectum semel pductum, h, a, vel ab alia, et iam
interruptum, vel in eo qd effectus antea fuerit, et modo in i; d. in pri-
mi in oia data eadem virtus ad effum iam interruptum, et deinde
qd effectus antea fuerit, et modo in i, impedimentum n e, vt oia cum
dem pducatur. q. talis reductio naturalitè e polis. Prob. Min. In pri-
mi data in oia eadem virtus, nam virtus, caa, e illius actus,
et oia; d. virtus e eadem; q. virtus. Deinde qd effectus antea fuerit,
et modo in i, impedimentum n e; Nam qd effectus antea fuerit, et mo-
do in i, modo nihil e; d. qd modo nihil e, impedimentum e in pot ad
alig. q. Explicata. Luctis virtus ead eadem e, et nil data im-
pediens illius activitatem, caa pot pducere effum: d. virtus ead
eadem e resp. effus iam interrupti, et nil data impediens illius acti-
vitem dictam à decreto libero Dei, vt pbatur in: q.

7
Prob. 2° Polus; effus semel
interruptus haet receptum essalem entitis realis; q. effus ille sim-
plicitè e polis, sicut antea; tunc sic, effum e simplicitè po-
lem sicut antea, e haere eadem in repugnantiam ad existum
d. effum haere eadem in repugnantiam ad existum, e haere
eam in repugnantiam ad existum à suis causis; Nam illa po-
litas, quam haet, e dependetia à suis causis, in quarum vir-
te caativa stineta; q. effus semel interruptus haet eadem in repu-
gnantiam ad existum, quam antea, et quidem talem in repu-
gnantiam haet à suis causis; d. ha in repugnantia ad existum
à suis causis, quam antea haebat, naturalitè erat; q. quam modo
haet, naturalitè e pinde; reductio e naturalitè, et polis. Hoc valet si di-
cas, hoc argo pbari nil, q. i, absolute pole, posse e naturalitè im-
pole, ex eo qd haet semp eandem in repugnantiam. Nam non
non

Non ex eo p[er] se sumitur argu[m]entum, q[uo]d habeat eandem in
repugnantiam; d. ex eo q[uo]d eandem in repugnantiam haec, ut
exat a suis causis naturalibus, q[uo]d de eo p[er] se e[st] simpliciter po-
le relate ad absolutam p[ar]tem Dei, dici n[on] pot[est].

Confrat. v. d. q[ui] n[on] e[st] d[omi]ni exi-

gentiam naa, & alia in virtute causarum distincta, naalta e[st] polis;
Viduois effus, p[er]manentis, semel disrupti n[on] e[st] d[omi]ni exigentiam na-
turali: q[ui] n[on] data in naa exigens fiat n[on] reproducui; & alia distincta
in virtute causarum; & reductio naturalis e[st] polis. Dicitur d[omi]ni quia ex
naali polite reductio[n]is nulla sequitur implicatio, ut statuit ex
statu arguor[um]; & dei p[er]manentis reductio, attenda naa caa-
rum, naturalis e[st] polis.

Dico d[omi]ni. Attento decreto libero Dei, quo defac-

to decrevit n[on] currere & creaturis, ad p[er]ducendum d[omi]ni. Effus se-
mel disruptum, reductio dei p[er]manentis (idem potiori iure de
successivis) e[st] vno imp[er]olis. Delusio supposita exa lizi decreti
evidens e[st], & de decretum efficax Dei inq[ui]strabile. Nani t[em]p[or]e
tale decretum sic suades. Videmus agentia naturalia nunquam
p[er]ducere fiat semel destructa: d. hoc ex prima delusio[n]e n[on]
venit neque ex deffu n[on]is in causis; neque ex repugnantia
ex p[ar]te effus, qui p[er]civit, neque ex q[uo]d deca exigentia e[st] ficax in
naa, ne deca ex reductio[n]e; & venit ex decreto libero Dei n[on] cur-
rentis tal[is] & agentibus, & causis naturalibus ad effectus semel dex-
rupti reductio[n]em.

Dico d[omi]ni. In naa assente quambet duracionem e[st] essen-
tialitate alligatam p[ro]prio quando cuiuslibet duracionis reproduc-
tio e[st] imp[er]olis. Delusio e[st] celta; q[uo]d ut duratio reproducere, necesse
fuit, q[uo]d ad quando, et mensuram alterius accederet; sed n[on] essen-
tialitate e[st] alligata, p[ro]prio q[uo]d; & mensura; ad mensuram, & q[uo]d alterius
n[on] pot[est] accedere: q[uo]d in hac n[on] reproducui n[on] pot[est], & sequente in ea repug-
nant reductio[n]e successivorum.

Dico d[omi]ni. In n[on]a mihi vera assente, q[uo]d lit tem-

pori essentialitate successivum postulansque in suis partibus vidi-
nem prioris, & posterioris, t[em]p[or]e cuiuslibet parti, & duracioni seor-
sim sumpta. Dixerat q[uo]d t[em]p[or]e exere in hoc alio quando, vel in alio,
Deo naturalis e[st] polis entitis successivae reductio. Prob. facile. Quia
in hac n[on]a n[on] duratio, qua m[od]o data pot[est] exere cras, & qua
data cras pot[est] p[er]ducui hodie a Deo; vel nunquam p[er]ducui: nisi
deca alio imp[er]edimentum, qua m[od]o p[er]ducita, pot[est] d[omi]ni p[er]ducui cras
licet illius, quam Deum exere nunc statuerit: d. talis imp[er]edim-
entum.

Impedimentum in data: Nam si daretur, vel ee ex Deffu virtus in
 cad, vel q̄ illa daretio fecerit: d neutrum e impedimentum, & h̄
 1.^a dclara sufficiens h̄tat: q̄

Sectio. 2.^a
 Obiectionibus fit satis.

12.

Ob. 1.^a 1.^m dclaraem. Duplex axioma 1.^m Philosophi dicentis
 sic: ad principia ad habitum in data regressus: d. si pductio naali
ta e potis daretia regressus: q̄. 2.^m e fuita data p̄ca, qua in re
ducta ad actum: d. virtus, & p̄ca, quam adstruimus in causis,
ut effectus semel pductus, & d̄ruptus iterum pducatur, num
quam reducta ad aum: q̄ talis virtus p̄stantia e: q̄ in data, &
h̄tat, quana, qua nunquam pduxit calorem au, censemus in
dari in la poam illius pductivam: q̄. 2.^a Caa nunquam effus, ut
niel d̄ruptos pduxerit, asserendum e in dari in eis poam ad re
ductioem.

13.

Ad Argum. Ex h̄ axioma deumpo. Ita Mai. Neg. Min. d̄m̄
 aliud e q̄ in data regressus, aliud q̄ in naalita impole. 1.^m libent̄
 cedimus. 2.^m e falsum. Nihil aliud illius explicatioem. Ad argum
 2.^m dis. Ma. fuita data p̄ca, qua in reducta ad aum ab int̄m̄
 ca sui d̄terminatioe d̄cto: qua in reducta ad aum, ab aliquo
 in a d̄creto dei. Neg. Mai. & silita d̄cta min. neg. d̄am, & in
 to argum. fuita data p̄ca, qua in reducta ad aum: d. p̄ca, &
 virtus, quam haec caam, ut pducatur plures effus potes, & num
 quam virtus, nunquam reducta, nec reducenda e ad aum: q̄
 fuita e. Ad h̄tatem dis. Ans. p̄cisi quia aqua nunquam
 pduxit calorem, nec quia in pduxit effus eiusdem speciei, sed
 Ans. Caa 1.^a q̄ d̄m̄ p̄duxit effus in d̄p̄d̄erit, p̄duxit in ali
 os eiusdem speciei. & q̄ h̄t ignis A, semel pducto igne B, in
 in reducta, p̄duxit in ignem C, & q̄ eiusdem speciei & igne B
 d̄rupt.

14.

Ob. 2.^a Naalita impole e entitem aliquam transire ab hoc loco
 ad locum d̄stantem, quin transiat p̄ ind̄m̄: q̄ naalita impole e en
 titem pductam in insti A transiat ad instam C, quin transiat p̄
 instam B. d. si entis pducta in A d̄m̄ p̄creta in B, & d̄p̄d̄erit
 in C ita d̄m̄ p̄creta. h̄tat. si Caa creata haeret virtutem d̄m̄
 2.^a in C effus & pductum in A & d̄ruptum in B possit Caa d̄m̄
 h̄, dum exit p̄luti naalita pducere d̄. Mat̄riti Nam p̄m̄ pducta
 d̄luti, sed hoc e impole i. q̄. 2.^m Mai. p̄bata e. si hoc d̄m̄ fieri e possit
 h̄o e e q̄ Mat̄ritum d̄stat à p̄luto: d. e in instam A d̄stat ab insti C.

Quilibet enim: naalita pot. Caa. redueere in C. Effus. rumpit in B.
 2. Prob. 2. Mai. Sed Caa. pot. redubere in C. Effus. rumpit in B.
 Ex eo q. Effus. rumpit in B. n. deficit in Caa. rixus p. ductura illius.
 2. Ex eo q. Effus. rumpit, & Caa. distat a Matriti, n. deficit in Caa. rixus
 p. ductura illius; Nam hoc ut dicimus e. Entas ipsius Caa. q. si pot. pot.
 & 2.^a

Ad Regum 2. deo Anti. Neg. Nam. Disparitas e. q. p. Veritate anti. sup-
 ponita Entitem exentem in uno loco. P. g. Ipluti n. rumpit p. rixus
 quam transeat ad alium locum; in 2. p. rixus. Supponita exentem in A.
 & rumpit in B. ubi nulla e. paritas; q. si supponit. Entitem p. rixus
 existem Ipluti rumpit, & iterum redueci, quidni etim naalita por-
 tit utiq. Matriti, quin transeat p. rixus. Unde Clarius respondet
 ad 2. deo anti. naalita impole e. Entitem transire de loco in locum,
 quin transeat p. rixus, si in rumpit in aliquo inobi. Id. si rumpit
 data, & iterum redueci neg. ans. Unde da n. tenet: q. rixus impole e.
 Si distat ex 2. notabili Entitem p. ductam in A, & n. rumpit in B.
 rixus p. ducti in C. Respondet ad 2. deo Anti, & dea, & Regia Min.
 subsumpta: Nam si verificata Entitem transire de tempore in tem-
 por, necesse erat, q. si rumpit, q. si rumpit n. transit: sed si
 verificata p. ducti in hoc tempore, & in tempore disti, qui n. e. rixus
 transitus.

Ad 2. deo Neg. Mai. ad cuius primam p. bationem, 2. deo Mai.
 Distat est, q. Matritum distat a Ipluti Neg. Mai. Sed q. Entas
 Caa. n. exit, neque pot. exire naalita Matriti dum e. Ipluti. Id. Mai.
 & rixus. Min. Sed instanti A distat ab Instanti C, & Caa. exit naalita
 in A. neque in C. Id. & n. exit neg. Min. & Nam. Provenit. q. impole-
 tas, ex eo q. Caa. nequeat simul exere in duplici loco. Ad 2. deo
 Mai. p. bationem. 2. deo Mai. p. bationem q. n. deficit in Caa. rixus p. ductura
 Neg. Mai. & q. n. e. naalita impole, dicitio neaxia requisita,
 & Caa. naalita operata Id. Mai. & 2. deo Min. Ex eo q. Caa. dum e.
 Ipluti distat a Matriti n. deficit in Caa. rixus p. ductura neque e.
 naalita impole, dicitio neaxia, ut naalita operata, Neg. Fea dicitio
 e. naalita impole Id. Min. Ea autem dicitio e. Determinatio, dico e.
 appropinatio, que dum entas exit Ipluti naalita e. impole. In nro
 th. Caa. hoc dicitio n. e. naalita impole, Unde attenda Caa. Caa. red-
 uctio n. repugnat; sit repugnet attenda lizo decreto Dei.

De 3. Quod

n. dicitur in viate Caa. n. pot. p. ducti a Caa. d. Effus. semel p. ductus
 n. e. neque dicitur in viate Caa. p. Prob. Min. q. extra Caa. e. in
 viate Caa. n. dicitur: d. Effus. p. ductus semel, e. extra Caa. suas Caa.:

Ergo si stineta in parte cas. Ipatra. Idcirco, ex am nihil pos-
 tulat, et plura resistunt, e naalita impolis; d. fia, que iam extra
 tracas, et pducta, ex am nihil postulat, et plura resistunt; q. fia
 semel exitis extra caas, et plura, et pductio naalita impolis i. p. de
 min. quoad 1. m. item. si alio portularat ex am fia d. d. r. p. m. i. m. i.
 mi. ma. v. d. ma. v. a. id n. postulat; imo magis postulat n. d. a. i. s.
 melius p. fia, et se h. a. c. a. t. f. fia n. d. r. p. m. i. m. i. g. p. o. b. e. a. d. e. m. m. i.
 quoad 2. m. item; q. in p. m. i. s. fia s. u. b. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. c. a. s. e. f. f. i. c. i. e. n. t. e. s.
 sunt p. d. u. c. i. n. e. m. p. e. h. f. i. a. m. n. o. v. a. m. a. d. v. a. r. i. e. t. e. m. u. n. i. v. e. r. s. i. e. s. t. e. n. t. i. o. n. e. m.
 s. u. a. v. i. t. i. s. a. c. t. i. v. a. d. e. i. n. f. i. a. i. p. s. a. p. o. l. e. s. i. n. l. u. c. e. m. p. d. i. e. n. t. e. s.
 a. p. p. e. t. u. n. t. f. o. t. a. u. n. i. v. e. r. s. i. m. a. g. i. n. a. q. u. o. d. i. p. s. i. u. s. v. a. r. i. e. t. i. e. t. p. u. l. l. e. r. i. t. a. t. e.
 d. e. h. i. d. e. r. o. g. a. t. a. b. h. o. r. r. e. t. q. p. l. u. r. a. r. e. s. i. s. t. u. n. t. e. x. a. f. i. a. d. r. a. u. p. t. a.

Ad Argum.

48

cessa mai. neg. min. et mai. p. b. a. t. i. o. n. i. s. Nam effumet extra ces. ma.
 caas, nihil aliud e, seclusis. Vocibus, quam exere, et ee p. d. u. c. t. a. m.; i. n.
 tendimus, que effum exere, et ee p. d. u. c. t. u. m., et d. r. a. u. p. t. u. m. 2. p. d. u. c. t. i. o. n. i. s. n. o. f. f. i. c. i. e. r. e. A. d. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m.
 d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. Nam ma. v. a. e. q. u. e. a. p. p. e. t. i. t. f. i. a. s. d. r. a. u. p. t. a. s. q. u. a. m.
 a. m. n. d. r. a. u. p. t. a. s. e. t. l. i. b. e. n. t. i. a. c. i. u. s. d. i. c. i. t. e. m. e. l. i. u. s. s. e. h. a. e. r. e. e. t. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. r.
 n. o. n. d. r. a. u. p. t. a. s. f. i. a. e. q. u. e. f. a. l. i. i. s. e. t. f. a. l. i. i. s. i. p. l. e. a. t. a. a. d. s. p. o. s. i. t. u. m. u. n. i. v. e. r. s. i. t. u. m.
 e. n. d. u. m. A. d. p. l. a. t. i. o. n. e. m. 2. p. t. i. s. v. e. s. p. e. C. a. a. m. e. f. f. i. c. i. e. n. t. e. m. n. o. n. p. o. s. t. u. l. a. r. e.
 l. e. p. o. t. i. u. s. p. d. u. c. e. r. e. f. i. a. m. n. o. v. a. m. q. u. a. m. a. n. t. i. q. u. a. m. I. u. h. e. q. u. e. e. i. u. s.
 v. i. t. u. s. a. c. t. i. v. a. e. q. u. e. s. a. l. t. e. m. r. e. t. e. n. d. i. t. a. i. n. p. d. u. c. t. i. o. n. e. f. i. a. d. r. a. u. p. t. a. s. I. u. h. e. q. u. e.
 q. u. a. a. d. v. a. r. i. e. t. e. m. u. n. i. v. e. r. s. i. e. q. u. e. d. u. c. i. t. f. i. a. d. r. a. u. p. t. a. q. u. a. m. n. o. v. a. f. i. a.
 A. t. q. u. e. i. n. i. n. d. i. v. i. d. u. m. e. i. u. s. d. e. m. s. p. e. c. i. e. i. D. e. i. n. d. e. f. i. a. i. p. s. a. p. o. l. e. s. n. i. l.
 p. h. y. s. i. c. a. p. o. s. s. e. e. x. e. r. e. f. i. n. s. t. a. t. u. p. o. l. i. t. i. s. n. i. h. i. l. s. i. n. t. i. n. g. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. r. a. l. i. q. u. e. e. x. i. s. t. e.
 r. e. n. e. q. u. e. a. d. h. u. c. i. n. n. a. t. u. s. n. a. m. a. p. p. e. t. i. t. u. s. i. n. n. a. t. u. s. n. o. n. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. r. a. l. i. q. u. e. e. x. i. s. t. e.
 e. n. t. i. t. e. i. d. e. n. t. i. f. i. c. a. t. u. s. n. i. e. d. u. m. e. n. t. a. l. i. s. i. e. s. i. m. i. l. i. t. e. r. a. d. i. c. e. n. d. u. m. e. i. u. s. d. e.
 u. n. i. v. e. r. s. o. c. i. u. s. v. a. r. i. e. t. i. e. q. u. e. d. u. c. i. t. n. o. n. d. i. x. i. t. i. n. a. a. c. a. l. i. a. f. i. a.

De 2. p. Deus

49

facit miraculum, quoties fiam p. d. u. c. t. a. m. i. n. A. et d. r. a. u. p. t. a. m. i. n.
 B. n. r. e. p. d. u. c. i. t. a. i. n. C. P. r. o. b. v. a. D. e. u. s. f. a. c. i. t. m. i. r. a. c. u. l. u. m. q. u. o. t. i. e. s. i. n. v. a. r. i. e. t. i. s.
 o. p. e. r. a. t. a. i. n. A. e. x. i. g. a. m. c. a. a. r. u. m. n. a. a. l. i. u. m. d. f. i. a. e. x. e. n. i. n. A. l. i. t. d. r. a. u. p. t. a. i. n. B. e. x. i. g. i. t. p. d. u. c. i. i. n. C. g. D. e. u. s. f. a. c. i. e. r. e. t. m. i. r. a. c. u. l. u. m. P. r. o. b. v. a. d. i. c. i. t. i. n. m. i. n. q. u. a. r. i. s. f. i. a. e. x. i. g. i. t. q. u. a. n. a. a. l. i. t. e. i. p. s. i. e. p. h. e. d. f. i. a. q. u. a. e. i. n. A. l. i. t. d. r. a. u. p. t. a. i. n. B. n. a. a. l. i. t. e. e. p. o. l. i. s. r. e. d. d. e. t. i. o. i. n. C. g. f. i. a. e. x. e. n. i. n. A. l. i. t. d. r. a. u. p. t. a. i. n. B. e. x. i. g. i. t. r. e. p. d. u. c. i. i. n. C. I. p. t. a. I. d. e. o. e. x. e. n. i. n. A. e. x. i. g. i. t. r. e. t. r. a. a. i. i. n. B. g. t. a. l. i. s. r. e. t. r. a. t. i. o. i. e. i. p. s. i. n. a. a. l. i. t. e. p. o. l. i. s. l. e. d. r. e. p. d. u. c. i. o. i. l. l. i. u. s. f. i. a. d. r. a. u. p. t. a. i. n. B. e. t. i. m. e. n. a. l. i. t. e. p. o. s. i. t. i. o. n. e. g.

Ad argum.

Ad argum. Neg. Nam, & min. p[ro]batiois, & ad istius p[ro]batioem. Resp.
 q[ui]s instantiam naturalit[er] p[ro]bet, maam admittere gram, quam
 au[tem] haet & hac amissa aliam induere: q[ui]s maam exigit, gram, quam
 haet amittere, & hac amissa aliam novam induere: Neg[ati]o me-
 lito Nam; nec aliam illius falsit[er] ratioem aduces, quam dice-
 re maam si exigere q[ui]s, naturalit[er] ip[s]i e[st] pole. Resp. 2° Neg[ati]o Nam ar-
 g[um]enti, & mai. p[ro]batiois, Cuius falsitas pat[et] et in p[ri]ncipalibus. Ita in
 A exens exigit servari, in B: q[ui]s Deus si servans, sed destruens
 in B entem existentem in A facit miraculum; & p[ro]inde Deus nul-
 lam entem destruxere pot[est], nisi miraculois; & Mens sua p[ro]p[ri]a ab-
 soluta, q[ui]s quis dixerit? Ad summum q[ui]s infatus, Deum facere vi-
 olentiam quoc[un]q[ue] si operata x^a sed d[icitur] exigam causam naturalium.
 Quando q[ui]s Deus facit miraculum? q[ui]s id operata, q[ui]s in v[er]itate caa-
 rum naturalium si d[icitur] h[ab]ere; destruxere autem in B gram existentem
 in A, & exigentem suam servationem p[er] B causam naturalium vir-
 tem si superat. Adde q[ui]s in n[ost]ro cau[sa], neque violentiam faceret
 Deus, v[er]u[m] si gram existentem in A, & disruptam in B si rep[ro]duce-
 ret in C etiam si ea exigeret servari in C: nam violentia st[er]i-
 lis si fit entit[er] si existit, & supponimus eam gram lit existentem
 in A disruptam in B.

Ad p[ro]batioem pot[est] responderi v[er]o p[ro]missa mai, 2°
 min. & Nam. Quod si inde infata, Deum facere miraculum
 aut violentiam, negabis p[ro]ter dicta n[on] p[re]cedenti. Res. 2° disj[unct]i[m] mai.
 Res q[ui]s exens in A exigit exigit servari in B p[ro]visi q[ui]s ea ser-
 vatio e[st] naturalit[er] p[ro]bet. Neg. Mai. 2° e[st] sufficientia applicata, &
 immutata in B. Id. Mai, & 2° min. neg. Nam, 2° q[ui]s si e[st]
 immutata in B C nisi ex suppositio, q[ui]s destructa in B ex qua
 suppositio exigit in C servari. Sed negat si tam e[st] naturalit[er] res-
 p[on]dit in C ac servari in B. q[ui]s ducit ea immediatio ad B, &
 in eo exigit servationem, & q[ui]s h[ab]et mediatio ad C v[er]o in eo si exi-
 pat rep[ro]duci, sed t[ame]n d[icitur] h[ab]ere p[ro]bet servari, ex suppositio, q[ui]s in
 B si disrupta. Resp. si aliam regulam assignari posse, nisi q[ui]s
 ea si naa statum, v[er]o si exigant absolute p[ro] in B ip[s]i immutatio
 & p[ro] mediatio d[icitur] h[ab]ere. si autem iterum buxas. Inde i nobis
 nota ea statum naa. Lussam a te Inde tibi i notum, maam
 v[er]o si appetere gram; quam haet, amittere, & hac amissa no-
 vam induere, & id i p[ro]bet naturalit[er]. Resp. q[ui]s inde nobis notum e[st], q[ui]s
 v[er]o d[icitur] magis p[ro]portionatum modo innate, & ordinati appeten-
 ti, q[ui]s entas si appetat absolute id, seu q[ui]s si debet illi appetitus, qui
 ex lo[co] q[ui]s debeat deficere in B supra entit[er], si p[ro]venit si que ad re-
 cutioem dei appetita

Ob. 5. Revocatio mortuorum ad vitam, è miraculosa: in
 alia parte, nisi q^a reductio rei semel extincta, è naturalis impos-
 sibilis: q^a respicit pot. Et eam revocatioem ad vitam è supernaturalem,
 quoad modum, è naturalis quoad substantiam. Et naturalis quoad sub-
 stantiam, q^a vita horis essentia naturalis è; Et supernaturalis quoad modum;
 q^a Oculi & solis viventibus sensibilibus immutat decretum de
 h^{is} reductenda, nisi, aut gra. vel resurrectio. Resp. 2. pmissa,
 Revocatio mai. neg. min. Nam ut bene P. Ariaza. forte sum hoc
 Revocatio ad vitam, sit i eadem natura, & eadem gra. immo, qua in-
 ta illi vivente diversa è, et p^{er}inde impolitas seu miraculum n^{on}
 p^{er}venit ex impolite reductio; sed ex eo q^d, fiat sine mixtione
 Viri, & femine; sicutque si Cadaveri equi mixta alia gra. et in
 equi, ea resurrectio est miraculosa ex eodem capite.

Ob. 6. Individuatio

23

Summita à Circumstantiis temporis, loci: d. d. eo ipso eadem res in
 hoc loco, et tempore p^{er}ducta, nequit in alio tempore, et loco p^{er}duci: q^d
 Eiusdem rei nisi remanentis, sive successiva p^{er}ductio altera d^{icitur}
 Min. è evidens supposita n^{on} falsitate mai. t^{em}o si vera è mai. nec è
 p^{er} se absoluta è p^{er} se reductio, et hoc sine sua individuatioe nec è
 Deo p^{er}duci pot. Caterum mai. è falsa: q^a individuatio cuiusque rei
 summita à suis intrinsecis p^{er}ditis. Et alibi dicitur.

Ob. 7. Natura n^{on} immutat

24

decretum de servando aliquo effus; nisi detur in causis sedis
 existia de n^{on} servatione, seu expulsiōe talis effus; neque munit
 decretum de servanda Casa alicuius sed nisi detur in causis
 sedis existia de eo q^d n^{on} detur talis Casa: d. hac exigentia n^{on} data
 q^d nec pot d^{ari} existia ad reductioem, et p^{er}inde è naturalis impos-
 sibilis. Existia de eo q^d n^{on} detur hac Casa numero, è existia de eo q^d
 redeat hac n^{on} gra. cuius ea Casa è p^{er} se exclusio: d. in causis
 sedis nequit d^{ari} existia de eo q^d redeat hac individua n^{on} gra. al-
 tera. Casa sedis se detaminarent q^d individuatioem; nec pot d^{ari}
 in eis exigentia de eo q^d n^{on} detur hac Casa.

Probat Argutum, ni fallor, n^{on}

25

reductioem huius individui gra; sed etiam primam illius re-
 ductioem è naturalis impossem; nam antequam detur nova p^{er}duc-
 tio gra, data Casa gra; q^d Natura p^{er} se n^{on} immutat decretum de ser-
 vanda Casa; nisi ad existiam Casarum sedarum petentium il-
 lius expulsiōem; hac existia debet d^{ari}; d. ea existia d^{ari} n^{on} pot
 Prob. sub Argto. Existia de eo q^d n^{on} detur hac Casa n^{on} è Existia de eo
 q^d detur hac n^{on} gra. hac exigentia d^{ari} n^{on} pot, alias Casa d^{icitur} se de-
 terminarent ad individuatioem effus; q^d.

26

Præibit. Ob. 8. Anti. n. De. n. i.

Disparitas e, nam deconseruatio ~~ex~~ fca existit e decretum de
 ea in singulari, & determinati seruanda. Unde dum n' deta existit
 in causis. ^{2^a} ne seruetur hac determinati fca, decretum na d' hanc
 fcam manet immutatum, & p'de seruata fca. At 7° decretum na d'
 de eo q' deta hac fca, & de eo q' deta eius cura, lit hanc in partila-
 ti respiciat, de ea fca deccernit q' se habeat sicut cetera fca modo
 poles, & n' exites, sicut q' lega ceteras fca poles n' deta existit deter-
 minata in causis. ^{2^a} Vt deta hac fca p' alia eiusdem speciei: d.
 existit. Vt deta aliqua, & potea. Deum detrat quoniam ex eis qu-
 inu' i' silita q' fca in A 7° existens, & in B inuenta rediret in C
 necesse n' est, q' in causis. ^{2^a} Deta existit determinata de eo q' n' deta
 hac n' cura, & redcat hac n' fca: d. sufficit existit Vt deta aliqua
 Neaque si vult pot' determinari, vt redcat hac n' fca, qua tam, &
 eadem modo polis e, quam alia quere sua speciei, inde n' sequitur
 absurdum, q' intendit de determinati quod indiuiduum, quod a solo
 Deo pot' exiri

Ca 2^m Soluioem nil solvendum occurrat, q' in eius pbatioe focu-
 batam n' i. Des n' in id tendunt, vt quoniam. Unde nobis i' notum ta-
 le decretum Dei de n' seruanda & causis. ^{2^a} ad eius effus iam
 republi p'dictioem: assignarimus. Unde id dignoscamus: quare
 huc ill' oblatio. 3^a Soluio admitta 2^a quam supponit e certa.

Ita 2^m p'ta ea, que soluta n' d' 2^a Soluioem, quorum pleraq.
 2^a partem faciunt. Ob. si motus, seu duratio qua Petrus hodie durat
 pure rep'duci caas. Petrus posset caas durare hodie: d. Petrus caas ne-
 buit durare hodie: q' motus, seu duratio nequit ex ma a rei rep'du-
 ti. ^{2^a} Petrus hodie durat q' hanc duratiocem hodie hanc:
 sed si duratio hodieana posset rep'duci caas, Petrus hanc caas du-
 ratiocem hodieanam: q' si motus, seu duratio, qua Petrus hodie durat,
 posset rep'duci caas, posset Petrus caas durare hodie.

Diff. Mai. Petrus posset caas durare hodie sc'dum positivam
 & hodie durare hodie. Id Mai, sc'dum negativam neg. Mai. Si
 hodie dicta Mai, neg. dam. Durare Petrum hodie sc'dum positivam
 p'one e, in 2^a, qua modo suppono, certas Petri, & hoc tempus, seu pars
 temporis extrinseci, & totum hoc pot' dari caas, nam caas pot' pre-
 terire Petrus, & rep'duci ea pars temporis extrinseci: sc'dum neg-
 ativam dicit, q' Petrus hodie n' i caas, & sc'dum hoc certum e Pe-
 trum durare hodie, n' posse durare caas. Sed ne vocibus decipia-
 ris solentia adverte. Quando dicimus posse Petrum caas durare
 hodie, n' dicere nos, posse dari duratiocem hodieanam caas simul &
 duratiocem caasina, alia possent penetrari dua duratiocem, tem-
 poris que n' est essalita succedivum 2^a suppositioem factam: d. p'one
 dicitur

Concedimus posse hanc Plurimam durationem habere nam loca
 durationis creaturae, quam Deus in ea seipso non producat. De-
 tansque causa per se duraret, sicut modo durat. Hodie per se
 demum. Unde inquit, posse Deum facere, quod pars temporis per quam
 Plurimam durat in A. Reproducatur in B. in C. D. et per Plurimam
 vitam in quavis instat, et sequenter potest Deus facere, quod per
 tunc tempus in eodem tempore extensio.

30

Ad hanc observationem Calcem observa si se
 productio entitatis semel disrupta faciendae in repetitionem eius-
 dem actionem, reproductionem non posse fieri ab alia causa nisi
 ab ea, quae vultur entitatem produxit. Hoc est quod quavis actio es-
 sentialiter dependet ab eo principio, et agente cuius
 est radix, sine indifferencia, et ab alio principio ducit
 originem: quod actio, quae semel fecerit ab
 hac causa, quae hinc in iteranda ab
 eadem causa, et principio debet pro-
 ducere: quod tandem si reproducatio fieri
 non debeat per repetitionem eius.
 Dem actionis, ab ea in causa fi-
 eri potest, quae entitatem 1.º pro-
 duxit: si vult fieri stringat
 partem novam ad
 eundem effectum tra-
 tam a qualibet a-
 lia causa opposi-
 ta potest dim-
 anare ef-
 fus disrupti in
 latas
 duc-
 tio.

Disputatio
De Carentiis.
Sectio 1^a

Aliqua notabilia prænuntiat ad questionis
Resolutionem.

Nota 1^a. Carentias rerum esse susceptibles ab obiectis, et contradictoria
obtiva dari ex pte rerum, que notatio Authore Aug. D. 1^a q. 12
Prob. Lucia d. G. Inquisit. an Deus cognoscat in Entia: g. Supponit
dari in Entia: Sum Cap. 1° Opusculo, ait, privatio est de intellectu, dicitur
aut in contradictoria non dari medium; g. Alterum extremum est nihil
semper. Et Lusc. Unica. Art. 2° pat. 6. Deus pot. habere cognitionem
alioquorum in Entia, sed aliorum P. P. Authores venerabundus
omittit, et Augustini mentem expono, qui lib. 10. Cath. 18. ait nec
affras, et negatio idem est, q. si sub affras, et negatio cadentia: affras
enim, sive negatio, est verbum affirmativum, aut negans: alia v. si, que
sub his inveniantur; vt est; Socrates dissedit. Socrates non dissedit. Arist.
toteles in Dialectica. Cap. De Opposit. Sexta 2° vt affras veluti sedet
negationi, seu non sedet opponitur: sic, et res, que sub utrumque cadunt,
sedere inquam, et non sedere sibi mutuo adversantur. Ex his authori-
tatis: sic arguo. Per Aug. et Arist. aliud est contradictio obtiva, aliud
obtiva; melius aliud est affras, et negatio mentalis a rebus caden-
tibus sub tali affras, et nease; d. si non daretur contradictio obtiva, eadem
res, et non dua res cadunt sub tali affras, et nease mentalis: ex
his A. A. stat dari contradictioem obtivam. Hac ab authoritate suffi-
ciant. Immissis. Penes 1° Dan. 3° Job. 30. Ierem. 45, et ipsius 2°.
Capitulis ex q. manifeste stat rerum obtiva contradictio.

Prob. Vago. Hac ii

Philosophis sibi sibi certa. Impossibile est eandem rem esse, et non esse
Exa vniu. contradictoria, est defectus alterius. Non datur defectus illa-
rius alicuius rei, quin datur defectus ipsius rei. Duo extrema
positiva

Positiva nō sūt contradictoria immediata. Duo contradictoria neque
possunt existere, neque sibi deficere: s. reiecta contradictioe obtriva
 nullum ex his principis existit; q. ē admittenda. Prob. min. per
 partes. Hoc primum impossible ē eandem rem sibi ē, et nō ē, vel facit
 hunc sensum; impossible ē rem dari, et sibi rei defectum sibi dari, et in
 hoc se scipis defectum obtrivum sibi; vel facit hunc sensum; impossible
ē q. d. etā aus affrans, et negans eandem rem, et in hoc se primum
 in primis ēēt falsum; q. d. si possit dari aus affrans, et negans eam-
dem rem; tūm si exoritur iudicet; tūm si Deus illos aus de tota
 absoluta siungat; insuper aliud ē, autem affrantem, et negantem
idem obtrivum sibi nō dari, aliud ē rem exere, et sibi nō exere. Primum
 hoc impossible ē eandem rem sibi ē, et nō ē, tenet verum recluso si
 au itus; q. recluso si au itus, data rem ē, et nō ē rei; quid q. d. d. d.
 tūm ē, impossible ē, rem ē, et nō ē; ac impossible ē, autem affrantem,
 et negantem idem obtrivum.

Prob. alia pars. Exa unius contradictorii, ē defectus
 3 filii alterius, si potest esse verum, si repugnat scipi, et dari defectus
filii cuiusque ab; d. negatis obtrivis carentis, repugnat scipi, et re-
puant obtrivi dari defectus filii exa cuius vis rei; q. repugnat ve-
ritas huius prae. Alterius rem nō exere, si repugnat p. ad verita-
tes; d. defectus filii unice ē, rem nō exere; q. defectus filii rei
si repugnat. Clarissimè, rem nō exere in un. negativo, ē rem p. p. p. p.
rem nō exere, in un. negativo si stat, quin sus negativus exa obtr-
ve d. etā; q. veritas huius p. p. nō data, quin aliq. negativum obtr-
ve exat; q. vel primum philosophicum si tenet, l. q. negativum ob-
trivum potest scipi, et exere. Constat. Exa unius contradictorii, ē de-
fectus filii alterius si valet ē, quin d. etā unum, et alterum c-
tradictorium; d. ex alia parte si existit veritas huius p. p. in eo, q.
exa unius aus affrantis si defectus filii alterius aus negantis,
nam exa unius aus ad summum erit defectus illativus al-
terius; q. si existat veritas prae contradictio obtriva ē admittenda.
 Prob. alia

Prob. alia pars. Hoc primum in data defectus illativus alicujus rei, quin deus defectus filii, e falsum si data defectus illativus, et in data defectus filii rei; d. repugnante obvia stradicione, repugnat dari defectus filii rei, et in defectus illativus; si decretum divinum, seu divina volitio ex data: g. tale primum non subsistit. Explicata. Defectus filii rei non est aut negans ex am rei; q. inter res positivas altera nequit esse defectus filii alterius: g. si data talis defectus debet esse negativum: g. si data q. obivum negativum, vel defectus filii est Phymericus: d. repugnante defectu filii, repugnat fieri veritas: g. d. creditibile est q. obivum, q. defectus filii i. Dicoes oes Philosophi dno. Vere defectum illativum stricte talem: d. statuto vt impolit defectu filii, in data stricte defectus illativus; nam defectus illativus est q. in se est defectum filium, et repugnante tunc illativis, repugnat fundamentum inferens: g. data defectus filii cuiusque rei.

Prob. alia pars.

Duo stradictonia immediata non sunt extrema positiva; e phyllosophica axioma: g. huius prae ppo stradictonia e falsa: d. non admittit obivis casentis, huius prae ppo stradictonia e vera; nam si data stradictonia immediata aut affirmans, et aut negans idem obivum aut aut extrema positiva ii: g. Corruit primum phyllosophis sacrum, si stradictonio obiva non admittitur.

Prob. tandem ultima minoris 4^{mi} Syllogismi

pars. Duo stradictonia neque possunt exere, neque illa deficere a se ipsum naa; d. in hac doctrina, quam impugnamus duo stradictonia sunt **Existere**, si aut affirmans, et negans possunt exere, vt supra dixi: g. inventita e hac doctrina tota phyllosophia. Alterius e **Veritas** exa non dari: d. aliunde exa sui stradictoniali e impolit: g. Duo obiva stradictonia possunt deficere. Concludo igitur intentum; vel oia haec prae ii de falso supposito, vel in se h. penitus phyllosophiam invertis: si 2° g. si vera de stradictonio mentali; d. vt ex dictis stat, de stradictonio mentali oia, imo nulla verificari possunt.

Causa admittenda est traditio obtriva.

Probo notabilis intentum diversis
arguendi formis. p^o Si ab Aterno in data impedimentum esse pug-
nans & exa P^m , P^m ab Aterno exit: d. si causa verum in si scilicet
tibilis, neque suo modo exant; ab Aterno, in data impedimentum
esse pugnans & exa P^m : q^o P^m ab Aterno exit. Quoties est im-
pobis a P^m rei defus. P^m , necario a P^m rei exit illa entas, cuius
defus est impobis: d. p^o P^m est impobis a P^m rei defus. P^m entis,
 v^o P^m : q^o P^m a P^m rei est necarius in exendo.

Sed dices. Impobis a P^m
 q^o rei est, datur in exere rem, seu defectum rei; in vero est impobis in ex-
ere rem, seu rem deficere. His tanis a suis authoribus credita li-
ficultas enodata, & tra illorum solutioem: sic argus. Rem in
exere p^o P^m in est impobis: q^o in est impobis dari rem in exere. Probata
cong. Rem in exere, l. de p^o de P^m P^m , l. de P^m P^m . Si p^o nulla p^o
 p^o de P^m est vera, si de P^m in data eius verificativum: d. illi-
lus verificativum, est in exere rem: data rem in exere. Clarius
rem se haere ut enunciata est verificativum: d. rem se haere, &
enunciata in hac p^o P^m in exit. est in exere rem dari: q^o
dari in exere rem est verificativum. Si p^o est de P^m : p^o equi-
valet huic. P^m P^m , & modo in exit: d. in equivalet huic; quo-
niam ab qua exa in P^m P^m instantibus, pot est vera, du-
modo in hoc insti P^m in exit. Deinde lit equivalet, debet ha-
ere p^o p^o inadeguato in exere rem: nam hac p^o P^m P^m ,
& modo in exit, in pot est vera; quin modo in exere P^m debet ob-
vi veritatem huius aus modo in exit P^m : d. in pot obtriva deter-
minare veritatem huius aus. P^m P^m , quin detra, & obtriva in
exere modo P^m : q^o data modo P^m in exere si hoc p^o est
vera. Prob. min. P^m modo in exit est p^o de P^m : d. p^o de
 P^m nequit est vera, quin detra eius verificativum de P^m : q^o
si verificativum huius p^o est modo in exere P^m , data modo in
exere

Data mdo n exere Prum.

Argentius. Hac veritas suadet ~~Prum~~ [†] mdo n exere [†] Petrus

¶ e veritas obtiva mentalis, et veri cognoscibilis. d. Prum n exere e Pri cara: q. cara Pri e aliq obtivum, et receptibile ab illu. Pro. mai. Pratum mdo n exere detamnat obtivu hanc etiam diuinam obtivu. Prus defidit. d. n stat Prum n exere obtivu detanare etiam diuinam, quia i veritas obtiva receptibile ab illu: q. Mai clare pat. Nam hic arguendi mdo e rectus: q. Prus n exere, Deus hoc cognoscit, et male arguita: q. Deus cognoscit. Prum n exere, Prus n exere: Prum n exere obtivu detanat hanc etiam diuinam veram. d. q. obtivu detanat aum veru, e q. obtivum, p. talem aum cognoscibile: q. †

Audio D. D. triplicem responsoz

adhibentes. 1. a. e. Prum n exere detanare hanc veritem, Prus n exere moralita; n phyce. 2. a. e. Prum n exere e ppoem veram in su negatio; sed, vero in su positivo. 3. a. e. aliud e, e obtivum, aliud verificativum huius ppois; obtivum e Prus, verificativum e n se haere obtivu, et aus enuntiat n se haere; huius duplicis ppois. Prus exire. Prus n exire, Prus e obtivum utriusque, verificativum t n p. ppois e, Prum se haere, ut aus dicit; 2. e. Prum n se haere, ut aus enuntiat n se haere. his responzionibus annexere poteris aliam ab alio p. p. p. qui asserunt; Caras x. omniem mdoem loquendi bari; n vero in logici scholastico. Singula perpendamus.

¶ Per Pr Prum n exere detanat

moralita hunc aum Prus n exire: q. lo mdo detanat hunc aum, ac Prus p. p. detanat hunc aum, si Prus exat n implicabit; d. lit moralita solitas detanet hunc aum. Possibilitas, et Prus p. p. p. e q. verum obtivum, et ab illu receptibile: q. cara, seu Prum n exere, e q. a pte rei verum obtivum. 2. a. licet status politatis Pri e q. verum citta oc ens rasi; status n exere, e status verus, et realis; alia dicitur credimus sanctos n vivere, aut exere, aliquem statum chymericu effingeremus: d. status politatis, lit positive n exat, q. verum, et obti-

Obtinum e.g. lit status n exa positive indota, q. verum obtum e. d. sta-
 tum n exa. Pms, glitex e. cara. Pms, 3.° Hae. 1500 Pms exat, e de futuro
 Et hae Pms exat, e de presenti. d. lit ad ppoem de futuro n requi-
 rata verificativum de presenti exere; requirita ad ppoem de pre-
 senti verificativum de presenti exere. q. 2. Pms se habeat, vt aut e-
 nuntiat, i. verificativum; de presenti, data Pms n exere. 2.° mo-
 raliti detanare veritatem aut, e obtine detanare aum. d. 1500 Pms
 n exere, moraliti detanat hunc aum, Pms n exat; q. obtine dete-
 nat. huius aut obtum; n exere Pms; q. scipita hoc q. e. Pms n ex-
 re. d. scipita obtum aut dant; q. scipita dari Pms n exere.

Pms n exere aum

12

et veram ppoem in se negativo; secus in se positivo. Proo. d. d. q. i.
 ppoem e. veram in se negativo; si dicant, q. dum exa n e. deficit, et
 dum e. n. deficit. En latectas, quibus falsitas ostenditur; q. e. veram
 exam, n e. dum deficit, e. si, exam n e. tenare hunc aum Pms
 n e. d. Pms si n tenat hunc aum; q. aliquobum data dictum a ho
 tenans hunc aum; hoc p. 1500 e. exam n exere dum deficit; q. ob-
 tinum e. exam n exere. Utariis hoc ppo. Pms n e. n e. vera in
 se positivo; q. Pms n e. et alig. positivum; n e. vera in se nega-
 tivo; q. Pms n e. sit aliquid negativum; q. pms e. vera; q. Pms
 n e. neque e. alig. positivum, neque aliquid negativum. d. Pms n
 e. neque e. alig. positivum, neque e. alig. negativum, n e. pms e. d. d.
 q. hanc ppoem e. veram, Pms n exat, ultra Pms dicit alig. q. posi-
 tivum n e. neque negativum. Explica. Proo. q. 1. Non aut; q. hoc n
 sufficit, vt vera i. ppo.; insuper q. aut alig. positivum e. q. hae ppo.
 vera. Pms n exat, ultra Pms, et ultra aum alig. dicit: n. neque po-
 sitivum e. neque negativum; q. q. 1500 e. dicitis. Chymera e.

Sunt huius

13

duplicis ppois. Pms exat. Pms n exat. Exam obtine sumptam e. ob-
 tum utriusque: verificativum tñ e. 1.° ppois; hoc q. i. Pms n ha-
 ere, vt aut dicit; et 2.° ppois; hoc q. i. obtum n se habeat, vt aut enun-
 tiat.

Enuntiat: quare he ppos obtine n disjuncta, sed tm verificative.

De illis stia societatis pira asserere obtum ppos, & verificativum
disjui. De in eorum n. adserente essam identificare & exa n. hanc
tam e obtum, & n e verificativum, & Prum se haere, ut hic aus di-
cit. Prus exit, sit exa absoluta Pri. Q his ommissis accedo ad eorum
solatioem; stia quam sic infero. Exo verificativum huius aus Pe-
tus exit; q adequate disjuncta ab au, n disjuncta a verificativo hu-
ius aus. Prus n exit: q. verificativum huius aus Prus n exit, aliq.
dictum e ab hoc, q. e, Prum se haere, sicut hic aus enuntiat. Vel
exit: Vel q. e q positivum, l q negativum. Sit m assigna q. i. In exa
Pri; neque Prum se haere. Et hic aus dicit Prus exit. A negativum
q aliud e, quam Caza? sed vt melius doctrina percipiatur. Augustie.

Per n verificativum huius aus Prus exit

n e Prus ab n statu nudus; d. potius status exo Pri; q. verificativum
stia dicitur aus. Prus n exit, n e Prus nudus; sed status suu n exo; q.
hi status n disjuncta; q. status n exo Pri; q. n dictum e ab statu exo;
sed n aliq. positivè dictum; neque aliq. negativè dictum; q. q. e? Jan-
dem de paxatis tenis, et reclusis vocibus; p hos entas in vno statu e
verificativum huius ppos. Prus exit: eadem entas in alio statu e
verificativum stia dicitur aus Prus n exit: q. eadem entas in vno sta-
tu n disjuncta ab eadem entite in alio statu. Eadem entas n pot dis-
jui entive ab ipa entite: q. lo negativè, seu pdivi disjuncta; si negativè
en Caza; si pdivi en n, quam ridiculam, & inexplicabilem appe-
las; q. de v ad vltimum, vel pira philosophica n subsistunt, vel caren-
tiam n. (sic nos adversariu appellat) sustinere debent.

Si vero dixerint,

Caza dari x^o immanem modum loquendi; secus in rigore scolastico,
curam an possit in rigore scolastico fuerunt alloqui quinque
A. A. qui Caza negant; an ceteri scolastici alloqui vint. Si p. satis
i hoc dicere; si d. q. i in rigore scolastico ceteri A. A. sint loqui,
& Caza admitterunt; in rigore scolastico si sceptibiles Caza. Nec am-
mittant.

Nec omnimodum dicere, aliquem ex his Metericis Propositiones obli-
vas defensare, q^a videtur loquendi Precidentium obli-
visitatis, & significationis antiquis fuerit. Hae si vobis efficax eas apparet, ut
eam doctrinam nervose teneatis; cum carentiorum loquendi me-
thodum, refugere ostenditis? Hae satis de v^o notabili.

Nota. 2°. Deum carum

16

Intingentes in videri in aliquo positivo creato. Prob. si carum in aliquo
positivo creato viderent, aliq. positivum creatum, sive disjunctivum
sive spulativum, sive determinate in ex^{ist}entia p^{er} libera determinatione
Dei: d. hoc repugnat: q^a si positivum carum. Nam e certa: q^a unum
est contradictorium, & metaphysice necarium in exitu p^{er} libera determina-
tione Dei: q^a si libet ex contradictoriis, & positivum, & aliq. ex illis
metaphysice necarium, aliq. ex illis in exitu p^{er} libera determinatione
Dei. Viget: Nam Deus in pot^{est} inesse vni est duobus contradictoriis
q^a necario existit entiti potiva: q^a ab oi potivo creato nequit Deus se
Expedire. tandem; q^a huius potivo de Ens creatum exit est contradic-
toria, aliq. Ens creatum in exitu: d. si carum est q^a positivum; hae p^{ro}o
in exitu aliq. creatum aequivaleret huic, data carum alicuius rei
creata, & hae aequivaleret huic, aliq. creatum data; d. hae p^{ro}o ali-
q^a potivum creatum data, in est contradictoria huius de potivum cre-
atum data: q^a si carum viderit in aliquo positivo in salvata contradic-
tione.

Nota. 3°. Deum carum

17

Intingentes in videri in aliquo potivo divino. Prob. 1°. Quo
contradictoria nequeunt est extrema potiva; d. potiva intingentia divi-
na, seu volitio exa Pri, & Prus in extrema potiva: q^a si in contradic-
tione: d. carum Pri est contradictorium illius exa: q^a volitio Pri in est carum
Pri: d. Quo contradictoria nequeunt in deficere: d. Prus, & volitio
exa Pri poss^{unt} in deficere: q^a Prob. min. Deus pot^{est} haere decretum,
quo decernat nullum haere decretum co^{tra} exa Pri: d. in tali
casu in vacua volitio divina exa Pri, nec Prus: q^a poss^{unt} in deficere.
Insup^{er} volitio divina exa Pri, est efficax volitio: q^a aliq. est datum
huius

Huius nollitiois; d. si ipsa nollitio, si possit exa: g. aliq. dicitur, q. i
 si dari exaam Pii: g. Pii si exaam distingui à nollitioe diuina, i. dicitur
 lens. 3°. Quæ p. hoc stratoriq. si possit e. affirmatiua: d. si nollitio diuina
 na i. cara Pii. Quæ p. hoc stradictoriae possit e. affirmatiua: g. Mai. Phy-
 losophis certa. min. p. b. Pius exit e. affirmatiua. Pius si exit e. affa-
 tiua; q. a. Equivaleret huic data nollitio diuina de exa. Pii: g. dua strar-
 dictoria essent affirmatiua. Explicata. p. hoc, quæ aliq. si negat, nequit
 e. negatiua: d. Pius si exit aliq. si negat: g. nequit e. negatiua. p. b.
 min. p. si affaati nollitioem diuinam: g. nullum obtum negat.

2°. Obtum huius p. hoc

Pius si exit, si e. nollitio diuina: g. neque Verificatiuum: p. b. Cong.
 Pius i. stratorum. De Verificatiuum p. hoc, e. obtum p. hoc: nam
 ab eo q. res i. l. si. Oratio e. Vera, l. falsa. d. p. hoc nollitio nequit e.
 obtum: g. neque Verificatiuum. Insuper de q. Verificat p. hocem de-
 bet affari, exprimi, representari p. hocem; alia. cui bonitas di-
 uina, l. quævis res creata si Verificabit p. hocem: d. nollitio diuina ne-
 que affata, neque exprimita, neque representata p. hanc p. hocem
 Pius si exit: g. nollitio diuina nequit e. Verificatiuum. 3°. Per hoc
 nollitio diuina, q. a. opposita e. exa. Pii, e. illius. Cara: g. nollitio diuina,
 q. a. nexa e. exa. Pii, exit exa. Congrati: Pius, qui exit, e. qui
 deficit: d. stat Pium defice, e. nollitioem diuinam: g. si pugnat
 Pium exere, e. nollitioem diuinam. Verget. Vel nollitio diuina e.
 defectus glis Pii. l. illativus? l. p. m. g. nollitio diuina e. glis exclu-
 sium exa. Pii. Pius exit glis exclusiuum nollitiois diuina.
 Prob. cong. sicut nollitio e. stradictorium exa, exa e. stradictori-
 um nollitiois; l. stradictio si e. mutua, q. nemo dicit: p. si nollitio
 e. glis exclusiuum exa, exa e. glis exclusiuum nollitiois: d.
 glis exclusiuum nollitiois, e. si nollitio, seu nollitio: g. Pius si
 e. nollitio diuina, l. si nollitio diuina. Tandem p. b. a. clusio
 q. nollitio diuina perfectior e. p. t. poti. infinita. quævis entite
 creata, d. defectus rei creata imperfectione e. ipsa: g. tum tum de.
 trus

Quia Pius Exit; deficit hęc denominatio. Pius n̄ exit: d. ne-
quit deficere denominatio, quin aliq̄ deficiat: q. d. politis diuina
seu decretum nequeant deficere, aliq̄ aliud & i. q. si P̄ opposita
& exa P̄i; Cara P̄i nequit eē q̄ positivum diuinum.

Nota 2.°. P̄sum p̄sum

19.

gentes Carentias, n̄ eē aliq̄ negativum exens ā p̄te rei, & q̄ sit
q̄ ~~entire~~ dictum entire ab ip̄is rebus. Prob. 1.° Duo autē p̄sum
Victorū debent hanc idem obtum, q. d. contradictoria si eundem de co-
dem; d. si Cara eē q̄ negativum dictum entire ā rebus, n̄ hanc
contradictoria idem obtum: q. Lit 1. q̄ negativum n̄ eē entire dic-
tum ā rebus ip̄is: Prob. min. Obtum huius autē P̄sum exit, eē
exa P̄i: obtum huius P̄sum n̄ exit, eē Cara exa: d. Cara exa, p̄te
eē q̄ n̄ dictum entire ab exa: q. contradictoria n̄ hanc idem ob-
tum. Explicata. Obtum huius autē P̄sum n̄ exit. Nā p̄te disquirit
entire ab ob̄is huius actus P̄sum exit: q. ob̄a & trinusque autē
si dua res entire disctā: d. si ob̄a & trinusque autē si dua res enti-
tively disctā affras, et negatio n̄ cadunt supra idem obtum. Inu-
p̄ia. si ob̄a si res entire disctā, q. affras affras eē entire distin-
guita ab eo q̄ negatio negat: q. si ob̄a & trinusque autē entire dis-
tinguuntur hac tria p̄ia n̄ subsistunt. Contradictoria si eundem
de eodem; Affras, et negatio cadunt supra idem obtum. Nichil
una p̄sum affras, q̄ altera n̄ negat.

20.

Ob̄ia Confita intentum. Per res
exa minus contradictorii eē defus filis alterius: q. defus huius
ob̄i. P̄sum n̄ exit, eē filis exa P̄i: q. defus filis huius ob̄i P̄sum
n̄ exit; n̄ disquirit entire ā Cara P̄i: q. exa P̄i n̄ disquirit entire
ā Cara P̄i: p̄te min. defus filis huius ob̄i P̄sum n̄ exit, eē P̄sum
exens: d. P̄sum exens n̄ disquirit entire ab ipsa Cara: q. Prob. min.
P̄sum exens eē P̄sum potens deficere: d. P̄sum potens deficere n̄
disquirit entire ā Cara P̄i: q. Prob. min. P̄sum potens defi-
cere, eē P̄sum n̄ repugnans sui defectui: d. P̄sum n̄ repugnans
sui

22

sui defui si disquira entivē ab ipso defui: g. Prob. min. Prui, qui
 deficit, ē Prus, qui n̄ repugnat sui defui: d. Prus, qui deficit ē
 Cara Prui: g. Cara Prui ē Prus, qui n̄ repugnat sui defui: d. Pe-
 trus, qui n̄ repugnat suo defui, ē Prus exens: g. Cara Prui n̄
 disquira entivē ab exa illius.

Explicata hac ras. Non repugnantia

Prui ad existendum n̄ disquira entivē ab illius exa: g. a pa-
 ri n̄ repugnantia Prui ad deficiendum n̄ disquira entivē a
 suo defui: d. n̄ repugnantia Prui ad deficiendum n̄ disquira
 entivē a Prui: g. defui Prui n̄ disquira entivē a Prui: g. neque en-
 tivē ab illius exa. Cuius ras ē: g. poa Prui, tum n̄ existat, tum
 n̄ deficiat, n̄ ē pota phycā; sed logica: d. poa loga ad aliquem
 trum n̄ disquira ab ipso trano: g. poa Prui n̄ deficiat n̄ disquira
 entivē ab ipso defui: d. hac poa Prui indisquira a Prui: g. defui Pe-
 trui ē indisctus entivē ab ipso Prui. Uterius explicata hac
 ras. Defectibilitas cara identificata & cara; defectibilitas ex-
 a identificata & exa Prui: d. defectitas cara Prui n̄ disquira en-
 tivē ab ipsa defectitate exa Prui: g. exa, & cara Prui n̄ disquira
 entivē; q̄: sicut cara ē defui filis exa, defectitas cara ē
 filis poa exa Prui. Prob. min. Posse caram Prui deficere si
 ē posse exam Prui dari in rebus: d. posse caram Prui deficere,
 ē filis defectitas cara Prui: g. filis defectilitas cara Prui, si ē
 exam Prui posse dari in rebus: d. exam Prui posse dari in re-
 bus, n̄ disquira entivē a defectitate exa Prui: g. defectilitas
 cara Prui, n̄ disquira entivē a defectite exa Prui.

Probatu intra explias.

22 Vel ois defectitas filis cara Prui, si ē politas filis exa Prui, l.
 aliqua defectitas cara Prui, si ē politas filis exa Prui. Vel nul-
 la defectilitas cara Prui si ē, politas filis exa Prui. Si t̄m g
 7 ois filis defectilitas, n̄ disquira ab ipsa cara; sicut politas
 filis exa n̄ disquira ab exa; filis defectitas cara Prui indiscta
 ab

Ab ipsa Care, si disjuncta a polite fili exa Pri, ac p consequens a
 Exa Pri. si 2^m p. aliqua fili defectitas Care Pri si disjuncta ab
 ipsa Care; licet politas fili exa, si disjuncta ab ipsa exa; Non di-
 stinguuntur a polite fili exa Pri. si 3^m dicas: q. nulla defectitas fi-
 lis Care Pri, si i politas fili exa Pri: q. defectus fili nearius de-
 feclitatis Care Pri, si exit si exa fili nearia Pri: q. lit defectitas
 fili Care neario deficiat, si neario si dabitur exa fili Pri: q. Paus,
 repugnante illius Care, si exit neario exans. Alterius pcedentia
 elucidante. Sicut Paus, qui mdo deficit, pot exere; Paus, qui
 mdo exit, pot deficere: d. b^a Paus, qui deficit, potent exere in distin-
 guita exa a Pri: q. q. Paus, qui exit pot deficere, si disjuncta defus
 a Pri. Consta. Paus exans si exit p superadditam exans: d. Paus
 qui deficit p se ipsum deficit: q. Sicut exa Pri a Pri si disjuncta
 neque illius Care ab ipso distinguata. Prob. min. si Paus p se ip-
 sum si deficeret, ipse Paus si deficeret q. Prob. ant. si Paus p se ip-
 sum si deficeret, Paus, qui deficit, si haeret poam, ut deficiat
 p se ipsum: d. si si haet poam, ut deficiat, si i ipse Paus, qui defit.
 q. Prob. mai. Paus, qui deficit e defectilis p se ipsum: d. Paus, qui
 deficit, si si haet poam, ut deficiat p se ipsum, si e defectilis p se
 ipsum: q. Sed Paus p se ipsum deficit, l. Paus ab intinseco si
 p se ipsum defectibilis.

Tandem ab exatione ^{arum} Explicata nra refo.

23

si Care entire disjuncta ab entite cuius e Care, vel e p dicta Ca-
 re Ens raris, l. e q. negativum prout opponitur in haerenti verum
 est, l. e psum nihil entire distinctum ab oi potivo: d. ne utrum ex
 tribus pot ee Care Pri: p. Entire si disjuncta ab ipis rebus. Prob.
 min. quoad 1^m ptem. Psum deficere e Care Pri: d. Psum deficere
 re data extra illum: q. e Care Pri. Explicata. Haec ppo e falsa
 Quia Paus morita deficit p illum: q. e ista Care Pri exit p illum
 Alterius. Psum deficere e stingens: d. si q. i stingens aut illius: q.
 q. ex pte rerum e stingens defectus distinctus ab illius opozitione
 ambliu

26

Amplius. Non è tam falsum Prum deficere, ac è Chymeram
 exere; d. Chymeram exere sò è p̄ illud: q̄ Prum deficere ex
 parte sibi data. Tandem omnisio dicitur p̄cepti n̄ stat, quia dicitur def-
 fictus aus p̄cepti; neque defus aus p̄cepti pot̄ n̄ è exercitium li-
 bertatis: d. neque defus aus p̄cepti, neque exercitium libertatis è
 tm̄ obivè in illu: q̄. Caza rei stringenti n̄ è Ens rasis.

Prob. 2.^m ptem min. si

Caza Pri è q̄ negativum oppositum n̄ habenti ei; vere, & x̄, & ten-
 tivè dicta ab ipso Pr̄o, s̄ceptus filis caza Pri exit remotio p̄dicatorum
 Pri; d. si è q̄ negativum entivè dictum à Pr̄o, q̄. Vere, & x̄, & exat,
 s̄ceptus filis caza n̄ è remotio p̄dicatorum Pri: q̄. exit sine s̄ceptu fil-
 li sui. Prob. min. q̄libet haet Primario ei, & s̄ includit ei sui, qu-
 am n̄ è alterius: d. hoc ipso s̄ceptus filis primario caza n̄ è re-
 motio Pri: q̄. si dicas ei sui, è n̄ è alterius, ideoque s̄ceptus filis
 caza debet è remotio Pri. sic arguo: Pea te è caza, est n̄ è alte-
 rius; d. n̄ è Pri, è q̄ obivum entivè indictum à Pr̄o: q̄. Vel caza n̄ è
 q̄ negativum vere exens, l. indistincta à Pr̄o. Prob. min. n̄ è Pri
 è status defus Pri; sicut exere Pri, è status exa Pri, & q̄ n̄ impli-
 cabit stradictioem, è status politis; d. status exa, & politis n̄ disqui-
 ta ab ipso Pr̄o: q̄. status deficiendi Prum n̄ disquita ab ipso Pr̄o: q̄.
 Clarus sic expono. sicut status politis Pri, è poa Pri, & se exerebat
 sine stradictioe, & exa stringens Pri è poa Pri, & sine stradictioe def-
 ficiat; sicut status caza Pri è poa Pri, & exat sine stradictioe; d.
 poa Pri & exat sine stradictioe n̄ disquita à Pr̄o, sicut ab ipso n̄
 disquita poa & deficiat sine stradictioe: q̄. status deficiendi Prum,
 q̄. si è defus, seu caza Pri, n̄ disquita à Pr̄o.

Prob. 3.^m ptem min. si caza è

nihil entivè dictum à Pr̄o, vel hoc nihil Pri, q̄ filissime è caza
 Pri, vere, & citra fictioem exit, l. n̄. si 2.^m q̄. è Ens rasis: si 1.^m vel
 hoc nihil, q̄. vere, & citra fictioem exit, è aliquid sui, l. n̄. si 2.^m q̄. hoc
 nihil tam nihil è sui, quam Pri: q̄. sicut deficiit Prus exente ca-
 za.

Exente Care, deficit Care Pri si Exente Pro. Prob. conq. Prus il
 eò deficit; q. data nihil Pri: d. deficiente Pro, data nihil sui def-
 fur: g. deficiente Pro, si data Care Pri. Clarior: Vel si ei Pri è ni-
 hil positivum sui, et nihil negativum, l. aliq. positivum, aut ne-
 gativum sui; si nihil positivum, et negativum sui i Care: g. Care
 Pri, deficiente Pro, è simplicità nihil sui: si tm i nihil positivum
 sui: g. Care Pri è aliq. negativum in se: d. Care, que i aliq. negativum
 in se, si disjuncta entire à Pro: g. si è susceptibilis Care, qua l. i positivum
 nihil, l. aliq. negativum entire dictum à suo contradictorio.

Sectio 2^a

Essam Carentiarum expendit, et argta solvit.

26

Cara cuiusvis rei stingentis constitit in aliquo ei negativo entire
 indiscto ab ipsi rebus stingentibus, et discto p̄dicativè ab ipsi. Probatis
 ad hanc formam reducta. Care rei stingentis è aliq. positivum verum, et
 reale, et ex 1^a notatiõe orlat; d. si aliq. positivum creatum, aut increa-
 tum, et ex 2^a et 3ª notabili pat; g. aliq. negativum: d. hoc aliq. negativum
 et ex 4ª notabili liquet, si è entire dictum à re stingenti: g. Care rei
 stingentis existit in aliquo negativo entire indiscto ab ipsi rebus

Prob. 2^a à pri

27

si intãa solutio. Care, et Care Pri si disjuncta entire; sed p̄divè disjuncta: g.
 Care rei stingentis, lit entire indiscta, p̄divè disjuncta à re stingenti. Prob.
 Min. illa p̄divè disjuncta, quorum unum si valet affrari de alio affrari
 p̄divè directa, et immediata: d. Care Pri nequit affrari de Care Pri p̄dicta
 affrari: g. p̄divè disjuncta. Prob. min. q. mai. è definitio distinctis p̄divè. He
 p̄p̄i falsi Prus exenti è Prus deficiente, sicut è ita Care Pri è Care Disj.
 nequit dari falsitas: hancam proum, et q. ob id unius positivè affrari
 de obto alterius: g. Care Pri nequit affrari de Care Pri p̄dicta affrari. Mai
 prioris syllogismi in qua difficultas existit. Prob. Illa extrema entire si
 disjuncta, qua eadem obto claudunt, et si diverso modo includant eadh.
 Care Pri, et illius Care ita se haent: g. p̄dicta extrema entire si distin-
 guntur. Mai. ex definitiõe entire rari pat: Min. Prob. Care Pri includit
 Prum.

Prum talitè se haentem, scilicet & modo ex: Cara Pri claudit Prum
 talitè se haentem, scilicet, & modo efficiendi: g. Cara, & Exa Pri idem obta
 includunt eã diuerso modo. Explicata p̄bas. Quæ ii extrema stradicto-
 ria debent eã eiuſdem de eodem: g. Cara, & Exa Pri, q̄ stradicteria, // eiuſ-
 dem de eodem: d. qua ii eiuſdem de eodem talia s̄nt neque minù, aut
 magis claudat vnam, ac alteram includit. teste Div. Thom. lib. 1. Per
 he. Cap. 3. Non eẽt enim stradicteris si n̄ oĩa idem negaret negatio, q̄
affrae affraet. & lec. 12. Oppozet negatiõem negare idem p̄ditum, &
de eodem subiecto: g. Cara aliq̄ n̄ includit, q̄ Exa Pri n̄ claudit: g. ca-
 rem obta includunt.

Confutata n̄ra p̄basio. Ideo exa Pri includit p̄ obta Prum;
 q̄ ipse Prus, & n̄ alter ã Pri dicitur, ē entas, quæ exit; d. autem i vera hæc
 p̄basio Prus n̄ exit. Ipse Prus, & n̄ alter ã Pri dicitur, ē entas, quæ deficit: g.
 Entas, quam exa includit, ē entas, quam Pri cara claudit: g. includunt
 eandem entites. Repoz. Ideo exa, & Pri cara s̄dri n̄ siſſerentia, q̄
 indisctis entira eẽt idetas stricta. extamorum: d. indisctis entira ex
 se, n̄ ē extamorum stricta idetas; immod̄ extamorum reali disctioe.
 notabilis ē: g. n̄ repugnat indisctis entira cara, & exa Pri, tandem Ca-
 plicata Repozitio. Ideo Cara, & exa entira indidctã n̄ identificantur
 intra se; q̄ Prus s̄dum se identificatã & sui exa, & cara sui: d. Prus
 nudi sumptus, & ab oĩ statu soliatas disq̄nta tum ã sui exa, tum ã
 sui cara: g. Cara, & exa n̄ identificantur intra se. Min. Prob. Entas, quæ
 ab aliquo extamo p̄cindit n̄ identificatã cum illo: d. Prus s̄dum se
 p̄cindit tum ã sui exa, tum ã sui cara: g. Min. p̄bas. Hec ans Prus
 n̄ implicabit stradicteriam p̄cindit ab hoc consequenti: g. Prus exit;
 & ab hac illatice, ergo Prus deficit: d. Ans horum consequentiam ē
 Prus, & cong. huius antis ii exa, & cara Pri: g. Prus s̄dum se p̄-
 cindit ã sui cara, & exa.

Concludo assumptum. Ideo status exa, & Cara status
 identificantur strictè: g. Prus in statu exa identificatã strictè cum
 Pri in statu efficiendi: d. lit Prus s̄dum se ipso identificetã, Prus sub statu

Stata exa disjuncta a se ipsis sub alijs statibus, Causa, et exa et di entivē
si disjuncta tamē in identicē si si idem. Qui p̄ hac conclusioe stati-
lienda plura alia desideret, que de disjunctioe entivē, et p̄cipua dicta
si pro manibus habeat, ea qua p̄cipuas p̄bationes in huius conclusioe
auxilium facili calamo transsere valebit.

30.

Nos igitur, qui causas admittimus
in credimus, a p̄te rei existere aliq̄d ēē negativum directum ^{Entivē} a p̄te
P̄ci nihil, vel remotione P̄ci appellata. Das ē; q̄ si tale ēē obtivum ca-
sentiarum (quamvis appellata q̄ negativum, l. nihil P̄ci) directum
Entivē exeret a p̄te rei negative, veri determinaret aus istus, veri
ēēt cognoscibile, ac consequens gauderet intrinseca passiva cognoscibili-
tate: l. si Causa entivē directa gauderet intrinseca cognoscibilitate sui p̄-
cipui, et reale ēē positivum harentis; tales causas nobis imsoles si. Ma.
Et certa a suis A. A. haerent; si enim obtivum p̄cipui negative dicunt
ēē Causam, et nequit ēē obtivum p̄cipui veri, q̄ n̄ pot̄ terminare p̄cipui
et gaudere passiva cognoscibilitate. Prob. min. q̄ gaudet intrinseca cog-
noscibilitate, ē q̄ Verum, bonum, res, ens: l. q̄. ē ens, res, bonum, ve-
rum q̄ ē positivum haerent. Neque sufficit p̄ solutioe asserere causas
ēē intrinsece cognoscibiles negative; secus positivis; nam aliud ē,
q̄ nos negativo modo cognoscimus causas, aliud q̄ Causa harent negative
cognoscibiles; q̄ hac negativa cognoscibilitas, l. idē ē negati-
va; q̄ Causa n̄ possit ministrare species q̄ cognoscantur in se; sed p̄cipui
si p̄ species rerum positivarum; l. idē ē negativa; q̄ in causis n̄
data ulla p̄ca vera, et realis ut cognosci possint p̄ se ipsas, si t̄. g. cum
si imsole medium cognoscendi q̄ditativē, et intuitivē causas, Deus
n̄ poterit v̄llo modo Causam P̄ci cognoscere, ac consequens erit incog-
noscibilis. si 2^m. g. cum repugnet illis p̄ca, ut p̄ se ipsas cognoscantur
repugnat illis vis cognoscibilitas, et ad summum n̄ alio modo cognosce-
mus Causam P̄ci, nisi cognoscendo P̄cipui: g. dum cognoscimus causas
nihil directum entivē a P̄ci cognoscimus. Ex p̄lo hoc Constat. si An-
gelus neque a Deo, neque ab hominibus posset cognoscif nisi speciebus

Speciesbus solius Pri, dum Angelus cognoscit, nihil entivè discretum
à Pro cognoscet: q. Vel cara, si insignificabilis, vel si discreta entivè.
à Pro.

25.

Quare nos, qui cara entivè indiscretas à rebus cognoscimus, posse
asserimus, has caras indiscretas, et si strictius loquamur, identificari
cum statibus deficientibus res stringentibus. Cum, q. status si exat Pri. v. q.
i q. obtivum verum, et reale, inde è, caras èi q. obtivum verum, et re-
ale. Ceterum minimè pot deduci ex immediate dictis, q. dum Prius
deficit, data aliq. q. exat in a pte rei exens cara Pri; sed potius, q.
nihil Pri data à pte rei; idèo vere deficit Prius; verum si strictè loquen-
dum, debemus dicere, dum Prius si existit, nulla alia entas existit, et
tunc lato modo possumus scedere, q. dum Prius deficit, data cara Pri. Hoc
minis verum in si communi societatis apparet, que tenet Prius po-
tem si disqui ab ipso Pro exite; Vbi dum asserimus, Prius èi potem,
si asserimus, statum politis Pri in a pte rei exere positivè; sed sta-
tum politis èi q. obtivum verum, et reale, q. ex exceta in rebus dum
Prius exat; q. ab ipso Pro exente è indiscretum: ita pariter dicimus
caras èi q. obtivum verum, et reale identificatum cum statu defi-
cientibus Prius; et cum defus, Pri; nihil Pri exere in rebus, dari ca-
ram Pri si è, neque Prius, neque aliq. discretum à Pro, q. i cara po-
sitivè exere.

EE

32. Undè colliger, q. sicut terminat hanc ppoem. Si exat Prius si im-
plicabit, ipse Prius sub statu politis; sicut ipse Prius sub statu defus
terminat hanc ppoem. Prius si existit. Quare sicut cognoscibilitas obtiva
politis è indiscreta à Pro; ita pariter cognoscibilitas cara è indiscreta à
Pro sub statu sui defus; et cum Prius sub statu sui defus, i q. ve-
rum, et reale, sit in rebus si exerceata; idèo cara, que à nobis def-
fendita, sit positivè in rebus si exerceata è indiscreta entivè ab èi
obtivo Pri vero, et reali; quapropter sit ipsa positivè sumpta neque
bona, vera, ens, et aliq. affirmativè entivè sumpta hæc oia predicata
claudit. His pmissis

EE

Ob. 1.º Cura existens in aliquo negativo est impolita: & implicat. Prob.
 Ans. Cura non est ens reale positivum, & est ens reale positivum: q. est impo-
 litis. Prob. 2.º pars antis. Cura peccati, &c. est amabilis, & cognoscibilis, est
 aliq. distinctum ab alia cura sive numero, sive specie, & verificativum
 oppositi negativum: q. est ens reale positivum. Confrata 1.º Vel cura proprie
 est, l. metaph. ^{11^o} si 1.^m q. est ens positivum. si 2.^m non est cognoscibilis, neque est
 q. positivum verum, & reale. Confrata 2.º Vel cura est nihil in se positivum,
 & in se negativum. si 1.^m q. cura est q. positivum. si 2.^m dicimus vel est nihil
 in se negativum, est aliq. & implicat, l. si non est aliq. & hoc pacto nullum
 conceptum positivum habet: q. talis cura positiva est impolita. Confrata 3.º
 Cura est ens raris: & implicat. Prob. Ans. si cura exeret implicaret, &
 si cura esset aliq. implicaret, q. est aliq. & esset nihil: q. si cura exeret
 implicaret. Confrata 4.º q. q. est, & non incipit esse, neque pauci pot. impo-
 litis: d. cura res contingens est in rebus, & non incipit esse, neque pauci pot.: q.
 impolita est.

33

Huic argto, & similibus instantia adaptari pot. in polite, & in
 futuris, sive absolutis, sive conditionatis. Instantia sic facta. Pars po-
 litis est intrinsece cognoscibilis, & amabilis, & distincta a quovis alio polito: q.
 dum pars est polita exit: q. est impolita. Confrases sic instantur. Vel po-
 lititas exit proprie, l. metaph. si 2.^m non est q. positivum verum, & re-
 ale. si 1.^m modo positivum data. Uterius, l. polititas est aliq. in se positivum,
 in se negativum. si 2.^m q. modo data non est politis. si 1.^m q. modo polititas est
 q. positivum. Insupra: si polititas prius politis modo exeret, implicaret;
 q. modo esset aliq. & modo non est aliq. tandem, vel polititas incipit esse, & pot.
 pauci, vel non. si 2.^m nihil est. si 1.^m implicat: q. sicut in his rebz instan-
 tiis by est q. apponita ex pte politis alienata: similitia by est q. coniuncta
 raris huius rari cura absolute alienata, ac prosequens nihil argto
 facta evincunt.

32

Ad argtum neg. Ans. & ad placem 2.º partis antis, Respo-
 illam disquendo: Cura est amabilis, hinc neg. est amabilis moraliter
 con: q. est amabilem moraliter, & q. illius contradictorium est dignum

Idem, et fuga. Pariti disques. Caza e cognoscibile cognoscilite positiva, et phy-
 ca. neg. ans. Cognoscilite negativa subdisgo, entiri discta a cognoscilite
 ni contradictori neg. ans. entiri indiscta. Conc. ans. siliti disquendum
 e. Caza e discta a quovis alio disctioe positiva neg. ans. disctioe nega-
 tiva subdisgo. sumpta disctioe ab ipsa caza neg. ans. sumpta disctioe
 ab aliis, quorum si caza. Conc. ans. siliti disques. Caza verificat p-
 porem positivè, et phyca. neg. ans. obtivè. Conc. ans. et negativis cong. Ita-
 que caza cuiusque rei stringentis cum eè positivo careat, neque a-
 mabilite, cognoscilite, disctioe re positiva, et phyca gaudet: quare nul-
 lius stricta affraois e capax. Cum vero totum eè carentiarum i
 n eè rem positivam, hoc eè carentiarum, e q. negativum obtivè ab
 ihu sceptibile. Dicite eè q. negativum, ni q. aliqua entas discta a re
 positiva debet, qua suum eè negativum haerit; sicut ni dicite res poli,
 q. a politas i aliqua entas discta a re poli; neque dicite futura ali-
 qua entas; q. a futuritio rei adequate disquith a re futura: sed q.
 entas e capax terminandi hunc aum. poli e res: futura e res: ita
dicimus hanc caxam rei; q. a res e capax, ut veri deficiat: hic q. ad-
fas, seu caza rei, ni e alia entas a re ipsa discta; sed ipsa res talitè
re haens, seu a in exens.

Ad 1^m. Confraoem dicimus, caxam p pte exere ne-
 gative; secus positivè, et p pte negativè exere caxam, et n dari rem po-
 tiri. Ad 2^m. Confraoem; dicimus, caxam eè nihil positivum rei, et sui
 ipsius; ni vero eè nihil negativum sui. Unde in su positivo nihil e, tum sui
 tum entis; in su vero negativo, e nihil positivum entis, et aliq. nega-
 tivum sui. Si vis dicite, caxam in su negativo eè nihil, scisse significare
 nihil, q. positivè exat posse caxam esse haere. Ad 3^m. disgo. 2^m. ans. si
 caza exeret positivè implicaret. Conc. ans. si exeret negativè. neg. ans.
 et cong. et ad illius pbaem disques. si caza exeret eèt aliq. disctum, l.
 positivum, l. negativum conc. mai. determinatè positivum. Neg. mai. et
 disg. min. sed si eèt aliq. negativum implicaret. Neg. min. si eèt aliq. positi-
 vum. Conc. min. Vbi adverte, illud eè ipse, q. sive positivè, sive negativè
 exeret

36
Exeret contradictionem involberet; secus q. involberet contradictionem, si tunc
positivè exeret. Ad 2^m q. q. è positivum, & si incipit ei, neque pot. p. duci,
implicat. Conc. mai. q. negativè i. Neg. mai. & dicta min. Neg. conq. R.
cote instantias.

Ob. 2°. Vel dum entas positiva deficit, eadem numero causa data,
ac causa, qua dabatur, antequam exeret, h. i. si 1^m g. naturaliter entas causa
reproducitur: si 2^m g. ab eterno data fuit causa huius negativis, q. quis dicit.
Resp. eandem nunc causam dari; q. Cum causa si exeret rem, & eadem
entasi, q. modo deficit, ac qua antea n. stitit, eadem è causa: sed insisteret;
q. modo data infinitum causarum in au. Resp. Conc. p. p. em; q. idem è mo.
do dari negativè infinitum causarum, ac infinita entia positiva n. ex-
istere, & q. Verius? sed Vegetis: g. Deus exit necessitatus ad existendum
infinitis entibus, & ad amandum obta imperfectionibus pululentia.
Resp. Deum n. è intrinsicè necessitatum; sed ab extrinco, nempe, ex
sup. p. o. q. ~~polia~~ polia talia sint. Ceterum cum Deus ab intrinsicè p. c. i. n. d.
dat, tum ab imp. lib. t. è independentens è; sed admissa Inexia, n. è De-
us necessitatus, ad coexistendum rebus positivis, sed, l. rebus positivis,
l. ipsorum caris, sed q. indet. sicut ab intrinsicè n. è determinatus ad
amanda obta imperfectionibus plena; q. Deus ex se ab o. n. ipso p. c. i. n. d.
sed ex sup. p. o. q. contra obta polia, & repugnet Deo pura ommissio exit
necessitatus ad volendum, & decernendum creaturas, l. ad eas positi-
vi nollendum, l. ad volendum se n. hanc decretum de exa creatu-
arum. Vi q. nam ex duobus contradictionis i. necessariis, n. è, q. necessari-
Exat entas, limitata, & finita p. fectivis; sed q. necessariis i. exere, l. n. exere
obtum finita p. fectivis.

37
Ob. 3°. Utia entis positivum incompatible cum entite, nihil
data, q. immediatè excludat entitem: d. q. immediatè excludit en-
titem è illius causa: p. Entis positivum incompatible cum entite è illius
causa. Confata. 4° q. data Pruz, n. data causa Pruz, deficit à rebus: q. è
aliud, à Pro: d. q. è aliud à Pro Entis positivum è: q. Confata 2°. Vel ca-
sa p. ducita à Deo, h. i. si 1^m g. è Entis positivum. si 2^m g. independentens à

Ad. Deo, hinc si 2^m g. e ens potium: si 2^m g. independenti a Deo deficit entas
 potiva. Constat 2° si cara Pri in e^o potium, nihil e. d. cara Pri in pot. e. nil.
 Prob. min. si cara Pri e nil, tam e nihil q^o Paus deficit, ac q^o Paus exit.
 g. a cara Pri e nil deficit Paus: g. q^o exente Pro, cara e nil, Paus dum exit,
 deficit.

Ad argum. Disg. mai. Vera ens incomponibile nil data positive ex-
 cludens entitem. Conc. mai. Nil data negative excludens entitem. Neg.
 mai. & dicta min. Neg. Conq. ad. 1^m Confratem Conq. anti, & 1° Conq. Disg.
 Conq. cara e aliq. positivum a Pro. Neg. conq. e aliq. negativum directus
 a Pro. Conc. conq. Ad. 2^m Confratem, cara pducita a Deo negative, quate-
 nus Deus rem potivam in pducit. Ad 3^m Confratem. Neg. min. & ad illius
 oblationem. Disg. si cara Pri e nil, tam e nil potium, quin Paus exit, ac
 deficit. Conc. mai. tam e nil negativum. Neg. mai. & dicta min. g. cara Pri
 e nil positivum deficit Paus. Neg. min. g. cara Pri e nil in se negativo,
 hoc e aliq. negativum. Conc. min. & Disg. Cons. g. e nil Pro potium, & Paus
 deficit. Conc. Conq. g. e nil in se negativo, hoc e aliq. neans. Neg. Conq. &
 g. dum Paus exit, in aliq. neans; inde e, q. Paus in deficit: sed claris
 ut. si cara Pri e nil, tam e nil dum Paus exit, ac dum deficit. Disg. mai.
 tam e nil entivi subdisg. ly e stricti sumpto. Neg. mai. ly e lati sumpto.
 Conc. mai. & Disg. min. g. a cara e nil pdivi deficit Paus. Conc. min. g. e
 nil entivi. Neg. min. g. a exente Pro, cara e nil, Paus deficit. Neg. subpositi-
 tum constis. cara enim Pri e entivi nil in significante nil pter Paus
 e. & includere; quaptes cum apud nos, cara in disgnata entivi a Pro, si
 entivi summata aliq. e; si vero pdivi summata, dum Paus deficit
 nil e; g. flat hunc aum verum. Non e Paus: dum vero Paus exit, aliq.
 pdivi e; g. Paus vero exit, & e.

Instabis ex dictis: g. Paus pot e aliq. & pot e nil: g. in se in-
 volvit contradiccionem. Resp. ppoem ee expressam. S. Damas. C. 3. phyci fieri
 ut, & unum, idemque ens, & in ens: neque 9° his verbis, ea que ubi in-
 vicein adversantia, & vera ee sequita, alia enim xase ens exit alita
 in ens: sed ut ppo nobis ardua n. l. Disg. Cons. Cum entas pot ee aliq. e nil
 in eodem.

In eodem statu sumpta. neg. cong. in diverso statu. Conc. cong. licet
 Prus in statu poli, l. futuri nil ē, & in statu ex d. aliq. ē. sed hō notare
 debes, q. lit. int. ē aliq. & nil, n. d. o. r. m. d. i. u. m. in ordine ad ē, & ad
 Exendum; pot. dari medium in ordine ad affracem rei alicuius tati:
 in ordine ad exendum int. equum, & caram equi stat. n. dari medium,
 & dari in ordine ad affracem respu. Prus; hoc notare debes, si sibi d. i. c. t. i. o.
 p. t. i. v. a. n. i. a. s. s. i. d. e. a. t. q. u. e. c. a. s. u. n. i. t. i. b. i. i. n. t. e. n. t. q. Prus d. u. m. d. e. f. f. i. c. i. t. n. e. q. u. e.
 ē aliq. nec nil: q. Prus n. ē n. ē sui. pat. Cong. q. n. ē nil sui: d. nil, ē n. ē: q. n. ē n. ē
 sui: q. ē, & exit, debes advertere, q. d. u. e. n. e. a. s. s. e. q. u. e. i. t. a. n. i. ē, n. ē sui, lit. affracem re-
 lati ad extrema. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. n. t. i. n. a. f. f. r. a. c. t. u. m. q. i. d. e. n. t. i. t. e. m. r. e. l. a. t. i. a. d. a. l. i. u. d. d. i. c. t. i. o. n. e. m.
 lit. de Pro Verum i, q. n. ē, n. ē l. q. u. i. c. f. a. l. s. a. h. d. e. p. p. o. s. i. t. o. q. Prus ē equus; q. in h. i. s.
 p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. n. e. a. t. e. n. e. a. s. s. e. d. u. m. r. e. d. i. c. t. i. t. a. n. e. a. s. s. i. c. u. m. a. l. i. o. e. x. t. r. a. n. o.

40

Ob. 2. Si Cara Prus sit in aliquo negativo, duo r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. d. a. s. s. e. n. t. a. i. n.
 rebus: q. i. m. p. l. i. c. a. t. t. a. l. i. s. C. a. r. a. P. r. o. b. a. n. s. Si Prus Roma daret, daret l. i. t. a.
 Prus: d. C. o. m. p. l. u. t. i. d. a. r. e. t. C. a. r. a. P. r. i. q. P. r. o. b. m. i. n. Vbi nil Prus d. a. t. a. ē c. a. r. a.
 Prus: d. C. o. m. p. l. u. t. i. n. i. l. P. r. i. d. a. t. a. q. d. a. t. a. C. a. r. a. P. r. i. C. o. n. t. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. m. I. l. l. u. d. n. ē P. r. i. d. a. r. e. t.
 a. b. s. o. l. u. t. i. q. d. a. r. e. t. si Prus n. ē in rebus: d. si Prus n. ē in rebus, d. a. r. e. t. C. a. r. a.
 a. b. s. o. l. u. t. a. P. r. i. q. A. d. a. r. g. u. m. n. e. g. a. n. s. & d. i. g. m. i. n. p. b. a. s. i. s. d. I. p. l. u. t. i. d. a. r. e. t.
 C. a. r. a. r. e. s. p. e. c. t. i. v. a. P. r. i. C. o. n. c. m. i. n. C. a. r. a. a. b. s. o. l. u. t. a. n. e. g. m. i. n. & a. d. i. l. l. i. u. s. p.
 b. a. s. e. m. r. e. s. p. o. Vbi nil absolutum Prus d. a. t. a. d. a. t. a. C. a. r. a. a. b. s. o. l. u. t. a. C. o. n. c. m. a. i.
 Vbi nil respectivum. n. e. g. m. a. i. & d. i. c. t. a. m. i. n. n. e. g. C. o. n. g. A. d. I. f. r. a. c. e. m. r. e. s. p. e. c. t. i. v. a. m.
 I. l. l. u. d. n. ē r. e. s. p. e. c. t. i. v. u. m. d. a. r. e. t. a. C. o. m. p. l. u. t. i. q. d. a. r. e. t. a. n. i. P. r. u. s. n. ē. C. o. n. c. m. a. i. I. l. l. u. d. n. ē
 a. b. s. o. l. u. t. u. m. n. e. g. m. a. i. & C. o. n. c. m. i. n. n. e. g. C. o. n. g. C. a. r. a. t. y. p. i. c. a. I. p. l. u. t. e. n. s. i. s. d. i. c. i. t. a. n. i. l.
 r. e. s. p. e. c. t. i. v. u. m. P. r. i. q. d. a. r. e. t. a. n. i. P. r. u. s. R. o. m. a. e. x. e. n. t. I. p. l. u. t. i. n. ē. l. i. t. P. r. u. s. n. u. l. l. i. b. i. ē. t. d. a. r. e. t. u. r. t. u. m. C. a. r. a. p. r. e. s. e. n. t. i. e. t. u. m. C. a. r. a.
 i. b. i. u. s. P. r. i. V. i. d. e. i. n. V. i. C. a. r. a. I. p. l. u. t. e. n. s. i. s. ē. r. e. u. m. n. i. l. P. r. i. d. a. t. a. a. b. s. o. l. u. t. e. I. p. l. u. t. i. d. f. a. l. s. u. m.
 n. i. l. a. b. s. o. l. u. t. u. m. P. r. i. d. a. t. a. I. p. l. u. t. i. C. u. i. n. q. n. i. l. a. b. s. o. l. u. t. u. m. r. a. d. i. c. t. o. r. i. u. m. P. r. i. n. u. n. q. u. a. m. d. a. t. a.

41

Ob. 5. Autho. 1. Pen. Cap. 1. Tenebrae erant super faciem abyssi, ex
 illo diuinit lucem q. tenebris. O. l. x. Cant. Pueror. Benedicite lux, & tene-
 brae Domino: q. aliq. ē. potivum haent. I. p. t. i. o. n. e. m. I. l. l. u. d. ē. e. n. i. p. o. t. i. v. u. m. q. d. n. i.
 c. a. u. s. a. r. e.

Causare pot; Causa veri causare pot; g. Prob. min. Hæc Cong. è a priori, n
 Exit Sol: g. n Exit lux: g. Causa Solis, causat Causam lucis. Ista. 2. Umbra Ar-
 borum è nociva. Causa boni parit tristitiam: g. in Carentis data. Vis pduc-
 tiva. Ista. 3. Et specialita: p nos Causa è obtum p pors negativæ: g. hæc igno-
 scilitem intrinsecam: d. g. hæc ignoscilitem intrinsecam, q. potum è: g. Causa
 q. potum è: Ad aptum Resp. q. tenebræ eatemus si negativæ, quatenus
 data n erat lux in universo. Divisio lucis a tenebris n è physica separatio: d.
 tm si geat Voluntem divinam certa spatia stituentem Soli, q. iam suis
 iam alteri hemispheriis lucem pbet. Laudatio tenebrarum, q. inani-
 mata n, sicut è in spacia, ita, et, q. illis ex tali laudatione attributa. Ad. 1.
 Ispasem Conc. mai. Et neg. min. Et neg. mai. pbaor. illa enim Cong. n è stricti
 causalis: d. tm negativæ. ad 2. Ispasem dico n arboris Umbra; d. arborum cau-
 sare nocumentum: sicut n Causa boni; d. amor illius boni parit tristiti-
 am, et Causa tm negativæ occurrat remorendo bonum, q. Voluntas apetit. Ad.
 3. Ispasem Resp. No; Causa entiva sumpta tribuere intrinsecè ignoscilite
 h. g. mixum, Cum entiva sumpta è q. potivum, et p dicit sumpta talem
 ignoscilitem deneamus; n alio modo ab toto impoli ignoscilitem tribui-
 mus indiscretam a ignoscilite potivum; ex q. recidat, et q. de hoc latè age-
 mus disp. de toto impoli modo abtineo: d. Num adversarios mones, sci-
 licet, quomodo Causa, Cum è q. Superadditum entivè discretum a Verbis, po-
 sit ab illa ignoscit quin ses identificet poam, et ignosci valeat, qua pon, si
 carentis negata, quoniam pacto sponant ee ignoscibiles ab illa, et veri
 timinare aus illis?

sed iam 2. discretioem p dicitam audio Pl. D. P. Hoc pferentes. Vel discretio
 p dicitam è positiva, l. negativa: h. 2. hæc discretio n è realis, Cum è Causa exa, n
 Causa identitatis extrinsecam. Si discretio p dicitam è positiva implicat talis dis-
 ctio; g. n pot. dari vera discretio Realis, quoties nil evenit nisi, q. alteri in eo-
 dem sa, et in eodem statu n eveniat: d. hoc accidit intra extrinsecam p dicitam
 discretam: g. implicat talis discretio. Insuper discretio hæc p dicitam pot reperiri in-
 tra extrinsecam, qua separante: d. extrinsecam qua separante, si entivè discretam.
 g. n pot. dari discretio p dicitam sine discretioem entiva. Min. pat: q. nullum
 dat

Soluntius Flagumenta Straxia.

Opus 1.º Intendens Carentias Invenit in portibus. Id est, quod melius, et eligibilius est, quae in portibus ipsi oportet, quid portibus est, d. plures carentias meliores si, et eligibiliores, quae contra portibus, ipsi oportet; h. quid portibus in. *Nota* videtur ceata, quia quod melius eligibilius est simpliciter bonus est, et perfectus; d. de simpliciter bonus, et perfectus, quid portibus est; g. Pr. q. vii. Melius, et perfectior est Carentia peccati, quae peccati, Carentia legitudinis, quae legitudo; g. plures carentias meliores si, et eligibiliores, quae contra portibus, ipsi oportet.

Opus 2.º Dicitur quod vitiationes peccati; d. si caput determinate aut portibus, qui in causa, l. occasio vitiationis; l. omissionis peccati; g. indeterminate quod vitiationes peccati, l. quae in causa portibus, qui in causa, l. occasio vitiationis, et omissionis, l. ipsas omissiones quae, qui in causa; d. lo ipsi, g. Dicitur quod omissiones, et vitiationes, hoc est, quid portibus; g. omnis, et carentia peccati, quid portibus est.

Positiv.
Nave.

Opus 3.º De portibus cognoscibile quid, portibus est, Omnis carentia est portibus cognoscibilis; h. omnis carentia; quid portibus est. Pr. vii. De oblate deceptibile portibus Invenibile est, nam de oblate deceptibile oblati est dignior, et proinde portibus est; d. omni causa peccati est oblate deceptibile, aliter negaremur carentia oblati; g. omni carentia est portibus cognoscibilis.

Opus 4.º Ex sacro scriptura. Gen. 1. dicente tenebrae erant super facie abyssi, et paulo post dicitur lux atenebris, et tandem in Cantico puerorum, quae carentia laudis in vice ad divina laudes imitantia. Benedicite lucis, et tenebrae, Domine. Ex quibus sic, non est supra factes abyssi, id est, quod in, neque potest fieri dicitur Unus ab alio, est lucis atenebris, nisi sit Unus, et aliud, neque dicitur laudis pro, nisi dicenti Deus loquimur, ea, quae sunt, et ad ea, ita, et omnis dicitur loquens si; g. tenebrae, seu Carentia lucis alii portibus ce bent, quo hoc muna oblati.

Ad as.º Dicitur maiore; d. quod melius, et eligibilius, est h. est, quae in portibus oportet, est, g. portibus dicitur mai. quod melius, et eligibilius pure moraliter nec mai. et dicitur in, g. plures carentias meliores, et eligibiliores pure moraliter quae contra portibus dicitur in, g. h. est, et ad illius portibus dicitur carentia peccati

ta non e^t p^{ro}hibe eligibiles, imo neq^{ue} p^{ro}hibe eligibiles, neq^{ue} p^{ro}hibe cla-
 gibilitas, e^t vera, et p^{ro}hibe p^{ro}hibe aliter rei, quod resu^{er} case, minime
 nie dari d^{en}duntur. illa em^o in tm p^{ro}hibe p^{ro}hibe in quantum in
 p^{ro}hibe em^o p^{ro}hibe p^{ro}hibe; e^t em^o, moralite eligibilior, q^{ui} moralite eligi-
 bile n^{on} e^t, oportet p^{ro}hibe; C^{on} maly^{us} ce^t simpliciter p^{ro}hibe illud p^{ro}hibe
 p^{ro}hibe e^t em^o p^{ro}hibe; secundus n^{on} p^{ro}bat. Ca^usa. In^{ter} q^{ui} p^{ro}hibe (n^{on} p^{ro}-
 te h^{ab}e^t nil aliud, q^{ui} bona valetudo) n^{on} alia^r h^{ab}e^t eligibiles, q^{ui} neq^{ue}
 g^{ra}tiab^{us} stant^{ur} in lo^{co}, q^{ui} em^o p^{ro}hibe p^{ro}hibe, neq^{ue} q^{ui} p^{ro}hibe, n^{on} eligibiles.

59

Ad p^{ri}mas p^{ro}hibe Res, p^{ro}cepta negativ^a, q^{ui} p^{ro}hibe p^{ro}hibe p^{ro}hibe
 adimpleta, n^{on} t^{em}p^{or}e e^t p^{ro}cepta omⁿⁱu^m n^{on}, q^{ui} p^{ro}hibe p^{ro}hibe; q^{ui} t^{em}p^{or}e
 illor^{um} d^{ir}ecta tendentia actus p^{ro}hibe p^{ro}hibe p^{ro}hibe, n^{on} p^{ro}hibe in se
 ip^{so}, et rubine sumpt^{ur}; ut certu^m in hoc n^{on} p^{ro}hibe facie^t, et n^{on} n^{on} p^{ro}hibe;
 p^{ro}hibe, q^{ui} d^{ir}ecte p^{ro}hibe. D^{ic}to, q^{ui} ma^{xi}m^e p^{ro}hibe p^{ro}hibe p^{ro}hibe d^{ir}ecte resp^{er}-
 cione p^{ro}hibe, neq^{ue} p^{ro}cepta d^{ir}ecte resp^{er}ciens aut, q^{ui} p^{ro}hibe; D^{ic}to ma^{xi}m^e,
 et similit^{er} dicta n^{on}, et n^{on} n^{on} sumpt^{ur}, neq^{ue} D^{ic}to ma^{xi}m^e. Ad secundas
 p^{ro}hibe, D^{ic}to ma^{xi}m^e, de p^{ro}hibe Inocente Inocente rubine lo^{co}te in Inocente,
 quid p^{ro}hibe, neq^{ue} ma^{xi}m^e; Inocente p^{ro}hibe lo^{co}te ob^{er}ne in t^{em}p^{or}e, D^{ic}to ma^{xi}m^e,
 ma^{xi}m^e et d^{ic}to ma^{xi}m^e, de Ca^usa e^t p^{ro}hibe Inocente, Inocente p^{ro}hibe rubine lo^{co}te
 in Inocente, D^{ic}to ma^{xi}m^e; Inocente p^{ro}hibe ob^{er}ne lo^{co}te in ip^{sa} Ca^usa, neq^{ue}
 ma^{xi}m^e et D^{ic}to ma^{xi}m^e, p^{ro}hibe, de ob^{er}ne Decept^{us} Decept^{us} Inocente stante, q^{ui} ip^{so}
 in se Inocente, e^t p^{ro}hibe Inocente, D^{ic}to; Decept^{us} Inocente in lo^{co}, q^{ui} Decept^{us}, n^{on}
 lo^{co}te em^o p^{ro}hibe, neq^{ue} ma^{xi}m^e; et n^{on} d^{ic}ta, n^{on}, neq^{ue} D^{ic}to ma^{xi}m^e. Ca^usa e^t ip^{so}
 ut Inocente, et Decept^{us} n^{on} p^{ro}hibe denotante lo^{co}te p^{ro}hibe in Inocente p^{ro}hibe p^{ro}hibe
 Inocente n^{on} mo^{do} Ca^usa, q^{ui} n^{on} aliu^m, q^{ui} t^{em}p^{or}e p^{ro}hibe Inocente p^{ro}hibe, n^{on} lo^{co}te
 em^o p^{ro}hibe; n^{on} et e^t p^{ro}hibe Inocente, aut Decept^{us} n^{on} significante ip^{so} in se
 ip^{so} sumpt^{ur} Ca^usa e^t Inocente denotante ad ip^{so}, q^{ui} p^{ro}hibe, e^t em^o p^{ro}hibe.

60

Sed hinc p^{ro}hibe, Ca^usa lateris, q^{ui} e^t Inocente, quatenus
 Inocente e^t n^{on} lo^{co}te em^o p^{ro}hibe p^{ro}hibe, l. Ergo d^{ic}to Deus, aut aliu^m q^{ui}
 p^{ro}hibe Inocente n^{on} lo^{co}te em^o p^{ro}hibe, Inocente aliquid, l. n^{on} Inocente. Si p^{ro}hibe
 hoc aliquid e^t Ca^usa, q^{ui} Ca^usa aliquid e^t et quid p^{ro}hibe. D^{ic}to. Si hoc
 aliquid, n^{on} e^t Ca^usa, n^{on} aliu^m e^t p^{ro}hibe, q^{ui} em^o p^{ro}hibe, q^{ui} lateris D^{ic}to
 aut aliu^m p^{ro}hibe Inocente n^{on} lo^{co}te em^o p^{ro}hibe, quatenus Inocente p^{ro}hibe em^o p^{ro}hibe
 p^{ro}hibe; q^{ui} p^{ro}hibe e^t; n^{on} inde n^{on} p^{ro}hibe p^{ro}hibe Inocente n^{on} lo^{co}te em^o p^{ro}hibe
 p^{ro}hibe, quando lo^{co}te, q^{ui} p^{ro}hibe ad hoc n^{on} aliu^m n^{on}, q^{ui} em^o p^{ro}hibe
 Inocente. Si D^{ic}to q^{ui} Deus, et quip^{ro}hibe aliu^m Inocente n^{on} lo^{co}te em^o p^{ro}hibe
 n^{on} Inocente, q^{ui} n^{on} Inocente, quom^o em^o Inocente, qu^o n^{on} Inocente, D^{ic}to
 Inocente, e^t aliu^m Inocente.

61

Res p^{ro}hibe atq^{ue} difficultate^s. E^t ob^{er}ne p^{ro}hibe negat^{ur} e^t
 quo n^{on} lo^{co}te, Inocente D^{ic}to D^{ic}to vidente^s n^{on} lo^{co}te em^o p^{ro}hibe, vidente^s
 aliquid p^{ro}hibe, et aliquid negat^{ur} n^{on} p^{ro}hibe Ca^usa (si hoc debet aliu^m
 ob^{er}ne, p^{ro}hibe negat^{ur}) n^{on} tu hoc aliquid p^{ro}hibe debet e^t Ca^usa, D^{ic}to
 em^o p^{ro}hibe; D^{ic}to aut^{em} Inocente q^{ui} lateris p^{ro}hibe Deus, aut aliu^m Inocente

in luce ens potius, quatenus pure movet ens movens. 80
sensu p[er] se movet ens movens sub quolibet modo tendente; sub d[iv]i-
sione, aut simili tendente, ens movens in se sit, Deo Deo; t[er]m[in]a glo-
solute Deo, q[uod] n[on] debet p[er] se ens movens movet; d[icitur] Causa n[on] modo, q[uod] ut
n[on] p[er] se, i[tem] e[st] in aliquid negative.

Ad 3.º I[tem] ab auctoritate deus, d[icitur] illa Verba
funebris **Orant** e[st] Vera in se negatio; Ideo enim Valde tenebræ
Orant, ac lux in ea, et illa divinis lucis atenebris significant opa-
t[ur] q[uod] antea luce, n[on] p[er]fundebatur sole adveniente luce repletur in p[ar]te
p[er]fecta divinis, quasi in eodem loco mixta lux, et tenebræ. Causa en-
im Deus que, illius abissi negatione fecerit, et d[iv]in[um] q[uod] h[ic] locus
in explata, tenebræ ad divinas laudes invitandæ; nam Deus bene-
dicendus e[st] t[er]m[in]a luce, q[uod] advenire, et illuminare, t[er]m[in]a q[uod] Causa nec-
esse p[er]mittit, aut i[n]hibet. Ipse vero tenebræ latens p[er] se Deum
laudare p[er] se. quatenus d[icitur] ex ei, et n[on] e[st] rerum d[iv]initudo resultat
in ipso n[on] e[st] supremi Artificis Dei p[ro]videntia d[iv]inita. Hoc e[st] que
ut August, ait quodam modo Deus laudare.

Obi 2.º Sæpi Deus eligit causas alienius rei, ut v[er]i-
tatem ad aliquos fines; d[icitur] Causa ad aliquos fines Utilitas n[on] stat qu[od]
aliquid potius; d[icitur] Causa aliquid potius e[st]. Ita p[er] se, ex illo Pau-
lo ad Roman. d[icitur] lo quo collegit Deus sepe negare reprobit[er] au-
tilia ep[iscop]ata, quia ea negatis, et causa Utilis e[st] ut ostendat d[iv]i-
na Glorie, nec; q[uod] I[tem] Causa p[ro]p[ri]e p[ro]d[er]ationis e[st] aliquid pot-
ius; q[uod] et relique cause d[iv]in[um] p[ro]d[er]ationis. P[er] Ans. id, q[uod] e[st] d[iv]in[um]
alienius n[on] d[iv]in[um] Veri, et realis, e[st] aliquid potius Veri, et ac-
t[us] d[icitur] causa p[ro]p[ri]e p[ro]d[er]ationis e[st] Constituitur alienius d[iv]in[um]
Veri, et realis, nempe libertis, que in fere ois notat[ur] senta p[er]
causam p[ro]p[ri]e p[ro]d[er]ationis, e[st] quid potius.

D[icitur] mai[us] sepe Deus eligit causas, ut v[er]itatem ad aliquos fines,
p[er] electio[n]em, que p[ro]cedat ab intentione, et voluntate d[iv]ina Dei e[st], caren-
t[ur] n[on] mai[us] p[er] electionem, que p[ro]cedat ab intente, que, i[n] n[on] l[ib]er[is],
ens potius op[er]i; subdit[ur], eligit eas, ut potius v[er]itatem, nec mai[us], ut v[er]itatem
in negative, Deo mai[us]; et d[icitur] n[on]; Causa ad aliquos fines Utilitas
potius, n[on] stat, qu[od] n[on] e[st] aliquid potius, Deo mi[us]; Utilitas negativa, nec
mi[us]; et Deo; et ad p[ro]d[er]ationem res, Deus, quidem negare reprobit[er] effa-
cia, n[on] quia eas negationem potius intendit; d[icitur] quia auct[or] effacia pot-
ius, n[on] n[on] l[ib]er[is], quare actus d[iv]inus, t[er]m[in]a intentionis, t[er]m[in]a electionis, n[on]
Veritate directe, circa causas; d[icitur] e[st], Causa potius, q[uod] remouet. Ad I[tem]
o[ra]t[ur], nec ans, et ad Probatey, D[icitur] mai[us] q[uod] e[st] d[iv]in[um] potius alienius
Utati

e. quid potius deo; q, e. dicitur, meze negatue, neo mai; et sub his ter-
 desta moni; neo Deas. Caza; q phice, q detraconi, ni e. dicitur, potius la-
 bentis; d negatue meze, quatenus hec ppo Vera, e. quia p ce pome, ni
 Exiit p dicitur Voluntas e libera. itaq; ides e dire data libertas, ac dicit
 data iudis obtine induere, voluntas est, et non data q detraconi. Deo.
 ideo, ut dicit libertas. usit, quod, q detraconi, ni detra. so p ce pome; d requi-
 rita, q neg; q quon; neg; q potius iuri intelligat libertates ni; i ante q-
 sas operas; d hec, ni, si huius loci.

65

Sol. 3. Caza pducit a Deo, l, ni e pducta a Deo, d'ign-
 pducta; si pducit; q illa, quid potius, e. naz id est, et solus, q, q dicitur
 De phice determinat, quid potius e; Si improducta; q. d Caza alte-
 rius mundi ex una parte sit ab Eterno, et ex alia h' d, d, nos aliq;
 ee, qd; illu, i dicitur a Deo ab Eterno dabit aliq; ee improducta; dicitur
 a Deo; quod dicit, ni got, naz ex Eterno, et improductus e Deo. Deo Ca-
 raz, ee potius improducta; sicut potius nil e: quia Vera negatue, e aliq; d,
 negatue pducta e que negatue pductio in eo dicit, d, q; lns potius, ni
 pducta, i. q; remel pductus, ni dicitur. Data e ab Eterno mo mo Caza
 sue qualiquali, ee negatue pducta; quia lns potius ab Eterno, ni pduc-
 tur.

66

Obi. 2. Pius imneate, et p excludit a rebus q aliq; potius
 Deasa Pii id e q quod Pius, imneate, et p excludit a rebus; q Caza Pii
 e aliq; potius; P. Mai; Nil, e, quod imneate oporari, q excludit
 Pius ptes aliq; dicit potius; q Pius imneate, et p excludit q aliq; potius;
 P. Mns. Si aliq; dicit, ee maxime, q; q, nos appellamus Caza; d, Caza, ni e
 aliq; d; d; nlt; q nlt; q, quod imneate excludit Pius, quas aliq; potius;
 P. Mns, quoniam, ni data lns potius imneate d lora Pii, ni deficit Pius; q
 Pius deficit q aliq; potius; P. Mns; naz, ut Pius deficit debet salt; q;
 si sua divina, aut decretus imneate d eor Pii; q.

67

Pro solutione rursus in memoriam, quod dicitur, nescit p la-
 ras, lit potius nil, i, negatue, ee aliq; d, hoc q aliq; d negatue, ni dicitur
 in aliquo vero, et reali dicitur; d p dicit in vero, ni, ee, et excludit ee
 dicitur Pii, V. g. Nego ligo. An Argu. et dicitur maxime p dicit; nil potius
 q; q imneate excludit Pius, Deas ma. Naz hec, e identica; nil negatue
 e, q; excludit, neo ma. et dicitur minor p dicit; Caza, ni e aliq; potius;
 Deas mi; Negatue; neo nu; et Deas. Vbi q; Equilibrio latente p dicitur
 do. Adverte. Diversas p dicit, ee itas nil, e, q; imneate excludit Pius
 ab itas, nil, e, q; imneate excludit. Primo absolute plata falsa, e: naz illa
 imneate; Pius vnde excludit q aliq; potius, q, e falsus; ita Vera so apud
 Pius excludit q Caza; que se ipse, et potius mi, e, q; ni verissimus. Ad dicitur
 p dicitur An; neo Deas, naz aliud, e, q; ut Pius deficit sit necesse aliq; potius
 sine scia dicit, i, sine decretus; sine quodlibet aliud inferens Pius, ni Caza;
 aliud Pius imneate, et p excludit q aliq; potius. Pimus p dicit aliq; potius, ee Caza;

illud, et radicale, q, n, negamus; Secundus, q, p, bari debeat, i, falsu, ppter dationem nostram.

26
84

Ob. 5. Illud, e, ens potius, cuius, Eva pot, aitari, q, aut, apatibus; d, si, dante, care, obtine, ut, nos, ex, istam, illarum, Eva, pot, explari, q, aut, apatibus; q, si, cara, data, e, alio, potius. Maor, et, apud, nos, e, dubia, qui, arbitramur, p, potius, que, n, aut, vident, apatibus, c, carar, q, negatiba, Equivalente, debere, explari, ut, hec, Cara, Pi, data; p, bari, n, data, Pau. Simi, simul, aut, apatibus, Verificaret, de, cara, d, potius, in, rigore, falsificaret, de, cara, qualibet, or, p, pot, negatibe, Verificanti; d, de, qualibet, Cara, nequeunt, or, p, pot, Verifari; q, si, dante, Care, potunt, explari, q, aut, apatibus. Vnde, videt, certa; alia, nil, Verificaret, de, Una, Cara, q, n, Verificata, de, alia, et, q, unde, or, care, identificarentur. Ergo, ma, falsificari, p, potius, apatibus, e, Verifari, p, pot, negatiba, Intraon; q, si, de, qualibet, cara, or, et, e, d, or, p, pot, apatibus, falsificanti, de, qualibet, Verificarenta, or, negatibe, oportet.

Pro, mores, arguti, et, mores, p, bari, in, to. De, Deo; v, p, Verifanta, seu, ut, potius, loquar, n, Verificanti, or, p, pot, apatibus, tendente, c, Paulu; ut, hec, Pau, exis, currit; q, de, ho, Verifanta, or, p, pot, negatibe, d, Paulu, q, d, n, apatibus, Intraon. P. Coa, tuo, Arguti, n, Verifari, p, pot, apatibus, e, v, utari, p, pot, negatiba, Intraon; q, si, de, ho, de, nec, igit, mores, et, d, ito, aut, p, bari, falsificari, seu, n, Verifari, p, pot, apatibus, e, v, utari, p, pot, negatiba, Intraon, s, m, De, d, ano, respice, allicui, textu, subdito; si, ille, p, pot, apatibus, p, tinenta, n, heant, ad, illud, textu, De, d, ano; si, heant, disparate, aut, impertinent; nec, ano, et, Dea. Itaq, sicut, si, de, Reto, n, Verifata, Exere, de, Coar, debet, Verifari, n, Exere, q, i, ite, due, p, pot, p, tinenta, n, heant, ad, Pau; itaq, n, de, cara, Pi, n, Verifata, hec, p, pot, Cara, Pi, data, de, Coar, det, hec, Verifari, Cara, Pi, n, data, q, i, ite, p, tinenta, n, heant, ad, carar, Pi; at, Vere, sicut, lit, de, Reto, n, Verifata, hec, apatibus, Pau, exis; n, ideo, Verifata, hec, negatiba, Pau, n, Exis; quia, ite, due, disparate, n, heant, ad, Pau; ita, lit, de, cara, Pi, n, Verifata, hec, Cara, Pauli, data; et, quib, alia, apatibus, c, alia, carar; n, vnde, deducit, Lilla, Verifari, hanc, negatiba, et, quod, alia, Cara, Pauli, n, data, quia, or, ite, apatibus, et, negatiba, c, alia, disparate, n, heant, respu, Carar, Pi.

Sed, intab; sermo, de, cara, Pi, n, Verifata, hec, p, pot, Cara, Pi, data; q, Verifata, Lilla, hec, Cara, Pi, n, data; que, n, disparate; d, pertinet, et, hec, ad, cara; q, si, dante, care, obtine, Intraon, et, q, p, bari, avertio. Dico, Deo: Verifata, hec, p, pot, cara, Pi, n, data, sumpto, li, data, potius, De, d, ano; sumpto, li, data, negatibe, nec, Deventia; et, n, ite, d, ito, sub, illa, itaq, Deventia.

Ob. 6. Pau, Exens, i, Pau, n, Exens; d, Pau, Exens, quid, potius, est;

Pru, n' loem quia potest. Mox, e' certa, et Maor p'at. Ideo Pru, qui mos
Exi' potest, n' loem, q' Pru loem, e' Pru, n' loem. S' Coa. quia idem Pru qui
mos, e' potest potest Exi' Pru potest, e' Pru loem, q' idem Pru, qui mos Exi',
potest, n' loem, Pru loem, e' Pru, n' loem. Dico ma; Pru loem, e' Pru, n'
loem s' significante, d' deficit, aut, n' Exi' Pru, n' d' d' d' a L'ro, defi-
cua, Deco; S' significante ip'us, n' loem Pru ob'ide nempt' identari' h'g
loem, neo ma; et Deco m'ioe, neo Deco. S' l'ib' D'ig'ndu' e' au' p' a-
oi; Cum p'at' d'ig'os quia Pru, qui mos, e' potest, e' idem, qui potest Exi'-
L'ro potest, e' Pru loem, ideo ge'is, neo au'; ideo, et quia Pru s' ip'o, et n'
p' aliquid d'ig' Exi', Deco au' d' au' Pru loem, n' s' ip'o, n' loem, e'
deficiat; d' p' aliquid negatiu' ab ip'o d'ig'us; ideo, n' infert' Pru loem
e' Pru, n' loem. S'm'io i'ustare argutu' d'ia arguente' intendendo
d' L'ro identari', e' calidus, aut frigidus; ut lex Coa' argutu', quia
idem Pru, qui mos calidus, aut frigidus, e' potest, e' n' calidus, et n'
frigidus.

Sectio Quinta

Ceteris Negatis s'c' S'at'.

Ob. 7. Intendendo Caras rei D'ingenti' in Decreto D' u' notum
rei D'ingenti' D'notare. Cara D' u' D'ingenti', e'; d' n' non D'not' in Decreto, d' u'
sug' e' D'ingenti', n' e' D'ingenti'; d' nea'ia; q' cara D'not' in Decreto. M'
p'at'. L'ry, e' potest decreto nol'is illu', e' impo'is; d' cara rei ip'us, e' ne-
a'ia; q' n' cara, e' D'ingenti' Decreto, e' nea'ia; i'nto argutu'. S' l'ib' De-
creto D' u' nol'is L'ry impo'is e' Pru, n' loem; et n' l'ry Exi'; d' cara rei
nea'ia; e' impo'is; q' Cara L'ry e' impo'is, l' tenent' d'ia Coa' L'ry identari'
d' decreto D'not'is; n' d' nol'is Cara.

73
Lex omnibus d'ito m'ioe' Negati'. S' e' D'ingenti' decreto
n' e' D'ingenti', d' nea'ia necessitate absoluta, et anti, neo m'ioe; necessi-
te D'ingenti', et lo' sup'o; Deco m'ioe; N' l' l'ry m' e' D'ingenti', v' ip'o aliqua
sup'o; q' uas ip'us, n' a'ferat, aut inferat, n' potest, e' nea'ia; et D'ito ma'ioe
p'at'is; e' impo'is impo'ite Anti, neo ma; D'ingenti', Deco ma; et d'ito m'
ioe'. Caras rei ante impo'is, e' nea'ia Deco m'ioe; rei impo'is D'ingenti',
subd'ito; e' nea'ia absoluta, neo m'ioe' lo' sup'o, quas ip'a, n' inferat Deco m'
et neo Deco. quando, q' d'imus Caras rei D'ingenti' D'ingenti', e' id
n' aserimus, et tenemus facta qualibet sup'o; n' d' q' d'imus rei aliquas, e'
D'ingenti', id. so aserimus facta q' uet' a Deco, l' quod' alio quo potest e' d' nea'ia

74
Ob. 8. Si data cara et n' D'not' in decreto. Deus e' d' d' d' d' d'
necessitates, ut cam quo nobis p'at'is rei aliquas D'ingenti', p'at' ip'us
Caras; d' D'ry, n' e' ita necessitates; q' cara D'not' in decreto. M' p'at', q' D'ry
ibi soli s'f'ic'it, n' necessitates, ut alq' Roma se ponat in rebus; q' n' nec-
n'ata

ut causa quo volit p. d. uae rez aliquas p. d. uae eius causa anolitione dicta;
 2. Deus pot sic deternere volo, ut, i quid quos imperfectus, aut defectiu-
 us; d n pot si Deus eam quo volit rez p. d. uae teneti illius causa p. d. uae;
 3. Deus totus, ee fons indeficiens, pot velle ne ab illo vllus, ee fluat;
 4. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;
 5. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;
 6. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;
 7. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;
 8. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;
 9. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;
 10. Deo negat necessitas p. d. uae; q. 2. Deo negat necessitas p. d. uae;

Ad Argutum nec mi, et dicitur ma au p. d. uae. Non, e neces-
 tatis ut aliquid deterninate p. d. uae p. d. uae in rebus, Deedo au; ut
 aliquid sub d. uae p. d. uae, i, negat, ut n. p. d. uae e diobus d. uae
 t. uae; nec au, et d. uae. quia re, et causa illius a Deedo d. uae, si duo d. uae
 cae, et, i, e d. uae, d. uae, q. teneat v. uae, e duobus d. uae in re-
 bus p. d. uae. **A**d 1. nec au. tale e d. uae d. uae; q. neg. re, neg.
 eiu causa d. uae coeret, q. ugnat; Dominus; naz q. plenissimus Dei
 ad imp. illa, si se coeret. **A**d 3. D. uae au, ius ad p. d. uae; pot velle
 ne vllus, ee p. d. uae deterninate ab eo fluat, Deedo au: ne vllus ee sub-
 d. uae p. d. uae, i, negat, ab eo fluat, nec au, et d. uae. si e d. uae v-
 lit ne ab ipso vllus, ee p. d. uae, et negat, fluat velle deficere duo d. uae
 t. uae; nec au, q. vult ut l. re p. d. uae; i, si deficiat q. i, fluat l. re fluat l. re
 re p. d. uae i fluat re uae causa, negat. **A**d 4. D. uae ma. ugnat ne
 cessitas deterninate Deo p. d. uae; au, Deedo au, necessitas v. uae
 p. d. uae; au, l. eiu causa, nec au; et d. uae illi d. uae
 t. uae, ad illius p. d. uae; dico, equalis coere in Deo l. re, e p. d. uae, si nec-
 essitas, ut p. d. uae, q. magis, i, minus e, p. d. uae defectu, et im-
 p. d. uae; i neque in v. uae, neque in d. uae p. d. uae aliqua ceant in
 Deo, imperfectis morali, e t. uae Deus imperfectu, i, absolute, et de-
 t. uae; au, p. d. uae; au, l. eiu causa, quid quid, i an
 maior, imperfectio necessitas absoluta, et deterninate p. d. uae;
 quae eiu causa, i, e d. uae.

O. Non loquitur d. uae d. uae. Non loquitur d. uae capax e
 ut gaudeat aliquo p. d. uae sibi intus; q. i loquitur d. uae, reu d. uae causa
 d. uae; quid p. d. uae e. Deo au, i, e quid p. d. uae a Deedo d. uae vol-
 tus d. uae; q. e d. uae ip. uae volit d. uae. Ut p. d. uae au d. uae; p. d. uae;
 t. uae. d. uae. Ut d. uae, i, loquitur, i, iustitiam hanc d. uae; d. uae; i, loquitur
 si hanc alig. p. d. uae sibi intus; d. uae; et quando d. uae loquitur nullus hoc
 p. d. uae sibi intus; q. ut d. uae, i, loquitur necesse e cap d. uae; d. uae; i, loquitur
 aliquid hanc; hoc aliquid eiu p. d. uae intus; e d. uae; q. hanc d. uae; d. uae;

83.
q̄ p̄ovuz, n̄ i influruz p̄ovuz, et p̄ovuz p̄ovuzi, n̄ i Cagaz. p̄ na-
det em ob̄vuz neḡaibe, et p̄ moduz remouent̄i p̄hibens; P̄uz nag-
que exere l̄oa, remouet̄ P̄uz arebuz, qui si l̄oia potet̄ op̄erari;
n̄; P̄uz igit̄ Caxae l̄oa, p̄vadent̄ P̄uz, n̄ op̄erari, unde V̄nce
stat, q̄ in rebus, n̄ l̄oat̄ ille, qui si l̄oia, aut op̄eraret̄, aut po-
t̄et̄ op̄erari, ad q̄ nulluz intr̄uz q̄ibuz defiderat̄ in caxa; d̄
t̄men Ex igit̄ in l̄o, n̄ l̄oere sua q̄ l̄o.

Ob. 10. l̄o l̄oay. Deus decrevit̄ l̄oere alteruz
munduz; q̄ l̄oat̄ alta munduz. q̄ ab op̄ito hec, ē bona; si l̄oat̄ alteruz
munduz; q̄ Deus decrevit̄, n̄ l̄oere alteruz munduz. tuz sic; q̄ n̄
l̄oa, n̄i Caxa alteruz mundi V̄ce, ē p̄p̄ie l̄oat̄, et p̄inde quid
p̄ovuz ē. P̄deag. n̄ l̄oa alteruz mundi Inect̄a methace, et ev-
l̄ia d̄ iā, q̄ n̄ l̄oat̄ decretuz de illuz l̄oa; d̄ nil V̄ce, et p̄p̄ie, n̄ l̄oay
potet̄ ē methaphica Inocpus Talio; nag. q̄, n̄ l̄oat̄, n̄ Inect̄a. q̄, n̄
l̄oa alteruz mundi V̄ce, et p̄p̄ie l̄oat̄.

84.
Dico 10. Ent̄mate, d̄igo Deus subillatuz. q̄ n̄ l̄oa alter-
uz mundi V̄ce, et p̄p̄ie l̄oat̄, qut̄ l̄oere V̄ce, et p̄p̄ie op̄it̄ l̄oere
f̄ict̄a; Dico Deag. qut̄ l̄oere V̄ce, et p̄p̄ie d̄it̄ l̄oere p̄ovuz; nec
Coag. et d̄igo moay p̄ovuz. n̄ l̄oa alteruz mundi Inect̄a
methace, et n̄, demotante hanc V̄rit̄ez f̄al̄ez alta munduz
n̄ l̄oat̄; Inect̄a methace d̄hae V̄rit̄ez f̄al̄i, n̄ l̄oat̄ decretuz &
l̄oa alteruz mundi; Dico moay. n̄, n̄ significante ip̄ay, n̄
l̄oay obt̄uz alteruz Inect̄a methace d̄, n̄ l̄oa ob̄vuz dec̄er-
t̄; subd̄ito. Inect̄a methace p̄ovuz, nec moay; methaca
neḡaibe, Dico moay et d̄ito mi. nil, n̄ l̄oens V̄ce, et p̄p̄ie
moay l̄oay, pot̄ ē methaca p̄ovuz Inocpus Talio; Dico mi.
p̄ovuz neḡaibe, nec mi. et d̄ito Deam, ut̄ iuxta Deum subillatuz.
Ite igit̄ V̄rit̄ez f̄al̄i, n̄ l̄oat̄ alta munduz Inect̄a methace
altera, n̄ l̄oat̄ decretuz. d̄. quid m̄uz d̄ V̄ce, quid p̄ovuz in-
cludat̄ d̄ ip̄a V̄ce ob̄vuz q̄az, lit̄, et d̄ito, n̄ ē p̄ovuz d̄ito; d̄
p̄ovuz neḡaibe. D̄it̄o nag. q̄, que, int̄ duo, n̄ l̄oat̄ int̄cedit̄, ne-
ḡaibe, ē.

82.
Ob. 11. Ita n̄az p̄vay Deuz, et 3. Si Caxa, ē quid
neḡaibuz V̄ce, et r̄ale. n̄o q̄ moos l̄oens op̄ate rei meduz int̄
p̄ovuz, et ob̄vuz Caxa, ē quid p̄ovuz; d̄ q̄ nos Caxa, n̄i q̄
p̄ovuz; q̄. l̄. ma. Si Caxa p̄dicto moos p̄ovuz ab nob̄i, ē quid l̄o-
cludent̄ n̄uz d̄tractoz quid op̄it̄uz n̄uz, n̄uz n̄uz quid V̄ce de-
t̄minabile a Deo, quid l̄oens in x̄uz n̄az. d̄ hec oia p̄d̄ta
n̄ l̄oat̄ p̄ovuz; q̄ si Caxa p̄dicto moos l̄oay quid p̄ovuz, ē. d̄ p̄ata

82
 Casa rei e pure, in ee rei; q casa rei in e quid neg alibi, Vera loens
 a parte rei. P. Coz. quod e pany ee taz mi, quaf alterius nullus hec
 ee q Enig ee hebit, id, q pure, et vice, e in ee in mi, quaf alterius; q
 si casa rei, e quany, in ee rei, casa rei nullus hec, ee; q, in e quid nega
 ibus Vera loens a parte rei; l, si hec aliy, ee quid ponit, e. Ipxam
 V. nullus, ee Desit Deo ab loens; d. Care, ab loens fuerunt
 Desitente Deo; q Care, v^h hent nullus ee.

83
 Ad Argutus, nec maij et dicto maij p bari. Equid lo-
 cludens sius Dtractionis oppositum ee sumptis his oibus q dicit in 11°
 ponit nec mai in 11°, negatib sumptis, Deo ma. et dicto mi. hoc oia
 sumpta in nu ponit si q dicto Enis ponit, Deo mi; in 11°, negatib
 sumpta, nec mi. et nec Coz. Casa q sius Dtractionis loentur
 si quis ipse aliy loentur, i ponit adferens sius Dtractionis;
 d quia ipse identice negatib, e palis, in Casa mi dtra ditione, e opri
 ta suz neg nante, aut suo Dtractionis, id opoite, e ^{alibi} ponit;
 d partiz ponit quatenus ea opoite dicit Dtractionis care, et pon
 tim negatib quatenus dicit in Eni seu Care; e libera detra ab
 ad Deo (si Des^m ponit i quia omnia) si quia Deo ponit libere de
 terminet Carez loentur; d quia ponit libere, v^h detra minad Eni
 ponit; et tandem Exit negatib a parte rei liu Enig Casa in nilo
 alio Distit, quaf in lo, quod si lo ad Eni ponit.

84
 Ad V. Ipxas. Deo Anti nec Deo. Ad cuij
 p bari dico; quod, e quany, in ee taz sui quaf alterius nullus ee
 ponit pot here; pot on ee negatib here; hoc Enig negatib ee
 in hoc ipso, q, e, in ee Eni ponit Vice Distit; Vbi obrexta, in ideo
 Carez here, ee negatib, quia, e, in ee sui; d quia, e, in ee Eni
 ponit; Ad V. Ipxas dicto mo, subit ponit, et negatib, et silit
 mores; et Coz.

85
 Ob. 11. l. data Vna Care, seu Eni negatib, q oibus pui,
 aut Enitib ponit, v^h loentib, l, q quolibet Eni ponit, si loente dan
 dita Care? Quim dicit, n pot; naz ut diximus sectoe pma p multipli
 cate specifica, aut numerica pany recipit, aut momenta multiplican
 ta Care. Si secundus? q d defecto v^h loant infinitz pui, et Eni ponit
 infinite dante negatib, q inde incidimus in infinite Cathogoremati
 tibus, q in 11°, Distit, Care in ponit arguemus. Deo; q qua sibi
 Eni ponit, v^h loente danti distoz Carez. Defacto q data infini nega
 tis neg, q, in ee Decedere infinite Cathogorematicus in 11°, ab autotib
 nectit naz dtra negatib, et Care in puro in ee Eni ponit, dtra fact

clari infinita carae, aut negat p[ro]p[ri]e, e[st] dicit infinita l[ite]ra p[ro]p[ri]a 42.
n[on] e[st], quod, e[st] Veru[m], et minime absurdu[m].

Int[er]d[um] q[ue]r[itur] q[uo]d ideo Cara quid negatib[us] e[st], quia o[mn]i[um] l[ite]ra p[ro]p[ri]a, e[st] l[ite]ra
includenda in n[on] e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a, et in e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a sui d[ist]inctio; d[icitur] o[mn]i
p[ro]p[ri]a l[ite]ra includenda in e[st], q[uo]d e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a neg[ati]o[n]is Cara; q[uo]d e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a quid neg[ati]o[n]is
l[ite]ra; ac e[st] l[ite]ra; d[icitur] o[mn]i[um] p[ro]p[ri]a l[ite]ra includenda in l[ite]ra; q[uo]d e[st] o[mn]i[um] p[ro]p[ri]a l[ite]ra in
cludenda in e[st], q[uo]d e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a neg[ati]o[n]is Cara; d[icitur] mi[hi] o[mn]i[um] p[ro]p[ri]a l[ite]ra in
cludenda, n[on] e[st] d[ist]inctio in e[st], q[uo]d e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a neg[ati]o[n]is Cara, n[on] e[st] d[ist]inctio mi[hi]; n[on] e[st] l[ite]ra
q[uo]d o[mn]i[um] sua p[ro]p[ri]a, et l[ite]ra p[ro]p[ri]a neg[ati]o[n]is Cara; e[st] d[ist]inctio vero p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a l[ite]ra p[ro]p[ri]a
d[ist]inctio neg[ati]o[n]is Cara, n[on] e[st] d[ist]inctio, venibile, sale, et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
in d[ist]inctio includenda p[ro]p[ri]a, n[on] e[st] d[ist]inctio mi[hi] e[st] d[ist]inctio mag[is] p[ro]p[ri]a. d[icitur] e[st]
p[ro]p[ri]a, n[on] e[st] d[ist]inctio ma[is]. d[icitur] d[ist]inctio mi[hi], d[ist]inctio d[icitur] ut supra. l[ite]ra q[ue]
Cara, si hoc nomine gaudere fas est, et quae p[ro]p[ri]a, si n[on] e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a, et
l[ite]ra p[ro]p[ri]a n[on] modo sui d[ist]inctio, quae quid negatib[us] e[st]. l[ite]ra p[ro]p[ri]a
q[uo]d in l[ite]ra p[ro]p[ri]a l[ite]ra p[ro]p[ri]a neg[ati]o[n]is Cara, quid negatib[us] e[st], n[on] e[st] in l[ite]ra
p[ro]p[ri]a l[ite]ra p[ro]p[ri]a l[ite]ra, n[on] e[st] d[ist]inctio. n[on] e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a l[ite]ra p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, sale, d[ist]inctio. l[ite]ra p[ro]p[ri]a, quae l[ite]ra p[ro]p[ri]a, aut alia
n[on] e[st], quae l[ite]ra p[ro]p[ri]a l[ite]ra p[ro]p[ri]a.

Ob. 13. Si cara l[ite]ra nil e[st] Vere, et p[ro]p[ri]a l[ite]ra l[ite]ra deficit
q[uo]d e[st] l[ite]ra. hoc e[st] China; q[uo]d e[st] Cara l[ite]ra, n[on] e[st] nil. l[ite]ra p[ro]p[ri]a n[on] e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a l[ite]ra
quando l[ite]ra p[ro]p[ri]a, ac quando deficit, ut pat[et]; q[uo]d n[on] e[st] cara l[ite]ra nil e[st]; l[ite]ra p[ro]p[ri]a
quando l[ite]ra p[ro]p[ri]a deficit, n[on] e[st] ma[is]; et d[ist]inctio l[ite]ra p[ro]p[ri]a: t[em]p[or]e nil e[st] id e[st] t[em]p[or]e n[on] e[st]
aliquo p[ro]p[ri]a, d[icitur] an; t[em]p[or]e nil e[st]; id e[st] t[em]p[or]e e[st] aliquid negatib[us], n[on] e[st] an.
et d[icitur] q[uo]d d[icitur] t[em]p[or]e n[on] e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a Cara q[uo]d e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a, ac q[uo]d deficit
q[uo]d in v[er]o casu gaudet aliquo p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a; d[icitur] n[on] e[st] aliquid negatib[us]; n[on] e[st]
Cara e[st] aliquid negatib[us], in e[st] t[em]p[or]e, q[uo]d n[on] e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a l[ite]ra, seu in e[st]
q[uo]d n[on] e[st] d[ist]inctio in rebus p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a l[ite]ra; ac n[on] e[st] aliquid p[ro]p[ri]a in e[st]
t[em]p[or]e, q[uo]d nullu[m] in rebus p[ro]p[ri]a gaudet; hoc secundo l[ite]ra p[ro]p[ri]a, et deficient
l[ite]ra l[ite]ra; l[ite]ra p[ro]p[ri]a in quo p[ro]p[ri]a l[ite]ra p[ro]p[ri]a d[ist]inctio soly l[ite]ra p[ro]p[ri]a
l[ite]ra l[ite]ra p[ro]p[ri]a.

Ob. 12. Itendens Caras rei d[ist]inctio, ac l[ite]ra p[ro]p[ri]a, id e[st]
q[uo]d n[on] e[st] d[ist]inctio d[ist]inctio d[ist]inctio d[ist]inctio, e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a; d[icitur] cara n[on] e[st] d[ist]inctio d[ist]inctio
rei d[ist]inctio d[ist]inctio; e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a. l[ite]ra p[ro]p[ri]a. l[ite]ra p[ro]p[ri]a. q[uo]d n[on] e[st] d[ist]inctio d[ist]inctio d[ist]inctio
n[on] e[st]; si l[ite]ra p[ro]p[ri]a d[ist]inctio d[ist]inctio d[ist]inctio; d[icitur] n[on] e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a d[ist]inctio d[ist]inctio d[ist]inctio
n[on] e[st]; d[icitur] p[ro]p[ri]a. Si cara e[st] aliquid implicat, et e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a; d[icitur] si cara
l[ite]ra p[ro]p[ri]a e[st] aliquid, si aliquid l[ite]ra, et l[ite]ra l[ite]ra n[on] e[st]; q[uo]d si cara l[ite]ra p[ro]p[ri]a
e[st] l[ite]ra p[ro]p[ri]a.

Ad Argum[entum] d[ist]inctio mag[is], n[on] e[st] d[ist]inctio mi[hi], et d[ist]inctio mag[is] p[ro]p[ri]a

Id q̄ si loquetur dicitur exa d'us, si eē in pōis, quaz negatibō, si loquetur dicitur
 res d'us d'actōis, Deo ma d'us si eē pōis, subditō. Si illud loq̄
 dicitur in nōis eē pōis, nō in defectu eē pōis, sive mi, sive liq̄ d'actōis pōis
 mo; si, si dicitur in lo, Deo ma. et distābilis mōis, nō nec d'caz. Si carā
 dicitur exa d'us si eē, cas pōis, quaz negatibō dicitur exa d'us d'actōis, nō
 si eē negatibō cas, nō defectu eē negatibō cas, sive i, sive pōis, qui sūz ca-
 se imitate, et p̄ d'actōis. At vero lo lo, q̄ dicitur exa d'us si eē pōis, si
 infest dicitur d'us d'actōis, nō non eē pōis, nō defectu eē pōis
~~cas~~ in longe abet, ut, i d'actōis cas, negatibō, i ip̄o cas, sive defectu
 eē negatibō i, i ip̄o cas. Ad d'caz d'ito ma. Si carā eēt aliq̄ pōis
 implicat, Deo, si eē aliq̄ negatibō, nec ma, et d'ito mi; si loquetur pōis
 eēt aliq̄, Deo mi; si loquetur negatibō, subditō; eēt aliq̄ negatibō, Deo mi
 aliq̄ pōis, nec mi et d'caz. Quare si carā loquetur pōis, eēt aliq̄, et
 lo lo. Si vero pōis negatibō loquetur, et negatibō i aliq̄, d'ho aliq̄, et lo
 tōre negatibō, i illud eē p̄ortis natū, si infest, eē lo lo.

Anus Coronat Opus.

Suppono 1.º D.º omnes cuiusvis rei contingenti dari posse immediatam, et esse contradictoriam: Quia si possit a Deo nunquam carari, pot. nunquam exere; et sic dabitur immediatam contradictoriam; in se duratiom; d. etia ipsius entitatis secundum se. Idem

Supp.º 2.º Hanc questionem se procedere ex supposito, q. sententia Petrus, aliquando erat: An videlicet, Petrus, qui extitit, l. extitit. hodie q. supponimus n. exere, deficiat, in se, quia data defectus duratiom; hodie, quia hanc dici posset respondere; d. etia; q. data (modo quo pot. dari) defus immediatus ipsius entitatis Petri secundum se. Ex qua suppone stat dividit sententiarum. Alii enim dicunt, hodie q. Petrus deficiit dari (et id ei necessarium) in se defusum esse duratiom; hodie; d. etia defusum esse ipsius Petri. Alii iudicant impole ei (ex tali suppo) Petri hodie deficientis dari, contradictoriam esse, et immediatam; p. indeque hodie se dari illius defusum respectivum, hoc e defusum dubitum hodie, qua (si daret) Petrus hodie exeret: Ex quo D.º auctor, 1.º d. dicendum e, duas contradictoria obliqua absoluta dari posse p. diversis instantibus: liquide in uno data Petrus, et in alio data absoluta; hoc e, carari in se duratiom; d. ipsius Petri s. m. se, et ut distincti a duratiom; D.º auctor, 2.º d. dicendum e, impole ei talia contradictoria obliqua p. diversis adhuc instantibus dari.

Supp.º 3.º 2.º dicimus dari, l. n. dari carari, et defusum, l. dari n. accipi proprie; d. alienative, et eo improprio modo, quo de carentibus loqui possumus.

Supp.º 4.º An questio in posse disputari D.º ista, qua identificat duratiom; actu et ipsius rebus, et tempore extrinsecis; e enim D.º illa metaphysice, necessarium dari defusum absolutum entis eo tempore, quo entis n. durat, et antea extiterit, l. extitura e postea. Patet; q. si Petrus, qui antea extitit, hodie n. existit; vel hodie data defusum illius s. m. se, vel duratiom; hodie; sed e metaphysice necessarium etia apud Alexanderios) d. existente die hodie, no ois defusum duratiom; hodie, sed e defusum ipsius entitatis Petri s. m. se; q. hodie data talis defusum. Hi. e evidens in dicta 11.º 2.º et duratio hodie, in se, et defusum entitatis Petri, et diei hodie, existente die hodie, ois defusum

Defus duratiōis, ē defus entatis P*ri* s*m* se: siquidē spl*ex*ū ex
dubius, extente vno, impole ē deficere nisi p*er* defū alterius.

Ideo vt
Leta locus quib*us*q*ue*, p*ro*indendū ē ab ea s*ic* addmitendo dura-
tiōē superadditā spl*ex*o entatis, et temporis extrinseci.

Supp*o*. 5°. adhuc
in s*ic* asserente n*on* absolvi n*on* posse ab s*ic* duratiōe, n*on* t*em* idē, h*ab*e
Exa absoluta P*ri*, et P*ri* exere aliq*ui*q*ue* ē 2^a quēdam recentiorē.
P*ro* sup*er* p*ro*is ē; q*ui* lit exa absoluta P*ri* sectatur essalitē et aliqua
duratiōe, et tempore x^a cā s*ic*. Realit*er* t*em* d*is*tingit ab s*ic* tem-
pore; q*ui* n*on* identificata adquate et hoc obiecto. P*ri* exere aliq*ui*q*ue*
in quo p*ro*ter P*ri* exā includit*ur* aliq*ui* tempus significatū p*er* h*oc*
aliq*ui*q*ue*. Consequentiq*ue* fallit*ur* p*ro*dictus recentior, d*um* ingrat*us* cas*us*
absoluta P*ri* ē, quod n*on* explicata. P*ri* n*un*quā exere; ex eo q*ui*
immediatā, et gl*ob*e d*is*cretiōē h*ab*ere obt*in*e. P*ri* aliq*ui*q*ue* exere n*on*
hoc P*ri* n*un*quā exere. fallit*ur*, inq*ui*q*ue*. L*ic*et, sicut exa absoluta P*ri*
P*ri* exere aliq*ui*q*ue*, vt dixi; ita d*is*cretiōē gl*ob*e, et immediatā talis
exa n*on* ē, q*ui* immediatē d*is*cretiōē h*ab*ere P*ri* aliq*ui*q*ue* exere; p*ro*indeq*ue* n*on*
sequit*ur* et hoc P*ri* n*un*quā exere. Mit*er*ā t*em* h*ic* d*is*cretiōē p*ro*lat*ur* int*er*du-
cānt*ur* absolutā P*ri*, ē saltē illat*ur* P*ri* n*un*quā exere. L*ic*et, inq*ui*q*ue*, P*ro*
n*on* extente absolute, nulla pot*est* dari duratiō; p*ro* exclusivā gl*ob*e P*ri*,
excludens ip*su* ab extendo absolute, saltē illat*ur* excludit*ur* o*mn*i*es*
illius duratiōes; p*ro* saltē illat*ur* ē P*ri* n*un*quā exere. Hoc et in
argutū sicut p*ro*cedens videt*ur* ē p*ro* ingi*er*no. Resp*o*nd*et* q*ui* d*is*cretiōē s*ic*
P*ro* n*on* extenti absolute, nulla pot*est* dari duratiō p*ro* eo tempore, in
quo n*on* existit absolute coe*de*o: p*ro* talis tempore, in quo absolute ex-
istat neg. s*ic* d*is*cretiōē. Respon*det* q*ui* d*is*cretiōē s*ic* exclusivā gl*ob*e saltē illat*ur*
excludit*ur* o*mn*i*es* duratiōes, quibus duraret eo tempore, quo absolute
excludit*ur* ab extendo s*ic* d*is*cretiōē, quibus duraret alio tempore, in
quo absolute exat. neg. s*ic* d*is*cretiōē, et inde neg. 2^a s*ic* d*is*cretiōē.

Et dicere, P*ro* n*on* extenti
absolute, nulla pot*est* dari duratiō, q*ui* n*on* exit absolute: pot*est* t*em*, et
d*is*cretiōē, q*ui* absolute exit: et autē x^a postea dicenda, pot*est* P*ri* in
vno tempore exere absolute, et in alio absolute n*on* exere; pot*est*
in vno nullā duratiōē h*ab*ere, et h*ab*ere in alio. Ideo si P*ri* existit

Absolute heri, & hodie absolute non existit, exclusivum fide ipsius,
 non excludat ipsum ab extendendo absolute heri, id ab extendendo absolute
 hodie, inde non inquit nulla dari hodie durationi Prae; minime au-
 tem inquit nulla ipsius durationi fuisse heri: & exclusivum fide Prae;
 hodie data, non inquit Prae nunquam exere. q. s. ly nunquam non est signi-
 ficata nulla Prae durationi dari hodie; neque etiam fuisse he-
 ri, aut alio tempore praeterito; neque futura est tempore futuro.
 q. falsum est in suppos facta.

Sed ego illius personam agens, eius argutu
 propono, ut vim aliquam habeat. Propono sic. Causa absoluta Prae,
 quae hodie data, est exclusivum fide ipsius ex Prae in se, ut fate-
 mur: q. est exclusivum fide huius obti. Prae aliq. exere. d. exclusi-
 vum fide huius obti est hoc Prae nunquam exere. ut extra dubium est: q.
 Causa absoluta Prae, non distinguitur ab hoc, q. est Prae nunquam exere.
 Cetera utant, si vult Prae. quae sic probata. Exclusivum fide cui-
 usvis partis alicuius totius, est exclusivum fide totius. Pat. q. def-
 ficiente quovis substituto alicuius totius, fuita deficit ipsum to-
 tum. d. Exclusivum fide ipsius ex Prae in se, est exclusivum fide vi-
 nius partis huius obti Prae aliq. exere: liquidum in hoc obto
 sit includata aliq. tempus hoc, l. illud, negari non potest includi
 etiam ipsa ex Prae absoluta: & exclusivum fide ex absoluta Prae,
 est fide exclusivum huius obti, seu totius Prae aliq. exere.

Hoc argutu sic
 oppositum, est meo videri omni efficacissimum, non est ad probandum illud
 assumptum; d. ad stabilientiam principum adversationum salvioe in
 hac questione. Ideo ad illud respondeo. Et in primis illud in sto,
 in mutatione substantiali, probando privatione forma excludere
 fuita mutatione, et sic non potest illa restituere: liquidum impossibile est re-
 restituere id ipsum, q. fuita excludit. Probo assumptum eadem gra
 arguendi. Exclusivum fide cuiusvis partis, est exclusivum fide totius:
 d. privatio est exclusivum fide forma, quae pars est intrinseca muta-
 tionis: q. privatio est exclusivum fide mutationis. L. q. tu hinc res-
 pondeas. Ego alibi respondebo. tu respondebis, et bene: tunc pri-
 vatio non excludere fuita mutatione: q. licet fuita excludat forma
 non illa excludit ab eo tempore, p. quo talis forma est pars intrin-
 seca

Mutatiois; n̄ in illā excludit ab instanti sequenti p̄ quo stituit
mutatioē; d. ab instanti anti, in quo ē ipsa privatio, et p̄s quo forma
n̄ stituit mutatioē.

Idē ego duo argo Resp. videlicet causā absolutā
Pri, quā hodiē data, excludere q̄libet exā absolutā; d. n̄ ab eo tem-
pore p̄ quo talis exā absoluta stituit hoc obtū Pri exere ali-
quantō. Hoc em̄ obtū stituit (in suppos facta de eo q̄ tm̄ ex-
titerit heri) vt exens p̄ diei extens; secus vt exens p̄ diei ho-
diens; et ā causā absoluta quā hodiē data n̄ excludat exā ab-
solutā ab extisse heri; d. ab existendo hodiē, n̄ excludit q̄libet
illā ab eo tempore, p̄ quo stituit hoc obtū Pri aliq̄ exere. Et
idē n̄ excludit q̄libet tale obtū. Hac doctrina bene intellecta
facili exit oibus applicare tenor ad formā argo.

Idēo Supp. 6. in 11. a pro
nunc admissa de eo q̄ duratio rerū i accidens supplexadditū
rei, et temporis. V. g. Actio p̄ductiva ipsius rei (idē exit, si ponatur
in modo imitante, t. subsequente) in hac inq̄ra 11. vt Prius hodiē
deficiat, sive n̄ exat, sufficeret defus duratioy hodierna. L. et
bene authores. opposita s̄ Pri exere hodiē, e p̄plexū (20. cō. 11.)
Pri, dici hodiēnti, et duratioy supplexaddite, quā hodiēnti dici co-
respondet. Pat̄ atm̄ hoc p̄plexū (sicut quodvis aliud) deficere
q̄libet quaris illius parte p̄senti deficiente: p̄indeque deficiente
tota duratioe illa supplexaddita. Hoc ē ex tenor, et absolute lo-
quendo. Ceterū ego et Authores n̄ra s̄ intendo, et im̄p̄le defici-
dere illud p̄plexū, quin deficiant duae partes illius: n̄ q̄ si vna def-
ficeret, ponet, quin alia deficeret, n̄ hoc sufficeret, vt p̄plexū et̄m
deficeret: d. q̄ im̄p̄le ē vna deficere, quin deficiat alia. sicut im-
p̄le ē deficere hodiē duratioe supplexadditā hodiēnti; quin et̄m
hodiē deficiat ipsa entas Pri s̄m̄ h̄, et ut dista ā duratioe. Ex quo
pat̄, ad x̄ n̄ facere p̄bationes allatas ad illud 1. m̄ q̄ nos n̄ negamus,
stabilicndū.

Supp. 7. L. si entas absolvi possit ab oī duratioe, nihil aliud
hacere, quā exere absolute in x̄ntē n̄ra: secus in tempore. Nichilo-
minus distingueretur ab eo, q̄ est tm̄ in p̄ca causatū; necnon ā
purē p̄terito, et purē futuro; hanc enim et̄ actū, et factū excludere s̄ dicit
si s̄ d.

Propozita, et probata vera 11^a

Dico ergo duo radictoria obtira dari posse p̄ diversis instan-
 tibus. P^a Si Pius. xij. heri exens, hodie deficiat, non s̄ data ho-
 die defectus filii, & absolutus duratiois hodierna; d. etm defus
 absolutus entatis Pii absolute: d. hoc ē duo radictoria obtira da-
 ri p̄ diversis instantibus: q. danta. P^a Mai. P^a absolute x̄. s̄ idē
 significante duratiois & re durante: siquidē ut supra notatū ē, exten-
 te die hodierna, impole ē deficiere duratiois hodiernā Pii abita
 quā p̄ defu ipsius Pii s̄m se. P^a L. Hodie si s̄ ē vera hęc p̄p̄o
Non data hodie duratio hodierna, et sup̄peraddita Pii; d. etm hęc
si data hodie exa ipsa absoluta Pii dista s̄ a tali duratioe.
 Non s̄ ē verū deficiere hodiē duratiois hodiernā; d. etiā deffi-
 cere hodiē ipsā exā Pii, ut dista à duratioe; d. defficere hodiē
 duratiois ē dari hodiē carā duratiois, & defficere hodiē exā ip-
 sā Pii, ut dista à duratioe, ē dari hodiē carā exā, ut dista à du-
 ratioe: q. vlt̄a carā duratiois, data hodiē carā exā Pii, ut dista
 à duratioe: d. Carā exā, ut dista à duratioe, ē carā absoluta dis-
 ta, à carā respectiva, quā s̄ ē carā duratiois: q. n̄ s̄ data hodiē
 carā respectiva duratiois, sed absoluta ipsius entatis s̄m se.

Compta. 1° Vel ho-
 die 2° data carā duratiois, data exa absoluta Pii, ut dista à
 duratioe, t. n̄ data ea exa absoluta, ut sic dista. 1^m ē implicari
 in t̄nis x^a te. implicat enim in t̄nis dari exā absolutā ho-
 die, & defficere duratiois hodiernā illius: siquidē dari hodiē
 exā absolutā, ē dari exā absolutā huius diei sexitenti, & in
 illo durante. Si 2^m q. defficat hodiē exa absoluta, ut dista à
 sua duratioe. P^a n̄ exē filia, ē idem, ac defficere: d. p̄ te n̄
 exit hodiē exa absoluta, ut dista à duratioe: q. defficat hodiē
 exa absoluta, ut dista à sua duratioe. tam nō. Defficere s̄
 flissime ē dari carā, seu radictoriū: q. defficere hodiē exā ab-
 solutā, ut dista à duratioe sup̄peraddita, flissime, ē dari
 hodiē radictoria, seu carā exā absolutā, ut dista à duratioe
 sup̄peraddita: d. Carā exa absoluta, ut dista à duratioe, ē carā
 absoluta rei, & n̄ p̄riē respectiva; hęc enim ē carā s̄lius duratiois

Non autem exa absoluta, ut dista à duratio: g. Data hodie exa
exa absoluta Pii, et in id cara respectiva.

Confita. 2°. Vel hodie deficit fili-
ta duratio Pii, et ipse Pius, ut dicitur à duratio; vel sola duratio
deficit filitā; recusat Pius? Si h^o hodie in id data defus respecti-
vus, sed ita filis Pii: Constat, q. q. filitā deficit, deficit p^o defum
fitem. Si 2°. 2^a è 1°. Ergo hodie data exa absoluta Pii: P^o P^o
Cong. Non deficere filitā Petri, ut dicitur à duratioe sua, è in
dari defectū filē Pii, ut dicitur à duratioe: d. in dari defū filē ali-
cuius rei, è dari exā filē ipsius rei: g. in deficere filitā Pii, ut
dicitur à duratioe, è dari exā filē Pii, ut dicitur à duratioe, quod exa,
è exa absoluta: g. Pius. Si hodie in deficit filitā Pii, ut dicitur
à duratioe, hodie data exa filis Pii, ut dicitur à duratioe; p^o indeque
exa absoluta. Quid in hoc discursu indiget p^o batioe? Nisi filitā
M^o inquam sic ostendo. Non dari in^o dictoriū immediatū è
filitā dari aliud: d. defus filis rei, è dictoriū immediatū ex
filis rei: g. in dari defū filē rei, è dari exā filē eiusdē rei.

Contra è 2°. Si
hodie in deficit filitā Pius, ut dicitur à sua duratioe, quomodo
P^o exiit ipsū P^o, etiā ut dicitur a sua duratioe è hodie à Deo
destructū? Si em̄ hodie in deficit, quatenus deficit eius duratio
hodierna, Deus in aliud facit, quam in tribuere illi talē du-
ratioe: d. in p^o ducere duratioe in è p^o p^oie destruere rei: g. Deus p^o p^oie
in destruit P^o; ideo neque hic è p^o p^oie à Deo destructus.

P^o dicto arg^o Ver-
pondebis. P^o exiit ipsā entatē, ut dicitur à duratioe deficere hodie; d.
in p^o defū absolutā ipsius, ut dicitur à duratioe; sed p^o defū respectivā
ipsius duratioe, qui defus p^oie respectivus sufficit, ut de ipsa
Entate, ut dicitur à duratioe verificata, q. in exiit; potius q. deficit
hodie; q. ostendit. Entatē, ut dicitur à duratioe deficere, seu in ex-
tere è receptus disiunctivus defus Pii, l. defus duratioe: signi-
ficat^o opposita dictoriē & hoc spulativo. P^o exa hodie p^olecten-
tē P^o, et duratioe hodierna. p. ut i. P^o ille receptus p^o ut potē
disiunctivus sufficit defus filis duratioe; Explicabit^o ex-
plo huius receptus disiunctivi. P^o in exa p^olecti, qui verificat^o.

Existenti falsū in suppoe quastiois. Quid in hoc syllogismo
negabis, nisi fctē minquam si neges teneris recedere illius, &
dictionū simul dari, scilicet. Data hodie absolute predictoria
falsē Pri

Iam ad ratiō, qua suā solutiōe sfirmabant; deo Anti, disj.
Cong. It i verus talis receptus disiunctivus sufficit solus defus
duratio; si possit ēē ita solus reced. si n̄ possit ēē ita solus, vt n̄ pu.
se defendo. neg. cong. ē dicere, quamvis ex ceptu veritatis dis.
iunctiva sufficiat ad illā nū extamū: si t̄m nū ex se & alio
iunctata, ex hoc capite erunt ambo necessaria, & sic accidere in
ntāo casu defento. Inde ad aliā sptatiōe ē disparitas; q̄ defus
p̄sentia splentis n̄ iunctata & defus absolute Pri.

Probata. 2.º Obisio. Vase, que
ēō forte debilior exit, quō a me sine duce (quem viderim) lu.
copitata. 1.º Claritati, p̄sentia illā p̄pono; 2.º, quā admittit n̄
absolvi posse ab oi duratioe. 3.º quā, Deus n̄ sō pot̄ h̄ p̄ducere
n̄ nulla illi tribuendo durasē, sed et̄m t̄t̄ ipsi in h̄ p̄ductioe
aliquā tribuisset durasē, pot̄ deinceps illā s̄servare ab, que
vlla durasē; sicut in s̄ absolvente n̄ ab oi p̄sentia, pot̄ illā
h̄ p̄ducere sine vlla p̄sentia, vel illi dare p̄sentia in h̄, & pot̄
s̄servare sine vlla p̄sentia. Iam si Deus s̄servaret absolute ab
oi durasē entatē, quā in principio duravit, talis entas, aliquid
p̄t̄ h̄eret, quā h̄eret modo Pri, & quavis alia res, quā p̄terit,
& iā n̄ ē: alia ēm defacto oēs entates aliq̄ p̄ducte s̄servaren
ta a Deo sic absolute ab oi durasē: d. talis entas, nihil aliud
h̄eret (p̄ter hoc q̄ ē habuisse antea duratioe, in quo venit &
Pri, & quavis alia res p̄terita) quam ēē absolute, & s̄m se in re
zū nāa; n̄ et̄m est in tempore: q̄ Pri, & quavis res p̄terita modo
deficiens, n̄ exit absolute in rerū nāa.

Inde in s̄. omni, & vera ne.
gante posse n̄ absolvi ab oi durasē; sic arguo. si res antea du.
rans p̄servaret modo sufficienti, & exire absolute, & s̄m
se in rerū nāa (s̄t̄ n̄ in tempore p̄sentis) s̄servata a Deo ab.
soluta ab oi durasē: d. 2.º res n̄ n̄ pot̄ Deus illā sic s̄servare:
3.º de se antea durante, & modo deficiente, nequit verificari;

Quod erat absolute, et in se in reu naa. Mai. stat. ex n. anti.
 q. re antea duranti durari absolute ab oi durare; et ita durari, ut exeat absolute in reu naa, et nihil amplius, vel assigna quid aliud requiratur ad ceptu extendi & absolute ab oi tempore. Explicata. 1^a hanc 2^a 11^a negat entate, qua in principio duravit, posse postea absolvi ab oi durare. Explica q. quid i entate antea duranti, postea absolvi ab oi durare, ut videamus quid negat? Et certe n invenio quomodo id explices, nisi dicendo, q. eam entate absolvi de, i eam entate durare in reu naa absque ulterioibus duracionibus, seu facere, q. exat absolute ab oi durare (qua ipsi p.ens i) deficiente. Si hoc autem dicas defacto ceditur ferre infinitas entates absolute ab oi durare.

Nunc vobiti insinuare placet rases alias, quibus immutata nraa 11^a firmata. Sit 1^a. Deum in creasse pprie loquendo Caelu, et terra 11^a rasia 11^a liquidu Caelu, et terra nunquam casuerunt sua exia absolute: quid q. a creasse accepit exa? Congrata p.cipue in 11^a, qua durare ponit in ipsa actioe. terminu creatiois e novitu positus xi illius, et antea n exens. Vel ille terminu e exa respectiva, et durare; q. pat ee falsu 11^a hanc 11^a. Vel e exa absolute? et sic antea dabata cara ipsiusmet entatis absolute, et n io duracionis. Congrata 2°. Quando entas de novo pducitur, duo incipiunt ee, et ipsa entas, et eius duratio: q. antea duplex dabata defus alius entatis, alius duracionis.

Sit 2^a. Deu n posse destruere entate semel extentu. Probat. Entas semel exens, p. ror, n aliter pot defficere, nisi q. n denta ulteriores durases ipsius: q. ex terminis quid diversu videatur ee destruere, ac n pducere entates novas, quales eet ulteriores durases. sequitur Deu n pprie destruere re. Congrata in instanti in quo destruita entas, n data exa absolute entatis: p. data eius p. dictioiu ple, q. e cara absolute. Negabis Cong. dicendo posse duo p. dictoria defficere ab eode tertio; ac p. inde ab eode detanato instanti. Explicant ex plo p. entatuu. Rex em, inquit, n exit in hoc loco; neque cara absolute.

Regis data in hoc loco. Sed certe haec doctrina si vera i-
gare licebit hoc, et similia principia. Quolibet e, l. n. e. Scio
quomodo interpretata hoc principiu, et sua 11^a defendant Ad-
versarii; sed si vacat, neque libet in re tam clara immorari;
sufficiat ad exemplū presentiarū respondere, id e. verū; sed
quid mirū si contradictoriarū oppositio n. e. quoad locū; sed
quoad tempus?

Sit 3^a Lusia q^o hodie deficit Paus nulla in ipso
maior, aut minor variatio sive positiva, sive negativa data, ex
eo q^o existiterit, quā si eēt pure poli. g. eodē modo deficit
hodie, ac si tū eēt plure poli, & nunquā extiterit, aut extitu-
rus; i. g. data defuit absolutus.

Sit 2^a Lusia ille, qui habuit affectū pec-
camini, n. habet potestate liberā cessandi ab illo; siquidē
neque pot. liberē ponere causā illius absolutā, et dicit, neque
causā respectivā durasii Alterioris; Alterior em duratio, qua
affectus stinuetur in alio insti e. metaphysicē impolis, & Chi-
merica x^a munē 11^a ideoque nullā illius causā pot. ponere.
Luis em dicitur ponere causā Hiococervi, & Chimerae? Vel ante-
cedente p^o n. habuisse potestate illū omittendi in eo insti, in quo
illū posuit; q^o neque habuit potestate ad omisioē, quā i. causa ab-
soluta, et dicit, neque ad omisioē, quā i. causa durasii suppetad-
dita; siquidē x^a munē 11^a se ipso e. sua duratio, si hac 11^a sit in
actioe

Sit 5^a q^a Res semel exens eēt indefectibilis sequente ad 1^m
exā. Paus q^a nichil pot. deficere nisi p. defū ipsi radicente; et in
illa suppositioe iam n. pot. dari defū, qui i. radice ipsi entati.

Sit 6^a q^a nunc ante p. ductioē Anticriti exit in rebū Anticri-
tus, x^a 11^a; ad quid p. adveniet postea illius p. ductio. Huius affi-
nes si plures alia rades, quā uno mdo ab Adversariis solvuntur
decurrendo semper ad defū respectivū. d. q^a huc solutio p. occu-
pata e. v. n. t. p. b. t. i. e. n. hic illā impugno.

Principia n. t. a. 11^a p. b. t. i. e. n. de-
sumpta ex ipsa tenorū munē apprehensioe. Luis em quantum
vis Rusticus, & Ignarus de Pao iam mortuo dicit exere, &
11^a

Quæ in reu nãa? quæ statim si iudicabit, p̄ mortē ita P̄a
 defficere, ut detz deffus ipsiusmet P̄i, et in sm̄ alterius rei dis-
 tincta, qualis ē duras? Certē p̄ hac muni apprehensioe standū ē
 nisi in p̄aū v̄gentissimā d̄asē afferant: at quas Adversariū
 afferunt pura si verba, equiocationes, et sophismata, ut sta-
 bit infra: q̄ p̄ntā si standū est.

Uterius aliquantulū cogita in ipsa
 durasē hodierna v̄g. heri defficiebāt durasē hodierna; si
 p̄ deffū purē respectivū: q̄ p̄ absolutū: idemque erit de re-
 bus oibz. Probata. Min. deffus purē respectivus s̄ō ē deffus
 p̄a respectivus: q̄ si q̄bi i exa respectiva habita capacitas ad
 deffū respectivū: d. duras neque hact, neque pot̄ hactē exā
 respectiva: q̄ si data duras duras, v̄: f̄tenta Adversariū: q̄
 in durasē hodierna nulla data capacitas ad deffū purē res-
 pectivū, p̄indeque heri si defficiebāt p̄ deffū purē respectivū.

Obserua p̄ 1°
 hoc argotū har̄ p̄pos. P̄us aliq̄ ex̄it. P̄us nequā ex̄it. oppo-
 ni s̄d̄ictoriē si ly Ex̄it in utraque summata p̄ alienatioē. Ita vt
 d̄basat hunc s̄ū Vel P̄us ex̄itit, l. Ex̄it, l. Ex̄iturus ē; et 2°
 hunc neque ex̄itit, neque ex̄it, neque ex̄iturus ē P̄us. Et tunc
 si p̄aīna fuit vera, imp̄ole ē q̄ si vera 2°. Si vero in alia sum-
 mata ly Ex̄it p̄ alienatioē, et in alia p̄ statum, ita vt s̄us 2°
 i. P̄us nequā ex̄itit de p̄enti. hoc ē P̄us de p̄enti nullā ha-
bit durasē neque p̄teritā, neque p̄sentē, neque futurā. Pot̄
 ū vera 1° si in aliquo tempore ex̄itit, et et̄m secunda si hodie
 defficat: liquidē hodie de p̄enti neque hact durasē p̄teritā, hanc
 em̄ habuit, et si habet; neque futurā, p̄ter similit̄e s̄asē; neque
 p̄entē, q̄ supponimus durasē hodiernā defficere: sed tunc dic-
 ita p̄pos. si si s̄d̄ictoria, et verba si summata eodē modo in
 utraque. Duras si in utraque summata ly Ex̄it p̄ determi-
 nato s̄ō tempore, opponentz, si i idē tempore, et si opponentz, si
 i diversū.

Obserua 2° Disparitē, cū entatis in vno loco extētis, et
 in alio defficentis in neutra detz cara absoluta; sed ad s̄ū-
 mum cara p̄sentis, idē ē; q̄ p̄arter loci si s̄il, et indi da-
 renta.

Simul duo dictoria, si in una daretur unū, et in alia aliquid; re-
cus autē in partibus temporis, quae se succedunt, & ita sit in una
& re, et in alia eius dictoria, hab. n. iunguntur.

Obserua itē ratiō, cum ea eo q̄
entia deficiat ab hoc tempore i simplicitate deficiens; secus ex ea,
q̄ deficiat ab hoc loco. Ras 1^m i, q̄ si deficiat ab hoc tempore, & n̄
aliud tempus nunc; q̄ aliquid instantia, l̄ poterunt, l̄ si p̄
futura; ideo in nullo insti. exit; p̄indeque simplicitas ē deficiens.
Secus accidit c. locū; q̄ q̄ deficiat ab uno loco, dante alia parte
loci, in quibus exere possit.

Obserua 2°. Carā absolutā n̄ explicari p̄
numquā exere. 2^a dicta; sed ita exclusio filii, et immediata ex
absoluta. Inde rursus; cum dicitur, quamvis i exa respectiva en-
tatis, i exa absoluta sui; inde carā rursus, sit dicatur carā res-
pectiva entatis, ē carā absoluta ipsius durasii.

Sec. 3°

Obiectiones solvit.

Ob. 1°. Ex Pl. Linceo. Ex suppo, q̄ dicitur exa Pri in insti. A. n̄
nulla dari pot carā talis exa. s̄m se sumpta; sed dantaxat carā
alioquin durasii; q̄ ex tali suppo. impole ē dictoria inami-
diatā, et filii & Probata Ans. Ex tali suppo. exit Prae s̄m se
q̄ ex ea suppo. n̄ pot n̄ exere s̄m se; q̄ n̄ poterit dari carā exa
illius s̄m se.

Ad argū. Neg. Ans. Ad cuius pbatioē oratio Anti, Disq. 1^m Dicq.
Non pot n̄ exere s̄m se relate ad idem tempus Cond. relate ad
diversū tempus neg. 1^a conq. & disq. s̄m se. Instabii ex
doctrina recentiorū. Per ly s̄m se significata Prae & p̄cisioe ab
ei tempore; q̄ implicat in t̄m. distinctio, q̄ quidē recurrimus
ad diversitā temporū. Ad instantiā dicit. Si in argto illa p̄
exit Prae s̄m se, p̄ ly s̄m se significet Prae & p̄cisioe reali ab ei
tempore implicat in t̄m. et ideo negdū ē ans. implicat in
t̄m, q̄ p̄ ly exit negatio significata aliq̄ tempus; et p̄ ly s̄m
se, oe tempus excludit. Si autē ly s̄m se, ponata s̄o ad signi-
ficandā entatē ipsā Pri, ut dista ab ei n̄ ipsa verū ē Ans; Verū
item ē conq. (accepto ly s̄m se in eodem usu).

Sed Conq. verū ē, si impoa Pri ad n̄ extendū s̄m se ex tali
 suppoe, referata ad idē tempus: secū si ad diversū referata. Ex-
 plico. Hoc Ans exit P̄as s̄m se. 2^a explicatō datā illius t̄m
 s̄m se. nihil aliud affiat, quā q. P̄as, vt distū ab oi n̄ ipso
 exat in eo tempore det̄ato, p̄ quo supponimus exere. Vg. in P̄
 q. ides significata p̄ v̄bū exit. Unde hoc Conq. ex tali suppoe (h̄c
 suppois exat in tali diferentia temporis) n̄ pot P̄as n̄ exere
 s̄m se verū et̄m ē; si s̄o significet P̄ā vt distū ab oi n̄ ipso, n̄
 posse n̄ exere in tali diferentia temporis, ex suppoe, q̄ in illa
 exat; falsū verū, si significet P̄ū, vt distū ab oi n̄ ipso, n̄ posse (ex
 suppoe, q̄ exat in v̄nā diferentia temporis) n̄ exere in alia di-
 versa. Unde V̄aris 2^m Conq. et̄m ē verū, si p̄ ly n̄ pot dari casa
 exat s̄m se. s̄o significeta n̄ pot dari eā casa p̄ eo tempore, p̄ quo
 supponimus exere exā; falsū aut̄m si significeta, n̄ posse dari
 casa p̄ alio tempore diverso, adhuc ex suppoe, q̄ data fuerit exa
 in altero.

Instabis 2°. Impole ē exere P̄ū s̄m se, et n̄ exere s̄m se, ly
 exere in v̄traque parte sumpto nominalita; d. data exa P̄i in
 v̄no insti; verū ē exere P̄ū s̄m se ly exere sumpto nominalita:
 d. data illius casa absoluta in alio, verū ē et̄m n̄ exere P̄ū
 s̄m se ly exere nominalita sumpto: q. impole ē q. data exa abso-
 luta in v̄no, deta casa absoluta in alio insti. Vis huius instantie,
 s̄t fieri oīū ar̄torū opposita s̄t nititur multiplicatioe, confusio-
 ne, necnon equivocabide tanorū; q. vt v̄tet interrogo, Luid ē exere
 P̄ū s̄m se ly exere nominalita sumpto? Profecto, hoc nihil
 aliud exit quā exa ipsius P̄i put significata potius hoc nomi-
 ne exa. quā hoc v̄bō exit significante tempus. Item n̄ exere P̄ū
 s̄m se ly exere sumpto et̄m nominalita, ē n̄ exa (si velis absolu-
 ta) P̄i put significata potius hoc nomine n̄ exa absoluta (vel si
 maxis hoc casa absoluta P̄i) quā hoc v̄bō n̄ exit P̄as.

Expo hac p̄poo
 mai. instantia impole ē exere P̄ū s̄m se, et n̄ exere P̄ū s̄m se
 ly exere nominalita sumpto hunc v̄tū haet. Impolis ē exa
 absoluta P̄i, et P̄i n̄ exa absoluta, sive absoluta casa. Unde illa
 p̄poo mai. que ex t̄m videta evidens, explicata p̄ 2^m n̄ ita ē evi-
 dens

Evidens: d. potius disjuncta sūt hac 2^a qua sic disjui debet. Impolis
 ē exa absoluta Pri, et Pri n̄ exa absoluta simul, seu in su oppositi
 exa cond. Impolis ē exa absoluta Pri, et Pri n̄ exa, seu cara ab-
 soluta in su diuiso exa, seu diuisim neg. ppoē. Ideo h̄. silita ē di-
 quenda. Impole ē exere Prū s̄m se, et n̄ exere Prū s̄m se ly exe-
 re nominalita s̄mpto. Impole, inquā, ē n̄ exere Prū s̄m se & in
su opposito illius exere s̄m se & cond. Impole ē n̄ exere Prū s̄m
 se & diuisim seu in su diuiso illius exere s̄m se. neg. mai. et
 disj. min. quoad 2^a ptē. Data illius Exa absoluta in alio insti,
 Verū ē n̄ exere Prū s̄m se ly exere s̄mpto nominalita; Verū
 ē, inquā, diunctim, et in su opposito illius exa s̄m se. ~~min.~~
 Verū ē n̄ exere & diuisim ab illo exere s̄m se ~~min.~~ min. et neg.

Cong.

Explicata. sicut n̄ exa, seu cara Pri s̄d ē impolis diunctim &
 exa; n̄ autm̄ diuisim; siquidē data exa in vno insti, dari pota-
 ra in alio: Ita n̄ exere Prū s̄m se, ly exere nominalita s̄mpto,
 ē impole diunctim & exere s̄m se; n̄ autm̄ diuisim: q̄. etm̄
 dato in aliquo insti, illud exere Prū s̄m se nominalita s̄mpto
 pot in alio n̄ dari idē iprū exere s̄m se. Vt etm̄ dixi: illud exe-
re Prū s̄m se nominalita s̄mpto. idē ē ac exa. et n̄ exere Prū
s̄m se s̄mpto nominalita. idē ē ac n̄ exa.

Ob. 2^a. R. R. Implicat Prū aliq^o

exere, et numquā exere: d. data exa illius in aliquo insti, aliq^o
 exert, et data cara absoluta in alio, nūquā exeret: q̄ implicat,
 q̄ data exa in vno insti, data in alio absoluta cara. Probant 2^a
 ptē min. Cara absoluta Pri saltim illativē ē cara huius, q̄ ē
 Prū aliq^o exere: d. huius cara ē Prū numquā exere. q̄ ex
 eo q̄ in aliquo insti data cara absoluta Pri, inq̄ta Prū num-
 quā exere. Probant mai. illa cara ē cara exa absoluta: d. hac
 exa absoluta saltim illativē ē Prū aliq^o exere: q̄ illa cara ab-
 soluta Pri saltim illativē ē cara huius q̄ ē Prū aliq^o exere.
 Congratur. si res, et cara rei dari possent p̄dixari instantibus,
 sūt iit vera hac ppoes radictoria. Exit in rebus Prus s̄m se,
 et p̄p̄sioe a tempore, n̄ exit in rebus Prus s̄m se, et p̄p̄sio-
 ne a tempore. q̄ implicat.

Parlati a univertate

Probata assumptū. Est vera 1^a q^a si venū̄ exiit Paulus hodie. v. g.
 est bona conq^a a restricto ad n̄ restrictū: q^a exiit Paulus s̄m se,
 et p̄ p̄cisione d̄ tempore. tū et̄m, q^a ipse Paulus, qui s̄m se p̄cindit
 a tempore, ē pars huius s̄plexi, q^a supponimus dari, scilicet exiit
 Paulus hodie. Est vera 2^a L^a q^a data cara excludens a verbis
 ipsū Paulū s̄m se, sūt excludit cara absoluta, venū̄ ē n̄ exere
 Paulū s̄m se, et p̄ p̄cisione a tempore. Congraba 2°. Cara Pri s̄m se
 ē d̄dictoriū gl̄e excludens Paulū a verbis: d̄ d̄dictoriū exclu-
 dens Paulū a verbis, n̄ s̄o excludit ab vno, d̄ ab oibus instibus: q^a
 si hodie d̄acta cara absoluta, hoc ē cara Pri s̄m se, Paulus erit
 exclusus n̄ s̄o ab hodie; sed ab ei alio tempore sive p̄terito,
 sive futuro. Vel ab opposito. si cara s̄o excludit Paulū ab ho-
 die: q^a n̄ excludit illū a venū̄ n̄ā. Deinde si cara s̄o excludit
 Paulū ab hodie: q^a ea n̄ ē cara absoluta, et Pri s̄m se, sed p̄xiē
 respectiva. 1^a conq^a q^a cara respectiva ē quā illū excludit ab
 aliquo t̄m detanato tempore; absoluta vero, quā ab ei. 2^a
 Altius congrabis exemplo. Cara excludens Paulū ab hoc lo-
 co, n̄ ē cara absoluta, et ipsius s̄m se; d̄ p̄xiē respectiva, et sub
 p̄sentia, si in alio loco Paulus exat, quem p̄inde n̄ excludit ab
 ei loco: q^a pariter &c.

Ad argū̄ neg. min. quoad 2^ū p̄tē; ad p̄basē neg.
 mai. ad huius p̄basē respondeo illū neg^o. Et certū̄ mixor
 Recentionē sic arguētū̄ n̄ videre falsitē ad ei oibus paten-
 ti. Probo, quā assumit ad p̄bandū̄ eā mai, hac ē. Cara rei,
 quā saltē illative ē Paulū aliq^o, exere, ē cara saltē illa-
 tive huius q^a ē exere aliq^o. Non immeror in p̄bandō falsi-
 tē p̄pooij. s̄o eā manifesto p̄ initantias. Cara Pri, ē cara
 rei, quā saltē illative ē d̄ctū̄ exere: Paulus et̄m p̄pter venū̄
 d̄ctō, ingit d̄ctū̄ exere. q^a Cara Pri ē saltē illative cara exa
 Dei? Itē actio A x. p. ē saltē illative exere sui effus: q^a Cara
 actiois A ē saltē illative cara effus, qui alia actione pot
 exere. q^a Itē actio A necessario ingit exa effus sui: atamen
 effus n̄ ingit necessariō actioē A q^a quavis alia actioe pot exe-
 re. p̄ter hac vide supra.

Ad p̄basē dico. si illū p̄pooij p̄ ly s̄m se, et

Q. 2. p̄cise a tempore; s̄o significant p̄ciseō realis distinctiois.
P̄ci ab oī tempore essent vera; sed n̄ dīctoris in casu positō,
q̄. v̄bū exit n̄ significaret idē tempus in utraque; in vna
ēn̄ significaret illud tempus, in quo supponit̄ P̄ci exere,
et in negativa significaret aliud diversū, in quo P̄ci n̄ exere
ret, si autē replices. Ly existere in utraque ē accipiendū
nominalit̄, et n̄ verbalit̄. n̄ em̄ si p̄p̄os, quæ n̄ v̄bū,
et si Ly exit unit̄e purē nominalit̄, n̄ v̄bū, vt pat̄.
Si vero illa p̄p̄os p̄ Ly s̄m se, et p̄cise a tempore, significa-
cent p̄ciseō realis separabilit̄is P̄ci ab oī tempore; et falsū
supponunt; q̄. falsū ē P̄ci ab oī tempore posit̄ separari; et
implicat in tantis; liquidē ex vna p̄te r̄asē v̄bi significant s̄-
iunctioē P̄ci (aut eadē si i p̄p̄o negativa) et aliquo tempore, et
ex alia illius separatioē ab oī tempore.

Dices saltē mente n̄rā
pot̄ P̄ci ab oī tempore separari: de hac q̄. separabilit̄e intellē-
tā p̄p̄os si dīctoris, et s̄al̄ vera. sed n̄ q̄. v̄bū hoc vel p̄p̄os ha-
ent hunc s̄m. Exit P̄ci, qui p̄ r̄asē pot̄ ab oī tempore separari,
n̄ exit P̄ci p̄ r̄asē ab oī tempore separatus. si v̄m si vera; sed
Ly exit significat diversū tempus x̄a dicta, et n̄ si dīctoris.
Si 2^m implicat in tantis; q̄. et utraque v̄t̄et verbo in utraque
intelligit̄ aliq̄ tempus; quomodo q̄. excludit̄a p̄ r̄asē de tem-
pus, seu fit̄ separatio p̄ r̄asē ab oī tempore?

Ad 2^m q̄. r̄asē v̄bū
mai. neq. min. dicimus em̄ P̄ci in eo insti in quo n̄ exit ē
exclusū a rebus, n̄ q̄. exclusus i ab extitisse antea, et ab
extituro postea; sed quia in eo insti in quo n̄ exit, absoluti
n̄ exit in rebus. Clarius quatenus in eo insti n̄ s̄o deficit
durat̄ P̄ci; sed ipse P̄ci, vt̄ dist̄us a durat̄e. Itaque si Advē-
sarū q̄. dicunt. P̄ci extente in vno insti, n̄ posse in alio du-
xi carā absolutā ipsius s̄m se, tm̄ volunt, q̄. ex tali suppoē in
nullo insti exit verū, q̄. P̄ci n̄ exit, extitit, neque extituro
ē, n̄ adversant̄a nobis, neque nos ipsis, et idē si exit. quā-
tio de nomine. Non adversant̄a nobis; q̄. neque nos dicimus
carā absolutā P̄ci hodie. n̄. extente illū excludere ab extituro

heri, statuit, neque ab extendendo postea, si exat; sed id excludere
 illud, et id id durasit ab extendendo hodie. Si q^o id dicunt ulterius
 intendunt, q. q^o hodie Prus deficit, id data hodie defus durasit;
 si autem defus ipsius Pri, nobis opponunt, qui dicimus hodie
 duplici dari defu aliu durasit, aliu ipsius Pri. sed immerito,
 ut ex hucusque dictis stat, et stabit infra. Inde stat, quid
 dicendum ad argu ad oppositu

Ad alia pbari insertam eode n^o con-
 cerno anti. neg. cong. ad cuius p^a pbari dico, Non in eo disqui-
 carā absolutā a respectiva, q. hāc id excludat xē a tempore
 determinato, et illa ab ei; sed in eo, q. hāc ē cara durasit, et
 illa ipsius entatis dicta a durasit. Sūt ē 2^a extente hodie Prus
 si disquita exa absoluta a respectiva, in eo q. hodie data in
 si tempore exa absoluta (hoc em̄ ē imple) et respectiva id
 data hodie p die hodierno: sed in eo q. Una ē duras, et altera
 ipsa entas duras. Praeterea pot dici carā absolutā in eo dis-
 qui a respectiva, q. cara respectiva neque excludit, neque
 pot excludere entatē ab alio tempore, quā ab hoc determi-
 nato: Cara em̄ durasit hodierna, neque pot excludere Prus
 ab extendendo heri, neque ab extendendo tra; sed unice ab ex-
 tendo hodie: Cara verō absoluta lit hodie excludat Prus id
 ab hodie; in pot excludere Prus a cras, et potuit ab heri;
 hāc em̄ absoluta cara potuit dari heri, et pot dari cras, et
 tunc excludere Prus ab illis diebus. Ad 2^a pbari cong^o
 Anso Anti. neg. Cong. Disparitas ē, q^a in tali casu lit Prus
 ab hoc loco deficiat; n̄ em̄ ipse s̄m se deficiat; siquidē veri
 et p̄ statū, n̄ purā alienativē exit, quamvis i in alio loco;
 unde stat dari defu purā resp̄tiva, et p̄sentia; n̄ vero ab-
 solutā entatis ipsius: At q^o Prus n̄ exit hodie; n̄ id data def-
 fectus durasit hodierna; sed em̄ ipse Prus s̄m se deficiat:
 siquidē n̄ nisi imppriē, et alienativē de ipso dicitur exit:
 hoc em̄ vbi alienata p̄ ly in rerū nāa, et a vobis explicata.

Ob. 3° Hodie

q^o deficiat Prus heri exens, n̄ data ppriū, et immediatū
 didictoriū ipsius Pri, et dicti a durasit: q. n̄ dante duo didic-
 toria.

88
C^a dictoria obliqua, q^d dixeris intelligitur. P^a Ans. h^o dictoria p^{ri}-
cipia, & immediata quibus P^{ri} opposita & P^{ro} sumpto sⁱⁿ ea, quae
ex intrinsicis habet: d. P^{ri} ex intrinsicis haet exere in aliquo
insti (si res absolvi n^o pot ab oi durate): q. opposita & P^{ro}, vt exten-
te in aliquo insti. Excludit q. hoc q^d est P^{ri}um exere in aliquo ins-
ti p^{ri}ndeque si h^{er}i P^{ri}us ex^{ist}it, neque hodie, neque nunquam
pot dari tale dictoria, immediata. Vel aliter. Defectus, qui ho-
die data, id excludit P^{ri} ab extendendo hodie: q. id opposita &
P^{ro} vt extente hodie: d. P^{ri}us n^o habet ex suis intrinsicis exere
hodie: q. ille defectus n^o opposita & P^{ro} sⁱⁿ ea, quae ex intrinsicis
haet; ideoque n^o est dictoria immediata illius.

Quarta. h^o Hodie est fal-
sa h^{er}o ppositio. Non exit in rebus P^{ri}us vt dicitur a durate hodie-
tate: q. est falsu dari hodie dictoria absolutu de. P^a Ans. q^d ho-
die est veru dari in rebus; hoc q^d est exere P^{ri}u h^{er}i: indeque
data in rebus ipse P^{ri}us, vt dicitur de. Quarta 2^a. P^{ri}u h^{er}i exten-
te hodie deficere, p^{ri}ncip^o est deficere durate hodie tate: q. Ans. P^a
sum q^d defectus exa sⁱⁿ se excludit exa sⁱⁿ se, & p^{ri}ncipando a
durate; imple aut^{em} est ea sic excludere, si aliq^o ex^{ist}it. Sum
q^d defectus exa sⁱⁿ se dictoria opposita & hoc sⁱⁿplexo exere
P^{ri}u h^{er}i; in quo talis exa includit: q. si hodie data talis def-
ectus, hodie excluderet tale sⁱⁿplexu; p^{ri}ndeque P^{ri}us, ab exten-
sio h^{er}i, q^d implicat. Quarta 3^a. Defectus absolutus, entis exclu-
dit ess^{ent}ia p^{ri}sentia: q. et^{iam} ess^{ent}ia durate: q. si hodie data, n^o id exclu-
deret durate hodie tate; sed ess^{ent}ia p^{ri}terita, sive futura.

Ad argu

Neg. Ans. Quis p^{ri}ncip^o insto. Cetera P^{ri} opposita & P^{ro} sumpto
sⁱⁿ sua intrinsicis: d. P^{ri}us ex suis intrinsicis habet exere
Ora (p^{ri}ncip^o ex^{ist}it ess^{ent}ia): q. opposita, & excludit hoc q^d est ex-
ere Oellm. Mala cong. facit aliq^o Mai. Opposita & P^{ro} sⁱⁿ ea
ta^{nt} subjectiva, qua^m tantativa, qua^m ex intrinsicis haet. Neg. Mai
opposita & P^{ro} sⁱⁿ ea substiva, qua^m ex intrinsicis haet. Cond. Mai
& diq. Min. ex intrinsicis haet exere aliq^o ita vt hoc exere
aliq^o; iⁿ p^{ri}ncip^o t^{em}us illatus ex intrinsicis s^{ed}o min: ita vt iⁿ p^{ri}ncip^o
substiva intrinsicis P^{ri} neg. min. & cong. facili est intelli-
gentia

Intelligentia solutionis, precipue si memoria occurrant dicta ad
 2^m argu^m rō. Vel aliter resp^t ad dictoria opponi & Pro sū in-
 trinseca, p^r eo tempore quo exit ad dictoria; secū^m p^r alij: Ideo si
 hodie exit, excludit hoc q^d ē exere Prū aliq^d p^r hodie; n̄ abso-
 lutē, & hoc verū ē, q^d in nullo insti exit hodie. Vbi adverte,
 p^r hoc n̄ excludi Prū exere in alijs temporibus p^r ipsi; sed p^r
 hodie: & ideo n̄ sequitur Prū numquā exere; si ly numquā
 sumata ut sonat; secū^m si sumata rēllate ad hunc detanātū
 dī; ita ut n̄ur i. numquā exit p^r hodie. Hęc dixi attentā p^r-
 cipe ea fōma argū. q^d si p^rponat^r rōi ex eo q^d saltē inadegua-
 ti constituit Prū; illud dicit^r; q^d p^rinde excludit^r q^d dicit^r p^r def-
 factū q^d Prū; resp^t ut sec. 1^a n̄.

Ad aliū argū mādū ab opposito: iam
 dixi supra deffū absolutū hodie extēte, de facto sō excludē-
 re Prū ab hodie: posse tū illū excludere ab alijs instibus. De-
 inde conso Anti, & cong. dīq. min. subsumpta. Prū n̄ haet
 ex intrinsecis exere hodie p^rpter deffū exitis & die hodierno
 cond. min. Non haet ex intrinsecis & neque i pari intrinseca hu-
 ius q^d ē ipsū exere hodie. neg. min. & cong. 2^a. Prū ex intrin-
 secis haet se ipsū, & ipse excludit^r p^r carā. Vnīto argū. Cāra Prū
 excludit illū a utitur binariū & Paulo; q^d n̄ opponit^r & Pro
 sū ea, quā haet ex intrinsecis: siquidē Prū n̄ haet ex intrin-
 secis utitur binariū & Paulo. Respondē, & suppone tibi datā
 tamdē responsoē. Ad 1^a q^d q^d neg. ans. si ly n̄ exit p^r p^rae, &
 p^r statū sumata: in eodiq^e nū negūm ē ans p^r p^rae. Non ē
 verū, hodie dari in rebus exere Prū hexi, ly dari sup^rta p^r sta-
 tū. Ceterū si ly data sumata alienative, quatenus significat
 dari p^r die hexterno exere Prū hexi, verū ē ans p^r p^rae; d^r
 verū itē ē 1^m ans p^r p^rae, si li n̄ exit sumata alienative in codē
 nū. 2^a. falsa ē hęc p^r p^rae. Non exit in rebus Prū & si p^r ly n̄
 exit excludat^r etm̄ a die hexterno; nihilominus n̄ tēne in-
 dita seq. ibi illatū: q^d q^d hodie det^r ad dictoria Prū, facit q^d
 Prū n̄ exat hodie; minime autm̄ illū excludit ab hexi

Ad 2^a q^d q^d Neg.

ans. ad cuius 1^a p^r p^rae. Deffus exa sū se excludit illū sū se

Et ꝑ ꝑꝑꝑꝑꝑꝑ a duracionibus. Ex om̄i te, et ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ a duracionibus
 significante illā ut dicta n̄ ab oī in ipsa cond. ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ: significan-
 te q̄ illam excludat ab oī tempore, t. q̄ illā excludat, ita ut
 a nullo tempore excludat. Neg. ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ. Itaque deffus. absolu-
 tus excludit sicut ista entate, quā dicta e a duracionibus: Ceterū
 neque illā excludit ab oībus duracionibus. 2^a dicta supra; neque
 ita excludit illā solā, ut a nullo tempore excludat; q̄ mānū,
 quē ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ haent, excludendi sua opposita, e illa exclude-
 re ab eo tempore, in quo ipsa exunt. Hoc illa excludere ꝑ
 ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ a tempore; hoc e in excludendo illa a tempore; vel illa
 excludere ab oī tempore, et̄m ab eo in quo ipsa n̄ s̄. Ad h̄
 eiusdē anti. ꝑꝑꝑꝑꝑꝑ. Conso anti. disj. Cong. Hodie excludere-
 tur tale ꝑꝑꝑꝑꝑꝑ ab extendo hodie cond. Hodie excluderetur
 ab extendo heri neg. Cong. ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ et̄m ut monui excluda-
 rit suā oppositē ab eo insti, in quo exunt ipsa; id eō si hodie
 data cara absoluta Pri. excludit hoc ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ exere Pri h̄
 xi ab hoc die hodierno: q̄. Verū e; siquidē si data hodie hoc q̄
 e Pri exere heri: n̄ autē illud excludit ab heri; et̄ id eō si
 excludit Pri extitisse heri ꝑ heri.

Ad 3^{am} q̄. Neg. Cong. e disj. p-
 ritas. 2^a ꝑ oī ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ s̄nt s̄nt, et̄ si successive, eo ipso q̄ data def-
 fus absolutus entatis nullā haet ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ; q̄ si aliquā haeret
 daretur exa absoluta entatis; et̄ impo- e dari s̄nt exa abso-
 lutā entatis, et̄ deffus absolutū ipsius. I autē oī duracionē si
 s̄nt s̄nt; et̄ successive, et̄ si repugnet, 2^a non, dari successive exa
 absolutā, et̄ absolutū deffus entatis: indi t̄t data nunc def-
 fus absolutus, aliquā ꝑot haere duracionē sive antea, sive postea
 entas.

Ob. 4°. Cara entatis Pri s̄m se ingit carā, et̄ deffus oīū duracionē
 deffus et̄m s̄nti ingit deffus oīū modorū illius: q̄. Cara, quā h̄
 die detur entatis Pri s̄m se ingit Pri deffus oīes duracionē; et̄
 si h̄ hodiernā

Ob. 5°. Hęc Cara, quā dicimus excludi Pri ab hodie,
 et̄ si ab heri, n̄ e ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ Pri extis heri: d. duracionē: q̄ si salva-
 mus dari duo ꝑꝑꝑꝑꝑꝑꝑ ꝑ diveris instibus. Ans. 1^a 2^a exere

Pru heri, & si exere hodie si opponuntur dictioni: & neque sic oppo-
 nuntur illa cara, qua excluditur ab hodie, & illa exa, qua habuit
 heri. Ipatr. q^a exere Pru spluti, & defficere Matrati, si e dari
 Matrati cara dicens. Pro. g. similitu.

Ob. 6. si hodie posset dari deffus
 durasis; quin daretur deffus Pri in se; nihilominus Prus hodie
 si exere: d. pot dari sic. p. pot absolute loq; Pru si exere hodie,
 seu defficere p^o deffu durasis, quoris alio scilicet. & si e nesa-
 rius deffus Pri in se. Mai. utal x^a suppo^e dicta; q^a deffus du-
 rasis, e deffus vnus utituti huius spluti Pru exere hodie: pin-
 neque Prus hodie si exeret. Min. P^a entas Pri in se si rectitur
 & durase hodie: potuit em exere sine illa. q. deffus durasis ho-
 die: non si inq^t deffu entatis. e cong. nesaia. Unde inq^o: p. pot dar
 xi deffus durasis hodie: (equide deffus stingen) quin deta
 deffus Pri in se. Ipatr. Deta hodie deffus durasis hodie: non,
 quin deta (vt pot x^a dicta) deffus Prus in se. Interrog^o exeret
 Prus hodie? minime: quid p. plus haeret ex eo q^d si deta illius
 deffus in se, qua mdo q^o deta (x^a nos) talis deffus?

Ad 2° dicitur. Neg. Ans.

propter rase repetita. Ad inuenta p^obaso dico, deffu subti infere
 deffu oim mdox^o p eo tempore p quo subtu defficat; secus p
 alio: & ideo si hodie defficat Prus, nulla deta hodie duras Pri:
 deta tñ p alio tempore in quo Prus si defficat. Ad 5° dicitur
 neg. ans. Ad p^obaso mo antiq. neg. Cong. L^a lit ea exa, & cara d-
 ditione opponantur: hae tñ oppositio e relate ad idē tempus; si
 tñ ad diuersa: ideo dicimus dari ea dictionia sine dictione
 p diuersis instibus: & ideo etm si opponuntur hae duo exere
 Pru heri; si exere Pru hodie, tñ illad exere, & si exere Pri
 dictione opponantur, & in eodē insti repugnet iungi. Ad Ipatrē
 utat ex dictis n^o. videlicet, q^a defficere a Matrato iungita &
 exa absoluta in eodē insti; siquidē deta Compluti, & duo d-
 ditionia nequeunt iungi in eodē insti adhuc p diuersis locis: Def-
 ficere autm a die hodie: & exere absolute in alio, si e dari
 sil duo dictionia; d. in diuersis instibus; & hoc intendimus si
 e implicatoriū.

Ad. 6^a obvio neg. Min. Ad cuius probationis disq. Ans. Entas. Pr
 sm se n rectitur & durasae hodierna ex suppoe deflus reliqua-
 ru. Neg. ans: ex suppoe ex alterius. Cond. ans. et neg. Cong. 1^a
 q^o data deflus (loqua de deflu stinguenti) durasae hodierna, nul-
 la alia durasae data: ut data fuerit antea. l. danda i postea. l. dice
 Prus haet rexiōe, ut dū ipse exit absolute, detz aliqua ipsius du-
 rasae: Inde onectita & eo q^o si reliqua defficiant, hoc ē n exant ab-
 solute, et pprie (ut extiterint, l. extituras sint) detz absolute du-
 rasae hodierna: q^o si hodie, q^o nulla alia durasae pterita, l. futu-
 ra exit pprie, defficiat etm durasae hodierna, necessariū sequitur
 ipsū Prū sm se defficere. Hinc ad opasō: Si p ple. l. imple
 daretz deflus durasae, quin detz deflus entatis sm se, absolu-
 te exeret talis entas; absoluta tñ ab oī durasae, q^o n haet num.
 Ob. 7° Hodie

defficit durasae hodierna; et tñ neque data, neq. dari pot eius
 absolutū dictionū: q. idē dicendū ē de entatibus distis a du-
 rasae. P^a ans. v. Nulla entas rectitur & suo dictionis: durasae
 hodierna & suo deflu hodie rectitur: q. q^a ille deflus n ē dictionū
 illius. 2° dictionū talis durasae debet ēē stinguens, sūt ipsa du-
 rasae ē stinguens: deflus illius hodie n ē stinguens; d. necessariū: q. n
 ē dictionū

Ob. 8° Ent. aliq^o exens eo ipso translātū ē ad statū exalē;
 q. si in alio insti exeret, eius cara absoluta etm ēēt transla-
 ta ad statū exalē; & sic darentz nō intra eundē statū duo
 extama dictiona, q^o implicat. Congrata. Prus. xg. sm se vi-
 detatur, intelligit exens, quin vllū tempus detanātū inte-
 ligat: q. Cara illius sm se sumpti excludit illū ab statu ex-
 alē; n ē ab hoc, neq. ab illo tempore detanato: q. si detz talis
 cara, Prus n exit in statu illo exalē; pindeq. in nullo tempore.

Ad argū. Neg.
 ans. quoad 2^a ptē. Ad 1^a ptē disq. Mai. nulla entas rectitur
 & suo dictionis, ut extenti Cond. et poli, pterita, l. futuro neg.
 Mai. et Consa Min. neg. Cong. Quia rexiō durasae hodierna
 & suo deflu hodie, ē rexiō & suo dictionis ut futuro ipū illius.
 Ad 2^a disq. ans. de dictionū durasae debet ēē stinguens neg.

Aliq. cond. ans; & neg. Conq. Itaq. aliud e' dictionu, q' intelligit
dari talis duras, & hoc e' stringens; aliud, q' hodie data, exclu-
dens illa ab hodie; & hoc e' necessariu.

Ad 8^m argu. Resp. Duo dictiona
posse ee intra eundem statu sm tm diversos gradus illius. Ita-
que statuu talis haet diversa gradus p ordine ad diffas tem-
poris presentis, pteriti, & futuri, in quoru uno pot dari aliud d'ic-
tionu, & in alio alteru. Ad istas d'ic. sut Pat. sm se pot in-
telligi pscindendo ab oi tempore, ita etm eius absolute cara
pot intelligi, illu excludens, pscindendo ab oi tempore, videlicet
si ipsa intelligata pscindo a tempore; si autm ipsa intelligata
in hoc tempore, t. in illo, id intelligata excludere Pat. ab hoc te-
pore, t. ab illo; q' eo modo intelligata excludere Pat., quo ipsam
dari intelligitur.

Duras identificata & ac durans. sic P^a Ramirez. & P^a
D' modo supradaddito recluso sive idigato & actioe sive ab actioe
dato intelligata ac simplicita durans: q' talis modus & n' e' n'essa-
rius. P^a ans. eo p'ise q' intelligata exa rei pmanenti, & temporis
extrinseci sive in se, sive in poa, intelligata ac pmanens retere
tempori extrinseci: d. eo p'ise intelligata ac durans: q' recluso quo-
vis modo & intelligata ac durans. P^a Mai. eo p'ise q' intelligata
exa Pat. & temporis extrinseci, intelligata & vero ee duplex exa: d.
duplex exa i gelita coexa: q' eo p'ise q' d.

P^a 2°. Titulus, & necessitas, qua pot
dari ad tales modos supradditos adstruendos, e' assignare mensu-
ra vicinis pot affari re pmanente nunc ee, & ante n' fuisse, t.
ante fuisse, & nunc n' ee: d. eo ipso q' intelligata tempus sive in se
sive in poa, talis invenita mensura: q' modus supradditus sufflus
e' Min. stabit arguta solue.

P^a 3°. Adhuc admissio q' talis modus suprad-
ditus laxata, n' eet duras gelis: d. illativa: q' independentes ab
illo modo intelligata ac pmanens in tempore extrinseci s' durans.
P^a Ans. talis modus n' eet exa rei pmanenti, neq. temporis extrin-
seci. ad summu tm infret exa rei pmanenti: q' n' e' gle utituru
colx

Coexa h. Pri, & h. p. extrinseci; q. d. utitur ^{sexu} duratio e exa utriusq;
aliam. Relatio sexu n. idefaretur & fundamento, & tunc, ut adve-
rari fatentur: d. in accidenti supaddito ab utroq; disto: d. si du-
rare, e si coexere tempore: q. si illa duratio n. e si sexere, neq; e si
durare.

Solutio obiectio.

Ob. 1. Entia Pri e indifferens, ut exat in hoc tempore, & tempus
h. g. dies hodieanus e indifferens, ut coexat entati: q. aliqua en-
tas e assignanda, qua i determinatio, ut hec extrema exant: d. talis
entia e duratio: q. aliq; distu a plexo entatis, & temporis extrinseci
necessariu e, ut enta: pmanens duret.

Resp. Veru e q. libet extremu diuini e indifferens; n.
1. diuinitu & alio: Pat, quamvis quolibet vnitas indifferens i
ad stituendu binariu, n. pbat ad tale binariu stituendu, aliud
vtra duas entates requiri: sic etim ltt quolibet exa indifferens
i ad alteri sexdu, nihil aliud e necessariu pter diuinitu, ut
vnu alteri sexat. Ob. 2. Vaso, qua P. P. pbat pplexu entis, &
dies hodieanus disqui ab hoc obto Pri durare hodie. Resp.
Pot exere Paus, & dies hodieanus successive facta inta exere
vnius, & exere alterius, quin Paus exat in die hodieano. Concl.
tali successive n. facta. Neg. Deindi die hodieanu exere hodie,
& Pri cras, n. e Pri, & die hodieanu exere p. die: d. die ho-
dieanu exere, & Pri exturru: q. mixu q. indit n. ingratu e i sil-
li vna exa, ab alia separata. Alia argumenta solvuntur hui
tanis pplexu pmanens; pplexu successiva:

1. Argutu pbat duratio i denticicare & Actioe pductiva.

In to. Libere pure omittat Paus au pceptu Charitatis
in insti P. & p. exeret in tali omissione, in P. C. D. p. r. a. h. e. n.
do omissione ad talia instantia. In tali casu e Libera Pro-
stinuatio omissionis in insti P. C. D. d. in potestate voluntis s. o
e omittio aus Charitatis, & aus Charitatis: s. stinuatio omissionis
vel e aus Charitatis. l. omittio: d. n. aus Charitatis: q. p exclu-
sioe aus Charitatis, & n. p ausm Charitatis stinuata omittio: deinde
n. omittio; q. eade e omittio, qua data in P. ac omittio, qua exat
in P. sponere q. stinuatioe omissionis. Deinde Resp. Argutu fal-
so supponere, q. stinuatio amoris libera voluntati includit

Voluntate ponere aliq^d de novo; q^a quamvis & continuatio amoris
 i libera Volunti, requirata q^a Voluntas possit ponere aliquid de
 novo nempe carā (fabia; n^o est libera continuatio amoris; d. necessaria)
 n^o tñ requirit q^d defacto ponata aliquid de novo: d. q^d id, q^d libere
 positū ē, n^o destruat; q^a & eo ipso q^d amor libere n^o destruit, n^o n^o
 hū i novo inibi fluenti serere, inde liberū i Volunti, q^a amor
 p^otereret in B. quin actio i duratio: d. tñ sera amoris, & in-
 ti B. Sicut ad hoc vt mihi libere i apponere sexā mei au^s vo-
 luntis, & au^s liberi Ioannis, n^o ē necessaria, q^a in mea potestate i
 au^s Ioannis: d. tñ q^d aliunde supponata, & me & hac optio el-
 licere aū voluntis ad me ptinente. Ad argū in fūa Conso en-
 timemate posito p^o Mai. n^o Min. Non em̄ ē tñ in potate vo-
 luntis vel amoris, t. amoris p^oductio: d. vel amor, t. amoris p^oduc-
 tio, t. carā amoris; quo posito, saluata, q^a p^o amoris positio, qui ē
 inadequata duras, & sera ad tempus extrinsecū, imputata ipsi
 Volunti sera adequata, in qua nitit^r continuatio amoris.

Adverte 1°. Dplexū p^omanens posse sparari & p^otibus diuisivū
 iuptis & die hodieano scilicet sūm se, & p^o sūm se; & pot^r spari
 & Dplexo successivo entis Pri, & diei hodieani: si p^o modo sparata
 & p^otibus ex quibus sponita diuisim iuptis, supra quamlibet p^otē
 addit alia stricta additio; q^a additio stricta supponit p^omanere
 id q^d addita, q^a aduenit id, q^d auget; q^a n^o inuenit in Dplexo suc-
 ceivo; nā hoc, stricta additio n^o addit p^otē p^otē; & aduenientia tñ
 altera destruat: si Dplexū p^omanens sparata & successivo, n^o ad-
 dit; d. potius adimit, & destrahit, quamvis, si aliquid positivū
 aliquid tñ neatiū, nempe carā entis, q^a exit diei hodieanus,
 & carā diei hodieani q^a exit entis: Pau. 4. g. Adverte 2°.

Aliud ē Pri durare hodie respicere carā, quā ē tñus a quo
 & hoc ē Verū; q^a includit exclusivū file carā; d. n^o includit
 carā; aliud ē Dplexū p^omanens claudere carā, & hoc ē falsū;
 quia eam n^o includit; d. respicit tñ modo dicto: Sicut Dec-
 retū Dei de exa Pri in B. qui antea n^o existit in A respi-
 cit carā deficientē in B. & tñ n^o instituta p^o carā Adverte

3°. Aliud ē Deū p^ouisse velle entate Pri, & diei hodieani;
 aliud ē velle p^ouisse eas entate, p^ouisse se hausta ex p^otē obti

Et excludente causā cuiusvis in q^o intrinseco alterius, seu
q^o aliud exit. 1^m significat Deū velle entates P^{ri}, & dici ho
dicari, & nihil aliud velle. 2^m significat velle Deū ei
p^{ri}se tales entates n^o p^{ri}se excludente alias entates ex
re, q^o P^{ri}us, & dicitur hodieanus exunt; d. p^{ri}se excludente
causā vnius q^o aliud exit, & i^o ita: q^o p. dicimus P^{ri}ū du
rare hodie videri p^{ri}se in entibus P^{ri}, & dici hodieani
loquimur de p^{ri}se a causā, quā ex p^{ri}te obti^o data. 2^e ut
Deus vellit P^{ri}ū durare hodie n^o sufficit velle p^{ri}se enta
tes P^{ri}, & dici hodieani, ly p^{ri}se appellante supra vltimo,
d. ly p^{ri}se se tenente ex p^{ri}te obti^o h^o v^o adhuc v^ogeas, quid
addit supra entates P^{ri}, & dici hodieani p^{ri}se illa. Ad
d^oparationes supra factas totius p^{ri}manentis & p^{ri}ibus, & 2^e
toto successivo recurrent: ex quibus n^o fructū tui argiti: d. de
fatigatiōe acquies. Adverte 2°. Obta^o voluntis diuina
deccernentis P^{ri}ū exere in A. Obta^o, inquam, q^o efficitur i^o
P^{ri}us, q^o attingit n^o i^o P^{ri}us; d. et^om inuolans. Unde ut Deus
vellit p^{ri}ducere P^{ri}ū in A. sufficit, q^o aliunde supponat in
tans A, & q^o p^{ri}o decernat Deus exere P^{ri}ū, quo p^{ri}se, &
si alio recluso, P^{ri}us exit in insti A. Sūt em^o ad hoc ut Ioan
nes elliciat bonū opus diuimile peccato Pauli, sufficit, q^o
aliunde supponat peccatū Pauli, quin Ioannes in tali pe
ccato aliqua^o exerceat causalitatem. Adverte 3°. Vno, qua im
pellimur ad assignandū mōtū supadditū p^{ri}sentia, n^o ei p^{ri}se illa
indifferentia assignatā, & n^o t^om illa indifferentia, quā inrebita in
quodlibet p^{ri}te diuim, d. q^o adhuc intellecto diuimto P^{ri}. v. g. et v^opa
tū Romani, adhuc n^o intelligit ablata indifferentia, ut P^{ri}us i^o Ho
ma, imo sponitā & excludit P^{ri} ab ei^o Roma; sūt quamvis ego
ex am, & Roma exat, n^o sum ego Roma; d. vltimū. Hita res se
habent in durare. Nā quamvis i^o indifferenti, ut exat in insti
A. & hoc i^o indifferenti, ut exat P^{ri} respondet; t^om intellectu p^{ri}ma
nentis, & n^o successive diuimto ex P^{ri}, & insti A. quorū alio recluso
intelligit P^{ri}ū durare in insti A. q^o intelligit tali insti exere.

三

[Faint, illegible handwritten text]

Capitulum

[Faint, illegible handwritten text]

Disputatio

inquirens verum rei in uno insiti essentia
detur in alio casu abra.

Inquit ad hanc questionem respondere me accedere ingenio fauor. In ea quippe
ingenia nra Provinciarum doctores felicissima mente an felicissime pugnauerunt et vi-
ciam ea adhibere nullos opposit. Et evidentibus demonstrationibus auro corroborare,
et oculis occludere, ut egerat. Quorum recitamentum propter, quod eorum recantationi-
ni serios. Hic licet, quia ut in. videbitur annuo graduatorum duorum lumina-
rium nra Provinciarum aucto in pueni quicquid, cum nec longi umbra in antiqui
auctoribus reperit. Ad id igitur accedam.

Capitulum

Sensu questionis exposito nra nra
proponitur, et pr.

Suppono 1. quicquid quoniam sub dicitur rei solent proponi, ut verum rei definitio
et per defectu abie, an per se respectu, et durat, si aliquid in verum nra exere
respondentur. Et verum dicitur duo contradictoria obuia pro dicitur instantibus, puenit
et dicit. Pro cuius resolutione, et maiori serouit claritate. Suppono 2. Dicitur difficultas ad
hoc ita redit. Dicitur quod tunc tenentur scilicet posse et simul verum hanc propositum
in A, Dicitur in eodem in B, et siquidem hanc propositum in A, verifiam ab eodem
ita Dicitur, seu ab ipiymet Dicitur prae abie eodem, imique in durat A (quod modo
suppono dicitur a prae ipiymet Dicitur, quoniam circa hoc licet hanc ulla hanc) per quam
Dicitur prae et se indifferentia, ita sumpta abie ut eodem in A, in B correspond-
ent ad A, et durat ad illud instans, funtque illi eodem, ita similitu-
re propositum Dicitur in eodem in B verifiam a duplici defectu, et a defectu eodem, et ab
ipius durat defectu.

Suppono 3. Contradictoria obuia rei et si et ipiymet rei, ipi fr

contradictionis oppositum, quod in disputacionibus de canis dicitur non esse entem realiter
 ab eodem potest, seu rei ab ea, bene in simpliciter praevisi dicitur. Hinc sequitur
 4. Contradictorium obitum rei potest creati, seu ipsius rei creati canis ab eo ipso
 dicitur contradicentem posse dari. Pro. Cuius creatura est defectibilis antecedenter
 ita, ut antequam potest nunquam existeret; a eo pacto quo aliquid est defectibile, seu potest non
 potest dari eius obitum contradictionis, et contra ipsi inter opposita. Ad diffusum, et
 immediate unum contradictionis est eadem falsitas a seorsum, et hinc non existeret canis crea-
 re entem, ita non existeret entem est existeret canis. Quod autem est contra ab eo ipso
 contradictionis opposita potest existeret, quodammodo est contradictionis obitum. Sed
 quia tale suppositum tenere disputacione de canis videtur, sed quia est unanimitate
 modo admittitur debent. Alias quoniam non est aditum.

Suppono 5. Entem existeret

in A, quod nullum potest dari in B contradictionis oppositum inter se, et entem existeret
 Sed quia aliquando hoc dicitur quod, quod apud obitum subalternum si particulariter, et
 tenentur simul et verum. Pro, existeret in A, Pro, non existeret in B non potest esse omni verum
 Sed quia quod non facit non existeret in A non opponitur inter se, et eadem entem existeret
 et nihil potest dari in B ex supposito quod entem in A existeret, quod faciat non existeret
 A, non quod potest dari est entem non existeret in B, et entem existeret in B, at neque
 entem existeret in B, neque entem non existeret in B facit entem non existeret in A.

Suppono 6.

Variis potest contrariis circa primum quoniam est duo inter extremis sibi oppositum
 mutuoque oppositum. Cuius potest aliquid dicitur, ut sapientissimum. Pro
 quem ingeniosum disputacionem sequuntur, nec dari, nec potest dari duo contra-
 dictoria obitum pro diversis instantibus. Alii a potest dari, imo necario dari, quod
 eius entem non correspondet inter se B, et consistit inter se A. Alii a dicitur valde
 aut, quod non existeret entem in A non necario tenet contradictionis obitum ipsius
 in B, licet non existeret in B, si entem potest absolvi ab eo durare, seu si non potest
 quoniam dicitur. Quid tenendum est in statu.

Dico igitur non potest dari duo contradictionis

obitum pro diversis instantibus. Pro 1. Ut potest dari duo contradictionis obitum
 pro diversis instantibus erat necario quod existeret Pro in aliquo instanti potest esse
 verum dari diffusum Pro, non id respectum, et ab instanti B, seu C, et diffusum ipsius
 nec Pro, im se, et existeret Pro in aliquo instanti in nulla potest esse verum dari obitum
 diffusum respectum diffusum Pro im se. Pro 2. Diffusum Pro im se non est separabile

in tota Pri in aliquo iniri: q̄. coone Pro in aliquo iniri n̄ p̄c̄ ē v̄ry dari diffy
 Pri in se. Pr̄ ans. Diffus Pri in se ē diffus qui excludit Pri in se, d̄ ut p̄m̄d̄m̄z
 ab oī t̄ra resp̄ctiva. d̄ diffus qui excludat Pri in se n̄ ē sp̄at̄ly cy t̄ra Pri.
 Nō ē diffus qualiter inferens Pri nunqm̄ exere cy a Nōdo ē trahat secum
 n̄ differe in se.

Explanat hoc, d̄ pri. 2. n̄na seluo. Hic duo p̄p̄os Pri exōt in se.
 d̄ p̄m̄d̄m̄z a tempore: Pri n̄ exōt secum̄ se, d̄ p̄m̄d̄m̄z a tempore, ut p̄c̄
 ab̄ in̄t̄ stradicōny requunt ē v̄ry: d̄ p̄m̄d̄m̄z ē sml v̄ry d̄ p̄m̄d̄m̄z dari duo
 stradicōny ob̄iva q̄ d̄m̄y in̄t̄ib̄y. q̄. Pr̄ m̄m̄. Si darentur t̄ra sml v̄ry: q̄. si
 p̄m̄d̄m̄z dari p̄m̄d̄m̄z ē sml v̄ry. Pr̄ ans. ut vera t̄. si darentur, quia tunc ē v̄ry
 Pri exōt̄ in A, q̄. d̄ Pri exōt̄ in se. Nūm̄ t̄m̄ restrictōny ē Pri exōt̄ in se, qm̄
 Pri exōt̄ in A, cy p̄c̄ quā exōt̄ in A exōt̄ in se, d̄ Do. loḡicōny s̄ḡ restrictō
 to ad n̄ restrictōny v̄lēt t̄ra astr̄iv̄. Nūm̄ quia oplexy resultans ex duab̄y parti
 bus per sū t̄r̄y ab̄y qualiter infer̄ cy t̄r̄y ab̄y un̄y parti, cy t̄r̄y ab̄y alter̄y
 d̄ Pri exōt̄ in A ē oplexy resultans ex duab̄y partīb̄y sic t̄ra Pri in se, d̄
 duras A: q̄. q̄do exōt̄ ab̄i tale oplexy infer̄, d̄ exōt̄ Pri in se, d̄ duras B.
 Est vera t̄. quia q̄do in B datur stradicōny ob̄iv̄y unitarij ip̄s in se exclu
 dunt ē v̄ry Pri n̄ exōt̄ in se, d̄ p̄m̄d̄m̄z a tempore: d̄ si darentur duo str
 adicōny ob̄iva q̄ d̄m̄y in̄t̄ib̄y in B darentur stradicōny ob̄iv̄y unitarij ip̄s
 in se excludunt: q̄. ut v̄ry Pri n̄ exōt̄ in se, d̄ p̄m̄d̄m̄z a tempore.

Hic trasefo
 quoy at̄iḡi m̄bi sufficere ad p̄r̄ast̄ seluoy in̄ad̄m̄z, d̄ ne ull̄y d̄s̄ideret r̄ooy
 ab̄ alijs in s̄p̄r̄ooy ill̄y adduc̄er̄ ex̄p̄ta ill̄oy seqūnt̄y P̄o B̄ seluoy. Exōt̄m̄
 Pri in A, ut exōt̄ in B n̄ datur d̄m̄o nisi duras B. L̄m̄ t̄m̄ licet exōt̄
 in B tunc p̄c̄r̄ id̄ quod exōt̄m̄ in A nisi sol̄y duras. q̄. exōt̄m̄ Pri in A, d̄ defi
 n̄t̄e in B. si d̄f̄īt̄ duras B, d̄ n̄ exōt̄ Pri in se. P̄o t̄r̄y. Def̄īt̄m̄ Pri in B cy
 exōt̄m̄ in A id̄ si d̄f̄īt̄, quo solo dato exōt̄m̄ Pri in B, cy exōt̄m̄ in A, d̄ q̄. si
 datur d̄m̄o, ut exōt̄ Pri in B cy exōt̄m̄ in A. d̄ si datur d̄m̄o duras B, cum
 exōt̄m̄ in A exōt̄ in B, d̄ sola dato duras B Pri datur Pri exōt̄m̄ in B. q̄. H̄.
 Pr̄. P̄m̄ p̄m̄d̄m̄z in in̄t̄ B si acc̄id̄t̄ illi exōt̄m̄ ant̄ea duras B, d̄ ul̄t̄im̄y ē
 n̄m̄a duras B ut Pri p̄m̄d̄m̄z in B. q̄. sola duras B d̄f̄īt̄m̄ d̄f̄īt̄.
 Pr̄m̄ exōt̄m̄ in B.

Respondent Adv̄m̄t̄y, d̄ ē fere unita eoy seluo ad qm̄ redu
 cuntur velut ad caput eoy eoy r̄ooy in hac maā. Nō ill̄y n̄ negari qd̄ etiam

eorum Pro in A est ^{deficit} in B, si deficit duras B. Vix est implicatio in tri
 deficiente duras B si datur cum defu ipingmet duras cum est abry defu B
 ac inde si sola deficiente duras B deficit Prus in B, d deficiente ex Pro, y d
 ce, quia duras B defu innotur evaher ex defu Pr, sicut enim duras B P
 data datur Prus, ita deficiente duras B deficit Prus, sed vera. l defu duras y
 evaher defu Pr ab inri B, l defu Pr ab inri B sml, & arliqui? si V n
 bit defu abry Pr defu duras B. Alit hie ut bona coa Prus n exi in B: g
 n exi, quod falsy e, ex Pr exa in vny naa n oneratur trative derivat ex
 rade B, d io oneratur trative vagā, quod adhuc falsy est impali ita de co
 quod enty ¹⁷¹¹ ab si duras absolvi. Unde io defu duras B Pr i defu
 respectuy Pr, quod e solus mea. Si dicit 24. g. n exi in Pro in B requit exi
 in A. g. hz dug ppoer nequeunt ee sml vny Prus exi in A. Prus n exi
 B, quod e vera etc.

Hinc fit hanc meq itq n indigere felero opinioy statuy
 poliz est abry ab si duras, quod sic explic. Est si enty naris debeat in dicit
 loco exere, defu entiy a loco Muriano n e pluzm defu respectuy ppoer
 quod enty n oneratur trative derivat ex loco Muriano, d innotur trative
 vagā, ita, ut ex defu distributuo entiy ab si loco bene inferatur defu
 abry entiy, ita pariter defu cum oino duras Pr inferat defu abry
 Pr, si Prus ab si duras nequeat absolvi. At est si absolvi n poi stat n d
 cere abry ex eo quod datur defu duras B Pr. Vix pariter, quz multum
 vilitatiz afferri explicationi expediret nny sit. Quando Prus n exi in
 Muriano n eo dicitur defu abry Prus, d sml, quia poi n exere in loco
 Muriano, d exere Martii, d i in loco Martiano exi implet in ulla loco d
 ois cariz abry, ut sml coiser sentiant, si uniy exicipias P. Comptonum disp. 18
 Logic. sect. 2. quz sequuntur spmula disp. 10 phiz. sect. 6. g. qdo Prus exi in
 B, d n exi in A n datur in B defu abry iping Pr, d puz defu respectuy
 Negant cog peracur. Ad. dicentes ee magis disparitiz inter locum, d composit
 sed adverte sedulo vny disparitiz, quz mihi videtur ingentissima pectio
 est, quia aiunt duo contradictoria obvia poi dari p dicitz innotur, n in
 in eodz inri adhuc p dicitz loci: sed quis n videat hic n ee nisi sola verba
 Nq de hoc pntur vac. si duo contradictoria obvia nequeunt dari p dicitz loci
 est stante verite hary duary ppoer Prus exi Martii, Prus n exi Muriano
 l aliter. N veritiz hary duary ppoer n trahit exere duo contradictoria obvia

pro dicitur loci, ex veritate hary Prus exist in insi B. Prus in exist in insi
B. erabit coere duo contradictoria obiva?

Dices ideo e, quia contradictoria ob-
tiva, ut sese mutuo excludant, suamque exerceant oppositam requirere ex-
tremum, quo necesse se expellant, atque locus in quo verum aquo necario uny debe-
at abesse, & in quo altery debeat e, sed id operat eodg inditit tempory,
opposita quod sic optime coplatur oppoio contradictorioru, que snt dari nequunt
ut in vny nra, inde e quod si uny contradictorioru n datur in uno instanti
altery datur, sicut respectivo ad locy, pndique ut n datur uny in uno loco,
n inde necario altery datur in eodg loco.

Ued vera e? Tertiy relati ad quod

opponuntur duo contradictoria obiva sumpta om ve, & pcedendo a tempore
implat e tempory: q nulla e solutio. Alter. Possit dari duo contradictoria dicitur in
dicitur e n opponi respectivo, & relati ad diversa instantia, quia n possit relati ad
idg e pante opponi respectivo ad idg. q. oppoio contradictorioru abra n relati ad ter-
tium inditit tempory: oppoio, n, non contradictorioru n e contrary itaq her. Ipe. contradic-
toria obiva opponuntur toti. q. que opponuntur abri contradictoria abra n. q. que pante rela-
tive opponuntur si contradictoria abra respectiva. Nunc falsy e effary illud contradictoria,
n que e ml in vny nra hanc hunc vny om tempore nequunt e duo contradictoria
obiva, quia per cog inferendy maneat dnto tempore posse dari duo contradictoria ob-
tiva. Cuius hinc illud poy e hic duo contradictoria in abri si opposita, quia licet de
datur a hinc, qm ea, que pot dari dnto tempory n e contradictoria abra, seu n
abri opponi. Imo oca Tertiy contradictoria obiva si e, & n e inter se opposita indepen-
denter a quovis extrinco, & id, quod coiter afferretur de opposite relati ad coe subum
tunc vny in vny nra, que si ea, que sub eodg subto maxime dntam, & ab eodem
subto mutuo se expellunt, sicut in dicitur.

Quare mihi vider implac in adiecto

oppoio abra relati ad idg vny, ac si appellary oppoz abri relati. Unde fit e. Cuius
concludentz abri Prus ab insi B, ex n excludat illy ab B. n e contrary abri, & respectivus
pante. Nq id abri oino verabitur ad respectivus tempory, sicut eodg contra pntem Mur-
canay Prus excludat Prus abri Murca, quod nihil a hinc e, qm respectivo excludere
quia eo abri sic veraty, id significat nullatenus coere Prus Murca, quod quidam vny
eo pante dnto oyo pntem Prus Murca. Vel si aliy quere vny in id abri dabo
hunc pntem Murcana Prus dntem abri, sicut datur contra abra oyo pntem, que

modo possit hēre Præ Mutū, qm dicitur tūc ē aprare nāz pūenti dīgnīssimū.

Fit 2°

Præ a hōdo exōre n̄ stare ex eo quod sū caria abta dicit. Lūa caria abta Præ
ināliter dicitur ex dēfū oīz oīno duray Præ. Nō n̄ exōre Præ sū se arguit nū
exōre respectīve. Unde caria ip̄sū ē groma. Inēctur enim ex oī duray ip̄sū p̄
centū excludere dēfū, n̄ quādo gromitate antecedenter nēcīta, d̄ exo suppo n̄ tōz
Præ in ullo insū, seu carū in quovīs. Præ tū dāri in aliquo insū gromitay
n̄ infert ē gromy, ex gromitay vītat in oplexo oīum oīno duray quibūz
correspondent totū gromitay. Cum quo oplexo nec Præ ip̄s, nec ulla ip̄sū car
vae inēctur. Hinc 2°. Nō ē perfectio hōe gromitay in caria abta Præ nunqm exōre un
hoc n̄bīl aliud ē, qm Præ nunqm exōre. Vōz in hoc ē perfectio? Hinc 2°. Nunquam
datur caria abta oīz, l̄ semper datur. Nō l̄ a hōdo exōre oīz, l̄ nunqm exōre
si a hōdo, nunqm datur caria abta, si nunqm, semper datur (improprie dicitur
d̄ per hypallagē modo exposito disputatē de carū). Hinc 3°. Cūvis oīz caria
abta dāri pōt, quia quovīs oīz pōt nunqm exōre, nullū enim oīz ē ante
cedentē nēcīa.

Fit 3° enim deficere in hoc insū si significet (ut frequenter videtur)
entis existens antea n̄ exōre iḡ in hoc insū verificari a dēfū n̄ entitay sū
se, d̄ duray, quibūz entay pōt correspondere hūc insū. Si a significet pūis oī
tūz n̄ exōre in hoc insū, ex hoc pōt ē sūy, sūc sūcīte, sūc n̄ in alio insū
būz verificabitur d̄ nēcīve, l̄ a caria entitay abta, l̄ a caria duray oīz quibūz
pōt entay corrū hūc insū. Unde nēcīpūz dubia interrogatay an en
titay a hōdo exōre, l̄ existētia ē, ne nēz, l̄ a sūmū a caria abta entitay
verificari, semper tū tuto progredere potūz, quod sufficienter verificatur a carū
oīz oīno duray, quibūz entay valent hūc corrū insū.

Ved̄ iḡ oborū oportet
entis n̄ exōre in hoc insū oī duray quibūz entay pōt corrū hūc insū
deficere abie, dea ea, quæ leviter attingi num. 12, quorū ita ē. Oī ex duray
quibūz Præ si exōre in B datur, l̄ oīz illy quibūz Præ pōt corrū B si
Præ forte n̄ exat in B, ita deficiunt, ut nunqm exōrant. Nō si a hōdo
entis exōre maxīmē in B, in quo is pōt exōre, d̄ in B ut supponitur n̄ exōre
ḡ nunqm exōre: ḡ abie deficiunt. Unde in oī insū abie deficiunt ex eo, quod
exōre in B. Itā qm dicitur is se se ofert hoc insū, videtur ḡ quod Præ
exōre in B si datur in B dicitur is quod antea n̄ exōre, nūq̄ duray oīz

collere quid a Pro dicitur? Respondio e' veru' n' tolli unius Pro im' se. Tunc
 tolli abie duras; illa obviores, quibus durare poter' Pro. At dico nec deservit,
 nisi imp'issim' duras, & p'issim' deservit Pro, n' deservit duras, quia des-
 merito illis in obliquo p'rog, qui n' datur in duracibus; deservit Pro, quia
 ut deservatur Pro sufficit verificari Pro antea exco'nt' modo n' exco'nt', quod quid
 ex p'issa impeditur duras; facit Pro, quia ex om' potestatis n' posse exsuppo-
 Pro abie tollere, sicut n' e' p' potestatis Pro, quod Pro n' deservat semper exsu-
 po, quod exco'nt' a Aquando.

Ex quibus sig' hinc p'bas rari' efficac' in
 suffragi' meo solvo'. P'nta in inisi A duras & v'g. Pro im'plat in inisi B dari
 deservit inisi & fraliter oppo'nt' duras; At q' p'issa exco'nt' Pro in inisi A im'plat in B dari
 p'ntatorum inisi & fraliter oppo'nt' Pro. Coa mihi p'nta e', N'g' o' rari' adversariory
 manifeste instantur in ea duras. Ex exemplis una. Ideo Pro exco'nt' in A datur in
 B caria abie ipi' im' & fraliter oppo'nta quia n' exco'nt' in B, & pariter e'ig' data
 duras A in inisi A n' datur in B. q' ant' a p'nta. P'nta duras A in A e' im'plat
 caria ipig' excludens ab A: & sola caria ipig' excludens ab A e' contradicto'nt' im' &
 fraliter ipi' oppo'nt' ipi' enim n' e' oppo'nt' n' exco'nt' in B, q' per sua in'ntia
 & qualia fecit n' exco'nt' se ipia in B. q' nulla caria excludens ipig' a B e' ipi' im' &
 fraliter oppo'nta. Velim' noty ab hoc argute se exoptare valde diffinito' ad-
 versariory, nisi Arli refragari velint manifeste exopte an'nti. Pro v'nt' rari' v'ra
 caria. Propterea q'nt' q'nt' n' excludat duras A ab A, n' e' fraliter im' contradicto'nt'
 duras A. Quia q' excluditur ab inisi B, ut se ipia exco'nt' fraliter per caria n'caris
 im'ntat' p'nta e' imp'ca ipig' ut se ipia exco'nt' ulli inisi, nisi soli A, qui
 caria abie potestatis semper, & n'caris datur caria, e' im'pp'ic, quatenus neque in A
 neque in B, neque in C exco'nt' in B, e' in quosq' datur sicut im'pp'ic, & caria v'nt'
 caria obtina de eo, quod n' pot' exco'nt' in B. Unde n' e' n'curant' ad des' duras
 quibus poter' co'nt' se ipia inisi B, q' e' im'plao inisi e' p'nt' duras quibus poter'
 co'nt' se ipia inisi B.

Caput 24

Diluuntur adversariorum arguta

V'nt' 10 Sapientissim' P. I'quindo, tom. II de Deo uno, tract. 2. l'ip. 8. q. 2. p'nt' 5.

eo nra nra gravissima dicitur absurda. Si illi cavetur nunquam dari negat eorum
 quod a se ipsis esse, nunquam negat duras, quia a se ipsis hoc ac propterea nunquam cavetur
 esse, & duras, quia a se ipsis hoc, & tantum cavetur duras, quod nunquam hoc. Propter
 dicitur ultimum dicens sequi ex illa 2^a 3^a fide. Sed in entia in primo casu, & eorum
 quia non potuit deus in primo tribuere esse, & eorum, aut duras, quia nunquam ca
 verunt, et idcirco sine deo creavit aliquid, & illi eorum, aut duras tribuere. Unde nunquam
 videtur nulli eorum entia, quia a se ipsis esse potuissent in aliquo tempore potuissent, aut
 potuissent esse a deo. Impossibile est accipere esse in aliquo tempore id, quod in nullo
 tempore cavetur illa, quia nulli ens potest deus accipere nisi id quo cavetur antea.
 Sequitur 3^a fide. Nulli eorum entia, quia simul cavetur posse corrumpi, sine deo
 a deo, quia corruptio, seu destructio facta est in deo, quia ante
 potuit. Vbi dicitur salva fide non posse deus in valere destruire et antea esse
 auferendo ab illa eorum per oppositum negat.

Sequitur 4^a fide. Deus non videtur
 & potuit fuisse mortuus. Sed non vera, & potuit deus esse in corruptione, seu deo hoc
 negat ultimum animi, & corporis vivere. In evidens a quo deus mortuus fuisse Catholici
 putantur uno deo, & corporis eius non fuit corrupta, nec deus est, quia negat illi non
 esse, & potuit fuisse interminata duras per negat duras, quibus in illo evidens
 potuit durare.

Sequitur 5^a fide. Per culpa lethalis non auctori gratia ab aia, corrupta
 simul gratia ipsa, & unde illi, & tantum denegari illi ultimum duras gratia, & ultimum
 quoniam quidem antea hinc ab aia auferatur. Sequitur 6^a fide. Ea via loca
 tunc in quibus de subito a se ipsis dicitur amittere a se ipsis accidens quod antea habuit
 aut acquisitione a se ipsis accidens non potuit facta est in oppositum remotione. Quia
 dea non videtur nulli subitum necesse temporis potest amittere accidens, quod simul habuit, de
 nunc est in illo tali accidente potest ad amittit requiritur, & tantum valor ultimum duras
 potuit accidens non habere, quod ad amittit accidens non sufficit. Sed dicitur fit in acci
 sione accidens. Sed verum invenitur in nra 2^a 3^a fide. Deinde, & videtur
 an sint veritatem pura, quia generat absurda.

Ad 14° absurdum resp. Non est absurdum
 nunquam dari carum, seu negat ab eo entia a se ipsis esse, idcirco addit non cavetur esse cum
 deo accipimus. Sed non cavetur per negat ab eo esse, verum tunc per respiciens carum esse.
 Ad 2° absurdum nego sequi ex nra nra potuit enim deus in primo tribuere esse esse, & eorum
 & duras non enim dicitur Caly, & eorum semper habuisse esse, & non non fuisse dicitur esse Caly.

et tunc caris abq. Ad id, quod vinctu dicit, nego sequi n̄ posse quidem demum gduu cum
 hoc nihil aliud ē, qm̄ ē in tempore, qd̄ antea in tempore n̄ fuit. Hoc a p̄e Dnȳ facere
 siḡ in m̄a n̄a. Ad 34 nego sequi ex mea n̄a. Ad p̄bas dno dicitur v̄i a h̄p̄e exōnt̄y
 n̄a in dno respectiva, n̄ abra, q̄ ē implas in v̄i. Alia existit, ut supponitur
 ē n̄ existit. Unde evidenter fallitur gravissimū Pater dȳ aut salva fide n̄ posse
 dno, quod Dnȳ n̄ valet corrumpere n̄ exōnt̄y faciēdo ut exōat inu negas p̄i t̄m
 n̄ im̄t̄ opposita, sicut extra fide n̄ ē dno Dnȳ sequentur, d̄ ex suppo n̄ posse facere
 nunqm̄ exōre id, quod aliquando exōit.

Ad 34 absurdū resp. n̄ sequi ex mea n̄a.

Vna enim mori stat in dno, d̄ corruptio unioy, quz p̄iue datur in toto suo rigore
 data caria abra duray illay quibz illo v̄iue potest durare. Non absurdū
 resp. ad 34 absurdū. Expelli graz ab aia per subg l̄thalz per p̄iue, d̄ abq̄ exōnt̄y
 duray, quibz potest in p̄iue aia correre. Ad ult̄mū resp. Sicut p̄iue amittit acci-
 dent̄ cogit̄, d̄ accidentia n̄ p̄iue durat, l̄ unioy accident̄y ad suby n̄ dicitur v̄iue
 dno potest durare. Quod quidz sic explic. Ut m̄a n̄ heat uny f̄y, sui illy amittit
 n̄a p̄iue abra dno aia, imo nec, quod deficiat per defly duray sui, d̄ rany,
 quod a subto deficiat, quod p̄iue f̄i d̄ dno unioe taliz f̄y ad suby. Negō q̄ dur
 id ē v̄iue. Non ne, quia data caria unioy v̄iue. h̄c p̄p̄. Id̄ illa fra n̄ ē in subto.
 Com q̄ deficiat duray illay accident̄y v̄iue. n̄ illud accidens n̄ ē in illo
 abro. Quare amittit accidens aliud importabit, qm̄ abq̄ dno duray, quibz
 unioy durare potest. Hoc enim potest v̄iue. in hoc tempore n̄ h̄c accidens.
 Itz̄ respondendū ē ad acquisitionē de novo dno v̄iue.

Vicque optime explanat quare.

q̄ dno aia exōnt̄y, n̄ enim dno dno gduu aia exōnt̄y, quia anteqm̄
 in tempore labatur caria abra exōnt̄y, quz p̄iue datur, imo nec p̄iue illa
 n̄a, d̄ quia illy exōnt̄y nunqm̄ h̄c exōnt̄y in tempore p̄cedenti. Ad quod satis, superque
 ē dno caris abq̄ duray, quibz potest antea durare, d̄ p̄iue quibz potest p̄iue
 gduu. Quare de re aliquando exōnt̄y, d̄ n̄ exōnt̄y nunc v̄iue ē ē n̄ n̄ in v̄iue
 copulatio, d̄ dno, quare nunc dno in caria abra, d̄ rany in n̄a dno dno
 negas, quatenus n̄ ē nunc a h̄p̄e p̄iue abq̄ defly dno v̄iue h̄c
 copulatio dno exōnt̄y nunc a h̄p̄e, ut duray p̄iue, sicut n̄ ē aliquid h̄c
 exōnt̄y quod dno caria abra dno p̄iue h̄c exōnt̄y in hoc loco, l̄ n̄ dno in hoc
 loco caria dno dno v̄iue n̄ n̄, sicut v̄iue abra caria.

Unde curiosa, d̄ valde observanda.

doctrina ad id p[ro]p[ri]e hic vendicat sibi locu[m]. In quoru[m] insi[de] e[st] v[er]y uny ex h[is] enay
 exi[st]e[n]t[ia] n[on] exi[st]e[n]t[ia] enay durat, enay n[on] durat. At n[on] id[em] e[st] v[er]y n[on] v[er]y uny ex h[is].
 In insi[de] A n[on] datur caria abra eni[st]e[n]t[ia]: q[ui]a in insi[de] A datur ex[ist]e[n]t[ia] abra, siqu[e] neutra ex
 h[is] p[ro]p[ri]e e[st] vera. Modu[m] datur ex[ist]e[n]t[ia] abra Adami, Modu[m] datur caria abra Adami
 n[on] enim e[st] id[em] Adami n[on] exi[st]e[n]t[ia] hodie, ac Adami caria abra exi[st]e[n]t[ia] hodie: hic enim sup[er]
 tur Adami n[on] exi[st]e[n]t[ia] hodie e[st] scriptu[m] negat[iv]y d[iv]in[um] circa caria abra, l[icet] v[er]y
 e[st]q[ue] p[ro]indeq[ue] aq[ui]libet illor[um] v[er]ificari p[otes]t. At hic scriptu[m] Adami caria abra
 exi[st]e[n]t[ia] hodie e[st] scriptu[m] dectari negat[iv]y e[st]q[ue] relati ad o[mn]i[um] durac[io]n[em] p[ro]indeq[ue] v[er]u[m]
 aliter excludit[ur] o[mn]i[um] durac[io]n[em]: ex sup[er]i[us] a d[iv]in[um] male detrata v[er]ificat[ur] uny
 p[er] a l[ic]e deducit[ur].

Obijet 2[us] id[em] Rator r[ati]o ap[er]i[va]. Ex eo, quod ens n[on] exi[st]e[n]t[ia] hodie
 exi[st]e[n]t[ia] p[ri]us, l[icet] exi[st]e[n]t[ia] i[n] nulla datur maior variac[i]o, quam si nunquam exi[st]e[n]t[ia]t,
 nec exi[st]e[n]t[ia]t f[ut]ur[us]. Ex[ist]e[n]t[ia] quop[er]i dicit[ur] eni[st]e[n]t[ia], l[icet] p[re]s[en]t[ia], l[icet] futura ex eo, quod modo n[on]
 exi[st]e[n]t[ia]t sic p[re]s[en]t[ia] se h[ab]et, ac si p[re]s[en]t[ia] p[ro]p[ri]e e[st], s[ed] v[er]y enim datur act[us] d[iv]in[us] ex parte
 D[omi]ni exi[st]e[n]t[ia]t p[re]s[en]t[ia] p[re]s[en]t[ia] v[er]y r[ati]o[n]i, qui r[ati]o[n]i eni[st]e[n]t[ia]t d[iv]in[um] d[omi]nand[um] ill[ud]
 p[re]s[en]t[ia]t, l[icet] fut[ur]u[m]: si p[ro]p[ri]e eni[st]e[n]t[ia]t p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e manente datur in v[er]y n[on]a modo caria
 abra ill[ud], cur modo n[on] datur? I[st]e ex ip[s]o. E[st] in v[er]y natura n[on] potest exi[st]e[n]t[ia]t
 sine aliqua durac[i]o[n]e sui. Nunc sic. Modu[m] v[er]y durac[io]n[em] ill[ud] eni[st]e[n]t[ia]t p[re]s[en]t[ia]t, l[icet] fut[ur]u[m],
 qui exi[st]e[n]t[ia]t, l[icet] exi[st]e[n]t[ia]t simpliciter n[on] e[st]: q[ui]a e[st] eni[st]e[n]t[ia]t modo n[on] h[ab]et ill[ud] sui durac[io]n[em]
 modo n[on] exi[st]e[n]t[ia]t simpliciter: q[ui]a simpliciter n[on] e[st] exi[st]e[n]t[ia]t, quod nihil aliud e[st] quam
 dari simpliciter, & de p[re]s[en]t[ia] negat[iv]y ip[s]u[m].

Ad argu[men]tu[m] nego p[ro]p[ri]e, quam avinit[ur]
 datur enim variac[i]o negat[iv]a, quare n[on] neq[ue] exi[st]e[n]t[ia]t, nec exi[st]e[n]t[ia]t, nec exi[st]e[n]t[ia]t
 e[st] datur caria abra ab o[mn]i[um] durac[i]o[n]e illud excludens: modo a s[ed] datur caria
 abra durac[io]n[em], quib[us] p[ro]p[ri]e n[on] durare, n[on] a ip[s]u[m] eni[st]e[n]t[ia]t, nec durac[io]n[em] quib[us]
 durare, l[icet] durac[io]n[em] supponeretur. it[em] a intendat argu[men]tu[m] quod in ordi[n]e ad h[oc]
 qua eod[em] modo se h[ab]et ex[ist]e[n]t[ia]t modo n[on] exi[st]e[n]t[ia]t, ac p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e libens facere. Nam si
 aut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e nihil p[otes]t facere modo, ita n[on] exi[st]e[n]t[ia]t modo nihil p[otes]t facere modo
 Hoc om[n]i[um]. N[on] n[on] refragor op[ini]o[n]em sapientissim[us] Barry Jun[ior], qui in t[em]p[or]e deprivac[i]o[n]e
 tia de actione e[st]q[ue] ab[er]e n[on] exi[st]e[n]t[ia]t, sine n[on] durac[i]o[n]e p[ro] suo ingenio exi[st]e[n]t[ia]t
 modo procedit) & sicut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e v[er]ificat hanc p[ro]p[ri]e Non exi[st]e[n]t[ia]t hodie, ita q[ui]
 n[on] v[er]y h[oc] de qua e[st] v[er]y ill[ud] v[er]ificat, v[er]y in alij[is] d[iv]in[um] d[iv]in[um] d[iv]in[um] d[iv]in[um]
 calcari. Ad ist[os] om[n]i[um] modo, sine data p[ro]p[ri]e, quam supponit om[n]i[um] e[st]q[ue] am[er]y
 & p[ro]p[ri]e co[n]t[ra], sui illud clarit[er] g[ra]t[ia] d[iv]in[um] n[on] exi[st]e[n]t[ia]t simpliciter per negat[iv]y abra[n]t

negō cōg, per negōz respectūz cōdo cōg, d' d'ique 24 cōm. Simpliciter n̄ ē cōm per
 negōz abz cōg negō cōg, per respectūz cōdo cōg. Et dicitur si entaj n̄ pōt cōtēre quā
 dicitur entaj n̄ cōtēre simpliciter quando n̄ durat. Admittō g. entaj n̄ durancem
 modō n̄ cōtēre modō simpliciter, d' ex doctrina data nunc n̄ ē idz n̄ cōtēre simplici
 ter, d' cōtēre eius negōz abz, quia n̄ cōtēre simpliciter ē conceptus distinctivus verifi-
 cabilis. l̄ ā caria abz, l̄ ā caria respectiva. Velge superius edocta.

Huc potuit quibz
 vocare sophisticas rāoz, quibz sapientissimus Doctor Ribadeneyra probare stendit
 cōtēre proprie de p̄sentē futurōz rāoz soloz ex eo, quod n̄ cōtēre impellit p̄r ip̄i
 gradationē opposita, ut probet dari abz caria in eo insi in quo n̄ dari abz
 cōtēre. d' quia n̄ alicui dissolvendi n̄ in p̄sentē n̄ā h̄i modō, quō soluti n̄ in
 duratōe depolite vry memento doctrinā ibi tradidit, ne acry agam. Intellige g.
 hanc propos P̄r n̄ cōtēre abz p̄sentē h̄ic hunc s̄m P̄r cōtēre n̄ dari abz in hac
 duratōe, qui quidz ē verus, hunc P̄r n̄ cōtēre abz unquam, l̄ hunc caria P̄r abz dari,
 d' h̄i duo vltimē s̄m r̄solvendi s̄. Provera s̄ entaj abolvi nequeat ā duratōe, l̄ cōtēre
 simpliciter nequeat, quā dicitur pōt ē vera h̄ic propos P̄r n̄ cōtēre abz in hoc insi
 (quod opus ē addere, n̄ si cōtēre aliquando in nulla n̄ā pōt negari verē
 cōtēre relati ad oīā instantia) quā cōtēre abz caria entitatiz p̄sentē distincte
 ā duratōe, quia n̄ cōtēre abz in hoc instanti dicit, d' cōg existentiā, d' cōg duratōz,
 p̄sentēque deficiē P̄r cōtēre in hoc insi per diffy unius virtutivū p̄plexōi.

Ved dicitur qd

P̄r p̄sentem in insi A duo ponuntur in insi A: g. 1° quando P̄r duratōem
 in insi A duo deficiunt abz: g. 2°. In insi antecedenti ad A duo deficiunt,
 p̄sentēque labatur duplex deficiē, abz P̄r, abz duratōz P̄r. Omnis autē dis-
 tinctio cōtēre 1°. Quo deficiunt per diffy abz unius n̄mp̄i duratōz, sive duratōz vltimē-
 rum P̄r cōdo cōm, duo deficiunt per diffy abz vtriusque negō cōg. Ad
 2° cōm, d'ique 1° d'ique 2° duo deficiunt per diffy abz sui negō cōg, per diffy
 respectivū cōdo cōg. Alter explicando magis cōm d'ique 1° cōm, duo defici-
 unt ā r̄bus id ē ab A cōdo cōg, abz id ē ab oī insi negō cōg. hoc erat
 n̄cariū, ut daretur deficiē abz. Ad 2° cōm 1° d'ique 2° duo deficiunt
 ab A cōdo cōm. Deficere ā ab A ē sp̄abile ē cum cōtēre in alio instanti
 n̄ ē deficere abz, abz negō cōm. d

Dicitur 2° g. antiquam cōtēre in tempore cōtēre
 s̄m se: g. dependebit cōtēre P̄r antiquam cōtēre ab alicuo duratōe Divino, d' incl-

ligentur sic dependens antequam exeat. Neg. eorū Pri. Im se dependens eorū Im se a de
 certo Divino, quatenus n̄ datur caria abra dependentiū propter paritatem ratiō
 Negat hęc eorū Im se quid ē si n̄ ē entia ā durate abra. Neg. hanc entia eorū
 abra ab oī durate n̄ ē p̄m̄ eorū Im se, licet entia abra ab oī durate, si forte ē p̄m̄ eorū
 sic abra eorū Im se, ē n̄ in tempore, quia eorū Im se ē nullū dari carig abram
 illius, seu omni carig, quę illius datur ē illius relati ad Aliq̄, l. Aliqua tem
 pora, vey eorū abra ab oī durate ē dari exclusivōz illius ab oī tempore sumēti
 cum deo ip̄o statuerit Im se. Unde eorū dupliciter Im se, ē quia n̄ datur cū caria
 abra, ē quā datur dicitur eorū illius Im se.

Objec̄ 3. cy pilato Veniōne Muriana. Sicut

n̄ p̄t eorū actu quā dicit, ut eorū abra Pri. eorū in insi A n̄ exat in B necesse ē
 dari in B carig abra Pri. g. Pr. assumptū. Ut deficiat, seu n̄ exat conuictū in A, ē B,
 mutuo necesse quoad eorū opus ē utrumque deficere, sive n̄ eorū; Nō ē necesse unū
 salū eorū illi deficere. Vniū vero deficiat infert necesse alterū deficiat. sed eorū
 abra Pri. eorū in insi A eorū in B ē sumēti eorū eorū abra Pri. ē eorū eorū
 respectiva, quę correspondat B. g. Ite eorū ip̄o. Nullū huiusque auerit n̄ eorū quā
 dicit deficiat. sed eorū n̄a n̄a sequitur n̄ vly ē p̄m̄ entia actu eorū quā dicit,
 ē omni oīo entia, quę Aliquando eorū, si deficiat eorū, quā dicit: g. n̄a
 n̄a absurda ē. Pr. min. Illa entia cū metaphisicē necesse ē ex suppo quod p̄m̄
 correspondat Aliū tempore, ita ē correspondere, ut nihil illi dāt ad correspondē
 dum Alio tempore p̄m̄ durate, p̄t eorū in reliquiū instibiū in quibz n̄
 durat, quā dicit; deo ip̄o quod duo contradictoria obiecta n̄ p̄m̄ dari pro dicit
 instibiū instibiū entia creat metaphisicē necesse ē ex suppo quod p̄m̄
 Aliū tempore, ita ē eorū, ut nihil deficiat ad correspondē Aliq̄, ē Aliq̄ tempore
 p̄m̄ durate. Nō n̄ deficiat ē tempore eorū imaginariū, nec sua abra eorū. Aliq̄
 data fuerit caria abra: g.

Ad arguty nego assumptū. Ad probatōz disq̄o m̄m̄m̄
 Deficere utrumque ea ratiō, quā si mutuo necesse recedo; ea ratiō, quā mutuo necesse n̄
 nego m̄m̄, ē Omnia m̄m̄. disq̄o eorū. Deficiat veyque ā B recedo eorū abie
 nego eorū. Eorū Pri. n̄ necesse abie durate cum durate B. Aliq̄ Pri. n̄ p̄m̄
 eorū abie in vey n̄a, quā durate in B. Quid g. m̄m̄, quod licet deficiat
 durate B Pri. eorū n̄ deficiat abie? Inuenitur igitur eorū Pri. in B cum durate
 ip̄o B: Unde deficiente durate deficiat eorū Pri. in B. Deficere ā eorū in B
 ē deficiere respectivē, n̄ abie. Instantiū, quę p̄m̄ hie fieri parum supra p̄m̄ p̄m̄

possim advenire si durare dicitur in B, & exire in B e' s'plexa n' distincta
 entitatis, bene in realiter simpliciter praevis dicta. Non dignuntur entitatis, propeveas
 quicquid entitatis involvitur in uno extremo, nec plus, nec minus in alio clau-
 sulatur; dignuntur realiter simpliciter praevis, quia durare dicitur in recto ipso s'p
 per quam durat, nempe durans; exire vero dicitur in recto utrius clausus in obliquo
 in hoc extremo durare, & in obliquo durans; & dum recta realiter entitatis dicitur n' re
 fundunt realit' praevis dicitur in extremo d'ca alibi dicta.

Very oportet esse dupli-
 ceter sumi posse e'eam. N' e'ca alia e' verbalit', nominalit' alia e'ca nominalit' e'ca
 entit' sola, & nuda ab o'i d'co p'cedens p'cedens quidam dicitur ad durare, & e'is mensio-
 cy durare durare in quacunque s'ca; n' vero p'cedens mensio- cy durare hae, l'illa in s'ca
 adveniente impolit' entit' ab o'i durare abt', quam in tota hae questione beneque
 admittit l' p'cedens e'is mensio- cy ab o'i durare. E'ca verbalit' e' entit' ipia correspon-
 dens tempori, p'cedensque e' aggregat' ex entitate, & durare, quod quidam aggregatum
 variato uno constituto variatur, ac p'cedens variatur quolibet instanti. Unde e'ca
 verbaliter accepta deficiit quando P'us n' exire in B, licet exire in B n' per d'ct'
 entitatis, d' s'p, qua correspondet in B.

Ad s'p'as possem sic d'liquere maiorem.
 non exire qu'm durat in o'i tempore nego mai. N' os hoc debent d'cere. N' exire
 qu'm durat in aliquo tempore nego mai. l' ipia admittit in s'ca co'posito nego min.
 sine ill' d'liguo, ut equivocas, que laet' ruseem. Exire qu'm durat in o'i tempore
 nego, qu'm durat in aliquo nego min, & e'eam. Ad p'bas d'liguo mai. p'c' exire
 per e'as, qua correat reliquis instantibus in quibus n' durat implicat' in terminis
 p'c' exire in in B, qu'm durat in reliquis nego mai, & secus min, d'liguo
 e'ca, metaphisic' neary e' ex hac suppo' exire in aliquo in B, l'om se, qu'm
 durat in o'ib' nego e'eam, exire in aliquo qu'm durat in o'lo nego e'eam.
 Sine p'fata d'ctioe bene percepta totam argu' opposit' vim evanescere. Ut
 entit' intelligatur ab o'i durare e' opus, quod intelligatur e'ca, & nulla ip'ius
 durare intelligatur. Vae e', quia si staret entit' ab o'i intellecta e'ca entitatis,
 & aliqua ip'ius durare p'ny id, quod aliqua n' intelligatur, entit' que-
 rit in e'um n' durare, quantumvis durat multum tempore, erit entit'
 ab o'i tempore. g' Uterius d'be convenire omny, quod ad hoc, ut entit' e'
 ab o'latu' ab omni duracione e' necesse statuere quamdam independen-
 & mensio- cy in entitate v'g. P'i ab omni omnino durare, ita ut n' bona h'z

coa. Entitas exposita q^a a liquando durat. Ego autem huiusque talem inco-
nensionem, & independenciam n^o sum p^{ro}ferens, nec ex mea deducitur ita.

Primo coronat opus

~~Instat in exa absoluta entitati, ut in necit in iⁿtempore. Cui q^a ab aliis
difficere, est difficere ab iⁿtempore. Dicitur q^a durat absolute, quod terminat
ad Pr^o ip^o immediate, & ad ita, et absolute, illud in se ip^o sumptu, et
n^o p^{ro} se prout resista aliquo respectu ab ip^o distincto. Id est q^a ab ite exere
& Ver^o exere in Ver^o na^o: at hoc n^o in Ver^o ita exere q^a Ver^o q^a li Pr^o na^o.
Exit in Ver^o na^o in Ver^o ita, & bona hac ita q^a ab ite Ver^o ita per^o na^o.
q^a a n^o amplit^o ad amplit^o e Ver^o na^o Valer: at Ver^o ita exere ab ite q^a Ver^o ita
ita illius Debet negare se exa, et ut hoc iⁿ Ver^o ita Debet ex Ver^o ita, q^a Pr^o na^o
nullo in ite exat, q^a falsa e & supponat exere in it~~

Faint, illegible title or header text, possibly including a date or location.

Main body of the page containing several paragraphs of extremely faint, illegible handwriting. The text is mostly centered and spans most of the page's width.

Vertical text on the left margin, including some numbers and fragments of words, possibly from the adjacent page.

1007

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint handwriting visible on the right edge of the page]

Quæstio De Verificatio ppositio- nis Negativæ

Proposuit aliqua ad perfectam
rei notitiam.

Nota 1°. De iudicium affirmatum unius contradictorii, formaliter est negativum alterius. Prob. 1°. Unum est filius aliud, est apparente aliud, seu ex proprio scripto ostendat identitatem realiter et illo, hoc iudicium affirmativum. Præsumit exit. Præsumit apparen-
tiam est hoc in data Casa Præsumit. Ex proprio scripto. q. Prob. 1°. Mithæ.
Quilibet unus, tæoxym, qui, interitæ tendat est hoc obtum. Præsumit ex-
it eo ipso an iudicabit in dari Casam Præsumit; hoc nequit accideri,
quin hoc iudicium Præsumit exit apparenti in hoc aliud, in data Ca-
sa Præsumit, et quin primum obtum ex suo scripto ostendat identitatem
et negativæ alterius, contradictorii. q. Prob. 2°. Hoc iudicium Præsumit exit
positivæ est idem et hoc. in in exit Præsumit. pat. ex dialectica. b. positivæ
est negativæ Casæ Præsumit; q. 1^a negativæ negat 2^a. q. iudicium hoc q.
positivæ est idem et affirmativæ, positivæ est negativum Casæ; q. idem
tendum exit de altero iudicis Præsumit exit. Ratio à priori huius
est, q. Unum contradictorium se habet, ut falsi exclusio alterius; q. idem
est obire dari unum, ac in dari alterum; q. iudicium affirmativæ dari
unum, positivæ negat dari alterum. Prob. 2^a. Hoc iudicium tendens et
aliquod obtum, id ipsum affirmat, aut negat q. data ex, pte obti affir-
mative, aut negativæ; d. ex pte obti data entat, quid positivæ est sui, et in
alterius, ubi contradictorii; q. iudicium tendens, et illud obtum, est affirma-
tivum illius, et negativum alterius, contradictorii.

Nota 2°. Iudicium in est eodem mo-
do affirmativum unius, obti et negativum alterius, sed est stricti affir-
mativum unius, et laxi negativum alterius. Explat. Hoc iudicium
Præsumit exit, et stricti est affirmativum ex Præsumit laxi negativum hu-
ius data Casa Præsumit; hoc Præsumit in exit, et stricti est negativum
Casæ, est laxi affirmativum huius. data Casa Præsumit. Ratio est, q. 2^a d. d. stricti
affirmative, et laxi stricti negativæ in ponit opponi contradictorii; nam
omnino contradictoria veritas inter magnam propositionem affirmativam,
et alteram negativam, necessarium est q. si inter predictas ppos. 1^a
est stricti affirmativa ex 2^a in stricti affirmativa Casæ, et 2^a d. d. est
stricti

Si 2^a e. stricta negatio est, & n. sit stricta negatio carum; quare
aus mentales ita inta se spazant, ut q. stricte unus adstruit,
alter stricte destruit, & sicut q. unus laxe adstruit, alter laxe des-
truat: sic nullus e. stricta affirmatio, & negatio simul, & strictum
unus & stricto alterius, laxumque unus & laxo alterius opposi-
tum, quo fit satis contradictio, &

3 Hinc fit cum mentalem strictam affir-
mationem aut negationem, s. posse trahi ad identitatem & exam eorum
nam hab. id. e. affirmari, aut negari; Cara enim distinctio s. pos-
sunt laxe, & oppositae; quare si aus mentales ad illas, tamen in
laxe s. et oppositae erunt veri.

4 Fit 2^a has voces affirmatio, & negatio e. nomina
equivoca q. licet quibusd. equi primo significet cum affirmationem, ac
negationem, diversis tamen modo, q. affirmativum proprium, & strictum, ne-
gativum vero improprie, & laxum, & si observabitur q. s. ly laxum nega-
tivum, q. de au. stricte affirmativo asserui, s. volui dicere, q. aus. vocabilis,
p. quem significata tendentia intentionis affirmativa, significat exer-
cite strictam affirmationem intentionalem, qua intentionis affirmatio, & ex au.
ceptu, ostendat identitatem & negationem alterius contradictorii, ex ipso p.
quandam quasi extensionem, transit ad negandam exam alter-
ius contradictorii, & hoc e. e. laxam negationem alterius, laxam inquam,
q. quamvis tendentia affirmativa ex. ex ipso negat eorum, &
in illa s. videatur adstruere exam, q. au. vocabilis adstruere ex. ex
proxima; ideo n. dicitur eorum negari stricte, sed laxe; idem dicitur
de stricta negatione respu. laxae affirmacionis. Hic probatis.

Sit nra
solusio

Verificativum strictum oppositiois negativa
e. utrumque contradictiois extremum
videlicet rei existiam, & eorum.

5 Probata. Verificativum cuiusvis oppositiois e. solum affectum im-
mediatum, & sicut p. talem p. eorum: q. ob illud, q. sit obtum affectum
immediatum, & sicut p. aliquam p. eorum erit verificativum ipsius. Au.
q. certum, q. in informata au. & ob id s. ipsum affectu. sicut veritas s.
li. Coa e. legitima, a parte raris. Hinc sic, d. solum affectum p. eorum
p. eorum negativam e. eorum traditionis extremum, ut sicut ex
p. not. q. s. sufficiat hac probatio & ex argutorum solutio, maiorem
lucem exspectemus, solum tantum observa. quem d. sicut sicut
cium negativum ita attingat eorumque traditionis extremum,
q.

Ut unum attingat adstructivè, & aliud destructivè, & alias obvia
 so verificat ppoem eo modo quo attingit p unum, q so pot verificari
 p unum eorum adstructivè, & potius destructivè; sed quo statet
 nullum iudicium attingere utrum adstructivè, seu destructivè
 quoad utrumque extatum; sed adstructivè aliud, & destructivè
 aliud; Ut supra.

Occurrit obviis Contrariis.

Ob. 1.º Si iudicium negativum attingeret utrumque graduum
 extatum, etiam iudicium affirmativum illud attingeret; sed hoc è falsum.
 q. Prob. Min. Iudicium affirmativum identitatis Petri & sua exa, nequit
 attingere disiectionem Petri à tali exa: Identitas, & disiectio opponuntur
 gradibus. q. Prob. Mai. Disiectio Petri à sua exa è, Petrus n è sua
 exa: Iudicium affirmativum identitatis Petri & sua exa, nequit
 attingere hoc, q è Petrus n è suam exa: q. Prob. Min. Iudi-
 cium affirmativum identitatis, affrat Petrum è suam exa; I
 iudicium affrans Petrum è suam exa, nequit attingere suam
 n exa: q. Min. pat: q alias ppoem est falsa: siquidem p iudicium
 affrans identem Petri & sua exa, indicaretur disiectio illius à tali exa.
 Contraria 1.º Disiectio verificat iudicium negativum, & Identitas affratio
 nam n è Petrus, q disiectio Petri à sua exa, nequit verificari: iudicium
 attingens identem, neque è verum. Contraria 2.º Disiectio hoi ab
 aali, nequit verificari hanc ppoem affirmativam veram. Hoc è aal.
 q. similitè.

Pro solutioe obscura 1.º p se iudicium affirmativum identis, seu
 exa alicuius rei attingi disiectionem, seu caream, eam destruendo ha-
 re. Destructa taxa, q nulla carea, seu disiectio pot strictè intentio-
 nalitè indicari; se etiam iudicium so tendit statè, in Vem in è;
 attingit destructivè, hoc è n affrando illam exa; sed negan-
 to exa; Unde n officit veritati iudicii, noceretque si p illud adstru-
 eret carea. Quod enim nocet huic tendenti intentioali, ego ex-
 to hodie; hoc, Hodie n data mea carea; & p eam carea n adstru-
 ata; sed destructa ab exa hodie.

Obscura 2.º Quod sit quis p hoc iudicium
 hoc è aal, neget intentionaliter hocem n è aal, n tñ inferre ob-
 ium p iudicium affirmativum indicare hocem n è aal, sed potius
 hocem n è aal; q unum straxium n è idem & alio; sed &
 negativè alterius.

Obscura 3.º Dem veram negativam seu disiectionem ha-
 bere.

Habere etiam duplex verificum, nam, & verificata à vera dictioe
 quam laxè adstruit, & à falsa identitate, quam strictè destruit;
 Acut falsa negatio, falsificata à falsa dictioe, quam adstruit, &
 vera identitate, quam destruit: Idem dic ordine inverso de affirmati-
 ve, seu identitate. & hoc è, qd idem i^a dicta adstruere unum strau-
 dictorium, ac destrucere aliud, idem etiam exit felicissime, unum
 è verum, ac alterum è falsum: q. idem exit sc. identitatem è
 veram, ac dictioem è falsam: q. idem exit sc. verificari iudicium
 ab identitate vera, vt adstrueta, ac à dictioe, vt falsa, & destructa,
 & è strau. his positis,

Ad ob. Conc. Mai. Neg. Min. ad cuius probationem dis-
 quo Mai, nequit attingere dictioem, eam laxè intentioelita
 destrucendo Neg. Mai. eam adstruendo Conc. Mai. & Conc. Neg.
 neg. Cons. qd probationem Mai. disp. Min. nequit attingere hoc qd
 è strauum n. è suam exam intentioelita adstruendo hoc obedi-
 Conc. Min. destrucendo neg. Min. & dicto Cons. sub eisdem ter-
 minis, ad alterius min. probationem disp. min. et ad min. subtra-
 neg. sequelam. talis enim dictio simplex n. attingeret adstruc-
 tive; sed destrucitive; quare n. pot. habere falsam ppoem vt
 stat ex observa. 1. Inid. neg. suppositum; q. ad p. iudicium de idente
 P.ri. & sua exa. sò attingata dictio destrucitive, & adstrucitive i-
 dentas, n. dictio; sed vera, & realis identas, intentioelita iudica-
 tua, vt stat ex observa. 2. Ad 1^m Consuem. disp. Ans. dictio
 posse neg. Ans. dictio, & identas, alia adstrucitive, alia destruc-
 tiva Conc. Ans. & idem dico de identate sub tuis supra datis disp.
 Cons.

Ad 2^m Consuem. idem respondes; q. hanc veritatem, hoc è
Real. que primò vera identas adstructa, & strictè affirmata,
 quam falsa dictio destructa, & laxè negata verificat.

12. hic autem verum. P.ri. n. exit. verificata ab exa. P.ri. verificata
 setz p. nos ab exa. n. dicta p. d. à cara; h. hoc è falsum: q.
 Prob. Min. exa. p. d. dicta à cara, è exa. physice & ob. d. p. d.
 tructa; h. exa. physice, & ob. d. p. d. adstructa nequit verificare illum
 aum, alias èt falsum: q. exa. dicta p. d. à cara. & Explata. h.
 sò pot. verificari ab exa. P.ri. physice ob. d. p. d. destructa, vt destruc-
 ta. h. exa. physice, ob. d. p. d. destructa, vt destructa, n. requirit p. d.
 à cara P.ri. p. nos: q. ille autem nequit verificari a P.ri. Explata
 2. Per nos exa. P.ri. destrucitive attachta p. hunc aum verum
 P.ri.

Præsum in exitu. e qua verificat talem aum; d. Exa Ptri
 destructivè attacta nequit illum aum verificari: q. Prob.
 min. Exa Ptri destructivè attacta p talem aum, vel e ca-
 ra Ptri suo mdo exens, l Exa Ptri suo mdo n exens; d
 neque cara Ptri suo mdo exens, neque eius exa suo mdo
 n exens attingunt destructivè p talem aum: q. Prob.
 min. quoad utramque partem. In primis, p ^{non} attingita
 destructivè p illum aum cara Ptri suo mdo n exens, sed
 adstructivè. Caxi, ut diximus; deinde neque attingita destruc-
 tivè exa Ptri suo mdo n exens; tum q^a Exa n exens n
 negata p illum aum: q n attingita p illum aum destruc-
 tivè: aut pat, q^a p illum aum so negata Exa suo mdo exens:
 tum q^a si p illum aum negaret Exa n exens, p illum
 aum adstrueret Exa Ptri; nam Exa n exens e cara, et p
 aum negantem caram adstruit Exa, d. Exa n adstruit
 imò destruit p aum verum negativum: q p^{er} illum aum
 n attingita destructivè Exa Ptri suo mdo n exens.

Ad argum^{tes}

Exam Ptri phyce destructam tã pdivi disqui à cara, n p
sui n e in quo suo mdo e: d. p sui e, seu etiam, in quo phy-
ce n e; q e attingita destructivè p verum aum negativum;
 at p hoc e obtivum exa in quo n e, haet exa notare stricta
 affrasem mentalem sui, quia affrasivus motus falsus
 e, dum Exa e phyce obtivè destructa, et hoc ad summum r-
 vincit argum^{tes}. Prae pleniq^{ue} tm notitia. Observe v^o. Duo r-
 traxia n disqui ex pte obti rra entivè, alia obtivè straxi-
 um n est rnum, et idem, distinguunt verò ex pte aus, seu
 relata ad aus, hoc e sub exercitiis expriobus straxis, quas
 innobant: ad hanc jointa oppoem expriobum, sufficit, q unum
 ex straxis phyce obtivè Exat, nam eo ipso obtivè opponeta
 alio, aliud p sui e excludet, fundabit Exatam, et pdivam
 dis-

Distinctionem sui & aliorum oblecta exa causa P^{ri} & P^{rum} n^o e^o; su^o
 contradictorium e^o hoc oblectum, P^{rum} e^o; & i^o impo^ole i^o eundem
 P^{rum} e^o simul, & n^o e^o, aut e^o strax, similitu^o q^o de hoc obto P^{rum}
 e^o affata hoc aliud P^{rum} n^o e^o, aut e^o strax, inde ad p^odivam
 distinctionem contradictorium, oppoemque ex^oponium quas motant,
 sufficit, q^o unum ex tris contradictorium p^ohyce oblecti exat.

14

~~Contradictorium~~ Obser. 2° oppo^o
 Contradictoriam autem istam, qui motanta p^o obta assignata ta,
 Exerceri dum exa e^o p^ohyce abstracta, quatu^o dum e^o p^ohyce de-
 tructa: q^o quodque mdo i^o motat autm stricte affativum sui
 sive verum, sive falsum, sufficientem t^o ut & alio exercitam.

positioem utitur.

15

Jam ad ar^optum deca mai. neg. min. ad cuius p^o-
 bationem neg. mai. q^o n^o i^o exa p^ohyce abstracta, sed etm p^ohyce
 destructa dis^oguita p^odivi a causa p^o autm affativum sui, ut fal-
 sum, quem motat. Ad 1° explicatioem con. mai. dis^og. min. n^o
 dis^oguita p^odivi a causa p^o sui n^o e^o in quo suo mdo e^o deca min.
 p^o sui e^o in quo suo mdo n^o e^o p^odivi neg. min.: nam eo ipso q^o exa
 destructa in suo e^o p^ohyce motato n^o i^o p^odivi, nequit de illa p^o-
 cari q^o e^o stricte; quare dis^oguita p^odivi n^o e^o q^o e^o, ab e^o q^o n^o e^o.
 q^oo enim nos dicimus ex pte ob^o nullam dari causam p^oter
 q^o e^o exam P^{ri}, exam q^o e^o, ut destructam n^o dis^ogu^o p^odivi; i^o
 dicimus exam P^{ri} n^o dis^ogu^o p^odivi a causa, p^o sui n^o e^o in quo suo
 mdo e^o; nam hoc n^o e^o, e^o ip^ossima causa; dicimus vero dis^ogu^o in
 p^o sui verum e^o in quo n^o e^o, q^o verum e^o motata p^o autm destruc-
 tivum exa.

16

Ad 2° explicatioem con. mai. neg. min. ad cuius p^o-
 bationem con. mai. & p^o pte min. dis^og. 2° exa n^o exens, ut e^o h^ori
 in se p^o n^o e^o P^{ri} n^o attingita destructiv^o con. hanc ptem, ut e^o
 falsu^o in se p^o e^o P^{ri} motatum, ut dixi neg. hanc ptem, & neg.
 Cons. Ad p^obationem min. quoad 2° ptem iam dixi. nunc ad

18

Ad 1^m sequelam resp. Exam n̄ exentem n̄ negari p̄ illu
aum, ut verè è in se p̄ sui n̄ è; si enim sic negaretur ad-
struere exa, q^a negaretur cara suo modo exenti, neate t̄m,
et destruita exa, ut falsò è in se p̄ sui n̄ è q̄ motat, et sic n̄
adstruita exa, sed hæc destruita, et cara adstruita. 2ª sequ-
la teneret si negaretur exa, ut è in se p̄ phyci p̄ sui n̄ è, ut nu-
per dixi, quo cessat obitio.

Ob. 3°. Adstruio vnius stradictorii et des-
tructio alterius si qualiter dicta p̄ rationem in quoris iu-
ditio: q̄ n̄ si qualiter idem Prob. Ans. quæstio: qualiter alicuius
iudii referuntur ad motata in dicta disjuncta p̄ rationem; d.
qualiter cuiusvis referuntur ad motata in dicta, nempe
ad duo stradictoria: q̄. Confr. 1°. Cognitio real terminata
ad hocem, et cognitio rale ad eundem terminata si dictio
p̄ois realis, ralis; sed n̄ alia de causa nisi, q^a 1^a referatur
hoo ad sensatiorem, 2^a ad ratiocinationem, quæ si motata
in dicta. Confr. 2°. Hoc iudium Plur n̄ exit partia
in duas cognitioes significabiles suis vocibus, adstruio
intentiolis cara, destructio intentiolis exa, p̄ 1^m referat
iudium ad caram, p̄ 2^m ad Exam; d. exa, et cara si obta
in dicta: q̄ p̄ tales cognitioes referat iudium ad obta in
dicta: q̄ quod supra. Confr. 3°. Adstruio vnius stradic-
torii stricta, è laxa destructio alterius; d. si identificata
p̄ois, hæc due qualiter, adstruio stricta alterius debet è
Adstruio stricta alterius, et extra. Prob. min. 1°, q^a quando
p̄ois è idem s̄ duo quarum vnum, n̄ nisi laxa, si alterum,
et identitas s̄is i omni strictissima; 2°, q^a intra duas qualiter p̄
rationem identitas ~~q̄~~ q^a verificata de una debet verificari de
alia; d. de adstruioe verificata, q̄ si stricta: q̄ idem debet ve-
rificari de destructioe.

Resp. ad hoc argum. Quod motata si forte po-
sunt

Poss. si distinguunt praxem duas filites, q^o diuisionem respiciunt
à filitatibus. (hoc vincit exemplum aalis, & patiolis) in re
sio q^o iunctim; sic q^o discto hoois ab Equo, & disctio Equi ab
hooe respiciunt iunctim hooem, & equum in damus. Duas dic-
tiones; sed vnam tm, quæ indiuisionem distigat hooem ab equo, & Equ-
um ab hooe; nec ex eo q^o ex pte obti alterentur denominasse, Co-
gicè p^odicati, & subti; q^o p^oditum vnius i subtum alterius; infe-
rimus p^occem eè diuersam fi; sed sò nominalitè, & quoad Vocer.
similitè enim quodlibet iudicium licet diuersa obta respiciat
simul; n recipit ab obta disctioem p^olem intra suas filites,
Et q^o iam vniu; i abstractio, iam alterius destructio, & in-
uertum sò p^obat disctioem quandam nominalem, & q^o ad vo-
cer, n p^olaem, & p^orasem. Adde p^oterea q^o in su, in quo destructio
è laxa, etiam t^o abstractio, & estia: Videlicet destructio t^o
destructio è, è laxa, v.g. & abstractio vt destructio è, è laxa
quoque, & ordine inuerso: q^o n disctioem raris arguit intra ab-
tractioem, & destructioem; & alia apparentia n idem, & ex
suo scripto ostendant identitem realem intra se: sic n dis-
guntia fi hoo, & aal hale, lit vum i deficitio, & aliud definitio-
tum: q^o in eo su in quo vnumcualiq^o è etim aliud, in super q^o
hoo apparentia è aal ratile. In fra neg. Ant. ad cuius v^o p^o-
batioem disq. mai. si respiciunt simul innotata neg. mai. Vi-
diuisionem transeat mai. & discta min. neg. sequentiam. t^o p^o-
matio p^obat de respectu diuisionè. Ad 2° p^oterea resp. p^o quaz-
tque ignitioem referari iudicium ad vtrunq^o extatum si-
mul. Ad 3° iam dixi, q^o in su, in quo abstractio è abstractio è
etim destructio, & estia. Permissi diuersitatem innotatorum di-
uisionem p^o filites respectorum eas disquerere p^o rasem; q^o disctio
raris, item dic de idente, n à diuersitate innotatorum, nec ab iden-
tite ipsorum, sed vnice, & p^ociè ab ostendere, aut n ostende-
re vnam filitem disctioem, l identitem realem sui & alia de-

Sectio 3^a

Alia obiecta solvuntur.

Ob. 1° In hoc iudicio necessaria falsitas Parus sit exit et
et si exit adstructio exa n̄ è destructio cara neque è str̄a:
 n̄ tenet exclusio. Prob. Ant. n̄ è destructio cara illud iudicium
 n̄ intentiolita adstruit caram: d. hoc iudicium intentiolita ad-
 struit caram & eam affirmet: q. tale iudicium n̄ è str̄. Spata 1°
 Si hoc iudicium adstruens exam, destrueret caram, n̄ eet
 necessaria falsitatis; q. falsitas illius stat in actuali adstruc-
 tione utriusque str̄adictorii. Spata 2° Hoc iudicium. Dis hoc è
aal destruit p nos suum str̄adictorium: q. destruet hoc. Ali-
quis hoc n̄ è tal, q. v^m str̄adicit; d. adstructio, et destructio ta-
 lis iudicij n̄ si si idem: q. Prob. min. 1° falsitas distributive
 adstruit hoc obitum: ois hoc; d. 2^a falsitas n̄ destruit distribu-
 tive, sed disiunctive hoc aliquis hoc & q. n̄ si idem si. Spata
3° Huic obio per hoc obio currunt, str̄adicit Parus n̄ currit; d.
 iudicium adstruens v^m n̄ destruit 2^m, vt cuique constabit: q.
 adstructio vnius str̄adictorii, n̄ è si destructio alterius. Confra-
ta 4° Propoem verificari ab utroque extremo str̄adictorio, n̄
 stat quin istius tangat indicative utrumque; d. nullus indicat
 utrumque str̄adictorium: q. nequit ppo ab utroque verificari.

2o
 Lam ad Argutum: q. q^o aut terminata ad extremum im-
 pole pot utrumque adstruere; nostra vero exclusio procedit de
 iudiciis terminata ad obitum pole, nempe ad so ee, l. ad so n̄ ee:
 quare conc. ant. de au respicienti n̄ utrumque extremum
 adstructive, l. destructive ppo ut impole ponata. neg. Cons. quo ce-
 sat 1° Confrao. Ad 2^m Resp. q. q^o obitum iudicij supponit distribu-
 tive vt hoc ois hoc & iudicium ad illud terminatum distribu-
 tive str̄adicti adstruit ee, et distributive laxè destruit n̄ ee sui
 contradictorii: si vero supponit disiunctive, vt hoc aliquis hoc
 disctive str̄adicti adstruit ee, et disctive laxè destruit n̄ ee

Quare put supponeret obtum ppositum fit adstructio, et
 destructio. Paterea iudicium adstruit de contradictorium sui obti
 ni sub oi exprioe sub qua pot illud stradicci, sed sub ea so sub
 qua apparet obtum; nam iudicium, ut tale, et directe tendens
 in obtum nequit in vi sua tendentia directe stradicere aliis
 stradictorii sub aliis tans oppositis: quare disq. mai. destruit
 destruit suum stradictorium & sub oi exprioe neg. mai. sub ali-
 qua conc. mai. & disq. min. ni sub diversa exprioe, et suppoe ii
 si eadem transeat min. sub eadem neg. min., et cons. Proba-
 tio min. teneret pmissiue saltem si destrueret stradictori-
 um sub hac exprioe aliquis hoc.

21

Ad 3^m. Contrariam, neg. mai. nam
 ambo possi ee il falsa Pro currente, et hooe il ni currente,
 sed q q de hoc i, pmissa mai. disq. min. si ni sint stradictoria
 conc. min. si sint subdisq. ni destruit illam sub illa exprioe p-
 mitto min. sub exprioe opposita obto put apparet p^m nego mih.
 et cons. Ad 4^m. quin tangat indicativi utrumque adstructivi,
 l. utrumque destructivi neg. mai. unum adstructivi, et aliud
 destructivi conc. mai. & disq. min. nullus indicat il utrum-
 que adstructivi, l. destructiva conc. min. aliter neg. min.

23

22

quit iudicium ee si adstructivum, et destructivum, quin in
 obto sint in idem ee, et ni ee, nempe ee sui, et ni ee alterius
 stradictorii, sed ex pte obti nequeunt hoo identificari: Prob. mai
 ee obti e exa obti, ni ee illius stradictorii e cara. Prob. min.
 id q in nullo vero su e, aut pot ee, nequit identificari deo q p-
 pte, et stricti e; d. cara p nos in nullo vero su e. Et q ois p hoo
 stricta affirmativa de cara implicat: q Prob. mai. si id q in
 nullo vero su e pot identificari, eadem entitas il eet, et ni
 ee; q eet exa, et cara: d. hoc implicat: Confata v. verificati-
 vum obtivum, q file ni e ad rem aus affirmativi in disquita a

24

falsificativo eiusdem: d. verificativum aut affirmati e exa,
 & falsificativum cara: g. Confrata 2°. Inter rem ee, & rem
 ne ee data maxima dictio: d. rem ee, e exa, & rem ne ee, e cara:
 g. Prob. mai. intra Prum exentem in rebus in 4° insti sua exa,
 & Prum ante illud 3° instans maxima data dictio; d. hac dic-
 tio scisse stat in eo q. Prus antea ne erat, & iam e: g. intra ee &
 ne ee & Confrata. 3° id q. auget numerum entium ita debet dis-
 quit ab eo q. talem numerum minuit: d. Cara minuit, & Exa
 auget numerum entium: g. Cara, & Exa ita debet disqui. Confrata
 2°. id q. quo identificata ne ee Prus aliquando exit identificatum,
 & ne ee Prus: d. ee Prus numquam exit identificatum & ne ee Prus.
 g. mai. e certa. et min. Prob. ne q. Prus exit, nam tunc ne e veruz
 exere ne ee Prus: non q. ne ee; q. ita tale ee ne e, quomodo pot. & ne ee
 sui identificari. tandem confrata. q. ne ee Prus remoret Prum
 ab ee, quomodo q. id q. remoret aliud ab essendo pot. & illius ee
 identificari?

23

Hanc obitio plura attingit, quae in quaestione de idente, &
 dictioe entiva expliarimus, breviter attingam aliqua vt iden-
 titas cara & exa, quae huic pertinet picipi, & defendi possit.

Obseruat.

24

Cara Prus ex pte obiti nihil ee quam ne ee Prus ita entive indis-
 tinctum ab ee Prus, plivique ab illo dictoem; nam cara filii
 Prus ponenda e ex pte obiti, & ex pte obiti data hoc q. e Prum pefice
 re; deinde ponenda e in contraditorio filii, & immediato Prus, q. tra-
 dictorium so e, ne ee Prus: g. Cara Prus e ne ee Prus, e entive indiscta
 ab ee Prus; nam pposi contradictoria debent haere idem obtum; d.
 hac pposi Prus, & haet p obito ee Prus, & hac Prus ne e, ne ee Prus: g.
 ee Prus, & ne ee Prus si idem ne plivie vt modo videbimus: g. entive.
 Prob. amplius; q. p hanc identem nil aliud dicimus, quam
 eandem ee entitem de qua dicitur ee, q. e; ac de qua dicitur ne
 ee, q. ne e; d. q. Prus e de illo dicitur ee, & q. ne e, de ipso dicitur
 ne ee

Non est. q. ei, et non est idem si entivē. Disjuncta p̄divē n̄ est ab eī
 1. q. oīi t̄po contradictoria debet verari. circa extrema aliquo-
 modo opposita a p̄te rei; d. n̄ entivē; q. p̄divē. Prob. 2. q. ea extre-
 ma disjuncta p̄divē quorum unum, n̄ est verū, et strictē affir-
 mabile de alio: d. ita se habent hęc extrema: q. p̄ id n̄ excludit q. n̄ est
 Pri sit laxē, et improprie affirabile de eī. Pri, p̄pter identitē
 entivam, quam supponi.

25

Obscura 2. ex eo q. ei, et non est identificata
 entivē, n̄ inferri eandem entitē n̄ est, et non est; hoc e-
 nim implicaret, sed eandem entitē est, et non est divisiō. hoc ē
 eandem eī entitē, quā ē dum ē, ac quā n̄ ē, dum n̄ ē: ex hoc
 infirmitas aūm tanatūm ad hęc extra, nunquam eī n̄ verū, et
 falsū; q. ad hoc erat necessarium, q. entas Pri in quovis sta-
 tu, n̄ eī n̄ est. infirmitas etiam q. sit eī, et non est diversarū entitū,
 sint entivē distincta, eī, et non est eī eī eī eī n̄ disjuncta entivē,
 sed sō p̄divē.

26

Obscura 3. intra entitē Pri solis, seu q. idem ē, in-
 ter Prūm nondum essentem, et ipsummet essentem in l. insti-
 tui distinctiōem entivam, quā verata intra duratiōes dictas, hoc
 ē intra exam Pri in l. v. q. et non exam ipsius in l. n̄ verō ver-
 tata intra exam absolutam Pri, et non exam absolutam ipsius,
 sicut distinctio, quā data intra Prūm exentem. Matriti, et in l. pluti
 sō verata intra p̄sentiam splutensem, et Matritanam, et non in-
 tra entitē, et eius eazam.

27

Obscura 4. Verū n̄ alitā transire de n̄ eī
 ad eī, neque ē ita; nisi adquirendo additamentum, q. i eī, aut
 n̄ eī, hęc additamenta si m̄di p̄divē entitē, identificati entivē
 intra se, et ipsa entitē, et tam intra se, quam ab ipsa entitē
 p̄divē distincta, qui m̄di, q. identificata entivē intra se, et entitē,
 nihil entis addunt, q. x. disjuncta p̄divē, addunt t̄m ali-
 quid p̄dicatiōis, et denominatiōis; nam q. Prūm ē, iam pot p̄di-
 cāri

Pradicari de ipso, q̄ e, & extra.

Observa. 5.º. Caxam Pri removere

Prium ab essendo n̄ entivē; sed p̄divē scilicet; remoret illum, q̄ e suum stradictorium, & p̄ hoc stradictoria nequeant. Nec ex-
te, nearium i, q̄ unum q̄ excludat aliud: hoc solam dictionem p̄-
dicativam int̄l̄l̄ essendum, & n̄ essendum p̄bat, p̄ entivā, q̄ e eadem e
entis.

28

Observa. 6.º. Non dari identitē entivā int̄l̄ ea, quorum unū
n̄ e aliud entivē; at 2.º ut unum i entivē aliud, n̄ e hecivā, q̄
ambo extrema sint q̄ entivum; sed sufficit, q̄ eadem e entas subij-
ciens unum, & aliud, vide observatiōem 1.º. n̄ 2.º. p̄t̄ quāvis ca-
za obiva entas e lit̄ imp̄p̄ia, & laxa; q̄ eadem entas P̄ri, quā po-
nita sub eē, q̄ e, ponita sub n̄ eē, q̄ n̄ e; q̄ n̄ eē, lit̄ stricte, & p̄p̄ie
nequeat p̄dicari de p̄o; pot̄ v.º laxē, & imp̄p̄ie.

29

Hinc in p̄t̄, q̄ q̄. P̄ri exit,
& q̄ n̄ exit, data identas entivā int̄l̄ P̄ri, & suum n̄ exere; da-
ta q̄ P̄ri n̄ exit, q̄ de entite P̄ri verificata n̄ exere independen-
ter ab oī aū illuz; data etiam q̄ P̄ri exit, q̄ data tunc ipsissima
entas, quā data q̄ n̄ exit.

30

Hinc ad obiectiōem Conc. mai. neg. min. ad
cuius p̄batiōem Conc. stricte mai. in n̄ entivē, ut explicui; neg. mi.
ad cuius p̄batiōem disj. mai. id q̄, in nullo v.º su e p̄p̄ie, & stricte
nequit identificari p̄divē de Conc. mai. Id q̄, in nullo v.º su e p̄p̄ie,
& stricte (e t̄m laxē, & imp̄p̄ie) nequit identificari entivē de nego
mai. & disj. min. Caxa in nullo v.º su e p̄p̄ie, & stricte Conc. min.
imp̄p̄ie, & laxē neg. min. & disj. Cons. nequit identificari p̄divē
Conc. cong. entivē neg. cong. p̄batio s̄o tenet si possit identificari
stricte, & p̄p̄ie caxa & exa. Vide observ. 6.º

31

Ad 1.ºm Conf̄oem disj. mai.
Verificativum, & de illa, & entivē disjuncta neg. mai. iā p̄divē Conc.
Mai. & Conc. min. disj. 1.ºm Cons. iā entivē neg. cong. p̄divē Conc.
Cong.

Et Disq. 2^m Cons. Cara Adhuc tunc attracta Conc. cong. destructi-
 ve neg. Cong. neque ex eo q^d verificativum, & falsificativum
 identificata entis, inferas, cum ad quodvis terminatum ei sit
 verum, & falsum, aut verificativum, & falsificativum sit
 iungi ex pte obli; q^a ad hoc erat nexia identas p^ova extemo-
 rum, si cuius entis sit est, & si est, ut dixi obs. 2°.

Ad 2^m Congruentem

32 Disq. mai. data maxima distinctio entiva neg. mai. p^ova conced
 mai. & disq. silita min. & Cons. Probatio mai. si pbat distinctioem
 entivam intra Primum plem, & eius exam absolutam; sed intra
 Primum, & eius exam respectivam, seu duracionem in h^o insti, & si
 exam respectivam in alio insti. Vide obs. 3^{am}

Ad 3^m Congruentem

33 Disq. mai. si pdivè debet disqui Conc. mai. entivè neg. mai. q^a ea-
 dem è entas, qua auget, dum è, ac qua minuet, dum n^o è; & Conc.
 min. disq. Cons. sub eisdem terminis.

34

Ad quartam disq. mai. aliquando ex-
 it identificatum & si è Pr^o p^orie, & strictè neg. mai. imp^o p^orie, &
 laxè Conc. mai. & dicta silita min. neg. Cong. Probatio soluta è
 obs. 6^a ad finem. Ad ultimam Congruentem dixi, si è Pr^o re-
 movere ab emendo è Pr^o pdivè, quatenus è suum contradictori-
 um pte impotens p^odicari de illo; si entivè ut dixi obs. 6°.

Ob. 6. Et, si è Pr^o

34

Nequeunt dari ex pte obli entivè identificata; q^d nec nulla exte-
 ma constituentia stabditioem. Prob. ant. si è Pr^o nihil oino è ex
 pte obli; q^d nequit dari ex pte obli. p^obo Cong. q^a ut daretur ex pte ob-
 li identificatum entivè & è Pr^o, eumque contradiceret, nexium
 èt q^d additum è Pr^o constitueret & illo duo extrema contradictoria; si
 si è Pr^o, ut pote parum nihil, nequit additum è Pr^o duo extrema
 contradictoria ex pte obli constitueret; q^d si exeret Chy-
 mera, si darentur duo contradictoria à pte rei, quippe si è Chymera

36

Et pote nihil, nequit dualitem constituere. Congrata. 1.º Hac princi-
 sial ii in Phylsophia sancta. Impole e rem si ee, et si ee; Exere
Unum stradictorium, e filite deficere aliud: Duo stradictoria ne-
queunt si exere, aut si deficere: d. si a pte rei data p nos obtira
 oppositio, item si a pte rei idem si obtiri ee, et si ee sunt hac
 principia: g.

Congrata. 2.º Per nos cara Pri si exentis: (nam exente
 Pri si data cara; neque si exente, data exa, & ex identite entira
 id si ingrata) aliquo mdo data a pte rei: g. si e purum nihil. p.
 data cong. in eo vero su in quo aliquo mdo data a pte rei stric-
 te, et pprie e affabile de ipsa, q data aliquo mdo; item in ali-
 quo vero su e cognoscibilis, & scibilis; d. de, q capax alicuius stricte
 affraois e, q vere cognoscibile, & scibile e, si e purum nihil: g.

Congrata. 3.º Per nos nequit dicit pprie, & stricte de cara, q ali-
 quid, neque q. i nihil: g. nil pot de cara dici: g. dici si pot de illa, q da-
 ta ex pte obti identitatum entire & ee Pri; nec q a pte rei data
 obiectiva oppositio; nam hoc dictum. utique affrat dari caram
 constituentem talem obtiram oppositioem. Congrata 4.º Itra ha-
 nc nihilitatem puram, quam cara damus. d. q desinit ee ali-
 q. ee habuit; sed q. d. Prius transit de si essendo ad essendum, cara
 Pri desinit ee: g. aliq. ee habuit: g. si e purum nihil. Altra id
 de quo verificata, q incipit ee, e id de quo verificata, q adquirit
 aliq. ee: d. q. Prius transit de essendo ad iq essendum, verifica-
 ta de cara incipere ee: g. & q adquirit aliq. ee: g. si e purum ni-
 hil.

36 Hec obis plura de verificativo pprie negativa, plura de
 cara, quam in puro nihilo stare supponimus, aliqua de stra-
 dictoria obtiris attingit. oia brevita libabo, vt huius quastio-
 nis intelligentia, et aliarum & ea incidentium, salu pateat
 additus.

LECTIO 4.^a

Observantia & notantia aliqua pro
huius, & sibi adiacentium
questionum enolatioe.

37

Observa 1.º Quod quamvis in se Prius purum nihil, pot. dari
 obtiri a pte rei, ly dari sumpto impo^{re}, & laxo; q^a dari a pte
 rei n stat in eo a. i quid positivum; sed in eo q^d independenti ab ope-
 ratione illius, verificata Prum in ee, q^d tunc verificata, in quo stat
 Datio illius a pte rei; & deinde verificata eundem Prum, qui veri-
 erat, veri n ee, in quo stat identas obtiva, & entiva a pte rei. Obtenit
 q^a n data a pte rei ut Prum ee, & n ee; sed divisiim; idco n daret il-
 lus stradictoria utribus stradictivem, que n daret, daret
 utriusq^e Chymera, que nil aliud e, quam exa duplici stradictorii
 Extremi n. tandem ut dualitas stradictiois dets, necessariu n
 e q^d utrumque extremum i positivum; nam hoc taxandum e
 ex naa ipsa oppositiois; si oppositio e stradictoria petit unum
 extremum positivum, & aliud negativum; si stradictoria utraque
 positiva. Pariter stradictas pot. taxari intra dicta in entite, seu
 entitive; stradictio n^o pot. esse eundem de eodem, n pot. Utinm
 q^a opposita in naa talium debent simpliciter disqui, & oppo-
 sitione stradictoria relati ad pdicatioes, ideo disjuncta obivis
 at n^o ee; eeim opponantia relati ad simultaneam exa ee, &
 n ee; ideo stradictoria obtiva, nequeunt il obtiri exere nec de
 eadem entite pot. verificari (in hi identis entitative) q. i; & n
 i n; sed divisiim; 2.^a hanc ^{am} explicanda si principia me-
 thaphysica in 1.^a Confasse adducta. Observa, q^d lit. Caia aliquo-
 mdo. dets a pte rei, & ly dets alieneta p ly Caia sumpta im-
 po^{re}, & laxi, ita ut nihilitalcon puram n amittat. Ex hac
 alienatioe ingta nil ee stricte, & directe affeabile de caia; sed
 indirecte, & laxi; quare subitum oppositiois affative loquendo

38

39

De cara, l. exit sonitio, l. adiuu q. & obliquum exit cara, quæ p-
 ppo strictè affractiva exit resp. l. ubi directè affecti, et l. x. l. l.
 bu obliqui s. indirectè affecti: hæc si ppo è directæ; si v. s. it
 reflexa; et hæc ppo affractiva aliq. De cara è vera. Subtūm
 exit veritas ppo, et obliquum cara; quare nunquam cara è
 affractiva, aut scibilis, cognoscibilisve affractivè, et directè, ut ens po-
 sitivum, sed negativè, et indirectè: clarius scita, et cognoscita co. ca-
 ram veritas, de eo q. nil è; in v. scita ipsum nil è: quare de ca-
 ra neque q. i aliq., neque q. i nil directè, et affractivè cognoscitur;
 sed indirectè, et negativè: neque q. i cara? pot. directè affrari abs-
 que falso supposito.

38

Obier. 3. me in hac questione supponere duo
 contradictoria obvia, n. posse dari p. diversis instantibus: quare,
 ex suppositione, q. una res exat, l. situra è, implicat dari eius ab-
 solutam caram; sed p. respectivam nempe p. caram durationis
 cui situra erat, deficere. sicut ex suppo. q. exat duratio
 nequit dari eius cara absoluta; sed respectiva, trans in caram
 durationum reflexarum (quas tu fingere pot.) p. quæm caram
 duras A. desinit transire usque ad B. Hinc pat. q. q. dici-
 mus entitem transire de n. èt ad èi; in idè loquimur q. pce-
 dit n. èt absolutum rei contradictoriè oppositum B. ac; sed h. èt res-
 pectivum, nempe n. èt durationum, quibus res seditur antea.
 Sic enim exit vera hæc ppo. Prus exit hodie, et n. sedit heri nam
 sicut ut Prus deficiat hodie, sufficit q. deficiat n. Prus duras hodie-
 na; sic et n. sedit heri, sufficit Prus n. coexistisse duras heri-
 terna, q. s. defectum duras arguit.

39

Patet 2. q. sit Deus i libera ad pducen-
 dum, l. n. pducendum Prum, at ex suppo. q. caram absolutam
 Prus pducit, nequit pducere Prum, et èt. hinc deduces entim-
 tem semel existentem nunquam deficere absolute, et immedi-
 ate; sed s. respectivè. Pat. 3. caram solam duras hodie. n. q.

V. g. sufficere, ut deficient duae entites: tum duras hodierna; tum
 entitas futurae hodie. Pat. 2°. in entitibus postea futuris, deficere,
 et ipsas entites, et suam causam absolutam: quare illud axio-
 ma, necarium exere Antichristum, t. eius causam absolutam
 si loquata de entite sedum se, et nominalita (ut aiunt) e' veru;
 q^a mdo exit Antichristus sedum se; si v^o. de entite ut coexis.
 Et alicui durasi, verbalita (ut aiunt) e' falsum; q^a v^o.
 Itradictorium deficit, si deficit causa respectiva, et h^o hac h^o
 tanta via axiomata, fundamenta, quae ad h^o. supponenda
 habemus alicui p^otabimus.

Tam ad obtioem in n°. 32. Diss. Ant. e^o.

40

Et si e^o nequunt dari ex pte obti d. by dari sumpto stricti, et p^oxi
 quoad v^otrumque extamum Conc. ant. sumpto stricti quoad
 v^onum, et laxi quoad alterum neg. ant. Ad cuius p^otabidem conc.
 ant. disq. filita cons. et at illius p^otabidem disq. Mai. necarium erat
 q^a additum p^odivi et constitucere: Et Conc. mat. q^a additum de enti-
 tative et Negl. suppositum: tum q^a nil addita alteri, sub ea rase
 sub qua identificata e' illo, tum q^a v^o in e^o, aliquid e^o v^otituat
 e' illo duo extrema stradictoris, necarium n^o e' q^a i' entas positiva
 h^oo enim naa e' stradictoriorum; sufficit enim, q^a laxi, et im-
 p^orie i' a pte rei, independenta ab illu, et dicta mai. neg. Cons.
 Ad illabioem x^o v^o. q^a si Chymera exeret in actu, Taxenta d'
 e^o, et si e^o p^odivi identificata in quo stat Chymera exo identi-
 te autem entiva, neque ingita ea dari d', nec p^odivi identificari.
 at neque in cam Chymera, illa duo extrema dua e^o entites;
 sed duo extrema dulitate sufficienti v^otituere stradictioem.

41

Ad v^o.m Confusam Diss. ea principia vera e^o x^o no; tum
 de stradictoris p^olibus; tum de obtivis. De p^olibus, q^a repug-
 nat simultanea veritas actuum stradictoriorum quoad veri-
 tatem; et de obtivis; q^a nunquam ex identite entiva ibitita illa
 extrema d' dari; sed p^odivisim, quo fit satis illis p^oncipis. Ad.

42

43

Ad 2^m. Contrariam Conc. ans. in su explicato. neg. conq. ad cuius
 tationem disp. mai. in eo vero su & stricti, et pprie e affabi-
 le de ipsa q^a data, si deti stricti, et pprie conc. mai. si sò deti laxi
 & imprie neg. mai. nam x^a nam rei taniat talis res affa-
 gem. Hinc inq^ata neque stricte, directe, et affrative eè attingi-
 bilem, aut scibilem laxam; sed indirectè, et negativè, et si p^oposi
 reflexa, sò attingita id, q^o substituita p^o cara, et indirectè cara.

Vide obser. 2^m. Ad 3^m. Contrariam Conc. ans. disp. Cons. nil stric-
 ti, et pprie conc. conq. nil laxe, et imprie neg. conq. et conc. Ven-
 umque cons. subillatum; si ly data sumata stricti quoad vtrum-
 que extarum; negoque si stricte quoad vnum, et laxe, quoad al-
 terum sumata.

Ad 4^m. Contrariam disp. mai. id q^o desinit eè p^o destructio-
 nem sui, aliq^o eè habuit conc. mai. (eè evidens q^o si destructa ni-
 si id q^o p^ocessit essens, et hæc eè diffia inra rem hⁱ exere, et des-
 trui) id q^o desinit eè p^o pductioem, sub disp. aliq^o eè respectivum
 habuit neg. mai. absolutum, et sedum se [quale pot appellari
 eè entitis nuda oi durase] conc. mai. et disp. min. Desinit eè ca-
 ra illius absoluta. neg. suppositum. respectiva pmitto min. et
 disp. cons. aliq^o eè habuit cara absoluta neg. suppositum. respec-
 tiva pmitto cons. Ad vltimam contrariam pmissa mai. (q^a pot
 adquire eè laxum, q^a a cara si e alienum) disp. min. Cara abso-
 luta Pai neg. suppositum, respectiva pmitto min. et disp. cons.
 Cara absoluta Pai neg. suppositum; respectiva pmitto cons. et
 neg. vltimam conq. Vide obserationem 6^m.

Instabis q^o saltem de cara

43. duracionum debemus dicere q^o si sint purum nil, q^o quidem illa
 et desinunt eè, dum durao e, et incipiunt eè dum duratio si e.
 Disp. cons. de cara absoluta duracionum, l. id existium, l. qua
 stitua si. neg. suppositum; q^a vt dixi obser. 3^a incapaci si
 Hadictorii absoluti; sicut entes pmanentes; de cara respectiva
 talium.

Talium durationum prout con^{tra} hanc consistit in negatione
 durationum reflexarum, p. quas hanc duratio ponenda erat sub illa
 mensura, qua duratioe reflexa negata si causa filii, & immedia-
 ta durationum; sed illativa, & mediata: qualis est Patris peccantis
 hodie, & potest dici decretum de non referenda illi gratia efficaci. si
 tunc ponam in rebus causam absolutam, sive durationum, sive entis
 permanentis illa in parte nihil existit. Ceterum contra illam mun-
 quam valet argutum; nam & eo ipso, q. ea dicitur, suum contradic-
 torium nunquam potest exere, nunquam verificabitur de ea, ne-
 que q. incipit, neque q. desinit ei, neque q. est magis nihil, aut magis
 aliquid; quare argutum hoc, si loquatur de causa absoluta, semper est fal-
 sum; si de respectiva potest esse verum: Ceterum causa respectiva rei
 non est contradictorium immediatum, & filii rei, de quo vidimus esse
 duratum nihil. Ex hoc inferes Primum exitem in A. & desinere
in B. si involvere causam durationis B, qua causa est Patris; hoc est respec-
 tiva; unde non est suum contradictorium. Respu durationis B est absolutum;
 Ceterum ea neque incipit, neque desinit ei; nam ex suppositione q.
 exat, non potest unquam dari duratio B.

Sed dices quomodo Primum exens in A pot

44

deficere in B si in B neque incipit causa absoluta Patris, neque ca-
 ra durationis. Respo: Quod non incipit causa absoluta: nam ex sup-
 positione, q. Patris data in rebus, implicat dari in rebus eius causam
 absolutam: aliter est vera haec duo contradictoria. Primum exit in re-
 rum nam, causa Patris exit in rerum nam, que contradictoria si sit
 utraque affirmativa; 2^a aequivaleret huic. Primum non exit in rerum
 nam: tandem neque incipit causa absoluta durationis B, q. haec
 semper data fuit; utrumque est vera oppositio, eo tempore q. entis Patris
 non erat respectiva in B, qua satis verificata per defectum dura-
 tionis B: nam a negatione unius partis bene arguitur negatio ter-
 tium. Alii promittendo duo contradictoria obiectiva, et filia per di-
 versis instantibus, respondent, dicendo, causam incipere, & desinere
 et.

Desinere eē, n̄ separativam ad se ipsam; q̄ ipsa, vt pote nil,
neque habuit eē, q̄ amittat; neque pot eē abquirere; sed abso-
luti quatenus transeundo de n̄ eē ad eē, absolute ē; & ammi-
tendo illud eē, absolute n̄ ē.

Ex hucusque dictis. Nota 1° Contradictionem
obtorum n̄ exerceat, nisi relati ad tendentias oppositas affran-
tes, et negantes idem obtum: quare haec dua apprehensiones Puri
Causa Pri contradictoria n̄ n̄ pot hoc ex defice oppositiois, quae in
repugnantia duarum oppositorum sine invariatarum vna affra-
ctura, & altera negativa consistit. Vide Alph. De Inst. Dialectica
Cap. & lib. 4°. Sunt illa apprehensiones impoles relati ad simul-
taneam exam, & ex hoc capite obta opposita; p̄indeque incapaci-
tia, vt in eadem entite exant n̄; nam n̄ ita exerent, vtique du-
as contradictorias n̄ veras fundare possent.

Nota 2° pro verificativo p-
osis negativa. Impolem eē aum illud, qui i pure fuga, seu re-
cessus ab obto; nam x^o ea, quae diximus, ois recessus ab eaa
n̄g. eo ipso ē accessus ad causam, & estia, & n̄ attingente ab au-
tuo extrema; in actibus volitivis alia res pot eē; q̄ voluntas
i p̄oa libera, poterit p̄ suo n̄uto, ita ab vno extremo recedere,
vt n̄ accedat ad aliud, et si eē illud aliud.

Nota 3° De carentiis nil pot
stricti, & directi affraai, aut stricti, & p̄prie neas. Non nedi
stricti; q̄ ois neas p̄ se, & p̄ suam etiam tendat ad destruen-
dum eē, q̄ in extremo supponit; & in causa nullum eē strictu
destructionis Capas detx; idē o^o Causas nulla pot dari stricta ne-
gatio: neas laxa poterit dari; q̄ affraictes, aut negatīes d-
mensurata & entibus affraatis, aut neatis; eo ipso, q̄ entas ne-
ata aliq. eē laxum ā pte rei haeat, pot p̄ causam, neaem illud
eē destrui. Hinc pat 2^a pars, q̄ ois stricta affraas dicit n̄um
eē strictum, vt eē eident, sicut ois laxa affraas dicit eē laxum;
1ed.

Sed si affras dicens, Caram strictè eè, è falsa; q^a dicit obtum
 alità ac è in se; q. c^a Caram nulla pot dari stricta affratio. Hinc
 pat eè purum nil; nam de externum stricta affratio incapax,
 purum nihil è. Nec valet si dicas eè aliq^d q^a tu s^obiare velis; è
 sub ea denominasse aliq^d de Cara strictè affrari posse: Jam q^a in
 affras n^o cadit supra Caram; sed supra substitutum, q^a tu ponis.
 Jam q^a q^a nil è in se, nihil è etm in substituto: q^a neque è id, q^a
 tu apprehendis eè. Ceterum hæc doctrina subit aliquas exceptiones,
 quas brevità dabo.

48 Quamvis certum è, eem affracem strictam, è
 propriam, directam, è determinatam de Cara falsam eè, ex nu-
 me dictis; tñ aliqua affras vera pot c^a Caram dari, ne impedi-
 ata locutio de Carentiis, quæ passim occurrit. Stando semper ve-
 ritati, dico, q^a talis locutio si supra Caram cadit, nunquam
 erit stricta affras illius, p^o cuius intelligentia.

49 Observa 2^a. Affracem
de carentiis veram eè in p^opositis, l. si eadem, l. æquivalentia. q^a
Hæc Cara Pri, è Prum ii eè, quæ æquivaleret huic, si q^a i Cara
Pri, è Prum ii eè. Præ huius è, q^a Cara nihil ponat in eè,
 p^o tales p^opos: n^o adstruita aliq^d eè. Vera è etm, Kadhuo strictè
 affrando, si p^opos è disiunctiva de uno membro positivo, ut hæc.
Vel Præ, vel Cara Pri erit. Præ huius cuivis dialecticæ è
 obvia, Vera etm erit; sed laxè affrativa, si membrum s^o è in-
 natè positivam, è n^o veniat Cara, ut hæc. Vel Cara, è aliq^d, l. nihil.
 Vera p^oterea si tales affraes, etm si sint strictè, q^a affras n^o ca-
 dit directè supra Caram; sed supra aliud, ut hæc. Cara Pri è
cognita: nam hæc p^opositio in se s^o affrat dari cognitionem Cara,
 supra cognitionemquæ appellat affras stricta exercitè; et si sig-
 nati videntur affrahe Caram tandem si vera p^odicte affraes, q^a
 in voce tantum si affraes, mentalitæque noæes si. P. q. q. dico,
Cara Pri datur. hæc Copula datur, quæ in voce è tñ affrativa; in se

In se è negativa: nam illa ppo è sè eadem & hac. Præ. si exit.

448.

60. Nota 4.ª Strictam affracem directam (quam dixi
si posse è veram, si habeat p obto Caxam) silità extenden-
dam è ad subta, que sint, sive res solis, sive Chymera posi-
tiva, vt idemas Præ & equo; sive negativa, vt dictio aalis, & ra-
olis: pterea extendam existimo ad quodris methaphyci fal-
sum & g.^a hec oia nullum è verum, & strictum habent ob-
iectivè, & ad summum posunt habere esse quoddam
figuratum, & impropium; pro omnibusque
probat ratio, adducta tertio notabili,

adaptarique possunt, que in qu-
arto, & in quinto notabi.

li abundè lattè

que diximus.

rrrr

rrr

rr

r

The first part of the book is devoted to a general history of the world, from the beginning of time to the present day. The author discusses the various ages of the world, the rise and fall of empires, and the progress of human civilization. He also touches upon the different religions and philosophies that have shaped the human mind.

The second part of the book is a detailed account of the history of the British nation. It begins with the early inhabitants of the island, the Britons, and traces the lineage of the royal family down to the reign of King George the Third. The author describes the various battles, wars, and political events that have shaped the history of the British people.

The third part of the book is a history of the British colonies in America. It starts with the first settlement of the Pilgrims in 1620 and follows the growth of the colonies through the French and Indian Wars, the American Revolution, and the formation of the United States. The author discusses the different states and territories, their governments, and their contributions to the new nation.

The fourth part of the book is a history of the British colonies in the West Indies and the East Indies. It describes the discovery of these lands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The fifth part of the book is a history of the British colonies in Africa and Asia. It traces the expansion of the British Empire into these continents and discusses the different colonies, their resources, and their importance to the British Empire. The author also touches upon the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The sixth part of the book is a history of the British colonies in the Pacific. It describes the discovery of these islands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The seventh part of the book is a history of the British colonies in the South Sea Islands. It traces the discovery of these islands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The eighth part of the book is a history of the British colonies in the North America. It traces the discovery of these lands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The ninth part of the book is a history of the British colonies in the West Indies. It traces the discovery of these islands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The tenth part of the book is a history of the British colonies in the East Indies. It traces the discovery of these lands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The eleventh part of the book is a history of the British colonies in Africa. It traces the discovery of these lands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The twelfth part of the book is a history of the British colonies in Asia. It traces the discovery of these lands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The thirteenth part of the book is a history of the British colonies in the Pacific. It traces the discovery of these islands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The fourteenth part of the book is a history of the British colonies in the South Sea Islands. It traces the discovery of these islands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

The fifteenth part of the book is a history of the British colonies in the North America. It traces the discovery of these lands, the establishment of trade routes, and the development of the colonies. The author also discusses the various wars and conflicts that have taken place in these regions.

Disputatio duplex.

Alteram.

De Constitutivo physico intellectiois.

De Conceptu Vita sibus Viventibus Communis.

Prima Disputatio. Sect. 1^a.Aligq notatibus pponita 1^a.

Circa Constitutum physicum intellectiois tres si principales
 1^a 1^a asserit intellectioem consistere in actione pductiva speciei
 expressae, & ab ipsa specie dicta. 2^a asserit intellectioem in consi-
 stere in sola actione pductiva speciei expressae; sed etiam includere ip-
 sam speciem expressam; atque adeo in aggregato consistere. 3^a
 in sola specie expressa instituit intellectioem. Alii ex A. A. hu-
 ius 1^a defendunt speciem expressam pducere, & uniri illi p actionem
 & unioem superadditam. Alii in pducere per actionem superaddi-
 tam, sed se sola immediatè pendere ab illa. Alii tandem censent
 speciem pducere quidem per actionem superadditam; uniri vero
 illi p se ipsam, absque unioe interposita. Sic. § 129.

Hæc oppositiois diversitas, nisi fallor, orta è ex diversa acceptio-
 ne huius tri. Intellectio. Notè 1^a pot accipi pro exercitio illo, quo
 pot intellectiva reducitur, & determinata ad actum 2^m intelligendi,
 quemadmodum Calor factio dicitur exercitium pot calidificativa: &
 2^a hanc sum Vera videtur prima opinio constituen, intellectioem
 in sola actione immanente pductiva speciei expressae. 2^a accipi
 pot hinc tam pro determinativo vi cuius, illius, & dicta intelligens,
 & hanc in se perceptioem, & expressioem obti; & 3^a hanc sum
 consistit intellectio in unioe speciei expressae & illi; q^a talis unio è de-
 terminatio, ut illi, habeat in se speciem expressam, atque ab illa
 tanquam à gra receptata intelligens: sicut unio albedinis & pari-
 etc.

Pariete e debatio, ut paries habeat albedinem, & reddata ab eis
ab illa tanquam a fla. 3.º Accipi pot. intellectio pro expressioe, res
presentatioe, et imagine intentionali, quam haet illud, ut cuius
dicata fieri obtum, et illud in se haeret, et haec e communissi
ma huius tri acceptio; Nam de intellectioe dicimus ee confus
sam, magis, aut minus claram, qua neque actio, neque unio
conveniunt; atque ad id intellectioem in hoc su explicamus.

3. Quapropter i ntra conclusio. Intellectio consistit in sola
specie expressa. haec conclusio expressis verbis tradita a D. Th. &
Aug. quatenus asserunt ee verbum internum menti; q
etiam ha adversarios consistit in specie expressa. Haec ii verba
Aug. serm. t. tom. t. de Nativitate Donn. Bapt. Scriptura sanc
ta Verbum ee definiunt, quod intra animam silentium mente con
cipimus, Verbum ee definiunt ipsae cogitationes et paucis in
teriectis ait, Vox sonans e index cogitationis, Verbum vero
ipsa cogitatio. D. Th. ait, in quantum licet illud Verbum, que
aliquis tibi eloquuta si inveniata ee nisi concebitur illud,
idem tradidit alij in locis, qua adducit Sinc. Cap. 8.

4. Probata. haec. Nam intellectio in spississima acceptioe e ima
gilla obti, quam haet illud, et haec cuius fit similis obti.
Sed haec imago, et similitudo, neque e actio, neque e unio; sed
sola species expressa, qua e actualis, et expressa representatio obti.
5. Confirata. Pictor si ponit nobis obtum, per actioem, qua ima
gines pingit; id per ipsas imagines, et effigies; q. illud si mani
festat tibi obtum qualita per actioem, qua pducit speciem
expressam, seu imaginem; id per ipsas species; id. illud q. tibi illud ma
nifestat qualita obtum e intellectio.

6. Secunda conclusio. Species expressa pducit ab illa p actioem
luberatam. Probata. Nam licet illud obtum, qui si indiget ac

Ob. 1° Intelligere, & vivere; d. vivere dicit actionem; & in-
tellectio dicit actionem; ac per consequens nequit consistere in so-
la expressa specie. Duplex vita disquirit, alia physica, alia
intentionalis. Vita physica ponitur in augmento per intus, im-
pletioem; idcirco hanc vita includit actionem. Vita vero intentionalis
dicitur consistere in perceptioe, & appetioe obiecti, & haec non requi-
rit actionem, seu operationem physicam: sufficit enim obiectum per-
cipere, & quod intentionaliter operatur, appetere; quo pacto Deus
intentionaliter vivit absque productione intellectibus, aut voluntatibus.
Hinc arguitur respondendum, intelligere & vivere intentionaliter, qui
modus vivendi non requirit actionem; atque adeo, in sola specie
consistere potest.

Instat Obiecto. ex doctrina Concilii Tridentini. ses. 6. Canon
ubi damnat eos, qui dixerunt liberum hominis arbitrium à
Deo motum, velut innane quoddam instrumentum, nihil omni-
nis agere, & mere passivi se habere. Quibus verbis Concilium de-
vota censere idem esse, non operari, & mere passivi se habere, ~~et~~
ac esse aliquid inanimatum. Et ad id, & vivere requirit aliquam
operationem, & non habere se mere passivi. Resp. Concilium hoc
intendere, declarare, quia necesse est in voluntate ad libertatem
suis actuum, quomodo vult, & agat, & se determinet.
Nam si tunc passivi se habet, erit velut innane instrumentum,
quantum ad munus liberè, l. necesse operandi; non vero quantum
ad munus vivendi; de quo tamquam de re impertinente, &
purè philosophica Concilium non curavit, & bene observat ~~et~~
Ob. 2° De hac intellectioe est, & istius per actionem attendat ad obiectum.

De rase intellectiois à importare actioem. Resp. attentioem
 tum posse p[er] se ob[ject]i perceptioem, l. tum posse hoc conatu istu
 ad perceptiendum ob[ject]um; si hoc 2° modo suscipit, includit aliquam
 actioem istus: Verum cum intellectio finis, m[od]i conatum n[on]
 requirat, inde fit, n[on] e[ss]e de rase intellectiois, q[ui] attendit hoc modo sumpta.
 si primo modo sumata, videlicet p[ro] perceptioe ob[ject]i, convenit
 quidem o[mn]i intellectiois: Alterum in hoc n[on] nullam actioem, nec
 conatum istus involvit; id[em] dicitur, Deum attentissime o[mn]ia
 cognoscere, quoniam attentio ista actioem imperat; sed si ob[ject]i
 clarissimam perceptioem.

Ob. 3° De rase amoris à p[ro]cedere à voluntate; q. De rase
 intellectiois à p[ro]cedere ab istu. P. Ant. De rase amoris, e[ss]e volun
 tarius: V. Voluntarius e[st] q[ui] intrinseco p[ro]cedit: q. De rase a
 moris à p[ro]cedere à voluntate. Dico & Alio, q[ui] 2° rase[m] voluntatis
 consistere in eo q[ui] à principio intrinseco & cognitioe, ut solet
 definitio n[on] e[ss]e intrinsecum, sed extrinsecum solutio; sicut ex
 trinseca e[st] rase liri; & id[em] illi pot[est] deficere saltem de p[ar]te absoluta.

Lectio 3^a

De Verbo mentis.

Verbum aliud e[st] vocale, sicut Sex imperata à sub[ject]o reali ad
significandum conceptum mentis. Aliud mentale nempe q[ui]a
qua intus sibi exprimit ob[ject]um. Utroque definita sic. Ma
nifestatio ob[ject]i per locutioem p[ro]ductam. Vbi adverte t[ame]n Verbum
 n[on] e[ss]e quamlibet vocem; d[icitur] eam, qua à p[ar]te reali imperata ex
 intentione significandi: Unde voces brutarum verba n[on] s[un]t. 1° Ver
 bum vocale e[st] manifestatioem ob[ject]i extrinsecam ex p[ar]te horu[m]
 imperatoem; Mentale autem n[on] ita; sed n[on]a sua. 3° Locutio
 e[st] d[icitur] à verbo. P. Locutio e[st] p[ro]ductio Vbi d[icitur] p[ro]ductio Verbi n[on] d[icitur]
 d[icitur] à Verbo: q. & Locutio. Dico

2.

Dices. q. d. dicimus q. loquimur in e. obitum; sed Verum. P. Con.
 dictio, et productio ubi apud nos idem iii. d. q. producimus, p. locutio
 e. Verum: q. d. dicimus p. locutioem e. Verum. Resp. 1.º. Meando
 qm. Con. Ad obitatem ditz. Mai. Dicitio ~~ubi~~ et productio ubi idem
 ii. Cond. Dicitio ubi et productio ~~ubi~~ idem ii. nec Mai. et Con. Min.
 nes. Con. q. solum dicimus id, q. exprimitur p. Verum, et Verum in
 exprimit se ipsum saltem semel. Resp. 2.º. admittendo 1.º. Con.
 quod n. e. absurdum. Tunc q. in diuisis Parta producendo Verbum, di-
 cit Verbum, et oia, qua Verbo representant: tunc q. 2.º. res mda, lo-
 quendi affirmamus nos dixisse Verba bona, et iudicanda. ~~sed a~~
 p. cipue intendimus manifestare obta Verborum, potius quam
 Verba, et hac vt communia assumimus ad hunc finem fre-
 quentius, et p. prius dicimus, nos dum loquimur, dicere res ip-
 las, in voce.

+
63

13.

Ex his infero, Verbum mentis nihil aliud ei, quam speciem
 expressam; q. Verbum mentis e. manifestatio obta producta p. locuti-
 oem mentales: d. manifestatio obta producta p. locutioem mentales, e.
 species expressa: q. P. Min. q. in primis species expressa e. manifest-
 tatio obta, vt inficiata nullus. Deinde e. producta p. locutioem men-
 talem, q. e. producta p. actioem illius, in qua locutio intellectualis
 consistit, sicut locutio vocalis stat in platioe Verborum: q. species
 expressa e. manifestatio obta producta p. locutioem mentalem.

12.

Solent huc quaeri. Quid illud cognoscat obta, qua representant
 p. Verbum in ipso Verbo, tanquam in obto prius cognito. Affiant ali-
 qui Thom. et neant communita Philosophi, et Pa. Dr. apud 2.º.
 Disp. 2. quib. 1.º. 1.º. neativa Verbo e. 1.º. q. si cognosceremus
 obta in Verbo tanquam in obto prius cognito, experiamus nos
 cognoscere Verbo, sicut experiamus nos cognoscere obta. d. id. n. expe-
 rimus

Experimus, potius experientia suadet n̄ et talem experien-
 tiam: q. 2.º a q.º aliq̄ in medio Cognoscimus, clarius innotescit
 illius indig, quàm illud aliud, ut experientia Constat: Idem
 Cognoscimus; clarius innotescit illius obtum, quàm Verum, ut
 eadem experia monstrat: q̄ n̄ Cognoscimus obtum in Verbo, tamqu-
 am in obto prius Cognito.

3.º Ideo prius Cognoscemus, Verum, q̄ ipse obtum ē distans, et
 representata parum illius impoeti fieri in obtum n̄ presens:
 hoc nullius ē momenti: q̄ l. obtum debet ē presens physica,
 et sic nec in Verbo illud Cognoscemus, q̄ si illud n̄ pot̄ fieri in
 distans: Cur poterit Verum? l. debet ē presens intentionalis? et
 sic et illud, suo hū pducat in se presentiam intentionalem obti p̄ ipsam
 f̄lti tendet illud, in obtum physice n̄ presens, et p̄ ipsam presentiam
 intentionalis. Vide alias Passus apud Obiedo.

4.º Rogabis an sicut in ista data Verum, admittendum etiam i
 in sensibus manibus, visu, auditu. Et Resp. q̄ 2.º q̄ species
 expressa sensuum, pot̄ dici saltem analogice Verum. Quia
 iam p̄ species expressas, ab ipsis p̄ductas sibi manifestat sua ob-
 ta, in quo illius a similitudo: p̄t̄e ita p̄. Consequentem ac-
 ceptionem, n̄ appellata Verum species expressa a p̄ducta reali
 quatenus tali p̄veniens. sicut duntaxat appellata extru-
 na Verba, Voces, ab entitate reali p̄solata. In-
 De Voces p̄t̄itaci non dicuntur Verba
 proprie, stricte, et rigoro-

+ nisi

De Verbis amari
 quatenus amore intercedere, se loquendo.
 qualitas quadam, que impulsus, et
 sensus in obto appellari dicitur: Actus,
 intentionalis, huius qualitis p̄ductivus, et
 huiusmodi huius qualitis ad voluntate. Et eadē questio, que de obtoivo collectivo, de obtoivo

De Conceptu Vitae in viventibus communi.

Diximus in alio loco vitam esse actum Corporis, et potius
haerentem vitam, seu vitaliter operandi; idcirco examinan-
dum nunc quid sit vivere.

sect. 1^a

Contraria, et D. D. placita.

Modo igitur examinandum est quod vivere, et quod operatio vitalis? Et quidem
quaritur, aut nulla, aut nullius momenti controversia est circa id, quod
sub nomine viventi continentur: at hanc valde dissident A. A. Et con-
ceptum viventi assignent esse cuius in viventibus recessantia. Diver-
tia dicimus ex communi Pylo, et consuetudine, bruta, hominem,
animam saecularem, Angelos, et Deum. Quae sunt vero constituentia hanc
in esse viventium, et distinguunt a reliquis in viventibus.

2.

Quam plures in motu ab intrinseco, seu in operatione immanenti
distinguentur constitunt: Notanda est dignitas actionis immanenter a tran-
surrente, hanc est quae transducit in extraneum subiecto, illa vero quae tantum
in ipso principio activo, seu in aliquo constituyente unum totum
et principio activo ponit, quae duplex est, alia praeter immanens, quae ut
ab hoc principio in hunc tantum necessario immanens esse debet, talis
est actio quae per se suam effectivam producit, quae nequit effectivam nisi
in se ipso causare. Dicitur praeter immanens, quae est a principio
in tantum, quem obtinet in alio subiecto producere; talis est actio, quae igni
producit in se calorem, quem posset in alio subiecto causare. Per hanc
distinguentur immanenter praeter, et praeter immanens, potius ponentem ex parte tantum,
quam actionum; quae tamen, qui possunt, aut nequeunt a nisi principali
seu produci; at vero actiones, quae retinet in immanenter, et realiter
haerent immanenti; Unde nulla ex his data, quae in se, et realiter im-
manens. Per hanc distinctionem immanens et praeter immanens in viventibus...

3

Constituta in eis et contraria, et debito, quales si actioes eis, quod
 Essentia suas passiones, et proprietates producant, et ignis suam caliditatem
 et aqua suam frigiditatem, sicut et aliquid in se producant, ut
 id ad debitum statum obtinendum requiratur, quod esse illius pro-
 ducti effectivum in debitam; voluntas appetit, et sic de aliis po-
 tentiis. Sic etiam contingit in augmentatis substantialibus, quod cum
 eas acquirere possunt, quod in 1.º in 1.º generabilis in eis erat debita. Pat-
 teret inter augmentatis substantialibus, quod si actioes immanen-
 tes, aliud reperit discrimen; nam alia augent substantiam
 per introsumptionem, minime abrahendo intra se per Venas, et
 foras maam; alia per introsumptionem, scilicet convertendo in propria
 substantiam maam alia applicatam. 1.º modo augentur planta, et
 alia 2.º modo ignis, aqua, et huius generis.

His propter certum est plures dari actioes immanentes, quod in si-
 tualiter. Nam actio, qua ignis producit in se passiones, et qua substantialiter
 augentur, et qua naa producit in se suam subsistentiam. Item actio, qua
 lapis domus movetur producit in se presentiam sique ad centrum,
 vel in aam) ista actioes immanentes, si. Et in in decenter vitaliter;
 ipse in eis actio immanens vitalis est. Unde per hoc quod movetur ab intin-
 ter, consequuntur viventia à in viventibus. Vitae.

Laboant O. D. ut assignent conceptum ei viventi communem,
 ideo plures dicunt. Vivens est quod potest se movere ab intinseco im-
 manente in ordinem ad perfectionem sibi debitam in 1.º ge-
 nerari. Sic Binula. Amph. Medi. Luni, et alii. P. Diedo post im-
 pugnatam aliorum definitionem, hanc tradit. Vivens est princi-
 pium actiois ex sua esse immanente, quod supponat aliquid per se
 principium activum, et passivum principium illius, respectu cuius
 immanens dicitur. Sic inquit nutritio est vitalis. Nam propter prin-
 cipium, activum, et passivum respectu cuius dicitur immanens suppo-
 nit maam Alimenti. Sensatio externa supponit speciem ipsam

Sensatio interna Praequirit Externam; Ita Voluntas intellectioes sup-
 ponit & intellectio speciem imperantem
 Alii D. Th. Apud D. D. et Alph. sic Vivens Definiunt, Quod ultimum
complementum in ei substantiali, et virtutis operativa, determinatur
et ad producendum in se perfectioem, aut trahit, qui naturaliter ab Externis
in pot. produci. Refert alias opinioes P. Ariaga q. impugnatioem
 addit D. Th. 2. sec. 4. in d. d. conceptum Invisibilem Viventis commu-
 nem Deo, et Creaturis; sed nomen Vivens Equivoce conveniat Deo,
 et Creaturis. Quoniam nomen Canis convenit Lyseo, Ma-
 rino, et latrabili: Nam licet nomen Vivens commune s; hoc significat
 in Deo si e eadem; sed diversa a eade significata in Creaturis: Quia du-
 plicem vitam disquit aliam physicam, intelligentem aliam;
 Quia si convenit plantis, et animalibus, et hanc dicere consistere in aug-
 mento p. intus sumptionem. 2^a Convenit Deo, Angelis, et Animalibus, hoc
 e sensitivis cibis, in his plantis, et consistere dicit in hoc, q. e, perci-
pere, et appetere obta. Hanc am plures D. Th. sequuntur, et ab ea pe-
 rum distat D. Th. qui duplicem conceptum assignat alterum com-
 venientem Deo, Angelis, et animalibus separata, alterum comphen-
 dentem plantas, heros, et bruta.

Caput secundum.

Aliqua 112 impugnantur.

Inter relatas opinioes. 112a P. Ariaga magis ardet, qua ut ma-
 gis explicita, placet prius aliquas impugare. Quo dico q. incommittit
Vivens, in principio se movendi, ab intrinsicis circa trahit, qui in se
est ab Externis produci. P. V. Nam hic conceptus si comprehendit Deum,
 qui nequit se movere illo modo p. se loquendo, movere se autem p. ma-
 nationem methaphysicam, quo facto plura p. d. rei, qua si perti-
 nent ad methaphysicas conditiones, dicimus ab eia demanare; in suffi-
 cit ad conceptum Viventiam, q. a. in in Viventibus, et in repositis. Re-
 terea quia si videtur aliquis, movendi se ab intrinsicis, convenit Deo respu-

Intectiois, & Volitiois, idem convenit respu alicorum attributorum, qua +22.
ab extrinseco nequeunt pducii, & tñ in dilite vivens respu illorum: q
Conceptus iste vivens, n̄ comprehendit Deum.

P. 2.º Conceptus vivendi constitutus debet in speciali modo operandi in-
tainsco ipsi activi vitali: d. q̄ tñ n̄ p̄i aliter pducii quam ab intainsco,
nec est intainscūm actiois, nec perfectio illa viventi: q̄ Conceptus
vivendi n̄ constitutendus: ē, in eo q̄ tñ nequeat ab extrinseco pducii Con-
fici. Nam modus ille nutritiois, seu augmenti per intus sumptionem
vitali, semper est, quamvis tñ ab extrinseco pducii possit, ob spe-
cialem modum operandi, quia n̄ invenit in n̄ viventibus: q̄ q̄ tñ
n̄ possit pducii ab extrinseco, q̄ impertinens ē, ad explendam conce-
tum vita: tandem p̄bata. q̄ tñ p̄bata pducii in se quantitatem, nam
subsistentiam, & aīa p̄bata, q̄ tñ n̄ ipsa disquantem) d. tñ ita
pducii nequeunt ab extrinseco haberi; q̄ n̄ ē Causa naturalis pducii
quantis, subsistentis, aut p̄bata in alio p̄bato, & tñ actiois ista
vitalis n̄ n̄: q̄ n̄ sufficit ad Conceptum vivendi, ēi p̄ncipium ope-
randi ab extrinseco circa tñ, qui n̄ valet pducii ab extrinseco.

Propter hoc argumentum, Requiritur, q̄ tñ n̄ p̄tineat ad naturalem
statum p̄ncipii, nec debitum illi in insti generasii; i. des ad horum
impugnatioes. Dico. 2.º Non consistit vivens in p̄ncipio se move-
nti ab intainsco perfectiois n̄ debita in insti generasii. Prob. q̄ hic
Conceptus n̄ comprehendit Deum, vt supra arguebamur. Resp. Alth. Disp.
dicta. R. 2.º Des convenire definitioem, si dicatur, vivens ēē, q̄ ē de-
terminatum ad haendam perfectioem n̄ debitam ad naturalem Dispo-
sioem; sed neque hoc sufficit, vt comprehendat Deum: Nam intellectio, &
Volitio n̄ perfectiois, Des debita: q̄ Des n̄ vivit haende à se intellectioem
& Volitioem. Ans. P. Nam esse Divina prout tali n̄ minus debita
intelligere se, & amare, quam omnia, misericordia, & alia attributa:
tunc q̄ tñ ē ipsa intellectio, & Voluntas ipsa Volitio: q̄ intellectio, & Voli-
tio p̄tinent ad naturalem Dei Dispositioem.

Resp. C. spinula. intellectiois, & Volitiois Dei, ēi operatioes intainsca,

Et Nulli debent, q^o nullum haent principium primum, cui debeant
 ea: sed q^o hac hase in minus. Dele. Vivere p^o reliqua attributa, ac
 p^o intellectum, & volitionem; nam cetera attributa ii perfectione, quae
 haent ab intrinseco, & nulli debita, q^o nullum haent principium;
 sicut Deus vivit, per intellectum, & volitionem, Im vivit p^o immen-
 sitem, misericordiam, iustitiam, & reliqua attributa. Prob. 2.º q^o
 intellectio, & volitio dicuntur vitales, ex speciali modo operandi; n^o
 ex eo q^o debita ii h^o indelicta. Unde lit 2.^a plures lib^o de beata
 Angela in p^o insti ~~q^o~~ Creatiois Cognitio, in deo excludenda e^o ea
 cognitio a numero cognitionum vitalium.

Dico 3.º Vivens n^o consistit in principio activi essentialiter imma-
 nentis, quae supponat aliud p^oter primum principium activum, &
 passivum rei, cuius dicita immanens, e^o contra P. Obiedo. Prob. 1.º q^o
 Haec definitio n^o comprehendit Deum: tunc q^o proprie loquendo n^o est prin-
 cipium activum intellectiois, & volitionis: tunc q^o intellectio Divina lit n^o
 requirat speciem expressam, n^o supponit aliud p^oter primum principium
 illius: 2.º Ex Spinda. Actio, quae latet, descendit in Centrum, e^o essentialiter
 immanens, q^o ex hoc q^o ab hoc principio in talem talem, ratio debet
 e^o immanens. Deinde hac actio aliq^o aliud supponit p^oter primum prin-
 cipium activum, & passivum Respa cuius immanentis dicita: q^o talis
 actio e^o vitalis q^o absurdum. Min. Prob. Nam p^odicta actio p^oter prin-
 cipium activum, & passivum supponit essentiam lapidis extra cen-
 trum, tanquam conditionem: q^o n^o pot^o ad Centrum descendere,
 nisi extra Centrum fuisset constituta: q^o sicut volitio e^o actio vitalis
 quae p^oter primum principium activum, & passivum supponit intell-
 igentiam, tanquam conditionem, sic descensus ille vitalis e^o, q^o p^oter
 primum principium activum, & passivum, supponit alteram p^oter
 tanquam conditionem. Caput 3.º
 Proposita Vera ha.

Assers 4.º Non data conceptus univocus, & communis oibus viventibus
 Deo fidelit^o & Creaturae. Prob. 1.º Ex impugnatae aliarum Nam
 quae

Quæ Conceptum Communem tentant adstruere, et hinc difficultas
 huius questionis orta est, quod intentant aliquem Conceptum Communem,
 ubi nullus est: Prob. 2. Nam vel Conceptus Viventis datur per ordinem
 ad aliquam perfectionem producendam; et sic non convenit Aëri, qui vivit
 sine plucibus, inductione, et Volitione; vel assignata per ordinem ad per-
 fectionem, quæ non debet produci; sed potest et ipso Viventi identificari, et sic
 convenit etiam creaturis non Viventibus; item convenit Viventibus des-
 quæ perfectionum, in ordine ad quas non consentit Viventia, et ex dictis fa-
 cili colligi potest: quod in data Conceptus Communis, et Univocus est Viventi.

3. Resp. P. Alph. Nam hanc esse reiiciendam esse, quæ singulari, et
 Communem Phyl. sentiam, qui in actione immanenti Conceptum Vi-
 ventis constituit; deinde omnes asserunt dari easem Viventis, quæ sub-
 stantiam Corporum strahit, à Viventi, et non Viventi dignis debet: quod
 data hæc Viventis oibus, plantis, et Viventibus, Communis. sed quæ-
 re? Luis hoc negat: quod neque P. Ariaza, neque Pont, nec P. de Ne-
 gant Conceptum Communem est Viventi, præter comprehendit corpora
 et incorporea: præterea non negant Conceptum Viventis plantis, et aëribus
 Communem, consistere in actione immanenti sub speciali modo ope-
 randi immanenti, assignant in quo eas Vita physica oibus plantis,
 et aëribus, Communis consistat: deinde non est ad id singulari hæc
 ha, quæ non in paucis bona nota Phyl. defendata.

4. Absens 2. Data Conceptus Communis oibus Viventibus Vita phy-
 sica, hæc consistit in eo quod augeri possint perintus sumptionem, aut pernu-
 tritionem. Prob. 1. Nam Aristoteles 2. De Anima, et Aug. lib. 8. De Ci-
 vite Dei Cap. 6. et alij, vitam per nutritionem explicant. 2. quod hic
 Conceptus convenit oibus, et totis Viventibus physicis: quod est bonum. Nam
 vita, quæ vitam physicam hæret, si plantis, et aëribus oibus, Nam hoc oibus
 videtur Vita, quæ ex Conceptu suo physicam actionem requirit. et his oibus
 convenit, augeri posse perintus sumptionem, et patet; vel datur alij ex non
 Viventibus, cui Competat prædictus Conceptus: quod Conceptus assignatus
 convenit oibus, et totis Viventibus Vita physica, cui Conceptus sibi est
 alius

Alius asserentium *F. P. Hied.* Vivens Animasticum, seu phycum
Consistere in poa operandi *F. P. Hied.* dependentia autem maali de organo-
tatione, qui conceptus, nutritioem comprehendit, qua organizationem
petit, continet etiam operatioem, qua ad vitam phycam expectat, qua-
tenus actioem requirit.

45. Dices Ignis aucta p'ntus sumptioem, et in n' e Vitalis Vita phycag.
Conceptus assignatus Convenit aliis a viventibus: Prob. Ans: q' Ignis abra-
hit ad se Ceram, et oleum, ex modo quo radices plantarum alimen-
tum sugunt: Vesp. Neando. Ans. ad p'prietatem dico, ignem in abrahere oleum,
et Ceram intra se, l. p'prios aliquos, et oleum intra se contentum dis-
ponat, et in p'prietatem substantiam convertat, et faciant Viventia: sed si abra-
hit alimentum, et ponit illud *D. se applicatum, q' convertit;* atque aliis
augmentum hoc in fit p'ntus sumptioem. sed *D. p'prietatem hoc e' discrim-*
men, q' alia agentia in haent Viventem applicandi sibi passum, et ponunt
si *D. se, ignis *V. Viventem tractat abraherendi aliq' D. se, et in n' intra se**

46. *Primo* Data Conceptus Communis Deo, Angelis, et omnibus aali-
bus, qui consistit in capacitate percipiendi obiectum, et illud appetendi,
et haec Vita dicitur intentionalis: duntaxat ex p'prietate ordinem ad autem
voluntatis, istius, et sensuum, qui intentionalis appellatur: duntaxat
q' ex conceptu p'prio huius Vita in e' necessaria actio phycag, et Con-
stat in Deo, qui obiecta percipit, et appetit sine ulla phisica p'ductione.
Prob. 2. q' e' percipivum, et appetitivum *Obiecti* Convenit Deo, An-
gelis, et hominibus, qui cognoscunt, et amant: deinde Convenit brutis
animantibus, quae obiecta appetunt, et sensibus percipiunt: tandem
p'prietate haec nulla entia e', qua percipiatur, aut appetatur, q' Conceptus Vi-
ventis intentionalis Communis e' Deo, Angelis, et omnibus, et aliis
animantibus.

47. Dices *F. L'p'prietate* *D. a* hanc eam punctum difficultatis in ex-
plicari, q' sit *entia*, qua Vivunt, et operantur, quae Vitalis dicuntur, et
tales sint, at in assignata haec p'prietate quam si Vitalis, et in Vitalibus

322
Sicut generatio naturalis non est, naturalis operatio vitalis, & nihil
hominum vitale principium supponit. Post locomotiva et si
vitalis non dicata per ordinem ad motum loca-
lem, attamen vitalis appellari potest ex eo
quod sit potentia ab omnibus viventibus
debita, imo plures potentiam hanc
ab appetitu in dicunt. Et dicta
pars hac quaestione suffi-
ciant, qui plura
velit videat
Parsam
Vax
H

Ths.

127. 27.

P. Pranad.

Questio.
De Nitro physico & Altitio.

Honorū Explanatio, et Abstractū 118

1. Intellectū nō se solo, sed p̄ s̄cā a se distā intelligere, certū ē; q̄ aliq̄d existit, et nō intelligit. s. intelligere aliq̄ involvit ab illu distā, hoc aliq̄d ē s̄cā, qua illu reddita intelligens: p̄ illu intelligit p̄ s̄cā a se distā. Hanc s̄cā s̄cā m̄m̄m̄ O. D. s̄cā m̄m̄m̄ intellectioē appellat. At q̄ quonā idē significat, seu in quonā physice existat? questio ē satis difficilis; p̄ cuius decisioē, scies 1°.
2. In negotio intellectivi tria p̄ter intellectioē intercedere. 1^a ē actio p̄ductiva t̄m̄, qui s̄cā m̄m̄m̄ appellata qualitas, seu species expressa; 2^a ē species expressa; 3^a unio speciei expressae et illu; ubi claritas caa scies 2° discrimē inter speciem expressā, et impressā; hāc species expressa ē qualitas quādam, ab illu p̄ actioē, et exercitiū, quo se reducit de pota ad actū intelligendū, p̄ducta: quāque ē s̄cā representatio, seu imago, in qua p̄diata obti, q̄ s̄cā, veluti expressa, et depicta cernuntur; At species impressa nō ē s̄cā, d. causalitas, et effectivē obti representio. Est et̄m qualitas ab obto pota missa, et s̄cā ea s̄cā, seu intellectioē p̄ducit. Hāc species dici et̄m solet, obti Vicaria, q̄ illius nomine (q̄ q̄ s̄cā distat, se ipso immediate in s̄cā, influere nō pot) s̄cā et illu p̄ducit; Intellectioē nō consistere in specie impressa certū ē. questio ē, in quonā ex tribus enumeratis stat. An in actioē p̄ductiva speciei expressae; An in ipsa specie expressa; An in unioe huius et illu. Scies 3°. O. D. hāc amat, tria et̄m in obti amōe intercedere, qualitas quādam, quae impudens, et pondus in obti appellari solet; actio, seu exercitiū huius qualitatis p̄ductivū; et denique unio huius qualitatis ad Volūtē. 1° eadē questio, quae de substituto intellectioē, de substituto aut Volūtē, exagitata: quidquid de una dicatur, et de alia dicendū est. et̄m.
4. Scies 2°. Non repugnare qualitatē, sive ea sit species expressa, et obti representatio, sive pondus Volūtē in obti, quae identifiata et actioē p̄ductiva sui; Potest nō repugnare t̄m̄ et sua actioē identifiata; d. ea qualitas t̄m̄ ē sua actioē p̄ductiva: s. Mai. ē s̄cā Philosophis; imo plures, quibus nō dissentio, existimant actioē creativā identifiari de facto et suo t̄m̄. Mi. Certa ē, et Cong. legitima. His positis, in hac
5. questioe tres s̄cā p̄cipuas s̄cā, ex quibus alia pulullant, respicio. 1^a assertio

Intellectio, seu scia, qua illud reddita intelligens, & nunc consistere in ac-
tione productiva speciei expressae, & sequentia, ab specie adaequati disqui-
ritur in actione constituitur si tunc carente, & modo eam defendunt P. P.

Molina, Passas. Hurado. Coimbra. Montesin. & alii R. R. quos
res sequitur, & illustrat P. O. Peyn. in lib. de aia. lib. 2. disp. 2. q. to-
ta. 2. modo explicata defenditur a quibusdam recentibus Thomistis, &
munita citatis, & Repulsi eo fundamento, q. implicet actio sine
tunc; implicat enim fieri, & dari fieri, & produci fieri, & dari tunc.

2. 1. a affirmat intellectio
in qualitate consistere, seu in specie expressa, quae opinio rariè explicata.
dicunt quidam intellectio consistere in specie expressa per actionem a se distam produ-
ctam, & per hanc etiam a se distam illi unita. Hanc defendit a P. Vazquez.
Suarez. Ruiz, & ab aliis citatis ab Ezquerdo disp. 2. phar. sec.
1. n. 3. Alii dicunt intellectio consistere in specie expressa se ipsa unita, sed per actionem
superadditam ab illi producta. Ita P. Lugo. P. Ezquerdo ibidem n. 8
q. 1. & R. R. citatis a P. Lugo. Alii dicunt intellectio consistere in specie expressa,
non se ipsa unita, sed etiam se ipsa egrediente ab illi, qui p. inde aiunt
intellectio est qualitas quaedam materialis & sua actione identificata. Ita Card.
de Lugo tom. 1. de Incarn. disp. 16. n. 5. P. Disip. tom. 1. de ente superna-
turali disp. 23. sec. 4. P. Ovidio. Itor. 6. de aia punct. 1. sec. 3. Spin.
de aia disp. 3. sec. 1.

3. a. a. a. intellectio consistere in complexu actionis, & speciei
expressae. Ita P. Puente. Hurat. disp. 6. de aia sec. 1. Politius disp. 24. sec. 3.
sed non res eam unigenitum tradunt; dicunt alii ad intellectio utramque in sec-
to requiri, & in illius conceptu importari; alii dicunt actionem solum de no-
tate requiri; alii etiam hanc intellectio includere autumant.

Sec. 2^a

Verba 1. a. triplici solutio explicata.

1. a. Solutio. Intellectio non vivit adaequate in actione productiva speciei
expressae tunc dista ab expressa specie producta. Prob. 1. si intellectio viveret adaequa-
te in actione dista ab specie expressa, speciei expressae, quae tunc est, ideo hinc
de exeret, & subsisteret actio. d. tunc si ideo exat, & subsisteret actio;
hinc est actio: est etiam actio dista a tunc ideo hinc dista, & exat tunc; actio
namque est via ad eam tunc; sed tunc via non intenditur, & subsisteret via; sed
via

Via, ut subsistat tanus: g. Prob. 1^a. Ma. Si illud existit adaequate in actione
 dista a tanus, illud p actione reddite adaequate intelligens: g. Et illud intelligit
 nullo modo requisita species. g. in requisita, ut subsistat actio. Negat. d.
 l. mente recluso tanus, seu specie expressa, et intus est intelligens, et ignoscens,
 et obtu ignita, et illud: g. tanus ad minus intelligendi dno impitens,
 et extra se e: g. si requisita. poise e, ut subsistat actio; seu ut n data ac
 tio sine tanus. 2^a. Cong. Videtur legitima. Si neata Am. p. b. 1^a. Lus.
 ties data ga, subtu, et communicatio ga ad subtu, data effus filis fil: d.
 re, l. mente recluso tanus et data ga, nempe actio, et subtu, q. e. intus, et
 communicatio ga; na re ipsa, ut pote modus communicata: g. data effectus
 filis: d. effus filis e. intus intelligere, et ignoscere, et obtu e. ignita, et illud
 tu: g. secundo sic infero: g. tanus e. intus filis huius effectus filis intelli
 gendi, et sequenti e. adaequate illud. Prob. Cong. It, quo solo l. re, l. men
 te recluso, et reliquis oibus manentibus, si data effus filis intelligen
 di, e. intus filis huius effectus: d. Ve. l. mente recluso tanus, et reliquis
 manentibus si data hic effus filis: g.

Dices requiritur tanus non poise ut actio subsistat; neq. ut
 intus p ipsa fiat intelligens; sed ut p ipsu fiat dicens, et loquens. Ita
 intus dicere, et intelligere si n id e. tanus si requisita, ut p ipsu fiat
 dicens; g. neq. ut intelligat. Mai. p. b. dicere nil aliud e, qua pducere
 ubi: d. intelligere et n e. pducere ubi: g. intelligere, et dicere si n id e. Mi.
 p. b. intelligere in Respondentiu doctrina e. pducere specie expressa: d. exp
 va species in coruati doctrina e. ubi: g. intelligere e. pducere ubi. Prob. 2^a.
 Cluis. Vel actio dista a tanus e. filis representatio obti, l. n? si dicat t. m im
 plicat in tanus; g. filis representatio, et expressio obti e. obti imago: d. ex no
 tabilibus imago e. qualitas, et species expressa: g. actio dista a tanus e. qua
 litas, et species expressa: g. actio dista a tanus e. tanus; g. g. implicantiu: si re
 cundat g. actio dista a tanus, si e. ratio: g. neq. intellectio: na ratio, et intellectio
 si id e, snt id e. ignoscere, et intelligere. p. b. 1^a. Cong. Cognitio e. expressio, et repre
 sentatio obti: d. actio dista a tanus si e. expressio, et representatio obti: g. neq. ratio
 Mi. e. certa. Cong. legitima, et ma. sic. p. b. Obtū e. ignita, et representati
 virtutis, et q. si id e: g. a. id e. ratio, et representatio.

2^a. Conclusio. Intellectio non existit adaequate in specie ex
 pressa dista a tanus ab actio. Prob. vase communi. Intellectio e. vita in au 2^a.
 d. Vita in au 2^a. involvit q. actio: g. intellectio q. dicit actio: g. non existit

5

to.

In specie expressa tñ ab actioe dista. Dicitur Vita physica q̄ includere
 et actioe, sicut Vita intell̄, qualis è intellectio. 2^a. 1. Vivere è ab intrin-
 seca se movere: q̄ Vita in au 1° sive physica, sive intell̄is è motus ab in-
 trinsecis; d. ois motus è actio: q̄ Vita in au 2° sive physica, sive intell̄is di-
 cit actioe. Vm huius impugnationis percipis ex dictis disp̄ de viven-
 ti. 2^a. 2. Dicere, et loqui interiori è intelligere, et intell̄it̄ vivere: d. di-
 cere, et loqui interiori è p̄ducere v̄tū, et neḡta dicit actioe: q̄ intelligere,
 et vivere intell̄ita dicit actioe. Mi è certa. Ma. p̄bta. Ex Aug. qui explicans
 illud. Math. i. Cogitabat intra se dicens. inquit in hac v̄ba, quã dicit q̄
cogitatioe locutioe si certis. p. 2ª dicit. Aug. intelligere, vivere intell̄it̄,
 et cogitare p̄ eadē h̄aucta, ac dicere, et loqui interiori.

Probta. 2. Conclusio. Voluntē
 amare è aliquid agere: q̄. It̄ non intelligere è aliq̄ agere: q̄. It̄ intelligere
 v̄tra it̄ta, et specie dicit actioe. 1^a et 2^a. Conq̄. tenet. An. p̄bta. Si Voluntē
 amare, n̄ è aliq̄ agere, Voluntē amare è mere passivē se habere, et
 veluti inanimatū quoddā instrumentū: d. hoc è falsū, et oppositū tri-
 dentino. sec. 6. Canon. 2. aienti. Si quis dixerit lib̄ h̄is arbitriū a Deo
motū, veluti inane quoddā, nil ois agere, sed mere passivē se habere ana-
tema. i. q̄. Voluntē amare è Voluntē aliq̄ agere. Arguta. Si Voluntas dñi amat,
 nil agere, n̄ vivere 2^a. Conciliū, sed se habere veluti inane, et mortū per-
 nitēs instrumentū: q̄. Voluntē p̄ amorē vivere è aliq̄ physici agere: d.
 Voluntē amare, et it̄ta intelligere è vivere: q̄. è aliq̄ agere.

Probta. 3. Conclusio. Si intellectio
 v̄nicē v̄stare in specie expressa tñ dista ab actioe, eo p̄vise q̄ ea species mi-
 xta it̄ta sive p̄duceret, sive egeret, et physici ab ip̄so; sive a Deo p̄ ru-
 paddita actioe p̄duceret, it̄ta intelligeret p̄ ip̄sā: d. hoc n̄ è dicendū: q̄.
 Ma. è adversariū. Mi. igit̄. p̄bta. Si it̄ta, potet intelligere p̄ specie expressa
 a Deo p̄ducta, et ip̄si v̄nitā n̄ abio recluso, Voluntas potet amare eo p̄vise
 se q̄ mixta qualitas ip̄si, quã pondus dicit, et̄m si h̄ac qualitas p̄duce-
 ret a Deo, et et̄m si it̄ta n̄ p̄cognovisset obtū amandū: d. hoc è falsū: q̄.
 Si species expressa mixta it̄ta, it̄ta n̄ intelligeret p̄ ip̄sā. Ma. p̄bta. Lucet
 data subtū Capax, q̄a, et communicatio q̄ ad subtū, data effectus gl̄is;
 imo effus gl̄is, n̄ distat ab his tribus, nisi penes explicitā, et impli-
 citū; n̄ p̄vise q̄ ea qualitas, seu pondus mixta v̄luntē, et̄m si p̄du-
 ceret a Deo; n̄ reclusa q̄a, quã è qualitas, subtū Capax, q̄ è Voluntas, et
 mu.

Communicatio, seu unio huius qualitatis: 3. daretur effus filii: d. effus filii i
 voluntate amare: 2. facta tali supposito voluntas amaret. Dices voluntas
 sine optioe n̄ est subta Capax, quapropter lit daretur qua, voluntas, et unio
 idaretur effus filii amandi potest esse optiois. 2. 1. q. 2. Voluntas est ad qua
 ta qua, et istius adaequata subta, quae amat: 2. lo. scire, q. d. d. Voluntas immu
 nicata volunti, hanc amaret: d. data ea qualitate p̄ducta a Deo, et unita
 volunti, daretur Voluntas immunicata volunti: 2. voluntas amaret. 2. 2.
 Si p̄ impossibile voluntas seipsa ante optioem p̄duceret eam qualitate, seu pon
 dus in obtu, voluntas amaret; vel dicit, q. e. amare? Vel teneris dices
 optioem ingredi ceptum filii amari, sed tu nil aliud daretur, nisi qualitate
 voluntas, et communicatio qualitatis ad voluntatem: 2. lo. scire, q. hanc tria den
 tur, et data subta Capax, et data effus filii. Nec vale si dicas in casu
 posito in Mai. Ultra hanc tria dari actionem, qua istius qualitate p̄duceret,
 Na. p̄ te ea actio s̄t in istu nil ad intellectioem p̄ducit; nil in voluntate ad
 amorem p̄fert.

13.

3. Conclusio. Intellectio adaequate vivit in qualitate, seu specie expressa
 n̄ adaequate identificata et actione, qua ab istu p̄ducitur, et quae ab istu es
 sentialiter dependet. Probat. 1. Intellectio ex 1. conclusioe n̄ vivit in sola actione
 p̄ducitur specie expressa, aut istius unio ad istu, et ex 2. n̄ vivit in
 sola expressa specie: 2. Intellectio essentialiter claudit specie expressa, et ac
 tioem: d. n̄ claudit specie expressa, et actionem n̄ distans: 2. eas claudit n̄ iden
 tificatas. Mi. subta p̄ta. Intellectio id essentialiter includit, et in eo vivit in
 quo vita intelligit. d. Vita intelligit n̄ vivit in qualitate, et actione distans: 2.
 Nec intellectio. P. Mi. Vita intelligit in eo vivit, p̄ q. istu intelligit vivit: p. Vita
 intelligit vivit in qualitate, et actione, istu vivit tu p̄ qualitate, tu p̄ actione.
 d. istu n̄ pot. vivere p̄ qualitate ab actione distans. 2. Vita intelligit n̄ vivit
 in qualitate, et actione distans. P. Mi. Per id istu vivit p̄ q. ab intrineco se mo
 vet: d. istu, nequit ab intrineco se moveri p̄ qualitate distans ab actione;
 na. ois motus est actio: 2. istu n̄ pot. vivere p̄ qualitate ab actione distans. Hinc
 p̄ta. positive. Intellectio vivit in qualitate se ipsa ab istu essentialiter ege
 dente, et sequente et actione identificata. Na. si intellectio vivit in quali
 tate, istu p̄ ea vivit: 2. istu p̄ ea qualitate se movet ab intrineco: p. ea
 qualitas est motus ab intrineco istu: d. qualitas, quae se ipsa est motus
 ab intrineco istu, se ipsa ab istu ege dente, et pat. q. d. d. qualitas
 se ipsa ege dente ab istu: p. identificata et actione. 2. Probat. Conclusio.

Praecipua solutio, qua potest probari potest adhiberi. De receptu intellectio
 e species expressa: d. n. species expressa p. superaddita actioe pducta: q. e species
 expressa, se ipsa procedens ab illius, et sua actioe identificata. Ma. p. p. p.
 De receptu intellectiois e q. i. imago, et representatio obiecti: d. n. q. i. ima-
 go, et representatio d. active: q. q. q. i. imago, e filii representatio obiecti: d. imago fi-
 lio, et representatio filii obiecti, e species expressa: q. De receptu illius e species exp-
 ra. Mi. subita e certa. Mi. sylogismi proba. Si de receptu intellectiois d. e q. i. ima-
 go, et representatio obiecti active, eodem iure, quo intellectio e obiecti representatio, exit ob-
 iecti representatio tu illius; tu species impura, eo d. discrimine, q. illius, et spe-
 cies impura e coarscens exunt activa representatio activitate virtutis; in-
 tellectio v. activitate causalitatis: d. hoc e falsu. inde imo sequitur, magis
 u. activas obiecti representatioes illius, et specie impura, qua intellectio ipsa, e acti-
 vitas potius representata in ea, qua in causalitate. p. Prob. 2. Mi. illa. Na. si
 de receptu intellectiois d. e q. i. obiecti representatio active, in eo d. su exit vera
 huc p. p. Intellectio, seu actio e representatio obiecti, in quo vera e haec. Calefa-
 cio e calor: d. hoc e incredibile. imo qui sic diceret, calefactio e calor in-
 deret: q. De receptu intellectiois n. e d. i. passive active obiecti representatio.

Mi. sylogismi proba. Species expressa e quaedam ima-
 go, et representatio obiecti n. inanimati, et veluti mortui modo obiecti percipien-
 s et representans: d. vix modo illius p. datae veluti omnibus q. adubrans:
 d. imago n. mortua, sed vix modo obiecti adubrans, n. disinguit ab actioe: q.
 de receptu intellectiois n. e species expressa p. actioe superaddita pducta. Ma. vide-
 ta certa, alias n. aliter species expressa est imago obiecti, qua pictura in tabu-
 la e Caraxi, aut Alexandri imago, et p. terea: n. est vira imago, qua easce
 denominaret obiectu intellectiois vivens. Mi. proba. Imago vira emittit dicit r-
 titiva ipsius in e. vira: d. obiectu illius percipit in e. vira e actio, et sup-
 pone ex dis. p. de viventi: q. Imago vira constituta p. actioe: q. identificata
 e actioe. Constat. tota probatio duplici: p. base. Non si sine necessitate mul-
 tiplicanda e entiter: d. n. e necessitas statuendi specie expressa dista ab actioe: q.
 proba. Mi. si aliqua est necessitas maxime ne data tanus identificatus
 sua actioe: d. hoc n. e inconveniens. p. Mi. proba. 1. q. plures ponunt
 de fato, et monuit supra tra identificatu e sua actioe creativa. 2.
 q. in actioibus intellectioibus, eo q. sua obiectu imagine vira n. h. et spe-
 cie illius eas, p. indistinctioe ipsa ab actioe. Et nunc p. e identit. e.
 3. q. si vitantra quatuor entiter, quas alii in negotio intellectiois et minus

Meditantia. Na alii in illius stingera aiunt specie expressa, actioe huius pduc-
 tivā, vniōe speciei expressa ad pōā, actioe pductivā huius vniōis, oia inter se
 dista; imō si eductioe a pōā, et Reptione disjungunt, alias duas sententia ad
 mittere, nēpē receptioe vniōis, et speciei expressa; nos v. has sex entes in vna
 iungimus: Na species expressa coniungit & sua actioe, & sua vniōe, & huius ac-
 tioe pductivā, et & sui receptioe identificata. Ex q̄ hoc fit p nra opinioe re-
 flexio. Vbi pbale ē has sex entes in vna sfluere, n̄ ē necessitas sex entatū
 acerbum, & faciscutū colligare: d. pbale; imō equē ac oppositū ē pbale,
 sex entes in vna sfluere: q̄ n̄ ē necessitas. Consta. D. Auctoritate Aristoteli, &
 Dion. Thom. Aristotelis auctoritate suadet, qui tradens digna: intra artes
 ad opera externa ordinatas, et adificatorias, et facultes has, que ad opera-
 tiones internas dirigitur, v. illas, et potentia visiva hoc discrimē intercede-
 re affirmat, q̄ adificatoria pducit tū distū ab actioe, p hac vba; quorū?
 n̄ ē aliud quoddā aliud opus, pter actioe, in ipis met actio ē, vt visio in viden-
 te, speculatio in speculante, et vita in aia: s. D. Aristotelem tenus, seu qualitas
 pducta p actioe pōā vitalis sive i illas, voluntas, sive pōā visiva, aut que-
 libet alia pōā maalis identificata & sua actioe.

15.

Auctoritate Dion. Thom. etm pbata. Opusc. 2. trat. de
 pōāmentis aientis, silita intelligere, et sentire si actioes immanentes;
 q̄ dicunt aut intelligendi, et sentiendi ēē actū in intelligenti, et sentienti; hęc
 actio immanens n̄ ē de pōāmento actiois. sed n̄ alia rāōe dicit actioe eā
 immanente n̄ ēē de pōāmento actiois, nisi q̄ n̄ dirigitur a tano: p actio in
 qua vilit itlectio n̄ dirigitur a suo tano: Vbi pbata. Actio de pōāmento
 actiois ē mediū intra tana pductū, et principiu pducens: d. actio indita
 a tano n̄ ē tale mediū, vt pat. p. n̄ alia rāōe dicit. Doct. actioe immanen-
 tē n̄ ēē de pōāmento actiois, nisi q̄ n̄ dirigitur a tano.

16.

Ex dictis p meliori nra doctrina intelligentia. Infero
 1. Itlectioe n̄ id ēē qualite & actioe identificata; sed etm & vniōe quali-
 tit ad pōā; nā ea qualitas ē actio: d. actio vt pote mās se ipa vniō, et
 sua vniōe identificata: q̄. Infero 2. Vniōe tū identificata & qualite, et
 actioe si pertinere fit ad itlectioe; sed id maalis, et identicē, pertinet
 v. q̄ vilit ad effū file intelligendi. 1. pars pbta. Itlectio q̄lita sup-
 ta vniōe pōā ē, qua illas tū q̄lita; tū actioe fit itligenti: d. v. vniōe
 dicit qualite. 2. actioe; neutra tū dicit vniōe: q̄. Vniōe n̄ p̄tinet q̄lita
 ad itlectioe. Proba 2. pars. Effus file itligenti sūt quilibet alius et

Offus: felis e' gra. unita subto Capacit: d. ad hoc agregatū felitū, & substitutivē
 ptinet vno: q. vno q. & substitutivē ptinet ad effū felē intelligendi. Inferes. 3.
 Receptionē vnois, & qualitatē lit & actioe, & vnois identifiatā nō ptinere
 q. ad intellectioē; sed id maallita, & identitico: ppter eādē rāse q. quā nō p-
 tinet vno; neq. ppter eādē rāse) ad effū felē intelligendi.

Inferes. 2. Vtrāq. felitū tā qualitatē, & actioe, & substitutivē
 id, tā actiois ptinere ad receptū felē intellectiois, amoris, visiois, & curio-
 libet aut. pōa vitalis: q. de receptu intellectiois, idē de ceteris, nō mō; e. q.
 i. imago viva: d. imago viva in nō receptu felē includit qualitatē, & actioē:
 p. intellectioē. Inferes. 3. felitū actiois, & qualitatē ad sumū rāse rācata
 disjui; dixi ad sumū; q. felitū nec rāse rācata disjuntur; q. eo ipso q. ac-
 cipiata species expressa, seu qualitatē, accipitā vt imago viva: d. imago
 viva nequit accipi sine actioe felitū inclusa in receptu vita: q. eo ipso q.
 accipiata species expressa accipitā actio: sed nequenter nō disjuntur rāse
 rācata, sed ad sumū pener explicitū, & implicitū. Inferes. 6. intellectioē
 nec de pōa absoluta posse substitui in alio subto sive intellectu, sive in intell-
 ecto dicto ab eo a quo egradita. Nā intellectio ē qualitatē p. suā essā egradiens
 a suo principio, & subto: d. huiusmodi qualitatē nulla pōa pot. substitui in
 alio subto: q. Luare nō sō dicimus, intellectuē in lapide, & q. substitū nō red-
 dere subto intelligens: d. dicimus, nō posse substitui in lapide, neq. in alio sub-
 to dicto ab eo, a quo defacto egradita; nō posse in quā p. receptionē in ipso
 substitui. E. em. incapax lapis sūt pducendi, ita recipiendi intellectuē, aut quem-
 libet aliū aut vitale, lit pōit ei vnois, lit p. vnois superadditā, de quo nō
 Curo.

Sectio 3^a

Solvuntur p̄cipua obiectioes.

Ob. 1^a. 1^a solutio. Intellectio ē vita in au. 2. Vita in au. 2. substitit
 adquate in actioe a qualitate dicta: q. & intellectio. Proba. Mi. Vita in au.
 2. ē motus, ab intrinseco pōa vitalis: d. motus, ab intrinseca vitalis, sus-
 titit adquate in actioe a qualitate dicta: q. Consta. Per actioē a qualitatē
 dictā substituita illu. vivens vita rādi: q. de rāse intellectiois sō ē actio dicta a
 tans. Ans. p̄bata. illa actio secluso tans ē immanens, & nō ē simplex emanatio: q.
 In ea actioe nil deficit ad vitalitē: q. ea actio vitalis ē, & ptinens ad aliquā
 a vita specie; nō ad aliā, quā ad specie vitā rādi: q. illa actio secluso tans
 substituit illū viventem vitā rādi.

Disq. Ma. Intellectio est vita in au 2° physica. Neg. Ma. intellig. Conc. ma. & Disq. mi. Vita physica existit in actioe p^omitti, l. Conc. mi. Vita illis neg. mi. & silita disq. sequens syllogismus. Lit. g. Vita physica sufficienter saluata p^oducens hanc in dista; secus vita illis, qua, q^o est motus ab intrinseco p^o vitalis illis, qua sibi facit p^oens substa; in saluata in sola actioe; sed in actioe, & qualitate; Namq. p. claudit titulo vita, imaginis, & representatis. Ad Confusio neg. An. Na vita ralis titulo vita, & imaginis in saluata sufficienter in sola actioe. Ad p^obasē Resp. Quod si p^o p^omitti dari pot actio p^o vitalis a tanto dista, illa actio faceret ratiō vita, d. in vita ralis, qua inaduate identificata & qualitate. Sed si vis neg. 2° Disq. do suppositu & actio. in eo em suppositu, l. posse dari, l. salti est p^omitti dicit in vita intli ratiō actioe a ratiō imaginis, & qualitate; q^o falsu est suppositu siliti.

20.

Ob. 2°. Intellectio est gra qua illud facit sibi p^oens illud obtu; & intellectio est gra qua illud p^oducit p^osentia intli. d. p^osentia illis & species. Ex p^o p. intellectio est gra, qua illud p^oducit specie ex p^o hanc gra est sola actio; p. hanc actio est intellectio. Disq. 2° sequens. Intellectio est gra, qua illud p^oducit p^osentia illi dista. Neg. identificata & actioe. Ond. Cong. & occurr. reliquis. disq. Ultima mi. Hac gra est sola actio solitudine excludente tanu dista. Ond. solitudine excludente tanu identificata neg. mi. & Cong. Instabis. Actio p^oductiva p^osentia physica, & caloris, disq^onta a p^osentia physica, & calore; p. actio p^oductiva p^osentia illis disq^onta a p^osentia illi. Neg. Cong. fundamentu em q^o data p^o indistincte p^osentia illis a sua actioe p^oductiva in data p^o indistincte p^osentia physica a sua actioe p^oductiva, neq. caloris a sua actioe p^oductiva. fundamentu a est p^obas nra. 3° conclusio.

21.

Ob. Contra. 2° solutio ex P. L. quicquid. Intellectio est id, quo illud p^ocipit, ad se trahit, & sibi facit p^oens obtu. d. hac oia p^odiata sibi speciei ex p^o p^o adaptari; & intellectio existit in sola specie ex p^o. mi. p^obas. 1°. Per ea gra illud p^ocipit, ap^ondit, & sibi facit p^oens obtu, qua illud se p^osentat tanquā imago illius; d. hac imago p^oes i species ex p^o. 2°. La. de receptu illius in i actio. Deu em intelligit & in p^o actioe; p. sola species ex p^o est de illius receptu. 3°. intellectio est id, quo illud tenet in obtu; d. illud in tenet in obtu p^o actioe; p. intellectio in i actio, & species sola. mi. p^obas. De receptu actioe in i tenet in tanu cuius i actio; d. obtu in i tanu actioe; & species ex p^o. 2°. Picta in efficit nra

In Prototypi imaginē, dico optioē, venire p̄ actioē qua pingit imaginē,
 sed p̄ ipsā imaginē: p̄ illū, qui quasi pictor ē naturalis, n̄ facit nos ve-
 nire in optioē ob̄i p̄ actioē; d̄ p̄ imaginē, quā species expr̄a. Tandē ex P.
 Luisos. Solū ē substantia identifiata & sua intellectio; d̄. hęc substantia
 intelligeret independentē ab actioē: p̄. de Conceptu illiōy n̄ ē actio,
 & illa species expr̄a. Mi. & Cong. tenet Ma. p̄bat. tota r̄as d̄igendi sub-
 stantia ab intellectu; ē q̄ pot̄ au d̄ari substantia, quin an intelligat; d̄. po-
 ter̄ ē substantia se ipsa r̄p̄ detanata ad an intelligendū alio. Ob̄i: p̄. Cong. p̄.
 hęc ex Div. Thom. 1. par. 1. quart. 32. artic. 1. ad 3. Intelligere aut̄ importat
illā habitudinē intelligentis ad r̄ intellectū, in quo nulla r̄as r̄igini importata.
 p̄. Div. Thom. in intellectu n̄ int̄veniat origini, & actioē sentit, sed illā spe-
 ciē expr̄a.

Multa s̄ hęc, sed levia, & quę p̄bant quidē intellectuē de gli dicere
 qualitē, q̄ libentē damus, ad solā qualitē dicere n̄ suadent. Neg. Mi.
 Argū, & d̄ig. Ma. & p̄bari. Per eā q̄ illū percipit ob̄i, quē illud r̄p̄en-
 tat tāquā imago viva; & qua intelligens redit, & int̄ta vivens, & ab int̄tin-
 seco se movet. Cond. Ma. ab̄ta. Neg. Ma. & d̄ig. Mi. hęc imago viva ē
 species expr̄a Cond. n̄ viva neg. Mi. & Cong. Recolle p̄ p̄bari 3^a solutioy.
 Ad 2^m Resp. de receptu intellectu creatū ē actioē, secū intellectuē Divinū.
 Nō em̄ data receptu immuni, & v̄nrocu. Vite Deo, & creaturū, v̄ suo lo-
 co dicit̄. Adde p̄bare argū int̄ta creatū n̄ intelligere p̄ qualitē d̄itā; q̄ p̄
 qualitē d̄itā n̄ intelligit. Resp. 2^a. Deū em̄ intelligere p̄ actioē n̄ ē r̄ d̄itā,
 sed secū identifiata, & quā i substantia, & n̄ accidēt. Ad 3^m d̄ig. Mi. in-
 t̄tus n̄ tendit in ob̄i p̄ actioē p̄ductivā ob̄i Con. p̄ actioē p̄ductivā v̄bi,
 seu species expr̄a vive d̄itā, vive identifiata & actioē neg. Mi. & d̄ig. Ma.
 p̄bari. de receptu actiois s̄ ē tendere in tanū via p̄ductiois Cond. Via r̄-
 p̄sentatioy neg. Ma. Vt̄q. em̄ ē tanū, & ob̄i r̄p̄icit actio, & v̄t̄q. x^a cu-
 ius. capacitē denominat ob̄i optū, & r̄p̄entatā, & tanū p̄ductū. Sūt v̄rio
 p̄tā v̄denti, & ob̄i v̄ia denominat. Ad 4^m Con. anti. Neg. Cong. q̄ imago
 m̄dia quā pictor nob̄i protipon manifestat, ē mortua, & inanis imago; at
 species expr̄a ē imago viva, quā sequentē actioē dicit.

Ad 5^m neg. Ma. & Mi. p̄bi, quā n̄ p̄bata. V̄o t̄ n̄andi ē; q̄ talis
 substantia se ipsa detanata ē ad r̄gnoscendū r̄p̄ alio. aliqua operatioē h̄eret,
 Nō immediate & ipsa ad operatioē n̄ consciente; q̄ ē absurda; q̄ eā operatioē h̄-
 beret a se. Ad Conf̄ōē ex Div. Thom. Resp. dupliciter. 1^a Quā dicit̄ intellectuē nul-
 lā r̄as ē

Quasi originis importata. Illige nullam esse originis, & pductoris ubi, im-
portata est originis, & pductoris ubi. 2° pot dici, nullam esse originis importa-
ti dicitur ab specie expressa, q^o e^o nra soluta.

23.

Contra 2° solutio in primis militat obiectio intendentes illo-
tio n^o consistere in qualitate identitata & actioe; ppter necessitatem distinctioe tertia
sua actioe; Obiectio t^o hoc v^o e^o i^o de actibus pducuntibus tantu^o physicu^o,
aliter dicendum e^o de actibus pductivis tanoru^o vitaliu^o intellu^o; pbari-
mus em^o positivè tanos vitales illis, se ipsi a suis p^ois egredi, & sua
actioe identificari; ppter quod huius claris obiectioe obstant suo loco in
P^orica

24.

Ob. t^o 2°. Si aut vitales se ipsi pcedunt a suis p^ois sine actioe di-
ta, erunt mdi: d. n^o si mdi: g. Mi. p^ota. N^o aut vitales debent scedi p-
fectiones qua^o possint; d. pfectiones si, n^o si res absoluta, qua^o si sint mdi: g.
Resp. aut vitales; q^o vitales in au 2°. & q^o experimente, obia e^o pfectioe,
qua^o alia res absoluta i^o n^o si g. pfectione; ex receptu generico mdi; sed ex
receptu specifico talis mdi. Ob. 3°. Si aut vitales se ipsi essentialitate pcedunt
a suis p^ois, sequitur habitus adquisitos naturales n^o ad facile posse; sed
ad simplicitate posse requiri. hoc n^o e^o dicendum; q. Ma. p^ota. Si aut vitales
se ipsi essentialitate pcedunt a suis p^ois, aut vitalis de facto pveniens ab
h^oitu, essentialitate ab illo pcedit; q. fieri nequit simplicitate sine ipso abitu; g.
h^oitus requiritur ad simplicitate posse. Congra. 4°. Si aut vitales essentialitate p-
cedunt ab eis p^ois a quo essentialitate pcedunt, aut vitalis supernaturalis, v. g. Vi-
rio beata, qu^o mdi pcedit ab illa, & lumine gloriae, n^o poterit pcedere ab
illu, & ipse extrinsecus assistente, & presente vices luminis. hoc opponit
11. 1° muni N. N. assententia scurru^o luminis gloriae posse supplet p au-
xilliu^o extrinsecu. Congra. 5°. Ex div. Thom. aiente. Causa e^o dicere Deu
n^o posse facere p se ipse eis detanatos effus, qui fuerit p quod. Causa
creata; d. si aut p se ipse pcedunt a suis p^ois essentialitate, illi (vitales illi-
24) n^o poterunt a solo Deo fieri; g^o nra 11° opponit. Div. Thom.

25

Ad. Argu^o Resp. 4°. h^oitus n^o scurru^o effective ad au, habitus im-
quam naturales. 5°. nullus aut vitalis est essentialitate obligatus, & pcedat ab
hoc, t^o illo h^oitu; q^o a quolibet pot pcedere. 6°. n^o e^o requirite ad facile posse.
Resp. 2°. admissis scurru^o effective h^oitu naturali in au, Resp. q. hunc
au^o vitali numero; imo neq. hunc in specie, n^o posse p^ois ab h^oitu hoc;
l. illo; n^o quilibet e^o essentialitate obligatus, suo p^ois ad equato, cuius v^o h^oitu
hic

Hicinus. Aliū autē vitālī essentialitā distā ab isto, posse pcedere sūl ab ihu,
et auxilio extrinco, l. ab alio hitu. 2° habitus adquisitus n̄ requisita ad
simplicitā posse autē vitālī; nā autē vitālī pot pcedere, ab auxilio extrin-
co; adquisita tñ ad posse hunc n̄ autē; q̄ ab illo pcedit. sub q̄ tñis dis-
quer. Ma. 1° ylogismi.

Art. 1. 2°. eodē mdo resp. disq. Ma. Visio beata, quā mdo
pcedit ab ihu, et lumine, n̄ poterit pcedere ab ihu, et oīpōa; eadē visio, l.
n̄. l. 1. specie. Odo. ma. alia visio essentialitā distā d. N. ma. Itaq. q̄ dicita vō-
lū luminis, posse simplicitā p auxiliū extrinco suppletis; n̄ dicita eadē
visio, quā fuit ab ihu, et lumine, fieri posse ab ihu, et auxilio extrin-
co oīpōa; nā hac visio ē essentialitā aligata suis pāis; sed asserita, posse eli-
ci visioē beatā ab ihu elevato p auxiliū extrinco. Hac autē visio est
essentialitā distā ab alia; q̄ hac haeret p̄ditā essentialitā pcedendi ab ihu, et
auxilio extrinco; illa autē haeret p̄ditā essentialitā pcedendi ab ihu, et lumi-
ne. P. d. 2. 2°. resp. ex P. Lūian. l. Thom. intelligi debere de effectibus, s̄o
absolutis; sicut de effectibus, q̄ qui m̄diis, respiciunt essentialitā aliq̄
p̄isū, quales s̄i autē vitales; pot q̄ Deus pducere se solo q̄ pot caa crea-
ta, dū m̄diis n̄ est p̄ eā tñis, tūc pductioē repugnare, a Deo solo pveni-
re; sic fia, Deo concurrente, pot dare suū effū filī p̄mariū; et tñ Deus
sine fia n̄ pot effū filī p̄mariū tribuere. g. silita.

Sec. 2^a

De Verbo mentis.

Superest p̄ disputatōis oplemento discutere. Quid ē Verbū mentis?
Verbū mentis, q̄. Vbō extans m̄diis quo scriptū mentis aliq̄ manifestamus,
translaticia, et metaphasica n̄n̄ p̄tione nomenclaturā trahit) in qua-
libet illectioe invenire certū ē; q̄ in oī illectioe data qualitas ab ihu
pducta, sive ab eo distā, sive p̄tione identigata: d. hac qualitas ē v̄bū; q̄ in
n̄ illectioe data v̄bū. Ex his vno ictu hanc dari v̄bū deinde q̄ illud ē.
Est q̄. Vbū mentis species ext̄sa p̄ actioē pducta, et p̄ actioē illectata, seu
hærens ipsa illectio, seu optio. P. hæc adducta ab h̄zin. Vbū mentis
data ab hoc v̄t ihu, intelligat. d. p̄ ext̄sa optioē abiq̄. Vbō disto intelligit. g. Vbū
ē ipsa optio. Mi. P. optio v̄bū ē filī; v̄bū imago m̄diis qua ihu, illecta p̄-
cipit v̄bū; g. ihu hærens optioē, hæc filī exp̄tioē, imaginē, et p̄ceptioē;
d. implicat ihū hære filī p̄ceptioē, imaginē, et representatōē v̄bū, quim illi-
gat

Intelligat obtū: q. itur p sola cogitōe intelligit. Itē. Nō ē id, quo itur quasi loquitur: d. id, quo itur sibi loquitur, ē id, quo sibi representat obtū, et hoc ē ipsa cogitō: q. Nō ē cogitō.

27

Sed ē difficultas, an itur cognoscat obtū in Nō tāquā in medio prius cogito. Thomista plures p affirmativa pte militant, p negativa stat Teruitarū agmen. P. brevitas. Nil impossibilitatū, seu nullā pportioē haens ē obtō, pot ēi mediū, in quo prius cogito, cognoscat itur obtū. d. tale Nō nulla pportioē haet ē obtō: q. nequit ēi mediū, in quo prius cogito, cognoscat itur obtū. Mi. P. Nō ē pure intanū, obtū sepe extans, Nō parū pfectū, obtū sepe pfectissimū: d. pure intanū nullā haet pportioē ē extans, neq. parū pfectū ē pfectissimū: q. Itē. q. experientia notū ē, nos dū cogimus, n aliud cognoscere quā obtū. Quis nāquā aliud, q. cogit, ignorare apprehendit prater obtū: q. n ē id, quo tāquā in medio prius cogito, cogita obtū. Itē. 2. Nō, q intanū ē minus notū, quā obtū: d. mediū cogendi aliud, debet ēi notius, quā id, q. cogita: q. Mi. P. obtū, q. cogita in xi cogendi mediū, et illud penetrandi: d. hoc n stat, quin mediū i notius, quā id, q. cogita: q. Itē. 3. It in Nō cogere obtū, tāquā in medio, neve erat q. Nō cogere, et mexū ē nā mediū cogitū et indifferens, n pot ducere in obti cogitōe: d. Nō, et quisque expedita, n ita cogita: q.

28

Ob. Eodē obtō manente variata cogitio: q. q. variata Nō: Neg. Conq. Variata q. q. Variata prius pducendi cogitōe. Ob. 2. Si quis diū videret solē, postea clausis oculis videt lucē: q. q. nō videt Nō. Neg. An. et P. Oriedo. Iunc em n videmus lucē; sed itur delusus existimat pōā vivā videre obtū, et reverso illud n videat. Itē, in vitrio triangulari stringere plures aiunt; existimat em itur per vitriū representari colores; sed deluditur.

Faint, illegible text covering the majority of the page, appearing to be a list or series of entries.

11

Indiget... (faint handwritten text)

27

Indiget... (faint handwritten text, main body of the page)

29

Indiget... (faint handwritten text, lower section of the page)

Indiget... (faint handwritten text, bottom section of the page)

Disput.

De actu & memoria intellectiva, et de modo cognoscendi, quem habemus pro hoc statu.

Sec. 1.

De actu agente, et possibili

1. Cum per potentias materiales obta species cuiusvis pot. per species proprias ipsarum sentimus, ea sensatio mittit specie sui ad sum internum, qui ea adiutus internam elicit sensatiōem obta percepti per sensus, et ea sensatio aut phantasia vocata, sicut et ipse sui internus vocata phantasia. tam in communiter nominata sit in propria phantasma, aut illi phantasia. Hoc phantasmate adiutus intellectus eligit cogitiōem obta sensati, seu percepti perus; 2^a illius species illius in hac, nec obta potest distantia potest illi illam mittere; neque sensatio externa propter distantiam ab ea potest, in qua intellectus exercata, potest immutate fittu securrere. Difficultas est qua haec phantasma materiale iubet illi ad cogitiōem spirituali.

Alii dicunt curare illi, quod illi talia quae obta, et principia producit specie interna spirituali, aut potest et illi intellectus producit, in qua illi dicitur in agente, et potest, seu phantasia. Dicunt agens quatenus et phantasmate producit specie spirituali interna, et possibili, s. potest quatenus et specie hac producit intellectus. Alii vero 2^a Obiecta non admittit, sed censet phantasma materiale immediate et illi securrere absque ulla specie spirituali interna ad primam obta cogitiōem. In qua 1^a illi est potest, et potest agere, et potest prima cogitiō obta perus percepti, et agens quatenus et haec cogitiō a se elicit, producit in se speciem talis cogitiōis, et dependentem ad secundam specie memoratiōem obta.

In qua 2^a Obiecta est 1^a Phantasma materiale securrere mediate, et immutate efficientia ad primam obta cogitiōem, et si de qua dicitur, et quod securrat nominari obta ad cogitiōem, sicut specie impressa virtualis ad intellectus libere 2^a ea tenus securrat et conditio, quatenus est applicatio physica, et intentionalis obta ad potest intellectiva; sed neque de 2^a illi in physica se potest in intentionalis; et nihil uterentur se illi; Unde phantasma, si potest dici applicatio obta; et perit videri obta, tamquam ipsius subiectu debentur illi, et principia obta ad cogitiōem huius obta et alio.

Cetera est 2^a Pro hoc actu nil posse illi cognoscere independentem a phantasmate; quod illi in hacat in se species obta cognitae, nec a Deo ea

Accipiat, q^a nⁱ ad hoc fundamentū, minime duntaxat: sensu pot
determinari ad cognitionē, p^r species, scilicet p^rductas in se intrens ab ac-
tibus extensarū poarū. Hic autē species in se intrens p^rducta idē ad
cognitionē deseruiunt, q^a nⁱ p^r phantasma p^rducunt phantasma scurrans
& illu ad intellectiōē, in se mox explicando. His positis ē difficultas,
An phantasma immediate & illu p^rducatur intellectiōē, an sō mediati,
media specie impressa spirituali, quā nⁱ & illu agente immediate p^r-
ducatur intellectiōē.

5. Dico h^o stando rati, p^r se habet ē phantasma immediate scurrans
nⁱ & illu ad 1° obti cognitionē abque specie impressa spirituali. P^r h^o
phantasma ē immensitate applicatū illu ad p^rducendā intellectiōē, si-
cut & aduersarij ad speciem impressam intelligibilem spiritualē: de
nullo alio capite impediri pot^{est} a immediata p^rductiōe intellectiōis, q^a P^r h^o.
Nequit impediri ex capite spiritualitatis cognitionis: t^r q^a p^rducit speciem in-
telligibilem spiritualē. Tum, q^a nⁱ & illu substituit, sicut p^r se habet naturalis it^r
principis supernaturalis, principia adaequata ad alia: supernaturales, ad
cognitionē spirituales: id nullū ē aliud impedimentū, t^r aigna illud, q^a P^r h^o.
T^r nⁱ multiplicandū ē: id nⁱ necessitas ponendi ad 1° cognitionē obti specie
spirituali a phantasmate dista: q^a P^r h^o. Diunctū ex p^r se habet phantasmate
p^rporcionatū ad cognitionē spirituale p^rducendā: q^a An. P^r h^o t^r ex nupis dictis.
T^r h^o, q^a illi diuncto respondēt res flites cognitionis, nempe q^a sit vitalis, spi-
ritualis, talis obti, & q^a ab eo immediate p^rducatur talis cognitio.
6. Ex his inferre, t^r inutilitate disqui illu in agenti, & pot^{est}, siquidem speci-
ei impressa spiritualis nⁱ p^rducatur. Idē idē dicitur illu illustrare phantas-
ma, q^a & phantasmate substituit principia proxime potens cognoscere obti,
q^a ab eo diuncto reddita intelligibile extrinseci, sicut effectus dicitur ex-
trinseci p^rducibilis, a causa proxime potente illu causare, sic explican-
da nⁱ m^o h^oera, quā intellectui agenti immunita cedunt.
7. P^r h^ota conclusio. Quocirca obti ē immediate applicatū pot^{est} necessaria nⁱ
speciei impressa obti, id phantasma sicut p^r se habet, obti ē immediate appli-
catū illu: q^a nⁱ immediate causat cognitionē obti necessaria nⁱ ē speciei impressa
spiritualis. Dicitur idē nⁱ pot^{est} & q^a est necessariū, q^a nⁱ in se habet, t^r accipitur
in illu: id ē nⁱ requisita, q^a nⁱ requiritur p^r se ad influxū in speciem in-
telligibilem. Id ē, q^a h^oc habet, q^a nⁱ titulo operationis vitalis immediate p^r-
ducatur, & dicitur in anima inadaequate, & a qua nⁱ disqui illu, q^a P^r h^ota.

Ob. 1. Per phantasma male si pot obtā applicari intentio ad
 optiō spirituali. Nota. si sensatio si applicata obtā voluntati. Et ipsū
 amet; nequit ut ipse intelligat. Mā applicatio, et inio obti p pot nil
 aliud ē, quā precipit succurrens ad intellectioē nomine obti, et hoc ē
 phantasma, et obtā manet. ad ipsā ē disparitas, q̄ necesse phantes
 Exere illā, phant illius operatioē pcedere operatioē voluntatis, et volun
 tatem ipsū subordinant in operando: sicut illius in operando subor
 dinata pōe mali phantasia: sicut enim nequit illis cognoscere in
 pcedente optioe phantasia, ita si pot voluntas amare in pcedente ope
 ratioe illius, sed vōq; quanta necessitate debet pcedere ad amore optiō
 spirituali; obti vō pot. difficile assignabitur repugnantia in amore
 deducto ex sola optioe mali phantasia: itā cū ea vix percipiat
 obtā, et informet voluntati, iā pponit voluntati obtā claritate suf
 ficienti, et ipsū amet; sed ē neccia ad amore ex motivo honestatis,
 et inhonestatis, spiritualitatis, et supernaturalitatis; q̄ us mali, hęc
 veta nequit percipere.

Ob. 2. Obtā incurrat viciō, nisi media species: q̄
 Obtā ē distans, indiget specie, et applicata pōe. phantasma in dō est illū.
 Ob. 2. Nisi media specie ad ipsā pducta, causat phantasma et phan
 tasia. q̄. Nisi distat a cerebro in quo ē phantasia. Ob. 2. Pōe suppo
 sita. vōq; et transitus sit applicata in calvanit optioē sui nisi media
 specie: q̄. in cognoscuntia intuitivā, abstractivā. Unde efficiētia si
 succurrēt ad sui optioē, ad quā succurrunt species eorū obtorū, ad quā
 similitudinē cognoscuntia: at phantasma ē efficiētia succurrat ad opti
 oē obti a se disti, et immēto applicati i, immēto succurrat.

Ob. 3. si phantasma immēdiatē succurrat nequit daretur species me
 morativa, neque memoria intellectiva q̄ illius. Quin memorata obti
 antea opti, hanc ~~regē~~ phantasma ipius: q̄. Varii species: q̄. opti
 illius, memorata obti, cuius in ē phantasma p̄viciū, sed alterius obti
 illius, q̄ phantasma pducit optiōē sui obti, et ea optio specie sui pdu
 cit, quā p̄viciū viliūt et specie pducta a prima optioe obti p̄viciū opti
 ti, eam excitat, et ea intus obtineta ad hanc optiōē obti antea opti. Cōe
 quomodo memoratio fiat absque illa specie a phantasmate pduc
 tae: quomodo necessaria ē species memorativa ad recordationem.

Dico 2°. Stando auctoritate admittenda // species spirituales plures aphantas-
 matibus, & sequenti divinis illis in agentibus, & possibile. Sic patet per Ph. & Scot.
 2°. Tho. sed sicut licet fiat nobis accedere a n. l. d. in distinctio poarum ad
 aia, sic in presenti, p. ipse & res i minoris momenti. Tu q. d. vultantem rari;
 tu, ut peccamus sequente ad nra principia; tu q. sine dispendio spi-
 ritualitatis pot. recedere phantasma maale ad intellectus, sicut x. ad ver-
 sarios ad speciem intelligibile spirituale; tu q. necessaria n. e receptio phan-
 tasmatis in poa, q. iugis applicatio; tu q. esto sit necessaria, in haec ea receptio-
 em phantasma, siquidem recepta inaequale in aia, a qua x. nos n. dis-
 tinguat. ^{III} Ex dictis sciet. 1°. Utu ei poa synoscitiva spiritale Per ly synosci-
 tivam venit & poa viiva & alij prentis exterioribus, & zensus interno,
 difert ab ipis p. ly spiritale. Sciet. 2°. Obtū illius est quiddam spiritale pot. syno-
 ci; nemp. de re, & chymericū exens, & pole, q. h. c. n. d. spiritale synoscitiva,
 siquidem de rebus pot. disputari; dicitur ens in tota sua latitudine e obtū in-
 illius. Neque pot. videri ens, q. n. sit intra obtū illius, quē novimus, q.
 hic synoscit. Deū, spiritalia, supernaalia, chymeras, & extrema intra se
 repugnantia, q. n. e ratio cui n. extendata ad oe pole.

Sciet. 3°. Eni in sua latitudi-
 ne est obtū illius, q. quatenus verū felicitas; q. sic vultuiter p. vobis em, & n.
 ois vobis illius e obtū alia vobis, ut stat experientia; sed quatenus verū
 transcendentalitatis q. nichil aliud e, quā intrinseca synoscibilitas, &
 capacitas cuiuslibet, ut ab illius synoscata p. aū attingente q. ipse
 e. Sciet. 4°. Obtū illius, dividit in maale, & fel. Maale e q. ab illius vobis,
 q. solet dici tur ad quē; fel. e ras ea obtiva, quā illius dabit inter-
 santi cur vocat; quā has sub qua appellari solet. Turus obtū fel. aliud
 e extrinsecū, q. p. vobis motiva dicitur, nemp. ras, quā dat illius cur an-
 et, quā ras n. attingit intencionalitatis p. vobis; aliud intrinsecū, q. mo-
 tivum, & determinatiū dicitur, nemp. ras, quā illius dat de sua vobis,
 & quā intencionalitatis attingit p. vobis: sic se haec divina revelatio
 in horaa. Quedo incarnatione, q. Deus eā re claravit.

Scet. 2^a.

De memoria intellectiva.

Memoria intellectiva e poa, quā p. species in se reverbata, repetit vobis obtū
 antea vobis; hanc definitio unum e memoria sensitiva, & intellectiva. de qua
 vobis que e ras, q. in somnis, dū illius quiescit, memoramus obtū p. vobis

sensata; tū quia Danta plura memorant; tū q^a Experiētia nostra
autē evidentia noscimus memorari nos obti antea sp^{is} & sp^{is} p^{er}itū.

Secundo fia memoratio sit solutio. Danta in nobis species sp^{is} p^{er}ducta à sp^{is} obli-
scantibus sp^{is} p^{er}sentibus, quibus aia vlt^a ad aū memo-
randi. 1^a q^a h^{ic} ē immūis. 2^a q^a in phantasia manent species, sicut
autē p^{er} memoratiōē magali; q^a in illis sp^{is} p^{er} memoratiōē sp^{is} p^{er}itū. P^{er} long^a
q^a tū efficax ī sp^{is} p^{er}itū, p^{er} relinquat specie, cui quā phantasma ma-
lle. 3^a q^a aia in statu reparatiōis recidatā obli^{scantibus}, quā novit in statu vni-
v^{er}sali; q^a fit ex hac vita species sp^{is} p^{er}itū, q^a n^{on} alitū p^{er}ducta, nisi à p^{er}itū
obli^{scantibus}. Dico, sicut infundere has species in statu reparatiō-
nis. 2^a Quia sine fundamento recurrent, q^a sine fundamento negan-
te species sp^{is} p^{er}itū p^{er}ducit à sp^{is} obli^{scantibus}, ut p^{er}barimus, et amplius ut
tabit. Unde male aliqui negant memoriā intellectivā. Nam lit ad memo-
ratiōē p^{er} hoc statu gratis admittat, sufficiat species phantasia, ut no-
vū phantasma p^{er}ducatur, utque phantasma nova, intellectives p^{er}ducatur,
in illi statu reparatiōis, recurrendū ē. Dico, q^a gratis dicitur. Hinc data
memoria intellectiva, quā sic definit. P^{er} sp^{is} p^{er}itū intellectiva, quā p^{er} sp^{is}
obli^{scantibus} in se reservatas, repetit sp^{is} obli^{scantibus} antea obti.

Ob. 1^a q^a aia sēp ē in actuali memoria enū-
quā novit; q^a species si causa nearby, q^a illis hact species extā, quā novit.
Et repitā, et n^{on} p^{er}ducere sp^{is} obli^{scantibus}, quāque excitant; et immūis excitant;
q^a habemus nova phantasma eiusdē, t^{er}trius, obti silis, quā nova sp^{is} obli^{scantibus} fit,
Eaque sp^{is} obli^{scantibus} nova sp^{is} obli^{scantibus} p^{er}ducit, quā p^{er} p^{er}itū similitudinē & v^{er}itū eā excitat,
aut intendit, quā sic excitata illū alternat ad sp^{is} obli^{scantibus} antea obti; q^a ē
representativa illius. Deindē semper excitata dependētā à phantasia
obli^{scantibus} sic h^{ic} sit. Memoria ea, quā ē intelligitū, n^{on} sicut phantasmate. 2^a tū
q^a rotat p^{er} cerebrā in qua residet phantasia, illis nil, aut saltē difficultā
memorata. Dico, q^a egit sp^{is} obli^{scantibus} p^{er}itū, et deficiunt dū ē l^{ex} phan-
tasia. 2^a in statu reparatiōis eis n^{on} egit, sicut Anglus, q^a p^{er} hoc statu l^{ex}at
sp^{is} obli^{scantibus}, p^{er}venit ex dependentia excitatiōis species et phantasia opera-
tionibus. Deindē memoria distinguit ā reminiscentiā; q^a recordatiō
ē sp^{is} obli^{scantibus} imēatū excitata ab specie memorativa; reminiscentia vero ē
motus ille illis, quā successivē recordata integ^{ra} oratiōis.

Dico memoria sēp ē obli^{scantibus}, et sp^{is} obli^{scantibus} p^{er}itū.
2^a stat experientia. Dico 2^a q^a sēp ē obli^{scantibus} n^{on} sp^{is} obli^{scantibus}; q^a sēp de obli^{scantibus} ratiō redi-
mus

227
O negamus, et dubitamus de cognitione qua illud agnovimus. Dices, id non potest
in esse de cognitione, sed esse de cognitione, et idem non daturus rasi de cognitione, sed
de de obto. 2. q. gratia hoc dicitur. 2. 2. Quia pro memoria obto potest esse cla-
ra, et in memoria cognitione: hoc praevenit, quod species obto plus excitata, quam
species cognitione: quod nullo modo excitata species cognitione, poterit excitari speci-
es obto: fitque recordatio obto non cognitione.

Ob. 1. memoria esse obto, et cognitione: Vnde non repugnat.
Ob. 2. species memorativa est producta a praeterita cognitione: quod et in cognitione: Vnde species
cognitione adaequata excitata etiam representare seorsum inadaequata. sicut 20. ad 1. 2.
species adaequata representat clare, et precise inadaequata. 2. quolibet cognitione
producere duplicem speciem unam representativam obto, et cognitione, alteram solum obto.
3. aliam memoriam haemus solum obto, aliam, etiam. Dices, quolibet spe-
cies representat obto a quo procedit: hoc procedit a cognitione: quod N. M. A. species re-
missa non representat intentionem, sed obto, et in procedit ab obto intentionem, saltem
inadaequata se habet, et adaequata. Ob. 3. Memoria sensitiva non meminit
sensationis praeterita: quod N. M. A. quod minus ille reflexionis excedit perfectionem per-
maialis. Unde excedit etiam perfectionem brutarum sibi reflexionem in suas cog-
nitiones. Ob. 4. quod memoria est de obto, ut prius cognito. 1. specificationem
in reduplicativam, ut prius cognito, saltem se habet. Ob. 5. Memoria ex N. M.
et ex Aristotele, semper haec pro obto aliam praeterita. Ob. semper est praeterita cognitione:
quod semper: Vnde M. A. Aristotele, et Aristotele, non intendunt habere pro obto
obto ipsam, non antecedenter cognitam, vel dicitur habere pro obto obto praeterita
intentionaliter, hoc est cuius cognitione, quod praesentia intentionalis est, praesentit
antea in actu. Ad finem nota duo: 1. semper quod illius memo-
rative cognitione, et memorativa obto saltem se habet, quod quolibet
cognitione est relatio transcendentalis representationis actua-
lis ad obto. 2. obto memorativa intellectiva, esse
se id, quod ab actu potest primo cognosci: item
omnem cognitionem, quam intel-
lectus potest habere. Con-
stat ex dictis su-

bat ex dictis su-

228
228
228

De cogitac habita p
species alienas.

Sup. 1. Ut si hoc n̄ ignoret per species proprias, et pat̄ si in se substan-
tial̄ exponat. h̄ q̄ eas ignorat ad modū alterius: 2^a q̄ id ignorat p
specie propriā, cuius haec propriū phantasma: h̄ g. P. Mi. p̄ haec propriū
phantasma obti p̄cepti p̄ter sus externos, et p̄ hos n̄ substantia, sed
accidens cogit̄ immediatē. Exprimur enim eandē p̄ceptio sen-
sitivā accidentiū panis, post decorationē, ac antea. Dicit phantasia
pducere in se species substantia n̄ sensata immediatē p̄ter: 2^a Parte
Utus p̄ species p̄ductas ā phantasmatis, n̄ determinat̄ ad pducen-
dā specie obti p̄cepti p̄ phantasia: g. 2^a 2^a gratis tribuita phantasia
illa virtus.

Sup. 2. Ut si hoc statu n̄ ignorere p̄ species proprias res spiritu-
ales. h̄ id cogit, cuius haec propriū phantasma: d. g. P. Mi. phantasma cau-
sata ab speciebus sensitivis extant, et p̄ sensatōē n̄ percipientia res spi-
rituales: p̄pter oppositōē p̄maali: 2^a h̄to spirituali: g. 2^a q̄ h̄to
et alia n̄ia s̄to cognimus ad modū alterius: g.

S. h.

2^a Cogitō anime habita p̄ species alienas tamen n̄ immediatē ad
animā. Probata per affirmatīvā, et p̄ rejectivā opposita 1^a P. Ex quibus.
P. h̄. Ut p̄ fidē animā credo exere animā ratiōē, n̄ ignosco aiā medio
phantasmatis: g. immediatē. P. h̄. Vel ignosco aiā medio phantasma,
ē ignosco aiā solā in phantasma: g. negat̄, nā p̄te ignosco et in phantasma.
Vel ē phantasma s̄to ignosco: et ē falsū, q̄ ignosco s̄to phantasma, q̄
ex se n̄ ē representatīvū aiā, n̄ ē aiā medio phantasmatis ignosco: alij
n̄ ignosco p̄ h̄, nā ab ipso dista ignosco: et ē attingere. Quia 1^a h̄to
p̄ h̄ immediatē ignosco aiā, ac phantasmatis. Primum, phantasma n̄
ē n̄ariū ad ignosco aiā, siquidē illo p̄posito, aiā immediatē ignosco, et
tamen idē a te ponat̄, q̄ iudicas aiā n̄ posse immēatē ignosci.
2^a h̄to. H̄to cogitō aiā, qua credo aiā exere, ē cogitō aiā: n̄ h̄to
1^a ē vera, n̄ cogitō aiā: g. ē falsū. P. h̄. n̄ ē immediatē, et aiā: n̄ medi-
ata: g. sic P. La cogitō n̄ ē mediata Angeli, t. Lapidis: g. nec aiā. P. Cons.
Idē h̄to, ē verū, q̄ p̄ illa n̄ phantasma illud n̄ ē representatīvū
Angeli, aut Lapidis, neque ē ei inestibit̄, illud phantasma 2^a

284
 opposita, si eade modo sparati ad aia: q. si ea ignis, & c. P. 2. d. deo 28tio
 Lapidis, et combustionis e mediata 28tio ignis, & c. P. 2. d. deo 28tio
 mixta si 28tio, & igne: q. In 28tio mixta aia, si 28tio de p. sequens
 28tio nebula non e 28tio mediata. aia.

Ques. 2. q. 2. phantasma illud sub-
 rogata ab illis q. aia, n. p. Angelo, aut Lapide: d. 4. Vel illius aia
 attingit in illo phantasmate aia attingit illud sed d. 4. et hoc n.
 sufficit, ut in eo cognoscat aia, p. ter rase p. cedente: Vel attingit illud
 ut subrogatu: Vel directe illud, et subrogatio: si n. q. attingit
 illius subrogatio p. aia, quatenus talis subrogatio e, q. n. stat,
 q. inmediate aia attingat: tunc neque cognoscat imaginem Cesaris
 filia. Et e imago Cesaris, quin inmediate cognoscat Cesaris, et dista
 ab imagine, et tunc n. cognoscat aia in phantasmate,
 si d. 4. cognoscat aia inmediate. P. q. 2. subrogatio phantasmatis di-
 cat filia resp. ad aia in se, n. pot. illius illa subrogatio cognosce-
 re, quin descendat ad aia cognoscenda.

P. 2. Pea te in illo phantasmate se-
 d. 4. re sumpto, et p. cindendo q. subrogatio n. pot. illius potius co-
 gnoscere aia, bona Angeli, aut Lapide, ac p. inde in ipso sed d. 4. n. n.
 cognoscat, nisi ipse met. phantasma: q. in eo cognoscat aia, et in huius
 gelu. e. n. aia, q. illius, n. ex imperio voluntatis, n. ex alij principis
 determinata ad subrogandu. sibi illud phantasma p. cognosce-
 da aia, et n. p. Angelo: q. p. priori ad subrogatio debet illius sci-
 re aia n. e. Angeli, n. e. Lapide: Pat. na. si id n. cognoscat, n. pot.
 illud potius subrogare p. aia, ac p. Angelo: tunc sic. Pro phig-
 ni ad subrogatio cognoscat aliquo modo aia: ea 28tio discutiva aia ad
 Angelo n. e. mediata 28tio aia in phantasmate, et tunc n. p. priori
 ad subrogatio eius p. cognoscenda aia in ipso: q. tunc n. e. eade ali-
 qua 28tio inmediate aia in se ipsa.

Solvuntur objectiones.

Ob. 1. ab Aristotele: V. Phantasma accipi p. toto sensato. Unde d. 4. inter-
 dit, q. non d. 4. cognoscimus obta insenta p. species sensoria, n. cognoscimus
 inmediate insensata, sed et in inmediate sensata p. quoniam species, n.
 noscuntur insensata: q. n. e. p. nos.

Ob. 2. Non ita p. species obta: V. e. implicatissim.

Ob. 3°. Species sensibilium non possunt describere ad rationem accidentium. Pr^o 9^a si describunt ad rationem immediatam insensibilitatis, ut ipsorum proprietas. Pr^o 2^a si referantur ad obiecta insensata, semper ac excitantur ea referantur. Pr^o 3^a Experiencia: 3° 9^a species sensibiles sunt paucae, non possunt referri ad rationem omnium insensibilium. 2° 9^a Pauca habent species proprias eorum obiecta, ac nos, et medij ipsorum si cognoscunt immediate obiecta insensata. Pr^o 1^a Illi ad h. obiecta: Species non sunt propriae omnium, quae ad obiecta procedunt: ad 2^{am}. Semper ac excitantur species referantur ad obiecta, quod si propriae non sunt tamen semper alia; 3° ad hoc requiruntur talem modo excitantur, et misceri, quod non semper accipitur; sicut X^o te non semper ac excitantur referuntur ad substituta phantasmata propriis; ad 3^{am}. Pauca illa species X^o diversis modis, quibus excitantur, describuntur propriis cognoscendis. Pr^o 2^a id reducendum est ad imperfectioem per se habentem, et perfectioem nostram; sicut X^o te ad idem reducitur, quod pauca non possunt substituta phantasmata ad rationem insensibilium.

Ob. 4°. Quod ratio immediate ratio, et est in se: 9° cognoscimus in se obiecta insensata per se. Consp. Quod est in mente nostra sicut est in se intuitiva ratio. Id est spiritus immediate obiecta insensata, si in mente nostra sicut si in se: intuitiva ratio. Pr^o 1^a Aliud est obiecta ratio immediate, aliud est in se: ignosci, et est in se et ratio, per species proprias; ratio immediate, est ignosci alioque interposito medio, ut ratio: ad Consp. Quod obiecta dupliciter est in mente nostra, hoc est cognoscitur totum, vel per species proprias, et sic clare, et intuitiva, vel per alienas, et sic non est intuitiva sed confusa.

Ob. 5°. Si spiritus immediate ratio obiecta insensata, non poterit apprehendere tota ratio; 9° in obiectis in se sumptis nulla data vagatur: Si Chimera in se cognoscimus, si illa ratio abstrahitur, et tamen non frequenter cognoscimus: Pr^o 1^a Anima in statu separativis cognoscit obiecta insensata per species acquiritas in hac vita ab obiectis sensibilibus: in eo statu ea sunt in phantasmatis substitutis: 9° in hac vita: Pr^o 1^a Pr^o 2^a id ad hanc vitam redeunt, dicunt se videre flumina, flores, et alia, quae in alia vita non sunt: Pr^o 1^a ad h. Ignoscere modo ratio in statu, in eo quod obiecta ratio apprehendat; sed in eo, quod obiecta in se determinata, modo indeterminata cognoscit; sicut modo calculativo, et disjunctivo ratio obiecta in se neque calculata, nec disjuncta. Pr^o 1^a Pr^o 2^a Chimera in se, id est per species alienas cognoscimus aliter, ac est in se cognoscimus, ut immediate, quod duo in opposita.

Ad 7. Permissa ista, nihil in ad pleatioē, si id dicitur aīas redēantur,
vel q̄ ea obta iprii p̄ponuntur, q̄ obta, quae in creatōe p̄ species p̄prias,
et q̄ si in se cognoscunt, n̄ alia p̄bi nobis exponere p̄prie v̄l bonū
defectū, v̄t nos aliquomodo ea percipere possimus.

sectio 4.

De cogitōe intuitiva, et abstractiva, et alij circa modum cognos-
cendi quem habet illius.

Cogitō intuitiva ē, cogitō haūta p̄ species p̄prias, sive ab obta, si-
ve a dō p̄ducantur, sic v̄t plures cogitō Angelī. Obta cogitō divina
absq̄m speciebus ē intuitiva, nā ad ratiōē intuitivā, n̄ requiritur q̄
sit bonivā p̄ species, sed negativē id ē, n̄ p̄ alienas, neque requiritur
ad intuitivōē subta phisicā p̄sens, v̄t pat̄ in cognitiōē divina p̄bi.
Cogitō abstractiva ē quā ratiō p̄ species alienas, sive ab obta, sive a
Deo p̄ducta. Cogitō intuitiva abta, talis seu intuitivō, q̄ assimilata
visiōi in claritate qua cogit obta, inde cogitō intuitiva substituitur, pe-
net hoc, q̄ ē representare obta eadē claritate, qua p̄ sensatiōē externā
representata, q̄ n̄ haet, nisi i immediate causata p̄ species p̄prias, hoc
ē nisi i imēate causata a phantasmate p̄prie obta sensati.
Cogitō memorativa dicitur etm intuitiva, si cogitō p̄cedens intuitiva
fuit; ea tñ n̄ erit intuitivō p̄prie cogitōis; q̄ n̄tām cogitōē spirituale
ad modū alterius cognoscimus. Inde erit intuitiva res p̄ obta, et abs-
tractiva res p̄ obta p̄terita.

Obta dū phantasmata, l species ex v̄t solio-
narie miscēta, et excitantia, virtute haent ad concurrēdū s̄ illū
ad cogitōē alterius obta insensati, et ea cogitō abstractiva dicitur, q̄
species p̄prias n̄ sit, nec obta p̄prie apparit ea claritate qua p̄ sensati-
ōē. Ad tñ Angelū p̄ species luxuriis recipio, ita q̄ si ē Angelus,
et luxuriis cognoscit, v̄t sine cogitōē reflexa de ipsa dicitur, v̄t p̄
si prioris fonte dubitaret illius de ipsa identitate. Inde cogitō ab-
tractiva cognoscere obta p̄ species alienas, et ita q̄ si attingere obta, v̄t post
illius dēcimi circa identitē illius, et obta, cuius species p̄prie n̄. Ideo
n̄ bene dicunt alij, cognoscere n̄ ad modū alterius Angelū h̄g. ad modū
luxuriis, et cognoscere Angelū identitātē s̄ luxuriis. q̄ sic cogitō abstractiva
attingit obta entire Chymicā, videlicet identitē inter n̄
dista.

Progas 2. An illud p hoc statu possit agnoscere plura, vt plura: Praffra-
 tivè, tam p mū aū, ac p plura; p mū: Vt iudiciū negans identitē, & op-
 tio referens creaturas ad Deū tācū ad causā eazū attingit crea-
 turas n̄ distas a Deo: q. attingit plura, vt plura: p plures. Poa viviva
 malis, n̄ p plures viiōes, p̄cipit obta dista, vt Edilia: q. potiori iure
 poa spiritualis nobilita p plures optioes. Dices: n̄ pot vnica aū: q̄ cēt
 v̄ verus, & falsus, si vnum obtū exeret, & n̄ aliud: tū q̄ eadē entas nequit
 ēē hoc, & aliud: V̄ cēt falsus si affraret v̄tionem v̄triusque obti: de v̄
 transeat, & spu diverentū. Ad 2. si eadē entitas ēē hoc, & aliud, ēē p̄hy-
 sicè, v̄na, & multiplex, q̄ identitāz n̄ distas, n̄ requirit. hoc ex eo, q̄ i
 intencionalitē hoc, & illud; q̄ nos p̄cise ē representare v̄trūq. obtū

Dices: n̄ posse pluribus actibus; tū q̄ plura accidentia eiudē ge-
 neris n̄ possi ēē in eodē subto: q. tū q̄ ait Arist. n̄ posse plura agnoscere
 seu optare lit possi si hanc plures dū scientificos. Ad 1. Ans ē verū q̄
 si intrinsecē opposita: q̄ spu danta in eadē pte accit, & in eadē poa vivi-
 ra plures species numero dista, & intendo in v̄nctioe pluritū aut
 saltē aliquatū obtozū, n̄ ēē oppositōe: Ad 2. s̄o intendit Arist. n̄ posse illū
 si exprimere vnica optioe oīa ea obta, ad quorū optioe pot se extendere
 p aūs scientificos: q̄ n̄ ē v̄ns.

Progas 3. An illud vocat v̄. Universalia, an singularia. V. singularia. P. q̄ id v̄ optit, ad q̄ detratā p phantasma: d. p. P. Mi.
 Phantasma v̄ detratat ad optioe eius, ex cuius specie generatū: d. genera-
 ta ab specie pducta a sensatioe extena singularitū: q. P. Mi. q̄ ad sensus
 extenos s̄o p̄veniunt species singularitū: q. q. v̄ phantasma detrat
 ad optioe singularitū. Aliq̄ v̄ optit Universalia: v. q. si v̄ audias hanc
 vocē hoo nulla hantia specie singularitū, & fomes v̄obtu ipi voci me-
 mōdendē: postea verō p species singularitū incidat in optioe singularitū
 v̄bi nota illū agnoscere Universalia p species alienas; q̄ speciebus, & phan-
 tasmatis v̄niz, h̄ alterius singularitū detratā ad optioe s̄fura oīū, quā
 v̄obtu v̄niversalē vocamus. Hās species alienas ēē v̄niversalitū. p̄bta.

q̄. v̄ceptū v̄niversalitū oīa inferiora agnosco, & n̄ hanc species p̄prias v̄n.
 Dices: illud abstractit a phantasmatis. Quare lit phantasma representet
 singularia, pot illud agere singularia, p̄t optioe v̄niversalitū. V. Conis,
 q̄ abstractio a phantasmatis in eo stat, q̄ d̄ illis, lit malis, occurat
 illud ad optioe spiritualē: n̄ in eo, q̄ abstract ab eis ad representatioe aliozū ob-
 tozū v̄mōdo independentia a phantasmatis in tali representatioe.

Disputatio 2^a
De constituto physico intellectus. Vide P. Reynaldo.

Disputatio 3^a
De triplici operatione illius in varias sect.
Sectio 1^a

De appensione simplici.

[Faint, illegible text at the top of the page]

[Faint, illegible text in the upper middle section]

[Large block of faint, illegible text in the middle section]

[Faint, illegible text in the lower middle section]

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

[Faint, illegible handwriting throughout the page, likely bleed-through from the reverse side.]

Disputatio.

De Obiecto cognitionis efformantis, Cuius
Præmissis, et impole attingentis.

Ex aliis habitis, subposita Cuius Vasis notitia
in presenti tantum agemus. Obiecto cognitionis efformantis
notitiam, et cogimus id prætere. Ut iam notae doctrinae effor-
mam tenemus, et quam sibi dandam habet, eaq. præ-
terea in memoria semper necesse est habere, ut quod in hac
questione diximus, facilius intelligantur.

Cap. 1.^m

Divergentia: sententiarum præterita, subpositis nonnullis.
Subpono 1.º Impole aut aliud. Ut in Disputatio de
Cuius ex parte manet ex platum) quam id quod exat, ex
Cuius exa sequitur duplex itaarium. Cum autem duplex
itaarium exat in præteritum Chymæicum, imple quod præ-
terita aliquando exat præteritum Chymæicum. Cuius
est imple ipsa impleitas et implei identitatis, et metaphysi-
ca necessitas. Cuius autem implei, præterquam ubi implei
notitia deficit, nam deficit absolute, quia duplex itaarium
absolute in exitu, deficit identitate, quia exa identitatis est id,
quod ex hypothesis implei exa in sequente duplex itaarium
quod sequitur ex hypothesis exa implei, et tandem deficit præ-
terita, quia duo itaaria sub sumpta præterita in II. g. viginti mo-
di.

Modis et ipsa deficiit impole, data q. metaphisica ne
certitas sua cad.

2. Sup. 1° impole q nulla vera ppa pot exere intrin-
seci, extrinseci, & intentionabilite pppre exere in pppria
intellectus, quando intentionabilite adunat, l. identicat, qu
si dicitur, ut si hanc speciem hinc, & lapidis, & namque
speciem pfundat, ppa actum sic tendentem. Homo e
lapis. Del e ista quando intentionabilite, separat ea, qua
ad idem si ppa cum sic tendentem. Verbum divinum
is e equals Patri.

3. Idem censendum e, de innominati aliis fictioibus,
qua valent ab illis manare, ex eo q. p impatio voluti,
inticeat inter se species rerum summe distantium
aliam alios improprie attribuerende, aut rebus ipis
negando, qua extrinseci, & essentialia si. l. q. d. sic
tendat. Deus e mortalis. Deus si e omnipotens. &
Del d^o sub indeterminate specie, sic tendat. Chym-
aa exit. Data cui perfectio. Deo. Cui dictum ab
si poli exit. & Luzum cum autem tota impo-
lia si, cum ab illis fingantur, & impia sint exere ho-
mo, quo ppa eos aut exerciti, & finalite dependan-
ta, neque hanc exam aliam, quam extrinseci, & in-
tentionabilem in pppria ad ipsa terminata.

4. Sup. 3° impole put sic extrinseci, & in pppria ex-
ert.

Nem ei ac Entis raris strictum: tum quia ex immuni
 sentia Entis rarij, & Impole p eodem haerita: tum q^a
 Entis raris e, q^d tantum haet id obitvum in illu, seu q^d in
 haet aliud ei, nec pot haere, quam Extrinsecum, & inten-
 tiolita per intum fngentem; at Impole tale e, q^d nulla
 vera pot pot intrinseci. Exce, vt vidimus, & tantum exit
 Extrinseci in rarij: q. Impole e idem, ac Entis raris strictu;
 Hinc fit, ut enumeratos aut, & alios similes, per quos
 Extrinseci in intum impolia exant, factivos ei Entis rari-
 is stricti. His positis.

Difficultas discutienda e, an sit receptus obitvus ali-
 quis intrinseci, & in se impolis, dictusque adquate ab ei
 Ente t^a poli? An potius vis receptus obitvus, identicet
 & ab eis ex pte obti, & in se polibus; ita ut nulla po-
 tui ignitio; per quam impolia, & Entia rarij Extrinseci,
 & intentiolite exant, cuius obitvum a rarij polibus
 adquate & dignante. Vel clarius. An vis aut enume-
 rabi. N° 2° & 3° aliq. limites attingant reales entites
 apse Vis exente, t. poles: An potius alia obta in se fic-
 ta, & ab entibus existibus, t. polibus adquate dicta;
 Circa q^d dubium rarij si dicendi mdi, quorum A. A. Vi-
 dari possunt, apud P. Doct. Peynado. in Logica Sac. 2°
 Dis. 3. Sec. 1^a qui p. oibus hanc difficultatem acutissime
 tractat.

Nam alij docent nullum obitvum ei ignoscibile, q^d sit
 intrinseci, & in se impole, & ab entibus polibus dictu;
 in quo

224
In quarum una Ignitio factiva Entis rasis obnoxium
tiam Ignitio e, Essentialitas in falsa, et diversa i quibus
qua poterea impolia Veritatis dicuntur, in 2° impolia Entitatis,
q^a nulli in entis pole attingit per eum adhaerentem En-
tatis, in pole 1° Veritatis; q^a Entia obnoxie abstracta in pole
ii ad verificandum adunt.

7
Alii ii qui existimant, obnoxium adun per eum Veritatis
impolia. S^g. per hunc. Homo, et Equus indidentificantes, e^t
adequate dictum ab oi poli, et in quenta sem Chymicam
adequate digni ab Entis poli, e^t que aliquid intemseci
Entis impole. Alii centent, per aliquos aut Veritatis im-
polia. S^g. per hunc homo e lapis in attingi aliquid dictum
ab oi poli, attingi tm per hunc. Exit Eni dictum ab oi
poli, et per alios similes. Alij quamvis nihil agnoscant
adequate dictum ab ente poli, asserunt per hunc eum
Data identas inter hoem et lapidem attingi hoem rea-
tem, lapidem realem, et identitatem realem, in qua in hoc ho-
reali, et lapide reali reperiata, sed aliam, qua inter ex-
ma vera identita intercedat, repugnetque dari inter
hoem, et lapidem. Alij tandem suam mentem aperunt,
dicendo, nullam vni dari Chymicam, seu impole, q^d
Entis dignata ab entibus potibus, sed tm Chymicam,
i. impole, potiva simpliciter digni ab eis. Quam ex-
plicationem, vis cognitio factiva Entis rasis, et impolia ad-
haerentia in tangit aliquid a rebus entis, sed tm potiva dic-
tum. Hanc nam, qua quoad substantiam venit, et per
ma.

Primo dicendi modo in adducit P. Reynado, Vbi supra 144.
tradita à Nobilibus R. R.

Cap. 2. um

Eligita Vera Sententia.

Ca. i. Minus dicendi modus, quem à R. R. retuli-
mus, et ut melius intelligatur, in duas partes pbandas
diuidam.

Dico. 1. Nullum impossibile è pure entive discretum
ab oi poli, pptercaq. nulla est, quæ factiva è entis rarij
stricti, et impossibilis adstractiva, attingit vere obtivè ens
aliq. ab oi poli pure entive discretum. Conclusio hæc è
pluribus, et efficacibus rariis pbanda, quæ doctrinam
sistent maximè vstem, et eius notitia in parum in-
tabit, ad expedienda plurima adversariorum argu-
menta, et deburam vitabit.

Plata. g. solutio à priori. Ca. obta ignorat modus per
suo aus, quæ vel ipsi pbomunda, l. pbom pbomunt. D. neque
illi pbomunda, neque pbom pbom obta pure entive discretum
ab oi poli, g. Inhibet per suo aus: si ignorat obtam pure
entive discretum ab oi poli. P. Mi. Obta, quæ pbomunda, l.
pbom pbom, aut resultant ex entibus, quæ nota ii. V. g. Hos
identificat. et lapide. Angelus identificatus et Deo: aut
ex aliis, quorum solitas è incerta. V. g. Exit creatura
immortalis, et impetabilis. D. aut ex aliis nobis penitus
ignotis. V. g. Ens perfectius Deo pole è. D. sed hæc obta,
nisi pure entive discretum ab oi poli. g. Obta, quæ inhibet pbom
nunda.

Proposita, l. pponi poss. n. si purè entive directæ ab ei poli.
 P. Mi. Hæc oia obta simplicia in disjuncta entive purè
 à suis straxis formalibus, et immediatis: d. formalia
 straxia, et immediata impoliam si polia. q. hæc obta oia
 impoliam in disjuncta entive purè ab ei poli. Ma. huius
 syllogismi è certa in manu oium Philosophorum
 114. Mi. Adversariorum, et præcipue P. Reynald, qui
 accuratè straxiam nam tracta, et eam oppositè tra-
 dit in Physica disput. citata de lisa, et lisa.

ro.

Explicata hæc res. Illa entas in disjuncta purè entive
 re ab ei poli, de qua si transit de statutu impoli ad
 statutu polem, et non de alia. Verificata è polem.
 d. oia illa obta numerata (qua supponamus modo è
 impoliam, ita ut ab ipis impolitas. neque entive, neque
 dire disjuncta sub illis scriptibus) talia si, et si de ista
 impolitis ad statutu polem transitent, de ipis fieri
 et si de alijs verificata è polia. q. Ca oia obta in dis-
 juncta purè entive ab ei poli. Explata. 2. Cui entive
 impoliam è illa entitas, de qua sub Hypotesi impoli, l.
 Chymica verificata è sub, d. n. ei; et Cui entive
 polis è ea entitas, de qua verificata ita è, ut in sub n
 i; Vel ita in ei, ut in sub i; sed oia enumerata entas
 ii, qua sub Hypotesi Chymica, sub qua intui repren-
 tanta, sub ii, et in ii; et si transitent de illo statu impoli
 ad statutu polem sub aliquo scriptu sub quo representata
 ut polia de his ipsissimis, quamvis falsis verificata ita
 è

Ita ei, vt n sul n sint: Vel ita n ei, vt n sul sint. g. oia
obta enumerata n disjuncta puii entiri ab ei soli.

Vagata. Deo ei rei entiri indiduum e ad n ei rei,
q^a entitas, de qua verificata ei q^o exit, e entas de qua
verificata n de q^o n exit; et Deo solitas n disjuncta puii
entiri ab lra absoluta; q^a entitas, qua dum intra cau-
sas e denominata solis, e eadem entas, qua denomina-
ta lxxi. Dum extra causas i: d: oia illa obta, qua
mdo impolitem haent, si eadem entitas, qua politem
haerent, si solitaria solitas de eis fdericetur, quamvis
falis; q^a illa oia impolita n disjuncta entiri puii ab
entitioi solibus. Mi. patet. P^o eadem entites n eent, Enim
politas n fdericetur de eis, qua impolita supponimus,
sed de alijs entitibus: directis. q^a illa impolita n eent de
quibus diceretur politas, casu quo, lit falis, polita fie-
ri supponamus.

Vagata p^oterea. Eadem entitas immuni e vtrique
contradictorio; nam aliquum, ita dicitio respiceret duas
entites simpliciter tales: d: h: modalitate, impolite,
pote si ita sit p^o aduersarios: q. ei immuni e eadem en-
tas: q. Imbole n disjuncta entiri a soli: P. hac rea. si
disjuncta unum ab alio entiri, entas, de qua affa-
cta impolita: Veri, l. falis, n eent entas, de qua affa-
cta solitas: Veri, l. falis: d. entas, de qua affa^ota impolitas
Veri, l. falis, e entas, de qua neata solitas: Veri, l. falis
aliqui

Quoquid eadem entia, nec minus utraque. Ex quo, utraque dicta & iam de una entitate affirmata impolitae, & de alia, in de eadem negata politae) & Entitae in dis- quita Impole aboli.

73.

Nec valet dicere implicatorium ei, qd impole fiat pole, ac si insequens oino debere disqui a poli; qd implicatorium etm e, qd pole fiat impole, & qd ei sui fiat in ei sui, & extra; & in si entas metaphysice poliis veri, l. falso fixet^{im} poliis, de illa entitate, quae antea po- litae erat, dicereta impolitae nunc veri, l. falso, & En- titae in disquereta a se ipsa iam impole facta; & si Entas, quae e, derivat ei, ei antea Exens in disquer- eta entitae a in ei, qd etm si Entas metaphysice Ex- ret poliis, veri, l. falso de entitae, quae antea impole- erat nunc dicereta politae veri, l. falso, & Entitae in disquereta a se ipsa, iam facta poliis

+ in
impolitae

74.

Denique tota hac nos Dagentius firmat. Nullus impole exit, nec pot exere, arque adia ea impole. pef- cit bibus mdis, quibus pot acfiteri ut diximus Cap. 1. N. 1. q. defacto data ^{huc mdo} ~~necessaria~~ Cera necessaria. Cujuscum- que impolis, qd imaginari, & fingi pot. D: quodlibet impole in disqta entitae a Cera sibi Exaria, & alnun- de thae Cera, ut pote necessaria, e vere poliis: qd libet impole in disqta entitae ab os poli.

75.

Probata. 1. Dclucio: si Petrus supponeret^l sul- Exens, et in Exens dante impole: D: hoc impole in dis- quita.

126.

Disputa entive ab oi ~~poli~~ q. s. omnia n. disota en-
 tive ab oi poli. ac p. sequens in hac hypothese sic aut.
Praes. exis. et in exis. Attingeret impole ⁱⁿ disotum en-
 tive ab oi poli. Ma. e. clara, q. impole e. eandem rem
 sub ei, et in ei. P. Mi. hoc impole entive n. disputa
 ab entite, de qua in illa hypothese verificata sut exere,
 et in exere. D. Entas poli. Poli, e. de qua in illa hypothese
 n. verificata sut exere, et in exere, aliqui entitas rea-
 tis Poli facia n. est impole in illa hypothese, sed alia
 dicta a Praes. oia supponit. hoc impole n. disputa
 entive a Praes. poli, eodem modo discussendum e. de
 aliis impolis.

Nota. Aut Entas Poli, e. qua implicat sub hypo-
 thesi exa, et in exa, aut alia dicta entive a Praes. si
 q. illud impole n. disputa entive a Praes. si d. q. En-
 tas Poli data sub eius exa, et in exa, n. e. q. implicat, aut
 impole e. q. p. te alia entas e. qua implicat, et in Praes.
 data hypothese exa, et in exa Poli, q. d. hinc incredibile e.

Nota. 2° Impole e. eandem entitem sub ei, et in ei,
 n. autem duas res. q. impole e. eandem Praes. ei, et
 n. ei sub; n. autem ~~aliam~~ Praes. ei, et aliam enti-
 va dictum a Praes. n. ei sub; q. Ut Praes. sub hypothese
 exa, et in exa dicta impolis, necesse e. q. de ipso solo,
 n. de ipso, et alio sub, sub dicta ei, et in ei. D. de Praes.
 dici sub ei, et in ei, e. impole; aliunde hoc n. disputa en-
 tive a Praes. poli in se. exat. q. impole hoc Praes. exens, et
 in exens, entive n. disputa a Praes. poli.

17
3.

Probatur 3. dicitur. Identitas non est lapsiva in impolis.
 d. haec identitas non distinguitur ab entitate hominis, et lapidis.
 dicitur. q. impolis non distinguitur entitatem ab entitatibus realibus. P.
 Mi. haec identitas entitatem non distinguitur a distinctio, seu non
 identitate sibi dicitur. d. dicitur. in entitate hominis, et la-
 pidis entitatem non distinguitur ab entitate reali hominis, et lapidis.
 haec identitas entitatem non distinguitur ab entitate reali ho-
 minis, et lapidis. Nam est certa nam si identitas illa re-
 spiceret entitatem, quam non respiceret si identitas, seu dis-
 tinctio dicitur. tam duo dicitur respicerent eandem
 entitatem indivisibilem sicut Aristoteli. Mi. etiam est certa, q.
 distinctio, seu non identitas hominis, et lapidis, est trans, et obliqua re-
 ceptus realis, et polis, quique talis realis et realibus en-
 titatibus identitatem debet. Tunc sic. q. Polis hic represen-
 tativus, et abstractivus identitatem impolis hoc est lapis non
 attingit obitum entitatem dicitur ab obitum aut dicitur hoc
 non est lapis. representativus distinctio realis necessaria in-
 ter hominem, et lapidem. d. hic aut representativus distinctio
 attingit vere reales entitates hominis, et lapidis. q. affectivus
 representativus identitatem impolis non attingit obitum enti-
 tatem dicitur a realibus entitatibus.

18.

Viginti 4. distinctio hominis, et lapidis unice nititur in eo,
 q. haec entitates non sunt idem: q. Identitas impolis earum ni-
 ti debet unice in eo q. ipsissima entitates non sunt idem.
 est clarum. Nam si Identitas impolis earum non invol-
 vit ipsissimas entitates, iam non erit identitas impolis earum.

sed aliarum. Tam sic. Distinctio hois, et lapidis, l. si ma-
 xis in identitas hois, et lapidis, ut pote necessaria involvit
 fuisse realissimas entitates. q. et identitas, fuisse involvit ear-
 dem entitates. Vagata. 2. Identitas, horum extremorum ut
 pote contradictoria opposita in identis, seu distincti entitate in
 disjuncta ab entitatibus, per distinctioem atlastis; q. neque
 contradictoria debent obtine permutare, neque plus, aut mi-
 nus entitis, referari in uno, quam in alio; Distinctio hois, et
 lapidis, qua suo modo negativis data, e vera, et realis in clau-
 dens hoem, et lapidem fictos, et entires distinctos ab oi poli,
 alioqui distinctio eest ficta, veluti extrema, sed hoem, et
 lapidem realem; Identitas in poli, contradictoria opposita
 sed in distinctio eadem claudit entites; ac p. veni. hanc hic
hois e lapis in attingit obtum entires distinctum ab oi poli.

Plato 4. Illud ab exercitio unius funti potissimum. Al.
 ubi dicit. Ideo maxime p. hoc aut hoc, e equus, hoc e idem
 e equo. et p. alios similes attingita in poli entires distinctum
 ab oi poli, q. signate, et ex pte obti attingita identitas inter
 hoem, et lapidem, qua exercitio, et falsitate representatur p.
 aut, haecque identitas obtiva entires disjuncta ab oi poli; Hoc
 funtum e falsum; q. p. eos aut in attingita in poli entires
 distinctum ab oi poli. Nam e certa p. ad veraxarios, et p. cipui apud
 P. Reynado disp. Cit. Mi. p. 2. Nam se id q. exercitio, et falsitate
 representata p. alium tangit obtiva, et tracte, tanquam si eest ali-
 qua pars obti sumpti ut q. ab ipromet au. q. fundamentum
 illud e falsum. Probo.

Probo Ans. 1°. Nam hic aut Praes e aliquis hoc. Exerciti
 & felicitas adstant identitatem disiunctivam, inter Praes,
 & Naam humanam; & hic aut Praes Exer., l. in Exer.
 te, & felicitas adstant vagam necessitem ut Praes i, l. in i, &
 in. neque p^m attingitur ex pte obli aliquiditas, ut ita dicat
 identit^r P^rhi, & naa humana; neque p^m vagitas, seu dis-
 iunctio obli suspensio Praes inter ee, & in ee, aliqui
 aut illi falsi eent; si ee id q^d exerciti representata p^r ali,
 & quidem necessario Praes attingitur ex pte obli, & signata
 ab ipsis actibus.

2°. Praes dicitur Naam Universalem. 1°. q. hoc est Ans
 exerciti dicitur Naam unam, & diffusam, qua realita
 e multiptex; & aut dicitur p^r Naam Exer. in identita
 e aut exerciti, & felicitas representata, & dicitur dis-
 iunctivatorum. 1°. q. hic ad hade. & neque p^m attingi-
 ta ex pte obli signata, & traxe unitas aliqua, aut diffu-
 na; neque p^m disctio aliqua obli inter extrema. iden-
 tificata; si ee tenet ex pte obli ee id, q^d exerciti, & felicitas
 representata p^r unam. Hinc persequor adversarios. Copiose
 p^r relatos aut os, in attingita aliquiditas, & disctio aliqua
 obli, item nec obli unitas, aut disctio; q^a quamvis haec
 oia exerciti, & felicitas representata, & dicitur p^r ipsos aut,
 se ipse id ee in data ex pte obli; et in talita obli pponata,
 ut id videantur haere; sed similita ee ipsa in data ex pte ob-
 li hieant, hoc e equis identas aliqua obli; et in huc,
 e equis talita pponata, ut eam videantur haere. q. sicut p^r
 1° in attingita ea unitas, disjunctio, & disctio, quae exerciti
 representat.

representata per eos ita per hunc non e equus in attingita signa-
ti, et obicitur identita, qua exercitiis per eum representata.

Si qui dicant, per eos Helatos aut in attingi obicitur unitem,
distinctam &. quia quamvis exercitiis aut unitatem unitem,
distinctam per hunc in in representant felita: alita sen-
ciunt de hoc de data unita natura humana, & de hoc
data distinctio inter identificata. per quos existimant attingi
per obicitur unitem, & distinctio obicitur: similiter
dicunt alii per hunc autem hoc e equus in attingi obicitur
identitatem: Sic per hunc hoc e idem e equus q. l. felita
in representatur identitatis: hec. 2us

Ex his tam unum, quam alii saluta. v. tum q. vt.
infra notabimus, autem felita unitate unitem, aut distinctioem,
e felissima representare unitem, aut distinctioem;
q. talita, l. talita representant obicitur, q. l. unum, l. dis-
tinctum unitate denotata ab eis; tum q. si per autem felita
ta, & exercitiis unitatem unitem. per hoc in attingita
unitate obicitur; neque per autem unitatem felita distinctioem,
exercitiis. per aal haalk: in attingita obicitur distinctio; Cui per
hunc autem unitatem unitatem. per data unita
natura humana; & Cui per hunc data distinctio unitatem distinctioem:
Signata attingita ex parte obicitur unitate, & distinctio. ? tum
quia idem per hunc autem, in attingita unitate, & distinctio obicitur, q.
quamvis exercitiis unitatem, & distinctioem, aut illi
extindecii in obicitur, quibus talis unitate, & distinctio repugnat,
sed atin 2us autem data unita. data distinctio extindecii in
obicitur, qua unum, et distincta ab eis denominante: & quamvis ex-
exercitiis

Exerciti dicant Intem, & Directorem, & Ideo obtiva, & de-
terminative eas attingent.

25.

Sum quia, si Ideo scisse, qd illud sic tendat ad obtum.
Data Unitas. Data Directio. Statim pullulat Unitas obtiva, &
Directio, que attingata Veri p similes aut: Nam quis Inquam ta-
lem Virtutem tribuit illi? Nonne quia illud sic tendat. Pe-
trus e idem & lapide, emergit probinil obtiva identas illa
inter Petrum aliquem, & lapidem, que Veri p illum cum
attingata? Sane si hoc Verum e, Mundus erit impolitus re-
pletus, liquidem innumeri si aut illud impolita adstanten-
tes, qui quidem eo ipso qd exerciti adstant alio impole, p
te est obtiva impolita correspondet, que Veri, & si ficti p
eos attingata.

26.

Secunde sicut fallunt. 1. qd impugnatio adlecta ita
solutive regulatam, eodem modo habet se hunc dicendi
modum. 2. qd inter illos duo: aut nulla e disparitas, &
sic breviter suades. Dem fulta definita p lee. Nam
iuxtam munem intelligentiam in unum decidunt, hoc
e idem & alio, & hoc e aliud: d. by e in hoc au hoc e loquo
signati si attingit obtivam identitem. q. neque by idem
in hoc au hoc e idem & loquo. signate attingit obtivam iden-
titem: q. arbitrarie e illa unum illorum differa, & scisse ma-
terialiter differant inter se hi ceptus idem & l. & sent
tam Synonimi quam hi, Pladus. & Cris usque mi obti.
Ibet qd in modo representandi, & attingendi unum, & idem obtum
si nisi materialiter differre nos aut. hoc e lapis. hoc e idem & lapide.

Aliam similem. V.g. Patris identem inter vocem, & labidem.
 cui vel sit exerciti, & substitutiua identem representent, in illis
 Ex pte obli signata, & terminatiua eam attingunt; licet
 hi, & reliqui iam notati in hac pte. Patris & aliquis
hoc, quamvis exerciti, & substitutiua attingat disiunctivam
 identem inter Patris, & nam humanam, in illis eam ex
 pte obli signata, & terminatiua attingit.

Et hoc à pte horum rium, quòd à P. P. maximo-
 pere observata, è qd tam in veris quam in falsis p dicationi-
 bus, aliud è qd pertinet ad obum in se physice, & ex
 pte verum expectatum, aliud è qd pertinet ad diversitatem
 indi, quo illud iam veris, iam falsis, pot ipsum obum re-
 presentare, & attingere. Primum è entitas ipsa intrinseca
 considerata, secundum autem è extrinsecum, & attingens
 entiti, qd pfecto Pto, qui secundum sua intrinseca repre-
 sentans, è essentialiter Pto: & labidi, qui secundum sua intrinseca
 è essentialiter labis, accidentaliter è representatio, qua sic, habi-
 tet inditui obijciantia, & represententur. Secum licet idem
 vel obum p variis aut pot illud representari diversimode
 V.g. Patris iam p exercitiu determinatam sic Patris exit
 iam p vagam sic Patris exit, l. n. exit. Et ita ut Pto ipse
 intrinseca invariatus, & entivi idem attingata, quinque
 modo ab extrinseca representatione, & modo tenendi aut iam
 sit determinatus, iam vagus, data h. variate in modo ten-
 dendi aut, et nulla in Pto, qui semper entivi idem at-
 tingita, ita similiter Pto intrinseca invariatus, pot iam, sub
 ea. exercitiu nisi p dicationi intrinseca d formi, illud representari, sic.

Patris.

Ita ut ne lapsus iam sub expressione huius dicitur dicitur, ne
Ita ut ne lapsus: Ita ut semper ibidem tangatur, et per se verum in
transiit, physice loquendo; quantumvis ad Extrema re-
presentat, et modo tendit aus, iam potius, et potens exere au-
hominata, iam impotius, et impotens exere, quin ex pte potius
hoc Varietas intercedat, et quin dixerit, in di tendendi
aus dixerit: item aliquam intinsecam refundat in obium,
nec immulet eius Essam, quamvis ad id Aspirare Videatur.

Cap. 3um

Alij debus stabilitur predicta solutio.

28.

Probata. 4° solutio. Ab exereio alterius, sunt Itaxia
renta. Ideo p hunc aum hoc i lapsu attingit impote ad-
quati dictum ab oi potius, q^a obtum illius nullo pacto, nulla
re poa a pte rei pot exere, l, produci, hileque obtum
adquati disquid ab oi potius, q^d quidem aliqua vera poa pot
exere: P. hoc funtum i falsum: q. ille aus n attingit ob-
tum adquati dictum ab oi potius. Ita e aduersariorum.
Mi soluta. Non eo ipso q^d obtum aliq impotens sit exere, aut
p^oabili prout p aum representate lntire dictum ab oi po-
li: q^d funtum illud i falsum. P. Ans. Ans hic. Ita ut n exiit
tangit lapsu, et adstruente Caram Ita, que neque pro-
duci, neque exere vere pot a pte rei, q^d ltm aduersari dis-
nante: Non illa Cio lntire n disquid ab oi potius nempe
a suo Itadictorio, q^d i Ita ut potius, ut nobis i Itaxum: q. n
eo ipso q^d obtum aliq sit impotens produci, aut exere i
pte rei, prout p aum representate, et lntire dictum ab
oi potius. Probata 2° Ans. Ans. tribuens nam yniuersalem,

29

Et frater dicitur in p[ar]te identita, veri, & in obtingunt. 2450.
nam universalem, & extrema identitata, que ut ab actibus abin-
gunt, neque produci, aut exere possi à p[ar]te rei, & à p[ar]te rei re-
pugnat universale, & distinctio idem significatum in. d. hoc nam,
que valis utiuita p[ar]tium, n[on] distincta entivè ab oi p[ar]te; imò è
singularem realia, quod à diversis actibus suscipit iam deno-
minacem generis, iam speciei d. Neque extrema entivè dis-
tinguntur ab eadem ratione: g. Non eo ipso, q[uo]d obtum aliq[ui]d
sit impotens produci, & exere prout p[ar]tium representata, è
entivè distinctum ab oi p[ar]te.

Probata. 3°. Idem Ans. efficata. Obtum huius aut Deus
n[on] è iustus. è impole, & impotens. Exere eo modo, quo p[ar]tium
representata: d. hoc obtum entivè n[on] distincta ab oi p[ar]te: g. Non
eo ipso q[uo]d obtum aliq[ui]d impotens sit exere, aut produci eo modo,
quo representata p[ar]tium, è entivè distinctum ab oi p[ar]te. Ni è
fluxum ad veritatem, & P. Peynado. cuius è probatio, qu-
am subdo. Obtum illius aut entivè n[on] distincta ab oi p[ar]te aut
Stoici. nempe Deus è iustus. Nam ut ipse ait, & nos ex-
plicitimus supra. Dialectica debent èi eundem de eodem
vel eandem entivè respicere: d. Obtum aut affirmativè p[ar]tium
ipsum, & p[ar]tium entivè n[on] distincta ab oi p[ar]te; quia n[on]
distincta à Deo vero, & reali: g. Obtum illud è impole n[on] dis-
tincta entivè ab oi p[ar]te.

Restat in probate 4ta Ma. quam sic probat. Illud ob-
tum è impole, & impotens exere, cuius Dialecticum è ne-
cessarium: d. Dialecticum illius, nempe Deus è iustus
necessarium è. g. illud è impole, & impotens exere: hoc

24

Essa Augustam eadem significandum e in probus necessaria fal-
sitas deinde ad dictorum, qua si necessaria veritas. I. g. in his
hinc in e ad tale, in quibus, falsis similibus recedit P. Pynado
n. attingi totum entis impote dictum ab oi poli, ob raxem dic-
tam no pcedenti. Et dubitari n pot eorum totum ee impo-
te, & impotens exere, prout p aum neativum representat, q
a Philosophis imunita appellanti aut eualis falsitas, et veritas
impolis. Probata C. 1. totius. Sic aut. Petrus e lapis adstructionis

32. 6

impolis, e natio falsus: d. eo scilicet q i natio falsus n attingit
aliquid ultra ipsas entites reales Petri, et lapidis: q. n attingit
impote entis dictum a talibus entibus: Petri, et lapidis.
P. Mi. 1. Co scilicet q aut ille i eualite falsus, n fabricatus ni-
si ab obto tacto p ipsum aum falsita. q. p. a. imune ploguim
Ab eo q. Petri e, l. n. e. eo modo, quo dicitur p aum, p. p. o. dicitur ve-
ra, l. falsa: d. obtum de vera tactum, et fabricandi eum aum
nihil aliud e, quam reales entites: Petri, et lapidis: q. Co ipso
q. aut ille natio: falsus, n attingit aliquid ultra reales en-
tites Petri, et lapidis. P. Mi. illud obtum falsificat ille, cui
repugnat identitas exerceite p aum representata: d. realibus
entibus: Petri, et lapidis e identitas repugnatis q. obtum fal-
sificans eum aum nihil aliud e quam reales entites Petri
& lapidis. P. Nunc C. ille Petrus, et ille lapis, falsificant il-
lum aum, qui intrinsece, et eualite nequeunt ee idem: n autem
Petrus quidam fictus, et fictus lapis, et exant ad veritatis: q.
Petrus, et lapis falsificant illum aum, ac p nequens q. aut n
falsificata nisi ab obto abstracto, obtum, q. p. illum aum at-
tingit, si reales entites: Petri, et lapidis. B. Petrus ille, qui e-

33. +
reales

e. l. 1.

Essentialiter impotens, ut i lapis, & lapis, qui i Essentialiter 454.
impotens ut i Petrus, ii falsificatum illud: aus. d. Petrus Petrus
Petrus, & Petrus lapis hanc impotiam haent, si autem Petrus
imaginaris, & fictus lapis: q. Petrus Petrus, & Petrus lapis
ii falsificatum. Explata. Mi. quoad 2^m item. Nam
ii fictus Petrus, & lapis, qui illum cum falsificant, l. at-
tingunt ab au, ut potè qui ii eius obtum, l. ii. li 2^m.
tibi dicitur, asserendo p^o tuam fictioem aliquid attingi in se
fictitiuna entiri: si t^o g. obtum vere & tamis abstractum
è Petrus in se fictitiuus, & lapis sita fictitiuus. Seced. Dam.
d. Verge. Aus hic Petrus è lapis, è Petrus, & in essentialiter fal-
sus. P. Dam. ille aus è Petrus, qui formata 2° suo obto: d. aus hic
reformata 2° suo obto: tunc g^a tale obtum est in se fictitiuum
& id asserit p^oo. tunc g^a Petrus fictitiuus è lapis fictitiuus;
tunc g^a fictitiua identitas linta fictitiuum Petrus, & fictitiuum
lapidem ii è chymara, & p^o te p^oo eam ~~affert~~ attingit, & neque
exib, siquidem absque d^octioe efficitur p^o tuum cum: q. Aus
hic è Petrus, & in essentialiter falsus. Magis Vergeta hac. Illa
Extrema reddunt falsam hunc cum, ex quorum identite
duo d^octia vera resultabunt; ita ut inverteta Metha-
physicum illud principium. Imple è eandem rem sub
ei, & in ei: d. ex identite Petri realis, & lapidis realis duo vera
d^octia resultabunt, & inverteta illud principium, si au-
tem ex idente ficta Petri & lapide fictiti, ut de se manifes-
tum è: q. Petrus realis, & lapis realis, ii extrema, que illum
cum reddunt falsum. Verge p^oterea. Illo hic aus Petrus è
hoc, è Petrus; q^a representat ex idente identem, & vero obtiri
illam

36.

Illam tangit, inter illa extrema in quibus verè reperitur. d. p.
 Adversarius hic aut. Plaus & Lapis. Exercitiè representat de
 titem, verèque tangit obire eam inter Plaus, & Lapidem fictitios
 in quibus verè reperitur; liquidem ut eos verè, & si fictitiè at-
 tingita ex pte obire. g. Hic aut. Plaus & Lapis n̄ è essata fal-
 sus, sed localtè verus. Ad hæc. si Hic aut. Plaus & Lapis at-
 tingeret obire Plaus in se fictitium, & Lapidem: Hic Syllogis-
 mus in feris n̄ rectè concluderet. Nullus hoc è Lapis; Plaus è
hoc: g. Plaus n̄ è Lapis. Et eodem modo discurrendum è in ali-

is Syllogismis structis in maâ recta: d. Nequentia debet ab or-
 bus falsissima hæc: g. falsissimum è p̄ dum. Plaus è Lapis
 attingi Plaus, & Lapidem in se fictitios. Ma. Syllogismus ille
 n̄ rectè concludit, qui statat plus tribus t̄is: d. si illa p̄pos attinge-
 ret Plaus, & Lapidem in se fictitios, Syllogismus factus statet
 plus tribus t̄is: g. si hic aut. Plaus è Lapis attingeret Plaus,
 & Lapidem fictitios. Hic Syllogismus structus in feris, Nullus
 hoc è in rectè concluderet. Ma. è certa. Mi Explata. In-

37.

primi. Extremum hoc positum in Maâ, & Extremum Lapis in
 eadem positum si Extrema in se fictitia, & nullo modo in se re-
 alia, quia p̄ Adversarius si Extrema, quæ attingunt p̄ aum p̄
 dictorum. Nempe Aliquis hoc è Lapis. p̄ quem ut aiunt hoc,
 & Lapis fictitiè attingunt, & ecce iam duos t̄is: deinde
 Extremum Plaus, & Extremum hoc positum in Maâ, si Ext-
 ma in se n̄ ficta; & Realia, si inimit Adversarii. Latentia
 & ecce alios duos t̄is, à prioribus omnino diversos. Denique Ex-
 tremum Plaus in regenti, è Extremum fictum, & n̄ reale:
 si quidem è Extremum abstractum p̄ aum p̄ dictorum. Satis
 Nempe

Nempe Præmissa est lapsus, q̄ est Extremum in se fictitium, & Ecce iam quintum terminum. g. Syllogismus factus stinet plus tribus, scilicet. Iste ille Syllogismus n̄ est rectus, in quo nullum Extremum maiori inveniatur in minori, neque in sequenti eadem extrema deducuntur, quæ erant in præmissis. I. si Vera est Præmissa factam Enumerationem; nullum Extremum maiori est in minori; neque in sequenti deducuntur extrema, quæ erant in præmissis; q̄ n̄ est Vera Præmissa.

P. 7.º Solutio Hic Aus. Hereticæ. Verbum divinum est Creatura attingit obtum imobile; d. hoc obtum n̄ est entire dictum ab oi poli; g. istud p̄ motu aut n̄ attingit obtum entire dictum ab oi poli. Mi. P. vi. sup. Obtum hoc n̄ est entire dictum ab obto Conditore aut. Nempe Verbum divinum n̄ est Creatura. d. hoc n̄ est entire dictum ab oi poli; nempe à Verbo reali, & Creatura reali; g. neque illud. Iste illam autem affirmativum n̄ attingeret reale Verbum, & realis Creatura, hereticus illum pronuntians n̄ puniretur ab Ecclesia tanquam aliquid falsum, & fidei Maximum affrans; q̄ si n̄ attingit Verbum reale, & realem Creaturam, p̄ posse attingeret Verbum fictum, & fictam Creaturam de quibus affrans est idem, & talis affirmatio nequit esse hereticæ, nec falsa, nec fidei præmissa, ac p̄rens ab Ecclesia n̄ puniretur tanquam hereticum affrans.

P. 8.º Solutio. Iste Aus. Præmissa, & eius Casa revertuntur hact obtum p̄are entire indictum ab obto huius aut. I. Ex Præmissa, I. Casa. d. iste secundus n̄ attingit obtum dictum à Præmissa reali, & poli; g. neque p̄rens, q̄ factivus, & adtractivus est impolis, attingit obtum entire dictum ab oi poli.

P. Ma. An. Ma. Praus, & Palus rexiunt, haec obtum penae
 entive indictum, ab obto huius. Praus, l. Palus exit. p. iste
 aut Praus & lius Cara rexiunt, haec obtum penae entive
 dictum ab obto huius. Exit Praus, l. lius Cara. pat. dea;
 q. duo primi aut, ideo attingunt obtum entive indictum,
 ha. so. blisse dixerunt penae Tendentiam spulativam, & dic-
 tivam: d. similita secundi: q. Aut iste Praus lius Cara re-
xiunt haec obtum penae entive indictum ab obto huius
 l. exit. Praus, l. lius Cara.

20.

Duratiois entive n. disjuncta a successiva exa eademdem; licet
 texta duplicis albedinis entive n. disjuncta, a successiva exa,
 l. disjunctiva iporum: q. neque texta Praus, & lius Cara, en-
 tive disjuncta ab exa disjunctiva Praus, & lius Cara. Plata l.
Adc p. p. l. n. exit. Praus, l. lius Cara n. exit, e. falsi radium
 huius. Praus exit, & Exit lius Cara: d. illa negativa n. attingit
 obtum entive dictum ab oi. poli: q. neque affrativa: q. neque
 alia, qui correspondet; nempe Praus, & lius Cara rexiunt!
 Nisi e. certa apud Adversarios; q. nequium e. Num e. ductus
 Veris, & realibus, exere, & aliud deficere. Ma. autem quam
 neant p. bta. q. a. p. regulari tumultuosa. l. et p. p. copula-
 tiva, & dicitur l. et p. p. ~~affrativa~~ disjunctiva: licet l. et p. p.
dicata, p. l. aliqui n. d. in dictis p. p. id observata: q. si istis
et radictoria. Nec valet responsio Adversariorum dicentium

21.

Copulativae affranti dexam dhorum essentialiter oppositorum
 n. tradici nisi p. p. p. neasem plem talis dextitid, secus
 autem copulativae dextitiam duorum n. oppositorum, cui ser-
 dici pot, l. p. neasem dextitid, l. mutato l. et in. l. n. Ma.

Et factus lapsus. Potes, qui quidem nescit in sed facti. & Non
identitas necesse n e; sed facti: q. h. necesse e ut nemo non conceda
re audebit, extrema inter qua intercedit Vera ii, & realia; n. fic-
ta: q. h. ita contradictoria identas extrema realia identifiat.

43

P. 5. Delano. Non q. itus sic tendat. Cognosco ens dictum
entire. attingit tale ens dictum. q. neque per hunc autem, neque
per alios similes, attingit impole entire dictum ab oi poli. P.
Ans. n. q. itus, sic tendat. Cognosco ens dictum ab oi poli, et im-
poli ficto, et n. ficto. attingit tale ens. Nec q. sic tendat. Cognos-
co hoc entire dictum a collectione omnium horum. talem hanc
veri attingit: & h. ita de aliis innumeris fictionibus, qua ab illa
manare possi: q. n. q. itus, sic tendat. Agnosco ens entire dictum
ab oi poli. Agnosco tale ens signate, & ex h. te obti. P. Dea; q.
ideo possi aut enumeratos in antecedenti veri n. attingo et
p. te obti illa entia, qua ex excoite representata: q. neque ii, nec
possi ei; propter q. ad illi fictiones: ii, et falsissimi. d. similita
tate ens entire dictum ab oi poli, n. data, neque pot. dari, prob-
terq. aut ille fictio e, & falsissimum: q. quamvis aut illud exist-
ente representet, n. ideo veri cognoscita ab illa per ipsum.

44.

Constat. sicut se habet in ignota respa ignoscibilis; sic se ha-
bet impole respa poli: d. p. h. d. n. os, qui cognoscit sic. Ignosco
ignosce. Non ideo ignoscit aliq. entire dictum ab oi ignosci-
li. q. qui ignoscit sic. Ignosco impole n. ideo ignoscit aliq. entire
dictum ab oi poli. Vel alita. sicut de impoli se vera affata
veri e. impole; sic de ignosce se vera tali affata, veri e.
ignosce: d. minimum p. te sufficit, ut veri ignoscata & attinga-
ta ex h. te obti aliq. entire dictum ab oi poli: q. d. m. ut veri

Cognoscatur, et attingatur ex pte obti aliq' entivē dictum 152.
ab oi ignosti, q' neant Adversarii, et Medici.

7. Conficta 2° Aut hic. Data Cui entivē dictum ab oi poli, ē
fictio, q' aut essentialiter falsus; q' Veri n̄ tangit tale Cui. P. 1^a.
Co ipso q' i fictio, et aut essentialiter falsus n̄ ē ex pte obti, id q'
expeditur dicit, alioqui aut n̄ est fictio, nec mendax, et ita ē, et
ppter hanc causam ficti, falsi, et mendaces, si aut enumerat.
Et. n. 16. d. Co ipso Veri n̄ tangit tale Cui ex pte obti. P. 1^a.
Co ipso ex pte obti n̄ exit tale Cui; d. Cui, q' ex pte obti n̄ exit,
Veri n̄ tangit. 2. Veri n̄ tangit p' aut tale Cui. Conficta 3°.
Co ipso q' hic aut. Petrus n̄ ē hoc fictio sit, et mendax obtivē n̄
tangit Petrum, qui de ipsa dicitur; ab homine, q' Petrus, qui
tangit obtivē de ipsa n̄ ē dicitur; sed identificatus ē hoc; q'
Co ipso q' hic aut. Data Cui entivē dictum ab oi poli fic-
tio, sit, et mendax n̄ tangit ex pte obti tale Cui; q' obtivē, et
de ipsa n̄ exit, alioqui de ipsa exeret impole, q' p' te Veri tan-
gita p' illum aut; sicut Veri tangit Petrus p' alium. Eodem
argut. Respondendum ē despu huius fictiois. Petrus ē lapis quā
q' Veri fictio ē, n̄ tangit Veri Petrum, qui i identificatus ē
lapide, hic n̄ minimis Data, neque Data pot: d. Petrum dealem,
aut despuat talis identas, et lapide: q' p' res has fictiois, ali-
aque similes semper attinguntur obta dealia: plura alia
omitto, versusque dicta in sequentibus, maiorem lucem acci-
pient.

Caput. 4.^m

Secunda declinatio et prima declinatio,
et aliqua argumenta debilitantia

Dico 2°. De impole ē simplicitate p' dicitur dictum ab oi poli.

Proptereaque omni ignitio entis, hanc stricti factiva impolij
 tangit obitum in p^odire dictum ab oi poli. Hanc solutio in oi-
 um ita debet esse certissima, q^{uod} luminis raris summi ven-
 tanea e, et iam videbimus; probandaque venit oibus raris,
 iam alibi datis, ex quibus sic p^obatorem Efforamo.

A)

Ca. diiuncta inter se p^oxi p^odire, qua lit obitri, et entiri in
 dicta sint, nullaque entis importata in uno, qua si importa-
 ta in alio, eo t^o modo exprimentur in mente, aut hoc signifi-
 ficantia, et unum de altero valeat negari, imo scipi debet:
 Impole, et pole si ii obta dicta entiri, neque aliqua entis
 stricti importata in uno, qua si importata in alio, et vide-
 mus à Cap. 2°, et amplius explicabimus in sequentibus,
 deindeque talitè exprimentur in mente, aut hoc signifi-
 cantia, et unum de altero negari: g. impole e p^oxi p^o
 dire dictum ab oi poli. Mi quoad 2° p^otem p^obatr. Si imp-
 pole si deberet negari de poli, ha p^opor. eint vera, sumpta
 illarum copula stricti affirmati. Impole e pole; pole e im-
pole. d. si evidenti falsa. g. impole, et pole talitè exprimentur
 et unum de altero negari de alio.

44.

Confirata doctrina utriusque solutiois: Nem polem in disqui-
 entiri ab impoli, neque e tra si e dicere posse unum de alio
 mutuo p^odicari; d. eandem rem q^{uod} entitè remansuram
 data hypotesi delius repugnantia, si fieret impolis ac ea qui
 modo manent, et e poli, et e ra. d. hanc indistinctio entiri existit
 ex ipis tris raditionis. Si modo, q^{uod} modo si implicat implicet
sub hypothesis de eius repugtia, et e ra, deinde, si p^obat, q^{uod} la
p^ota Qualia, que uni attribuuntur, sub ea rase sub qua p^odire
ab alio disquita, attribuuntur alio; neque veritè eam unum

Et alterius extant. Entive indirecte, sive sponita & eo alio qm
attribuata, et hoc ipsum recte de alio, qd e p dire disqui. q Entiva
indirectio dei impositi, et poli, in se Explato recte sponita & dis-
tice p dire eorundem.

Explicata, quamvis ei, et n ei rei indirecta sint p dire Enti-
ve, qd de eadem entite, de qua verificata li qd exit, verifica-
ta n ei qd n exit, et hoc tamen recte stat, qd neque esse unius
creatit eam alterius, nec qd uni attribuata, attribuata alteri,
et qd nec unum de alio mutuo dici possit: hoc e simplicita
p dire inter se disqui (similita discurrendum e de poli, et
exiti, seu de iditioato, et de absoluto) q. Ludt impole, et pole
n disquanta entive, qd entas, qua modo e poli sub hypothe-
si sua refugit fiat impole, et ista recte sponita & eo qd eam
unius non creatit eam alterius, nec qd uni attribuata, attri-
buata alteri, et qd neque unum de alio mutuo dici possit, qd e
p dire disqui. Omittit alia n iam dicta repetanta.

Id rectat Explicare quomodo p hunc dum, et alios riles
Planus e lapis abstruata, et tangata impole. Ad q notare op-
portet, aut illas rite tangere sua obta, talia denominando
p suam tendentiam, seu modum representandi, et reclusa ter-
ti tendentia, seu modo, ea denominatio obta n spectat, at n illis
tangencia, seu tendentia, qua sic Expressunt, aut utitur ob-
tum, inter se disquanta; sed prorsus si idem, qd aut n alita tan-
git obtum, nisi ut ipse e; ^{sepe hic e} ~~sepe hic e~~ talis modus tendendi, seu
representandi, l. utitur obtum; q tangencia, ^{sepe hic e} ~~sepe hic e~~ ipse modus
tendendi, l. representandi; ac p docem rem talita tangere, rep-
sentare, l. utitur idem prorsus si in ipso au.

Sicut aut iste hoo e tendentia, qua illas Exercite uti-
bit

Constituit namquam, & exercite tangit, representatque nam-
 am valem. Ita hic. Petrus est lapis & tendentia, qua illius ex-
 excite instituit impole, & exercite tangit, representatque ipsum
 impole; quod isti aut in alia institunt, nisi primum modum ten-
 denti, representandique ^{modi} primum in idem. Veritate, quod sicut cog-
 nitio illa est vera hoo penitus extranea est nati, quod vales de-
 nominati, ad amem intranea huic recipi, quasi reflexo vale
 nam intranei dicenti in recto, & cognitionem in obliquo: sicut
 cognitio illa Petrus est lapis; penitus extranea est extranei rea-
 libus, quod ab ipsa impole denominata; intranea tamen est huic
 receptus, quasi reflexo, ⁺ intrinsece dicenti extrema realia in
 recto, & cognitionem in obliquo. Vos a priori horum omnium
 est, quod neque vale, nec impole danda, reclusa illius operatione,
 & operantis in vale, & fingentis impole: quod sit cognitio, extranei
 afficiant, quod denominata; ipsa tamen res, & cognitio intran-
 ce non sunt hoc, quasi tamen vale, & impole.

+
Impole.

52.

Unde eluodit hunc autem Petrus est lapis tangere exerci-
 te obtum impole, quod illa extrema tangit ille adunativo, & idem
 significativo modo per quem intrinsece extranei etiam exeat, atque
 adeo per eum impole instituit perdire, in extraneum dictum ab oi-
 poli: sicut ratio hoo instituit namquam humanam valem perdire
 in extraneum dictam a singularibus a parte rei existibus, & mi-
 nime vales. Si autem ad pleniorum intelligentiam quaeratur
 quid in hoc obtum prout trans talem autem per quem impole in-
 stituit perdire, in extraneum digni ab oi poli? Facili ex dictis
 respondetur; hoc in aliud importare, quam illud obtum, seu illa
 extrema est extrema realia, quod primum negativum attinguntur
 nempe Petrus in est lapis quod est extraneum digni ab oi poli; taliter
 in

Tamen ab affirmativo denominari, et utitur idem, et prout tracta
similem affirmativam, nec de aliquo poli, nec de ipis, queant se
predicari, et hoc e ab oi poli p dicitur digne.

Ex quo infero. qd identitas impolis eorum Extremorum Expressa
p hanc affirmativam Plurim e Lapis, si involvat alias entites, quam
dictio negativa eorumdem involvit, Expressa p hanc negativam
Plurim n e Lapis. Ad hoc ut affirmatio habeat Veritatem, quam dicit
alia entia, Negativa n e Plurim Plurim, et Lapidem, quibet se, et
recluso au in illa hypothesis Chymica Veritas, dicitur sumus
idem; et id nunquam stringat, nec possit stringere, illa Identitas
e semper impolis, et dictio contradictoria e semper Negativa; ex
qua affirmativa aut semper e falsus, negativa autem semper
e Veritas. Perveniamus ad argumentum Subiectum, ex qua cla-
rissimè stabit utraque Doctrina Veritas.

Ob. 1.º. Vis ppo affirmativa representat identitatem inter Subiectum,
et Predicatum; id est identitatem realem, que si data: g. fictam, et im-
policem distinctam ab oi poli: id tangit id qd representat: et tangit
identitatem impolicem distinctam ab oi poli. Confrata Ante affir-
mationem preedit apprehensio identitatis inter Subiectum, et Predicatum: g. p
affirmationem subsequentem tangitur talis identitatis obtinere.
Confrata 2.º. Aut representat id qd affirmat: id affirmat hominem esse lapidem:
qd e hominem identificari et lapidem: g. representat hominem identificari
et lapide. Confrata 3.º. Si istius aut pot istius reddere rationem de
identitate Plurim et Lapide: id. Si illius nequit reddere rationem de
aliquo si representato, et quidem obtinere: g. iste aut representat ob-
tinere identitatem Plurim et Lapide.

Hoc Argumentum, aliaque huius modi, que ex P. Peynado
afferimus

Profferemus falsam tamen doctrinam, ut cuique patebit per instantias in autibus, utituris, velis, discretis, aliis, alii quod similibus notatis Cap. 2. N. 2. in sua disquis. Ma. Dis. ppo. affirmativa vera permittit (sic permittit, quia haec ppo. Plur est aliquis, haec est affirmativa vera, et ex pte obliq. attingit disiunctivam identitatem, quam exercitiis representat) Dis. ppo. affirmativa falsa nec suppositum, quod id quod in data nequit representari ex pte obliq. et discreta eodem modo mi. nec deam. Ad disiunctam deam, dico non attingit realem identitatem, nec fictam signate, et ex pte obliq. sed identitatem exercitiam, seu exercitiis p. aum. identificantem, cuiusque tendentia taliter extrema denominat, ut ab omni poli p. di. re discreta dicantur, in autem entiri in re dicto.

Ad 1. m. In faciem Respondet, ante affirmativam pcedere apprehensionem convenientiam inter substantiam, et p. datum, si autem haec convenientia vera est nihil attingit entiri discretum, nec p. tiri ab ipsis extremis, quod talis convenientia, et identitas extremae, si in q. subraditum, et adiacens ipsis extremis, sed ipsamet extremae alia; si in 2. convenientia est falsa obliq. non attingit identitatem, quod non data, sed tantum exercitiis, et p. apprehensionem proponit illa extrema p. tiri non entiri discreta ab omni poli; similiter in affirmativa subsequenti ratiocinandum est. Ad 2. m. Resp. Sub tiri datur. Aut representat exercitiis secundo, signate nec deam. Ad 3. m. Resp. Non est necessarium ex pte obliq. tangi illam identitatem, ut in illius aut. possit illud, reddere rasonem de extremis dicendo est idem. sicut p. P. Peynado ut illud reddat rasonem de aali, et tali dicendo sic discreta, non est necessarium, quod p. hunc aut. Ad 4. m. in re rasonem p. quem exercitiis apparet, et utituris discretio laois, attingatur aliqua discretio obliq. inter aal, et laale.

Instabili. De identigatio intentioalis attingit identitatem obivam
 a. hic aut Prax e Capis e identigatio intentioalis: q. d. P. Ma. tunc
 q. in identigatioe intibili aliqua affata identigatio intentioalis: q.
 obiva, tunc q. identigatioe representativa e representatae identitatem
 intra subitum, & p. latum, & in representatae subitum, & p. latum
 p. cisse se & dum se. Ma. nec alia ois intioalis dictio attingeret
 obivam dictioem identigatozum. Ad 1^m p. latum Ma. digne.
 affat identitatem exerciti scedo, signata nego Ma. q. a. de quo
 loquimur non affat identitatem realem obivam, neque fic-
 tam obivam, & neutra dita ex pte obiv. & digne Mi. in affa-
 ta identigatioe exercita nec, signata scedo mi. & nec deam.
 Exerciti p. illum acum identiganta extrema dicta ii; sicut
 exerciti signata p. hunc Mal in reale extrema ia iden-
 tificata, & sicut hic 2^m in attingit dictioem, neque fic-
 tam, neque realem ex pte obiv. sic nec 1^m obivam
 identitatem, nec fictam, nec realem. Ad 2^m p. latum digne.
 C. representati exercite concedo, signata nego, & sicut
 ad consequentiam.

Ob. 2°. Ad. hic heo e Equus. e falsum q. dicit hominem ee Equ-
 um, & talis identitas deficit: q. Veritas illius exigit se ipsa ho-
 mem identigari & equo, q. ex eo q. res e, t. n. e p. p. dita vera, &
 falsa: q. talis aut significat se ipsa dari illa extrema iden-
 tificata, q. e eorum identitatem tangere ex pte obiv. Insta. t. Veri-
 tas illius aut, s. flata p. cisse ex illo au, & ex illis entibus ve-
 alibus: t. ex au, & ex entibus simul & alio? si 1^m q. nunc
 data Veritas illius aut, q. nunc data aut, & contra illa re-
 alia, & hoc e falsum. si 2^m q. id e deficit illius Veritas, q.
 deficit p. cisse identitas eorum extremorum: q. ea identigatio at-
 tingita

Attingitur ex pte obli, Denim ex pte obli se haet id, q^d requi-
 rita ad Veritatem au, qua p^ossit ex au, et obli. Confrata
 2°. Et deficit Veritas, q^d deficit identitas eorum extansuum,
 p^o illam tendentiam hoc est Equus involvunt identitatem ex pte
 obli. Confrata 3°. Veritas huius affirmativ^{is} hoc est aal attingit
 ex pte obli identitatem realem utriusque, et aal involvunt
 ex pte obli principium sciendi: q^d Veritas huius affirmativ^{is}
hoc est Equus representat ex pte obli hanc involventem identi-
 tatem & Equus. Confrata 4°. Si statuta au ex pte obli resul-
 tarat identitas au, ex pte obli eam representant: q^d au idem
 semper representet ex pte obli, etiam nunc representat identi-
 tatem.

59.

Iohes hic discussus patitur manifestam instantiam
 in hoc au dicitur dicitur dicitur. Aal n^o est reale. q^d eadem
 fra p^ota tangere obivam dicitur dicitur id nean-
 ter. Illam autem omittit, et ad Argum^o Resp. falsum est il-
 lud. cum ob rasem attractam in obivatione: sed ex eo q^d
 i falsum, ni fallax clare vincit, n^o attingi Ver^o ex pte obli
 identitatem, q^d n^o est falsum. id^o p^ossit est q^d n^o data identitas ex pte
 obli. d. q^d ex pte obli n^o data, Ver^o n^o attingitur: q^d n^o est falsum
 Ver^o n^o attingitur identitas ex pte obli; Hinc est q^d quamvis, et au
 est Ver^o requisita identitas obiva inter horem, et lapidem,
 et autem verus, et nunc sit falsus, et quodammodo q^d n^o n^o tan-
 gat; et ex eo q^d sit falsus nulla sit Ver^o identitas obiva; nunc
 Ver^o n^o tangit obivam aliquam identitatem.

60

Ad 1^{am} Confratem. Resp. 1° illum cum est falsum, et n^o ve-
 rum, et quamvis dicamus Veritatem affirmativ^{is} requirere iden-
 tita-

Veritas tamem si pot. eam acquirere
 ex pte obli, alioquin nllt falsitas. Unde si quis dicit falsitas affra-
 cis petit qd n debet identitas subti & p'dato, et multo magis petit
 n tangi talem identitatem obiectivam; sed proprius ad doctrinam
 s'firmas resp. 2°. Veritatem illam, casu quo daretur vltia aut
 nihil entium postularet ex pte obli dictum ab illis entiti-
 bus; sed aliq' p'prie tantum dictum ab eis, nempe illas en-
 tites fore tales. Et sectus au illas, ipse ex se dicant sumus
idem; et q' dicitur ut nunc illa entites id n habeant, nec por-
 sint haerere, id est identis hoi & lapide e' impolis, et aus eam
 affrans exerciti' semper essentialiter e' falsus. Ideo hoc p'prie
 quam veritas nunc n data, n e' q' deficit aliq' entium; sed
 q' deficit hoc p'dicatum, scilicet h'ere ee lapidem, seu q' de-
 ficiunt ha' entites ex se ipsis. Dicendo sumus idem nunc
 ex se ipsis identificant. Et hoc p'datum n sumus idem. Sectu-
 so au. Et hoc a priori e' q' identitas, et distinctio extremorum, n e'
 accidens aliq' adhaerens ipsis extremis, sed si ipsa extrema,
 qua, t' ex se n sua identitas, t' sua distinctio. Ideo ad hoc, q' affras ali-
 qua, qua nunc e' falsa, i' vera n requiritur p'eam attingi alia
 extrema distincta ab eis, qua p' veram neccesam attingunt, d.
 q' ea extrema tacta talia sint, et esse ipsis sint identitas, qua cor-
 respondat affraei exerciti' attingenti. Hoc nunc si ex ipsis
 distinctio, qua correspondet necc' exerciti' attingenti illa.

AD 2^m Comparationem resp. Disq. Ans. Quia deficit identitas eorum
 extremorum, qua i' aliq' entit' dictum ab ipsis nec p'dice tantum
 dictum ab ipsis, quatenus extrema n talia, et non valeant ex se
 dicere sumus idem. Do. Ans. & Me. Jam. AD 3^m Quo Anti; No
 Jam.

Luna obtam t^a p^a p^a neque utrius, neque p^a p^a disjuncta à mi
 identitate; Ideo affas tangens se illud obtam, tangit et in
 illam identitatem, in p^a p^a q^a exerciti eam representat; sed q^a eam
 in se et in p^a p^a haec obtam representatum. 2^a autem affas obtam
 qua falsa, e, in tangit talem identitatem, quia n^o e ex p^a p^a, et
 ideo affas e falsa, q^a tangit illa extrema illo identificativo modo, quem
 ex se in haec, et q^a ad eam utiendum in se vera ratio exigita. Ad
 Am dico, in illa hypothesis, in qua data ex p^a p^a identitate intra hanc,
 et lapidem, affasem hanc hoo e lignu nec plus nec minus entis
 representaturam ex p^a p^a, quam nunc representat; daretur t^a in il
 lo casu, q^a illam entis, ex se dicerent lunus idem, quoniam haec
 p^a p^a identitate ab ip^a p^a utrius disjuncta. Et in anti notavimus
 identitate in accidens adhaerens extrinsece extremis; sicut nunc dic
 tio p^a p^a eorundem, in e aliq^a accidens entis dictum ab extrinsece,
 et ip^a p^a adhaerens extrinsece; sed ip^a p^a met extrema à se ip^a p^a dican
 tia in lunus idem.

62.

D^a p^a p^a. Defectus identis Realis intra hanc, et lapidem, red
 dit falsum hunc autem hoo e lapis q^a. Aut hic affas, et tangit ex
 p^a p^a p^a identitatem Realem. P. Dea. q^a Defectus identis in affas, et
 tacta ex p^a p^a, in pot reddere affasem falsam. D. Defectus iden
 titis hanc reddit falsam. q^a iusto silita in au substitutivo disjunctio
 raris, hoo n^o e haale. q^a Defectus disjunctio Realis, et obtiva intra
 aal, et haale, reddit hanc rarisem falsam. q^a au: hic tangit ex p^a p^a
 obti disjunctioem; q^a defectus disjunctio in affecta, in pot reddere falsam
 illam rarisem. In fia resp. Deo anti, et Neo Deam; q^a in e idem,
 aut exerciti affare identitatem, ac illam obtivi tangere; imo q^a
 in obti in e talis identitate, quamvis aut affect haere, eam in tangit.

Propterea autem reprobata falsum, et ob id non deo dicitur defectum
 identitatis tantum potest dici ab illis entibus, potest esse autem
 necesse falsum, sed identitas haec potest attingi debet ex parte obiecti,
 aliter autem est verum, et extrema illa, reclusa autem, dicentur ex se
 summi idem. Quae nunquam dicere valent.

Ob. 3°. Iste cognoscit per hunc autem hoc, et equus in identitate
 identitatem hominis, et equi, quod de eis affert; quod per autem ignoscit, si
 per datum, quod affert si ignoscit? Identitas hominis, et equi est obiectum
 adaequatum dictum ab obiecto poli; quod obiectum adaequatum dictum
 ab obiecto poli, est id, quod nulla vera potest exere, et pole se vera potest
 valet exere; istius propterea dum cognoscit obiectum adaequatum dicitur
 tum ab obiecto poli, et idem dicendum est (ait P. Pezard) de actibus
 attingentibus haec species. Alter dicit. Mendacium Dei. Identitas
hominis et equi. et filia per autem veros neantes eorumdem exam.
 Verbi gratia. Ma. Cognoscit exercite identitatem hominis et equi. Do; signa-
 te. nec Ma. et dicit. Mi. Identitas hominis, et equi est obiectum adaequatum
 dictum pure entitatis ab obiecto poli neg. potest dicitur Do Mi. et dicitur deni-
 sub eisdem terminis, qui explicandi sunt, ut supra.

Probaso Ma. nihil probat nisi verba, nam affert identitatem in
 stat in eo quod ex parte obiecti, bisserata aliquid entitatis dictum ab extremis,
 ut patet in hoc autem. Præter hoc, qui non tangit entitatem aliquam
 per entitatem dictam; sed potest stat in eo quod. Innum extimam
 exercite attributa identitatis alteri; quod si reclusa autem, ita est ex parte
 extremorum, affertur exit vera, ut in duobus precedenti. Præter hoc, si
 autem ita non est, exit falsa, ut in hoc Præter hoc et Capitulum. Minus probat per
 bas Mi. dicitur, quod qua parte dicit dictum entitatis pure ab obiecto poli,
 est quod nulla potest valet exere, falsissimum est, ut videmus. Cap. 3° a
 n. 10. Iste ad 5^m. et qua addit pole se est, quod vera potest exere; di-
 quo

Pole, q̄ tale ē tam entivē, quam p̄divē. Vera p̄o. Valēt Exere. 10. q̄
hoc tale ē, q̄ seclius au de se dicit, ita sum, Veri Simul in sim, tē ita h
Qui ceptus metaphysicus ē poli; pole tū entivē in se Explato, seu
quā indiscutū entivē ab oī poli. Nego.

65.

Nec novam stinet difficultem, Complexa illa in obiectioe posi-
ta, q̄. Nihil modo explicanda ē, ac p̄cedens p̄plexum identis hois, et
Equi: sed claritatis gratia, libet breviter explicemus. Et in primis
hoc Altera Deus pro toto habet Verum Deum, et reliqua entia
creata vage sumpta, quibus intentionaliter attribuit identice illi
Deum utram, et ex his ipis falsum ē, En. dictum ā Deo utri
ē Deum. Au. hic Altera Deus ē falsus, ab utraque impole en-
tivē indiscutū ab oī poli; p̄divē tū dictum. Complexum hoc
Mendacium Dei Veri pro toto habet, l. locutiones utri Dei, et
sic falsum ē sumptum complexivē, nam equivale huius aut
Locutiones Dei si Mendacium. Et hoc pacto nihil entivē dictum
ab oī poli tangit, l. habet pro toto locutiones humanas menda-
ces, quas illis attribuit identice Verbi Dei in hunc modum. Men-
daces locutiones humanae si Verba Dei. Et sic etiam illud p̄ple-
xum ē falsum, sed tū si attingit entivē dictum ab oī poli; h.
Duntaxat totivē. Nihil in aliis Discurrendum ē.

66.

Institabilis. Obiectum huius aut Hoc ē Equus ē impole, saltem
impolite Verbi; d. hoc ipso Veritas disjuncta adequate ab oī poli. q̄. l.
P. Mi. Hoc ipso, q̄ i impole Verbi, Veritas illius ē impolis; d. h.
Veritas illius ē impolis, disjuncta adequate ab oī poli; q̄. Unde et
hac Veritas cognoscata ab illa, iam ab illa cognoscata aliq̄
adequate dictum ab oī poli. Conflata. Veritas huius aut ē
adequate dicta ab oī poli; q̄. Veritas huius aut, ē ceptus ob-
iectus impolis; adequate dictus ab oī poli; d. Veritas huius aut
conflata ex au, et toto; q̄. l. au, l. Obiectum ē adequate dictum

Ab oi poli. p^ota nec constantia. Nequit aliq^d dⁱstitutum, et adequa-
te dⁱctum ab oi poli, quin dⁱstitutum aliquod sic dⁱgnata;
d. aut si sic dⁱgnata dⁱ h^o dⁱctet obtum dⁱgnata adequate ab oi poli.

Ad Instantiam Veri. p^omittend. l. Concedo Ma. & Dig. Mi.
Veritas dⁱgnata simpliciter p^odivi do Mi. p^oxi^o l^ontiv^o meo. l.
dicere Veritas illa imp^olii, qua talis e, q^a neque mdo data, neque
dari pot^o ab^oque dⁱditioe, nihil claudit l^ontiv^o in falsitate, qua
mdo data, quod si daretur in Veritate, casu quo fort^o exercet illud
imp^olii, & hoc neaxium e, & l^ontiv^o, qua mdo si repugnant in
illa hypothesis, h^odem ip^oa, et si alib^o repugnant. Nec deam.
Ad p^oblem Mi. Dig. Mi. si Veritas i imp^olii dⁱgnata l^ontiv^o ab oi
poli: nec Mi. p^opter dicta. p^odivi dumtaxat do. quia talis Veri-
tas de nullo poli valet p^odicari; et Nec deam, et illationem ex ea
deductam. Ad 2° f^oasem Veri. sub eisdem t^ori. Diguendo p^opos
V^oque ad 3° t^oimam deam. Ad cuius p^oblem Veri. Dig^odo Ma.
Nequit aliquod dⁱstitutum e^o adequate dⁱctum ab oi poli eo
mdo quo dⁱstitutum dicitur dⁱctum ab oi poli ~~Ne~~ alio mdo Con-
Ma. & dⁱ imp^olii illud dⁱstitutum ex au, & obto n^o i imp^olii dⁱctum
l^ontiv^o ab oi poli; d. h^o p^odivi. silita Aliquod dⁱstitutum
nempe obtum prout exercite dⁱstitutata p^o alium i tantum p^o-
divi, si autem l^ontiv^o dⁱctum ab oi poli. Et Ma Mi. Dig. Deus.
sub t^ori. dⁱctis, qui expliandis si ex dⁱctis.

Cap. 5^m Solvuntur Reliqua Objectiones.

Ob. 1°. Aut hic neaxio Verus. Alter Deus i imp^olii dⁱst^ont
tat aliquem dⁱstitutum obtivum, de quo Veram imp^oliitum enun-
ciat. d. talis dⁱstitutus obtivus n^o e Deus Verus, et Realis, & aliud
t^ori poli; q^a de utroque falso imp^oliitas enunciat, & de 3° ple-
xo poliunt imp^oliitas falso dⁱctata: q. dⁱstitutus obtivus, de quo

Impolita, dicata, e totam alio dictum adquate ab oi poli. Sing.
 Mi. Non e Verum, Deus, e realis, e aliud em pole Inum alteri
 identice attribuendo, nec. Non e Deus, Verum, e En. Reale, quasi dis-
 parati igniti No. Mi. e nec Deum. Iphexum illud alter Deus.
 Includit Verum Deum, e alterum tam creatum, quibus re-
 pugnat intra se identifari, ac p. vens de eorum identice vere enun-
 tiata impolita, qua si daretur n. alias entites involveret p. ter-
 cas, quibus nunc talis identice repugnat. Inde ad p. borem Mi. Via
 de Complexo polium identice intra se federatorum, Vere dici im-
 politem.

69.

Ob. 5. Per hunc aum. Data in trinitate filius inaequalis
Patris qui e Ariana heresis, tangit illud aliq. entive dictum
 ab oi poli. Sic enim Augustinus trat. 26. in Joann. loquens
 e Ariol. Aliud cogitas n. e ipse filius. e paulo post. Aliud de
filio, aliud, q. iudicis. g. e ille aus attingat impole, e sit en-
 tive dictum a Deo vero filio 2a. Agust. attinget impole en-
 tive dictum ab oi poli. Resp. aum illum tangere Verum, e realem
 filium Dei, e lit aus videata afflativus, stricte e sedum rem
 e neativus, p. motasem ad hunc. filius in trinitate n. e equalis
Patris qui 2a. P. Deo obijcientem, n. attingit nisi Verum, e
 realem affectum e aum diciturum, nempe. Filius in tri-
nitate e equalis Patri.

70.

Hoc pot. explicari Ex pto Carentiarum, in quibus hac ppo
Data Cara Patri ex unum n. attingit Vere aliquid exen-
 dictum a Patre, q. sit Cara Patri, sed motat iudicium mentale ne-
 gativum, nempe n. exit Patre. q. d. n. eam n. am. e Ex placem
 p. omni attingit n. ei Patri indirectum entive a Patre. Nec legit, q. in
 Aug. adducit. Nam f. O. lo ait; Arii Verba n. conformant e
 Vere filio Dei; n. q. Verum filium Dei n. attingant; sed q.

ininitas modo attingunt; Unde triquirit. ubi supra hanc Explan.
 profertentem. Nam Asiana Verba aliud proferunt dictum a
Filio, an ipse Filius uti illa dicunt, id e Filius et terius non con-
sonat verbis Asiani. Unde diversitas in e Expte obti, et signate;

sed si ex pte mdi
 Ob. 6. Nos neamus. Eni dictum adquate ab oi poli cognosci
 posse; d. hac neas intentiois supponit, tangi ab illa obtum entiri
 dictum ab oi poli; g. p illam neasem attingite. Ni. P. non pot
 aliq neari, aut affrabi, quin cognoscata subum, de quo affa
 ta, aut neata aliq. Aliat insipienter negaremus: g. hac neas
 intentiois, supponit, tangi ab illa tale obtum. Imto tu, qui ne-
 as cognosci aliq incognoscibile, et dare eni adquate dictum
 ab oi poli, et impoli, et hoem adquate dictum a collectise
 oium hoem, Vei tangis incognoscibile, et eni adquate dico-
 tum ab oi poli, et impoli, et hoem adquate dictum a collec-
 tioe oium hoem; g. p te neari in poli, id, q in cognoscite, nec ve-
 ri tangita p illam neasem. Resp. me dum neo variam, am
 periora neas hanc ppoem. Data eni: dictum ab oi poli tam en-
tiri quam divi. Postquam neasem in attingita tale eni; imo
 intentiois destructa; id e, attingita suum in ee: equi valet hanc
mentali neasi. Non exit tale eni. sicut dum tu neas inco-
gnoscibile dictum adquate ab oi cognoscibile. Non ideo neas, quia
cognoscis tale eni; sed q scis in dari, et propterea tua neas e des-
tructio talis enti; incognoscibilis, equivalens huic mentali neasi.
Non exit eni incognoscibile.

2. Ob. 7. Coexa Ptri, et eius Caza e absolute impoli, et a nulla
 poa valens exere: g. Includit aliq adquate dictum ab oi poli.
 P. Deo. Non pot aliq implexum ei essalita impole, quin via, aut ali-
et stitutivam dividuum e adquate dictum ab oi poli: Nam Com-

Complexum, quod ex parte polib. resultat, pole e, & potens exere.
d. illa vera e impole Complexum. g. d. Congrata. Complexum re-
sultans ex sibus partibus, polibus e simplicita pole, q. n. disjuncta
a suis partibus: d. p. nos illud Complexum dicit des. partes, poles.
g. e simplicita pole. q. quis dicit? Vel aliter: d. illud Complexum e im-
pole simplicita: g. includit aliq. adequata dictum ab oi poli.
Congrata 2. Complexum resultans ex vna parte poli, et alia im-
poli. V. g. ex luce, et Chymara in e pole: g. Complexum resultans ex
duplici parte poli e pole, pat. Cetera. Negatio poli, aut impolis n
ab alio quam a partibus desumitur; Ita vt si aliqua pars sit im-
polis totum denominata impole; sin vero oia sint polia, denomi-
nata pole: d. Complexum ex P. no, et lin. cara densata impole:
g. involvit aliq. entia adequata distinctum ab oi poli.

73. Congrata 3. q. sit aliqua sint p. data, qua etiam n. dicantur de Com-
plexo; falsio de partibus p. dicantur; V. g. p. tatum totius; at alia,
qua de toto nequeunt dici, qua de partibus, res. in n. dicantur.
p. datum substantia, et existia: sed huius modi ii p. data poli,
et impolis. g. si Complexum dictum e impole, pars autem ali-
qua debet e impolis, et dicta ab oi poli; Vel si oia substituta ii
polia, Complexum e simplicita pole: sicut si oia constituta ii
substantia, complexum dicitur substantia. P. Mi. Impole idem
e, ac impotens exere: g. si de nulla parte in Complexo clausa,
verificata impotens exere, nec de Complexo verificabitur e
impole; et p. pole idem i, ac potens exere; si de qualibet parte
res. in verificata e potens exere, de Complexo verificabitur
e potens exere, et simplicita pole. Congrata 4. si res partes
alibius Complexi in exunt, ipsum Complexum in e, exens;
ita vt de oi est n. verificata, hoc negativum p. datum n. existens in:
g. tale p. datum negativum nequit verificari de Complexo, quin

Quia de oibus, aut saltem de aliqua parte Veritate n. Exere.
et datur hoc impotens Exere id, n. pot dici de Complexo, quin
de oibus, aut saltem de aliqua parte dicata.

Hoc Actum meo iudicib manifestam haet instantiam, in hoc
impoli. Deus n. e. iustus. Et hunc aum attingit Deus, n. e. iustus.
p. qdem in n. P. P. 2. obijcentis nihil entive dictum ab oi poli at-
tingit; et neas n. pot ee impole, q. sicut impolis e. idetas dic-
torum realium, ut impolis e. dictio identi gtorum realita;
Et sicut impolis e. Coexa duorum oppositorum essentialita, sic et in
impolis e. n. idetas Dei s. et ipso; seu dictio Dei a se ipso, qua
adstanta per illum aum, et idtis p. re pat, et Cap. 3. N. 2. p. lavi-
mus. Unde sicut in hoc impoli nichil e. neaxium adstanti dictum
adequate entive ab oi poli, ut impole denomieta, et i. ita et in
impoli Coexa P. 2i, et illis. Causa neaxio n. e. dari aliq. entive dico-
tum ab oi poli: sed suffit p. dicit tantum dictio. Instantiam quis-
que formare poterit rogando ab adversariis dictio sit ade-
quata, et entive ab oi poli in illo impoli. Deus n. e. iustus.

In sca Concesso Anti obijoy: Dico. Conens sub tuis entive, et p. di-
vi. Ad p. bationem Conetia Dico. Ma. et hujus: quin oia, aut aliq.
constitutum dictum sit ab oi poli, eo modo que Constitutum di-
cita dictum Conc. Alio modo, ac constitutum dicata dictum.
N. Ma. et Dico. Mi. illa Coexa e. impolis entive neo. p. dicit tan-
tum Conc. Mi. et N. Conc. Est dicata quin illa Coexa i im-
polis, et dicata n. entive ab extemis polibus, et p. latum ma-
net. Cap. 3. sed p. dicit in sensu dicto. Cap. 2. Sic constituta
illius p. dicit Constituentia illud totum p. dicit sunt dicata ab
oi poli, sicut ipsum Constitutum. Ad p. bationem Ma. dicata. Dico
Complexum illud resultans ex polibus ee pole, si p. tale Com-
plexum n. immutatur methaphysica Constitutio, et p. dicit
Hanc

Prædura totorum poliorum, sicut in immutata ficitur, quædam
 extrema in disjuncta entia à polibus, Complexum ex his resul-
 tan, dicitur impole, in entia, ad prædura disjunctum ab polibus, quæ-
 nus nec de ipis, nec de alio polio valent prædicari, sicut Præ-
 trant hunc autem. Præter exit, in exit. Non disjuncta entia à se
 ipso prout trant hunc. Præter sub exit, et in exit. lit. prædura dis-
 juncta; q. Præter exens, in exens; q. Præter sub exens, et in exens.
 Inde patet, q. dicendum; ad. V. Congruam.

76.

Ad 1. Congruam Resp. Neando suppositum Ant. q. p. ly Chy-
 mæa, quæ & luce vituit impole ex luce, et Chymæa in signifi-
 cata aliq. entia disjunctum ab oi poli, et insinuat obijcienti, sed
 tantum prædura; q. hic trant Chymæa è trant unius respu oium
 impolium, sicut hic trant Entia è unius respu oium entium, et
 cum impolia singularia in entia disjuncta ab oi poli; sic nec hic
 trant significans Congruam impolia, significat aliq. entia disjunctum ab
 oi poli; sed s. significat entia polia interesse identice colligata, l.
 Divisa à se ipis; sed hoc omisso. Dig. Cons. Complexum resultans
 ex duplici parte poli, ita et metaphysica, et prædura eadem Con-
 tributio in inventata, è pole. Conc. Ita et inventata. (Iti accidit in
 illo Complexo.) subdig. è pole entia, seu in disjuncta entia à poli.
 Conc. è pole prædura, seu in disjuncta prædura à poli. Neg. Cons. q. si
 liti solvenda in Reliqua.

77

Ad 3. Congruam Resp. sub trant dictis; q. p. illam ad minimum
 probata, dari debere disjunctam præduram, in trant entiam à polibus
 in impole ex polibus resultante, nec ad hoc, et Complexum ali-
 q. in impole necessariam è, seu partes impole, et; imò neque aliqua
 et coherere è in durationibus Constituentibus. Idem tamen à par-
 te prædura quarum nulla distributivè, et singularita accepta, è im-
 polis ad trant secundum, Collectio in oium earum impolis è, seu im-

Impole e, q' des Collectivis Sumpta peccant. At 2° Confracoem dico, Complexum P'tai, & eius Care e simplicitate impole, & que posse attribui p'dictum illud neaturum impotens exere h'c; at hoc scire n' importat. Entiram dictionem ab oi poli; sed t' p'divam, q' hilita hoc impole. Deus n' e iustus. Impotens e exere, & n' importat Entiram dictionem a Deo vero, (t' fabenta Adversarii) sed t' p'divam, & hilita in aliq' Complexi; videndi. Cap. 3.

Ob. 8° Coexa P'tai, & eius Care involvit aliq' adquate dictum ab oi poli; q' Aus illas eam attingens, attingit aliq' adquate dictum ab oi poli. Ans. Prob. 1° Coexa illa involvit tanquam partes P'taum Copulatum cum sua Care, & e contra. d. P'taus Copulatus cum sua Care, & e contra si q' dictum adquate ab oi poli. q. 2° Ca Coexa involvit ex pte Poli, q' exeret absolute in rebus data hypothesi de positioe talis ex d. q' poneta e' P'taus Copulatus, cum sua Care, & e contra, qui P'taus disjuncta ab oi poli, nam hic nunquam Coniungita cum sua Care; & a Care poli; nam h'c nunquam Coniungita t' P'to. 3° illa Coexa neque absolute, neque Conditionate, neque polita valet exere, & tantum haec ex am extrinsecam in cognitioe; q' adquate disjuncta ab oi poli. Prob. Conseq. H'c e bona Conseq. Hoc obtum e dictum adquate ab oi impole; q. e Vera p'ca p'tens exere intrinseci, & in se; q. Ab opposito hac etim erit bona. At obtum nullo pacto e potens exere intrinseci; q. e Ens dictum adquate ab oi poli.

+ actuali

Dimissis instantiis, in fa Div. Ans. involvit aliq' p'div' dictum Cond. Ans. Entire Neg. & Conseq. Ad V. probasem Div. Mi. sub eisdem t'is, qui semper adhibendi si despa cuiuscumque impole, sed dum se Considerati; & 2° dictionis e; q' & h'c ponderavimus, P'taus in hac hypothesi actualiter Copulatus

Cum sua Causa, & de se impolli, e ille Pter, qui modo polli e, in
 alius dictus entiri ab ipso, nec quando supponimus Pterum po-
 tem fieri impolem, q^a supponimus & sua Causa Copulari, & Con-
 ditioem purificari alius de Pter fieret impolli, q^a destruere sup-
 poem; Cum hoc nihilominus recta stat, dici n^o posse de Pter polli,
 nec de alio, quocumque tale impole, seu talem Coexam, q^a e p^a
 dire digni ab oi polli. Hinc pati, q^a dicendum ad 2^m pbacem, dico
 enim ipsam entitem Pter, qua modo data permansuram, si illa
 exeret sul, & n^o exeret, alia, quamam tunc est, qua impliaet? In-
 de dixeritis, s^o est p^aiva, n^o entiva. Diceret enim tunc lecturo
 quoris au, Capax sum & mea Causa coniungi. sicut modo dicit ex
 te incapax sum

80. Probati 3° eodem adhibe tres tam 1° Conq. quam eius p^aasi,
 quo manifeste instata in hoc impolli. Deus n^o estustus. q^a p^aente
 adequatè dictum ab oi polli e, q^a nulla p^aa valet exere, & Hoc
 impole nulla p^aa valet exere: q^a e adequatè dictum ab oi polli,
 ta te asserentem, nihil in eo involvi adequatè, neque inadegan-
 ti à Deo polli, & vero, seu ab hoc obto neario. Deus eustus.
 Hoc autem n^o tollit, q^a Inum ab alio p^adire dignatè, q^a eviden-
 tia vera e, hac enuntiatio. Deus n^o istus, n^o e Deusustus.
 Similia discurrendum e in aliis Exemplis Cap. 3° habatis. In q^a
 Dig. Ans. 2^m (primi sub datis t^ais dicta Conq.) Hec e bona Conq.
 Hoc obum e dictum adequatè ab oi impolli entiri tali: q^a e in-
 tainci potens exere in se. Neg. suppositum: q^a nullum e im-
 pole entiri tale; p^adire tale Concl. Ans. & Dig. Conq. q^a hoc
 erit etm bona. Nullo pacto e potens intaincè exere. q^a e in-
 tum adequatè simplicitè p^adire ab oi polli. Concl. Conq. Disc-
 tum adequatè entiri ab oi polli. Neg. Conq. Alia eiusmodi ad-
 ducit

Adducit P. Pey^o qua ex dictis, quae facile poterit solvere, utique
ea committimus, ut accedamus ad illa, quae proprii naturam ipsam
impugnant.

Ob 5°. De impole disquita essalita ab oi poli. d. Essali:
duorum distinctio importat entivam distinctioem duorum eorumdem:
g. impole entivae disquita ab oi poli. Prob. mi. Essali distinctio duorum
importat unum n^o ee aliud quoad intrinca pdicata; d. unum n^o ee
aliud q^o intrinca pdicata, importat entivam distinctioem unius
ab alio; sicut Petrus n^o ee Paulus, importat entivam distinctioem
Petrus a Paulo. g. Congrua. signum potissimum distinctiois entivae
e, unum n^o ee aliud: g. si impole essalita n^o e pole, entivae disquita
ab oi, ac proinde pdica distinctio argutum exit distinctiois entivae, ne
destruamus signum talis distinctiois. Vlt. Instando in his Concep-
tibus. Petrus exens. Petrus n^o exens. in quibus, quamvis n^o ex-
ens essalita disquata ab extenti, n^o arguit entivam eorumdem
distinctioem, sed s^o pdivam, q^o sita in aliis strictis Contradictoriis,
et in oibus huiusmodi Exemplis Conspicis.

In Fla. Virg. Min. Importat semper entivam distinctioem, Neg.
aliq^o Concl. Min. et Neg. Conseq. Ad placem Min. Virg. Min. sub
Eidem tati. Explic. unum n^o ee aliud importat entivam dis-
tinctioem unius ab alio, q^o extrema si entia realia distincta, n^o
s^o pdivae; sed etiam entivae, ut si Petrus, et Paulus, seu q^o nihil en-
tibus, quae claudita in illo, claudita in alio; at Petrus unum n^o
ee aliud, q^o tota entia, quae claudita in uno, claudita in alio
chymazali, dari pluraquam pdivam distinctioem, ut cernere e
in Exemplis allatis, in quibus necesse n^o pot nihil claudi enti-
tis in uno, q^o n^o claudata in alio. Unde pat, q^o dicendum e ad
Congruam

Ob 6°. Hic aut. Homo e Equus n^o attingit obturam entivae

Disctam ab oi poli, n pdivi dictum: Nihil impole attingita.
 Prob. 2^a pars. Quod in obto dixerit pdivi ab oi poli, e identa,
 eorum Extrorum: d. au, hanc n attingit. Tunc q^a illa identa
 in data ex pte obti. Tunc q^a talis identa (quam habemus) e
 indu, tendendi aus, et aut n attingit suum tendendi mdum.
 Tunc q^a id, q^e impole n e au, nec obtum et pote q^a n exunt,
 sed tantum identa au, que nihil attingit. Ultra reales Enti-
 tes: q^a n attingit aliq^u pdivi adquatè dictum ab oi poli. Hoc
 argum sicut et alia sita in superioribus posita, et soluta.
 in Vali, et disctioe hanc instari poss; in f^{ra} Neg. 2^m ptem.
 ant. ad cuius Prob. dig. ma. q^a dixerit pdivi e identa, eorum
 Extrorum exerciti constituta ab illa p illam tendentiam.
 Conc. Identa, que ex illa tendentia derivet in obtum. Neg. Mai.
 et dig. min. n attingit exerciti Neg. signate Concl. Min.

impole

84.

Ad 1^m min. probem dig. illam p^oem. Talis identa in data
 ex parte obti denominative Neg. Valio mdo. Concl. Sufficit da-
 ri denominative ex parte obti, et attingat obtum impole p-
 divi dictum ab oi poli; q^a illa extrema prout sic exerciti de-
 nominata repugnant ex^{te}; sicut p hanc tendentiam hoc
 attingita, exerciti. Videlicet, Universalitas ipsa, p quam obtum
 representatum Vale constituita dictum pdivi ab oi n Vali;
 quoniam ex pte obti Valitas attingata. Ad 2^m p^oem Min. Resp.
 Verum et nullam dari identitatem ex pte obti, que p aum at-
 tingata; sed p^oesse dari illa identitatem intentionalem ali, que se
 ipsam n attingit obire; sufficit, et tangat impole; q^a licet aus,
 nec obtum sedum se Considerata n repugnent, repugnat tri
 dari obtum, eo mdoque exerciti representata, in quibus au tan-
 git obtum impole. Ad 3^m ex dictis Respondet. Atum, neque
 obtum

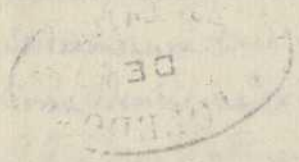
Notum secundum se Consideratum impletia in se, Notum autem
 prout Denominatum ab Alio est implet. sicut nec Cognitio Con-
 fusa Hoc. Nec Notum per se Consideratum secundum
 se si Valia, est in Vale Notum prout Exerciti ad Actum
 per eam Cognitioem, et in hoc se Cognitio attingit Vale; quin se
 ipsam attingat, qua est constitutiva Valis. Hec dicta Suffi-
 ciant per Enodatione huius implexa qua

Honi. Immissis aliis, qua quia
 sunt eundem fax-
 furis gratis dom-
 mitantur.

v r r
 r r

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or introductory text.

Main body of faint, illegible handwriting covering the lower two-thirds of the page.

Vertical text or markings along the right edge of the page, possibly from an adjacent page or a margin.

Non igno rationem qd non habeat quominus esse ignara absolute
 absolute Rationali n igno.

Neq An. Argubi. et Ans pbatiois. ad cuius pbatiois distingo. Ma. qui
 nullo modo ignit. Eam ~~quod~~ nullo modo ignit ~~et~~ habitudinem
 specificative et habituarie sumptam neo. Ma. Pd duplicative et
 fiaciter ut ~~habitu~~ ^{habitu} subdigo. ~~et~~ nullo modo ignit ~~et~~ ~~habitu~~

+
 bitudinis
 ppositio. Ex-
 pte termini
 +
 illo modo igit
 itudinem hab
 ia Ex pte
 d. Sub alia
 pte. Neq

~~neq An. Argubi. et Ans pbatiois. ad cuius pbatiois distingo. Ma. qui~~
~~nullo modo ignit. Eam nullo modo ignit et habitudinem~~
~~specificative et habituarie sumptam neo. Ma. Pd duplicative et~~
~~fiaciter ut habitu subdigo. et nullo modo ignit et habitu~~
~~neq An. Argubi. et Ans pbatiois. ad cuius pbatiois distingo. Ma. qui~~
~~nullo modo ignit. Eam nullo modo ignit et habitudinem~~

Et deca Mi. Neo. Dam. Ignis
 pte ex vi cogitoy aal prium Ratiocidi. et ignis ^{habitu} denem ad ta.
 Ratiocem; n vi sub ioy ^{habitu} bitudo ad Ratiocidem; sed sub his aal,
 seu prium Ratiocidi. Ad h ad habitudinem ^{habitu} Ratiocem ad eam
 ut bitudo e, n ee identice Cogitoyem tui; sed in exiye tantum, qua
 tenet; inferat Ratiocem aliam comitantem, qua i Ratioc tui. Ad.
 Ignem distingo ^{habitu} ptem Antiy. Non igno Exprese pte Ratioc
 di Ratiocione. l. Expreione Referente illud ad Ratiocionem deo
 Antiy; neque hoc modo ignis prium Ratiocidi. Expreione Referente
 illud ad Ratiocionem Neo. An. et Dam. ^{habitu} nulla e traditio in
 eo. e. e. dem indubitate entitas Ratiocata Exprese in ordine ad aliquam
 Expreione. In Ratiocata Exprese in ordine ad aliam. Detecta
 namque laena, id Ratioc e. Circa totam huius entitatem dari Ratioc
 Ratiocem huius tendentia Animal. et n huius. Rationale.

+
 Ratiocem

Initata. qd Latemus pot ignis Exprese aal n igno Exprese Rationali;
 quatenus eadem Entas; tot ignis per ordinem ad Ratiocionem; n
 Ratiocata per ordinem ad Ratiocionem. q. Pot ignis eadem Entas Ex-
 pre ut aal, et n ignis ut Ratiocidi. P. hac da. si pot ignis eadem Entas
 per ordinem ad Ratiocionem; et n in ordine ad Ratiocionem; tot
 eadem Entas ignis ut prium Ratiocidi; et n ut prium Ratiocidi.
 Et poterit ignis ut aal, et n ut Ratiocidi.

Neq Dam. et dingo. P. sic. Si ut denotante diversis obta. neo.
 Si ut denotante diversos modos tendendi Occ. idem. Deo.
 Deinde. 4. Respondeta aliis instantiis. Non obijctur illud; in vi

Neg. Sic, et nunc sufficiens. Insuffia se tunc ex pte
 obij. Neg. se tenente ex pte mdi tunc actus. Deedo. Nam & pte
 per hunc aum. Animal e' tota lntas hoij, qua evidenter e' moti-
 vum, ut illud dicat e' Rationalis. L' autem huc, et nunc, id n' soit de-
 cere, pbat insuffiam illius p'ois, qu' sit motium suffiens p'ponat,
 2do Sufficienti p'ponit. Quid lego deest ut illa sic p'ponat mo-
 tivum sufficienti mdo ut moveat? Non e' aliud motui p'ponat
 antea per hanc Ignitiam aal n' p'positum; d. q' idem Clarus
 p'ponat. Nempe sic Rationale. l. Ac homo.

112. Ex vi ignitior fiat ita obijcta illi aal, ac si nullatenus esset
 prium discurrendi; d. aliq' ita obijcta, ac si n' eet prium discurrendi.
 prium discurrendi n' obijcta. Ex vi ignitior aal n' obijcta illi prium
 discurrendi.

V. Ita obijcta illi aal ac si nullatenus eet prium discurrendi absolute.
 Neg. In ordine ad discurrendum hunc aum Rationale Deedo. Nam ex
 vi huius ignitior, p'esse aal tam impotens e' illius discurrendi
 huius tendentia e' Variabile, quam eet in motu ex vi ignitior nulla-
 tenus representantis Variabile. Absolute in obijcta Variabile illi ignitior,
 obijcta enim mdo sufficienti, ut dicat etiam de Variabile e' aal, et
 negata nihil ex pte sub t'is absolute, et Respective. Neat. Da.

Nota in q' cc. Variabile n' ides poterit elicere ignitioem huius tendentia
Variabile e' aal: huius huc lntas e' aal. In qua e' ex pte sub t'is, et ex pte
 p'dicari Variabile attingit.

Ob. 2. Ex vi ignitior aal distinguit a Variabile obij. Ignitio aal
 excindit obij. aal a Variabile. P. An. Ex vi illius ignitior apparet aal
 q' distum ab oi eo, q' per talem ignitioem n' appret. d. per eam ignitioem
 n' appret illi Variabile q' ex vi ignitior aal n' attingit obij. a Variabile.
 P. Ma. per eam ignitioem appret aal, ut obij. unum q' in
 Divinum; illius enim discurrendi n' valet plura, ut plura d. q' attingit,
 ut obij. unum, attingit ut inditum in se, et ut Divinum
 a quolibet alio, q' per eam ignitioem appret aal, ut obij. Divinum
 ab oi eo, q' per talem ignitioem n' appret. d. Actus quo illud affit

Quod si hoc Variabile dicitur oblique ad se, et dicitur, P. An. illud
 dicitur ex parte oblique unius, et alio, et ea oblique dicitur, An. P. An. ille
 ut pote dicitur, et dicitur Unam Ignitionem dicitur, neque dicitur
 totam entitatem huius, ut cognitam dicitur Ignitione, si eadem ut oia
 per aliam: hoc in dicitur Reflexio ^{deioris} munus est: et Unum dicitur
 dicitur ex parte oblique. Dicitur dicitur Metaphisica Versata intra extra
 et dicitur dicitur, et non fit ex entitate huius, ut subiecti dicitur ad.
 et ex eadem ut subiecti dicitur Variabile: hinc in dicitur dicitur
 et ea dicitur se tenet ex parte oblique, et dicitur dicitur dicitur
 dicitur. In sequentibus dicitur dicitur oblique.

V. An. An. ad dicitur dicitur ma. oblique Animal, ut dicitur ad
 Omni eo quod per talem dicitur in apparet sub nulla dicitur dicitur, sub
 aliqua in dicitur. si sub eadem ad apparet dicitur, si sub ea nec ad ab.
 dicitur. Et dicitur An. Non apparet Variabile sub dicitur dicitur, si apparet
 sub aliqua nec. O. An. dicitur. Ad dicitur dicitur. In dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur in dicitur, ut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 eadem dicitur. Igitur per dicitur dicitur apparet Variabile, sub eadem dicitur
 ne sub qua apparet Variabile, et sicut Variabile non apparet sub dicitur dicitur, nec
 dicitur sub dicitur dicitur apparet. Ne dicitur in apparet dicitur sufficiente, ut illius
 dicitur Variabile, et dicitur apparet dicitur sufficit, ut dicitur dicitur. Per
 terna ad dicitur sub illo verbo apparet. Equivocationem latere. Nam si
 sub illius dicitur dicitur dicitur illam dicitur non apparet Variabile, Nam si ac
 si dicitur, non apparet dicitur, Vera est dicitur. Si dicitur ad dicitur dicitur, videtur non dicitur
 dicitur; si vero sub illius non apparet, idem dicitur ac non dicitur, non dicitur dicitur
 et dicitur; in illa dicitur dicitur dicitur in hoc dicitur, et hac enim dicitur dicitur
 dicitur si placet, quod forte magis ad dicitur dicitur.

Ad dicitur dicitur. An. An. dicitur dicitur, ad dicitur dicitur dicitur dicitur
 Ma. An. An. seu dicitur dicitur causa; Non dicitur totam entitatem
 huius ut dicitur dicitur dicitur dicitur ut dicitur dicitur dicitur dicitur
 Hoc dicitur dicitur dicitur dicitur; primum dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Componit unam d. alio. Hinc ad solucioem d. Iroy via aperita. Des An
 Digo Dng. N fit ex entate hoi ut substanti igniti, li sit specificiter
 sumpto Nco. sumpto reduplicatiue No Dam. Ipositio q. n cadit supra
 Entatem ut dgtam, d fit pta ipam Ignitiem, qua Mentas Igniti Ignis
 q. Expressens Mentem aalis d. Varioli, cadit supra nudas, Et sblas En-
 tates aalis, et Varioli, ex quibus diuin redunta Igniti fit exercita d-
 positio. V. m. Ipositio nihil aliud i, quam ea dgtio, et ea Igniti n ca-
 dat supra sblas, sed supra nudas Entates, Ipositio n cadit supra
 sblas. Atque inde Nco Dam.

Instantia. In eo su neamus Deum punire, quia Misericors, in
 quo asserimus Deum punire, q. iustus. I. Diu dicimus Deum
 punire, q. iustus, intelligimus Deum punire, n so in suo fili. Et a
 hris dectibus dependenti, sed se ipso ex pte obli punire, q. iustus.
 o. Dum neamus Deum punire q. Misericors, huc n intelligimus
 I dependentia a nris dectibus.

V. Digo. Na. In eo su neamus Deum punire q. Misericors in
 quo affamus Deum punire q. iustus. Et q. denotante Vasem
 sub qua dco. Na. Et quia denotante Vasem quod Nco. Na. Et Digo.

Mi. Dum dicimus Deum punire quia Misericors iustus Et
 quia denotante Vasem, quod n intelligimus punire q. Misericors
 Dco. Mi. Et q. denotante Vasem sub qua Nco. Mi. Et Digo

Dns. eodem modo. Si tiquia reduplicet Vationem quod puni n re-
 ata Deum punire o. Misericors in eo su in quo affamus Deum
 punire q. Misericors iustus. Ino si denotata Vas quod in eodem su
 in quo affamus Deum punire q. iustus, affamus punire
 q. Misericors. Nam hic Nco e Reali, et in su Reali d. venit uni
 breuit alteri. Si vero Et quia reduplicet Vasem sub qua in eo
 su, in quo affamus Deum punire q. iustus, neamus punire
 q. Misericors. q. hoc e dicere, si tulus e Vas sub qua Deus puni
 e iusticia, n vero Misericordia, qui huc e filij. Ex quo tra-
 ditio in apparenia sequitur.

Intra: Si iustitia vultis vera e, sequente hanc oporem Deus ex ius-
titia fiat nobis: \int gratiam, et veram iustitiam. Et iustitia est
Iteae p' vobis dicitur significatio: D. E. falsa quod oes. q. et solutio.
Iteae Exit vera. significante, Deum iterare nobis: \int gratiam
sente iure iustorum meritorum. Nec Ma. In huius directo signifi-
casse, q' iustitia Dei fiat nobis: \int gratiam Do Ma. et vobis. Mi.
neate. Ita \int huius e qui immunitas intelligitur in ea, p' hoc, et p'inde
abstulit plata neari debet; q' in eo lu falsissima e.

Intra: In tali longi huius. supposito me existimare illud a vobis n' e' hoc
In hoc casu pot' assentiri huic obto, hoc e' vobis n' haet potam iustitiam
Vatitandi: De eo vobis n' d'oneo vobis huius n' d'ignita vobis. P. Mi.
si d'ignita vobis huius e. idem obtum p'oneo haere hunc duplicem
assum, haet potam iustitiam sentiendi; n' haet potentiam iustitiam
secam vobis d'oneo: D. Co. idem obtum n' pot' haeri, hunc duplicem as-
sum: P. Mi. Duplici vobis d'oneo: D. Co. idem obtum nequit iustitiam
assentiri simul: D. In casu vobis, e. idem obtum assentiri dupli-
ci d'oneo: si pot' haeri hunc duplicem assum: q' n' pot' illum
haeri: Ad huius. Neate huius. et Mi. vobis: ad eum: vobis Ma.
Mi. et vobis. Ma. vobis. Duplici d'oneo: Ignito ut tali n' pot' assen-
tiri e. idem obtum Deo. Ma. Non d'ignita ut tali Neate. Ma. et
vobis similita. Mi. nea. Ita. Non assentiri duplici d'oneo: Ignito ut
tali, qui n' iudicat eandem rem simul esse, et n' e' hoc accidit in
casu vobis; Nam d' huius haet iudicium erroneum de vobis p'oneo
cipi sentiendi a p'oneo vobis d'oneo: esto debeat vobis q' vobis vobis
xi: e. idem obtum; Non vero e. obtum, q' existimet esse idem; q'
necessarium erat, ut assentiri simul n' vobis. Ex vobis d'oneo
vobis ad lib. de Anima; q' n' huius n' ad vobis ad illud p'oneo
impote e. eandem rem simul esse, et n' e'; nulla e' implicitio, in eo casu
vobis haere duplice assenti d'oneo: q' n' d'ignita ut tali e' vobis.
huius n' ad vobis eandem rem simul esse, et n' e'; pot' assentiri
et n' e'. Multo melius quando iudicat n' e' eandem rem.

Intra. Valer. Ita a Suppitione Simpliciter ad Personalem; d.
 In Ita neate personam totivam, Nempe. Al donita. g donita
 Variole d'illo d'entificato sic arguita. g male neate d'icidit.
 Pa. Admisso Al supponi simplicita in hac p'poe Al e donita
 a tro simplicita supposito Valere dam ad d'haet inferius ea
 ratione quia hoc inferius e illud superius. V.g. Bene valet
 Al e genus. g hoc e Penus. Valet in. Al e genus. g hoc ut aal
 e genus simplicita in vitro Casu. Al donita. g Variole ut aal c'gta
 d'intendunt p'cidentes. Et n' q' donice aal. tota entas h'g donita
 n' d'elata. sed q' tota apparet m'ho supiciti ut dicamus e aal. et
 q' e Pratiote. V. Neate Al supponi simplicita in p'poe. Nam q'
 q' n' ex'rait aal ab eo q' d'haet prima intentionis, n' facit
 Al simplicita supponi; q' autem de ipso d'icet e donitum n' d'el
 lit e' d'elum prima intentionis; sicut n' tollit ab ipso e' d'elum pri
 ma intioy donitio n' cuius abstracta ab inferioribus suis;
 Et per quam genus ex'ercit d'icidit, Aliter de h'et haet quando
 d'icimus sic al e genus, nam hoc d' d'el d'icet d' m' intioyem
 quatas generis abstracta ab aali, illud d'el d'elum d' intioy
 e simplicita facit supponere.

Ob. 6. Respta. Ille autm, p'his plane ses d'itras calleret nihil cognat
 n' donitum ab eo, qui d'hit ens ut sic d'icere; n' in, sciret d'ag' m,
 Nam scire n' e utclunq' d'icere; d' ut de al, quam d'hit, posit aliq' l,
 via demonstrare, aut saltem d'balita ce ipsam Variotinari, q' n' acci
 derat illi, qui in, d'gnivet ens, ut sic.

Ob. 7. Et si Sensatio h'g ducat in h'g d'gnitioem; Sensatio ut sic in d'ic m
 aalis d'gnitioem ut sic. g d'haet p'otus a d'gnatione ut sic, poterit in d'icere
 re d'gnitioem d'icimatis ut sic. d' d'icere a d'icij; d'icere An d'icere In. d'icere ex p'poe
 d'icere. Ex p'poe aut. d'icere. g Ex d'icere ut sic p'eamotus haet d'gnitioem
 huius d'icentis aal, cuius d'icere e d'icere d'icere d'icere, et per d'icere
 p'poe d'icere a nullo d'icere d'icere.

Ob. 8. Respta. Deo An n'edo dam. d'icere d'icere. Nam q' ego p'rim d'icere d'icere
 rem. et n' d'icere d'icere, n' ex eo p'benit, q' n' d'icere d'icere, d'icere, q' n' d'icere d'icere

33

negatio alterius. Do. Lucrum unum in e apppta negatio alterius
Neo. Ma. & distincta sub eadem tri. Mi. Des. Dam. ad pbasem im-
bitam disto psem. Non apppta neat apppta, si cadat supra tra-
re, & vase do. si cadat supra hlos & ipsa libem, vase em diversos Neo.
Itaque si apppta e, et n e apppta caderet supra, ~~hlos~~ Hal. Itaque
e, Nam Hal re, & vase, e idem sed, si v apppta cadat supra Hal
et n e apppta supra vase, n ii Itaque, q Hal, & vase hii & ipsa
idem, vase distincta. Sed hinc difficultas. Vagab. q sola distinctio
ois sufficiens e ad liberanda a straxie pbita Itaque ex se, et p-
inde in re admittimus distinctioem Virtuali. Pta da nobis a huius
da. Extra, quae eo si Itaque n ii hic, & nunc, q cadunt supra Co-
tra per vase dista, a straxie liberanda per distinctioem vase; d. Hal
apppta e, et n e apppta eo si n ii Itaque, q cadunt supra Hal,
et vase per vase dista, q ea a straxie libera pise per distinctioem
vase. Neo. Dam; ad pbasem disto Ma. si distinctio vase stet q ea
Extra Itaque cadant supra vase ut ii in se do Ma. si distinctio vase
faciat, q ea Itaque cadant supra solos receptus Realiter distinctio
l. supra vase ut subsunt nris receptibus Neo. Ma. & dista Mi. Co
si Itaque n ii, q cadunt supra Hal, & vase ut ii in se vase, ut
subsunt nris receptibus do Mi. & Neo. Dam. distinctio vase facit, q
Itaque, quae ipsa seclum, cadent supra vase ut in se ii, cadent supra
receptus, l. supra vase vase multiplicante, receptus. Quid deberet fa-
cere ut a straxie ipsa liberaret? q n obstante e cadent supra
vase directi significata; Itaque n e; hoc facit distinctio Virtuali
et distinctio vase sola. In casu nris dico distinctio vase facere q sum
illorum pponum. Hal apppta e Hal, et n apppta e vase hii iste. ha-
eo hanc signisem Hal, vicius posim dicere de hoc e aal et n
hanc signisem si cuius posim dicere de hoc e vase; loca hanc na-
gatis cadit p pise supra signisem va. Distam ab alia, et pnde
negatio huius n e negatio alterius. tolle distinctioem vase q fieret!

Quod dicitur, quod est eadem ratio eandem ignoem, ut supra
 Eandem Entitatem. Nam hic est haec ignoem xi cuius bonum
 dicere i aal: Non haec ignoem xi cuius bonum dicere i aal, quod
 Maxima ii. Ob. Al per donoem aal in aliquo v^o lu p^oindit: Fi a
 Yal: id in nullo v^o lu Yale p^oindit: Fi a se ipso, q^o in eo lu in quo
 Al p^oindit, p^oindit Yale. Nisi p^ota. p^oindere Yale a se ipso
 e Yale xp^olicite ignoi, explicita aali n^o ignito, d in causu p^oposito
 nequit Yalide xp^ore ignoi, q^o data tm ignito aal. q Yale in
 nullo v^o lu p^oindit: Fi a se ipso. Al p^ooem d^ogo Ma. Yale p^o
 cindi a se ipso per eandem Al, e Yale. Explicita ignoi, n^o ignito
 Al, nec. Ma. Yale p^oindit a se ipso per eandem Yalem, e Yalide
 Explicita ignoi, ignito implicita Al, No Ma. in lu p^ota explicito
 e bono Mi. No d^oam.

Universalis
 nione obtiva
 tum, dicitur
 agtum Ha
 e in p^oino
 etiam

Ob. 4. Per ignoem facientem Universalis n^o ignita Pluralitas
 q. An. P. Authorite diui Mo. in Corpore Remota, inquit, ab hac d^ota
 Yale, n^o manet in illu, nisi Al: id per d^oem obtive p^oindentem
 facientem Uniale remota d^ota, q^o in illu n^o manet nisi Al, et
 sequentes n^o manet pluralitas, quod d^ota per d^otas. 2° a Yale
 Ob^olum aui facientis Uniale, e haa abstracta a d^ota is indivi
 dualibus: Haa abstracta n^o e multiplex, sed una. q. Nego An.
 ad p^ooem ex D. H. d^ogo Aristotitem! Non manet in illu nisi
 Al, q^o i unum indibile Al, nec. Nisi Al, q^o e in hoc, in quo, Leo
 ned^o do, et d^oa Mi. d^ogo. Dons similita. Ad 2° magnum. Ubi ob
 serva q^o dicimus, adhuc Remotum tm manere in illu aal h^ois, quod
 intelligendum e quoad simplicita ignere haa oia, quae in se d^ota
 ii, n^o quoad discernere xp^ore illu d^ota is illarum. Imo si eam
 d^ota is discernere illu, per eam d^ota is haa n^o est Una.
 Ad H^oem. D. Mi. Haa abstracta n^o e multiplex quoad se. N.
 quoad illu n^o e multiplex, sed Una. subd. Unitate intrinseca
 N. Extrica D^o. Nam per huius mdi d^ota is illu, Extrica adnat
 ois naas, quarum d^otas n^o ignit. Q. d. similita. 2° d^ota N. Ultimam d^ota

Bene in stat. Unum pluraliter Ignit, et plures has attinge
7 eo qd ex defectu Ignitoy distaxum, Des qd Extrinsece, et inten-
cionalita eas adinet.

Cognitio alia e intuitiva, nempe ea, qua Beatus videt Deum, ali-
a: apprehensiva, qua Deus se cognoscit: Alia abstractiva, qua Ignit
illius Angelum, et Animam per species alienas.

Precisio positiva alia; Negativa, l. adaequata, qua e Dubius. N.
identificatis, Unum attingit, l. Ignit, alio pchitus insignito:
Permissiva, l. inadaequata, qua. ces obliq. taliter Ignit; Unum in, ali-
quomodo Ignit, quo in Ignit altum.

Ignitio alia apprehensiva: qua nihil affat, l. inat de subto, sed qu-
re suspensiva illud attingit. v.g. Hal: Alia iudicativa, qua atq.
affat de subto. v.g. hoc e aal. Ignitio pot. ee Apphensiva, et iudica-
tiva, l. respectu distinctorum Realium. v.g. Palium Petri e
longum, qua de palio affat, longum; nihil de Petro, quem at-
tingit suspensiva, l. in oblique affat. l. respectu distorum vir-
tualiter. v.g. Essentia Imunicata, qua de Essa affat pbitum
Imunicandi, nichil, vero de Paternitate affat.

Inus, si inadaequate pccidit obliq. Extra Virtualita dista,
Admittenda si Maxia Extrinseca, qua lit fides in stat, metaphisici
infert, si illus velit co. fidei Veritate pcedere. v.g. aliquomodo In-
vinci, l. Hae de Essa, &c. Similita Ignitio intuitiva, Beati; et App-
hensiva Dei. Precisio in attributione pbitorum fit per Ignitioem
tribuentem Uni, qd si tribuita alteri. (Imunicare) Nam pbita
qua alia Patrie attribuita velus, nisi per Ignitioem, & Voces, d.
Ignitio tribuens Uni, qd alteri in tribuit, & pccisio in Ignitioe mittens,
e. Et Stricta, in Valde lata.

Ignitio, l. Abstractiva, l. intuitiva in pccidit obliq. adaequati.
inve. tan Maxia in Essa Imunicata, Patetas in. quam Essa Exit.
Patetas in: e. l. Utq. admittenda, l. Negonda. N. Nam, qd lit tan Maxia
sint

Ignitio, l. Abstractiva, l. intuitiva in pccidit obliq. adaequati.
inve. tan Maxia in Essa Imunicata, Patetas in. quam Essa Exit.
Patetas in: e. l. Utq. admittenda, l. Negonda. N. Nam, qd lit tan Maxia
sint

Equae sint Itaria ex se, ali liberanda à Stradione, per virtutem
Virtualiter, in alia: similita. Hæc Essa aliquomodo ignoscita, Pa-
textas aliquomodo n, necessario inferuntur ex virtutibus fidei, si
Itius scilicet Ca. Las. Texari. Hæc 2° Essa ignita. Patebat n; non
inferuntur; q n si admitenda. Has è q^a quæstio n debet Vao Vageni
ut admittantur Itaria intra Va identificate, n si admitten-
da, et hic n data.

Ignoci Unum p^o h^oto tali modo, et n alio tali modo ex p^ote obti^o Itaria.
n q^a. sit illative Relate ad Extra n dita Virtualiter.

Initias. Unum igni, et aliud è illo n igni eodem modo sunt Itaria q^a. nec
illative subditio. Relate ad Extra in Itaria, et Itaria indita Do, ad Itaria

Pacta Essæ, et P^o h^oto eodem modo se haent in igne intuitiva, ac in se
sel in se n^o Itaria. q. nec in Itaria intuitiva. Negat bene dicendo. q^a licet in se
sint Ignita fundamentaliter, n formaliter. Verò si per Ignem. Unde
Eodem modo se haent in se, ac si in Ignem fundamentaliter. Deo. q^a subditio
quoad Itaria dicta ab eye Ignita, et P^o h^oto, Do. quoad Itaria P^o h^oto, et Ignita
Itaria Dei, et Beati p^o h^oto subditio eaque in Do, nec fundamenta,
n P^o h^oto Itariaque est imperfecta; p^o h^oto 2° quæ q^a n^o Itaria P^o h^oto
nulla è imperfectio.

Eadem Itariaque è siml P^o h^oto obitua ad equata, et formalis Do. Positiva,
et in ad equata, et siml Itaria Neg. deinde. P^o h^oto Itaria tanquam in
membra dividenda dicta, et opposita essentialiter in P^o h^oto obitua
ad equatam, et form. Do. in P^o h^oto obitua in ad equatam, et for-
maliter subditio absolute, et simpliciter nego. Respectivè ad ea inter,
quæ Itaria intricata Itaria n intercedit transeat, Nam et in it
n^o Itaria n^o q^a opposita P^o h^oto: ita, si illative Relate ad Extra
indita Virtualiter.

Per Ignem intuitivam n Representantia P^o h^oto, et Essæ, ut duo filii
et de ipsa dicta; d^o ut unum. et form. q^a identitate n impediente, et vir-
tualiter, obitua, et equivalentia duplex, tum in ordine ad Verificam
Das Has. Ignem Essæ communicat. P^o h^oto n communicat, tum in ordine ad
istas Essæ aliquomodo Ignita, quæ P^o h^oto n Ignita; Nam eo ipso, q^a ille
Virtualiter distinguitur Beatus iudicium indivisibile, quæ
siml

Imo indicat Imunicatiorem Essentiam, et innumeratorem Partium, quod ut
 fides de alia, et alia, aliter, et aliter indicat, et cognoscit.

Dicitur Ratio facta per seipsumalem est imperfectio; nam est cog-
 nitio inadequata claritatis; facta per seipsumalem est inadaequata
 non; nam hinc cum esse in inadaequata claritatis; sed potius cognos-
 cere Essentiam, et Partem prout in se sunt in ordine ad tribuenda ob-
 jecti. Hinc inveniuntur, includat, in imperfecta. Ratio 2° obliqua ad ob-
 jectum est imperfecta propter inadaequationem claritatis. Ne autem de
 de voce stenda, dicere in rem, hanc rationem facit, quam cog-
 niti inveniuntur, et videmus, in esse strictissimam.

Dico 4°. Illud creatur, potest per seipsum abstractivam Essentiam a Pa-
 ternitate, et quavis alia virtute intrinsece dicta, obliqua seipsumalem
 esse cognitionem in adaequata, seu positiva, quod Essentiam, Partem, in

Dico 2°. Ratio tum intuitiva Creati, tum apprehensiva Dei potest
 obliqua in adaequata seipsumalem Essentiam a Parte. Nam deus, hinc Ratio
 Essentiam, et Partem, et de Essentia, et in de Parte.

Dico 3°. Ratio abstractiva nequit seipsumalem obliqua adaequa-
 te Essentiam a Parte, nec quavis alia virtute intrinsece dicta.
 Item potiori ratione de quavis Ratio intuitiva, et apprehensiva asseren-
 dum est. Quod quod ex ipsa veritate, Essentiam Dei nullo modo cogita
 Parte, quod veritas, in se admitenda, si fides in se, et, necessario
 inferenda ex veritatibus fide certis, si illud velit. Et eas veritates
 habere: Nec fides, et, Nec inferuntur. g.

Ob. Hinc dico 3°. Hinc Ratio Essentiam imunicata, cognoscit ex parte lu-
 ti Essentiam, et nullo modo Partem. g. Ca Ratio abstractiva seipsumalem
 obliqua adaequata Essentiam a Parte. An. P. si illa Ratio attingeret ex
 parte sublimi Partem affert de Parte imunicatiorem. Nam Pa-
 tritium de toto sublimi debet affari. Ca Ratio nequit affari Imu-
 nitatem de Parte. Alia est in modo falsa, et heretica. g. illa Ratio
 attingit ex parte sublimi imunitatem Partem. Hinc 4°. Hinc Ratio est in
 modo vera, de fide. Verbum divinum generata. et hinc Essentiam ge-
 nerata. sed in ex parte sublimi prima esse, ponderat Essentiam, et ex parte

Subti secundum Verbum, ut nos intendimus utraque est falsa, et ha-
 eretica. Nam nec Essa generata, nec non generata Verbum, sicut in
 pondet Verbum sine Essa, et in 2. Essa sine Verbo, quod est ad equi-
 tata per se. Item 2. si in conceptu cuiuslibet Personae respon-
 det oblique Essa, et Paucis personae, idem est dicere Verbum
 ac dicere Essa, et tres Personae: q. idem est dicere Verbum divinum,
 immo unitum et humanitati, ac dicere Essa divina, et tres Per-
 sonae immediate unite si humanitati. Atqui 1. p. p. 00 est de fide, et
 haec 2. haeretica, q. in conceptu cuiuslibet Personae non respondenti
 oes oblique et Essa.

Hinc diffidit Ratio innumera adhibente Solutione. P. Oriado. Hinc
 2. Nihil puncto. 4. Respondet Paternitatem in modo attingi ex parte Subti
 huius p. p. 00 Essa immunitate, dicitur et Subtum; Nec in de illa de-
 xificari p. p. 00 immunitate, et p. inde si reddat p. p. 00 falsam. Pro quo
 stabilendo distinguit in p. p. 00 duas Subtorum Classes, aliud Subtum
 vocat p. p. 00, Verificatio; aliud, primam Subti Veritatem Partem in
 negat in ea p. p. 00, quae Verificatio officeret, et negat. Sicut in hac
 p. p. 00 aliter hoc Currit Subtum p. p. 00 si hoc. Tunc et inde emi-
 nate a p. p. 00 respectu. At Verificatio Subtum solus ille est, qui se ipse
 Currit. Haec obiectio, acuta licet, minime placet, et haec p. p. 00 defini-
 ta, nec sit p. p. 00, nec aequivalta disiunctiva. Sicut et haec aliquis hoc Cur-
 rit. P. Oriado reddunt adversari disparitem, et dicent, in ea p. p. 00
 hoc Currit, a quovis illorum sufficienter Verificari; oes hoc si Subti
 p. p. 00, et affirmatio, q. sit de facto Subtum Veritatis non sint quoad
 efficaciam si vero quoad sufficientiam, quilibet. m. a modo currit
 et Veritate distincta, cum quo Currit p. p. 00 Verificaret. Paterni-
 tas autem nec quoad sufficientiam est Subtum huius p. p. 00 Essa im-
 munitate; imo si per impossibile est Subtum Veritatis falsa est.

P. Oriado dicit. sup. Citata § 128. Respondet Ratio in hac p. p. 00 Essa
 immunitate, ex parte Subti si non attingi etiam Partem Patre. At in illo
 p. p. 00 immunitate affata de Patre, nam sit Patre, respondeat ex
 parte Subti, at non est Subtum, et p. inde si affata de illa p. p. 00. Haec

Subtūm ē afflatū, & abnira Respectu Pāttatis, quā lit ex pte sub-
 ti sit. Subtūm afflatū nō. Quomōdo autem id possit fieri, Pāttas
 & Essā nō intelligitur, ad hoc aut deservire distictōem virtūalem,
 sicut Realis distictō in Causa ē. Ut in hac p̄poe. Pāttūm Pāti ē longum
 lit Pāti, ex pte subti, nō tū subtūm ē, & hō mihī Clarissima ē in
 tūnis distictōis virtūalis. Nam cū subtūm abicūis p̄ditōis ē de ipso
 afflatū p̄ditūm, & nō cū subtūm, ē p̄ditūm nō afflatū de illo. sed
 distictō virtūalis intrā Essā, & Pāttatē sufficit, ut salvēta immu-
 nicatiōem afflatū de Essā, & nō de Pāttē. sufficit ut salvēta Essā cū
 subtūm, & nō cū subtūm Pāttatē, cōtō attingatē ex pte subti. Simili-
 ter Respectu ad 1^m distictōem, quā distictōem nō arguet. Et ad 2^m, si-
 militate dicitur. Distictō desq. Nam cū dicitur, Verbum divinum im-
 mediate Unitum, ac dicit Essā, & tū personā. Le hantibus Essā,
 & tūnis personis, tamquam subto, de quē Unio immatē afflatū. Nō
 le hente Verbo ut subto, & tūquis p̄tūe suspēnsive, & ap̄hen-
 sive affectū ex pte subti. Do. Hāc solutio p̄balissima, quāque vti,
 potes, si Voles. sed ista Cam.

Instabis ex P. Vixq. S. quando dita sic. Pāttanitas nō ē subtūm
 huius dicit. Essā immunicata. sub nomine, & dceptu Pāttatis Essā
 respondet sola Pāttas. l. cōm totam Essā Pāttas; si sola Essā
 Pāttas, aut Pāttas. p. sub nomine, & dceptu Pāttis, nō daret p̄det Essā.
 & ecce p̄tūisem totāram adēquatam; si daret p̄det tota Essā Pāttis
 & p̄inde Essā de Essā enūciatā nō cū subtūm huius iudicīi. Essā
 immunicata, q̄ ē falsum. Porco facillime, q̄ sic p̄fero, aut dēp̄io.
 Pāttas, nō ē subtūm huius iudicīi, Essā immunicata, sub nomine,
 & dceptu Pāttatis venit Essā, & dēp̄itā, sed nō ut subtūm, de quē
 enūciatā nō cū subtūm; ex pte p̄ illius iudicīi Reflexi. Pā-
 ttas, nō ē d. Attinōitē p̄tūe ap̄henisive Essā p̄pter distictōem virtūalē
 sicut eīndem virtūte, ex pte huius directi iudicīi. Essā immunicata.
 intelligitā Pāttas p̄tūe ap̄henisive. 1^m instāntia nō adit, dēp̄itā hō
 p̄tūm.

inimicitia, sit n̄ clare percipiatur, quam ut capias adverte s̄. Not̄ ma-
nūs identitatis immunitatem Essā & immunitatis Partitatis,
quam Partitatem ipsam & Essā. Hoc ē quia immunitas Essā, ē r̄, &
Virtutis ipsa Essā, & immunitas Partitatis ē, r̄. & Virtutis, ipsa Partitas
d. Partitas r̄, identitatis & Essā; & immunitas Essā r̄, identitatis & im-
munitas Partitatis. Adverte l̄. Quod sicut ex pte subti huius, videlicet
Essā immunitas attingit Partitas, ita ex pte p̄dicati debet attingi
immunitas. Quia ides ex pte subti attingit Partitas, q̄ hanc
identitatis & Essā: d̄ per t̄ notatum immunitas Partitatis iden-
tatis & immunitas Essā. q̄ ex pte p̄diti immunitas attingit.
Adverte s̄. Ad equatum p̄ditum p̄diti, n̄ cadere supra subtum in-
adequatum, d̄ supra adequatum; Quia propter si subtum p̄diti, l̄
r̄. & virtutis i. duplex, & similita p̄ditum, totum p̄ditum n̄ ca-
dit supra quamlibet partem subti; nec pars p̄diti supra totum
subtum; d̄ partem supra partem distributione accommoda. Im̄
& subtum huius p̄diti Essā immunitas & Essā, & Partitas, quod
Virtutis i. duo, & p̄ditum immunitas, & immunitas virtualitas
etiam duo, totum p̄ditum n̄ cadit supra partem subti; nec pars
p̄diti supra totum; d̄ pars supra partem distributione accommoda
Nempe immunitas supra Essā, & immunitas supra Partitatem.

Hic ponitur ad hertum ex n̄. 33. Nego. An. & Ma. habitus, cuius
invenitur p̄ditiem. Dispo. p̄ditum debet affari de subti vir-
tutibus accommoda. Ides. distributione n̄ accommoda. N. d. q̄
immunitatem nec affari, nec affari posse de Partitate; at hoc ne-
cessario n̄ ē ut Partitas, & attingat ex pte subti, & subtum, &
ex pte p̄diti attingat immunitas, & p̄ditum, q̄ per distribu-
tionem accommodam Respondet Partitati. Ad p̄. hanc dico
ex pte subti huius Verbum generata attingi Essā, & ex pte
p̄diti ingenerationem, & generationem; s̄, de Essā. d. de Verbo, affari
per distributionem accommodam. Similita ex pte subti huius. Essā n̄ p̄-

Non generata attingit Verbum, at Ex pte p[ro]p[ri]i attingit ge-
neratio virtute p[ro]p[ri]a ab ingeneratio. 2. de C[on]s. 1. C[on]m[un]-
ciata de Verbo, 1. nulla istarum e[st] falsa, & neque 1. affec-
tione generatorem de C[on]s, neque 2. ingeneratorem de Verbo. 2. p[ro]-
p[ri]o infra modum solvitur.

Instabis 1. q. h[ec] p[ro]p[ri]o e[st] Vera P[ro]p[ri]etas Imunitatis. P. Con. 2. a
tuam doctrinam, ex p[ar]te subit attingit C[on]s, & Ex p[ar]te p[ro]p[ri]i in-
Imunitatis. Sed si ita e[st], e[st] Vera p[ro]p[ri]etas. P. Mi. Si Ex p[ar]te subit hu-
ius P[ro]p[ri]etas Imunitatis, attingit C[on]s, & Ex p[ar]te p[ro]p[ri]i in Imunitatis,
in Imunitatis pot[est] Cadere supra P[ro]p[ri]etatem & Imunitatis supra C[on]s
de hoc posito h[ec] p[ro]p[ri]etas e[st] Vera & Vera e[st]. N. An. & Mi. p[ro]p[ri]etas, &
ad huius p[ro]p[ri]etatem. N. Na. Nam vi bene Pater dicitur, quidquid
reclamat Laguerda; in oi p[ro]p[ri]o sive mentali, sive vocali p[ro]p[ri]um
Ex p[ar]te, & p[ro]p[ri]etas dicitur, debet Cadere supra subitum Ex p[ar]te
dicitur, q[ui]a si n[on] fiat p[ro]p[ri]o falsa evadit, q[ui]a n[on] debet distributio h[uius]
moda. In hac q. p[ro]p[ri]o P[ro]p[ri]etas Imunitatis. P[ro]p[ri]etas Ex p[ar]te dicitur
& Imunitatis, & subitum Ex p[ar]te dicitur P[ro]p[ri]etas, & Imunitatis debet
Cadere supra P[ro]p[ri]etatem, & invertere distributioem accomodatam
& p[ro]p[ri]etas p[ro]p[ri]etas falsa evadit. Item iudicium p[ro]p[ri]etas eadem va-
riatione, fere, de his. Natura p[ro]p[ri]etas: filiatis & p[ro]p[ri]etas. Pater
& tota Trinitas, & de pluribus aliis falsis, de defectu distributio-
nis accomoda. Instabis 2. H[ec] p[ro]p[ri]o. Natura e[st] filiatis e[st] Vera, &
de fide. Sed 2. a natura p[ro]p[ri]etas falsa e[st] q. falsa e[st] in tra p[ro]p[ri]etas.
P. Mi. 2. a natura p[ro]p[ri]etas: h[ec] p[ro]p[ri]o vi? Vera debet attingere Ex
p[ar]te p[ro]p[ri]i n[on] filiatis, nempe Patrem & Spiritum sanctum, &
n[on] attingit Ex p[ar]te p[ro]p[ri]i n[on] filiatis. P. Mi. Non filiatis n[on] di-
tinguit a filiatis, d. Ideo si posset attingi Ex p[ar]te p[ro]p[ri]i n[on] filiatis,
q[ui]a n[on] distinguit a filiatis, quod e[st] p[ro]p[ri]um illius Ex p[ar]te p[ro]p[ri]i n[on]
attingit n[on] filiatis, nempe Pater, & Spiritus. N. Mi. &
Mi. p[ro]p[ri]etas transmissa na. & ad p[ro]p[ri]etas N. An. Mi. Nam
vi

Et Ex pte pditi attingata n filiatio suffit Veritas & Essa, que
Ex pte pditi attingata; q^a attingata filiatio, & qua btm edificata.
Luisa g. attingata filiatio, attingata Essa, & haec attingata, at-
tingata n filiatio. Ex pte g. Subti attingata Natura, filiatio, Pa-
teritas, & Spiritus. s. l. Et Ex pte pditi id ipsum attingata. & m
unt haec ppos vera per debitam, & admodam distributivem.
Natura e filiatio. filiatio e Essa. Patetas e n filiatio. Spiritus
sanctus e n filiatio. Instabis 3. Haec ppo Pater distinguita a

filio, attingit X^a solutioem Ex pte subti, & Ex pte pditi Essam
Et n so ad hunc rive. g. falsa e. P. D. ppos tacite, l. Ex pte dicens
Essam ab Essa distingui, e falsa. d. n. Ex pte tum subti, tum pditi
attingit Essam, affat Essam ab Essa disqui; & si attingit Essam
Ex pte subti, & pditi falsa e. O. An. Attingit Ex pte subti, &
pditi Essam, & simul attingit Ex pte illius Verbi distinguita
indistioem Do. & eam n attingit. N. Et ad pbatioem Ita Ma.
D. Mi. si Ex pte tum subti, tum pditi attingit Essam, & Ex pte
Verbi n attingit indistioem; affat Essam ab Essa distingui Do.
si attingit indistioem N. Mi. & diam. Igitur hoc distingui Pa-
tris a filio, e hoc indistingui Essam ab Essa h. & identice, sicut
immunis e in immunis; sicut g in hac ppos Essa immunis attingit
immunis; Ita in hac Pater distinguita a filio attingit
indistio. Non Patris a filio; sed Essam ab Essa, Patris ab Essa &
P. qui Ex pte dicit Pater distinguita a filio implicite enunciat
Essa e indistia ab Essa. Pater e indistus ab Essa. &

Instabis 4. Haec ppos Verbum divinum immediate unita
Chumanitati, attingit Ex pte subti Patrem, & Spiritum. s. l.
Ex vi attingendi Essam; d. Ex pte pditi n attingit n unioem,
Nam neque Unio identificata & Unioe, neque & Essa. g. l. ppos
e falsa, l. ntra solutio n tenet. Respondeo simul ad instan-
tiam.

Q^{ua}m^{vis} fixam ex n° 55. ex pte subti attingit quidem Patrem,
 Spiritum s. & Essam. Pradiculum huius. Vero p^{ro}posi, sicut cuiusvis
 p^{ro}posi accidentalis aliud dicit in Recto, aliud in obliquo; in Recto
 dicit Verbum, Essam, & Reliquas personas. Idem n^o est dicit Ver-
 bum divinum Unitum est & de dicit Verbum divinum est heni.
 Unicum; Ex pte illius Recti heni, tres personae attinguntur simul
 & Essam; At ex pte obliqui, q^{ui} est Unio neque Essam, neque tres personae
 attinguntur ob^oscam a^{nti}. Dices ut Clarior fiat solutio. Sit
 Ex pte subti, & p^{ro}positi attinguntur tres personae, Unia n^o affata
 de Patre, & Spiritu. s. d. s. de Verbo. q^{ui} aliquando attingit Ver-
 bum, quo n^o attinguntur tres personae. q^{ui} dicit Praecisio ob^oscam. No-
 totum, q^{ui} si p^{ro}bat dari praecisioem ob^oscam inadequatam, quam
 n^o negamus, & p^{ro}legimus. Ob. si n^o data praecisio ob^oscam adaequata
 haec dicit p^{ro}posi Mentales, & Locales ipsi Respondentem. Represen-
 tabunt eandem p^{ro}posi ob^oscam, nempe ista. Essam Immutata,
 Patres n^o Immutata. d. hoc est falsum. q^{ui} dicit Praecisio. Ma. P.
 Utraque p^{ro}positio Representat Essam, & Patrem, Immutatorem
 & immutabilem. q^{ui} eandem p^{ro}posi ob^oscam Representant. Ad
 A^{nti}q^{ui}um si sequi velimus. P. Q^{ui} dicit. N. An. Gal. p^{ro}positioem. D.
 An. Utraque Representat Patrem, & Essam, Immutabilem, &
 immutabilem eodem modo. N. An. Diverso modo. N. An. & N.
 Idem. Nam v^o Essam Immutata. Essentiam, & Immutabilem at-
 tingit iudicative; Patrem, & immutabilem pure apprehensive.
 Q^{ui} dicit Patrem n^o Immutata. per oppositum Patrem, & Immutabilem
 attingit iudicative, Essam, & Immutabilem apprehen-
 sive; si v^o sequi velis utram solutioem; Dices eas p^{ro}posi ut aliq^{ui}
 & ex se Traditorias Representare eandem p^{ro}posi ob^oscam. Utra-
 que n^o Immutabilem de Essam, & Immutabilem Enunciant de
 Patre; & hoc discrimine, q^{ui} Una Explicite dicit, q^{ui} altera Impli-
 cite, tota q^{ui} Diversitas se tenet ex pte m^odi signati, & Ex pte Represen-
 tati.

Quia ex pte obit, nulla e' diffa; hanc debet totum distinctio
 vixtuli. Oppositum dicendum de hac ppe. Natura pducit
 quam male dicit eandem ppeem obitiam fista: Filiatio
 pducit. ppter defectum distributionis accomoda, qui in prima
 data, quare 1. e' falsa, et 2. de fide.

transcendentia

Dicere e' rationale, ut respondens huic Expressi. Ratio e' fr.
 Principium discursus, nihil aliud e' quam dicit, q' hoc sic positum
 dicit e' principium discursus, et hoc e' certissimum. Dicere vero q.
 Ratio, ut respondens huic Expressi. Ratio ut diffa e'; Non e' pri-
 mum, discursus; e' dicit, q' Ratio ut diffa hoi e'; Non definit
 principium discursus, ut certum e'; d. sic talitas. s. seu pibile
 de obitibus.

Notabile. 2. Alia e' p'dita Perseitatis, et cuiusvis alterius di-
 ffa sumpta ex pte obit, et qua vase exiit a pte rei; et alia ipsius
 p'dita ut diffa e'. P. p'dita, qua haet entas pte rei, alia ii a p'di-
 tis, qua ipsa haet ut a nobis scipita: Perstat, ut diffa e'
 ead. haet p'dita, qua haet ut a nobis scipita. p'dita perdit sum-
 pta ex pte obit a pte rei, alia ii a p'diti, qua ipsa haet ut diffa
 e'. Mi. P. P. q' ut diffa e' n' exiit, nec facit aliq' a pte rei, haet so-
 la p'dita, qua ut a nobis scipita: Perseitatis, ut diffa neque exiit,
 neque alio facit a pte rei; quia diffa tm e' diffa p' inthum, et
 n' a pte rei, ut subdit ex d. p' obitabili. Ut diffa e' ex sola haet
 p'dita, qua haet ut a nobis scipita. Explicata. Alia ii p'dita, qua
 haet Al. s. qua vase e' a pte rei; alia vero ipsius p'dita put ha-
 et denominativam generis. P'ia ipsius ut genus. p'dite de plu-
 ribus differentibus specie tanquam ptem materiallem. P'ia
 a pte rei eius p'dita ii. Vivens. Sensibile. Similita invenies in hoc.
 cuius alia ii p'diti, ut reduplicat 2^{mi} intentionem, qua species obit.

Instantia ad 3^{am} obitorem. Dicit perseitatem ee totam specie,
 substantia, quoad totum signitum. Nam deceptui Substia, et dech-
 tui p'etit idem obit e' respondet. Non tu ee totam speciem quoad
 induc

Modum significandi: q' sit defectus substantia, et preterea ibidem significat.
 Substantia illud significat secundum, l. species ipsorum substantia: preteritas
 l. per modum sua alteri adiacentis: Ita. l. q' idem preteritas
 in e' tota species substantia fr. q' sit idem significat et fr. et oblique defectus
 preteritas, et substantia: scilicet tunc a nobis p' species duarum: d.
 hoc in sufficit ut preteritas in i' tota species substantia fr. q' tenet nostra
 probatio. P. An. Quod hoc, et tal' variabile scilicet a nobis p' spe-
 cies duarum; h' sufficit: ~~h' in i' fr.~~ tal' variabile: q' Quod species
 substantia scilicet a nobis, p' species duas: ab speciebus preteritis, in
 sufficit ut preteritas in i' fr. tota species substantia. Ita ut preteritas
 p' r'asem distinguitur ab specie substantia; d. ad distinctionem r'asem requi-
 ritur plus quam p' species plurimum apparere: q' in differunt
 tunc quoad modum significandi.

Ob. 3. Preteritas fr. et sub hoc defectu e' dista ab impoleto porivig:
 solis, et ens. P. An. preteritas sub hoc defectu haet aliq' p'ditum, quo
 caret impole. q' P. An. sub hoc defectu e' talitas extractiva entis;
 d. impole in haet hoc p'ditum. q' N. An. et d. probatioem. Haet
 aliq' p'ditum, quo caret impole, q' i' v. g. Hoc Equus. l. Alter Deus
 Ideo: quo caret impole, q' opponere ex preterite, et in preterite; ex tar-
 lite, et in talite N. Itaque ex vi illius defectus bene quidem
 scit in illis preteritem in e' alterum Deum, hocem Equum, et alia
 eiusdem generis impolia; At in scit in e' quoddam impole q'
 d'lecta ex preterite, et in preterite. Nam ex vi preterite illius defectus, pot
 dubitare ne preteritas. l. i' fr. l. illative affrat in preteritem. Debezet
 q' Argutum probare preteritem sub hoc defectu e' distam ab vi impole: At
 in sufficit et distam ab aliquo: Nam eodem argto probare potet quod-
 libet impole, pole e': Nam nullum e' impole, q' ab alio in i' dista
 et q' aliq' species p'ditum in claudat, in alio in inclusum.

Ob. 4. Qui d'ctio representans p'dita metaphisica preteritis, et nul-
 l' tunc eis opponens Repugnancia, e' d'ctio vi cuius preterite sumpta,

Pot. itus dicitur p[ro]terea et p[ro]le, b. talis e[st] h[ab]et d[omi]n[us], et d[omi]n[us] p[ro]terea.
 q. N. M. Ex d[omi]n[us]. Nam h[ab]et d[omi]n[us] nulla p[ro]ponat repugnantia; si ut
 dicitur in p[ro]ponat positivam huius repugnantia excludit, in p[ro]bat
 et d[omi]n[us] q[ui] cuius pot. itus dicitur et p[ro]le; si cuius in. pot. dicitur
 in et p[ro]le. Ob. 5. Non e[st] aliud medium, q[uo]d p[ro]bat p[ro]terea et
 Ens, nisi q[uo]d i[st]a dicitur. d. ex vi p[ro]terea huius d[omi]n[us]. dicitur itus
 p[ro]terea et dicitur. d. ex vi eiusd[em] dicitur et Ens. In h[ab]et Argum[entum]
 Non e[st] aliud medium, q[uo]d p[ro]bat latibet et aal; nisi q[uo]d illius dicitur;
 d. ex vi p[ro]terea huius d[omi]n[us] latibet, sumpti et m[od]o adiective dicitur
 pit itus latibet et dicitur. d. ex vi eiusd[em] dicitur itus ratio
 naly et aal, q[uo]d p[ro]bat ita te, h[ab]et f[aci]l[iter] transcendere latibet. N.
 Ma. Non in scilicet itus p[ro]terea d[omi]n[us] dicitur. d. d[omi]n[us], ex vi p[ro]terea
 huius d[omi]n[us] p[ro]terea e[st] dicitur. d. ex vi huius simul d[omi]n[us] p[ro]terea
 mi naa Universalis. Dis dicitur identificata d[omi]n[us] cuius e[st] dicitur.
 Vide reliquas solutioes apud P. Reynaldo, et eas solve, l. ut ubi
 has. l. ex doctrina hucusque innuata.

Possibilitatem Possibilitas Negativa, e[st] ea q[ui]a, p[ro]pter quam absolute, et Exer
 cite n[on] existunt in rebus duo d[omi]n[us] alicuius Entibus. Et
 hoc politis genere, Om[n]i Chimara polis e[st], d[omi]n[us] illius modo n[on]
 d[omi]n[us] absolute, et Exercite duo d[omi]n[us]. Et p[ro]inde erit fra
 duplicitis d[omi]n[us] exclusiva d[omi]n[us] quoniam identificata h[ab]et fra dicitur
 d[omi]n[us] d[omi]n[us] de Carentiis.

& dicitur polis includit d[omi]n[us] excludentem polis, ab Exercite abso
 lute in rebus: q[uo]d n[on] e[st] aliud p[ro]p[ter] d[omi]n[us] a possibili n[on] p[ro]terea: d[omi]n[us].
 & dicitur in Entis ab Entis: Inter d[omi]n[us] et Exercite positivis.

a. Intranscend
 entias

Ob. 2. P[ro]terea f[aci]l[iter] e[st] polis, q[uo]d f[aci]l[iter] e[st] Ens. Ita tenet. Nam h[ab]et, d[omi]n[us] polis
 d[omi]n[us] d[omi]n[us]; d[omi]n[us] d[omi]n[us] h[ab]et h[ab]et. An. P. Polis illud e[st] d[omi]n[us] Excludit h[ab]et
 ut d[omi]n[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us] d[omi]n[us] Excludit h[ab]et d[omi]n[us] d[omi]n[us] in d[omi]n[us]
 & f[aci]l[iter] e[st] polis. P. Mi. P[ro]terea polis e[st] h[ab]et et f[aci]l[iter], q[uo]d h[ab]et d[omi]n[us].
 f[aci]l[iter] e[st] f[aci]l[iter] e[st] potius ad h[ab]et et f[aci]l[iter], q[uo]d ad h[ab]et in et f[aci]l[iter] e[st] q[uo]d

fi. Impotens e' illi suu' in esse q' e' suu' d' rariu' q' e' Excludit
 suu' d' rariu'. Ma' e' fi. impotens ad suu' in d' rariu' d' illud fi.
 Excludere idali. 2. l. potas fi e' detracta ad suu' in esse file, l. in-
 digens. si p' in vi d' rariu' foraly d' cepit illud p' rariu' Ex-
 cludere suu' d' rariu'. si p' in vi d' rariu' p' rariu' in ma-
 net illud securus d' d' q' potas potius talitas, qu' in talitas.
 Et p' rariu' in vi d' rariu' potas ignarus parus exit illud de eo
 q' p' rariu'. 3. si d' rariu' p' rariu' manet illud d' rariu' de
 impotentia p' rariu' ad alia d' rariu', nempe ad d' rariu' in
 talitas. l. in p' rariu'. q' manet d' rariu' de impo' illius ad in
 talitas, et ad in p' rariu'. d. lo ipso manet d' rariu' de impo' illius
 ad suu' d' rariu' q' tandem oimda detractio ad d' rariu' e' oimda im-
 po' ad in esse d' rariu' p' rariu'. si hoc e' tali entiti necessarium
 Cuius d' rariu' e' eide' entiti impo'. sed p' rariu' fi. e' oimda
 detractio ad hoc e' nempe talitas d' rariu' q' e' oimda
 impo' ad suu' in esse, et ad suu' d' rariu' q' illud fi. Excludit.

Ad Argu' M. An. et Mi p' rariu' ad cuius p' rariu' p' rariu' d' rariu'.
 d' rariu' An. et d' rariu' d' rariu'. Ma' aliud e' q' p' rariu' sub hoc d' rariu'
 in p' rariu', potius apparet potens ad suu' in esse file, qu' ad suu'
 in esse, aliud vero, q' apparet positive impotens, et positive
 Excludens suu' in esse file: primu' p' rariu' d' rariu' d' rariu' pot' ad p' rariu'
 si p' rariu' in potest illud d' rariu' ex vi illius d' rariu' d' rariu' d' rariu'
 in d' rariu' posse d' rariu' e' pot' d' rariu' e' q' d' rariu', Ma' illud d' rariu' ex vi illius
 d' rariu' p' rariu' d' rariu' l. ex p' rariu' potius indicat e' potens ad suu'
 e' file, qu' ad suu' file in esse, An ex vi illius d' rariu' d' rariu' in pot'
 indicare, et positive impotens ad suu' in esse file, q' erat nec-
 rariu' ut d' rariu' illius d' rariu' p' rariu', potest d' rariu' e' pot'.
 p' rariu' summum q' in p' rariu' e' ex vi illius d' rariu' d' rariu' e' pot' ne-
 gative, qu' d' rariu' in apparet impotens in esse pot' d' rariu'
 positive.

Ad 2^m. Vico permitti posse preter q^d Ex vi huius deceptus p-
 titas, et aliquatenus detractam ad suum esse potest in in du-
 bitari potest ex vi illius scire apparet esse taliter detractam
 ut potius quae in taliter, at hoc non sufficit ut Ex vi illius scire
 recipiat illius positive excludere rem detrahi. Nam licet Ex
 vi talis deceptus non apparet detrahi preteritatis; neque appar-
 et illius positive exclusio; d. manet illius dubium, an pre-
 teritatis quae recipit Ex vi illius deceptus, sit talitas. h. in talitas
 sed dicitur Ex vi illius deceptus apparet illius preteritatis esse
 taliter. Talitas est positiva exclusio in taliter, q^d apparet
 esse positive exclusio in taliter. D. Mi. talitas sumpta
 materialiter, et Ex pte obli est positiva exclusio in taliter
 D. d. sumpta q^d et Ex pte illius, et Ex vi huius deceptus pte
 talitas. N. Mi. et D. d.

Ad 3^m. N. Ans. Nam Ex vi huius deceptus, et Definitionis
 preteritatis non manet illius deceptus de imposita positive preteritatis
 ad aliam Definitionem, d. scire de pte. Ad hanc manet ista illius
 deceptus de pte preteritatis ad hanc Definitionem, et in deceptus ad aliam
 q^d oblat Ex illius deceptus in apparet positive detrahi preteritatis. q^d
 oblat ei pole negative; at non manet deceptus de pte positive ad
 aliam Definitionem, q^d oblat ei pole positive, et positive excludere
 suum detrahi.

Ad 4^m. Ita Ma. D. Mi. est omnia detractio ad hoc esse sum-
 pta preteritatis materialiter, et Ex pte obli D. Mi. sumpta q^d et
 Ex pte Ans. N. Mi. Nam licet aliquatenus preteritatis sit detractio
 ad et suum sub hoc deceptus modo dicto, at non omnia q^d potest illius ha-
 bere dubium manere, et subicere ne etiam habeat detractio,
 ad in talitatem. Int. Hoc est certum preteritatis. hoc est bas e
 et in hoc repugnantiam.

Insi. Hoc e certum quod; Hec entia e et n habet repugnantiam
 positivam ad imobile. g. e' poles; de p' nro p'citas sub hoc coel' m' p'citas
 e' et n haet repugnantiam ad imobile, q' im' pole. d. Ma. e' certum
 p'rium e, et n haet repugnantiam materialiter, et ex pte obli ad im
 pole. g. d. Ma. p. et ex pte aut nra. Ma. Nam q' p' d' nro aliq' re
 ipia naere ex pte obli repugnantiam positivam ad imobile; et hanc rep
 ugntiam p. et ex pte aut n' apparet; placet hoc sub ea excepta n' e'
 positive pole; n' e' e' positive imobile.

Dixca Po.

Dico h' Possibilitas p' h' rerum p'bilium n' e' entire indita, et p'
 dicative dita a p' d' itis intrinsecis ipius rei poles. Non facit hanc
 inditioem entirem a p' d' ita d' itioe sociatam ex p' fesso rei; cae nra
 tm. l. alteram ita eam rorem p' t' i' n' g' emus. P. d' l' u' r' i' o' e' . P. d' i' t'
 ta p' t' i' . x. q. ad, et v' i' d' i' t' e' s' i' i' n' t' e' r' t' e' t' a' m' e' n' t' i' v' e' , q' u' a' m' p' d' i' v' e' i' n'
 d' i' t' a' . g' d' e' i' i' p' o' t' q' u' i' l' i' b' e' t' a' f' f' a' . s' i' c' p' d' i' t' u' m' a' l' i' s' e' e' n' t' i' v' e' , e' t' p' d' i' v' e'
 i' n' d' i' t' u' m' a' p' d' i' t' o' v' a' t' i' o' l' i' s' . N' a' m' v' o' l' o' , l' . d' e' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' p' t' a' i' e' n' t' i' v' e' i' n' d' i' t'
 a' a' p' d' i' t' o' a' l' i' s' ; p' o' t' q' u' i' l' i' b' e' t' v' e' r' e' a' f' f' a' e' e' e' p' d' i' v' e' i' n' d' i' t' a' m' a' p' d' i' t' o'
 v' a' t' i' o' l' i' s' , l' . n' . s' i' p' . g' . P' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' p' t' a' i' n' d' i' s' t' i' n' g' u' i' t' a' p' d' i' v' e' a' p' d' i' t' o' v' a' t' i' o' l' i' s'
 p' t' a' i' , a' c' p' o' s' s' e' q' u' e' n' t' i' n' e' q' u' e' a' v' e' l' i' q' u' i' s' p' d' i' t' i' s' p' t' a' i' . P' d' i' a' . l' a' r' a' c' e' q' u' a'
 v' n' u' m' v' e' r' e' p' o' t' a' f' f' a' i' d' e' a' l' i' o' , a' b' e' o' d' e' m' p' d' i' v' e' n' d' i' s' t' i' n' g' u' i' t' a' . g' s' i' p' o' t' v' e' r' e'
 a' f' f' a' e' q' u' i' l' i' b' e' t' , p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' e' m' e' i' p' d' i' v' e' i' n' d' i' t' a' m' a' p' d' i' t' o' v' a' t' i' o' l' i' s' . P' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t'
 p' t' a' i' a' b' e' o' p' d' i' t' o' n' e' q' u' e' p' d' i' v' e' d' i' s' t' i' n' g' u' i' t' a' . s' i' v' m' . g' . a' l' i' q' p' o' t' v' e' r' e' a' f' f' a' r' i'
 d' e' p' d' i' t' o' a' l' i' s' , q' n' p' o' t' v' e' r' e' a' f' f' a' i' d' e' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' e' , e' c' e' r' t' u' m' ; d' u' n' c' t' i' c' : e' d' u' o'
 b' u' s' e' x' t' e' r' m' i' s' , n' e' q' u' i' t' d' e' v' n' o' v' e' r' e' a' f' f' a' i' , q' d' e' a' l' i' o' v' e' r' e' i' n' e' o' d' e' m' s' e' n' s' u'
 n' a' f' f' a' t' a' ; n' i' s' i' e' a' , l' . d' e' e' n' t' i' v' e' , l' . s' a' l' t' e' m' v' i' r' t' u' a' l' i' t' a' d' i' s' t' i' n' g' u' a' n' t' u' s' ; g' . p' d' e'
 d' e' a' l' i' s' p' o' t' a' l' i' q' v' e' r' e' a' f' f' a' i' , q' n' e' q' u' i' t' v' e' r' e' a' f' f' a' i' d' e' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' e' , g' . p' d' i' t' u' m'
 a' l' i' s' , e' t' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' d' i' s' t' i' n' g' u' i' t' a' d' e' e' n' t' i' v' e' , l' . v' i' r' t' u' a' l' i' t' e' r' .

Vago occupando sulcem, et sumo possibilitatem in statu dictionis
 ante manantibus dicitur. Et sic h' p' t' a' l' . d' e' p' o' s' s' i' b' i' l' i' t' a' t' e' i' n' e' o' s' t' a' t' u' d' i' c' t' i' o' n' a' t' o'
 a' c' c' e' p' t' a' , p' o' t' a' l' i' q' v' e' r' i' f' i' c' a' r' i' , a' f' f' a' i' , a' u' t' e' n' u' n' c' i' a' r' i' , q' e' o' d' e' m' m' o' d' o' , e' t' i' n'
 e' o' d' e' m' s' e' n' s' u' n' e' q' u' e' a' t' v' e' r' i' f' i' c' a' r' i' , a' f' f' a' i' , l' . e' n' u' n' c' i' a' r' i' d' e' p' d' i' t' o' a' l' i' s' p' t' a' i' s' u' m'
 p' t' o' , i' n' e' o' d' e' m' s' t' a' t' u' d' i' c' t' i' o' n' a' t' o' , l' . n' . v' m' . n' d' i' c' i' s' a' l' i' a' s' d' e' i' d' e' m' i' n' e' o' d' e' m' s' t' a' t' u'
 v' n' b' i' s' v' e' r' i' f' i' c' a' r' e' n' t' e' p' d' i' t' a' s' t' a' r' i' a' , q' n' e' g' a' r' ; s' i' d' i' c' a' r' e' . s' e' c' u' m' d' o' g' o' , l' . h' e' c

2. Hæc Possibilitas, & hoc Hæc Pter in eo statu Iudicatio possunt veri affi.
 de hditis Pter in statu absoluto, & Exercito sumptis, L. in, si 1^m o. Possibilitas
 in eo statu Iudicatio, si disquisit adhuc hdivi a hditis Pter absolute, & Exer-
 cito sumptis in statu absoluto, ut patet. si 1^m Adhuc hgo, L. in die Possibilitas
 in statu Iudicatio sumptis nequit affi de hditis Pter in statu absoluto
 sumptis: q. 2 in eo statu Possibilitas nihil i, nullius affectus: strictè talis
 è Cabbax, L. ob aliam causam; si 2^m agnoscit quoniam ea i causa; si 1^m
 q. dicitur H. D. D. P. hunc mentis seduli indagatores. Itæ, q. hæc in alia
 Equam distio si entis ab ente, intra societis H. A. Immunita accepta. Dic
 q. Tribus possibitem in eo statu sumptam involvere Carentiam Exita
 absolute, quæ ab ipsa absolute Exita distio si entis ab ente disquisit ut
 q. 2. tot hris involverit: Veritem, alias Clarissimam obscurare stendis.
 Vixit. 2. Hæc pro i vera Possibilitas in statu Iudicatio sumpta è hdiva
 Pter absolute Exita; et in statu absoluto sumpta: hdiva hæc è vera
 Pter absolute, è Pter Exen. q. Possibilitas in statu Iudicatio sumpta
 sumpta si disquisit hdivi a hditis Pter, ut ab Exita sumptis in statu
 absoluto. P. Am. Illa hpos faciunt hunc tum Iudicatum. Quoties-
 cunque Exitat hdiva exit hdiva Pter, et Item Pter, qui modo è po-
 tis postea Exitat; hpos ista in hoc su si vera, sicut in eodem su è vera
 hæc hpos, etiam hoc in Exita. Hoc è ad hdiva: q.

2. Pter deulrio. L. hdiva Pter seclusa ea polite, quam meditari
 ab eisdem hditis hdivi distam, si polia, si impolia, si pcedunt. si
 polia, q. q. qua polia denominantur si disquisit hdivi ab eis hditis: si
 impolia, q. p nullam eam possi reduci polia; nam q. semel è impole
 semper è impole: si pcedunt. Ca hdiva ex se capatia si tum, ut à
 polite denominantur polia; tum ut denominantur impolia ab impolite
 p indeq. hdiva Pter sedum se sumpta, et pcedit a polite hdivi hdiva
 si magis si polia, et poa exere, quàm Chimæra.

Pter tandem. Quidquid Verificata de polite in statu Iudicatio
 Verificata de hditis Pter absolute Exerit: Quidquid si Verificata de
 polite in statu, si Verificata de hditis Pter, q. polita, in eo statu &
 Ita videtur clara: nam si nihil in su ulla pot de uno affi, q. de alio si
 affi, nulla distio reali disqui possit, et sequente nec hdiva. An. P. Mho
 de.

Positive sumpta in statu ditionato significati ex his in statu ditionati
nati, & hoc idem significata de p[ro]p[ri]is p[ar]ti absolute exercit; unde
significata de polite in ex[er]c[itu] absolute; & hoc idem significata de p[ro]p[ri]is
p[ar]ti absolute exercit; & sic de aliis aliis significata p[ro]p[ri]a tra
ria. g. Quidquid significata &

Ita polite
tam in iure
occurram, ut
in p[ro]p[ri]is ac

1. p[ro]p[ri]as, & ex his p[ar]te d[is]t[ri]ngunt; d. Ex p[ar]te p[ar]ti p[ro]p[ri]a in d[is]t[ri]ngunt
a p[ar]te, g. p[ro]p[ri]as p[ar]ti d[is]t[ri]ngunt a p[ar]te. p[ar]te p[ar]te p[ro]p[ri]as p[ar]ti e[st] d[is]t[ri]ngunt
& cara p[ar]ti; d. ex p[ar]te in d[is]t[ri]ngunt; & ca. ca. g. p[ro]p[ri]as, & ex p[ar]te d[is]t[ri]ngunt.
Da p[ar]te, g. ca quibus d[is]t[ri]ngunt traaxia, si p[ro]p[ri]a exata sint in d[is]t[ri]ngunt.
p[ro]p[ri]as p[ar]ti in ab illius exa p[ar]te, g. p[ar]te ab ea d[is]t[ri]ngunt. In p[ro]p[ri]as
d[is]t[ri]ngunt p[ar]te in illius p[ro]p[ri]as; d. ex p[ar]te d[is]t[ri]ngunt p[ar]te e[st] p[ar]te ab
ex p[ar]te absolute eundem p[ar]te, d. illius exa p[ro]p[ri]as p[ar]ti ad ab illius
exa p[ar]te. p[ro]p[ri]as p[ar]ti in ex p[ar]te, ex p[ar]te d[is]t[ri]ngunt p[ar]te; d. p[ar]te in ex p[ar]te, in ex p[ar]te
ille absolute. g. ex p[ar]te d[is]t[ri]ngunt p[ar]te, e[st] p[ar]te ab ex p[ar]te absolute.

Definitio. 1. p[ro]p[ri]as ex polite, & cara entis, e[st] p[ro]p[ri]as verum, & reale,
v[er]um catemur; d. p[ro]p[ri]as ex exa, & cara entis, e[st] Ohimsaicum; p[ro]p[ri]as
p[ro]p[ri]as, & exa in d[is]t[ri]ngunt. Definitio. 2. ab opposito. Per nos quando p[ar]te ex p[ar]te
p[ro]p[ri]as identifiata absolute, & p[ar]te statum & exa, & p[ro]p[ri]as p[ar]ti; g. quando
p[ar]te in d[is]t[ri]ngunt in A. p[ar]te d[is]t[ri]ngunt in B. p[ar]te caram in B. excludit
exa, ad e[st] p[ro]p[ri]as sub infero. g. in instanti B. p[ar]te in e[st] p[ro]p[ri]as. In p[ro]p[ri]as
Quando p[ar]te ex p[ar]te in A. hac veritas p[ar]te ex p[ar]te, e[st] hac p[ar]te e[st] p[ro]p[ri]as
& hac nihil aliud e[st] quam p[ar]te; g. si p[ar]te caram ex p[ar]te in B. et exclu
dit hac veritas p[ar]te ex p[ar]te, & ipse p[ar]te, excludit e[st] hac veritas
p[ar]te e[st] p[ro]p[ri]as; d. excludit hac veritas, p[ar]te in e[st] p[ro]p[ri]as. Definitio. 3. De ve
rum, & reale quatenus tale e[st] p[ro]p[ri]as ex p[ar]te; d. hoc p[ro]p[ri]as p[ar]te e[st] p[ro]p[ri]as
(univ[er]sum p[ar]te in ex p[ar]te), & p[ar]te in ex p[ar]te e[st] verum, et reale. g. p[ro]p[ri]as ab
solu[ti]ve ex p[ar]te; d. hoc p[ro]p[ri]as p[ar]te ex p[ar]te, & p[ar]te in ex p[ar]te, si p[ro]p[ri]as absolute
ex p[ar]te, ut patet. g. Hoc p[ro]p[ri]as aliq[ui]d includit d[is]t[ri]ngunt a p[ro]p[ri]as. d. in caram, eu
in ex p[ar]te, quas utriusque includit p[ro]p[ri]as. g. ex p[ar]te, qua p[ar]te a po
lite d[is]t[ri]ngunt.

Ad Argum. N. Ma. & D. Mi. p[ro]p[ri]as; p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as, & ex p[ar]te
p[ar]te in d[is]t[ri]ngunt; & cara p[ar]te N. Ma. p[ro]p[ri]as pura, & p[ro]p[ri]as p[ro]p[ri]as sub
e[st] d[is]t[ri]ngunt; & cara p[ar]te excludente eam p[ro]p[ri]as ab ex p[ar]te absolute. D.

Exa positiva, et absoluta Ptas n̄ e diungilis; & Casa. Do. Exa pura
 solita sumpta subd. n̄ e diungilis; & Casa excludente eam ab exido
 absolute. N. Mi. Excludente eam ab exido dicitote. Do. Mi. & N. Dam.
 Initas solitas positiva, et exerta, et Exa parita positiva n̄ e diungilis;
 & Casa excludente eam ab exido absolute, solitas pura, sicut Exa pu-
 re solita sumpta e diungilis; & ea Casa excludente utramq. ab exido
 absolute. g. solitas positiva, et Exa positiva disjuncta la. a solita-
 tate pura, & ab Exa pure solita sumpta. O. 2^m ptem an. Solitas
 pura e diungilis; & Casa, sumpto ly e p afforem strictam. N. sub-
 positum; qd e solite in eo statul in quo supponimus n̄ exere, nihil e
 stricti affle; sumpto ly e impprie, et p afforem alienantem. Do.
 An. & O. D. Solitas pura disjuncta dicitote n̄ entis ab ente absolute.
 Do. dicitote, qua intercedit inter ens, et ens. N. e dicere pura solitas
 & in eo statul, in quo pura e n̄ exat; ides id e diungilis & ea Casa, qd
 quando n̄ e & dicitote n̄ pponita; hoc idem accidit solite positive, et Exa-
 cilitate, qua qd n̄ e in eodem su, pot & ea Casa locitari.

Ad 2^m pbatorem Ma. N. An. & O. Mi. pbatoy. Separatioe positive
 faciente unum exte~~re~~ altero deficienti. N. Mi. Separatioe faciente
 neque unum, neq. alterum existere absolute. Do. Mi. & O. Ma. cla-
 ritate gratia. Antequam Ptas exat, exit dicitote, su significante
 Ptas tunc alig id, l. traere. N. Ma. su significante, qd Ptas tunc
 absolute n̄ e, sed est absolute, n̄ exat. Do. Ma. & O. Ma. Mi. O. D. seq.
 sicut Mi. pcedentis. Illud. Itaq. p has Voces. Ptas antequam exat,
 exit dicitote, & n̄ exat absolute, neq. denotata ulla realis separatio ho-
 rum exte~~re~~ existere dicitote, et exere absolute. Neq. ulla horu
 diveritas; d. p hanc enuntiationem Ptas exit dicitote, solitas enun-
 tiata. Ptas inde n̄ exat, d. exeret, si purificaretur dicitote; et p hanc Ptas
 n̄ exat absolute. p se enuntiatu mdo absolute n̄ dari. Dicitote autem
 debet certissimum ee hanc veritatem Ptas mdo absolute n̄ exat
 sed exeret, neq. opponi, neq. disqui, neq. separari ab hac. Ptas abso-
 lute n̄ exat; imo tino indivisibile.

Ad 3^m pbatorem O. Ma. Dplexum ex solite, et Casa, e verum ens reale

Sumpto ly e absolute, suad. Caram . Item Do. Ma. ly e absolute quoad Caram , & Ditiote quoad politam . Do. Ma. ly e absolute quoad Caram Vice e ens Reale negativum. Do. Mi. Dplexum e Caram , & Caram e Chymaicum , si ly e sumata absolute quoad Exam , & Caram e Chymaicum . Do. Mi. Nam hoc e Dix , Caram , & Exam eiusdem rei absolute exere, q' e Chymara . Sumpto ly e absolute q' Caram mdo dicto & Ditiote q' Exam . N. Mi. & D. Dplexum igitur e polite , & Caram , ut Verum , & Reale i, aliud Extremum debet Dix absolute suo mdo. V. g. Caram , aliud Ditiote , q' e politam , qua dum data absolute e Caram ens, si e ens Reale , d. ll. Cas quo deficiat Caram , & similita dicendum e de Dplexo ex Caram , & Caram . Ad 2. Dfratem facilis e solutio ex dictis . Do. g. Anti. O. D. Non e excludita Caram , & etm politam ab exisdam absolute. Do. D. ab exisda Ditiote . N. D. & D. subillatam . Ad cuius pbationem Do. An. O. D. sed etm excludita hac Veritas . Pitius e polis ab exisda absolute Do. D. ab exisda Ditiote . N. D. & O. similita . Mi. subsumptam N. D. Nam ut Pitius mdo i polis necesse n e, q' exat absolute politam . ut satis supra pbatum e. Ad 3. Dfratem Veo . de Dplexum Verum , & Reale si permanens i posse simul , & absolute exere ; si v. i succesivum , etm pot exere , d' n' simul q' des suas ptes . Dplexum ex politam , & Caram , lit , mdo supra explito ad Dfratem , i verum ens Reale , si tr e permanens ; Dsuccesivum , quare illius ptes n possi simul exere ; D vna absolute , & altera Ditiote ; in hoc eodem m. , hoc Dplexum . Pitius exit , Pitius n exit ; & e Dplexum Reale , & pot exere , dum modo claudat Pitium exere Ditiote , & n exere absolute. Ex his ad fram Aristi fa cile e traz applicare ; Dcedere q. de Dplexo permanente , & dicente Vtram q. ptem p statum , posse exere simul , q' des suas ptes ; neaq. de succesivo , & dicente vnam p statum , & aliam Ditiote .

Ob. 1. Deus aliquomodo inectita & polite Pitii ; D nullo mdo inectita & Caram , & p titis Pitii . g. Politas , & Caram re dignitas . Mi. P. Deus si inectitur & Caram , l. & ea inectita absolute, & conditiote , q' n' data mediis ; D neq. absolute, neq. Ditiote inectita . g. nullo mdo . P. Mi. si absolute. q' si Deus inectitur absolute & Caram Pitii ; n' posset Deus dari , quim Pitius exeret , hoc e falsum . g. Non Ditiote , nam inecti Ditiote & Caram

Cuiusmodi summo et a p[er]matorem strictam, et in ali-
 nam. N. nam ex d[ist]inctio[n]e solitas sub ea p[er]tinet nullius
 stricta a[ff]ectio[n]is e[st] Capax. summo ly e[st] a[ff]ectio[n]em laxam, et
 alienatam Do. Ma. Et sicut d[ist]inctio[n]e N. S. Et Do. Ma. p[er]tinet.
 Deus p[er]tinet naalem operat necessario si s[ed] hanc veritem
 si p[er]tinet exat d. d. etim, istam p[er]tinet exat specificativè sum-
 tam, et p[er]tinet ab eo q[ui] inde veritas absoluta exerceat. Do. Ma.
 duplicative ut exerceat. N. Ma. Hic autem modo neq[ue] op-
 cit Deus p[er]tinet nam istam naalem veritem illam d[ist]inctam. Si
 p[er]tinet exat. sicut d. d. p[er]tinet imsertam. Deus p[er]tinet
 naalem operat veritem d[ist]ingentem specificativè sumptam
 Do: nam specificativè sumpta si in aliquo vero s[ed] neq[ue] de-
 duplicativè ut d[ist]ingentem, seu ut absolute exerceat. N. p[er]tinet,
 et d[ist]inctam. itaque tam solitas, quam exa absoluta, quam p[er]tinet Pe-
 teri. si specificativè sumpta sint. et p[er]tinet ab exa, si p[er]tinet requi-
 sita ad istam naalem, nullam autem causam absolute exerce-
 xi, e[st] ad eandem istam p[er]tinet requiritam.

1. d[ist]inctio offerdit ad difficultatem gravissimam de determina-
 tivo solitas ista modis; id eodem modo solitas ac solitas. d[ist]inctio[n]e
 exat d[ist]inctam d[ist]inctam solitas sub aux[ilio] d[ist]inctam d[ist]inctam exerceat
 modo exerceat, si specificativè sumpta determinare neq[ue] eam
 istam; At neq[ue] exa d[ist]incta d[ist]inctam, neq[ue] solitas absoluta eiusdem, si de-
 duplicativè ut exerceat accipiantur, determinant neq[ue], et p[er]tinet eam
 istam. si p[er]tinet hanc aux[ilio] d[ist]inctam d[ist]inctam; id ad summum abundan-
 ti, et p[er]tinet accidens, ut sus loco d[ist]inctam, d[ist]inctam p[er]tinet d[ist]inctam sub aux[ilio]
 A. Ad d[ist]inctam d[ist]inctam d[ist]inctam. d[ist]inctam d[ist]inctam, et d[ist]inctam in eadem
 linea si d[ist]inctam opposita, et d[ist]inctam. Do. Ma. in d[ist]inctam linea. N. Ma. Et
 d[ist]inctam. p[er]tinet d[ist]inctam e[st] neq[ue] in linea exerceat d[ist]inctam, et
 p[er]tinet exerceat, e[st] d[ist]inctam in eadem linea exerceat. N. Ma. in linea
 exerceat absolute. sub d[ist]inctam p[er]tinet e[st] d[ist]inctam in eadem linea
 Do. Et si e[st] d[ist]inctam in eadem linea. N. Ma. Et d[ist]inctam.

In d[ist]inctam. solitas, exa absoluta, et solitas p[er]tinet specificativè sum-
 ta, et p[er]tinet ab exa, si p[er]tinet requiritam, sumpta ly si p[er]tinet affec-
 am.

Laxam, & alienatam ad suam suam naturam Dei; & nec
 oia ut absolute exercita, n̄ si p̄ se requisita ad eam suam. g.
 Politas, Exa absoluta, & Politā P̄xi, sub ea p̄cisione disjuncta
 à seip̄is, ut absolute exercitis. D. Dns. disjuncta distictē positi-
 va. Versante inter ens, & ens; distictē partim positiva, & partim
 negativa versante inter n̄ ens, & ens. Ideo nam Politas,
 & Politā P̄xi sub ea p̄cisione, l, includunt, l, permittunt causam
 Excludentem ea ab Exido absolute, & Exerctite. Disjuncta, in-
 quam, hoc distictē; qua p̄te dicunt causam; qua p̄te suas enti-
 tes, dicunt sub ea p̄cisione, nec disjuncta, nec identificante m̄do,
 sicut m̄do absolute n̄ ii; d. identifi. carenta, causam que absolute
 essent.

Ob. 2. Impolitas Chimæe disjuncta ab ipsa Chimæa. g. Politas
 P̄xi disjuncta à P̄xi. Ita ē legitima, nam v̄t̄i naturalibus p̄mis-
 sionis; sicut decernat̄ de solite cō̄ distictōem, l, indistictōem à v̄t̄is tes-
 tibus, de impolitite cō̄ distictōem, l, indistictōem ab impolitibus. Decernon-
 dum ē. An. P. Deus ē insiungibilis & Chira; n̄ ē insiungibilis, im̄o
 de facto siungita & impolitite Chira. g. Impolititas Chimæa disjuncta
 ab ipsa Chira. N. An. & O. Ma. p̄bat̄is. Deus ē insiungibilis & Chira
 ut p̄hica, & Exerctite exente Do Ma. Ut exete obtiva, & Verificative.
 N. Ma. & O. Mi. n̄ ē insiungibilis & impolitite Chira, ut p̄hica, & Exerctite
 exente. N. Mi. Ut carente obtiva, & Verificative Do. Mi. & N. D. Chira
 Deus ē siungibilis & Chira exente obtiva, & Verificative, & impolitite;
 nam hoc nihil aliud ē, quam eē siungibilis & cō̄, si Chira exat impoli-
 cet tradictōem; n̄ t̄nē siungibilis & cō̄ Chira, & illius impolititas Exerctite
 absolute, & p̄hica. Im̄o in d. p̄bat̄issima de Mexica Dei & solite soltem
 & impolitium impolitite, ē metaphisicē oppositas & cō̄ q. Chira, & illius im-
 polititas absolute Exerctante.

Ob. 2. Intendendo politum P̄xi et̄m n̄ exentis, Anquam sit-
 ture consistere in aliquo de presenti, & mouente disjuncti ab ipso P̄xi. Politas
 P̄xi m̄do, & de presenti determinat. Sedum ad haendum hunc aum
 P̄xius ē politis; At q̄ m̄do absolute n̄ ē de presenti n̄ pot̄ m̄do & de presenti de-
 terminare aum ad haendum hunc aum. g. Politas P̄xi nunquam
 Mittari

Ex istis, & verum, & reale Ans ex quo p legitimum sequentiam in
 fita. Deum hanc hunc autem. P^{rius} & p^{olis} d. nihil de p^{resenti} in Exi.
 tens pot ee verum, & reale Ans ex quo aliq^d inf^{ra}tr. g. Of^{ta}. 2°. Po-
 litas P^{rius} in se verificaret, d. mdo absolute verificat hanc meam p^{ro}-
 tem P^{rius} & P^{olis}. & P^{olis} P^{rius} in se Exeret, i. dicitur P^{rius}, d. mdo ab-
 solute exi. P. da. Quod mdo absolute n e, d. eet; mdo absolute n veri-
 ficat, d. verificaret; sicut q^d P^{olis} P^{rius} mdo absolute n e, d. eet; mdo
 n identificata, d. identificata & p^{olis} P^{rius} p^{ro}traam stiam. g. si mdo
 verificat, mdo e absolute.

Hec etiam difficultas iterum ostendit ad difficultatem de determinatio-
 nis media. hinc ipse Augustinus. Praecipue circa P. Tricabenezera. Deus
 p^{ro} p^{ro} hanc naturam conicit in se ipso P^{rius} p^{ro}lem antequam exat.
 b. P^{rius} & p^{olis} antequam exat, terminat de p^{resenti}, & in se terminat
 hanc stiam, P^{rius} & p^{olis}. Deinde n se eet, de verum, & reale Ans ex
 quo p legitimum dant ea inf^{ra}tr. tunc sic: P^{rius} p^{olis} antequam ex-
 at de p^{resenti} n e, & in de p^{resenti} terminat eam stiam, & eam inf^{ra}tr. g.
 Dico ex P. Trival. Ad p^{ro}banda de p^{resenti} aliqua munera in genere sub-
 tivo, & p^{ro}ico requiritur exat de p^{resenti}; secus ad ea p^{ro}banda in genere
 obtivo, & intentibili. H. de tui Aug^o studio e.

Dico ipse P^{ro}tem determinare Deum ad eam stiam n p^{ro}ico, &
 subtivo; nam in hoc genere p^{ro}ico determinativum illius stis dicitur
 e infinita actualitas Dei determinata ad se s^{yn}crite s^{yn}cedendum; hoc
 q. minus determinat; p^{ro}ico a^{nt} ex n exite p^{ro}icari n pot, & ad hoc aliq^d p^{ro}-
 de p^{ro}icari necesse e; P^{olis} t^{er}minat, & movet eam stiam inten-
 tionalitate, & obtivo, ad q. necesse n e, q. exat mdo absolute, d. p^{ro}icite.
 Nam & Deus, rade inf^{ra}tr. actualitate i determinatus ad s^{yn}cedendum
 P^{rius} ee p^{ro}lem, eo ipso q. ille p^{ro}icite exat, ipso exa d^{ic}tiora P^{rius}, seu
 p^{olis} e purificatio d^{ic}tioris p^{ro} qua, & sub qua Deus reddita absolute
 determinatus ad eam stiam d^{ic}piendam. Ad P^{rius} rade eodem mdo.
 Dico. Quod mdo, & de p^{resenti} n e, n pot mdo, & de p^{resenti} ee reale ans
 p^{ro}icum ex quo aliq^d inf^{ra}tr; pot en ee reale ans obtivo, si ex p^{ro} Deo
 d^{ic}ta determinatio p^{ro}ica, & subtiva, ut s^{yn}nat ipsum d^{ic}tarum sub d^{ic}-
 tione: eo ipso q. sub ea d^{ic}tione i d^{ic}tarum. & hoc e. Nam & Deus p^{ro} eam stiam

Idem dicitur qd dicitur, n' q' exat, et modo dicitur, in pace legitime
Oscula et determinatum ad illud ostendendum.

Ad 2^m Hincem No. 110. An. N. dam. Nam manus Verificandi
Est in genere obvio, et intentio ad q' minus potandum abso-
luta exa phica Verificativi minime requirite: Imo s'p'i officit. Ita
e, nam obtum alienius p'p'is mdo eam absolute Verificare, potius
quam fore ut eam verificet, nihil aliud e, quam obtum se haere
sicuti p'p'iam enunciata. 1^m si p'p'o enuntiet Subtum exere de
p'p'enti, n' poterit obtum eam Verificare nisi de p'p'enti i; si v' enun-
diat fore ut obtum exat, ut eam de p'p'enti Verificet suffit fore ut
exat. P'p'o q' h'ec P'tus e' polis, n' enunciat obtum, et p'p'item, q' d'z
e' absolute, et de p'p'enti Exere; d. im enunciat fore, ut Exeret sine
Traditioe n' exat. Ut q' eam de p'p'enti Verificet, n' requirite Exere
de p'p'enti p'p'item; d. Fore, ut Exeret sine Traditioe, n' Exeret.

Ob. b. Polita; P'tus semper e' neario exit absolute; d. P'tus numquam
am Titulus n' exit semper, e' neario absolute; q. Polita; P'tus d'z p'p'iti
a P'te. P. Ma. si Polita; P'ti nunquam Titulus n' semper, e' neario
exit absolute; d. n' exeret absolute; P'tus n' e' mdo absolute polis, d'z
d. de P'te nunquam Titulus, n' si Verificata, q' cet absolute polis, d. d' e'
polis absolute. q. H'ic. si Polita; P'ti n' exit semper, e' neario, et
absolute, P'tus exit neario polis a polite d'z genti, et defectibili; d. nihil
pot e' nearium ab aliquo d'z genti, et defectibili. q. H'ic 2°. P'tum e'
talem, qui si Exeret, n' implicaret Traditioem e' p'p'itas; d. P'tum
e' talem, qui si Exeret n' implicaret Traditioem, exit absolute. q. et
polita; P. Ma. si P'tum e' idem, qui si Exeret n' e' mdo absolute
P'tus, mdo n' e' talis, qui si Exeret n' implicaret, d. p'p'ise cet talis; d. hoc
e' falsum, ut patet q.

N. Ma. An. q'z, et Ma. p'p'ationi Universalita sumptam; nam r'p'ose
Ubius, dai alienantis polis. Vix, d'z p'p'ase P'tus e' munc absolute polis
p'p'ise e' sic enunciare. Futurum e' ut P'tus exat sine Traditioe, n' q'z
ad hanc autm Denomitionem, qua tota e' de futuro, n' requirite p'p'ia, qua
de p'p'enti i; d. qua cet p'p'ase exat petri. Plura huius Veritatis Exem-
pla dedimus in p'p'ase n'rae solutiois. Ad 1^m Hincem. P. Ma. P'tus exit
neario polis a polite d'z genti, et defectibili in Ex'edo absolute in re-
bus.

Veritas. N. Distingenti, & defectibili in Excludenda Traditionem à
 Etis. Dixi ex supposito, q̄ exat. N. Ma. & O. Mi. Nihil pot̄ ee necium
 in ee Exat absolute ab alioque Distingenti, & defectibili. Do Mi. Nihil
 pot̄ ee necium in ee polis di polite Distingenti, & defectibili. Subd. ab
 aliquo Distingenti, & defectibili in exido absolute. N. ab aliquo Distingenti,
 & defectibili in Excludenda Traditionem à Ditis. Prax ex sup-
 pposito, q̄ exat. Do. Mi. & M. Dax. Ad. 2. m. Distingenti. N. Mi. & Ma. p-
 bationis. Nam Dixi in toto rigore. P. rursus modo e talis, qui si Exeret
 n̄ implicaret (in toto inquam, rigore quo ly e talis, pot̄ accipi &
 eo addito, qui si exat n̄ implicaret Traditionem) nihil aliud e qu-
 am Dixi, fore, ut P. rursus. Exat sine Traditione, si Exat; si autem ly
 e talis, qui si Exat & sit hoc fore, sicut ad hoc fore n̄ requiritur aliq̄
 de presenti; ad ly e talis, nihil de presenti desiderata.

Sed instabis. P. rursus e modo polem, seu e talem, qui si Exeret n̄
 implicaret, e fore, ut P. rursus Exat sine Traditione, si Exat; d. hoc fore
 e aliq̄ nunc, & de presenti Exens. s. P. rursus e modo polem. P. Mi.
 fore, illud e absolute necium ad hanc Veritatem. Si P. rursus Exat sine
 Traditione Exet. q̄. & ee absolute necium semper de presenti Exat, hoc
 fore nunc, & de presenti Exet. P. An. Si hoc fore n̄ e absolute necium
 ad hanc Veritatem. Si P. rursus Exat & sicut hanc Veritatem pot̄ stare sine
 Exa P. rursus, q̄ absolute n̄ necium; poss̄ etiam stare sine hoc fore; d. hanc
 Veritatem nequit stare sine hoc fore, ut pote & illa identitate. q̄.
 N. Mi. An. & Ma. p. bationis, & ad pbationem Veris, q̄ illa Veritas, i. indis-
 tincta ab illo fore, eo modo requiritur illud fore ad hanc Veritatem, quo
 requiritur Veritas ad se ipsam, q̄. hanc Veritatem activa, eo q̄ modo absolu-
 te ee, n̄ requirit se ipsam absolute Exentem, d. ditione; sic pot̄ stare sine
 illo fore absolute Exenti; secus sine illo fore ditione Exenti.

Instabis 2. Hoc fore, & hanc politas n̄ e absolute necium, d. Ex sup-
 p. e necium Ex supposito necium, l. Ex supposito Distingenti; d. n̄ e necium Ex sup-
 p. necium; nam q̄ e necium Ex supposito necium, & indefectibili, absolute necium
 e. Nec. Ex supposito Distingenti; nam si tri repugnantes, ee necium
 Ex supposito Distingenti. Pres. politem ee necium. Ex supposito necium in Excludenda
 Traditione à Ditis. Dixi Ex supposito q̄ exat, Distingenti. P. in exido absolu-
 te, neq̄ alia necessitas, quod p̄dicta in ea supposito desiderata; nam & Politas

Non in veritate in se habet. Sed in Excludendo. Traditorem a
 edito. Prae ex modo. Exat. si sequitur sub eo. sub una necessaria. e.
 Et necessariam in Excludendo. Nō in Excludendo. Traditorem Ex. sub.
 q. Exat. Ex quibus facile hinc ad Gram. Exat. poteris ad stare.
 Ob. 2. Hic. Hic. Prae. i. polit. i. mdo. Et de. Exat. Verus. q. mdo. Et de. Pre-
 ti. data. Veritas illius. tunc sic nequit dari. mdo. Et de. Prenti. aliquod. et
 titulum. quin mdo. Et de. Prenti. dente. via. sua. Titula. nam. licet. de-
 fectum. glis. alicuius. Tituli. e. defectus. glis. Tituli. Exa. Tituli. e.
 Exa. glis. oium. Titulorum. d. mdo. Et de. Prenti. data. hoc. Titulum.
 Veritas. q. mdo. Et de. Prenti. dente. via. illius. Titula. Unum. ex. Titulis.
 e. polita. ut. potē. Verificativum. illius. q. mdo. data. polita. Prae. num.
 quam. Titulus. mdo. n. data. q. Titula. Hic. aut. Prae. i. polit. reduplica-
 tive. ut. Verus. e. in. Anglis. & Cara. Prae. d. hic. aut. ut. Verus. n. e. in. Anglis.
 & Cara. sui. Verificativi. q. Prae. n. e. Verificativum. d. polita. Verifica-
 tivum. e. q. Politas. n. e. Prae. P. Mi. Cara. Verificativi. e. falsificativum.
 d. hic. aut. ut. Verus. n. e. in. Anglis. & suo. falsificativo. q. nec. Cara. Verificati.

Spitz. 2. Ut. aliquis. aus. i. manu. et. de. Prenti. Verus. Debet. dari. aliquid.
 de. Prenti. q. de. Prenti. n. dante. si. de. Prenti. est. falsus. q. Ut. hic. aus. Prae.
 e. polit. i. de. Prenti. Verus. Debet. dari. aliquid. de. Prenti. q. de. Prenti. n. dar-
 ure. si. de. Prenti. est. falsus. hoc. n. potest. aliud. quam. n. politas. q. Politas.
 data. de. Prenti. P. An. v. Ut. aliquis. aus. sit. de. Prenti. Verus. Debet. da-
 ri. de. Prenti. ipsum. politas. et. Verum. quam. falsum. q. Debet. dari. de.
 2. q. Ut. aliquis. aus. sit. de. Prenti. Verus. Debet. dari. de. Prenti. Cara. hu-
 ius. ob. Hic. aus. n. e. Verus. l. huius. hic. aus. e. falsus. alias. aus. ille.
 n. est. Verus. d. falsus. q. Ut. aus. aliquis. i. de. Prenti. Verus. Debet. dari. Et.

Ad. huius. d. o. entemate. N. Ma. Nequid. mdo. Et. de. Prenti. dari.
 aliquid. Titulum. quin. mdo. Et. de. Prenti. dente. via. Titula. mdo. exacto. et.
 requisito. ab. ipso. Titulo. ut. Veri. dicata. dari. et. Exere. Id. mdo. ad. id.
 exacto. et. requisito. N. Ma. Et. Na. Mi. O. D. S. Modo. illius. Titula. mdo.
 quo. ipsa. Veritas. petit. ea. Exere. Id. Dam. Alis. mdo. N. Et. Na. Mi. sub-
 tumpta. N. D. Spitz. Ut. in. notabilibus. pmissi. Quando. sic. reflexe. e-
 nunciamus. Hic. ppo. e. vera. l. sic. data. Veritas. huius. ppo. tantum.
 valet. ac. si. dicamus. Modo. data. aus. Et. ob. tum. se. haec. p. huius. enunciata.
 p. aus. V. si. loquamur. de. ppo. cuius. ob. tum. enunciata. de. Prenti. di-
 cere.

ti: si v. loquamur de p. p. cuius obtum n. emancipata de p. p. t. et
 absolute exere. d. Nitidum. V. g. de hac P. t. u. s. p. o. l. i. s. d. i. c. e. r. e. d. e. f. l. e. x. i. d. a. t. a
 Veritas huius p. p. o. i. s. i. d. i. c. e. d. a. t. a. n. i. d. o. a. u. s. & P. t. u. s. n. i. e. x. e. r. e. t. n. i. i. m. p. l. i. c. a. t. e.
 carat. quare v. t. e. d. i. c. i. t. a. & d. e. d. i. t. a. d. a. t. a. v. e. r. i. t. a. s. h. u. i. u. s. p. p. o. i. s. q. u. i. n. d. e.
 i. t. a. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. o. b. t. u. m. q. u. a. e. q. u. a. e. n. a. t. u. r. a. h. u. i. u. s. s. i. t. u. t. i.

Ad 2^m p. p. o. i. s. e. m. d. i. c. a. t. a. d. M. i. N. o. n. e. s. i. n. g. i. l. i. s. & C. a. r. a. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. v. i
 Excludente ipsum ab existo nunc. M. i. Excludente ipsum ab existo
 p. e. a. t. e. m. p. o. r. i. s. m. e. n. s. u. r. a. p. q. u. a. a. u. s. u. t. v. e. r. u. s. e. x. i. g. i. t. s. u. u. m. o. b. t. u. m
 d. i. c. i. n. o. M. i. & a. b. p. o. l. i. t. i. c. e. m. d. i. c. i. n. o. M. i. l. i. t. a. M. a. C. a. r. a. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. v. i. e. x. c. l. u. d. e. n. s. i. p. s. u. m
 ab existo p. q. u. a. t. e. t. e. m. p. o. r. i. s. m. e. n. s. u. r. a. e. f. a. l. s. i. f. i. c. a. t. i. v. u. m. n. e. e. M. a.
 Excludens ipsum ab ed mensura p. q. u. a. a. u. s. u. t. v. e. r. u. s. e. x. i. g. i. t. i. p. s. u. m
 d. a. t. i. n. o. M. a. & d. i. c. i. n. o. M. i. d. i. s. i. c. u. t. M. a. A. d 2^m p. p. o. i. s. e. m. M. a. n. t. &
 a. d 1^m p. o. l. i. t. i. c. e. m. n. o. A. n. M. i. N. a. m. d. a. t. i. n. u. n. c. p. o. t. i. u. s. h. u. n. c. a. u. t. i. e.
 v. e. r. u. m. q. u. a. m. f. a. l. s. u. m. s. e. c. l. u. r. i. s. v. o. c. i. b. u. s. e. d. i. c. e. H. i. c. a. u. s. e. v. e. r. u. s. e. l.
 d. a. t. a. v. e. r. i. t. a. s. h. u. i. u. s. a. u. s. q. u. o. t. v. e. r. i. f. i. c. e. t. i. n. t. e. n. d. i. m. u. s. n. i. r. e. q. u. i. r. i. a. l. i.
 u. d. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. e. x. e. n. s. p. t. e. r. d. u. m. A. d 2^m p. o. l. i. t. i. c. e. m. i. d. e. m. d. i. c. o. n. o. d. a. t. i.
 n. u. n. c. c. a. r. a. m. h. u. i. u. s. o. b. t. i. H. i. c. a. u. s. n. i. e. v. e. r. u. s. s. e. u. h. u. i. u. s. H. i. c. a. u. s. e.
 f. a. l. s. u. s. a. b. & C. a. r. a. h. u. i. u. s. o. b. t. i. N. i. h. i. l. a. l. i. u. d. i. q. u. a. m. C. a. r. a. n. i. v. e. r. i. t. a. t. i. s.
 & C. a. r. a. n. i. v. e. r. i. t. i. s. q. u. i. s. i. t. v. e. r. i. t. a. s. d. i. c. e. r. e. d. a. t. a. C. a. r. a. n. i. v. e. r. i. t. i. s. e. x. i. t. d. i. c. e.
 d. a. t. a. v. e. r. i. t. a. s. e. x. q. u. o. p. e. s. s. e. i. n. f. a. l. t. a. q. u. o. d. d. a. t. a. a. u. s. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. s. l. e. d. d. i. c. e. s. n. i.
 a. u. s. P. t. u. s. e. p. o. l. i. t. i. n. i. h. i. l. h. a. e. t. n. u. n. c. q. u. o. d. i. f. e. r. a. t. d. f. a. l. s. i. o. q. u. o. m. o. d. o. l. i.
 p. q. u. o. d. d. i. f. f. e. r. e. n. t. N. o. d. i. f. f. e. r. e. p. i. d. o. h. a. e. r. e. t. & d. a. t. e. t. a. p. c. a. m. e. x. a. P. t. i.

V. g. Necessitas diuinctiva de eo q. P. t. u. s. e. x. a. t. h. i. e. x. a. t. e. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. v. u. m.
 h. u. i. u. s. p. r. o. i. s. P. t. u. s. e. p. o. l. i. t. i. d. h. a. c. n. e. c. e. s. s. i. t. a. s. e. x. i. s. t. i. t. a. b. s. o. l. u. t. e. & d. e.
 p. r. e. s. e. n. t. i. o. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. v. u. m. & p. o. l. i. t. a. e. x. i. t. a. b. s. o. l. u. t. e. & d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. s. d. i. c. i. t. a. l. i.
 d. e. f. e. c. t. i. b. i. l. i. t. a. C. a. r. a. P. t. i. e. P. t. i. p. o. l. i. t. a. t. i. s. h. a. c. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. d. a. t. a. q. u. o. d. n. i. d. a. t. a. P. t. u. s.
 & p. o. l. i. t. a. t. i. s. P. t. i. n. e. x. i. s. t. i. t. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. d. a. t. a. P. t. i. d. e. f. e. c. t. i. b. i. l. i. t. a. C. a. r. a. P. t. i. i. d. e. n.
 t. i. f. i. c. a. t. a. & C. a. r. a. P. t. i. d. i. s. t. i. n. g. e. n. t. i. s. N. a. m. q. u. o. d. h. a. e. t. d. i. s. t. i. n. g. e. n. t. i. a. m. i. d. e. n. t. i. f. i. c. a. t. i. v. i. s.
 e. e. d. e. f. e. c. t. i. b. i. l. i. t. a. & C. a. r. a. P. t. i. d. a. t. a. n. o. m. i. n. o. q. u. o. d. n. i. d. a. t. a. P. t. u. s. & d. e. f. e. c. t. i. b. i. l. i. t. a. t. i. s.
 C. a. r. a. P. t. i. q. u. a. n. d. o. n. d. a. t. a. P. t. u. s.

D. M. a. A. r. g. u. i. N. e. c. e. s. s. i. t. a. s. d. i. s. i. u. n. c. t. i. v. a. d. e. e. o. q. P. t. u. s. e. x. a. t. h. i. e. x. a. t. a. d. e.
 q. u. a. t. e. s. u. m. p. t. a. e. v. e. r. i. f. i. c. a. t. i. v. u. m. N. e. g. o. M. a. I. n. a. d. e. q. u. a. t. e. l. a. b. d. i. g. u. o. s. M. a. i. n.
 a. d. e. q. u. a. t. e. s. u. m. p. t. a. s. e. t. e. n. e. n. t. i. e. x. p. t. e. P. t. i. n. o. M. a. I. n. a. d. e. q. u. a. t. e. s. e. t. e. n. e. n. t. i.
 e. x. p. t. e. C. a. r. a. M. a. & d. i. c. i. n. o. M. i. H. a. c. n. e. c. e. s. s. i. t. a. s. i. n. a. d. e. q. u. a. t. e. s. u. m. p. t. a. i. n. a. d. e.
 q. u. a. t. e. s. e. t. e. n. e. n. t. i. e. x. p. t. e. C. a. r. a. e. x. i. s. t. i. t. a. b. s. o. l. u. t. e. & d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. n. i. e. x. e. n. t. e. P. t. u. s.

1° Ma. Adequate sumpta N. Ma. & Sam. & Necesse. Necesse. In-
 junctiva deo & P^o exat, t. exat. Nihil aliud e quam disjuncti-
 tum exat, t. Car: hoc autem disjunctum, adquate sumptum in id-
 entificata posse & P^o; Inadequate & P^o, & Inadequate & eius Ca-
 ra; nam licet P^o impotens essentialiter e, ut sub Cara existat,
 Cara impotens ut existat P^o. Hinc hac necessitas inadequate sum-
 pta, nunquam pot deficere; nam & hac necessitas partim i P^o, par-
 tim eius Cara; & semper debeat exere, t. P^o, t. eius Cara; semper
 debet exere inadquata necessitas. 2°, si exat P^o, exat ea nece-
 sitas qua pte dicit Caram; at & Necessitas qua pte dicit Caram, in i po-
 litas stricta P^o, & Verificativum illius p^o; d. id qua pte dicit Pe-
 trum; quomodo deficiente P^o, data inadequate ea necessitas, defi-
 ciente P^o, in data eius politas; d. id laxa, & Improperia, seu Negativa.

Ad 1° dico. Ma. aliqua defectibilitas Carae P^o, e P^o politas
 1° Ma. ubi sub. e politas, determinate stricta n. Ma. stricta, laxa
 1° Ma. & O. Mi. ubi defectibilitas Carae P^o data q^o in data P^o N. Mi.
 aliqua. 1° Mi. Ad p^o b^otem dico, aliquam defectibilitatem Carae P^o
 identificari & Carae p^o rasem asoti; haec autem, ut etiam Carae, exit
 politas negativa, & Laxa; aliqua etiam defectibilitas Carae P^o, identi-
 ficata & P^o; nam & P^o identificata posse exere, q^o e illius ca-
 ram e defectibilem. Prima data q^o in data P^o; h. quid inde & in i po-
 litas; de qua e sermo; secunda deficit sicuti deficit P^o, & quae identi-
 ficata. Defectibilitas identificata & P^o, e extrinseca Carae; defectibili-
 tas identificata & Carae, e extrinseca P^o. 1° neque defectibilitas, iden-
 tificata & P^o, e politas stricta Carae; neq^o e ita.

Ob. 1°. Multa homogenea. 1° Repugnantia, ut P^o implicet
 contradictioem si exit tm in p^o, alias imo in repugnantet, d. repug-
 nare pot P^o implicare, hae repugnantia e politas. 2° P^o in
 id careret, d. careret actu eo quod talem e, qui si exeret implicaret,
 & data Carae huius. t^o, talem e & quae Carae e politas. 3° Data ab-
 solute, & de p^onti determinatio, ut si P^o exat in implicet, q^o politas.
 Ans. P. 1° Ma. & de p^onti data in exis horum p^ontium, P^ontium
 Exere, & Exam P^o contradictioem in involvere; d. hac in exis e ca-
 determinatio. g. 4° p^o necessitatem aliquam necessariam e etiam in exite
 P^o, P^ontium e talem, qui si exeret in implicaret; d. in p^ontem sub.

Subjectivè dicituram. q. p. necessitatem Subjectivè absolutam, & existentem
 P. Mi. Necessitas illa, quæ ut i, nullo indiget defectibili, è necessitas
 Subjectivè absoluta; nam q. dependet à dicituræ indefectibili, absolute
 Exit; d. ea necessitas ut i, nullo indiget defectibili. q. Mi. P. 4. Tum
 q. n. indiget Exa, quæ mdo deficit. Et si deficit necessarium eè, P. tum
 talem eè. Tum q. n. i. ea necessitas indiget aliquo defectibili
 Ea necessitas exit defectibilis, & sequente deficere posset, necessarium
 eè P. tum talem eè. q. 4. ^{im} Lulsties de aliquo Subjecto Verifi-
 cata exere. ^{sed} dum q. Verificata exere simplicitate rasem
 dicituram illius in eè talis; P. tum eè talem, qui si exeret,
 n. implicaret, exit ^{sed} dum q. g. mdo data simplicitate has dicituram
 illius in eè talis ^{sed} dum q. h. c. has politas è. d.

Ad. V. M. Ma. ad cuius insertionem p. bationis; dico q. lit. Repugnata
 mdo de presenti n. data; pot. vere dici mdo. Repugnata P. tum eè talis,
 qui si exeret n. implicaret d. traditionem; sicut lit. politas, & neces-
 tas mdo n. data. Vere dita P. tum in s. e. e. t., d. è polit. P. tum n. s. e. e. t.
 sed è senes. q. ly. P. tum eè talem, qui si alienat Verbum Repug-
 nat. Ad. V. P. O. Ma. Caret actualitate positivè n. q. mdo de presen-
 ti nihil data, q. i. tale Caret; Caret actualitate negativè d. d. An.
 Lucia hoc nihil aliud è, quam mdo n. dari hoc, q. e. P. tum eè talis,
 qui si exeret, implicaret; ad. P. suffit d. dicituræ exere Veritatem oppo-
 sitam Ex. sepe dicitur. Ad. 3. M. An. et An. p. bationis. Nam d. nexis
 eorum p. dicituram identificata & ibris Ex. t. d. d. d. q. ea. Ex. t.
 ma de presenti n. data, de presenti n. data d. nexis; d. d. d. t. q. è d. d. d. t.
 te d. d. d. Ad. 2. O. Ma. Necessarium è sumpto d. p. statum. N. p. alie-
 nationem. d. Ma. et N. Mi. ad cuius p. bationem. d. Ma. Necessitas, quæ
 ut i. pot. è d. d. d. t. nullo indiget defectibili, n. è Subjectivè d. d. d. t.
 N. Ma. quæ ut i. absolute nullo indiget defectibili. d. d. Ma. et sub
 eisdem t. d. d. t. N. d. d. d. sed dicitur quomodo exit necessitas, quæ
 ut absolute i. indiget aliquo defectibili. P. tum h. c. necessitas n. n. d.
 axia, necessitate Ex. d. d. absolute, d. necessitate Ex. d. d. d. t. n. tollit
 ipsam eè necessitatem, quod ut Ex. t. mdo quomodo è necessitas aliquo de-
 fectibili exat. Ad. 4. M. Ma. nam lit. aliq. eè ^{sed} dum q. fundata

In aliquo et simplici; necesse est esse de simplicibus, necesse est esse
datam, fundata in eadem simplicitate deinde; alio modo sequitur
Nempe q. d. eadem simpliciter est simpliciter q. d. munitur
q. d. Exa. ficam si petit, quale est munus verificandi, q. in eadem se-
dum q. politis invenitur.

Ob. No. ex P. Dico absolute, et de presenti data hoc, q. d. esse ve-
rificativum huius pprii. P. Dico si e politis. No absolute, et de presenti
data hoc, q. d. adesse verificativum huius pprii. P. Dico si e politis. P.
prius d. deinde An. de attributum vere affirmatum de aliquo subto, debet
esse attributum vere affirmatum de eo. Et identici e tale subto.
P. deesse verificativum alicuius pprii, ad, et identici e adesse verificativum pprii
d. Dico si e attributum vere affirmatum de illo. Deesse verificativum,
debet e attributum vere affirmatum, de hoc subto. Adesse verificativum, q.
si de hoc subto. Deesse verificativum, huius pprii P. Dico si e politis. Verifica-
tive absolute, et de presenti dari; de hoc subto. Adesse verificativum, huius pprii
P. Dico si e politis. Verifica. absolute, et de presenti dari. P. iam an. e. continue-
matis. De si Chyma. a. Simboli; vere negata absolute exere. d. Veri-
ficativum huius pprii P. Dico si e politis, sub rase verificativi talis pprii.
Chyma. a. et in sole e. q. de ipso vere negata absolute exere. dum sic.
sed de nullo subto pot. vere negari absolute exere, nisi absolute, et
de presenti exat, id e ipsum deesse: q. Absolute, et de presenti exat id e.
e deesse verificativum huius pprii P. Dico si e politis. Mi. subto P. Nam
si in data modo id e deesse, d. pure politica data. modo vere si negata d.
negata. q. d. Ista. 1. Deficere Chyma. a. et absolute, et antece-
dente negatum. Absolute, negatio, et antecedente data alig. q. i. nota
illius defectus. Hec nota. defectus Chyma. a. e politica. Ista. 2. Im-
politica. P. Dico deficit absolute, et de presenti. q. absolute, et de presenti data
politica. P. Dico q. ambo quo dicit. Unum. Dico. exat aliud. Ista. 3.
Absolute, et de presenti data defectus illius subto, qui si d. deficit a.
rebus, si daretur aliqua d. d. itio, qua si data; d. a. rebus remotissimum e
q. modo, et de presenti data defectus huius rebus. Hic defectus politica
e P. Dico. q. Politica. P. Dico absolute, et de presenti data.

ad unum p[ro]p[ri]etatem Na Ma. N. Mi. nempe de esse Verificatum
 alicuius p[ro]p[ri]etatis, e[st] adesse Verificatum p[ro]p[ri]etatis ita ut; & hoc neandi e[st]
 nam Verificatum huius p[ro]p[ri]etatis n[on] e[st] polis p[ro]p[ri]etatis p[ro] defectu
 tum dictum a Verificatio huius. P[ro]p[ri]etas e[st] polis. l. Dicit Verificatum
 illius p[ro]p[ri]etatis negativa, e[st] impolitas P[ro]p[ri]etatis, hoc v[er]o impolitas ut pote
 r[ati]o in p[ro]p[ri]etate P[ro]p[ri]etatis, et eius Cara, pot[est] deficere p[ro] defectum, qui i[n]
 la Cara P[ro]p[ri]etatis, defectus autem, qui i[n] sola Cara, e[st] N[on] e[st] a Verificatio
 huius P[ro]p[ri]etatis, e[st] polis, nam Verificatum huius, e[st] sola politas stricta
 P[ro]p[ri]etatis, & Cara e[st] politas laxa; pot[est] p[ro] deficere Verificatum huius p[ro]p[ri]etatis
 P[ro]p[ri]etas n[on] e[st] polis, p[ro] defectum dictum a Verificatio huius. P[ro]p[ri]etas e[st] polis
 & frequenter P[ro]p[ri]etatis hoc, q[uo]d e[st] deesse Verificatum huius p[ro]p[ri]etatis n[on]
 e[st] polis, n[on] e[st] de terminati d[omi]ni hoc, q[uo]d e[st] adesse Verificatum p[ro]p[ri]etatis ita
 ut: at hoc n[on] necesse erat, q[uo]d Verificatum illud deficere de termina
 te p[ro] exam P[ro]p[ri]etatis, q[uo]d necesse n[on] e[st], & pot[est] deficere p[ro] Caram.

Dico. l. Negando Ans, & Dico toto sequenti Sillogismo. O. Mi
 substantiam. Ut de aliquo sub[st]o, cuius e[st] absolutum e[st] vere, negata
 Exere, necesse e[st] dari hoc, q[uo]d e[st] ipsum deesse, p[er]mittit. l. Dico Mi. Cuius
 e[st] i[n] intrinsece dicitur N. Mi. & Nam. Itaque si de aliquo sub[st]o
 is cuius e[st] e[st] absolutum vere negata Exere, aliquomodo debet da
 ri hoc, q[uo]d e[st] ipsum deesse: nam si ipsum vere deficit, Vere, et n[on] p[ro]p[ri]etatis
 fictitio debet dari suo m[od]o negativo Cara; secus si sub[st]o i[n] intrin
 sece dicitur. sic se haet Verificatum huius p[ro]p[ri]etatis n[on] e[st] polis
 scilicet impolitas, cuius e[st] i[n] i[n] de quo m[od]o p[ro]p[ri]etatis e[st] h[ec] Veritas i[n]
 intrinsece dicitur: si P[ro]p[ri]etas, exat implicat i[n]traditionem. Dico q[uo]d de
 hoc e[st] intrinsece dicitur, posse vere absolute negari Exere, quin
 absolute de[st] hoc q[uo]d e[st] ipsum deesse. P[ro]p[ri]etas e[st] q[uo]d ut de hoc e[st] Vere negata
 absolute Exere, s[ed] n[on] e[st] de[st] hanc p[ro]p[ri]etatis. si P[ro]p[ri]etas, exat
 implicabit, & ad hoc ut h[ec] n[on] e[st] Vera s[ed] p[ro]p[ri]etatis, & p[ro]p[ri]etatis hanc p[ro]
 positam Verificari. P[ro]p[ri]etas e[st] possibilis, & p[ro]p[ri]etatis n[on] e[st] p[ro]p[ri]etatis e[st] p[ro]
 de e[st] Veram, quin de[st] alig[ua] p[ro]p[ri]etatis dictum ab actu. sicut h[ec] p[ro]
 p[ro] P[ro]p[ri]etas e[st] h[ec] p[ro]p[ri]etatis, & h[ec] P[ro]p[ri]etas e[st] futurus, si m[od]o Vera ab annis elap
 si, & ab entite futura, quorum n[on] e[st] p[ro]p[ri]etatis e[st] p[ro]p[ri]etatis. Ad p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis

sciat se & actionem se ipsa nulli subto p. sup. Unitam. Na. e. certum
 si se ipse d. determinatus, & sua determinatio, & consequente sua creatio actio.
 P. An. si illud Deus pot. creare, & tunc se ipse pot. ab alio pcedere p. cre-
 atioem, quam d. Deo. p. se ipse determinatus e. tunc naa sua creatio, ut
 pcedat unice a Deo. P. An. prima causa debet ee prima in operan-
 do immediate quilibet effectum creatum, & sequita spiritum sub-
 stantiale. d. hoc n. salvata si alter a Deo pot. creare: nam hoc poterit
 ponere n. se tunc, & unice, d. eum materiam suam. p. solus Deus
 pot. creare. Hinc p. tatis l. totius P. An. Na. nemp. hanc. o. tunc naa sua
 creatio se ipse determinatus e. pcedat unice a Deo, p. creatioem. implicat
 tunc se ipse indigentem, ut, l. pcedat a Deo p. creatioem, l. ab alio.
 g. tunc se ipse e. determinatus, ut pcedat a Deo p. creatioem. P. An. implicat
 tunc naa sua creatioem ee indigentem, l. ut pcedat p. creatioem
 ab eo a q. pot. pcedere. l. ab eo, a q. pcedere n. pot. d. ee ipse. q. solus Deus
 pot. creare, a nlo pcedit p. creatioem, & eo ipse q. solus possit Deus
 creare, implicat tunc ee indigentem se ipse, ut, l. pcedat a Deo
 p. creatioem. l. ab alio.

Hinc Deus e. p. suam essam independens a creatura. & creatu-
 ra p. suam essam dependens a Deo immediate. Hinc hac essentiali
 dependetia a Deo stat actio creativa. g. creatura e. sua actio
 creativa. Hinc deinde. Angelus se ipse pcedet a Deo. g. e. sua
 actio, & sequita sua creatio. P. An. debet creatura pcedere maiore
 dependentiam a Deo q. solus e. d. maior e. dependentia, qua Angelus
 se ipse, & imm. dependet, quam dependentia, q. n. se ipse, & media
 actioe d. ita dependet. g.

Dico. 2. tunc naa sua creatio. x. g. anima rationalis de poa Dei pot. Al
 creari, & educi: at naq. educit, & n. creari. P. An. posse e. illud
 Deo, de cuius positioe in rerum naa n. sequa apta stratio; d. ex eo
 tunc naa sua creatio: n. creata, & educata, nulla sequa apta str-
 atio. g. tunc naa sua creatio: pot. sul. creari, & educi. P. An. ex eo q.
 tunc naa sua creatio sul. crearet, & educeret, p. hinc sequa tunc
 se ipse p. duci p. actioem se ipsa nulli subto p. sup. Unitam, & n. se ipse
 ul. p. alio. a. de dictum, nemp. p. conductioem p. duci actione alicuius
 subto

subto p[ro]p[ri]o unita se ip[s]a h[ab]et n[on] e[st] apta ad alio[rum] g[enera]t[i]o[n]e[m] q[uod] ex eo q[uod] t[er]m[in]u[m]
naa sua crealis vel creata, & educit n[on] se[qu]ta apta d[icitu]r. P.
M[od]o t[er]m[in]u[m] se ip[s]o nulli subto p[ro]p[ri]o uniri, & aliam actionem huius
t[er]m[in]i p[ro]ductivam se ip[s]a alicui subto p[ro]p[ri]o uniri, n[on] si d[icitu]r. g.
t[er]m[in]u[m] naa sua crealis se ip[s]o p[ro]ducit. P. An. n[on] si d[icitu]r ea quod
unum n[on] e[st] negatio alterius. P. actionem t[er]m[in]i p[ro]ductivam, & a t[er]m[in]o dis-
tam se ip[s]a uniri subto, n[on] negat t[er]m[in]u[m] se ip[s]o nulli subto p[ro]p[ri]o
uniri. g.

P[ro]p[ri]a. P[ar]t[is]. T[er]m[in]u[m] naa sua crealis; n[on] nisi miraculose pot[est] p[ro]ducit p[ro]-
ductivam. g. q[ui]es exat x. Verum naa n[on] educit. d. q[ui]es exat x.
xerum naa creat, ut pat. g. pot[est] creari, & n[on] educi. P[ro]p[ri]a p[ar]t[is].
T[er]m[in]u[m] naa sua crealis identificata & sua crease. g. q[ui]es & h[ic] t[er]m[in]u[m]
exat eductus, exit huius t[er]m[in]i creatio. e[st] evidens. d. implicat exere
t[er]m[in]i crease, & t[er]m[in]u[m] n[on] creari. g. implicat exere eductum, & n[on]
creari. P[ro]p[ri]a. Creatio identificata t[er]m[in]o, e[st] actualis, & absoluta detras
p[ar]te p[ro]p[ri]a, ut t[er]m[in]u[m] exat p[ro]p[ri]am. g. q[ui]es & t[er]m[in]u[m] exat, & ea crea-
tio exat, p[ro]p[ri]am t[er]m[in]u[m] exat. d. t[er]m[in]u[m] exere p[ro]p[ri]am e[st] creari. g. im-
plicat exere t[er]m[in]u[m] crease, & t[er]m[in]u[m] n[on] creari.

Dico. 3. t[er]m[in]u[m] naa sua educit pot[est] sub educi, & creari. P[ro]p[ri]a ut supra.
n[on] se[qu]ta apta d[icitu]r. P[ro]p[ri]a. P[ro]p[ri]a n[on] e[st] se[qu]ta t[er]m[in]u[m] p[ro]ductivam de p[ro]-
p[ri]a, & n[on] de p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. h[ab]et n[on] e[st] apta d[icitu]r. g. P[ro]p[ri]a. q[uod] unum
n[on] e[st] negatio alterius. Deinde assero, & dico. 1. t[er]m[in]u[m] naa sua edu-
citis pot[est] educi, & n[on] creari, & pot[est] creari, & n[on] educi. Utraq[ue] p[ar]t[is] pat.
1. q[ui]es naalita exat educit. d. q[ui]es naalita exat n[on] creata. g. si pot[est]
miraculose creari. g. pot[est] educi, & n[on] creari. 2. q[uod] t[er]m[in]u[m] eductus, neq[ue]
se identificat, neq[ue] sibi realita anectit eductivam, d. si ex naa rei. g.
pot[est] de p[ar]te absoluta exere, & n[on] educi; d. tunc a fortiori crearetur. q[uod]
n[on] data medio. g. pot[est] creari, & n[on] educi.

Dico. 4. Creatio p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i naalita educitis, n[on] identificata ad apte
& t[er]m[in]o. P[ro]p[ri]a ut supra. pot[est] exere t[er]m[in]u[m] naalita educitis, & n[on] creari. g. pot[est]
exere t[er]m[in]u[m] naalita educitis, q[uod] exat eius creatio. d. si creatio p[ro]-
p[ri]a t[er]m[in]i naalita educitis identificata ad apte & t[er]m[in]o, implicaret exere
t[er]m[in]u[m], & n[on] exere crease. g. Creatio p[ro]p[ri]a t[er]m[in]i naalita educitis n[on] id-
em

Identificata a seors & no. P. huius animalis eucharistica, & eius na-
alta educilis; dicitur exiit ante decretationem, & ante decretationem n. cre-
ata. q. pot. exere. t. a. u. naalta. educilis, & n. creari.

Dico 6. Creatio polis tans naalita educilis identificata in ad-
qte & tra, & in adqte & volitioe divina. P. tans naalta educilis e
essalita ditiote detratu, ut si Deus velit, & decernat. p. cessum
p. creasem unice pcedat a Deo. q. Detramitio absoluta, ut pcedat
a Deo, in q. existit creatio, identificata partim & detramitioe diti-
tiota, & partim & purificatioe ditiotis. haec va. P. dplexum ex d. ne-
xioe, & detramitioe ditiota, & purificatioe ditiotis e d. nexio, & detra-
mitio absoluta. pat. in d. nexioe ditiota hia media & d. u. sub
ditiote auxii: nam eo ipso, q. verificata ditiote auxii data absolu-
ta d. nexio, partim identificata & hia media, partim & auxilio: q.
Detramitio absoluta, ut pcedat a Deo, in q. existit creatio, identi-
fiata partim & detramitioe ditiota, ptim & purificatioe ditiotis;
tunc sic. d. detramitio ditiota, & essalis, ut si Deus decernat tans
pcedere p. creasem, a solo Deo pcedat, e ipse tans: & purificatio
ditiotis e decretum, & volitio divina: q. detramitio absoluta, ut
pcedat a solo Deo, in q. existit creatio, identificata in adqte & tra, &
in adqte & Deo, & volitioe divina.

Dico 7. Creatio tri naa sua crealis, tum de facto exens, tu
polis disquita a volitioe divina. de facto exens. q. creatio talis tri
e effectus ad extra: d. ois effectus ad extra disquita a volitione
divina: q. creatio. P. Mi. ce in tempore exens ab eo disquita q.
Exiit ab aeterno: d. ois effectus ad extra e in tempore pductus, & tri
volitio divina exiit ab aeterno: q. polis etim disquita: qd ois polis cre-
atio tri naalita crealis identificata & tra: d. ois polis tans crea-
tus disquita a volitioe divina: q. ois polis creatioe. Haec dixen
supp. d. tans creari p. unice creasem: nam si sub p. duas ac-
tiones creasem creasem, implicatioem n. invenio in eo, qd una
eazum identificata & tra, & altera & volitioe divina. Haec d. qd polis
e volitio divina, q. sit actualis absoluta detramitioe & huiusmodi

Loco dicitur: una virtus creatio. et aliq. causa prima. et
Dico 4. Ductio pot. dicitur. Creari, et Creatio educi: quia
nulla sequitur implicatio. Deinde pot. eductio Creari: quia quod sequitur
est eductioem et ipsa dependere, et non dependere per creatorem: hinc
non implicatio. q. Pot. Creari eductio. tunc: quia sequitur pot. esse cre-
atorem ipsa est independenta, et dependente per eductioem. tunc: quia
Creatio identificata est ratio sua creari: et hinc dicitur. q. tunc naa
sua creari, pot. dicitur. educi. et Creatio.

Dico 5. idem actio neg. est sub. Ductio, et Creatio, neg. respectu uni-
us rei: neg. respectu diversarum. Vas est. Creatio, et actio se ipsa. h. nulli subto
pot. unita. Ductio est actio se ipsa alicui subto pot. unita. D. impo-
tem est eandem numero actioem sive respectu eandem sive di-
versum eorum se ipsa alicui subto pot. unita, et nulli q. si sta-
dictoria: q. impossibile est eandem actioem sub. et creatioem, et eductioem sive
respectu eandem sive diversum eorum.

Dico 6. Materia prima, et Angelus non pot. dicitur. educi. D. Ductio
est actio se ipsa alicui subto pot. unita. D. Materia prima, et Angelus
negunt educi per actioem se ipsa alicui subto pot. unitam. q. Materia
prima, et Angelus non pot. educi. D. Materia prima, et Angelus
alicui subto pot. unitam, et tunc supponens aliq. subtum aliq. modo
inpletum et q. dicitur aliq. totum: et neg. Materia prima, neg. Angelus
pot. supponere tale subtum: q. D. Materia prima: quia est omnium
subtum, et primum subtum non supponit aliud primum: et deinde quia
Materia prima non pot. dicitur totum et alio tamquam et subto: et talis
est actus. Non Angelus: quia Angelus est ens, substantialiter inpleta:
D. ens, substantialiter inpleta, non pot. supponere subtum inpleta et
q. totum dicitur. q. neg. Materia prima, neg. Angelus pot. supponere
subtum aliq. modo inpletum et q. dicitur aliq. totum.

~~De his autem essentialibus materia prima non habet in se nec in loco, et
+ et tunc non pot. supponere aliq. subtum inpleta, et q. totum dicitur. q. neg. Materia prima, neg. Angelus
inpleta, et q. totum dicitur. q. neg. Materia prima, neg. Angelus pot. supponere
subtum aliq. modo inpletum et q. dicitur aliq. totum.~~

~~De his autem essentialibus materia prima non habet in se nec in loco, et
+ et tunc non pot. supponere aliq. subtum inpleta, et q. totum dicitur. q. neg. Materia prima, neg. Angelus
inpleta, et q. totum dicitur. q. neg. Materia prima, neg. Angelus pot. supponere
subtum aliq. modo inpletum et q. dicitur aliq. totum.~~

Ob. 2^a Intrinsecantibus talis, in Prole.

In Manichaeis

Prole: quatenus talitas aalis dicitur
in suo receptu et rase substituente intrinsece, et identitice aal in ee ta-
lis aalis, huius in et ralis dicitur ab urali: et eo ipso rale ex suo receptu
diferentiali apparet identificatum & aalis. Prole ex suo receptu difere-
nciali e filia aalis. Prole ex suo receptu diferali transcendit & ab aali.
Ma e certa. qd ee filia difera eualit e filissime substituere ee eualita ba-
li; hoc e substituere pidentiti ee aliquam in ee talis. Mi. etm e certa. qd
apparere ut substituente, ut substituente aliquam effectua pidentiti & P
e apparere ut identificatum & P.

Neg. Ma. et ut falsitatis. Pro. percipiatur iden-
tite ralis, que nobis notior e identi hanc filie explicare oportet. Al-
bedo: rale huiusmodi que indigant qua pariter naet, ut i. h. i. abul. Cetera hoc
n p. at. quatenus huiusmodi que huiusmodi identi a pte rei & pariter ipso. q.
qd hoc plures partes aibus identificata, et quide si inadaquata e filia
dicenda i. de identi filie diferecia & genere, et quide difera ut talis
mentaliter strahitur, remoretque inadaqua generali, ut substituatur hanc aut
illa specie, n. qd difera filie apparet identificata & genere, sed ad unum &
hoc plures tale rale et si inadaquata. Vera e equibocatio resecanda,
distingui pot. Ma. Prole quatenus talitas dicitur, dicit in suo receptu ee
rase rite intrinsece, et identitice aal in ee talis aalis pidentiti sui & aali
Neg. pidentiti, quide inadaquata sui & hoc plures tale aal Concl. Ma.
Et in hoc ultimo su. N. Mi. qd hoc triu bene explicat: si pbat rali qua-
tenu: difera apparere identificata & talite aalis, n. & ipso aali ad pbatios
Ma. Vero. filia ee difera eualit e filissime intrinsece, pidentitice, seu ex-
substituere ee talis. Neg. pidentiti sui & altera parte substitu-
ente ee talis. Neg. pidentiti sui & talis ee substituta, et quide pidentiti
inadaquata. Concl.

Philosophi per Respondere de magis sferne doctrina P. Prole.
Dicitur Ma. dicit proxime ee rale. Concl. dicit actualitate substituere in man-
sede, et identitice. Neg. Adde. si i rase substituta ralis in ee talis, n. i
necesse, ut i rale si quod, sed ee ut quod id ee, id e quod rale substituere
in ee talis aalis: sicut si requiritur aibus ee rale. ut quod, ut substituatur
partialiter hoc ee in ee rale. sed im ut quod. Et in suo receptu, Neg. Mi.
et frequentias. Ad pbatios Ma. Vero. euidem triu, proxime rale actualitate.
Neg.

In talibus: q. Nūc Variatio actualiter strahat, dividit, aal, et aali substituit specie, et ea facit differre ab aliis speciebus identice, et intrinsece apparet idē aali, et identificata: q. flita ē flab: ac p̄ sequens flab transcendit flab et digna ē:

Disq. Ans. Et identificata ē flab sub hac optioe ex. q. flab experimente flab adiective: Neg. sub hac optioe flab quā optio flab representat illius aal, et flab ad instar flab. Conc. Sed tunc nihil d̄ optioe: quia n̄ esset flab n̄ transcendendi ab aali sub quolibet scripto, seu quomodoque scripto: sed, si sub expositione si cuius flab apparet flita adiective, et prout digna ē. Unde dicitur sub tuis dicitur. flab sequenti, neg. flab quantā

Replacabit. Vel sub hac optioe flab flab substituta specie, flab serbat rase digna, vel n̄. Si flab flab n̄ facit differre unā specie ab alia, q. flab ē: tū q. flab et digna haec p̄ munere differre specie hōis ab aliis speciebus: tū q. flab flab separata ad flab tanquā flab determinans hanc specie hōis p̄ alia: flab adhuc in ipsa substitutio, et optioe specie permanet et rase flab. Et videtur dicitur in quolibet flab substantiali: q. flab sub hac optioe flab serbat rase digna, si flab q. flab n̄ rase, sed ut digna ē flita, et adiective, identificata ē aali sub optioe flab substituta specie: q. transcendendi ab aali, et quidē flita, et ut apparet flita, et adiective prout ē digna.

Resp. ad intimema: Vel by flab accipitur simplicitate, et sic neque ē flab flita, neque flab flita, sed flab flita de fluxibus dicitur in flab tanquā tota esse methaphysica illa: si flita by flab serbat optioe digna, quā fuit, si quā in actuali optioe, idē in rase digna explicat, quā flab ante optioe, sed flab, quā ē in optioe ipsa. Unde Neg. Conc. q. flab in hac optioe flab n̄ transcendit flab flita, et adiective explicitē significata ut digna. Ad rases adductas Resp. Et species flab differat ab aliis speciebus, n̄ debet dicitur flita in ipsa optioe facta p̄ simplice separatione, flab ipsa in hac optioe flab flita explicitē, et quā talis ē: sed sufficit ut ea includat flab, et quā talis fuit, explicitē, si quā talis ē explicitē: Nam ex ipso q. hic optioe flab includat flita digna hōis, flab flab, si rase explicari, seu definiri p̄ scripto adequate p̄ scripto.

Aliquē, nisi talis defectus possit includat Vnde Ratio, tractā, et de
 terminatā ad hominē: Hoc ē, dicitur sicut cognita, in hac expressio
 hoc substituta speciei huius, hanc speciem differre ab alijs: Et dicitur
 in actuali positioe speciei hanc minus faciendi differre spe-
 cie, sufficit, et sicut includat in ipsa specie substituta. Quod hanc
 dicitur sicut includat, ita ostendit. Dispositio, et essentia suppo-
 nit partes, ex quibus fit, et eas includit: g. Species hoc quod ē, positio
 metaphysica, et supponit partes, et eas includit: Nunc sic, sed
 partes supponit si aal. g. p. sicut d. Ratio, et Ratio p. sicut ab aali, et g. lita
 dista: g. Species hoc claudit Ratio, et Ratio: d. n. Et dista g. lita: g. Et
 g. lita n. dista, sed negativē indigita g. lita. P. Mi. Partes, suppo-
 nit ad positioe metaphysicā n. p. sicut dista, nec dicitur physice, d.
 p. sicut g. lita: d. hoc ipso, g. actualitā vniuntā intentioe, amittunt
 dicitur, et dicitur g. lita, quā stabat in positioe p. quā apparebant, et
 fluxus, et dicitur definitibilis: g. positio metaphysicā includit partes
 si n. dista, seu negativē identifi. dista, g. lita.

Ad 2. m. Ratio p. quā obata positioe
 metaphysicā includere dicitur g. lita n. talē, et dista d. p. sicut, g. ē qu-
 si g. lita positio ē disparitas: g. Ma, et g. lita n. dista, si n. n. physice. Vā
 amittunt dicitur, n. dista: nā quā ex distinguuntur semper h. g. lita
 Penus Ratio, et dista, quā analogice si Ma, et g. lita n. habant dicitur
 em, nec dista physice, sed in intentioe, et ab alijs n. aliter sponant
 quā p. Ratio intellē, si cuius apparet et n. n., et n. dista, in positioe
 amittunt dicitur, et dista d. p. sicut, quā si positioe p. sicut p.
 Ratio habuerunt

Ex q. g. obata fit, hanc positioe hoc substituta speciei huius cla-
 udere sicut aal, et Ratio, si cuius dicitur intellē, apparet p. modū vni-
 us, et identifi. dista g. negativē, et hanc Ratio, g. positioe p. sicut p. sicut
 p. sicut et dista g. lita, et explicita aali, nunc p. sicut sicut subse-
 quenti positioe p. sicut apparet g. lita idem et ali, si cuius identis.
 Et determinat aal ad speciem huius, et facit differre hoc a bruto,
 auferendo indigentia, quā Ratio ad speciem habebat.

Extinctū ē huiusceptum hoc substituta speciei ex genere, et dista, ex
 eo in illa p. sicut duo acceptum dicitur vni generis p. sicut, et alia dista

102
 Precise: dicitur utiturus speciei, seu utiturus specie, quā denominationē nō
 haberet, si duo illi conceptus nō p̄cesserint. 2. Specie intrinsece nō est filius spori-
 tā; d̄ tm extrinsece, seu virtualit̄, quatenus extra concepta speciei, se ha-
 bent ut filiiates dista, & nō p̄m̄, & dista illa extrema, quā in specie
 nullā sp̄sitiōē haent, sed instar vniū, indivisibilis obti representant: hoc
 ē, sp̄sitiō filii dicitur dista filii extrema ex q̄ fit sp̄sitiō d̄ specie, intrin-
 sece tm dicitur simplicē concepta hōy, quin in illa significenta p̄tes s̄ dista
 p̄ in specie nullā pot̄ asperari intrinsece, sp̄sitiō; dicitur aut̄m extrinsece
 seu virtualit̄ sp̄sitiō; a. Extra illā, id ē, filius ē simplex conceptus, pot̄
 p̄ illū in duos sechā, & resolvi in duos s̄ dista; id ē in q̄ s̄ dicitur hoc s̄
 te, & id̄ dista, nā nō dista intentibilia, p̄cessit dista, & dicitur illū in
 conceptibus generis p̄m̄, & dista p̄m̄, in quos poterit iterū resolvi. In-
 trinsece species nō nō dicitur sp̄sitiō; p̄ hōc d̄ resolvi subd̄. Intrinsece. Nego.
 p̄ hōc Extrinsece Cōnc.

3. Identitē negativā utitur p̄ sp̄sitiōē abstractivā s̄ fūre
 representantē ad instar vniū, nō p̄ hōc abstractū ab oibus adhibens, p̄ hōc
 hōc s̄ fūre nō hōc representans p̄ modū vniū, & s̄ fūre ad, & hōc, quā
 p̄cesserunt p̄m̄ dista s̄ dista. Deinde distio negativa utitur p̄
 distio p̄m̄ vniū ab alio. nō p̄ hōc p̄m̄ a vniū, p̄ hōc d̄ hōc.
 Identitas negativa, ē identas, q̄ nō dicitur s̄ distio; sive positivā, sive nega-
 tivā, & nō ē identas positivā, q̄ nō dicitur s̄ positivā vniū et alia, sed lo s̄
 d̄ representat identitē. Et d̄ distio Negativa ē distio; q̄ nō dicitur ident-
 itē sive positivā, sive negativā, & nō ē distio positivā; q̄ nō dicitur s̄ posi-
 tivā hōc nō ē illud, sed tm p̄ p̄m̄ dicitur separatiōē ab illo. 2. Hanc
 p̄ hōc ē vniū hōc ē hōc q̄m̄ hōc, ut dista transcendat speciei; q̄
 hōc hōc accipit instantivā p̄ tota specie, & ideo hanc p̄dicatio ē s̄
 alij de equali.

4. Coniunctio: nō pot̄ prodare impolē; q̄ impolē ē filius genera-
 re: & hōc pot̄ d̄; q̄ vniū s̄ fūre; & Maximimū dicitur filius nō
 posse generare filium: dit nō q̄ nō p̄m̄, d̄ q̄ nō oportuit. Adverte p̄m̄.
 quā Maximimū negat filio, & ex qua arguebat inq̄l̄tē filii & p̄
 illa pot̄ chimericā ad tantū impolē. Et d̄ vniū s̄ fūre, nō q̄ nō p̄m̄
 & d̄, nō q̄ defecit illi vniū p̄m̄: d̄ tm chimericā ad tantū impolē; nō
 tm & d̄, q̄ hōc vniū p̄m̄ generare:

5. d̄ vniū & p̄m̄, & impolē ex ois p̄m̄, d̄ tm posse prodare infitas, cas̄ sym

In Duxio:

1
 ille Maxim.
 quā si d̄m̄
 d̄ ex d̄m̄ illius
 quā at

causae generatice: q. inferat, ut n. p. n. relinqueret inferas. eas
in p. d. t. a. r. inferat. ex sola o. p. o. a. quae haec simultaneitate
p. o. a. n. a. u. r. h. g. e. l. x. d. e. t. u. n. a. c. o. i. p. o. a. C. o. n. c. e. d. o.

Definitio definitio generis e. abstractu e. abstractu generis. in definitio generis
Signat. 1. Exerctio: Et d. p. l. e. x. i. t. i. e. s. e. u. o. e. s. p. t. e. r. c. o. l. l. e. c. t. i. v. e. d. e. f. i. n. i. t. a.
in d. e. t. o. r. a. i. 2. d. p. l. e. x. a. u. s. e. u. d. e. t. a. d. e. f. i. n. i. t. u. d. i. t. i. n. a. c. t. o. s. u. b. s. t. r. a. c. t. u.
t. u. l. s. u. b. t. u. e. i. n. d. i. l. i. q. u. i. s. a. b. s. t. r. a. c. t. u. s. e. u. f. o. r. m. a. i. q. u. e. t. o. t. u. a. c. c. i. d. i. t.
i. n. t. a. l. e. s. e. u. s. e. a. t. u. s. s. e. u. s. e. a. t. u. s. s. u. b. s. t. a. n. t. i. a. l. e. s. q. u. a. m. a. s. t. r. a. s.
E. i. n. i. s. q. u. o. d. d. i. t. i. n. a. c. t. o. s. u. b. t. u. e. l. f. o. r. m. a. u.

D. Hanc assentio absq. p. p. o. e. c. o. l. l. a. n. d. a. n. i. a. t. i. f. i. d. e. i. t. h. e. o. r. e. a. p. a. r. i. n. f. i. d. e.

ficulari revelat. veritas. sic: pot. quis certo certius scire ipi loqui
aliqui spiritui: d. i. t. e. c. e. r. t. o. c. e. r. t. i. u. s. s. c. i. t. n. l. o. q. u. i. i. p. s. i. n. e. q. s. e. n. t. e. l. u. t. i. n. a. r.
l. u. n. e. q. h. o. r. e. s. c. i. t. c. e. r. t. o. c. e. r. t. i. u. s. i. p. s. i. l. o. q. u. i. d. e. u. s. e. i. t. e. a. b. s. q. p. p. o. e. c. o. l. l. a.
h. a. e. t. c. e. r. t. i. d. i. n. e. s. e. u. e. v. i. d. e. n. t. i. a. m. o. r. a. l. i. t. e. l. o. q. u. a. t. u. s. e. p. o. t. h. a. e. r. e. a. t. u. s. p. d. i. c. i.
t. a. r. e. i. q. u. i. d. e. i. n. f. a. l. i. b. i. l. i. t. e. f. i. d. e. i. t. h. e. o. r. e. a. u. t. p. o. t. e. a. s. s. e. n. t. i. o. s. i. p. p. t. e. a. u. t. o. r. i. t. e.
t. e. d. e. i. l. o. q. u. i. i. p. s. i. e. i. n. h. o. c. c. a. s. u. a. b. s. q. p. p. o. e. c. o. l. l. a. e. h. a. e. c. u. t. e. n. e. x. i. a. t. o. n. g. u. a.
a. d. d. i. o. s. q. u. a. n. d. a. d. f. i. d. e. t. h. e. o. r. e. a. a. d. h. u. c. i. n. h. a. e. p. r. i. d. i. c. i. a. q. u. i. d. e. i. n. h. a. e.
p. r. i. d. i. c. i. a. h. i. c. i. l. l. e. n. e. x. i. a. q. u. i. n. h. a. e. p. r. i. d. i. c. i. a. s. i. l. l. a. n. p. p. o. s. i. t. a. d. e. t. a. c. a. u.
t. u. s. e. v. i. d. e. n. t. i. a. m. o. r. a. l. i. t. e. q. u. e. f. a. l. s. u. s. q. u. i. n. h. a. e. p. r. i. d. i. c. i. a. a. c. c. i. d. i. t. c. a. u. s. d. i. c. i.
t. u. s. t. h. a. p. a. t. e. x. e. s. q. u. o. d. i. n. i. s. s. e. n. t. i. s. i. p. s. i. i. n. f. i. r. m. i. t. i. n. a. i. a. a. l. i. q. u. a. r. e. v. i. d. e. n. t. i. a.
t. i. n. p. m. o. t. i. o. e. p. h. a. n. t. a. s. i. d. e. n. e. c. p. e. x. t. r. a. n. a. s. v. i. d. e. n. t. i. a. s. n. e. c. p. s. o. m. n. i. a. s.

d. p. illuminat, quae e. loquo. h. i. e. t. i. n. h. o. c. c. a. s. u. s. u. b. t. u. c. e. r. t. i. u. s. e. d. e. e. o.
q. i. p. s. i. l. o. q. u. a. t. a. a. l. i. q. u. i. s. s. p. i. r. i. t. u. s. t. h. i. s. i. q. u. i. t. a. l. i. s. i. n. d. u. s. l. o. q. u. i. n. o. p. e. t. i. t.
H. o. m. i. n. i. n. e. c. A. n. g. e. l. o. s. i. p. s. a. t. a. t. h. a. b. t. h. i. e. x. p. t. h. e. o. r. e. a. i. a. s. e. n. d. i. c. e. n. t. e.
t. u. s. d. e. f. e. n. s. a. r. i. o. r. e. v. e. l. a. t. e. s. m. a. i. o. r. i. e. x. p. t. e. l. e. s. t. e. m. m. e. n. d. a. r. i. s. q. u. i. f. a. l. a. c. i. s. p. h. a. n.
t. a. s. i. d. e. l. a. s. e. r. e. s. v. e. l. d. i. a. m. o. n. i. s. i. l. l. u. s. i. o. n. e. s. e. a. t. i. n. o. m. i. n. i. s. t. i. n. a. s. s. e. n. t. i. t. q. u. i.
q. u. o. d. n. a. i. a. i. l. l. u. m. i. n. a. t. i. l. l. u. s. t. r. a. t. v. e. l. l. o. q. u. i. t. a. a. l. i. q. u. a. n. d. e. t. a. s. e. c. u. n. d. a. m. a. n. u. e.
l. a. t. d. e. c. e. r. t. i. d. i. n. e. r. e. i. u. t. n. e. c. d. i. o. n. e. q. u. i. n. f. e. r. r. a. p. o. s. s. i. n. t. i. l. l. a. s. e. p. a. r. a. r. e.
a. b. a. n. i. m. e. l. l. i. u. s. v. i. s. i. n. s. u. l. y. d. e. g. a. t. e. e. x. i. l. l. o. n. o. l. l. i. t. e. c. r. e. d. e.
r. e. o. i. s. p. i. r. i. t. u. i. s. d. p. o. n. t. i. s. i. e. x. o. e. s. i. d. e. q. u. i. p. l. o. a. r. e. t. s. p. i. r. i. t. u. s. u. b. i. l. o. q. u. e. m.
e. e. e. x. o. e. s. p. o. t. i. p. s. i. a. s. s. e. n. t. i. r. e. d. a. b. s. q. p. p. o. e. c. o. l. l. a. p. o. t. i. n. h. a. e. p. r. i. d. i. c. i. a. u. t.
s. i. t. a. t. e. x. d. i. c. t. i. s. e. t. c. v. i. d. e. i. n. p. C. a. r. d. e. n. a. s. d. e. f. i. d. e. h. i. p.

in septu. l. n. t. i. s. s. u. p. n. a. l. i. s.

Disparitas inter d. p. o. e. a. u. t. s. i. m. p. l. e. x. i. n. f. i. t. u. i. n. r. a. s. e. m. e. r. i. t. i. q. u. i. e. t. p. o. t. e. s. t. e. f. f. u. s. n.
p. r. o. d. u. c. t. i. s. a. b. o. i. p. o. a. s. i. a. n. e. e. t. s. i. m. p. l. e. x. i. n. f. i. t. a. i. n. r. a. s. e. v. i. s. i. t. i. p. r. o. d. u. c. t. i. v. e. q. u. i. v. i. s. u. s.
p. r. o. d. u. c. t. i. v. a. e. v. i. s. u. s. d. a. n. d. i. e. t. q. u. i. v. i. s. u. s. i. n. f. i. t. e. p. r. o. d. u. c. t. a. e. t. h. u. d. i. o. e. l. l. i. g. i. t. a. l. i. q.

Et sic datur ab ea parte, ea parte non erat impie simplex in caso
 municandi illi ab 7° de pte meriti & recipiendi: atque statim ad dig-
 nior hoc pmo, & in illud nolle recipere, q^o amittat dignitate ad pimum.
 q^o sic e^o dicitur, hoc subitū case huiusmodi revera hant dignitate hanc
 hoc pmo, q^o q^o dicitur in hact, n^o q^o in mercede illud hant, d^o noluit illud,
 vel ex alio capite: q^o stat, q^o aut si similita impie in caso meriti, q^o pa-
 cat hoc dicitur bonū, n^o q^o in mercede illud, d^o noluit illud recipere,
 vel ex alio capite, q^o in dicit implicat: ut dicit, et viti à qua
 or, q^o e, hact et, & in basi aliq^o leg^o in hanc participata sū et ab it
 la viti, à qua or q^o e hact et.

[The remainder of the page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the leaf.]

Scientia necessaria, media, & hinc ad identificata disjuncta
 virtualiter. Vel identificata entitativa, & disjuncta
 predicativa = Oia si Deus scientia; q^a unico intuitu cognoscit p^{re}terita,
 p^{re}sentia, & futura: sicut ego eadē visione Pat^{ris}, Paulū, &
 Antoniu in ordine positos video, quin deta in me alia visio Pat^{ris}
 alia Pauli, alia Antonii: attamen si explicare vellem ordi-
 nem, quo si deta, t. que ego talia deta video; hoc explicō dicendo
 me videre Pat^{ris} t. P^{at}ri, deinde Antoniu: quin si in mea visi-
 one aliqua distinctio, seu ordo prioritatis: sic, & modo
 imperfecto que possumus, explicemus stiam Dei c^o p^{re}terita,
 p^{re}sentia, & futura: dicimus Deū videre t^o, quā si p^{re}terita, p^o-
 tera, p^{re}sentia, deinde futura; quin hinc sequata Prioritas
 aut Posterioritas in stia divina, qua ab æterno via cognoscit. Cuius
 ratio ē; q^a Deus cognoscit quidquid cognoscibile ē, & eo modo quo ē
 cognoscibile, & quā primo ē cognoscibile. Unde p^{re}terita, p^{re}sentia,
 futura, contingentia, libera, necessaria cognoscit, cognoscit, inquam;
 quamlibet hanc v^{er}ū, in signo cuiuslibet p^{ro}prio, p^{re}terita in signo
 p^{ro}teritorū, contingentia in signo v^{er}ū contingentia, & quā t^o ignos-
 ci possit. & sic in reliquis. Deinde stia Dei ē p^o nam v^{er}ū; Unde
 c^o res necessaria, Deus haec scientia necessaria, liberam c^o liberam,
 & contingentē c^o res contingens.

Deus amore procurativo vult meritiā d^o h^o & mali peccati, ve-
 lit gl^o peccati, & mali; male; q^a qui amore procurativo vult fundamentū
 metaphyice meriti & mali, & aliunde n^o supponat fundū; q^a amor procurativus
 & causativus illius, necessario vult tantū meritiā, n^ope, male peccati, &
 d^o q^a male peccati idēfati sūt & gl^o, amans male vult peccati gl^o vult,
 q^a repugnat d^o p^{ro}prio: At ex merito d^o & mali peccati, talis merito
 amor s^o simplicis optata amplexa: n^o legit d^o amare male pec-
 ci adhuc vult: q^a & talis amor n^o causativus fundati; d^o illud suppo-
 nat causatū, nec vult illi; d^o causa fundati talis vult ē v^{er}ū tantū; idē
 ex hoc genere amoris optata nulla vult impio Dei. Ego equidē possū
 amore simplicis optata respicere ignē debite domo applicatū, quin vel
 vult obustione necessariā ab igne dista, & p^{re}venitē amet.

2^a simplicitate
 vult illi.

The first part of the book is a history of the
 world from the beginning of time to the
 present. It is written in a simple and
 plain style, and is intended for the
 use of children and young people.
 The second part of the book is a
 history of the British Empire, from
 the reign of King James I. to the
 present. It is written in a more
 detailed and interesting style, and
 is intended for the use of those
 who are more advanced in their
 studies.

The third part of the book is a
 history of the world from the
 beginning of time to the present.
 It is written in a simple and
 plain style, and is intended for
 the use of children and young
 people. The fourth part of the
 book is a history of the British
 Empire, from the reign of King
 James I. to the present. It is
 written in a more detailed and
 interesting style, and is intended
 for the use of those who are
 more advanced in their studies.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It is noted that this is essential for the proper management of the organization's finances and for ensuring transparency to all stakeholders.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze data. This includes both qualitative and quantitative approaches, as well as the use of modern statistical software to process large datasets.

The third section focuses on the results of the study. It is found that there is a significant correlation between the variables being examined, which supports the hypothesis that was initially proposed.

Finally, the document concludes with a series of recommendations for future research. It is suggested that further studies should be conducted to explore the underlying mechanisms of the observed relationships and to test the findings in different contexts.

Il y a une autre copie de ce
manuscrit, à la bibliothèque de la ville de Paris.

Chapitre

Le premier est de la nature de la vie humaine, et de la
manière dont elle se passe, et de la fin à laquelle elle
est destinée. On y traite de la naissance, de la croissance,
de la jeunesse, de la vieillesse, et de la mort. On y
explique les causes de la vieillesse, et les moyens de
prolonger la vie. On y parle de la sagesse, et de la
foiblesse, et de la manière dont on doit se conduire
dans la vie. On y traite de la gloire, et de la
réputation, et de la manière dont on doit se conduire
pour les obtenir. On y parle de la fortune, et de la
malheur, et de la manière dont on doit se conduire
dans ces circonstances. On y traite de la science, et
de l'ignorance, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la science, et éviter
l'ignorance. On y parle de la vertu, et du vice, et
de la manière dont on doit se conduire pour
acquiescer à la vertu, et éviter le vice. On y traite
de la justice, et de l'injustice, et de la manière
dont on doit se conduire pour acquiescer à la justice,
et éviter l'injustice. On y parle de la bonté, et de
la cruauté, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la bonté, et éviter la
cruauté. On y traite de la simplicité, et de la
complexité, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la simplicité, et éviter
la complexité. On y parle de la pureté, et de
l'impureté, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la pureté, et éviter
l'impureté. On y traite de la sainteté, et de
l'impiété, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la sainteté, et éviter
l'impiété. On y parle de la gloire, et de la
réputation, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la gloire, et éviter
la réputation. On y traite de la fortune, et de
la malheur, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la fortune, et éviter
la malheur. On y parle de la science, et de
l'ignorance, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la science, et éviter
l'ignorance. On y traite de la vertu, et du vice,
et de la manière dont on doit se conduire pour
acquiescer à la vertu, et éviter le vice. On y parle
de la justice, et de l'injustice, et de la manière
dont on doit se conduire pour acquiescer à la justice,
et éviter l'injustice. On y traite de la bonté, et
de la cruauté, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la bonté, et éviter la
cruauté. On y parle de la simplicité, et de la
complexité, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la simplicité, et éviter
la complexité. On y traite de la pureté, et de
l'impureté, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la pureté, et éviter
l'impureté. On y parle de la sainteté, et de
l'impiété, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la sainteté, et éviter
l'impiété.

Il y a une autre copie de ce

manuscrit, à la bibliothèque de la ville de Paris.
Le premier est de la nature de la vie humaine, et de la
manière dont elle se passe, et de la fin à laquelle elle
est destinée. On y traite de la naissance, de la croissance,
de la jeunesse, de la vieillesse, et de la mort. On y
explique les causes de la vieillesse, et les moyens de
prolonger la vie. On y parle de la sagesse, et de la
foiblesse, et de la manière dont on doit se conduire
dans la vie. On y traite de la gloire, et de la
réputation, et de la manière dont on doit se conduire
pour les obtenir. On y parle de la fortune, et de la
malheur, et de la manière dont on doit se conduire
dans ces circonstances. On y traite de la science, et
de l'ignorance, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la science, et éviter
l'ignorance. On y parle de la vertu, et du vice, et
de la manière dont on doit se conduire pour
acquiescer à la vertu, et éviter le vice. On y traite
de la justice, et de l'injustice, et de la manière
dont on doit se conduire pour acquiescer à la justice,
et éviter l'injustice. On y parle de la bonté, et de
la cruauté, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la bonté, et éviter la
cruauté. On y traite de la simplicité, et de la
complexité, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la simplicité, et éviter
la complexité. On y parle de la pureté, et de
l'impureté, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la pureté, et éviter
l'impureté. On y traite de la sainteté, et de
l'impiété, et de la manière dont on doit se
conduire pour acquiescer à la sainteté, et éviter
l'impiété.

Il y a une autre copie de ce manuscrit, à la bibliothèque de la ville de Paris.

1871
I have received your letter of the
10th inst. and am glad to hear
that you are well.

Yours truly,
C. D. [Name]

I am sorry to hear that you
are not well and hope you
will soon be better. I am
writing you a few lines to
let you know that I am
still thinking of you and
hoping that you will
write to me soon.

I am very sorry to hear
that you are not well and
hope you will soon be
better. I am writing you a
few lines to let you know
that I am still thinking of
you and hoping that you
will write to me soon.

I am very sorry to hear
that you are not well and
hope you will soon be
better. I am writing you a
few lines to let you know
that I am still thinking of
you and hoping that you
will write to me soon.

Aligua notabilia necessaria ad per-
fectionem Philosophia intelligentiam.

Caput. 1.

1°. Status rei dicitur ille modus extendi rei in cuius aliqua
veritas obvia de ipsa indicabilis est; 2° una est indubilis entis. Tot
pot potuerunt status, quot si modi diversi, seu quot veritates ob-
iective de ipsa indicabiles fuerint: per cuius plena intelligentia
aliqua pars de veritate explicare oportet. Veritas igitur alia est
Logica; metaphisica alia; Logica alia est falsis, obvia alia; falsis
est illa qua alicui dicitur obvia est id, q. n. est; seu n. est id, q. n. est. Obvia est
illa qua obvia est id, q. p. alicui dicitur est; seu n. est id, q. dicitur n. est. Qua-
re veritas logica falsis, et obvia n. differunt per se diversitate uti-
tutivorum; sed per se diversitate modum utitur recta, et obliqua.
Falsis dicitur in recto aut, et in obliqua obvia: obvia est ista. hanc ali-
ter dividenda est falsitas logica in falsis, et obvia; falsis est illa,
qua alicui dicitur obvia est id, q. n. est; seu n. est id, q. n. est; obvia autem est illa,
qua obvia n. est id, q. p. alicui dicitur; seu est id, q. dicitur n. est.

2°. Metaphisica seu trans-
cendentalis veritas est illa, qua quilibet est id, q. n. est; seu qua n. est id, q.
n. est: falsitas autem metaphisica est, qua quilibet est id, q. n. est; seu qua n. est id,
q. n. est. Veritas tamen falsis, quae obvia logica, et metaphisica, potest esse positi-
va, et negativa; falsis positiva videtur in affirmativa; negativa autem in
negativa: obvia vero logica, et metaphisica dicitur positiva, h. negativa
potest involvere illam, h. n. est obvia; sed diligentia observanda est hanc ve-
ritatem naturam; Nam veritas obvia logica est intentionalis, et negativa obvia
positiva, est denominatio extrinseca a cognitione, utitur utique a cognitione, et
parte obliqua: aut metaphisica veritas n. utitur utique a cognitione, et
haec est illa, id, q. n. est; seu n. est illa, q. n. est, independentem a cognitione; atque idem
quodlibet rei se et se aptum suam veritatem obvia, quae tamen n. pendat ab eo,
et accidentaliter exprimitur ut est in se, explicabilis est tamen per expre-
sionem sibi correspondentem, tamquam per propriam notatam.

3°. Insuper 2° veritas logi-
ca falsis est positiva, logica veritas obvia, et metaphisica est obvia positiva.
Id.

Id stat in hac veritate fili positiva, hoo e aal. cuius obliqua veritas, lo-
 gica stat, in eo q. hoo i id, q. dicitur e, e methaph. in eo q. hoo i id, q. e.
 Et utruq. e hoo e aal. Illita q. fili e negativa utruq. obliqua nequa
 e, ut pat. in hac. hoo n e lapis. Cuius obliqua veritas logica e hoo n e
 id, q. dicitur n e, e methaph. hoo n e id, q. n e; e utruq. e hoo n e
 lapide. Præterea, qualis e logica falsitas fili , talis e falsitas me-
 thaph. pora , si positiva; nequa, si nequa: ut stat in his autibus fal-
 sis. hoo n e aal. hoo e lapis; falsitas obliqua methaph. si aut. e po-
 sitiva, q. in eo stat, q. hoo i id, q. n e, n e lapis; falsitas v. obliqua me-
 thaph. si aut. e nequa; q. stat in eo q. hoo n e, q. nequa i n e aal.
 Obliqua n qualis e falsitas fili , talis e obliqua logica; sed inverso
 modo se habent; nã obliqua falsitas logica e positiva, dũ fili e nequa,
 e nequa, dũ fili e positiva. Nã falsitas fili huius aut. hoo e
 lapis, e eius obliqua logica talis ii, ut fili i positiva, e obliqua ne-
 qua; q. stat in eo q. hoo n e in se id, q. dicitur e; q. e ipũ n e lapi-
 de, e falsitas fili huius aut. hoo n e aal e nequa, e obliqua
 logica positiva; q. in eo stat, q. hoo i id, q. dicitur n e, q. e hoo
 e aal.

2. Præterea q. data fili veritas sive positiva, sive nequa, data
 obliqua logica, e methaph. sive positiva, sive nequa, quolibet suo mo-
 do positiva proprie, e stricte, nequa improprie, e laxe. Nã e ppos ali-
 qua e vera, tũ res e, l. n e, q. p ppos dicitur e, l. n e: nequenteqq.
 tũ res e, q. e; e n e, q. n e. Item q. data falsitas fili , data obli-
 qua falsitas logica; at falsitas methaph. revera tunc n data,
 adhuc improprie, e laxe; sed id p aut falsũ fingentẽ dari: hoc
 si e, q. si aut. e difformis obto n e e obto difformis e aut. hoc 2.
 q. falsitas obliqua methaph. in eo stat, q. res i id, q. n e; aut n i
 id, q. e: at obto nũquã e ill, q. n e; neq. n e id, q. e. sed id p aut
 falsũ fingit: q. ubi nota aut falsũ, n idio fingere, q. signa-
 te dicat obto e, q. n e; aut n e, q. e; sed pisse, q. dicit obto e
 q. eius e dicit; l. dicit obto n e, q. eius n e dicit.

Hic etm adnotare op-
 portet in istis cognitionibus alias e simplices apprehensivas, sed
 intentionales imagines incomplexas; alias e complexas p intention-
 nale traxu subti, e p dicit opntioe, l. divisione: scilicet, affirma-

Affraces, et negationes, quae falsitas feruntur adstructivae, & destructivae in ee, & in ee obliq; ad hoc a, ut cognitio nra i logice pplexa, haud sufficit plura obta, seu extrema representare; du tm nihil affert, neq; re, logice incomplexa diceta; neq; a simplicis imaginis, & incomplexa representatio munere extrahetur; ne forte ipsa veris affirmatio opposita appellare. Neq; huic logice pplexi obest in iudicio negativo, qd p sta signata tendentia destructivae ferata in extrema ipsa dividendo; siquidem hoc ipso in posse in extrema tendit p multa simplicis imaginis; sed ipis ulterius sententia ferendo, istaq; negativa tendentia, e logica transmuta vna, & intentis pplexas. Veritas, & falsitas falsi, pprie absolute, & simplicita in logice logice pplexa reperiri valet, in optioe a implexa n, nisi vt summu incoativae, impecte tmq; impprie, & translativae, vt quis clare agnoscat, si negavit P. Vasquez l. 1. pte. disp. 26. p tota, l. salti cap. h. & 3.

6. Cu igitur ceptus obiri respondeant falsitibus falsi veri neq;ntaq; necesse e, in ceptibus obivis falsitibus implexis respondentibus n reperiri pprie verite, falsitate obivae. Na eis falsitas, & veritas obivae explicabilis e p ordinu ad sui ppriae expresse, tanqua p ppriam notatu; at ex dictis expio logice implexa n e capax ppriae veritatis, seu falsitatis falsi: q. ceptus obivis expriobus implexis correspondentes, n dicata pprie, veri, aut falsi: Nat. q. Veritas obivae methaph. vt supra dicebata in falsi rase emendi id, q. e, & n emendi id, q. n e; & obivae falsitas in ipso ee, seu n ee rei. q. clarioribus tam definiti nequit; Vera n ee, & n ee exercite summatu, falsitas discernata; na ee ad significat mentali ppria sui affirmatioe; & n ee neq;e, tanqua ppria sui notata

7. Quare exa, n exa, identas, distinctio, veritas, falsitasq. methaph. si ceptus obivis oblixio; q. notat affraco, l. nease, qua adstructa, lit affirmatioe, l. nease falsi n involvat adhuc in obliquo, id tm dixerime notandu e inta affraco, & nease verite, & falsite ex vna pte, idente, & distinctioe ex alia; na vt ex dictis vial tam veritas, qua falsitas obivae dividita in positivae, & negativae, & identas, & distinctio n ita; na identas eo q. i ee e ppria sempiterna, & notans affraco; distinctio v. eo q. i n ee sepea e neava notans ne.

Neasō. Dis ignita Identitas A et B sicut et eī eorūde ē veritas posita
A et B Realis, Realis, et ficta, ficta; om̄q. eorūde distictio ē veritas nea-
tiva Realis realis, et ficta ficta.

8. At p̄ actibus logicē simplex tendentibus
qua adstruere, qua destruerē in eī, et n̄ eī obli oportet observa-
re. De tendentiā simplex intentilitā stricte adstruere vnius
dictōrii eī sibiisimē laxē destruerē alterius; atq. itē oē affoē
strictā vnius eī neasō laxā alterius; oēq. strictā neasō vnius
et laxā affoē alterius. Hęc tñ strictudo, et laxitas alit̄ in
pp̄ribus vocalibus, quā in mentalibus considerāda ē; et vni p̄p̄o
vocalis dicit̄ stricta affoē, q. affoē vocalis significat affoē
mentali; stricta negatio; q. neasō vocalis significat neasō men-
tali, laxāq. neasō, q. neasō vocalis significat mentalē affoē, et la-
xā affoē, q. affoē vocalis significat mentalē neasō. Itā hęc p̄p̄o
vocalis tenebrā ii. est laxi sēu quoad extēnā verborū vlticē
affrativa; q. significat neasō mentalē; ideoq. ē strictē neativa,
n̄ tenebrā iū, sed lucis; q. substituit̄ p̄ hęc mentali lux n̄ i
Hęc ā vocalis causa Pri n̄ data. s̄ laxē negativa, affrativaq. stric-
ta; q. substituit̄ p̄ hęc Paus data. At p̄p̄o mentalis dicit̄ stric-
tē affoē, l. neasō relate ad eī; laxi v. relate ad n̄ eī. Hęc em̄
p̄p̄o mentalis Paus exit, dicit̄ strictē affoē eī, laxiq. neare
n̄ eī; hęc v. Paus n̄ exit strictē neat eī, laxiq. affrat n̄ eī

9. Sit ā ois affoē, et neasō
dicata strictē relate ad eī, et laxa relate ad n̄ eī; adstruere,
et destruerē n̄ ita; q. adstruere int̄lis pot eī stricta, tā tū eī,
quā tū n̄ eī; ois nāq. p̄p̄o strictē affrativa strictē adstruit eī,
laxiq. destruit n̄ eī. Strictē ā neasō strictē adstruit n̄ eī, laxiq.
destruit eī. V. ois stricta affoē strictē adstruit eī, q. strictē aff-
rat, laxiq. destruit n̄ eī, q. laxi neat. Disq. stricta neasō strictē
adstruit n̄ eī, q. laxi affrat, laxiq. destruit eī, q. strictē neat.
Dis ignita p̄p̄o ē int̄lita strictē adstruere tū obli, in q. vt p̄dixi
ab altero extremo distictio fertur s̄ exprimendo illud sig-
natē, illudq. s̄ astruendo suo speciali modo tendēdi. quorū
oīū eas obare fiet in ipsis dictōriis, quā sūl eī, et n̄ eī im-
plicat, p̄indeq. neq. sūl vera, neq. falsa sūb inveniari queunt.

10. Nihil prohibet qd i pluri idē id, qd una voce significata strictē, et alterā laxē; nā hęc vox afflas pot summi solitariē, l. referri ad eē, seu identē, et sic significat iudiciā strictē afflavū, et tā in mente, quā in voce ē afflas; afflamē si vox afflas aā distictō referatā, seu supra n eē cadat, si in voce ē afflas, sed in mente ē neas; qd afflare distictō, seu n eē, ē strictē neare identē, seu d eē, et sō laxē, et in voce dicitā afflas. Silitā hęc vox neas sōm sē supra, l. ad eē, seu identē relata significat iudiciū strictē nearū, et tantū in mente, quā in voce ē neas; si verō neas cadat supra distictō, seu n eē, solū in voce ē neas, sed in mente ē strictē afflas; qd neas distictō, seu n eē, ē strictē afflas identē, seu eē, et sō laxē appellatā neas. 11. Vox afflas significat strictē, et vni vocē iudiciā mēlle afflativū; sed Equivoce extenditā ad significandū iudiciū nearū et additāmētō tñ tñi ^{negativ} afflativū; et vox neas strictē vni vocē significat iudiciū mēlle nearū; sed Equivoce extenditā ad significandū iudiciū afflavū, et additāmētō tñ tñi neari; neq. id ē afflasē hanc significat neari, l. ē extra; sed vix libet imppriū, laxē, et Equivoce appellari nomine alterius.

11. Ex quo infert nullā afflasē ita purā eē, vt excludat laxā neasē; nec neasē purā laxā afflasē excludere; sūt pura afflas afflasē purā; sicut et neas pura purā negativō excludat. Et si possit dari afflas, aut neas ita pura, vt ipsa se ipsa excludat, et talis n eē, si afflas vnius radictōxi n eēt neas alterius laxa, et extra. Dicit q. Classē sē ppoē mēlle splexā eē afflasē vnius radictōxi obtivi, et neasē alterius; n tñ hanc vtrūq. hoc nomē strictē, sed alterū strictē, alterū laxē, atq. et additāmētō tñi neari; pindeq. iste aut afflavus hōc ē aal ē strictē afflativus, et destructivus identitatis, et laxē nearus, et destructivus distictō, verificatq. tā a vera identitate, quā a falsa distictō, quā destruit. Et inverso modo dicit de iudiciō nearo vero q. hōc n ē lapis q. verificatā et a vera distictō quā adstruit, et a falsa identē, quā destruit.

Caput secundū.

10. Cū sepi p ordinē ad motata rei ipsas explicemus, oportet tradere discrimē intra motatū, et ptē. Pars igitā ē aliquid totius intra

Intra ipsam totam substituti in inchoantem; at notata est velut index, quo illius
res plenasq. discriminat; seu tanquam relatiu, per quem res explicata, rela-
tiois, inquam, l. essentialis, seu transcendentalis, l. denominatiua, seu predic-
mental, et in discrimine, q. notata relatiu transaliis et extra fun-
damentu, est etiam extra ipsam relatiu qua tali; q. res transaliis et solo fun-
damentu adquate definita; at notata relatiu predicali, l. extra fun-
damentu est intra ipsam relatiu, qua tali; q. ipso ut potest oblique ubi-
tuita.

2. Quilibet autem res, qua per ordinem ad notatum exprimita, dupliciter
habet conceptum filii, sicut et obiectum. Conceptus filii rei est optio eam exprimens,
conceptus vero obiectus potest esse geminus, alter primarius, et alter secundarius,
l. sola res, quam optio explicat relatiu ad notatum, secundarius est adqua-
tu exprimit totum involuens sicut res, et notatum: l. notatum obiectu solum, seu
terminatiu pertinet ad obiectu rei primariu, et intrinsecu, et subiectu
ad conceptu rei secundariu: atque res, qua haec, aut illa optio exprimi-
ta, sumi potest specificatiu, et l. inlibita, neque dici potest filius obiecti; si vero
sumata reduplicatiu potest sic exprimi, et l. inlibita dici potest filius filii.
Filius obiecti et non involuat optio solum potest dici terminatiu, et signati; at
filius et denominatus a Conceptio, potest dici exercitiu, seu substituti per optio
directa, et terminatiu, seu signati per reflexa.

3. Ita explicata exemplo, qui eminens
propiciens huius, ellicit hanc optioem a se, hinc sane aliter, et saliter ob-
iecti tanatiu, seu signati tangit, et cognoscit; q. ad utraq. seu ad to-
tum huius tanata optio; at sola aliter filii optio substituti, et non an exer-
citiu; q. optio exprimita obiecti relatiu ad sensationem substituit aliter fi-
lii; hinc tamen aliter filii per aliam optioem reflexa potest tanare, et in an sig-
nato optio: filius per optioem exprimita sic tale exercitiu, et substituti sola
saliter filii optioem, at signati, seu tanatiu tamen aliter, qua saliter
obiecti tangit.

4. So hinc ad exteriorum non sufficere qualibet notatorum diversitate ad
filitatu distinctio; sed ulterius opus esse filiter ipsas non distinctim, d. diuisionem
respicere notata, seu notata ab una filite conceptu, non esse notata re-
ceptu ab alia; ideo aliter, et saliter si filite dista, q. l. respicit sensa-
tionem, non vero ratiocinatio, qua tamen, et non aliter respicit l. sicut etiam non dignum
hasce duas videri intra manum, et fieri; nec duas causaliter intra causam

Et Effi; neq; duas distioes intra hoc, et Equū; q; res ha modaliter
indivisi, siue obiq; respiciunt extrema dista: Quis em̄ duas dis-
tioes astruat mentaliter dista, alia ad dirigendū hoc ab Equo, ali-
ā ad dirigendū Equū ab homine? Nullus sanē; Et quidē si alia
de causa, nisi q; plenus, et p̄cisus distiois scriptus indivisim, siue
tinq; respicit hōē, et Equū: quap̄ter n̄ diximus in una simpli-
ce p̄poe adstructioē unius p̄dictoꝝ a destructioe alterius; dicit
ob̄ta p̄dictoria sint p̄dicē dista, singula t̄n p̄poe indivisim, et
iunctimq; illa respiciunt.

5. Intra flites ob̄tas, alia si p̄ motato haentes speci-
ali sui expressioe, que solo tendendi modo discernit ab expressioe speci-
ali alterius: tales si esse exa Plitas rei A. Itē identas, distio.
defectilitas ingentia. Alia flites examinanda veniunt, que
flites suā in aū excito vltima diff̄a hauriant a n̄ra optioe
et motata, flites logici appellari possunt. Alia ā si, que respiciunt
essaliter aliq; motatū distū a sui expressioe, et a motato essali alterius;
sed q; representata exp̄i p̄ ipsā scriptū flit: tales si alitas, et valitas, que
essaliter respiciunt sententiā, et facinoriā tanquā p̄p̄ia motata,
et p̄ alitē flit, scilicet p̄ hanc expressioē mentali ad representata exp̄i
in reliquo sententiā; n̄ v̄ facinoriā, que exp̄i representata p̄ hanc vale
et ha dicit possi flites physica.

6. Itē igitur flites logici de quibus in p̄senti ser-
mo ē, n̄ haent signatē diff̄a etiā a directis suis expressioibus disto-
rū motoꝝ; sed ad res flites perzendas, sufficit expressiois modū,
invariato ob̄to, innovare. Nā qui absolute affiat re A ē aliquid,
expressit flit rei A exa: qui dicit, si res A exat, erit sal, et si erit,
expressit flit eius implite; qui id neat, politē flit expressit. Itē qui
dicit A ē B, expressit A et B identate; qui ā dicit A n̄ ē B, expressit
flit eorū distio. V̄ p̄t eandē re traxe posse varias sui expressioes
absq; vlla entiva varacōe: sicutē duo aut in diversissima ob̄ta po-
sunt tendere eodē modo; sic entas diversissimis modis pot̄ tendi in
idē ob̄tū.

7. Itat em̄ atudixerit sumi, tū ex diverso tendendi modo, tū
ex diversitate ob̄tarū, n̄ igitur diversissimi tendendi modi in idē ob̄tū;
V.g. Afflativē, neativē, substantivē, adjectivē, distributivē, collectivē,
dis-

Disiunctivè, absolutè, Condicionabiliter, intentivè, causaliter, et adver-
 sativè, et alii, qui tendendi modi vocari nequeunt in eodè au-
 tū eundè obit; ac præsequens obitā entivè invariata aut variata
 necesse è. Verū si quilibet obitū diversitas sufficit ad autē ex
 obitū diversificatōe, si ex diverso tendendi modo si obiterit eī
 diversitas; ad necessaria è entivè obitū diversitas, et sola p̄diva si
 sufficit; nā p̄p̄os p̄dictorū, p̄diva, sub̄diva, et subalterant haent obitū
 entivè idē, ut certū è apud eos, et p̄diva diversū; at illa si ex obito,
 sed ex diversis modis specificantur.

8. Ad scilicet aut tam scilicet tam obitivas pleni-
 us intelligendas, aliqua de vocibus ad placitū significantibus ex-
 ponere expediat. Voces igitur duplici haent significatōe alia signata,
 alia exercitiā. Aliq̄. em̄ de rebus ipsis em̄ se loquimur, uno no-
 tationū autē inmemorū. Aliq̄. v̄. de ipsis n̄t̄is actibus loquimur;
 nūquā t̄m̄ de rebus ipsis em̄ se p̄trativè a n̄t̄is actibus; q̄ nū-
 quā de rebus, quæ in mente si veniunt, v̄ba facimus. Voces igitur
 t̄m̄ p̄p̄a significant res n̄t̄as aut tenantes nunc p̄rè exercitiē,
 nunc signate s̄c̄l, et exercitiē. Tunc voces significant t̄m̄ v̄t p̄rè
 exercitiē n̄t̄is actibus invitante, q̄ de rebus em̄ se loquimur,
 et si de n̄t̄is actibus sive in recto, sive in obliquo. Tunc t̄m̄ voces sig-
 nificant res, et n̄t̄is actibus exercitiē s̄c̄l, et signate invitantes,
 q̄ si de obito em̄ se p̄rè; sed v̄t volitā, signatūre v̄ba facimus.

9. 1. Accidit q̄. obitū
 exercitiē directā, quoniam n̄t̄ā optioē vocamus reflexā; tunc em̄
 t̄m̄ aut in obitā si signamus, sed idē cō obitū exercitemur, ad modū,
 quo lucē videmus, quoniam lucis visioē videamus; sic et̄m n̄t̄is vocibus
 idē signate de rebus ipsis em̄ se loquimur; aut exercitiē v̄t quo signa-
 tur. 2. v̄. contingit q̄. integrā denominationē int̄le haemus p̄ obito
 aut reflexi; tunc em̄ v̄ba facimus, si de re em̄ se p̄rè; sed v̄t
 signata optioē directā; idēq̄. res, et sic signata, significata p̄ voces in
 recto; et v̄t quo, seu in au signato; aut que reflexus, de quo nil re-
 flexi mentalit̄, l. vocalit̄ loquimur; significata oblique v̄t quo
 seu in au exercitiē, quatenus v̄ba ista de obito v̄t optioē directā
 si faceremus, si talē aut reflexū si haeremus. 3. fit q̄ diver-
 simodis v̄t amur vocibus, et de rebus em̄ se loquimur, et hoc, aali;

1
 optio directa

Quo, Lapide. De qua cū de ipsis ut omnibus intentionibus distis, ut de Genere, Specie, Universali, Subto, p̄dicato & q̄ de rebus loquimur s̄m se, locutio externa dirigitur a sola directa cognitione s̄oti s̄m se; & a de rebus ut cognitione optioe directa sermone instituiamus, locutio externa dirigitur a cognitione reflexa; & si de hac reflexa loqui velimus, locutio ab alia optioe supra t̄. Reflexa dirigitur, & sic in infinitū; q̄ optio quarum ut in infinitū reflexa potest voce aliqua signare signatū, & alia magis reflexa exercitū.

¶ h. Observanda

1. diffusa maxima, quæ data intra id, q̄ vocibus significata signatū, & id, q̄ exercitū significata; nā id, q̄ voce significata signatū, est pars integrali s̄oti de quo loquimur; id v̄. q̄ voce significata exercitū, n̄ est pars s̄oti; sed s̄oti notatū. Verū & n̄. 5. distinguemus alias obtives obtives, quæ s̄o p̄notatū habent specialē sui expressiōis, quas logicas appellamus; alias v̄. respicientes notatū obtivū a sui expressiōe distā, sed p̄ ipsas representatū, quas physicas nuncupabimus; idē voces illæ, q̄ obtivē aliquā logicā exprimimus, ut rei s̄i p̄obilitē, exā relatiōis, seu absolutā significant signatū s̄i ipsā putatē, l. talē expressiōis sui p̄p̄iā notantē, & exercitū significant expressiōis ipsā, quā res in tali statu notat invalita, n̄ quidē s̄i in tali statu constituentē, sed ut parū ipsius notatū; alia v̄. voces q̄ obtives obtives physicas offerimus. v. p. aal. vale. significant signatū s̄i, ut ad p̄p̄iā notatū obtivū relatā, & exercitū directē expressiōis intellē talis relatiōis: at notatū illud obtivū, nem̄, sensatiōis, l. racinasiōis, n̄ significant signatū, q̄ notatū n̄ est substitutivū rei ad ipsū invalita relatā, neq̄ illud significant exercitū directē, q̄ n̄ est expressiōis relatiōis, sed p̄ ipse illud significant exercitū indirectē, quatenus expressiōis loquentis intelligi n̄ potest sine tali notatū.

¶ Hinc et̄m observare valet, si oēs

voce significare exercitū eodē modo optioe: alia em̄ significant optioe, ut p̄cidentē a plexa, & inplexa; alia det̄nate optioe logicē plexa; alia talē, l. talē tendendi modū in actibus plexis. Nā v̄. Nomina, promina, participia significant exercitū optioe p̄cidentē a plexa, & inplexa. Nā indicativi modi exercitū significant optioe plexa afflativā strictē, l. strictē neativā, ut & ad-

Additamento nominis, l. adverbii interrogativi significant affectu potandi, l. aliu voluntatis affectu. 3° Adverbia, & ppoe. si vbi adiungantur ad significant modu aliquem in au illud, l. voluntatis quin modu vba ipsa significant exerciti. Diuisiones, & quantitas nota ois, nullus, aliquis. significant exerciti modu tendendi spulativu, diuinctivum, aditiu, l. distributivum in illud, l. voluntis au logicè plero.

12. Inotare dignu e differentia, seu discrimine vbi indicativi, & infinitivi modi: na vba indicativi modi significant signati obtu iudicii directi sm se, & exerciti ipsu iudiciu directu; at vba infinitivi modi significant signati n so obtu iudicii; sed ipsu iudiciu directu, illud in recto, & vt q. hoc in obliquo, & vt notato, & exerciti notant alia spio oblique reflexa: quare si hi spectus obiri identas, distio, exa, n exa, pditas, impositas, veritas & falsitas obtiva experimenta vocalita p vba indicativi modi, vt si identas expliceta sic. A e B tu hi vocibus signati signifiata identas obtiva A & B & exerciti iudiciu affirmativu, & directu talis identis, vt ppria ipius notata; si v. sic explicata. A e B signifiata signati identas obtiva, & ipsu iudiciu directu, illa vt q. & in recto, hoc vt quo, & in obliquo, & vt eius notato, & exerciti signifiata alia spio reflexa.

Caput tertiu.

Pro distioe entiva, & pdiva.

Notara 1° n oia tu entiva inadquate dista si dista pdive. No e, na ea extrema, que & communicant identice in pte recta haent obliqua entiva diversa, n disjuncta tu pdive; 2^a ad verite ppoe absolute affirmatve pdive requirita communicatio identica pti substantiva, seu significata in recto; at ea extrema disjuncta tu entiva inadquate. vt pat. p. Idq. spiatz ex pti. Hec em pditio vera e Albu e Dulce, & tu subtu, & pditu si inadquate entiva dista, & communicant em identice in pte recta, & si in obliqua sint entiva dista. Silita vera e hac Palus e Albus cuius pditu involvit obliquu nullatenus in subto inclusu; q^a & ipso identice communicat in pte recti. ex quo inferatur, ad distioe pdiva requiri entiva di-

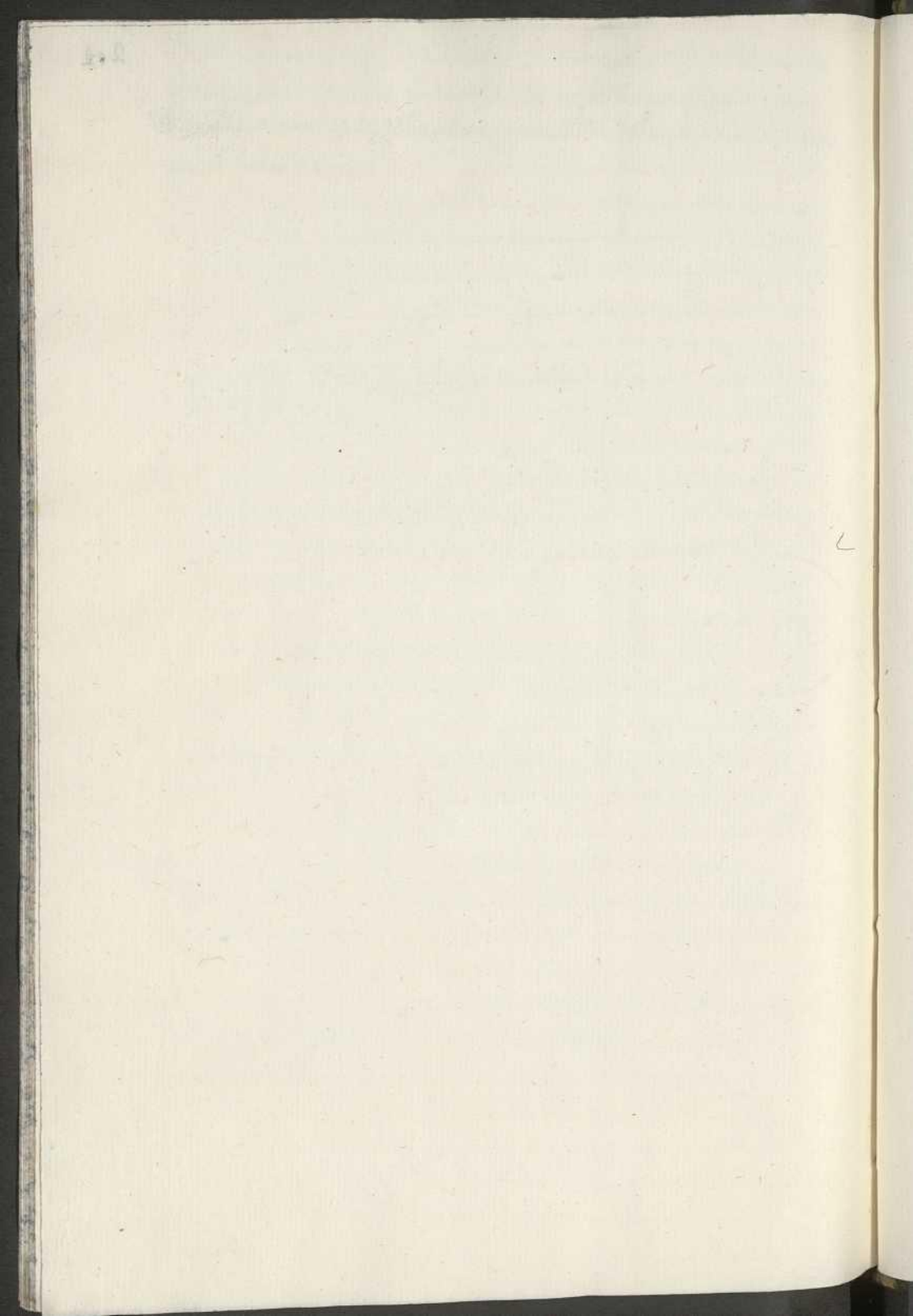
Observa 2. Aliud e

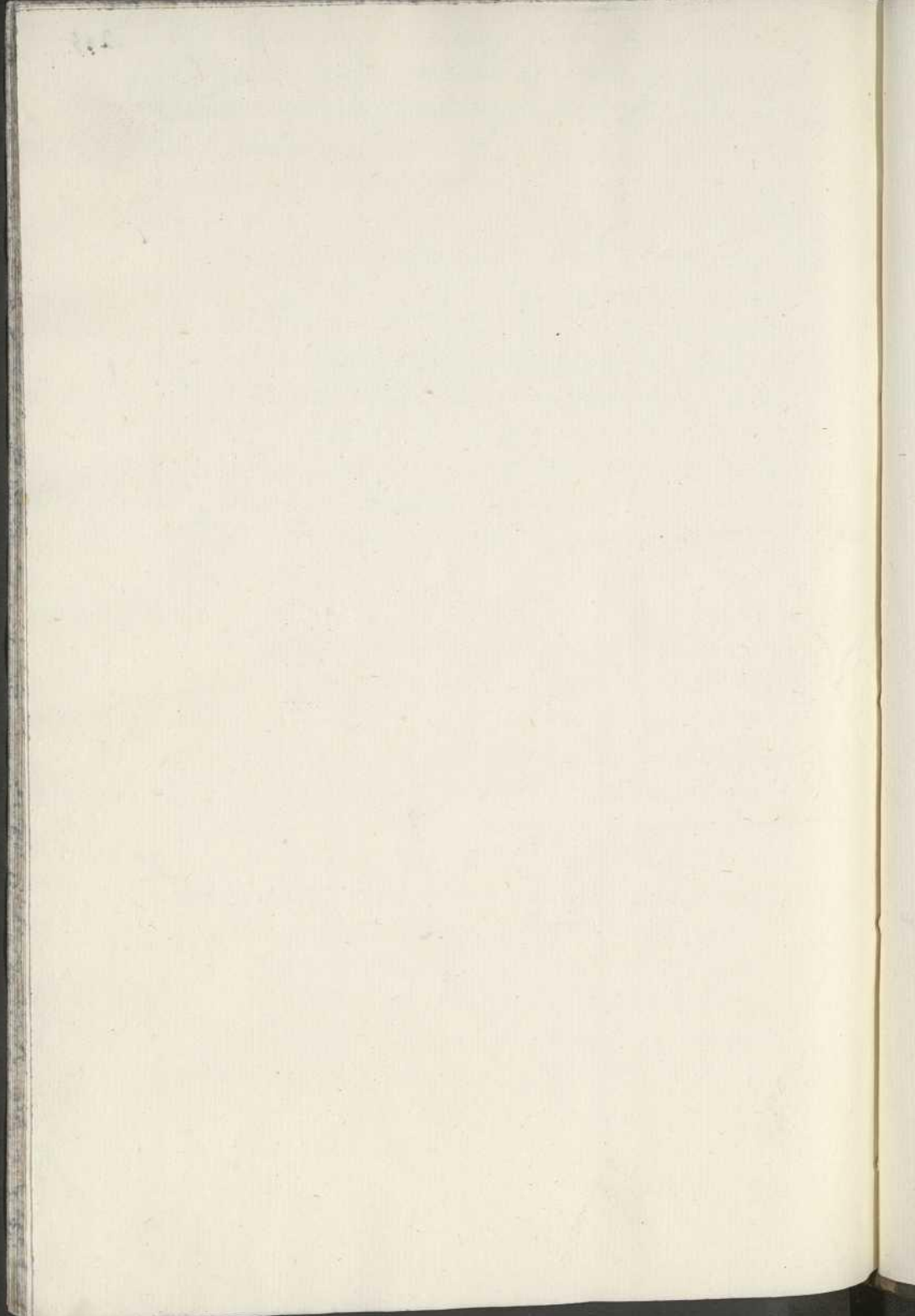
q si vera i ppo Universalis i vera particularis etm in univerti
 stenta, et q indè sequita n posse dari obtivã veritẽ xliis, quin de
 ta particularis; idq. libenta scedemus. Aliud a q, obtiva veritas
 partilariis possit affari ppositioe directa, et absoluta de xlii, l. e. 2.
 Id a neamus; tũ q obtiva veritas aditipata n e obtiva veritas
 absoluta, Necessaria n e stringens, detanata n e vaga l. l. e. str.
 tũ q: Verũ i obtivã, et independenta a nãis actibus. Aliquẽ
 Apostolũ eẽ pditorẽ; Galũq. oẽ Apostolũ eẽ pditorẽ: q. in ul direc-
 to, stricto, et absoluto vera e hæc ppo. Aliquẽ Apostolũ fuisse
 pditorẽ, n e, sã Apostolũ fuisse pditorẽ: q. Aliquẽ hoẽ eẽ aal in
 ul directo, et stricto n e q: hoẽ hoẽ eẽ aal: q. hoẽ hoẽ eẽ aal n e ali-
 quẽ hoẽ eẽ al: spata. q. implicat P. ppo stricta, absoluta, et
 directa veri neari de P. ppo absoluta, directa, et stricta veri
 affari de P. Alias possit dari identas realis absoluta, et
 stricta, et n mutua.

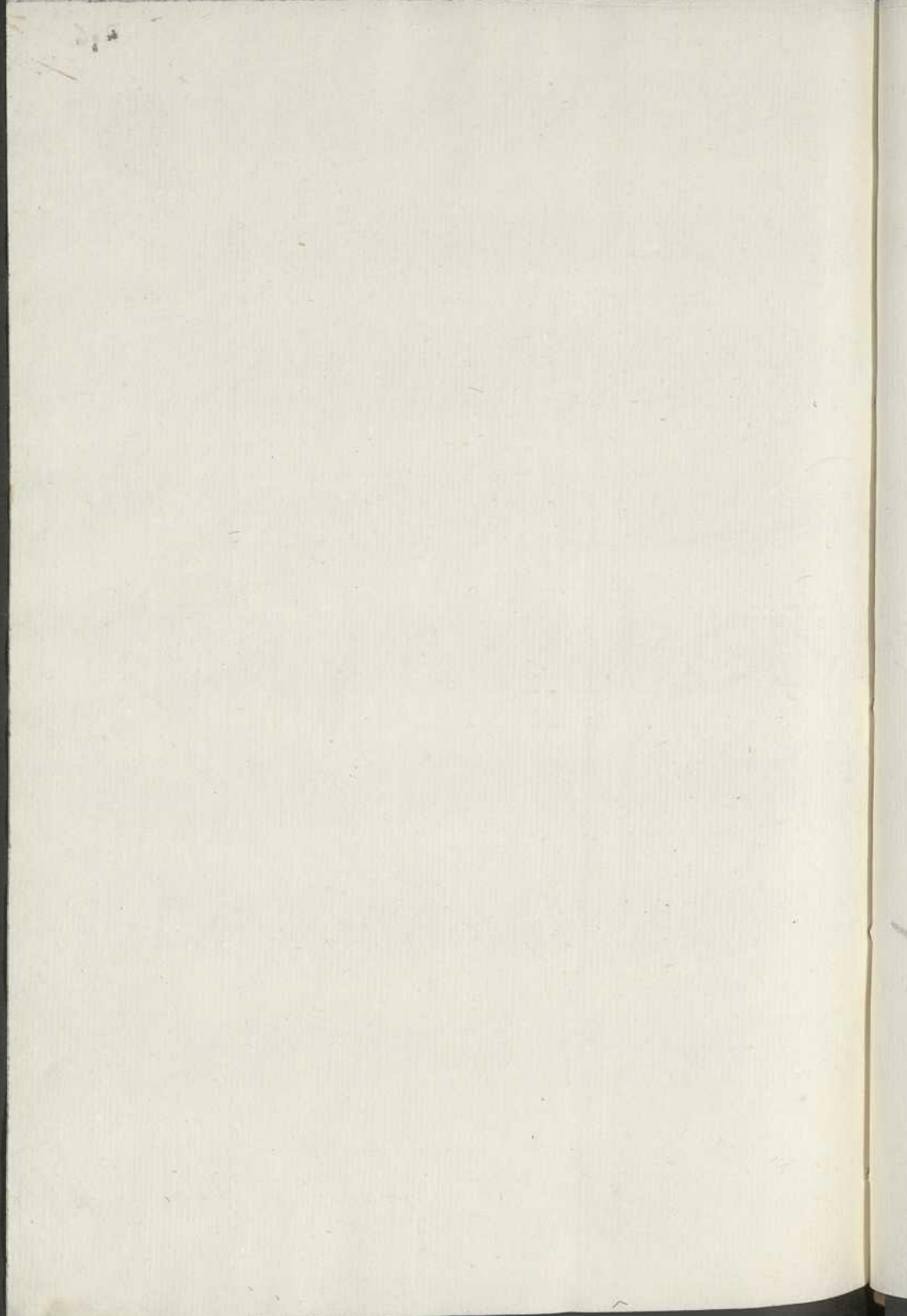
Quoru oĩũ ras e; q: quantitatis nota nominales,
 et junctioales, et ois, nullus, aliquis n denotant entivã diffe-
 rentiã signatã, et cognitã ex pte obti; sed exercitiã tendendi
 mdũ distributivũ, dijunctivũ in actibus et explicuimus
 Cap. 2. Propterg ex Aristotle lib. 1. de Intp. Cap. 4. et lib. 2.
 dist n significat ille; sed virtualit; id e n significat obtivã pdicatu
 munitatis entivã ab obto distũ; sed distributivũ gnoscendi mdũ
 a que obtũ extrinseci denominata, pãlita sumi; sic to aliquis,
 et ho vel, n significant vaguitẽ cogtã; sed mdũ gnoscendi vage sã
 in se detanata: Et q. se obtũ cuiusq. iudicii veri detã in se co-
 mudo, quo p iudiciã dicitã eẽ, aut n eẽ, et ex Aristotle stantissi-
 mũ e; sequenta fatemur hunc aus vero dijunctivo, v. g. l. Prus
 exit, l. n exit, et respondere se ipsa veritẽ obtivã realẽ sufficientiã
 verificativã talis aus. V. Prus ipse n et detanate exens; et ex neg.
 et detanate n exens; neq. scil. exens, et n exens; sed l. exens, l. n exens
 e verificativũ talis aus, et quamvis hi mdũ essendi, nec intra se; neq.
 xũ Pri illã supaddant entivã diffeentiã, n tũ possi de se invicẽ verẽ,
 absolutẽ, et strictẽ pdicari; q. Prũ exens, l. n exens; neq. e Prũ detã-
 nate

Detinate exere; neq. e Piu detinati n exere; neq. e Piu lal exere,
e n exere, vt ex repat; g. necessariu; neq. e stingens; neq. impole.
Hae eadē doctrina applicanda e, p pibus dictioni, ita xiii, subtra
xiii, e subalteris.

Mr.

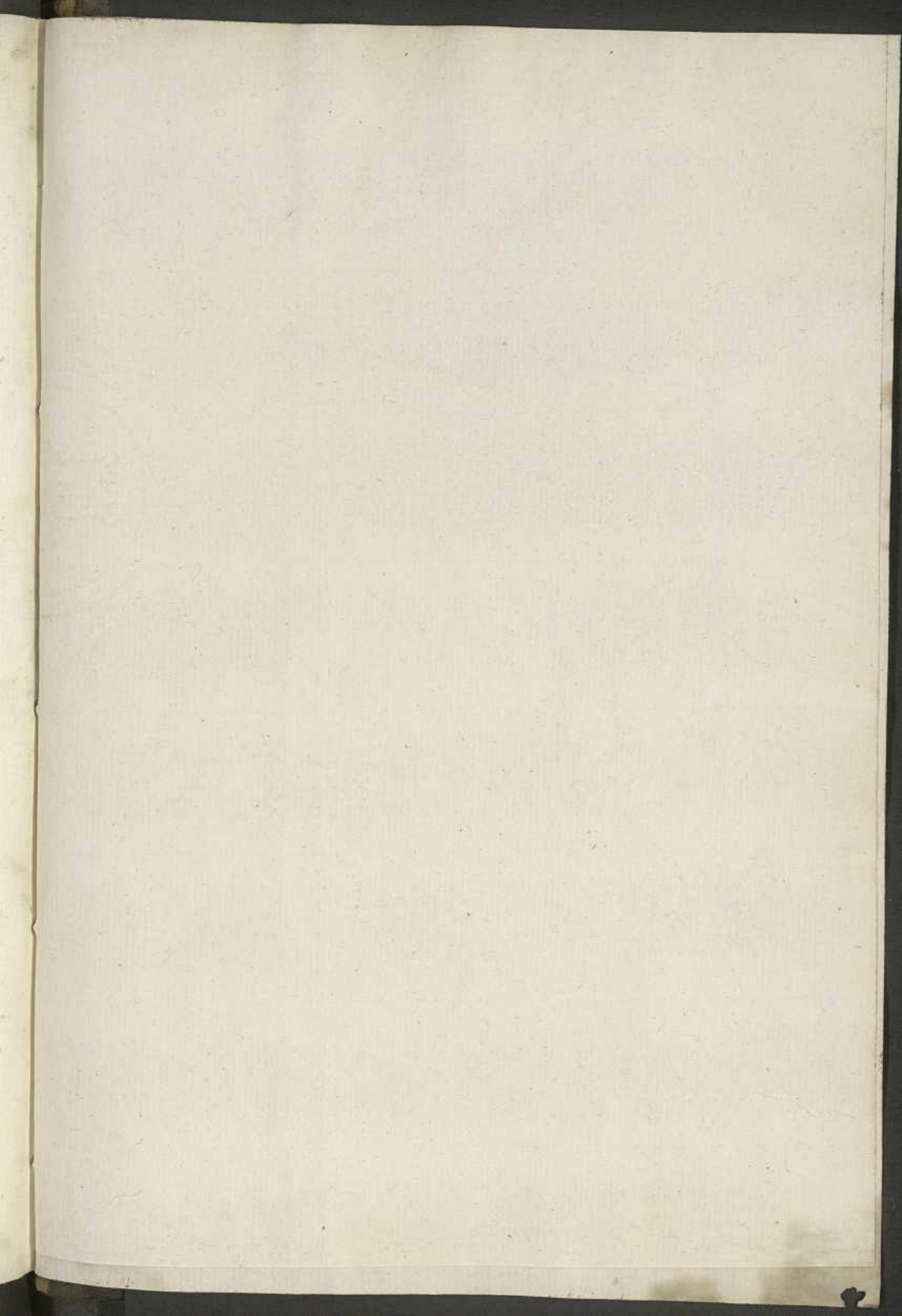
The Hon. Secretary
of the
Department of the Interior

8
Hs.

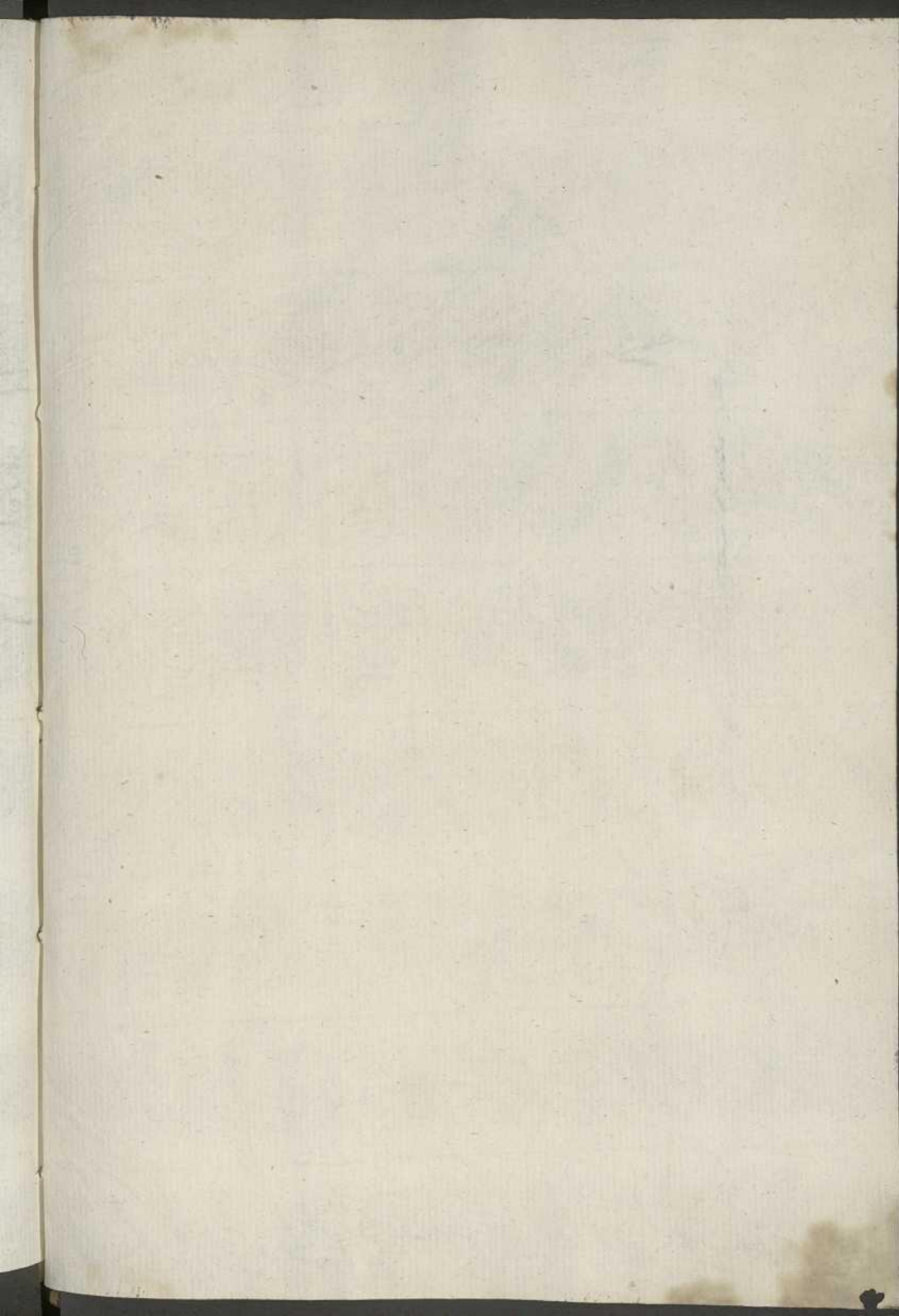
An duo contradictoria ob-
iectiva, et absoluta dari possint
pro diversis instantibus.

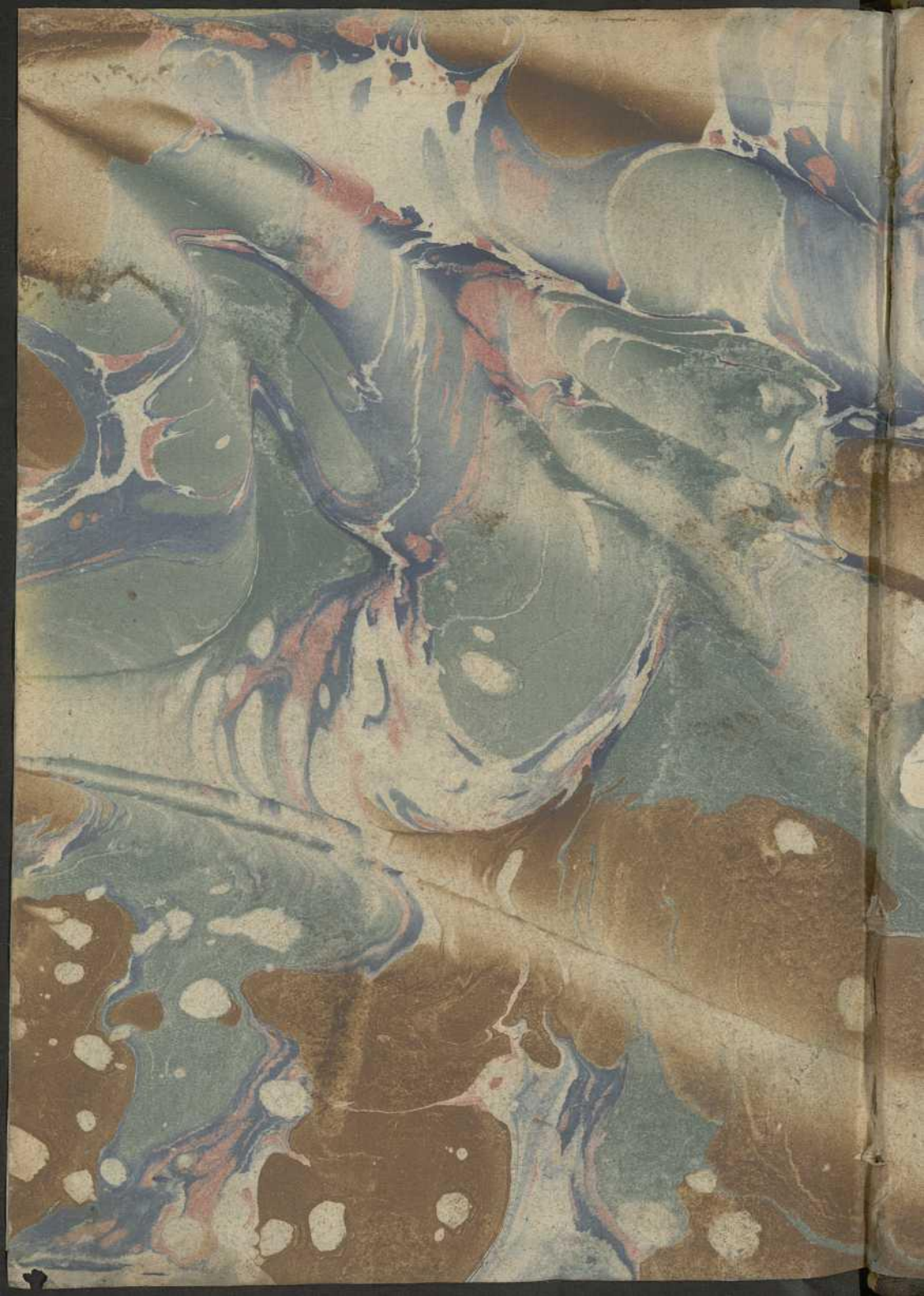
M.

Am. des Contrahictors: 10
rectio: 10
per dicitur: 10

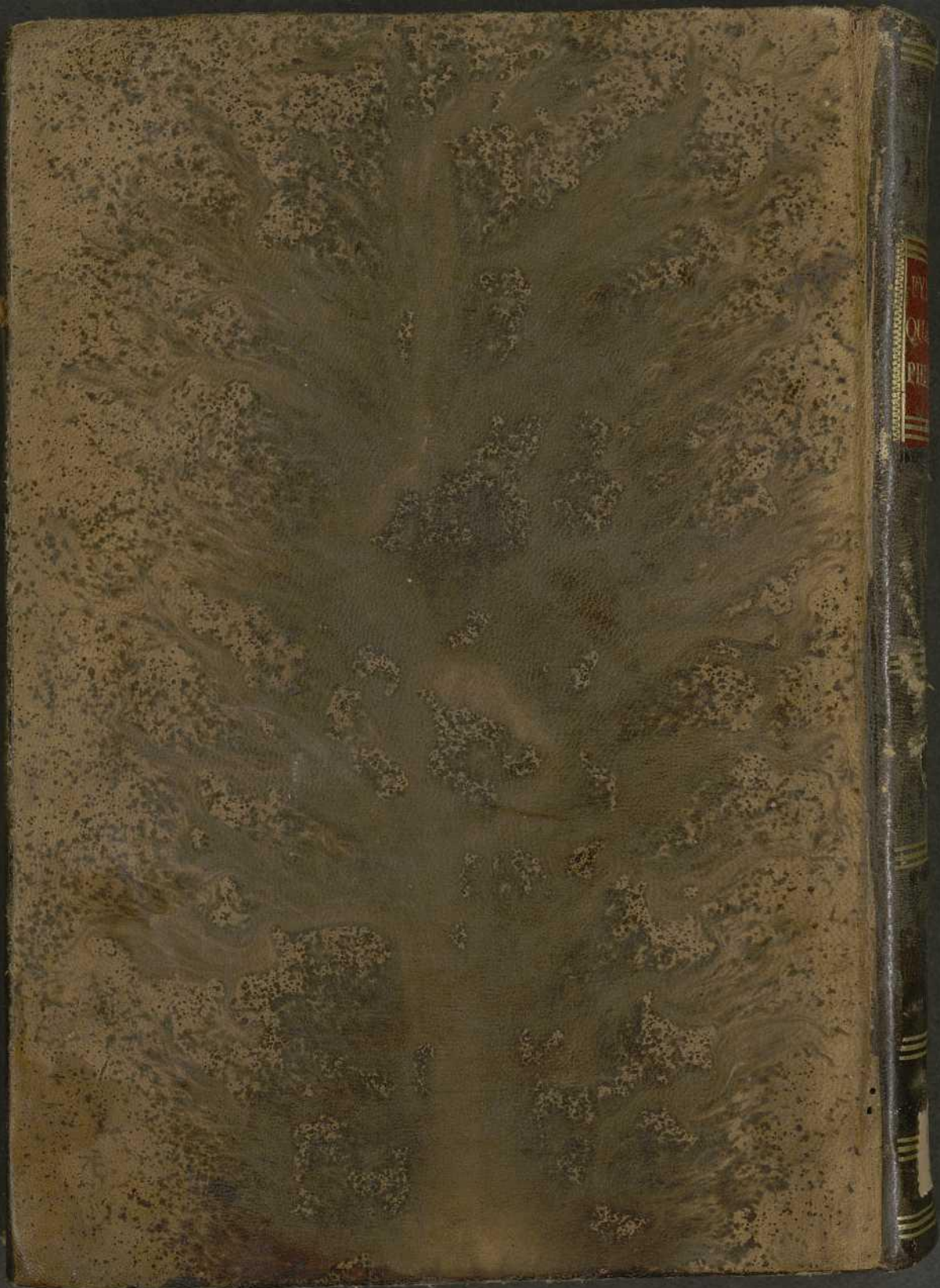

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

PYNEDO
QUÆTION
PHIOPHIC

R (Ms)
253